

Euroopan unionin virallinen lehti

C 161 E

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

54. vuosikerta
31. toukokuuta 2011

Ilmoitusnumero

Sisältö

Sivu

I Päätöslauseimat, suositukset ja lausunnot

PÄÄTÖSLAUSELMAT

Euroopan parlamentti

ISTUNTOKAUSI 2010–2011

Istunto 18.–20. toukokuuta 2010

Tämän istunnon pöytäkirja on julkaistu Virallisessa lehdessä C 256 E, 23.9.2010.

Hyväksytyt tekstit, 19. toukokuuta 2010, vastuuvapauden myöntämisestä varainhoitovuonna 2008 on julkaistu virallisessa lehdessä, EUVL L 252, 25.9.2010, s. 22.

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2011/C 161 E/01

EU:n yhteinen uudelleensijoittamisohjelma

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 EU:n yhteisestä uudelleensijoittamisohjelmasta (2009/2240(INI)) 1

2011/C 161 E/02

Avaintaidot muuttuvassa maailmassa: Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 avaintaidoista muuttuvassa maailmassa: Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano (2010/2013(INI)) 8

2011/C 161 E/03

Yrityshallintoon liittyvät eettiset kysymykset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 yrityshallintoon liittyvistä eettisistä kysymyksistä (2009/2177(INI)) 16

2011/C 161 E/04

EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 aiheesta "EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin" (2009/2159(INI)) 21

FI

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö (<i>jatkuu</i>)	Sivu
2011/C 161 E/05	YMP:n yksinkertaistaminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamisesta (2009/2155(INI))	32
2011/C 161 E/06	Julkisten hankintojen viimeaikainen kehitys Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 julkisia hankintoja koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä (2009/2175(INI))	38
2011/C 161 E/07	EU:n johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka ja julkista kehitysapua täydentävä kehitysapu (ns. ODA+) Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) (2009/2218(INI))	47
2011/C 161 E/08	Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyt seuraamukset Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista (2009/2154(INI))	58
2011/C 161 E/09	Euroopan unionin korruption vastaiset pyrkimykset Euroopan parlamentin kannanotto 18. toukokuuta 2010 Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin	62
Keskiviikko 19. toukokuuta 2010		
2011/C 161 E/10	Elintarvikkeiden muut lisäaineet kuin väri- ja makeutusaineet (naudan ja/tai sian trombiini) Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 luonnoksesta komission direktiiviksi elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista annetun Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivin 95/2/EY liitteiden muuttamisesta ja päätöksen 2004/374/EY kumoamisesta	63
2011/C 161 E/11	Elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskeva toimintasuunnitelma (2009-2015) Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 komission tiedonnannosta ”Elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskeva toimintasuunnitelma (2009–2015): jäsenvaltioiden yhteistyön tiivistäminen” (2009/2104(INI))	65
2011/C 161 E/12	Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen koskevat institutionaaliset näkökohdat Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen koskevat institutionaaliset näkökohdat (2009/2241(INI))	72
2011/C 161 E/13	Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssi Kampalassa, Ugandassa Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 Kampalassa, Ugandassa pidettävästä kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssista	78
Torstai 20. toukokuuta 2010		
2011/C 161 E/14	Kuluttajille ja kansalaisille tarkoitetut yhtenäismarkkinat Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta (2010/2011(INI))	84
2011/C 161 E/15	Korkeakoulujen ja yritysten välinen vuoropuhelu: uusi kumppanuus Euroopan korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 korkeakoulujen ja yritysten välisestä vuoropuhelusta: uusi kumppanuus Euroopan korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi (2009/2099(INI))	95

I

(Päätöslauselmat, suositukset ja lausunnot)

PÄÄTÖSLAUSELMAT

EUROOPAN PARLAMENTTI

EU:n yhteinen uudelleensijoittamisohjelma**P7_TA(2010)0163****Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 EU:n yhteisestä uudelleensijoittamisohjelmasta (2009/2240(INI))**

(2011/C 161 E/01)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 ja 80 artiklan,
- ottaa huomioon kansainväliset ja eurooppalaiset ihmisoikeusvälineet, erityisesti YK:n yleissopimuksen pakolaisten oikeusasemasta, kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen, eurooppalaisen yleissopimuksen ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi, Euroopan unionin perusoikeuskirjan sekä niiden nojalla pakolaisille ja kansainvälistä turvapaikkaa hakeville henkilöille kuuluvat oikeudet ja takuut,
- ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen lasten oikeuksista ja jäsenvaltioiden ilmaiseman ensisijaisen huolen lasten etujen suojelemisesta,
- ottaa huomioon komission 6. kesäkuuta 2007 antaman vihreän kirjan Euroopan yhteisestä turvapaikkajärjestelmästä (KOM(2007)0301),
- ottaa huomioon komission 17. kesäkuuta 2008 julkaiseman asiakirjan ”Turvapaikkapolitiikan toimintasuunnitelma: EU:n yhdenmety lähestymistapa suojeluun” (KOM(2008)0360),
- ottaa huomioon 28. marraskuuta 2008 pidetyn oikeus- ja sisäasioiden neuvoston 2 908. istunnon päätelmät (16325/1/08 REV 1 (Presse 344)) erityisesti irakilaispakolaisten vastaanoton osalta,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle EU:n yhteisen uudelleensijoittamisohjelman perustamisesta (KOM(2009)0447),
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamista kaudelle 2008–2013 koskevan päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta (KOM(2009)0456),
- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alue kansalaisia varten” – Tukholman ohjelma ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0090.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun kommentit yhteisen EU:n uudelleensijoittamisohjelman perustamista koskevasta komission tiedonannosta ja ehdotuksesta Euroopan pakolaisrahaston perustamista kaudelle 2008–2013 koskevan päätöksen 573/2007/EY muuttamiseksi,
 - ottaa huomioon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 7. toukokuuta 2009 vahvistamansa kannan ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0131/2010),
- A. katsoo, että Euroopan unionin oikeudenmukaisen ja realistisen maahanmuuttopolitiikan, johon sisältyy yhteisen eurooppalaisen turvapaikkajärjestelmän perustaminen, on oltava todellinen, vakaa ja kestävä uudelleensijoittamisohjelma, joka tarjoaa kestävä ratkaisun niille pakolaisille, jotka eivät voi palata kotimaahansa ja joiden suojelua tai toimeentuloa ei voida varmistaa ensimmäisessä turvapaikkamaassa,
- B. katsoo, että uudelleensijoittamista ei tehdä vain kyseisten henkilöiden auttamiseksi humanitaarisessa mielessä, vaan sillä halutaan myös lievittää kolmansien maiden taakkaa suurten pakolaismäärien käsittelemisessä ja se on hyvin hyödyllinen väline vastuun jakamisessa,
- C. ottaa huomioon, että tällä hetkellä vain kymmenen jäsenvaltiota sijoittaa pakolaisia uudelleen vuosittain eikä niillä ole juurikaan koordinoitua uudelleensijoitusta koskevista prioriteeteista, mikä aiheuttaa sen, ettei uudelleensijoittamista käytetä strategisesti EU:n ulkopoliittikan välineenä,
- D. katsoo, että uudelleensijoittamisohjelman strateginen käyttö voisi hyödyttää välittömästi ja välillisesti uudelleensijoitettavien pakolaisten lisäksi myös ensimmäisessä turvapaikkamaassa olevia muita pakolaisia, vastaanottavaa maata ja muita maita sekä pakolaisten suojelua koskevia kaikkia kansainvälisiä sopimuksia,
- E. katsoo, että uudelleensijoittamisohjelmalla voidaan auttaa vähentämään laittoman maahanmuuton houkuttelevuutta Euroopan unioniin pyrkiville pakolaisille,
- F. katsoo, että tarve osoittaa solidaarisuutta kolmansille maille, jotka antavat suojan suurille määrille kansainvälisen suojelun tarpeessa olevia pakolaisia, on keskeinen tekijä ja että se kertoo tarpeesta osoittaa solidaarisuutta myös EU:n sisällä,
- G. katsoo, että EU:n osuus maailman pakolaisten uudelleensijoittamisesta on edelleen varsin vaatimaton; katsoo, että tällä on kielteisiä vaikutuksia EU:n pyrkimyksille ottaa johtava asema maailmanlaajuisessa humanitaarisessa toiminnassa ja kansainvälisillä foorumeilla,
- H. katsoo, että jäsenvaltioiden välisen todellisen yhteisvastuun on oltava keskeisessä roolissa yhteisessä maahanmuutto- ja turvapaikkapolitiikassa, minkä pitäisi tarkoittaa varsin suuren vastuun ottamista sellaisista kansainvälisistä velvoitteista, jotka koskevat pakolaisten suojelua sekä sellaisia kolmansia maita, joilla on raskas vastuu suurten pakolaismäärien vastaanottamisesta,
- I. ottaa huomioon, että 7. toukokuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti on myös peräänkuuluttanut sitovaa solidaarisuutta sijoitettaessa pakolaisia uudelleen toisiin jäsenvaltioihin, muun muassa silloin, jos yhden jäsenvaltion vastaanottokyky on riittämätön, jotta kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden sijoittamista uudelleen toisiin jäsenvaltioihin saadaan helpotettua, edellyttäen että kyseiset henkilöt antavat siihen suostumuksensa ja että heidän perusoikeuksiaan kunnioitetaan,

⁽¹⁾ EUVL C 212 E, 5.8.2010, s. 348.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- J. katsoo, että olisi edistettävä yhteistyötä sellaisten kolmansien maiden kanssa, jotka ovat jo toteuttaneet useita uudelleensijoittamisohjelmia, jotta vastaanotto- ja integrointitoimia koskevista kokemuksista ja uudelleensijoittamisaloitteiden yleisestä laadusta voidaan hyötyä parhaiden käytäntöjen vaihdon avulla,
- K. katsoo, että paikallisten ja kansainvälisten, valtiollisten ja hallituksista riippumattomien järjestöjen, ja etenkin YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun, olisi oltava mukana EU:n uudelleensijoittamisohjelman kaikissa vaiheissa tarjoamassa omia erityistietojaan, teknistä asiantuntemusta, logistista ennakoitua ja kokemusta,
- L. katsoo, että EU:n uudelleensijoittamisohjelmalla ei pitä tehdä uudelleensijoittamisprosessista monimutkaisempaa,
- M. ottaa huomioon, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston (EASO) toiminnan on määrä alkaa vuonna 2010; ottaa huomioon, että se kykenee tarjoamaan tukea jäsenvaltioille uudelleensijoittamisaloitteiden toteuttamisessa samalla kun se varmistaa EU:n sisäisen politiikan koordinoimista; katsoo, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston on osallistuttava aktiivisesti jäsenvaltioiden, komission ja YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun välisiin keskusteluihin,
- N. katsoo, että huomiota olisi kiinnitettävä jäsenvaltioiden saamiseksi mukaan pakolaisten uudelleensijoittamiseen samoin kuin uudelleensijoittamisen laatuun ja tehokkuuteen ja olisi keskityttävä integrointitoimiin,
- O. katsoo, että pakolaisille olisi myönnettävä heti pääsy kieli- ja kulttuurikursseille ja tarvittaessa terveydenhoitoon ja psykologisiin palveluihin,
- P. ottaa huomioon, että aikuisten työnsaantimahdollisuudet ja alaikäisten välitön integrointi kouluihin muodostavat oleellisen vaiheen tehokkaan uudelleensijoittamisaloitteen onnistumisessa ja että heillä pitäisi siksi olla saatavillaan koulutukseen ja työelämään liittyvää ohjausta,
- Q. ottaa huomioon, että julkishallinnossa (kuten kunnissa) ja kansalaisyhteiskunnan piirissä on paljon kansalaisjärjestöjen, hyväntekeväisyysyhdistysten, koulujen ja sosiaalipalvelujen kaltaisia toimijoita, joilla on kokemusta ja tarpeellista asiantuntemusta seurantatoimien toteuttamiseen,
- R. ottaa huomioon, että pakolaisia vastaanotettaessa ja integroitaessa yhteistyö edellä mainittujen toimijoiden ja erityisesti kuntien kanssa on ollut arvokasta sellaisissa maissa, joissa on vakiintunut uudelleensijoituskäytäntö,
- S. katsoo, että prioriteettien asettamisesta pitäisi tehdä mahdollisimman joustavaa, mutta kuitenkin niin, että YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun kaikkein haavoittuvimmaksi ryhmäksi osoittamia ihmisiä ei koskaan poisteta tärkeimmän prioriteetin paikalta,
- T. katsoo, että uudelleensijoittaminen on toteutettava siten, että EU:sta kansainvälistä suojelua hakeville ihmisille tarjolla olevat muut kestävätkin ratkaisut otetaan huomioon ja niitä täydennetään, ja katsoo, että pakolaisten uudelleensijoittamiseksi tehtävien ponnistelujen ei pitäisi heikentää pyrkimystä taata oikeudenmukainen ja tehokas turvapaikan saanti EU:ssa,
- U. ottaa huomioon, että sisäisillä muutto-ohjelmilla on myös tärkeä asema ja että niitä pitäisi tukea tässä mietinnössä käsiteltävien uudelleensijoitustoimien ohella,
- V. ottaa huomioon, että 7. toukokuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa Euroopan parlamentti on myös peräänkuuluttanut järjestelmää kansainvälistä suojelua saavien henkilöiden uudelleensijoittamiseksi erityisiä ja suhteettomia paineita kohtaavista jäsenvaltioista muihin jäsenvaltioihin yhteistyössä YK:n pakolaisasiain päävaltuutetun viraston kanssa siten, että uudelleensijoittamisessa varmistetaan ei-harkinanvaraisten, avoimien ja yksiselitteisten sääntöjen noudattaminen; katsoo, että näitä sääntöjä on sovellettava myös parlamentin erillisestä pyynnöstä,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

W. katsoo, että jos uudelleensijoittamisohjelmien suhteen ensikertalaisilla jäsenvaltioilla ei ole mahdollisuuksia tiedonsaantiin, henkilöstöresursseihin, asiantuntija-apuun ja uudelleensijoittamistoimien pysyvään seurantaan, niillä tulee olemaan vaikeuksia osallistua ohjelmaan ja useamman jäsenvaltion osallistumista koskevan tavoitteen saavuttaminen tulee olemaan vaikeaa,

Todellinen ja tehokas EU:n uudelleensijoittamisohjelma

1. pitää myönteisenä komission aloitetta Euroopan pakolaisrahaston muuttamiseksi siten, että EU:n uudelleensijoittamisohjelman vaikutukset voidaan sisällyttää siihen;
2. arvostaa EU:n uudelleensijoittamisohjelmasta annetussa tiedonannossa asetettuja yleisiä tavoitteita ja sitä kasvavaa mielenkiintoa, jota EU:n turvapaikkapolitiikan piirissä tunnetaan uudelleensijoittamista kohtaan;
3. kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten tiedottamiseksi pakolaisten uudelleensijoittamisesta koituvista eduista;
4. palauttaa kuitenkin mieliin, että pelkkä budjettikohta ja rahoitustuki eivät riitä koko unionin käsittävän todellisen uudelleensijoittamisohjelman perustamiseen;
5. kehottaa jäsenvaltioita edistämään yksityisten rahoitusmekanismien ja laajempien julkisen ja yksityisen sektorin aloitteiden luomista EU:n uudelleensijoittamisohjelman tueksi;
6. kehottaa luomaan tavoitteellisemman ohjelman, jossa varmistetaan uudelleensijoittamisen laatu ja tehokkuus, johon sisältyy erityisiä ohjeita uusista prioriteettien asettamistavoista, jossa kannustimilla houkutellaan useampia jäsenvaltioita pakolaisten uudelleensijoittamiseen, jossa uudelleensijoittaminen on johdonmukaista EU:n muun turvapaikkapolitiikan kanssa ja johon sisältyy vastaanotto-olosuhteita ja seurantoimia koskevat normit jokaista uudelleensijoittamisaloitetta varten;
7. katsoo, että uusiin rahoitusnäkyymiin (2013–2017) pitäisi sisällyttää erityinen uudelleensijoittamista koskeva määräraha; katsoo, että määräraha voitaisiin toteuttaa erityisen uudelleensijoittamisrahaston muodossa ja että sen pitäisi tarjota taloudellista tukea kunnianhimoisemmalle uudelleensijoittamisohjelmalle;
8. pitää myönteisenä, että Romaniaan on avattu uusi hätätapauksissa käytettävä kauttakulkukeskus, joka tarjoaa tilapäistä majoitusta välittömästi uudelleensijoittamisen tarpeessa oleville pakolaisille ja/tai pakolaisille, jotka eivät voi jäädä ensimmäiseen turvapaikkamaahan; kehottaa komissiota hyödyntämään sitä ja edistämään myös uudelleensijoittamista hätätapauksissa käytettävän kauttakulkukeskuksen avulla;
9. pitää myönteisenä monien jäsenvaltioiden käynnistämää väliaikaisia aloitteita, jotka koskevat välittömästi uudelleensijoittamisen tarpeessa olevien pakolaisten majoittamista, mutta tunnustaa samalla, että kyseisten aloitteiden on oltava jäsennellympiä;

Uudelleensijoittamistoimien tehokkuutta ja reagointikykyä koskevat vaatimukset

10. tähdentää, että EU:n tehokkaan uudelleensijoittamisohjelman olisi tarjottava suojaa ja kestäviä ratkaisuja sekä pitkällä aikavälillä pitkittyneisiin pakolaistilanteisiin että nopeita ja riittäviä vastauksia odottamattomissa hätätilanteissa ja että vuotuiset prioriteetit pitäisi asettaa niin, että ohjelma kykenee vastaamaan asianmukaisesti vuoden aikana tapahtuviin äkillisiin humanitaarisiin kriiseihin;
11. pitää erittäin tärkeänä kenttätöiden sallimista, kun valmistellaan pakolaisten uudelleensijoittamista, arvioidaan heidän tarpeitaan ja suunnitellaan uudelleensijoittamisen tulevia vaiheita, niiden tietojen lisäksi, mitä YK:n pakolaisasioiden päävaltuutettu, kansalaisjärjestöt ja muut organisaatiot antavat;
12. kannustaa julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuutta kansalaisjärjestöjen ja muiden yhteiskunnassa vaikuttavien kumppaneiden, kuten uskonnollisten ja etnisten järjestöjen, kanssa edistämään uudelleensijoittamista ja vapaaehtoistyötä tällä alalla;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

13. uskoo, että uudelleensijoittamiseen jo osallistuvien tai sitä aloittavien kuntien pitäisi luoda kumppanuuksia ja ystävyysoimintaa muiden kuntien kanssa kotimaassaan ja EU:n jäsenvaltioissa, jotta ne voisivat vaihtaa kokemuksiaan tällä alalla ja vahvistaa yhteistyötä EU:ssa;

14. korostaa, että on luotava jäsennellyt yhteistyöpuitteet asiantuntemuksen kokoamiseen ja tietojen keräämiseen ja jakamiseen kannustavien toimenpiteiden avulla; korostaa myös, että todellisessa EU:n uudelleensijoittamisohjelmassa siihen osallistuville tai osallistumishaluisille jäsenvaltioille on annettava kaikki henkilöstöresurssit, asiantuntemus ja jaetut tiedot, jotka voivat olla hyödyksi uudelleensijoittamisaloitteen jossakin vaiheessa; myöntää, että kaikki uudelleensijoittamisessa osallisena olevat ja erityisesti uudelleensijoitetut pakolaiset ovat arvokas tietolähde uudelleensijoittamisaloitteiden arvioinnissa;

15. kehottaa harkitsemaan ja vaihtamaan sellaisia parhaita käytäntöjä, joilla edistetään jäsenvaltioiden välistä tehokkuutta, joihin voi kuulua yhteisten ohjelmien edistäminen, vertaisarviointi, yhteisten virkamatkojen valmistelu, yhteisen infrastruktuurin käyttö (esimerkiksi kauttakulkukeskukset) ja virkamatkojen järjestäminen jäsenvaltioihin meneillään olevan uudelleensijoittamisen arvioimiseksi;

16. kehottaa olemaan laiminlyömättä isäntävaltioiden vastaanoton ja integroinnin laatua koskevia seuranta-toimia; katsoo, että uudelleensijoittamisen onnistumisen määrittelyssä ei tarkoiteta ainoastaan pakolaisten fyysistä sijoittamista kolmannesta maasta jäsenvaltioon, vaan myös toimia, joilla mahdollistetaan pakolaisten integroituminen isäntävaltioon;

17. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota EU:n nykyisten tai tulevien uudelleensijoittamisohjelmien henkilöstöresursseihin sellaisten menettelyjen varmistamiseksi, joilla mahdollistetaan pakolaisten sopeutuminen ja integroituminen isäntämaan yhteiskuntaan, koska kokemusten mukaan uudelleensijoittaminen on toteutettava virkamiesten ja asiantuntijoiden suorittaman seurannan avulla;

Pysyvä uudelleensijoittamisyksikkö – EU:n yhteisen uudelleensijoittamisohjelman kulmakivi

18. myöntää, että EU:ssa ei ole järjestelmällistä yhteistyötä uudelleensijoittamistoiminnan suhteen, koska se edellyttäisi huomattavia logistisia valmisteluja, kuten valinta- ja perehdyttämismatkoja, terveys- ja turvallisuustarkastuksia, matkustus- ja viisumijärjestelyjä sekä vastaanotto- ja integrointiohjelmaa tiedonannon KOM(2009)0447 mukaisesti;

19. vahvistaa lisäksi, että jäsenvaltioiden yhteistyö- ja koordinoitumismekanismien puuttuminen nostaa uudelleensijoittamiseen liittyvien toimien hintaa, vähentää niiden houkuttelevuutta ja vähentää niiden strategista vaikutusta;

20. suosittelee siksi luomaan erityisyksikön, jolla on asianmukainen henkilöstö toteuttamaan tarvittavan koordinoinnin kaikkien jäsenvaltioissa meneillä olevien uudelleensijoitustoimien kohdalla;

21. katsoo, että kaikkein sopivin institutionaalinen kehys tälle uudelleensijoittamisyksikölle olisi Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastossa, jossa se voisi tehdä yhteistyötä EU:n turvapaikka- ja maahanmuuttopolitiikan puitteissa;

22. katsoo, että tämä yksikkö voisi solmia läheiset yhteydet YK:n pakolaisasioiden päävaltuutettuun ja paikallisiin kansalaisjärjestöihin, jotta se saisi kiireellisiä prioriteetteja, integrointitekniikoita ym. koskevaa tärkeää tietoa toimitettavaksi jäsenvaltioille ja EU:n toimielimille;

23. toteaa myös, että uudelleensijoittamisyksikkö voisi olla tärkeässä roolissa, kun valvotaan ja arvioidaan uudelleensijoittamisohjelman tehokkuutta ja laatua EU:n tasolla, ja tämä voisi tapahtua julkaisemalla kaikista toiminnasta vuosikertomuksia, joiden perustana on jäsenvaltioiden uudelleensijoittamisaloitteissa mukana olevien toimielinten tai viranomaisten keräämät tiedot;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

24. haluaa painottaa, että uudelleensijoittamisyksikön olisi pidettävä kirjaa kansalaisjärjestöistä, hyväntekeväisyisyhdistyksistä ja muista toimijoista, jotka voivat toimia yhteistyössä julkisten viranomaisten kanssa pakolaisten uudelleensijoittamisessa; huomauttaa lisäksi, että edellä mainitun yksikön olisi säännöllisesti julkaistava asiakirjoja, joista ilmenevät ne normit ja vaatimukset, joita näiden toimijoiden on noudatettava voidakseen ottaa osaa EU:n uudelleensijoittamisohjelmiin;

25. korostaa myös, että Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirasto voisi tarjota erittäin hyödyllistä osaamista EU:n uudelleensijoittamisohjelman ja EU:n muun turvapaikkapolitiikan johdonmukaisuuden ja täydentävyyden varmistamisessa;

Joustava prioriteettien asettaminen

26. tunnustaa, että asianmukainen uudelleensijoittamisohjelma edellyttää pakolaisten kansallisuuksien ja ryhmien säännöllistä päivittämistä, jonka pitäisi olla uudelleensijoittamisprosessin tärkeimpiä prioriteetteja, ja erityistä huomiota olisi kiinnitettävä maantieteellisiin hätätapauksiin ja erityisen haavoittuvassa asemassa oleviin henkilöihin, jotka tarvitsevat eniten suojelua;

27. katsoo, että EU:n vuosittaiset prioriteetit olisi ehdotuksen mukaisesti päätettävä komissiossa siten, että YK:n pakolaisasioiden päävaltuutettu ja Euroopan parlamentti olisivat vahvasti ja tehokkaasti mukana kaikissa vaiheissa, joissa uudelleensijoittamiseen ehdolla olevia henkilöitä tunnistetaan ja arvioidaan;

28. ehdottaa, että Euroopan parlamentin kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden (LIBE), ulkoasioiden (AFET) ja kehitysyhteistyövaliokunnan (DEVE) jäsenistä muodostettu valtuuskunta osallistuu uudelleensijoittamista käsittelevän asiantuntijaryhmän vuosittaiseen kokoukseen;

29. katsoo, että EU:n uudelleensijoittamisohjelmaan pitäisi sisältyä erityisiä menettelyjä, joiden kautta Euroopan parlamentti osallistuisi EU:n vuosittaisten prioriteettien valmisteluun;

30. kannustaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa omaksumaan merkittävän roolin EU:n uudelleensijoittamisasioita koskevan esityslistan määrittelyssä;

31. puolustaa periaatetta, että EU:n vuosittaisten prioriteettien sopeuttamistarpeen mukaisesti joka vuosi pitäisi olla ennallaan pysyviä ryhmiä siten, että jäsenvaltiot voivat sijoittaa uudelleen erityisen haavoittuvassa asemassa olevia henkilöitä ympäri vuoden;

32. ehdottaa, että yksittäisille jäsenvaltioille voidaan antaa mahdollisuus valmistella yllättävien humanitaaristen tilanteiden hätätilamenettelyjä – jos esimerkiksi pakolaiset joutuvat aseellisen hyökkäyksen kohteeksi tai jos luonnonkatastrofeilla on vakavia seurauksia pakolaisleireille; katsoo, että nämä menettelyt mahdollistavat uudelleensijoittamisen lyhyellä varoitusaajalla, koska hallintomenettelyt suoritetaan joko tiivistetyllä aikataululla tai joissakin tapauksissa pakolaisten siirtämisen jälkeen; suosittelee, että näitä toimia pitäisi harkita otettavaksi mukaan EU:n uudelleensijoittamisohjelman tavoitteisiin;

Miten useammat jäsenvaltiot saadaan osallistumaan uudelleensijoittamiseen?

33. pahoittelee, että vain kymmenellä jäsenvaltiolla on tällä hetkellä uudelleensijoittamisohjelmat, jotka on laadittu ilman jäsenvaltioiden keskeistä koordinoitua;

34. myöntää, että jäsenvaltioiden osallistuminen on edelleen vapaaehtoista, koska erilaiset vastaanotto-olot, yhteistyökumppanit ja oikeudelliset vaatimukset määrittelevät, kenet voidaan uudelleensijoittaa;

35. tunnustaa, että tietyillä jäsenvaltioilla, erityisesti Etelä-Euroopassa, on erityisiä vaikeuksia, koska ne sijaitsevat unionin ulkorajoilla;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

36. kehottaa kuitenkin lisäämään kannustimia, jotta useammat jäsenvaltiot osallistuisivat EU:n uudelleensijoittamisohjelmaan; tunnustaa, että rahoitusavun lisäämisestä huolimatta ei pidä unohtaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston roolia tässä suhteessa, sillä se voi saattaa pakolaisille eri jäsenvaltioissa tarjottavat palvelut yhtäläiselle tasolle parantamalla niiden laatua ja tarjota apua vastaanottoa ja integroitumista koskevien tehokkaimpien käytäntöjen selvittämisessä;

37. ehdottaa tuntuvampaa taloudellista tukea jäsenvaltioille, jotka haluavat ottaa osaa EU:n uudelleensijoittamisohjelmaan, jotta niitä autettaisiin luomaan kestävä uudelleensijoittamisohjelma ja jotta kyseisen aloitteen perustamista koskevaa alkuvaiheen taakkaa kevennettäisiin; ehdottaa, että Euroopan pakolaisrahas-tolle aiheutuvien liiallisten kustannusten välttämiseksi taloudellisen tuen arvo on jaettava tasan muille jäsenvaltioille ensimmäisten ohjelmaan osallistumisvuosien jälkeen;

38. katsoo, että EU:n alueelle uudelleensijoitettavien pakolaisten lukumäärän lisääminen ei ole mahdollista ilman ohjelmaa tukevaa hallinto- ja asiantuntemuskehystä ja ilman sellaisten pysyvien rakenteiden luomista, joilla valmistellaan uudelleensijoittamista ja seurataan integroitumisprosessia;

Seurantatoimet

39. katsoo, että toimivaan EU:n uudelleensijoittamisohjelmaan on kuuluttava säännökset seurantatoimista, joilla vaaditaan uudelleensijoittamiselta korkeaa laatua kaikissa jäsenvaltioissa, hyvää tasoa kaikissa vaiheissa pakolaisten tunnustamisesta vastaanottoon ja integrointiin;

40. kehottaa uudelleensijoittamisohjelmaan osallistuvia jäsenvaltioita arvioimaan uudelleensijoittamismenettelyn yhteydessä toteuttamansa toimet, jotta varmistetaan pakolaisten integrointi ja parannetaan sitä; katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi myös seurata säännöllisesti pakolaisten integrointia;

41. katsoo, että valtion viranomaisten olisi edistettävä mahdollisimman laaja-alaista yhteistyötä hallituksesta riippumattomien toimijoiden (esimerkiksi kansainväliset ja paikalliset kansalaisjärjestöt) kanssa ja käytettävä hyväksi niiden asiantuntemusta ja paikallisuutta parhaiden ja tehokkaimpien aloitteiden aikaansaamiseksi pakolaisten uudelleensijoittamisen alalla; katsoo, että kansalaisyhteiskunnan osallistuminen EU:n uudelleensijoittamisohjelmaan edistää jäsenvaltioiden ja paikallisviranomaisten tukea ja vastaanottoa koskevia aloitteita;

42. toivoo, että kaikki etenkin haavoittuvimmassa asemassa oleville pakolaisille asianmukaisia asuntoja, terveydenhoitoa, koulutusta, kielikursseja ja psykologista apua sekä työmarkkinoille pääsyä tarjoavat toimijat tehostaisivat pyrkimyksiään integroitumisen onnistumiseksi;

43. kehottaa Euroopan turvapaikka-asioiden tukivirastoa luomaan esitetyn uudelleensijoittamisyksikkönsä avulla selkeät vaatimukset uudelleensijoittamisen korkeasta laadusta tiiviissä yhteistyössä YK:n pakolaisasioiden päävaltuutetun, kansalaisjärjestöjen ja paikallisviranomaisten kanssa ja seuraamaan pakolaisten uudelleensijoittamista, jotta jäsenvaltioiden uudelleensijoittamistoimintaa voidaan arvioida ja parantaa edelleen;

44. korostaa jälleen Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston roolia toimijana, joka voisi tuoda esille tiettyjä puutteita uudelleensijoittamisaloitteissa, avustaa jäsenvaltioita täsmällisten ratkaisujen löytämisessä ja kannustaa parempiin käytäntöihin, jos sille annettaisiin pysyvä uudelleensijoittamisyksikkö;

45. kehottaa järjestämään vuosittain yhteisen keskustelun ohjelman kehittämisestä parlamentin kansalaisvapauksien valiokunnan, oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan välillä;

*

* *

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Avaintaidot muuttuvassa maailmassa: Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano

P7_TA(2010)0164

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 avaintaidoista muuttuvassa maailmassa: Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano (2010/2013(INI))

(2011/C 161 E/02)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 25. marraskuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Avaintaidot muuttuvassa maailmassa” (KOM(2009)0640),
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksessa 2006/962/EY ”Elinikäisen oppimisen avaintaidot – eurooppalainen viitekehys” määritetyt kahdeksan avaintaitoa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kymmenvuotisen Koulutus 2010 -työohjelman ja yhteiset väliraportit sen täytäntöönpanon edistymisestä,
- ottaa huomioon neuvoston 15. marraskuuta 2007 antaman päätöslauselman uusista taidoista uusia työpaikkoja varten ⁽²⁾,
- ottaa huomioon asiantuntijaryhmän kertomuksen uusista taidoista uusia työpaikkoja varten: ”New Skills for New Jobs: Action Now”,
- ottaa huomioon 12. toukokuuta 2009 hyväksytyt neuvoston päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman aikuiskoulutuksesta: Oppia ikä kaikki ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2008 antamansa päätöslauselman tiedosta, luovuudesta ja innovoinnista elinikäisen oppimisen ansiosta – Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpano ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon marraskuussa 2009 hyväksytyt nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön puitteet,
- ottaa huomioon EU:n toimielinten, jäsenvaltioiden, kansalaisyhteiskunnan ja muiden sidosryhmien edustajien marraskuussa 2007 laatiman puitestrategian ”Kehitysyhteistyökasvatusta koskeva eurooppalainen konsensus” (The European Development Education Consensus),
- ottaa huomioon kansallisten raporttien huolellisen arvioinnin ja analyysin siitä, miten tiettyihin indikaattoreihin ja vertailuarvoihin nähden on suoriuduttu (SEC(2009)1598 ja SEC(2009)1616),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

⁽¹⁾ EUVL L 394, 30.12.2006, s. 10.

⁽²⁾ EUVL C 290, 4.12.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 119, 28.05.2009, s. 2.

⁽⁴⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ EUVL C 45 E, 23.2.2010, s. 33.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A7-0141/2010),
- A. katsoo, että laadukas koulutus on ehdoton edellytys yksilöiden itsensä kehittämiseksi, tasa-arvolle ja sosiaalisen syrjäytymisen ja köyhyyden torjumiseksi sekä aktiiviselle kansalaisuudelle ja sosiaaliselle yhteenkuuluvuudelle,
- B. ottaa huomioon, että on ensisijaisen tärkeää parantaa kaikille oppilaille suunnattavan opetuksen ja koulutuksen laatua, jotta saavutetaan mahdollisimman hyviä tuloksia ja taitoja; katsoo, että tämä on toteutettava ensisijaisesti uusien ja entistä tiukemmin toimien, joilla lisätään koulutuksen tarjontaa,
- C. katsoo, että vaikka Euroopan unioni onkin suorittanut koulutuksen alalla jonkin verran aikaisempaa paremmin, suurinta osaa vuoden 2010 tavoitteiksi asetetuista vertailuarvoista ei saavuteta; katsoo, että erityisesti taidot ovat edelleen riittämättömällä tasolla ja että kolmasosalla Euroopan väestöstä on hyvin alhainen koulutustaso,
- D. ottaa huomioon, että toivottua jäsenvaltioiden korkeakoulutuksen lähentymistä ei ole saavutettu kymmenen vuotta Bolognan prosessin käynnistämisen jälkeen,
- E. katsoo, että koulutuspolitiikan pitäisi tarjota kaikille kansalaisille heidän iästään, sukupuolestaan, terveydentilastaan tai fyysisestä, henkisestä ja psyykkisestä tilastaan ja kielellisestä, etnisestä, kansallisesta, uskonnollisesta ja sosioekonomisesta taustastaan riippumatta mahdollisuus hankkia, päivittää ja kehittää taitojaan ja valmiuksiaan koko elinikänsä ajan,
- F. katsoo, että koulutus on tärkeä tekijä mahdollisuuksien, väyliä ja yhteisvastuuta koskevan uudistetun sosiaalisen toimintaohjelman täytäntöönpanon onnistumisen kannalta; katsoo, että tämän toimintaohjelman täytäntöönpano auttaisi luomaan uusia ja parempia työpaikkoja ja antaisi EU:n kansalaisille mahdollisuuden hyödyntää kykyään täysimääräisesti,
- G. katsoo, että jatkuvia ponnisteluja tarvitaan sen varmistamiseksi, että naisilla on yhtäläinen pääsy kaiken tasoiseen koulutukseen ja että sukupuolisterootyypit eivät määritä koulutukseen liittyviä valintoja,
- H. katsoo, että avaintaitoihin liittyvien tavoitteiden täysimääräinen toteutuminen edellyttää lisätoimia niin unionin kuin jäsenvaltioiden tasolla,
- I. katsoo, että koulutuksen suurin haaste Euroopassa on koulutuksen uudistaminen kohti oppimiskeskeistä ja kokonaisvaltaista koulutusjärjestelmää, joka valmistaa nuorista ihmisistä onnellisia ja aktiivisia maailmankansalaisia, jotka ovat valmiita siirtymään työmarkkinoille,
- J. katsoo, että elinikäisen oppimisen strategioiden toteuttaminen ja kehittäminen on edelleen erittäin iso haaste monille jäsenvaltioille; katsoo, että olisi keskityttävä enemmän koko elinkaareen eikä niinkään tiettyihin aloihin tai ryhmiin,
- K. katsoo, että koulutusinvestointien hyödyt havaitaan vasta pitkällä aikavälillä ja että on tärkeää varmistaa, että niihin kiinnitetään huomiota poliittisessa ohjelmassa; katsoo, että EU:lta olisi pyydettävä koulutusjärjestelmien laatua koskevia ohjeita ja välttämään talousarvion tiukentamista, tai ainakin huolehdittava siitä, että koulutukseen varattuja varoja lisätään sen sijaan, että niitä vähennetään; katsoo näin ollen, että EU:n on luotava talousarviomekanismit, jotka eivät ole sidoksissa koulutusta koskevaan vuosittaiseen ohjelmasuunnitteluun,
- L. katsoo, että investoinnit koulutukseen, uudelleen koulutukseen sekä tietojen ja taitojen mukauttamiseen ja ajan tasalle saattamiseen ovat välttämättömiä kriisistä selviytymiseksi ja maailmanlaajuisesta taloudellisesta kilpailukykyä, työllisyyttä, liikkuvuutta ja sosiaalista osallisuutta koskevien pitkän aikavälin haasteiden ratkaisemiseksi,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- M. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa peruskoulujen opettajista yli 80 prosenttia ja esikoulujen opettajista 97 prosenttia on naisia, kun taas keskiasteella naisten osuus on vain 60 prosenttia, ja että korkeakouluissa ja tutkimuksen parissa naisten osuus on alle 40 prosenttia,
- N. katsoo, että opettajat kohtaavat yhä enemmän vaikeuksia koulutusympäristöjen muuttuessa yhä monimutkaisemmiksi ja epäyhtenäisemmiksi esimerkiksi tieto- ja viestintäteknikan kehityksen, talouskriisin aiheuttamien taloudellisten rajoitusten, yhteiskunta- ja perherakenteiden muutosten ja monikulttuurisuuden seurauksena,
- O. katsoo, että eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden (ET 2020) täytäntöönpano on tärkeää, jotta voidaan vastata näihin keskeisiin haasteisiin,
- P. katsoo, että digitaaliset taidot ovat yhä tärkeämpiä EU:n kehittyvässä tietopohjaisessa taloudessa ja tietopohjaisilla työmarkkinoilla; ottaa huomioon, että nämä taidot tarjoavat mahdollisuuksia taloudellista elpymistä, yrittäjähengen edistämistä ja työmarkkinoille pääsyn parantamista varten,
- Q. katsoo, että urheilu on yksi tehokkaimmista keinoista torjua päihteiden väärinkäyttöä (tupakointi, alkoholismi ja huumeidenkäyttö), sillä koululaiset ja korkeakouluopiskelijat ovat yksi päihteiden väärinkäytön osalta suurimmassa vaarassa olevista ryhmistä; katsoo, että koululaisten ja opiskelijoiden urheilun harrastaminen on kiinni pääasiassa asianmukaisen infrastruktuurin olemassaolosta,
1. pitää myönteisenä edellä mainittua komission tiedonantoa "Avaintaidot muuttuvassa maailmassa";
 2. huomauttaa, että viime vuosina tapahtuneesta edistyksestä huolimatta monilla Euroopan kansalaisilla ei silti ole vielä riittävää ammattitaitoa; toteaa, että yksi seitsemästä (18–24-vuotiaasta) nuoresta lopettaa koulun aikaisessa vaiheessa (kuusi miljoonaa koulunkäynnin keskeyttäjää EU-27:ssä), että yhdellä neljästä 15-vuotiaasta nuoresta on heikko lukutaito, että noin 77 miljoonalla ihmisellä (lähes kolmanneksella 25–64-vuotiaista eurooppalaisista) ei ole muodollista pätevyyttä tai on vain alhainen pätevyys, että ainoastaan neljänneksellä on korkea pätevyys ja että liian monelta Euroopan kansalaiselta puuttuvat tarvittavat tieto- ja viestintäteknikan taidot; korostaa, että taidot ovat edelleen hyvin alhaisella tasolla koko EU:n alueella ja on huolissaan 15-vuotiaana lukemisvaikeuksista kärsivien nuorten kasvavasta määrästä (21,3 prosenttia vuonna 2000 ja 24,1 prosenttia vuonna 2006);
 3. kehottaa komissiota jatkamaan keskustelua aiheesta "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten"; huomauttaa, että vuoteen 2020 mennessä syntyy 16 miljoonaa uutta korkeaa pätevyyttä vaativaa työpaikkaa ja neljä miljoonaa keskitason pätevyyttä vaativaa työpaikkaa, kun taas alhaista pätevyyttä vaativien työpaikkojen määrä vähenee 12 miljoonalla; huomauttaa, että vuoteen 2015 mennessä suurimmassa osassa kaikkien alojen työpaikkoja edellytetään tieto- ja viestintäteknikan taitoja; kehottaa ottamaan keskusteluun mukaan kaikki asianomaiset osapuolet, kuten opettajat, opiskelijat, toimivaltaiset ammatilliset järjestöt, asiaankuuluvat kansalaisjärjestöt ja ammattiyhdistykset, kansalaisyhteiskunnan toimijat ja erityisesti vanhempainyhdistykset ja oppilasjärjestöt sekä liike-elämän edustajat;
 4. Pitää välttämättömänä toteuttaa sellaisia toimia, joilla tähdätään opetuksen ja koulutuksen laadun parantamiseen kaikkien opiskelijoiden hyväksi; korostaa, että mikäli eurooppalaiset koulutusjärjestelmät halutaan saattaa maailmanlaajuisen kilpailukyvyyn asettaman haasteen tasolle, on lisättävä koulutustarjontaa, jonka on oltava runsaampaa ja laajempaa kuin nykyinen ammattialojen ja työmarkkinoiden kysyntä;
 5. katsoo, että kielten opiskelu on välttämätöntä nuorten työmarkkinoille pääsyn helpottamiseksi ja nuorten liikkuvuuden ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseksi;
 6. kehottaa jäsenvaltioita etenemään pidemmälle eurooppalaisen tutkintojen viitekehysten täytäntöönpanossa;
 7. kehottaa kiinnittämään huomiota niin kutsuttujen uusien "vihreiden työpaikkojen" lisäksi myös "valkoisiin työpaikkoihin"; huomauttaa, että vuoteen 2030 mennessä yli 65-vuotiaiden osuus kasvaa 15–64-vuotiaisiin verrattuna vuoden 2008 26 prosentista 38 prosenttiin vuonna 2030; panee merkille, että näin ollen on entistä tärkeämpää laatia aktiivista ikääntymistä koskevia yhteisiä toimia kiinnittäen erityistä huomiota peruslukutaitoa sekä tieto- ja viestintäteknikan alan avaintaitojen palauttamista ja päivittämistä koskeviin aloitteisiin, jotta voitaisiin torjua digitaalista kuilua, joka on entistä yleisempi syy vanhusten sosiaaliseen syrjäytymiseen;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

8. panee merkille, että komission EU 2020 -strategiasta antamassa tiedonannossa korostetaan, että naisten "työllisyysaste on erityisen alhainen" (vain 63 prosenttia naisista on töissä verrattuna miesten 76 prosentin osuuteen) ja että "tarvitaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä toimia, joilla voidaan lisätä osallistumista työvoimaan"; katsoo tämän perusteella, että koulutuspolitiikan tavoitteena on oltava tämän eron poistaminen työmarkkinoilta, jotta voidaan edistää kestävä kasvun ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden toteutumista; korostaa sukupuolineutraalin koulutuksen merkitystä mahdollisimman nuoresta iästä alkaen;
9. kehottaa kiinnittämään erityistä huomiota siihen, että vammaisten osallistumista koulutukseen on helpotettava heidän iästään riippumatta kiinnittäen erityistä huomiota vammaisten lasten todelliseen mahdollisuuteen osallistua koulujen tarjoamaan opetukseen varhaislapsuudesta lähtien; korostaa tarvetta asianmukaisille investoinneille ja pitkäkestoiselle strategialle kaikkien tähän alueeseen liittyvien kynnysten poistamiseksi;
10. katsoo, että kaiken koulutuksen olisi edistettävä demokratiaan liittyvien taitojen oppimista siten, että tuetaan oppilasneuvostoja ja annetaan opiskelijoille mahdollisuus ottaa vastuuta koulutuksestaan opiskelijoiden oikeuksia koskevan peruskirjan mukaisesti; kehottaa tältä osin Euroopan yhteiskuntia käymään läpikotaisen keskustelun koulutuksen tehtävästä ja roolista ja ehdottaa, että Agora-kansalaisfoorumi voisi olla sopiva paikka tällaiselle keskustelulle;
11. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja työnantajia kannustamaan tiiviissä yhteistyössä koulutuksen tarjoajien kanssa epäedullisista lähtökohdista tulevia ihmisiä uusien taitojen oppimiseen;
12. tunnustaa, että globalisaatio on muuttanut syvällisesti eurooppalaisia yhteiskuntia, ja suosittelee kansainvälisyys- ja kehitysyhteistyökasvatuksen sisällyttämistä osaksi kaikkea koulutusta, jotta kansalaiset kykenevät käsittelemään muuttuvan maailman uhkia ja mahdollisuuksia;
13. pitää välttämättömänä, että kaikilla koulutuksen tasoilla edistetään digitaalista ja medialukutaitoa ja esitellään uusia teknologioita sekä opetetaan kaikkia yhtäläisellä tavalla käyttämään taitavasti ja kriittisesti nykyaikaisia viestintämuotoja ja mediasisältöjä; korostaa, että EU:n kansalaisten tietoteknisiä taitoja on pikaisesti parannettava; huomauttaa, että tieto- ja viestintätekniikan koulutuksen järjestäminen kansallisella ja EU:n tasolla on välttämätöntä, kun otetaan huomioon näiden taitojen kasvava merkitys kehittyvillä työmarkkinoilla;
14. korostaa, että on tärkeää tarjota riittävää ja korkealaatuista tukea, jotta opettajat voivat kehittää taitojaan ja jotta käyttöön voidaan ottaa uusia oppimisjärjestelyjä houkuttelevissa kouluympäristöissä;
15. painottaa taiteen, kulttuurin ja liikunnan merkitystä koulutuksessa sekä sitä, että näihin aiheisiin on kiinnitettävä erityistä huomiota esi- ja peruskouluissa, keskiasteen kouluissa ja elinikäisessä oppimisessä; katsoo, että samoin kuin ammatillisten ja teknisten kykyjen kehittäminen, myös kulttuurinen ja sosiaalinen kasvatus ovat olennainen osa koulutuspolitiikkaa, koska ne auttavat kehittämään muita kuin koulunkäyntiin liittyviä taitoja ja vahvistavat yksilön kehitystä ja perustaitojen oppimista;
16. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että käytettävissä on riittävästi varoja koulutuslaitosten liikunnanopetusta koskevia investointeja varten, ja kehottaa jäsenvaltioita lisäämään julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyötä tällä alalla;
17. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan koulutusinvestointien riittävyyden työmarkkinoille pääsyn takaamiseksi kaikille väestöryhmille;
18. korostaa historian ja kielten merkitystä Euroopan sosiaalisen ja kulttuurisen yhdentymisen saavuttamisen työkaluina;

Esiopetus

19. kiinnittää huomiota laadukkaaseen varhaiskasvatukseen merkitykseen avaintaitojen varhaisessa omaksumisessa, paitsi oman äidinkielen myös oleskelumaan kielen omaksumisessa ja erityisesti sellaisten lasten tukemisessa, joiden lähtökohdat ovat heikommat tai joilla on erityistarpeita (erityisopetuksen tarve), jotta köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä voidaan torjua tulevaisuudessa;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

20. kiinnittää huomiota lukemiskulttuurin edistämisen tärkeyteen esikoulusta alkaen ja luettavan aineiston saatavuuden merkitykseen jo esikouluiässä;
21. kiinnittää huomiota äidinkielellä tarjottavan koulutuksen tärkeyteen myös perinteisten vähemmistöjen osalta;
22. korostaa monikielisuuden merkitystä liikkuvuudelle: kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita käynnistämään vieraan kielen oppimisen jo nuoresta iästä alkaen;
23. korostaa, että maahanmuuttajalapsia varten käyttöön on otettava pedagogisia tukitoimia, jotta voidaan helpottaa maahanmuuttajalasten sopeutumista vastaanottajamaan koulutus- ja yhteiskuntajärjestelmään;
24. painottaa tarvetta kannustaa ja tukea toimia, joilla parannetaan lasten luovuutta jo varhaisessa vaiheessa ja pohjustetaan siten tietä Euroopan innovaatiokulttuurille;
25. kiinnittää huomiota Barcelonan tavoitteisiin, joilla pyritään vuoteen 2010 mennessä tarjoamaan päivähoitopaikka vähintään 90 prosentille kolmivuotiaista ja sitä vanhemmista alle kouluikäisistä lapsista ja vähintään 33 prosentille alle kolmivuotiaista lapsista sekä tekemään lastenhoidosta taloudellisesti mahdollista mahdollisimman monelle ihmiselle;

Perus- ja keskiasteen koulutus

26. korostaa tarvetta jatkaa kielen oppimisen kehittämistä ja vahvistamista perus- ja keskiasteen kouluissa, myös maahanmuuttajalasten kohdalla, ja painottaa omalla äidinkielellä saatavan opetuksen merkitystä perinteisten vähemmistöjen osalta;
27. kannattaa ajatusta opetusmenetelmästä, jossa oppilaita kuullaan säännöllisemmin, jossa oppilaat osallistuvat enemmän koulutusprosessin hallintaan ja oppilaiden vanhemmat osallistuvat aktiivisesti koulutusyhteisöön ja jossa oppilaiden ja opettajien välisen luottamussuhteen kehittyminen edistää aloitteellisuutta ja aktiivista kansalaisuutta varten tarpeellisten sosiaalisten taitojen ja kansalaistaitojen oppimista;
28. korostaa, että on tärkeää sisällyttää opinto-ohjelmiin nykyaikaisessa koulutusjärjestelmässä välttämättömiksi oppimistyökaluiksi muodostuneita uusia teknologioita; tukee ajatusta siitä, että lapset hankkivat taidot mediasisältöjen ja erityisesti internetin vastuuntuntoista ja kriittistä käyttöä varten varhaisessa vaiheessa asianmukaisessa ohjauksessa, ja pitää välttämättömänä lisätä lasten tietoisuutta yksityiselämän ja henkilötietojen suojeluun sekä tekijänoikeuksiin liittyvistä kysymyksistä;
29. pitää myönteisenä edistystä, jota on saavutettu muokattaessa opetusohjelmia avaintaitojen mukaisesti, mutta pitää välttämättömänä tukea ponnekkaammin sellaisten henkilöiden avaintaitojen omaksumista, jotka ovat vaarassa alisuoriutua opinnoissaan ja joita uhkaa sosiaalinen syrjäytyminen; katsoo, että tämän toteuttamisessa on kiinnitettävä huomiota epävirallisessa ja epämuodollisessa koulutuksessa hankittujen taitojen tunnustamiseen ja vahvistamiseen todistuksin;
30. pyytää edistämään kouluissa liikuntaa sekä koulujen kilpailuja ja niihin osallistumista, mikä parantaa terveyttä, edistää integraatiota ja auttaa kehittämään arvoja, jotka vaikuttavat osaltaan myönteisten käyttäytymismallien luomiseen;
31. kannattaa maahanmuuttajaperheiden lasten koulutusta ja painottaa koulutuksen merkittävää panosta maahanmuuttajien sopeuttamiseen onnistuneesti osaksi eurooppalaista yhteiskuntaa;
32. vaatii varmistamaan avaintaitojen oppimisen kattavalla strategialla, joka ulottuu opetusohjelmien uudistamisesta opettajien jatkokoulutuksen ja ammatillisen kehityksen tukemiseen ja joka siten tarjoaa hyvinkin koulutetun opetusyhteisön; katsoo, että opettajille olisi tarjottava kannustimia, jotta he kehittäisivät opetustaan ja keskittyisivät ammatilliseen kehittämiseen;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

33. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan yleissivistävässä koulutuksessa käyttöön uusia oppiaine yhdistelmiä ja materiaaleja niitä nuoria varten, jotka kärsivät yleisimpiin oppimisvaikeuksiin kuuluvasta ongelmasta, lukihäiriöstä, ja näin antamaan näille nuorille mahdollisuuden päättää koulunsa menestyksekkäästi oppimisvaikeuksista huolimatta;

34. korostaa integroidun koulutuksen merkitystä sosiaalisten ennakkoluulojen ja sosiaalisen syrjinnän ehkäisemiseksi ja Euroopan sosiaalisen yhteisvastaan edistämiseksi;

Korkeakouluopetus

35. vaatii kehittämään liikkuvuutta korkeakoulujen, liikeyritysten ja ammatillisten koulutuslaitosten välillä (esim. opiskelijat, opettajat, työntekijät, kouluttajat) ja edistämään tällä tavoin oppilaskeskeistä oppimista ja työmarkkinoilla yhä kysytympien taitojen, kuten yrittäjyyden, kulttuurien välisen ymmärtämisen, kriittisen ajattelun ja luovuuden, omaksumista; katsoo, että tämän saavuttamiseksi EU:ssa olemassa olevia esteitä on purettava pikaisesti keskittyen erityisesti rahoitukseen ja tunnustamiseen liittyviin esteisiin kaikkien opiskelijoiden liikkuvuuden laadun parantamiseksi; kannattaa korkeakoulutuksen laadunvarmistusta akateemista oppimista ja tutkimusta koskevan liikkuvuuden vahvistamisen välineenä ja EU:n kansalaisten yhtäläisten työskentelymahdollisuuksien edellytyksenä;

36. korostaa, että on tärkeää opettaa nuorille vankat perustaidot, jotka ovat välttämättömiä elinikäisen liikkuvuuden edistämiseksi ja työmarkkinoiden muutoksiin ja uusiin taloudellisiin ja sosiaalisiin tarpeisiin vastaamiseksi;

37. pyytää edistämään tutkimusohjelmia Euroopan unionin kasvun ja työllisyyden edistämisen kannalta välttämättömän "osaamiskolmion" vahvistamiseksi;

38. kehottaa jäsenvaltioita nykyaikaistamaan korkeakoulutusta koskevat suunnitelmansa ja erityisesti järjestelemään opetusohjelmia työmarkkinoiden tarpeiden mukaisesti;

39. kehottaa korkeakouluja nykyaikaistamaan kurssitarjontansa ja nopeuttamaan yleisesti ottaen Bolognan prosessia;

40. katsoo, että korkeakouluja pitäisi kehittää niin, että ne olisivat entistä avoimempia ja valmiita ottamaan vastaan kaikkia opiskelijoita, erityisesti perinteisessä mielessä epätyypillisiä opiskelijoita, opiskelijoita, joilla on erityistarpeita ja heikommassa asemassa olevia ryhmiä; katsoo, että tähän soveltuvat erityisesti rahoituspuhjaltaan vahvat stipendijärjestelmät, joiden avulla sosiaalisesti heikossa asemassa olevien perheiden nuoria rohkaistaan aloittamaan opinnot; katsoo lisäksi, että jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön erityisiä politiikkoja, joilla perusoikeus koulutukseen varmistettaisiin kaikille, myös vähävaraisemmille nuorille; katsoo, että tulevaisuudessa olisi etsittävä korkeakouluopetuksen yhdenvertaisuutta koskevia yhdistettyjä mittareita osana koulutusalan strategisia puitteita;

41. palauttaa mieleen tässä yhteydessä neuvoston toukokuussa 2007 vahvistamat päätelmät⁽¹⁾ naisten koulutusta ja erityisesti naisten korkeakoulutusta ja tutkimusta koskevan Pekingin toimintaohjelman seurantaan varten kehitetyistä indikaattoreista; pahoittelee kuitenkin, että näitä indikaattoreita ei ole täysin huomioitu Koulutus 2010 -työohjelman täytäntöönpanon seurannassa; kannustaa tältä osin käyttämään niitä koulutusalan sukupuolten tasa-arvon kehittämisen valvonnassa;

42. panee merkille, että huolimatta naisten pääsyssä korkeakoulutukseen saavutetusta kehityksestä naiset ovat yhä aliedustettuina matematiikan, luonnontieteiden ja teknologian oppiaineissa (vain 32 prosenttia valmistuneista on naisia verrattuna miesten 68 prosentin osuuteen); huomauttaa, että sukupuolten välisen epätasapainon vähentäminen näillä aloilla auttaisi vähentämään EU:n näillä aloilla kärsimää ammattitaidon puutetta;

43. katsoo, että epävirallinen koulutus täydentää koulutusalan virallista koulutusta, ja suosittelee, että epävirallista koulutusta käsitellään tällaisena täydentävänä koulutuksena eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisiin puitteisiin (ET 2020) liittyvässä koulutuspolitiikassa;

(1) Neuvoston asiakirja 9152/2007.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

44. vaatii suurempia, tehokkaampia ja laajempialaisia investointeja korkeakoulutukseen;
45. kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan korkeakoulujen, yliopistojen, tutkimuskeskusten ja liikeyritysten välisiä kumppanuuksia (kansainvälisellä, kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla) ja liikeyritysten taloudellisia investointeja korkeakoulutukseen;
46. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan tarvittavat varat korkeakoulutusosalle, jotta korkeakoulutuksen avulla voidaan vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin ja jotta sitä voidaan käyttää merkittävänä työkaluna äskettäisen taantumän jälkeisessä taloudellisessa ja sosiaalisessa elpymisessä;
47. kehottaa jäsenvaltioita tukemaan lainsäädännöllisin, hallinnollisin ja rahoituksellisin keinoin äidinkielellä järjestettävää koulutusta vähemmistöjä varten;

Ammatillinen koulutus

48. korostaa, että laadukas ammatillinen koulutus on ratkaisevan tärkeää uusien ammattilaisten hankkimisessa ja välttämätöntä "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten" -aloitteelle, ja kiinnittää erityistä huomiota työssä tapahtuvan oppimisen ja oppisopimuskoulutuksen laajentamiseen muun muassa nuorten korkeakoulusta valmistuneiden hyväksi ja katsoo, että tämä olisi toteutettava yliopistojen ja yritysten välisten sopimusten pohjalta; katsoo myös, että on tärkeää edistää muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa suoritettavia opinto- ja harjoittelujaksoja yliopisto-opiskelijoille tarkoitetun Erasmus-ohjelman tapaan; pyytää lisäämään ammatillista koulutusta koskevaa tukea ja arvostusta;
49. korostaa tarvetta jatkaa ammatillisten koulutusohjelmien nykyaikaistamista ottamalla huomioon keskeiset taidot toisaalta koulutusohjelmien laadun parantamiseksi ja nuorten kiinnostuksen lisäämiseksi ja toisaalta koulutusohjelmien muokkaamiseksi paremmin työmarkkinoiden kehittyviä tarpeita vastaaviksi; katsoo, että ammattikoulutusohjelmien olisi parannettava monialaisia avaintaitoja;
50. korostaa tarvetta ottaa nykyisten hyvien käytäntöjen pohjalta käyttöön malli, jolla tunnustetaan kansalaistaitoihin liittyvät koulutusansiot sellaisten nuorten hyväksi, jotka osallistuvat voittoa tavoittelemattomien järjestöjen alkuun panemiin tai kehitysyhteistyöhön liittyviin vapaaehtoispalvelua ja yleishyödyllistä työtä koskeviin aloitteisiin;
51. vaatii ammatillisen toisen asteen koulutuksen ja korkeakoulutuksen välisen siirtymän lisäämistä paremman pätevyystason varmistamiseksi;
52. painottaa avaintaitoja koskevan suosituksen elinikäistä oppimista koskevaa ulottuvuutta ja korostaa, että ammatillisen koulutuksen ja aikuiskoulutuksen aloilla on edettävä pidemmälle, jotta elinikäinen oppiminen voisi toteutua täysimääräisesti; katsoo, että tämä voitaisiin toteuttaa myös niin, että tunnustetaan laillisesti jokaisen oikeus koulutukseen koko eliniän ajan;
53. korostaa jäsenvaltioiden välisen tietojen ja hyvien ja onnistuneiden käytäntöjen vaihdon merkitystä ammatillisen koulutuksen alalla;

Elinikäinen oppiminen

54. vaatii pikaisia toimia, joilla puututaan lukutaidoltaan heikkojen ihmisten määrän kasvuun, ja kiinnittää erityistä huomiota kansalaisten helpoiten saavutettavissa olevien paikallishallintojen tukemiseen; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota kiinnittämään huomiota lukutaidottomien edelleen liian suureen määrään ja johdonmukaisesti puuttumaan tähän myös aikuisia koskettavaan ongelmaan;
55. on äärimmäisen huolestunut nuorisotyöttömyyden lisääntymisestä erityisesti nykyisen talouskriisin aikana; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että työmarkkinat ovat mahdollisimman joustavat, jotta nuoret voivat helposti löytää työtä tai vaihtaa työpaikkaa;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

56. korostaa, että koulutuksen tarjoajien osallisuutta yleisten kansallisten tutkintojen viitekehysten laatimisessa on lisättävä ja että aiemman koulutuksen, mukaan lukien epävirallinen ja erityiskoulutus, merkitys on tunnustettava laajemmin;
57. toteaa, että vuonna 2003 asetetuista viidestä vertailuarvosta neljän tavoitteita ei onnistuta saavuttamaan; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita, alue- ja paikallisviranomaisia sekä muita toimijoita tarkastelemaan tähän johtaneita syitä ja ryhtymään toimiin tilanteen muuttamiseksi;
58. korostaa jatkuvan rakenteellisen vuoropuhelun ja kuulemisen tärkeyttä koulutuksensa loppuvaiheessa olevien opiskelijoiden, korkeakoulujen ja liike-elämän välillä;
59. kannattaa tavoitetta lisätä elinikäiseen oppimiseen osallistuvien aikuisten määrää 12,5 prosentista 15 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä ja vaatii asianmukaisia toimia; kehottaa tämän vuoksi korkeakouluja helpottamaan opiskelemaan pääsyä, monimuotoistamaan ja laajentamaan oppilasohjauksensa ja tarkistamaan opinto-ohjelmansa, jotta aikuisia voitaisiin houkutella palaamaan opintojen pariin; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään entistä päättäväisempiin toimiin elinikäistä oppimista varten tarkoitettujen laitosten, kuten "uuden mahdollisuuden tarjoavien koulujen", tukemiseksi ja levittämiseksi; kehottaa ottamaan huomioon sukupuolinäkökulman ja edistämään sitä elinikäistä oppimista koskevien strategioiden täytäntöönpanossa; kiinnittää huomiota kolmannen iän yliopistojen erittäin tärkeään rooliin elinikäisessä oppimisessä;
60. huomauttaa, että yksi tärkeimmistä esteistä, joita koulutukseen osallistumisesta kiinnostuneet aikuiset kohtaavat, on heidän perheidensä tarvitsemien tukijärjestelyjen puuttuminen; kannustaa sen vuoksi jäsenvaltioita luomaan tukitoimia, joilla varmistetaan, että kaikilla opiskelijoilla ja työntekijöillä, joilla on perhevelvollisuuksia (esimerkiksi lapsia tai muita huollettavia), on tilaisuus päivittää ja/tai kehittää taitojaan ja valmiuksiaan; katsoo, että tämä voitaisiin toteuttaa palvelusetelien ja yhteensovittamistoimien muodossa Euroopan sosiaalirahaston mukaisten ohjelmien puitteissa kokeiltujen hyvien käytäntöjen pohjalta; katsoo, että erityisesti verkko-opiskelun tarjoamia mahdollisuuksia olisi tutkittava, koska ne tarjoavat enemmän joustavuutta opiskelun, työn ja muista huolehtimisen yhteensovittamiseksi;
61. kannustaa Euroopan tasa-arvoinstituuttia ryhtymään tarpeellisiin toimenpiteisiin koulutusalaan liittyvien sukupuolten tasa-arvoa koskevien vertailtavissa olevien tietojen keruuta ja arvioimista varten ja varmistamaan, että tilastotiedot Pekingin toimintaohjelmaan liittyvistä indikaattoreista ovat helposti saatavilla ja että niitä päivitetään säännöllisin väliajoin;
62. suosittelee, että koulutuslaitokset pyrkivät parantamaan tiedotustaan aikuisille avoimista ohjelmista ja yksinkertaistamaan näihin ohjelmiin osallistumista varten edellytettäviä hallinnollisia menettelyjä;
63. vaatii komissiota huomioimaan täysimääräisesti sidosryhmien asiantuntemuksen ja niiden roolin ET 2020 -strategian täytäntöönpanossa;
64. vaatii komissiota sisällyttämään epävirallisen koulutuksen, ammatillisen koulutuksen ja koululaiset tulevaan eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategiisiin puitteisiin (ET 2020) liittyvään liikkuvuutta koskevaan vertailuarvoon ja ryhtymään soveltamaan Bolognan prosessiin liittyvää opiskelijoiden liikkuvuutta koskevaa vertailuarvoa;

*

* *

65. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Yrityshallintoon liittyvät eettiset kysymykset

P7_TA(2010)0165

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 yrityshallintoon liittyvistä eettisistä kysymyksistä (2009/2177(INI))

(2011/C 161 E/03)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. huhtikuuta 2009 annetun komission suosituksen suositusten 2004/913/EY ja 2005/162/EY täydentämisestä julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkkoja ja palkkioita koskevan järjestelmän osalta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30. huhtikuuta 2009 annetun komission suosituksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon kahta edellistä suositusta koskevan, niin ikään 30. huhtikuuta 2009 julkaistun komission tiedonannon (KOM(2009)0211),
 - ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaihtimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikan valvontamenettelyn osalta koskevan (KOM(2009)0362),
 - ottaa huomioon 11. heinäkuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/36/EY osakkeenomistajien eräiden oikeuksien käyttämisestä julkisesti noteeratuissa yhtiöissä ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 17. toukokuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäätöisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan mietinnön ja työllisyys- ja sosiaaliasioiden valiokunnan lausunnon (A7-0135/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni ja koko maailma ovat joutuneet kohtaamaan vakavimman talouskriisin 60 vuoteen, että reaalitalous on syöksynyt kyseisen ajanjakson pahimpaan lamaan ja että työllisyyden odotetaan heikkenevän talouden suhteellisesta elpymisestä huolimatta,
- B. ottaa huomioon, että monet yritysten johtamiseen liittyvät kysymykset ovat yritystoiminnan etiikan kannalta tärkeitä yritystyyppistä tai yrityksen toiminta-alasta riippumatta ja että näihin kysymyksiin sisältyvät huolellisuusvelvollisuus, avoimuus, yrityksen sosiaalinen vastuu, riskinhallinta, investointipäätösten taloudellinen kestävyys, hallitusten ja hallintoneuvostojen toimintatavat ja osakkeenomistajien oikeuksien käyttö; katsoo viimeaikaisen talouskriisin osoittaneen, että näitä kysymyksiä on tarkasteltava siten, että pidetään mielessä taloudellisen vakauden säilyttäminen, ja analysoitava jatkuvasti, jotta voidaan löytää ratkaisuja, joiden avulla yritykset voivat kohdata nykyiset haasteet, ja edistää talouskasvua ja työllisyyttä EU:ssa,

⁽¹⁾ EUVL L 120, 15.5.2009, s. 28.

⁽²⁾ EUVL L 120, 15.5.2009, s. 22.

⁽³⁾ EUVL L 184, 14.7.2007, s. 17.

⁽⁴⁾ EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- C. ottaa huomioon, että kriisi osoitti myös riskinhallinnan sekä palkkio- ja palkkapolitiikan välisen läheisen yhdyssiteen sekä palkkio- ja palkkapolitiikan merkityksen yritysten asianmukaista toimintaa säätelevissä menettelyissä; katsoo tästä syystä, että riskinhallinta olisi otettava asianmukaisesti huomioon palkkio- ja palkkapolitiikan tarkastelussa, siten, että voidaan kehittää tehokkaita riskinhallintajärjestelmiä, jotka sisällytetään laajaan tasapainoiseen hallintotapaan, sekä varmistaa, että kannustinjärjestelmiä perustettaessa huolehditaan asianmukaisten riskinhallintajärjestelmien luomisesta niiden vastapainoksi,
- D. ottaa huomioon, että kaikkien alojen yrityksillä on useita samanlaisia riskejä, mutta tietynlaiset riskit ovat alakohtaisia (kuten rahoitusosalalla toimivien yritysten riskit); ottaa huomioon, että tehokkaan riskinhallinnan epäonnistuminen, joka johtui valvontasääntöjen noudattamisen puutteellisesta valvonnasta sekä palkkio- ja palkkapolitiikan epäsuhteisista kannustimista, oli keskeisessä asemassa viimeaikaisessa rahoituskriisissä,
- E. ottaa huomioon, että riskinhallintaa olisi ymmärrettävä ja sovellettava koko organisaation tasolla eikä ainoastaan sen eri yksiköissä, ja katsoo, että sen pitäisi olla julkista ja avointa ja siihen pitäisi soveltaa raportointivelvollisuutta,
- F. katsoo, että kaikissa ratkaisuissa olisi varmistettava, että riskinotto on tarkoituksenmukaista yrityksen liiketoiminnan ja strategian kannalta, ja huolehdittava samalla tehokkaasta riskinhallinnasta; katsoo, että tehokasta riskinhallintaa olisi pidettävä yhtenä tärkeimmistä hyvän hallintotavan tekijöistä kaikissa yrityksissä,
- G. ottaa huomioon, että yksi komission ensimmäisistä kriisin jälkeisistä toimista kohdistui palkkio- ja palkkapolitiikkaan komission suosituksiin 2004/913/EY ja 2005/162/EY tehdyillä täydennyksillä, ja ottaa huomioon, että tällä pyrittiin varmistamaan asianmukainen palkkio- ja palkkapolitiikka siten, että määriteltiin sen suunnittelua koskevat parhaat käytännöt, joihin liittyi suositus julkisesti noteerattujen yhtiöiden johtajien palkkoja ja palkkioita koskevasta järjestelmästä, ja julkistettiin suositus rahoituspalvelualan palkkio- ja palkkapolitiikasta,
- H. ottaa huomioon, että suosituksiin sisältyvät yksityiskohdat eroavat sen perusteella, minkä tyyppinen yritys on kyseessä ottaen huomioon sen koko, sisäinen organisaatio ja toimintojen monimutkaisuus; ottaa huomioon, että ero voidaan tehdä rahoitusalan yritysten (noteerattujen tai ei) ja noteerattujen mutta ei rahoitusalan yritysten välillä sekä rahoitusalan eri sektoreiden, esimerkiksi pankki-, vakuutus- ja omaisuushoitotoiminnan välillä,
- I. katsoo, että palkkio- ja palkkapolitiikan yhteydessä on otettava huomioon monia seikkoja, kuten i) korvausjärjestelmät mukaan lukien niiden rakenne, avoimuus ja symmetria sekä palkkioiden ja kannustimen välinen yhteys, ii) palkkio- ja palkkajärjestelmien määrittelyä koskeva menettely, mukaan lukien toimijoiden tehtävien ja vastuun määrittely, iii) palkkio- ja palkkajärjestelmien valvonta, jossa otetaan erityisesti huomioon osakkeenomistajat, ja iv) kokonaispalkka ja -palkkio, mukaan lukien palkat ja eläkkeet,
- J. ottaa huomioon, että tietyt suosituksiin sisältyvät ratkaisevan tärkeät periaatteet ovat edelleen epäselviä, ja niitä on sovellettava asianmukaisesti, kuten tulospoliteita koskeva käsite, jolla pitäisi edistää palkkion ja tuloksen välisen yhteyden luomista, epätyydyttävää suoritusta koskeva käsite erorahojen yhteydessä, eroraha ja rahoituspalvelualan palkkioiden muuttuvat osat,
- K. katsoo, että koska palkan ja tuloksen välisen yhteyden määrittäminen aiheuttaa toistuvasti ongelmia, painopisteen pitäisi olla palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyä koskevan prosessin tehokkuudessa ja avoimuudessa, ja katsoo, että näiden kummankin pitäisi perustua hyvään hallintotapaan, joka määritellään ja jota arvioidaan keskipitkälle tai pitkälle ajanjaksolle laaditun asianmukaisen aikataulun pohjalta, jotta vältetään vaaralliset kestävämmät riskinhallintapolitiikat, jotka on suunniteltu lyhyelle (ellei erittäin lyhyelle) aikavälille ja jossa asiaan osallistuvien tehtävät ja vastualueet on selkeästi määritelty ja eriytetty,
- L. katsoo, että kaikkiin ratkaisuihin ei pitäisi soveltaa yhtenäistä mallia ja että yrityksillä pitäisi olla edelleen joustavuutta mukauttaa järjestelmiä omiin tarpeisiinsa,
- M. katsoo, että jälkikäteen tehtävä arvio aikaansaannoksista ja palkka- ja palkkiopolitiikasta on tarpeellinen,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- N. katsoo, että avoimuuspolitiikka on osoittautunut hyvän hallintotavan tärkeäksi osatekijäksi; katsoo, että avoimuuspolitiikkaa ei pitäisi rajoittaa pelkkään tietojen antamiseen, vaan sen pitäisi merkitä, että yritykset voivat perustella tietyn palkkio- ja palkkapolitiikan valinnan,
- O. katsoo, että jos johtajien palkkio- ja palkkapolitiikka esitetään selkeällä ja ymmärrettävällä tavalla, tällä periaatteessa edistetään palkkio- ja palkkapolitiikkaa koskevaa päätöksentekoa erityisesti osakkeenomistajien näkökulmasta; katsoo, että tällaiseen esittämiseen voisi sisältyä johtajien kokonaispalkan ja palkkioiden sekä muiden myönnettyjen etujen yksityiskohtainen esittäminen tilinpäätöksessä tai palkkioraportissa,
- P. ottaa huomioon, että yrityksen tavoitteena pitäisi olla osakkeenomistajien ja sen työntekijöiden rakentava osallistuminen; katsoo, että tämä edellyttää muiden toimien tarkastelua, jotta osakkeenomistajat voivat osallistua tehokkaasti yrityksen palkkio- ja palkkapolitiikan kehittämiseen (kuten Saksassa käytöön otettu mahdollisuus, jonka mukaan yritykset pyytävät neuvoa-antavalla äänestyksellä osakkeenomistajien hyväksyntää palkkio- ja palkkapolitiikalle), varsinkin sen vuoksi, että osakkeenomistajat eivät ole aina halukkaita tai valmiita aktiivisempaan rooliin; katsoo, että tämän pitäisi merkitä myös, että olisi tarkasteltava tapoja varmistaa, että osakkeenomistajat toimivat yritysten hallinnon osalta ennakoivammin reaktiivisen toiminnan sijasta,
- Q. katsoo, että erityisesti noteeratuissa yhtiöissä osakkaiden osallistuminen on vähäistä ja että osakkeenomistajien kokouksissa olisi näin ollen kannustettava sähköiseen äänestämiseen,
- R. katsoo, että voimassa oleva lainsäädäntö työntekijöille tiedottamisesta ja heidän kuulemisestaan on pantava asianmukaisesti täytäntöön yritysten hallinnoinnissa, jotta he voivat käydä todellista vuoropuhelua yritysjohtajien kanssa, ja että yritysten palkkio- ja palkkakäytännöt ja tavoitteet on määriteltävä selkeästi,
- S. ottaa huomioon, että johtoportaan palkkoja ja palkkioita koskevien arviointiperusteiden sekä näiden määrien vahvistaminen kuuluu yritysten valvontaelinten lakisääteiseen toimivaltaan,
- T. katsoo, että vapaaehtoiset standardit ovat välttämättömiä hallinto- ja valvontaelinten suorituskyvyn parantamiseksi ja että hyvien toimintatapojen uudelleentarkastelu voi olla tarpeen,
- U. katsoo, että tavoitteena pitäisi olla sellaisten pätevien hallitusten ja hallintoneuvostojen luominen, jotka pystyvät tekemään päätöksensä objektiivisesti ja riippumattomasti; katsoo, että hallinto- ja valvontaelinten vaikuttavuutta ja tehokkuutta olisi myös arvioitava,
- V. katsoo, että nykyisen hallintojärjestelmän tunnustettujen heikkouksien vuoksi tietyn prosenttiosuuden (esim. 1/3) johtajista (hallintoneuvoston jäsenistä) olisi oltava ammattilaisia, palkkaa saavia, vastuullisia ja ainoastaan osakkeenomistajien alaisia; katsoo, että heidän vastuullisuuttaan ja alaisuuttaan olisi arvioitava ammatillisen asiantuntemuksen perusteella,
- W. ottaa huomioon, että vaikka lainsäädännön antaminen tällä alalla voi olla vaikeampi ja aikaavievämpi vaihtoehto kuin suositusten hyväksyminen, ei-sitovaan sääntelyyn perustuva lähestymistapa ei ole tyydyttävä,
- X. ottaa huomioon, että komissio aikoo esittää suositusten täydennykseksi lainsäädäntöaloitteita, jotta palkkio- ja palkkajärjestelmät saatetaan vakauden valvonnan rajoihin, ja että se on ehdottanut muun muassa vakavaraisuusdirektiivin uudelleentarkastelua; ottaa huomioon, että komissio aikoo tarkastella pankkijärjestelmän ulkopuolisia rahoituspalveluita koskevia täydentäviä toimia,
- Y. ottaa huomioon, että komission antamat, julkisesti noteerattuja yhtiöitä koskevat suositukset eivät välttämättä vastaa sopivia yleisohjeita parhaiden käytäntöjen kehittämiseksi muissa kuin julkisesti noteeratuissa yhtiöissä,
- Z. pitää välttämättömänä, että kukin tällä alalla hyväksytyt väline pannaan yhtenäisesti ja johdonmukaisesti täytäntöön kaikkialla Euroopassa ja että niin toimivat kaikki osapuolet, joita asia koskee,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

1. pitää myönteisinä toimia, joilla puututaan yrityshallinnon eettisiin näkökohtiin, joiden äskettäinen rahoituskriisi on osoittanut edelleen olevan täysin ratkaisematta; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission antamaa kahta suositusta;
2. huomauttaa, että oikeudellisesti sitomaton lähestymistapa ei ole kuitenkaan tyydyttävä;
3. pitää sen vuoksi myönteisenä komission ensimmäistä lainsäädäntöehdotusta, eli vakavaraisuusdirektiivin tarkistamista, jonka perusteella EU:n lainsäätäjät voi vastata asianmukaisesti asiaan liittyviin kysymyksiin;
4. kannattaa komission 30. huhtikuuta 2009 esittämiin suosituksiin sisältyneitä periaatteita, jotka koskevat ensinnäkin pörssiyhtiöiden hallinto- ja valvontaelinten jäsenten ja johtajien palkkojen ja palkkioiden rakennetta ja palkkioiden valvontajärjestelmää sekä toiseksi palkkio- ja palkkarakennetta, palkkio- ja palkkapolitiikan suunnittelua ja toteutusta (päätokeenteko- ja valvontajärjestelmä), palkkio- ja palkkapolitiikan avoimuutta sekä rahoituspalvelualan toiminnan vakauden valvontaa, mutta korostaa, että jäsenvaltiot eivät ole saattaneet näitä suosituksia tyydyttävällä tavalla osaksi kansallista lainsäädäntöään;
5. katsoo, että EU tarvitsee pitkälle aikavälille suunnitellun elinkeino- sosiaali- ja ympäristömallin, joka on niin yritysten, osakkeenomistajien kuin työntekijöiden yleisen edun mukainen ja jossa on uudenlainen rahoitusjärjestelmä, joka perustuu toiminnan vakautta koskevien ja eettisten sääntöjen järjestelmään sekä kansallisiin ja EU:n valvontaviranomaisiin, joilla on sitovat valtuudet; katsoo myös, että rahoitusalan olisi vastattava reaalityöelämän tarpeisiin, edistettävä kestävää kasvua ja osoitettava mahdollisimman paljon sosiaalista vastuuta;
6. palauttaa mieleen, että talouden rakenteiden uudistamisprosessin aikana toimenpiteet, joilla turvataan työpaikat, koulutus ja työskentelyolosuhteet, ovat erittäin tärkeitä ja että kaikkien toimijoiden on otettava ne huomioon reaalityöelämän tukemisen lisäksi;
7. katsoo, että hyvän, kestävä hallintotavan mukaiset palkkio- ja palkkapolitiikat ovat tarpeen paitsi eettisistä myös puhtaasti taloudellisista syistä, kun otetaan huomioon, että tällaisilla politiikoilla on välitön vaikutus osakkeisiin ja yhtiöiden kehittämisenäkymiin sekä talouteen yleensä samoin kuin työpaikkojen säilyttämiseen ja lisäämiseen;
8. katsoo, että pankkien ja luottolaitosten johtajien palkkioita ja palkkoja koskevien säännösten on mentävä pelkkiä suosituksia pidemmälle ja että niiden on oltava sitovia säädöksiä, jotka kytetään valvontajärjestelmään, jolla pyritään varmistamaan, että palkkioiden muuttuva osa – bonukset, osakeoptiot ja kannustimet – ei ohjaa yhtiöitä hyväksymään sellaisia sijoitus- ja johtamiskäytäntöjä, joiden riskit ovat liian suuret ja joissa ei kiinnitetä huomiota reaalityöeläälle aiheutuviin seurauksiin;
9. korostaa, että yrityshallinnon sekä palkkio- ja palkkapolitiikan on noudatettava ja edistettävä Euroopan unionin perussopimukseen kirjattuja periaatteita sekä miesten ja naisten palkkauksen tasa-arvoisuudesta ja tasavertaisesta kohtelusta annettuja direktiivejä;
10. panee merkille, että tarvitaan täydentäviä EU:n lainsäädäntötoimia, jotta yritysten erilaisia kansallisia palkkio- ja palkkasääntöjä koskeva ongelma ratkaistaan sellaisissa tapauksissa, joissa johtajat liikkuvat jäsenvaltiosta toiseen saman yhtiön (hallintayhtiön) sisällä tai yhdestä yrityksestä eri jäsenvaltiossa sijaitsevaan toiseen yritykseen, tai kun yritykset hyödyntävät vapautta liikkua sisämarkkinoilla esimerkiksi rajatylittäviä sulautumia koskevassa tapauksessa;
11. katsoo, että on tärkeää korostaa valvontaelinten yhteiskunnallista yhteisvastuuta jossakin EU:n jäsenvaltiossa kotipaikkaansa pitävän yrityksen kestävästä ja pitkän aikavälin kehityksestä, ja katsoo, että näiden valvontaelinten tehtäviin kuuluu vahvistaa tähän tavoitteeseen nähden kohtuulliset johtoportaan palkat ja palkkiot ja saattaa ne avoimesti yleisön tietoon Euroopan tasolla;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

12. kehottaa komissiota esittämään alakohtaisia tarkistuksia rahoituspalveluja koskevaan lainsäädäntöön, jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus pankkien ja muiden kuin pankkilaitosten välillä palkkio- ja palkkapolitiikassa; kehottaa komissiota lisäksi esittämään säädösehdotuksia yhtiöoikeuden alalla, jotta voidaan edistää yritysjohtajuutta koskevien kysymysten käsittelyä ja varmistaa palkkio- ja palkkapolitiikan yhdenmukaisuus kaikentyyppisissä yhtiöissä;
13. kehottaa komissiota kannustamaan ja tukemaan EU:n tasolla hyväksytyjen toimien tehokasta täytäntöönpanoa keskittyen pääasiassa rajatylittäviin yhtiöihin sekä täyttämään sitoumuksensa, joka koskee arviointikertomuksen esittämistä kummankin suosituksen täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota sisällyttämään arviointikertomuksen päätelmiin aikataulun asianmukaisista lainsäädännöllisistä ja muista kuin lainsäädännöllisistä toimista, jotka voivat olla tarpeellisia seurantatoimia;
14. vaatii panemaan tehokkaasti täytäntöön säännöt, jotka koskevat eurooppayhtiön sääntöjen täydentämisestä annetun direktiivin 2001/86/EY⁽¹⁾ puitteissa valittuja erilaisia työntekijöiden kuulemista sekä osallistumista koskevia järjestelmävaihtoehtoja;
15. pitää eurooppayhtiötä (SE) sopivana foorumina hyvälle käytännölle eettisten periaatteiden ankkuroimiseksi valtioiden rajojen yli toimivien yritysten valvontaan ja niiden toteuttamiseksi käytännössä;
16. kehottaa jäsenvaltioita toteuttamaan tehokkaasti EU:n osakkeenomistajien oikeuksia koskevan direktiivin kaltaisia toimia, jotta poistetaan esteet ja tehostetaan osakkeenomistajan osallistumista äänestykseen erityisesti rajatylittävän äänestyksen osalta;
17. kehottaa kaikkia sidosryhmiä osallistumaan aktiivisesti liiketoimintakäytäntöjen ja yrityskulttuurin muutoksien tarkasteluun;
18. kehottaa edistämään naisten nimittämistä johtavaan asemaan komission suosituksella, joka koskee yritysten päätöksentekuelinten, muiden elinten ja yleensäkin paikkojen täyttämässä sovellettavan järjestelmän käyttöönottoa;
19. ehdottaa, että kansallisten valvontaviranomaisten olisi arvioitava yritysten hallintoelinten jäsenten riippumattomuutta entistä tiukemmin ja että niiden olisi laadittava aikaisempaa tehokkaampia korruption vastaisia järjestelmiä, joiden käyttöönotto edistäisi yrityshallinnon eettisyyttä ja voisi myös lisätä yritysten taloudellista menestystä;
20. kannattaa yhdenmukaisten ja kattavien riskinhallintaohjeiden käyttöönottoa, koska vaikuttaa siltä, että asiaan puututaan monilla säännöillä ja standardeilla, joita sovelletaan jäsenvaltioissa vain hajanaisella tavalla;
21. korostaa, että talousrikosten yhteydessä on mahdollista käynnistää rikosoikeudellisia menettelyjä rikoksista vastuussa olevia yksittäisiä yhtiön hallituksen jäseniä vastaan;
22. kehottaa komissiota edistämään sitä, että käytetään noteeraamattomia yhtiöitä koskevia parhain käytännön ohjeita, joissa otettaisiin huomioon kyseisten yhtiöiden erityispiirteet ja erot;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

(1) EYVL L 294, 10.11.2001, s. 22.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

EU:n nuorisstrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin

P7_TA(2010)0166

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 aiheesta ”EU:n nuorisstrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin” (2009/2159(INI))

(2011/C 161 E/04)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
- ottaa huomioon 18. joulukuuta 2000 hyväksytyyn Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja etenkin sen 14 artiklan,
- ottaa huomioon lapsen oikeuksista 20. marraskuuta 1989 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen ja erityisesti sen 23 ja 28 artiklan,
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2006 hyväksytyyn YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista ja etenkin sen 7 ja 24 artiklan,
- ottaa huomioon komission 29. huhtikuuta 2009 antaman tiedonannon aiheesta ”EU:n nuorisstrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin. Uudistetulla avoimella koordinoitimenetelmällä kiinni nuorison haasteisiin ja mahdollisuuksiin” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission sisäisen valmisteluasiakirjan, joka liittyy komission tiedonantoon aiheesta ”EU:n nuorisstrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin – EU:n nuorisraportti” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 27. marraskuuta 2009 antaman päätöslauselman nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 12. toukokuuta 2009 antamat päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon neuvoston 11. toukokuuta 2009 antamat päätelmät nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön nykyisten puitteiden arvioinnista ja uudistettujen puitteiden tulevaisuudennäkymistä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon neuvoston suosituksen nuorten vapaaehtoisten liikkuvuudesta Euroopan unionissa ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon neuvoston päätöksen aktiivista kansalaisuutta edistävän vapaaehtoistyön Euroopan teemavuodesta (2011) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ KOM(2009)0200.⁽²⁾ SEC(2009)0549.⁽³⁾ EUVL C 311, 19.12.2009, s. 1.⁽⁴⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.⁽⁵⁾ 9169/09.⁽⁶⁾ EUVL C 319, 13.12.2008, s. 8.⁽⁷⁾ 15658/09.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon Brysselissä 22. ja 23. maaliskuuta 2005 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston hyväksymän eurooppalaisen nuorisosopimuksen ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2008 antaman tiedonannon uudistetusta sosiaalisesta toimitaohjelmasta, jonka kohteina ovat ensisijaisesti lapset ja nuoret ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon komission tiedonannosta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon kirjallisen kannanottonsa nuorison vastuullistamisen tehostamiseen EU:n politiikassa ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon 21. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman Euroopan väestönkehityksestä ⁽⁵⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön (A7-0113/2010),
- A. ottaa huomioon, että nuoria koskeviin toimiin sijoittaminen on ratkaisevan tärkeää Euroopan valtioiden tulevaisuuden kannalta erityisesti aikana, jolloin nuorten suhteellinen osuus väestön kokonaismäärästä on jatkuvasti vähentymässä,
- B. ottaa huomioon, että kaikki nuoret ovat lisäarvo yhteiskunnalle ja että tämä tosiasia on tunnustettava,
- C. katsoo, että poliittisia päätöksiä tekevät nykyiset sukupolvet ovat erittäin suuressa vastuussa nuorisosta ja tulevista sukupolvista; katsoo, että päätöksentekijöiden ja tutkijoiden on otettava huomioon nuorten mielipiteet ja kuunneltava niitä,
- D. ottaa huomioon, että vaikka Euroopan unionilla on käytössään tärkeitä nuorisopolitiikan välineitä, jäsenvaltioiden on käytettävä niitä tehokkaasti, tiedotettava niistä ja sisällytettävä ne toimiinsa,
- E. katsoo, että työ tarkoittaa muutakin kuin palkkatyötä: se auttaa sosiaalisissa suhteissa ja voi antaa tukea, jäsentää ja auttaa identiteetin rakentamisessa,
- F. ottaa huomioon, että epävarmuus työtilanteesta saattaa aiheuttaa sen, että nuoret jättävät perheen perustamatta tai lykkäävät sen perustamista, millä on vaikutusta väestörakenteen kehittymiseen,
- G. ottaa huomioon, että nykypäivän nuoriso joutuu kohtamaan kasvavaa työttömyyttä ja kärsimään talouskriisin seurauksista, että erityisesti heikosti koulussa menestyneet nuoret joutuvat todennäköisemmin työttömiksi ja että siksi on tärkeää varmistaa nuorille paras mahdollinen koulutus, joka takaa heille nopean pääsyn työmarkkinoille ja mahdollisuuden pysyä niillä pitkään,
- H. katsoo, että nuorten yhtäläisiä korkealaatuisen opetuksen ja koulutuksen mahdollisuuksia olisi tuettava kaikilla tasoilla ja että elinikäisen oppimisen mahdollisuuksia olisi edistettävä entisestään,
- I. katsoo, että nuorten siirtymistä koulutuksesta työmarkkinoille olisi edistettävä,

⁽¹⁾ EUVL C 292, 24.11.2005, s. 5.

⁽²⁾ 11517/08.

⁽³⁾ SOC/349.

⁽⁴⁾ DCE/2008/2193.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0066.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- J. katsoo, että erityisesti teini-ikäisten ja nuorisovankiloissa olevien nuorten varhaista koulunkäynnin keskeyttämistä ja lukutaidottomuutta koskevat ongelmat olisi viipymättä asetettava ehdottomalle etusijalle,
- K. katsoo, että terveyteen, asumiseen ja ympäristöön liittyvät kysymykset ovat erityisen tärkeitä nuorille ja niillä voi olla vakavia seurauksia nuorten elämälle ja tulevaisuudelle, katsoo, että olisi edistettävä koulutukselle, työllisyydelle, sosiaaliselle osallisuudelle ja terveydenhoidolle suotuisia olosuhteita,
- L. ottaa huomioon, että vaikka nuorten on voitava luottaa perheen tukeen, he tarvitsevat silti tukea itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden tarpeensa tyydyttämiseen,
- M. ottaa huomioon, että ympäristönäkökohtia ei ole sisällytetty komission tiedonantoon ja neuvoston päätöslauselmaan, vaikka ne ovat elintärkeitä nuorille ja niillä on vakavia vaikutuksia tulevien sukupolvien terveydelle, elämänlaadulle ja hyvinvoinnille; katsoo siksi, että EU:n nuorisostrategiassa ympäristöasiat olisi mainittava selkeästi toiminta-alojen joukossa,
- N. ottaa huomioon, että aktiivinen osallistuminen yhteiskuntaan on tärkeää sekä nuorten vaikutusmahdollisuuksien että nuorten henkilökohtaisen kehittymisen, yhteiskuntaan sopeutumisen, ammatillisten taitojen hankkimisen ja vastuullisuuden kehittymisen kannalta,
- O. ottaa huomioon, että nuorisotyö on tärkeää EU:n nuorisostrategialle, sillä se on arvokasta nuorten toteuttamaa vapaa-ajantoimintaa nuorille, joka myös auttaa taitojen hankkimisessa ja henkilökohtaisessa kehityksessä,
- P. katsoo, että yhteiskunnallisen osallisuuden käsitteen oppiminen ja kokeminen edistää demokratian ja sen prosessien ymmärtämistä ja siihen osallistumista,
- Q. ottaa huomioon, että nuoria hyödyttävistä Euroopan tason ohjelmista olisi tiedotettava paremmin nuorille heidän osallistumisensa tehostamiseksi,
- R. ottaa huomioon, että tehokas nuorisopolitiikka voi osaltaan edistää eurooppalaisen ajattelutavan kehittymistä,

Yleisiä huomautuksia

1. pitää myönteisenä komission tiedonantoa "EU:n nuorisostrategia – Satsataan nuorten vaikutusmahdollisuuksiin";
2. pitää myönteisenä neuvoston päätöslauselmaa nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön uudistetuista puitteista (2010–2018);
3. huomauttaa, että "nuorison" määritelmän sisältö on erilainen eri jäsenvaltioissa; toteaa, että tähän käsitteeseen vaikuttavat erilaiset sosiaaliset olosuhteet, mikä mahdollistaa erilaisten lähestymistapojen soveltamisen eri jäsenvaltioissa;
4. katsoo, että yhteisön ohjelmien ja rahastojen tulisi heijastaa nuoriin kohdistuvia EU:n kunnianhimoisia tavoitteita;
5. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön Lissabonin sopimuksen nuorisopolitiikkaa koskevat säännökset, joita ovat esimerkiksi nuorten kannustaminen politiikkaan, erityishuomion kiinnittäminen nuoriin urheilijoihin ja perusoikeuskirjan oikeudellinen täytäntöönpano;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Tärkeimmät nuorisostrategian tehokkuutta koskevat huomautukset

6. tunnustaa, että vahvistettu avoin koordinoitimenetelmä, jonka yhteydessä toissijaisuusperiaate otetaan asianmukaisesti huomioon, on asianmukainen nuorisopoliittisen yhteistyön väline rajoittuneen käytön, legitimitteettivajeen, asiantuntijoiden ja poliitikkojen välisen yhteistyön puuttumisen, kansallisten prioriteettien asianmukaisen integroinnin puuttumisen sekä eri tasojen välisen vastuunjaon hämärtyamisen riskin kaltaisista puutteistaan huolimatta; katsoo, että avointa koordinoitimenetelmää olisi vahvistettava pitkän aikavälin tulosten saavuttamiseksi;
7. korostaa, että avoin vahvistettu koordinoitimenetelmä edellyttää kaikkien osapuolten vahvaa poliittista tukea parhaan mahdollisen tuloksen saavuttamiseksi; pitää täytäntöönpanon puutteita vakavana esteenä asetettujen tavoitteiden saavuttamiselle;
8. tunnustaa toimielinten yhteistyön merkityksen paikallisella, alueellisella, kansallisella ja unionin tasolla tämän strategian tavoitteiden saavuttamiseksi ja kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja nuorison edustajia toimimaan aktiivisesti nuorisostrategian täytäntöönpanossa;
9. vaatii Euroopan parlamentilta, komissiolta ja neuvostolta läheisempää yhteistyötä nuorisoasioissa, ja korostaa tarvetta läheisempään yhteistyöhön kansallisten parlamenttien kanssa ja niiden kesken avoimen koordinoitimenettelyn soveltamisessa;
10. pitää myönteisenä kahden lähtökohdan selkeää määritelmää, toimintatapojen käyttöönottoa ja erityisesti sitä, että neuvosto on määrittänyt selkeän täytäntöönpanovälineiden luettelon; pyytää, että Euroopan parlamentti voi osallistua työskentelyjaksojen ensisijaisten tavoitteiden määrittämiseen; vaatii, että nuorisoalan eurooppalaisen yhteistyön on oltava näyttöön perustuvaa, asiaankuuluvaa ja konkreettista;
11. korostaa selkeiden ja käyttäjäystävällisten indikaattoreiden kehittämisen tarvetta sekä EU:n että kansallisella tasolla, koska niiden avulla voidaan parantaa, laajentaa ja ajanmukaistaa todellista tietämystämme nuorten ihmisten tilanteesta sekä mitata ja vertailla yhteisesti asetettujen tavoitteiden täytäntöönpanon edistymistä; korostaa jatkuvan seurannan ja arvioinnin merkitystä;
12. korostaa EU:n nuorisostrategian täytäntöönpanon asteen arvioinnin merkitystä; korostaa, että nuorisoa koskevat jäsenvaltioiden edistymiskertomukset olisi saatettava julkisuuteen yleisen tietoisuuden lisäämiseksi; korostaa tarvetta seurata Euroopan nuorten elämäntapojen kehittymistä ja muuttumista, jotta todellista edistymistä voidaan arvioida;
13. katsoo, että vertaisoppimista olisi kehitettävä edelleen keinona helpottaa hyvien käytäntöjen vaihtoa ja osaltaan lisätä kansallisella tasolla toteutettavien toimien johdonmukaisuutta;
14. katsoo, että täydellisen EU:n nuorisostrategian luominen edellyttää nuorisopolitiikan ja EU:n ohjelmien ja toimien täsmällistä ja läpinäkyvää yhteensovittamista; korostaa erityisesti, että EU:n ohjelmien täytäntöönpanosta saatavilla tuloksilla olisi vaikutettava nuorisopolitiikan ja yleisemminkin EU:n nuorisostrategian muotoiluun ja päinvastoin;
15. korostaa lisäksi jo toteutettujen ohjelmien syvällisen analysoinnin tarvetta, jotta tehokas laatujohtaminen olisi mahdollista ja jotta sen perusteella voidaan laatia tulevaisuuden ohjelmiin mahdollisesti tarvittavia parannuksia;
16. toteaa, että nuorisoa koskevia EU:n ohjelmia ja sosiaalisia rahastoja on hyödynnettävä ja mukautettava ja että niiden käyttömahdollisuuksia on edistettävä ja yksinkertaistettava; korostaa, että on tärkeää tarkastella näitä asioita käytännöllisesti ja byrokratiaa välttäen, jotta voidaan panna täytäntöön yhteinen strategia nuorten elämän parantamiseksi; tähdentää, että nuorten ihmisten on tärkeää olla mukana nuoriso-ohjelmien täytäntöönpanossa, jotta heidän tarpeensa voidaan ottaa paremmin huomioon;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

17. korostaa, että Comenius-, Erasmus- ja Leonardo da Vinci -ohjelmat ovat tärkeässä roolissa Euroopan koulutus- ja ammattikoulutuspolitiikan kehityksessä; toistaa pitävänsä poliittisesti ensisijaisen tärkeänä, että nämä ohjelmat ovat EU:n nuorisostrategian kulmakivi etenkin seuraavien monivuotisten ohjelmien ajan;
18. katsoo, että olisi pyrittävä edistämään nuorten liikkuvuutta Euroopassa ja että liikkuvuusohjelmilla pitäisi olla riittävän laaja soveltamisala ja resurssit muodollisen koulutuksen ulkopuolisiin nuorisovaihto-ohjelmiin;
19. kehottaa komissiota uusien liikkuvuusohjelmien puitteissa kiinnittämään erityistä huomiota nuorten työntekijöiden liikkuvuuteen, ja kehottaa tässä mielessä laajentamaan tällä hetkellä opiskelijoille suunnatun erityisen viisumijärjestelmän laajentamista nuoriin työntekijöihin;
20. kiinnittää huomiota siihen, että joukkotiedotusvälineet on saatava mukaan nuoriso-ohjelmien suosion lisäämiseksi;
21. ymmärtää, että nuorten ihmisten elämän parantaminen on monitahoinen tehtävä, joka on otettava huomioon kaikilla politiikan aloilla; kannustaa Euroopan unionin toimielimiä ja jäsenvaltioita edistämään nuorisoyksikön luomista kaikkiin osastoihin ja ministeriöihin, mikä auttaisi lujittamaan asianmukaisen nuorisopolitiikan laatimista; kehottaa lisäksi komissiota nimeämään pääosastoihinsa ”nuorisovirkamiehiä” ja antamaan heille lisäkoulutusta; katsoo, että tavoitteena pitäisi olla komission asiakirjojen arviointi nuorisopolitiikan tavoitteiden näkökulmasta; pitää erityisen myönteisenä monialaista lähestymistapaa, koska se on välttämätön tehokkuuden maksimoimiseksi; katsoo, että nuorisonäkökulman sisällyttäminen kaikkiin politiikan aloihin on keskeinen tekijä nuorisostrategian onnistumisessa;
22. korostaa tarvetta sukupolvien välisen oikeudenmukaisuuden vahvistamiseen Euroopan tasolla ja tämän periaatteen hyväksymistä jäsenvaltioissa sukupolvien välisten suhteiden säätelymiseksi oikeudenmukaisella tavalla;

Toiminta-alat

23. korostaa erityisesti, että maailmanlaajuinen talouskriisi vaikuttaa merkittävästi nuorisoon ja että näin ollen sen tulisi vaikuttaa ratkaisevasti nuorisoa koskevien toimien ensisijaisiin tavoitteisiin; katsoo, että tavoitteisiin olisi pyrittävä yksilöimällä toimia, joilla varmennetaan strategia sosiaalisten ohjelmien hallintaan kaikissa tilanteissa ja että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä sosiaalisten turvaverkkojen ja sosiaaliturvajärjestelmien tarkistamiseen;

Jokaista toiminta-alaa koskevat yleiset periaatteet

24. korostaa kaikenlaisen syrjinnän, kuten sukupuoleen, rotuun tai etniseen alkuperään, uskontoon, vammaisuuteen, ikään tai seksuaaliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän poistamista nuorten keskuudesta;
25. korostaa, että on tärkeää pitää nuoria ihmisiä EU:n sosiaalisen vision ensisijaisena ryhmänä;
26. korostaa ehdottomasti tarvetta antaa nuorille vammaisille henkilöille tehokasta ja räätälöityä tukea sekä todellisia ja yhtäläisiä fyysisiä, sensorisia ja kognitiivisia mahdollisuuksia osallistua koulutukseen, työhönlämään, kulttuuriin, vapaa-aikaan, urheiluun, sosiaalisiin aktiviteetteihin sekä julkisen ja yksityisen sektorin toimintaan;
27. vaatii toimia, jotka varmistavat monimuotoisuuden kunnioittamisen ja nuorten ja -lasten onnistuneen kotouttamisen;
28. kehottaa jäsenvaltioita etsimään nuorisopolitiikan ja koulutuksen, ammattikoulutuksen, työllisyyden, kulttuurin ja muiden politiikan alojen välisiä monialaisia yhteyksiä;
29. painottaa tarvetta luoda vahvoja yhteyksiä nuoriso- ja lapsipolitiikan välille;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Koulutus ja opetus

30. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan ns. osaamiskolmion kolmen sivun (koulutuksen, tutkimuksen ja innovoinnin) keskinäistä vuorovaikutusta kasvun ja työpaikkojen luomisen keskeisenä tekijänä; suosittelee vahvasti yhteisten kriteerien edistämistä epävirallisen koulutuksen ja ammattikoulutuksen tehokkaamman keskinäisen tunnustamisen tukemiseksi esimerkiksi vauhdittamalla Euroopan tutkintojen viitekehysjärjestelmän käyttöönottoa tutkintojen tunnustamiseksi, avoimuuden lisäämiseksi ja taitojen validoimiseksi;
31. kehottaa jäsenvaltioita tekemään enemmän aloitteita tarvittavaan ammattitaitoon investoimiseksi ja kannustaa niitä luomaan kytköksiä koulutusohjelmien ja työmarkkinoiden vaatimusten välille, säätämään lakeja lyhytkestoisesta ammattikoulutuksesta (jos tarvetta yhä on) ja käyttämään mahdollisuuksien mukaan taitojen validointia ja tutkintojen tunnustamista;
32. kiinnittää huomiota koulun keskeyttämisen ongelmaan ja pitää tärkeänä toteuttaa toimia, joilla varmistetaan että mahdollisimman suuri prosenttiosuus nuorista suorittaa oppivelvollisuutensa loppuun saakka;
33. vaatii jäsenvaltioita edistämään lisämäärärahoilla kaikkien nuorten oppimisen ja koulutuksen liikkuvuutta, koska se on ratkaiseva tekijä oppimisen ja työkokemuksen kannalta; korostaa, että nuorten liikkuvuus on tärkeässä asemassa myös EU:n rajanaapurialueilla ja että on taattava laaja-alainen osallistuminen eurooppalaisiin, nuorisoa hyödyttäviin ohjelmiin;
34. vaatii jäsenvaltioita tekemään kaikkensa, jotta strategiset tavoitteet täytetään ja jotta eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisten puitteiden ("ET 2020") mukaiset vertailuarvot saavutetaan, erityisesti kun on kyse nuorista, joilla on vajavaiset perustaidot tai jotka keskeyttävät koulunkäynnin varhain;
35. kehottaa jäsenvaltioita luomaan riittäviä kanavia koulunsa jo lopettaneiden ihmisten paluulle koulutusjärjestelmään ja varmistamaan, että ammattikoulutuksen kursseilla olleilla ihmisillä on asianmukaisia keinoja jatkaa korkeamman koulutuksen tasoille; vaatii jäsenvaltioita toteuttamaan toimia ja tarjoamaan kohdennettuja ohjelmia nuorille, jotka ovat jääneet muista jälkeen tai keskeyttäneet koulunkäynnin varhain vaikeiden olosuhteiden tai huonojen valintojen takia;
36. korostaa, että on tärkeää tarjota nuorille opastusta ja neuvontaa heidän siirtyessään koulutuksesta työelämään;
37. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että lapsilla ja nuorilla on heidän perheensä oikeudellisesta asemasta riippumatta oikeus valtion antamaan koulutukseen, joka auttaa heitä, heidän oma kielensä ja kulttuurinsa asianmukaisesti huomioon ottaen, oppimaan riittävästi isäntämaan kieltä ja kulttuuria, jotka toimivat integroinnin välineinä;
38. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan nuorille yhtäläiset mahdollisuudet koulutukseen sosiaalisesta alkuperästä ja taloudellisista olosuhteista riippumatta sekä takaamaan vähätuloisista perheistä tuleville heikommassa asemassa oleville nuorille yhtäläisen pääsyn koulutukseen;
39. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön YK:n yleissopimuksen vammaisten henkilöiden oikeuksista ja toteuttamaan osallistavan koulutuksen, joka kattaa sekä virallisen ja epävirallisen koulutuksen;
40. korostaa uuden, tehokkaan ja jatkuvan opettajankoulutusjärjestelmän merkitystä, sillä sen avulla nuoria opiskelijoita voidaan auttaa vastaamaan paremmin nopeasti muuttuvan yhteiskunnan haasteisiin;
41. korostaa medialukutaidon merkitystä;
42. toteaa, että koulutuksella on oleellinen rooli henkilökohtaisten asenteiden kehittämisessä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Työllisyys ja yrittäjyys

43. on äärimmäisen huolestunut työttömien, alityöllistettyjen tai epävarmassa työsuhteessa olevien nuorten lukumäärän kasvusta erityisesti nykyisen taluskriisin aikana; kannattaa vahvasti Eurooppa-neuvostolle lähetettyä pyyntöä nuorten näkökulman varmistamiseksi vuoden 2010 jälkeisessä Lissabonin strategiassa ja Eurooppa 2020 -strategioissa ja tukee Euroopan nuorisosopimuksen kokonaistavoitteiden mukaisten aloitteiden jatkamista; tukee voimakkaasti ehdotusta nuorisoon kohdistettujen asianmukaisten toimien kehittämiseksi talous- ja finanssikriisiä koskeviin suunnitelmiin sisältyvissä elvytysuunnitelmissa;
44. korostaa, että on erittäin tärkeää saavuttaa Euroopan unionin Lissabonin strategian tavoitteet kasvun ja työpaikkojen suhteen ja katsoo, että uudistettu EU 2020 -ohjelma antaa EU:lle mahdollisuudet toipua kriisistä täysin suuntaamalla nopeammin kohti taloutta, joka on innovatiivinen ja uusia työpaikkoja luova; vaatii tässä yhteydessä, että uusittu ohjelma keskittyy enemmän nuoriin;
45. kehottaa jäsenvaltioita ryhtymään toimiin nuorison työmarkkinoilla kokeman työsuhteiden epävarmuuden ja huonojen työolojen torjumiseksi ja tukemaan aktiivisesti työelämän sekä perhe-elämän ja vapaa-ajan yhteensovittamista;
46. vaatii jäsenvaltioita ottamaan huomioon sukupolvien välisen ulottuvuuden työllisyyspolitiikassaan;
47. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan nuorten pääsyä kaikenlaisiin työpaikkoihin, joissa on hyvät työolot, jotta vältettäisiin taitojen ja työpaikkojen välinen epäsuhta, joka on kykyjen haaskausta; suosittelee siksi tarjolla olevien harjoittelupaikkojen laadun ja harjoittelijoiden oikeuksien parantamista varmistamalla, että valtaosa harjoitteluhelmista antaa nuorille pätevyyskäsiä ja johtaa palkkatyöhön;
48. kehottaa jäsenvaltioita myös tarjoamaan enemmän työmahdollisuuksia, toteuttamaan sosiaalisia toimia heikossa asemassa olevien nuorten aseman parantamiseksi, takaamaan yhtäläiset mahdollisuudet syrjäisillä alueilla ja kaupunkikeskuksissa asuville nuorille sekä antamaan erityistukea nuorille äideille;
49. muistuttaa aivovuoden riskistä ja sen kielteisistä seurauksista nuorten alkuperämaalle; kehottaa jäsenvaltioita tutkimaan ja kehittämään nuorten maastamuuttoa ehkäiseviä strategioita sellaisissa maissa, joista maastamuuttoa ulkomaille esiintyy eri muodoissaan, kuten aivovuotoina, ammattitaitovajauksen paikkaajina sekä halpana, joustavana, ammattitaidottomana ja usein kausiluonteisena työvoimana;
50. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan sukupuoleen perustuvat nuorten miesten ja nuorten naisten väliset tuloerot;
51. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan globalisaation aikanakin kohtuulliset työehdot ja sosiaaliturvan saattamalla tasapainoon joustavuuden ja turvallisuuden;
52. kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan hankittujen sosiaalietujen täydellisen siirrettävyyden, jotta liikkuvan elämäntyylin valinneiden nuorten työntekijöiden sosiaaliturvaa ei heikennetä;
53. korostaa opiskeluaikana yrityksissä ja virastoissa tapahtuvien käytännön harjoittelujaksojen merkitystä, sillä ne saattavat myöhemmin johtaa työpaikan löytämiseen;
54. ehdottaa, että yrittäjyyskulttuuria edistetään nuorten keskuudessa parantamalla yrittäjyydestä tiedottamista, tukemalla eurooppalaisten rakenteiden ja verkostojen kehittämistä tähän tarkoitukseen ja kannustamalla nuoria ryhtymään itsenäisiksi yrittäjiksi ja käyttämään mikroluottoja ja mikrorahoitusvälineitä; korostaa elinikäisen oppimisen merkitystä;
55. korostaa koulutuksen ja teollisuuden välisen synergian tarvetta sekä yliopistojen ja liike-elämän välisen pitkälle kehittyneen integraation tarvetta;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

56. kannustaa jäsenvaltioita tukemaan nuorisoa koskevia yksityisiä aloitteita muun muassa eurooppalaisia ohjelmia täydentävien kansallisten ohjelmien välityksellä;

57. pitää tärkeänä laatia toimintamalleja työelämän ja vapaa-ajan yhdistämiseksi ja nuorten kannustamiseksi perheen perustamiseen; kiinnittää myös huomiota tarpeeseen varmistaa, että nuorilla on riittävät tulot, jotta he voivat tehdä päätöksiä itsenäisesti, päätös perheen perustamisesta mukaan lukien;

Terveys, hyvinvointi ja ympäristö

58. korostaa, että ilmastonmuutos, ympäristön muuttuminen sekä ympäristön tilan heikentyminen vaikuttavat kielteisesti nuorison elämään ja vaatii toteuttamaan kestäviä toimia tällä alalla;

59. kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään opintosuunnitelmiinsa asianmukaista koulutusta terveyteen ja ympäristöön liittyvien riskien ehkäisemisestä;

60. pahoittelee syvästi, että yhteistyökehyksessä ei mainita lainkaan kuluttajapolitiikkaa; katsoo, että eräät terveysongelmat voivat liittyä epäterveellisten elintarvikkeiden tuotantoon ja markkinointiin;

61. painottaa, että kuluttaja- ja ympäristöpolitiikan valmistelussa on tärkeää ottaa huomioon nuorten ja lasten erityisen haavoittuva asema; korostaa tarvetta huolehtia nuorten kuluttajien suojelusta tiedotus- ja koulutuskampanjoiden kaltaisilla toimilla;

62. korostaa, että on tärkeää torjua huumeiden ja alkoholin käyttöä sekä tupakan aiheuttamia haittoja ja kaikkia muita riippuvuuden muotoja, uhkapeliriippuvuus mukaan luettuna, erityisesti ennaltaehkäisyyn ja kuntouttamisen avulla; kehottaa jäsenvaltioita hyödyntämään mahdollisimman suuressa määrin huumeiden vastaista EU:n toimintasuunnitelmaa ja EU:n strategiaa jäsenvaltioiden auttamiseksi torjumaan alkoholin aiheuttamia haittoja ja muita riippuvuuden muotoja;

63. palauttaa myös mieliin, että lapset ja nuoret ovat alttiita lukemattomille väkivaltaisille kohtauksille tiedotusvälineissä; ehdottaa, että asiaa tutkittaisiin lisää ja että ryhdyttäisiin kaikkiin tarvittaviin toimiin, jotta ne eivät vaikuttaisi kielteisesti lasten ja nuorten mielenterveyteen;

64. suosittelee ohjaamaan nuorisoa uuden tekniikan käytössä mediakasvatuspolitiikan ja hallitsemattomasta käytöstä varoittavien tiedotuskampanjoiden avulla;

65. korostaa, että nuorille on annettava sukupuolivalistusta heidän terveytensä suojelemiseksi;

66. kiinnittää huomiota siihen, että alaikäisten tyttöjen raskauksien lukumäärä on edelleen korkea, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään nuorten tietoisuutta tästä ongelmasta ja tiedottamaan heille siitä;

67. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että maahanmuuttajalapsilla ja -nuorilla on heidän perheensä oikeudellisesta asemasta riippumatta mahdollisuus saada perusterveydenhuoltopalveluja;

68. korostaa urheilun merkitystä toimintakokonaisuutena, joka edistää nuorison terveitä elämäntapoja ja tukee ryhmätyötä, reilua peliä ja vastuullisuutta, ja korostaa nuorille tiedottamisen merkitystä urheilukentillä ilmenevän väkivallan torjumisessa; kehottaa luomaan erityisohjelmia vammaisille nuorille;

69. kehottaa jäsenvaltioita niiden kannustaessa nuoria harrastamaan urheilua ottamaan huomioon sukupuolinäkökohdat ja myöntämään tukea myös vähemmän suosituille urheilulajeille;

70. korostaa, että on tärkeää edistää nuorille suunnattavia dopingin vastaisia tiedotuskampanjoita ja tukea puhdasta urheilua;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Osallistuminen

71. painottaa jatkuvan nuorten kanssa käytävän rakenteellisen vuoropuhelun tärkeyttä ja nuorten kuulemistä; kannustaa ehdottomasti edistämään nuorten ja nuorisjärjestöjen osallistumista kaikilla tasoilla (paikallinen, kansallinen ja kansainvälinen) politiikan ja erityisesti nuorisopolitiikan muotoiluun rakenteellisen vuoropuhelun avulla;
72. korostaa, että on tärkeää pohtia menetelmää nuorten kuulemiseksi, jotta varmistetaan, että laaja kirjo nuorten mielipiteitä otetaan huomioon; tukee sellaisten rakenteiden kehittämistä, joissa kaikki toimijat voivat olla yhteistyössä sekä vaikuttaa politiikkaan ja päätöksiin yhdenvertaisesti, ja myöntää tarvittavat varat näiden rakenteiden luomiseen;
73. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan nuorisjärjestöt mukaan poliittiseen päätöksentekoon myös paikallistasolla;
74. korostaa nuorisjärjestöjen edustajien merkitystä rakenteellisessa vuoropuhelussa ja suosittelee, että komissio kuulisi kansallisten nuorisoneuvostojen edustajia nuorille tärkeistä asioista;
75. yhtyy usein ilmaistuun näkemykseen, että nuorisjärjestöille on annettava tunnustusta ja niitä on tuettava ja että niillä on merkittävä rooli epävirallisessa koulutuksessa; kehottaa komissiota ja neuvostoa kannustamaan jäsenvaltioita perustamaan paikallisia nuorisoparlamenteja ja -neuvostoja, tukemaan niitä ja käynnistämään vastaavia ohjelmia;
76. tähdentää, että edustavuuden lisäämiseksi useampien nuorten ja eri ryhmiin kuuluvien nuorten on voitava osallistua; kannattaa osallistumisen edistämistä lapsuudesta alkaen; kannustaa siksi harkitsemaan yhteyksien lujittamista koulujen, nuorisjärjestöjen ja muiden kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden välillä, ja suosittelee ehdottomasti antamaan enemmän tunnustusta epäviralliselle koulutukselle;
77. ehdottaa, että perustetaan palkintojärjestelmiä nuorille, jotka osallistuvat aktiivisesti yhteiskuntaan, minkä lopullisena tarkoituksena on välittää oikeuksille ja velvollisuuksille perustuvaa toimintamallia;
78. korostaa tarvetta erityistoimiin, joilla kannustetaan syrjäisillä seuduilla, maaseutualueilla ja köyhillä alueilla asuvia nuoria osallistumaan aktiivisesti eurooppalaisiin toimiin; pitää siksi valitettavana sitä, että yhteistyökehityksessä ei ehdoteta mitään EU:n ohjelmista nuorisolle tiedottamisen parantamista koskevia erityisiä toimia etenkin nuorille, jotka asuvat syrjäisillä alueilla ja jotka eivät ole mukana poliittisissa, sosiaalisissa tai hallituksista riippumattomissa järjestöissä; kehottaa komissiota sitoutumaan tähän asiaan ehdottomasti;
79. korostaa tarvetta lisätä toimia tiedeyhteisöjen, elinkeinoelämän ja poliittisten yhteisöjen tehokkaan näkemysten ja tiedon vaihdon varmistamiseksi paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla sekä unionin tasolla;

Luovuus ja kulttuuri

80. kehottaa jäsenvaltioita helpottamaan uuden teknologian saatavuutta, jotta voidaan tehostaa nuorten luovuutta ja innovointikykyä sekä saada nuoret kiinnostumaan kulttuurista, taiteista ja luonnontieteistä;
81. on hämmästynyt siitä, että komission tiedonannossa ei kertaakaan selkeästi viitata kulttuurikysymyksiin; lisää, että tällaiset kysymykset eivät voi rajoittua vain yrittäjyyteen ja uuden teknologian käyttöön;
82. pitää myönteisenä, että neuvoston päätöslauselmassa otetaan huomioon yhteiskunnallisten toimien ja kulttuurin osuus koulutusjärjestelmien ja perheen antaman kasvatuksen täydentäjänä; toteaa, että edellä mainituilla toimilla voidaan myös ratkaisevasti edistää syrjinnän ja epätasa-arvon torjuntaa ja helpottaa nuorten mahdollisuuksia osallistua vapaa-ajan harrastuksiin, kulttuuriin ja urheiluun;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

83. korostaa, että on tärkeää tukea nuorisokulttuuria ja antaa sille tunnustusta jäsenvaltioiden jakaessa määrärahoja, koska tämä on olennaisen tärkeää nuorten luovuuden kehittämisen kannalta;

84. pitää myönteisenä neuvoston päätöslauselmaan sisältyvää ehdotusta, joka koskee nuorisotyöntekijöille annettavan muiden kulttuurien tuntemusta, uutta mediaa ja monikulttuurisia taitoja koskevan koulutuksen edistämistä;

85. ehdottaa nuorten näkökulman sisällyttämistä kulttuurin ja tiedotusvälineiden alalla toteutettaviin politiikkoihin, ohjelmiin ja toimiin;

86. katsoo, että kulttuurilaitoksia (esim. museoita, kirjastoja ja teattereita) olisi kannustettava osallistuttamaan lapsia ja nuoria enemmän;

87. kehottaa komissiota ja neuvostoa laatimaan eurooppalaisen nuorisopassin, joka mahdollistaa nuorten pääsyn kulttuurilaitoksiin kaikkialla EU:ssa hyvin alhaisin hinnoin;

Vapaaehtoistoiminta

88. pitää myönteisenä neuvoston päätöstä nimittää vuosi 2011 Euroopan vapaaehtoistyön teemavuodeksi ja neuvoston suosituksessa nuorten vapaaehtoisten liikkuvuudesta Euroopan unionissa vahvistettuja toimia;

89. katsoo, että nuorten vapaaehtoistyötä olisi tuettava myös laajentamalla eurooppalaista vapaaehtoistyöohjelmaa ja auttamalla vammaisia nuoria sitoutumaan vapaaehtoistyöhön;

90. katsoo, että olisi suunniteltava lisää tämänkaltaisia toimia Amicus-valmistelutoimien arvioinnin tulosten perusteella;

91. katsoo, että vapaaehtoistyöllä ei pitäisi korvata palkallisia ammatillisia työllistymismahdollisuuksia, vaan että sen pitäisi tuottaa lisäarvoa yhteiskunnalle;

92. kehottaa ottamaan käyttöön nykyisen eurooppalaisen nuorisopassin lisäksi eurooppalaisen vapaaehtoispassin ja tunnustamaan sen vastavuoroisesti; toteaa, että tähän passiin merkittäisiin lasten ja nuorten tekemä vapaaehtoistyö ja että se voitaisiin esittää mahdollisille työntäjille todisteena pätevydestä;

Sosiaalinen osallisuus

93. pitää myönteisenä, että vuosi 2010 on nimetty köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnan eurooppalaiseksi teemavuodeksi, mikä on erityisen myönteistä ottaen huomioon talous- ja rahoituskriisi, jolla on erityisen vakavia vaikutuksia nuoriin;

94. katsoo, että sukupolvien välinen oikeudenmukaisuus on yhteiskunnan ikääntyessä tärkeä haaste; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon nuorten ja tulevien sukupolvien edut määrittellessään politiikkaan erityisesti talous- ja rahoituskriisin aikana;

95. korostaa myös tarvetta kehittää ohjelmia, jotka ulotetaan koskemaan myös syrjäytyneitä ryhmiä, kuten nuoria maahanmuuttajia ja kaikkia joilla on erityisiä tarpeita (vammaiset, nuoret, jotka on integroitava takaisin yhteiskuntaan vankilassaolon jälkeen, kodittomat, tilapäistyöntekijät jne.);

96. tunnustaa tarpeen lisätä tietoisuutta nuorista vammaisista ja kehottaa eurooppalaisia toimielimiä varmistamaan, että nuoret vammaiset integroidaan vastedes täydellisesti yhteiskuntaan;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

97. toistaa pyyntönsä sukupuolten välisen tasa-arvon varmistamisesta jo varhaisessa iässä ja kaikilla elämänaikavaiheilla; pitää siksi erityisen myönteisenä, että neuvoston suosituksella on tarkoitus parantaa lasten päivähoitoa ja edistää vanhempien välistä vastuunjakoa työn ja yksityiselämän yhdistämisen helpottamiseksi sekä nuorille naisille että nuorille miehille;

98. korostaa tarvetta saada lapset ja nuoret tiedostamaan, että syrjintää ei voida hyväksyä missään muodossa eikä millään alalla, sekä tarvetta toteuttaa päättäväisiä toimia kaikenlaisten ääriliikkeiden torjumiseksi;

99. suosittelee, että kaikissa jäsenvaltioissa annetaan etusija sen varmistamiselle, että alaikäisiltä ei evätä sosiaalipalveluja;

100. korostaa integroivan digitaalisen ympäristön merkitystä; kannustaa jäsenvaltioita kehittämään osana virallisia ja epävirallisia koulutusjärjestelmiään käytäntöjä, joilla taataan tiedonsaanti, koulutukseen pääsy ja kulttuurista osalliseksi pääseminen sekä parannetaan nuorten mediataitoja;

Nuoriso ja maailma

101. suosittelee suoraa kehittämistukea nuorisoa tukeville toimille sekä huumeiden käytön ja huumeekaupan torjumiseksi kehitysmaissa;

102. puoltaa yleishyödyllisten tehtävien, kuten ilmastonmuutokseen, kehitysapuun tai humanitaariseen apuun liittyvän vapaaehtoistyön, edistämistä, koska ne tekevät nuorista vastuuntuntoisia; pitää siksi myönteisenä Euroopan humanitaarisen avun vapaaehtoisjoukkojen perustamisen nuorille tarjoamia mahdollisuuksia osallistua EU:n humanitaariseen työhön ja kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että nuoret ovat täysin tietoisia sen olemassaolosta;

103. kannustaa komissiota tutkimaan edelleen mahdollisuutta tehostaa kansainvälistä yhteistyötä nuorten vapaaehtoistoiminnassa;

104. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään vaihto- ja ystävyystoimintajärjestelmiä kolmansien maiden ja yhteisöjen kanssa kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämiseksi ja nuorten rohkaisemiseksi osallistumaan yhteisiin hankkeisiin;

105. kehottaa parantamaan Erasmus Mundus -ohjelmaa ja panemaan sen laajamittaisesti täytäntöön;

*

* *

106. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

YMP:n yksinkertaistaminen

P7_TA(2010)0172

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamisesta (2009/2155(INI))

(2011/C 161 E/05)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 19. lokakuuta 2005 antaman tiedonannon yhteisen maatalouspolitiikan yksinkertaistamisesta ja lainsäädännön parantamisesta (KOM(2005)0509),
- ottaa huomioon komission 18. maaliskuuta 2009 antaman tiedonannon ”YMP:n yksinkertaistaminen EU:ssa – menestys kaikkien kannalta” (KOM(2009)0128),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A7-0051/2010),
- A. toteaa, että kaiken lainsäädännön on oltava oikeassa suhteessa asetettuun tavoitteeseen ja että se olisi pantava täytäntöön vasta kun on tehty perusteellinen vaikutustenarviointi, jossa analysoidaan lainsäädännön aiheuttama rahoitusrasite ja esitetään täydellinen kustannus-hyötyanalyysi,
- B. huomauttaa, että yksinkertaistamisen on hyödytettävä ensisijaisesti viljelijöitä eikä vain kansallisia viranomaisia ja jäsenvaltioiden maksajavirastoja, kuten aiemmin on useimmiten käynyt,
- C. katsoo, että uuden yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) olisi sallittava viljelijöiden keskittyä päätavoitteeseen eli turvallisten, laadukkaiden ja jäljitettävissä olevien elintarvikkeiden tuottamiseen ja samalla kannustettava heitä tuottamaan ei-kaupallisia julkisia hyödykkeitä,
- D. katsoo, että tavoitteena olisi oltava alentaa YMP:n täytäntöönpanon kustannuksia, vähentää yhteisön tuottajille aiheutuvaa hallinnollista taakkaa ja antaa viljelijöille mahdollisuus käyttää enemmän aikaa viljelytyöhönsä,
- E. katsoo, että uuden YMP:n olisi oltava kestäväällä tavalla kilpailukykyinen,
- F. toteaa tarpeen tehdä lainsäädännöstä selkeää ja ymmärrettävää, jotta toimivaltaisille viranomaisille ja viljelijöille voidaan taata oikeusvarmuus, ja poistaa tarpeeton lainsäädäntö,
- G. painottaa tarvetta varmistaa oikeudenmukaisuus tilatuen jaossa,
- H. pitää toimivaa lainsäädäntökehystä välttämättömänä, jotta voidaan huolehtia YMP:aan sisältyvistä tärkeistä lainsäädäntökysymyksistä,
- I. katsoo, että uuden YMP:n olisi oltava markkinalähtoisempi, siinä olisi otettava huomioon yhteisen maatalouspolitiikan viimeaikaiset uudistukset ja keskityttävä liiallisen protektionismin vähentämiseen mutta samalla tarjottava välineitä, joilla viljelijöitä tuetaan taloudellisesti erittäin epävakaina aikoina,
- J. katsoo, että uuden YMP:n olisi oltava yksinkertaisempaa ja herkemmin reagoivaa,
- K. huomauttaa, että lainsäädännön olisi oltava joustavampaa, jotta YMP voidaan mukauttaa ottamaan huomioon erityiset alueet sen yhteistä ominaisuutta vaarantamatta,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- L. korostaa tarvetta edistää hyvien käytäntöjen vaihtoa jäsenvaltioiden ja paikallisten viranomaisten kesken,
- M. painottaa yhteisen maatalouspolitiikan suurta merkitystä 27 jäsenvaltion EU:ssa, sillä se auttaa varmistamaan, että tarjolla on riittävästi turvallisia elintarvikkeita, ja että jatkossakin voidaan selvittää haasteista, joihin kuuluu maaseutu-, vuoristo- ja epäsuotuisten alueiden ja erittäin syrjäisten alueiden sekä Euroopan maatalouden monitoimisuuden säilyminen,

Yleiset periaatteet

1. korostaa, että YMP:n avulla olisi pyrittävä yhdenmukaistamaan sääntelyä poistamalla päällekkäisyydet; pyytää myös, että ottaessaan uuden sääntelyn käyttöön komissio pyrkii samanaikaisesti poistamaan tarpeettomat rasitteet;
2. kehottaa komissiota kuulemaan laajasti ja säännöllisesti maatalousalan sidosryhmiä voidakseen paremmin arvioida sääntelyn vaikutusta kentällä ja määritelläkseen viljelijöille käytännölliset, yksinkertaiset ja avoimet säännöt;
3. korostaa, että YMP:aa on yksinkertaistettava edelleen, jotta siitä EU:n toimielimille, jäsenvaltioille ja edunsaajille itselleen aiheutuvia täytäntöönpanokustannuksia voidaan alentaa; katsoo, että näin politiikasta tulee viljelijöille ja veronmaksajille helpommin ymmärrettävää;
4. kehottaa komissiota yhdenmukaistamaan YMP-määräyksiä poistamalla päällekkäisiä tehtäviä ja karsimalla byrokratiaa, jotta maatalousalan kilpailukyky kohenisi kaikissa jäsenvaltioissa;
5. korostaa, että YMP:n toimien olisi oltava oikeassa suhteessa tavoitteeseen ja että lainsäädäntöön olisi turvaututtava vain silloin, kun se on todella perusteltua, koska näin vältetään viljelijöille vaikeasti ymmärrettäviä lainsäädäntörakenteita;
6. kehottaa korostamaan YMP:ssä tulossuuntautuneisuutta sääntelyyn keskittymisen sijasta ja katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden ja niiden alueviranomaisten olisi tarjottava enemmän tukea ja neuvontaa viljelijöille ottamalla käyttöön neuvontavälineitä ja tarkoituksenmukaisia tiedotusmenetelmiä;
7. toivoo, että paremman sääntelyn periaatteen mukaisesti kaikkeen tulevaan lainsäädäntöön liitetään täydellinen vaikutustenarviointi, jossa otetaan huomioon sääntelyn ja hallinnon aiheuttamat rasitteet, ja varmistetaan, että uusi sääntely on oikeasuhtaista verrattuna tavoitteisiin, joita sillä pyritään saavuttamaan;
8. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan sallittava vaatimustenmukaisuusvakuutusten antaminen;
9. katsoo, että jäsenvaltioiden olisi voitava ottaa maaseudun kehittämissuunnitelmissa erityisesti pientiloja varten käyttöön kiinteä viljelymaan tukijärjestelmä edellyttäen, että hyväksytyjen velvoitteiden täyttäminen kyetään varmistamaan;
10. myöntää, että täydentävien ehtojen periaate on yhtenä YMP:n suorien tukien avainkäsitteenä merkittävä, mutta suositaa, että menettelyä yksinkertaistetaan huomattavasti sen tehokkuutta vähentämättä;
11. tähdentää, että YMP:n olisi oltava yksinkertaisempaa, avoimempaa ja oikeudenmukaisempaa;
12. korostaa, että YMP:n yksinkertaistamisen ei tarvitse merkitä viljelijöille myönnettävän tuen pienemistä eikä markkinoiden perinteisten hallintamekanismien purkamista; pyytää, että Euroopan unioni ottaa tulevaisuudessa käyttöön tehokkaita mekanismeja, joilla hillitään hintojen vaihteluita;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

13. korostaa, että YMP:n yksinkertaistamiseen on liitettävä edunsaajille suunnattuja tiedotustoimia, ja kehottaa komissiota laajentamaan ja kehittämään YMP:aa koskevia tiedotustoimia;
14. pyytää sallimaan oma-aloitteisen virheiden oikaisemisen niin, että maksunsaaja voi tiedottaa tekemästään tahattomasta virheestä viranomaisille ilman, että hänelle koituu siitä seuraamuksia;
15. korostaa, että viljelijöiltä maksupyynnövirheiden vuoksi perittävien sakkojen olisi oltava suhteessa rikkomuksen merkittävyyteen ja että seuraamuksia ei pitäisi langettaa, kun virheet ovat merkityksettömiä, eikä etenäkään silloin, kun virhe ei johdu viljelijän menettelystä;
16. korostaa, että hallinnollisen sakon tai viljelijän saaman tuen takaisinmaksuvelvoitteen ei pitäisi perustua olosuhteisiin, jotka eivät ole objektiivisesti tarkasteltuna viljelijän hallinnassa;
17. korostaa niiden viljelijöiden ongelmia, joiden puolisoilla on oma maatilansa, ja joilla olisi siis oltava erilliset YMP-maksupyynnöjä koskevat oikeudet ja velvollisuudet;

Täydentävät ehdot

18. uskoo, että tarkastusten perustarkoituksena on neuvoa viljelijöitä ja ohjata heitä oikeaan suuntaan, jotta he voivat paremmin ja vaivattomammin noudattaa lainsäädännön vaatimuksia; katsoo, että tämän vuoksi viranomaisten olisi jatkossakin suoritettava tarkastukset riippumattomuuden ja puolueettomuuden varmistamiseksi;
19. korostaa, että Yhdistyneiden kansakuntien mukaan maailman elintarviketuotannon on kasvettava 70 prosenttia vuoteen 2050 mennessä yhdeksän miljardin ihmisen tarpeiden täyttämiseksi;
20. katsoo, että täydentäviä ehtoja koskevat vaatimukset olisi vahvistettava ja niissä olisi otettava huomioon myös tilakoko, jotta voidaan vähentää pientiloihin kohdistuvaa taakkaa, sillä niiden riski on muita alhaisempi;
21. vaatii, että kun jäsenvaltiot langettavat viljelijöille seuraamuksia määräysten noudattamatta jättämisestä, seuraamukset on pantava täytäntöön avoimesti, yksinkertaisesti ja oikeasuhtaisesti sekä tilojen realiteetit huomioon ottaen;
22. katsoo, että täydentävien ehtojen valvontaa koskevien lakisäateisten vaatimusten olisi oltava maanviljelijöille ja valvontaviranomaisille helposti ymmärrettäviä;
23. uskoo, että tarkastusten perimmäisenä tarkoituksena on saada maanviljelijät noudattamaan paremmin säännöksiä ja että täydentäviin ehtoihin kuuluvien lakisäateisten hoitovaatimusten vuosittaista valvontaa voitaisiin vähentää tai se voitaisiin korvata satunnaistarkastuksilla, jos edeltävinä vuosina on todettu vain vähän rikkomuksia;
24. korostaa, että pienten rikkomusten (alaraja) johdosta toteutettavat seurantatarkastukset voitaisiin rajata pistokokeisiin;
25. katsoo, että lakisäateiset hoitovaatimukset, joita ei voida helposti valvoa ja jotka eivät ole mitattavissa, olisi poistettava;
26. katsoo, että jäsenvaltioilla tai alueellisilla ja paikallisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittaessa mahdollisuus vähentää tarkastusten määrää tiettyyn rajaan saakka, jos niillä on yhteisön lainsäädännön vaatimusten mukainen riskianalyytijärjestelmä, ja jos ne voivat osoittaa, että vaatimuksia on noudatettu hyvin;
27. edellyttää, että kussakin jäsenvaltiossa otetaan käyttöön yhteisön lainsäädännön mukainen riskianalyytijärjestelmä, jotta tarkastusten määrää voidaan vähentää tiettyyn rajaan saakka;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

28. uskoo, että jos viljelijöille annettaisiin tehokkaiden tiedotus- ja neuvontavälineiden, kuten puhelin-neuvonnan tai internetin, avulla enemmän tukea ja neuvontaa, se ehkäisisi rikkomuksia ja antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden vähentää tasaisesti tarkastusten määrää;
29. kehottaa tarkastuskäyntien määrän vähentämiseksi koordinoimaan maataloilla tehtyjä tai tehtäviä tarkastuksia, joita eri osapuolet suorittavat työhönsä tai lakisääteisenä veloitteenaan;
30. katsoo, että olisi laadittava täydentäviä ehtoja koskeva tiedotussuunnitelma, jotta sekä viljelijät että kuluttajat saisivat mahdollisimman paljon tietoa täydentäviä ehtoja koskevista vaatimuksista sekä nämä vaatimukset täyttävien viljelijöiden tuottamien julkisten hyödykkeiden ja palvelujen hyödyistä;
31. katsoo, että täydentävien ehtojen määrää on vähennettävä ja että niiden soveltamisala on saatettava ajan tasalle;
32. kehottaa hyväksymään toteutuskelpoisen ja avoimen indikaattorijärjestelmän, joka yksinkertaistaa täydentäviä ehtoja koskevissa tarkastuksissa käytettäviä arviointivälineitä, sekä lakkauttamaan nykyisen järjestelmän ja poistamaan mahdollisuuden langettaa yhdestä virheestä kaksin- tai moninkertaisia seuraamuksia; kehottaa komissiota analysoimaan eläinten tunnistusmääräysten rikkomusten – joiden osuus kaikista rikkomuksista on noin 70 prosenttia – ja muita vaatimuksia koskevien rikkomusten epäsuhtaa ja tekemään tarvittavat muutokset;
33. katsoo, että täydentävistä ehdoista olisi annettava yksi ainoa säädös ja että maatalojen myönteisistä ulkoisista vaikutuksista, jotka ilmenevät julkisina hyödykkeinä ja palveluina, olisi maksettava oikeudenmukainen korvaus;
34. edellyttää, että säilytetään tietyt tiukat ja muuttumattomat täydentäviä ehtoja koskevat säännöt, jotka jäsenvaltiot voivat hyväksyä ja joita ne kykenevät noudattamaan;

Suorat tuet

35. katsoo, että viljelijöillä on oltava käytettävissään toimivat järjestelmät, joiden avulla he voivat jättää suoria tukia koskevia hakemuksia helposti ja ilman turhaa byrokratiaa, yleensä asuinpaikastaan käsin;
36. katsoo, että tilatukijärjestelmän sääntöjen yksinkertaistamiseksi olisi poistettava vaatimus samojen yksityiskohtaisten tietojen toimittamisesta vuosittain;
37. toteaa, että hakemuksessa tarvitaan vähemmän tietoja, kun tarvittavat tiedot ovat löydettävissä jäsenvaltioiden maksajavirastoista;
38. pyytää sallimaan joustavammat maksujärjestelyt, joiden ansiosta maksuja voidaan suorittaa jo ennen kuin kaikki tarkastukset on saatettu päätökseen;
39. kehottaa komissiota tarkastelemaan tukikelpoisen maatalousmaan määrittelmää ja sen tulkintaa jäsenvaltioissa;
40. katsoo, että tilatuen määrittämisessä käytettävää maataloustoiminnan nykyistä määrittelmää olisi tarkistettava, jottei tukea myönnetä hakijoille, jotka eivät ole aktiivisia viljelijöitä;
41. katsoo, että tulevassa järjestelmässä olisi otettava huomioon yksinkertaistamisen periaate ja että YMP:n uudistuksen päätavoitteina tulisi olla yksinkertaistaminen, avoimuus ja oikeudenmukaisuus;
42. kehottaa komissiota uudistamaan tilinpidon valvontajärjestelmän;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

43. katsoo, että komission olisi omaksuttava entistä suhteellisempi ja viime kädessä riskiperusteinen lähestymistapa sääntelyn valvontaan, vaatimustenmukaisuutta koskeviin tarkastuksiin ja varainhoidon puutteiden oikaisemiseen;
44. kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia, joilla voitaisiin parantaa YMP:n tilintarkastus- ja valvontajärjestelyitä;
45. katsoo, että nykyiset suoriin tukiin liittyvät jäsenvaltioiden väliset suuret erot on estettävä, jotta varmistetaan viljelijöiden yhdenvertainen kohtelu kaikkialla Euroopan unionissa ja vältetään markkina- ja kilpailuhäiriöt;
46. myöntää, että viljelijöillä on merkittävä rooli pyrittäessä selviämään ympäristöhaasteista, ilmastonmuutokseen sopeutuminen ja sen vaikutusten lieventäminen mukaan luettuina, sillä he osallistuvat ympäristötavoitteiden saavuttamisen edellyttämien käytännön toimenpiteiden määrittelyyn, ja katsoo, että tulosopimukset ovat sääntelyä parempi keino saavuttaa nämä tavoitteet;
47. korostaa, että hedelmä- ja vihannesalan tuottajajärjestöille määrättyyn seurantaan ja raportointiin liittyvien hallinnollisten rasitteiden vähentäminen tekisi näistä järjestöistä houkuttelevampia viljelijöiden silmissä ja rohkaisisi heitä järjestäytymään ja toimimaan yhdessä;

Maaseudun kehittäminen

48. korostaa, että kun maksut suoritetaan olemassa olevan sertifiointijärjestelmän perusteella (esimerkiksi luonnonmukaista tuotantoa tai ympäristötoimia koskevat tukijärjestelmät), yksi tarkastus riittää;
49. pitää huolestuttavana, että eräissä jäsenvaltioissa on havaittu kosolti virheitä suoria tukia koskevissa hakemuksissa; korostaa, että virheet ovat johtuneet yleensä pikemminkin käytetyistä ortokuvauksivälineistä kuin viljelijöistä; edellyttää, että tällaisista virheistä langetetaan seuraamuksia ainoastaan, jos on kyse selvästä petosyrityksestä;
50. katsoo, että lainsäädännön ristiriitaisuudet muun lainsäädännön kanssa olisi poistettava ennen kuin viljelijältä edellytetään sen noudattamista (esimerkiksi ympäristölainsäädäntö ja tilatukijärjestelmä);
51. katsoo, että maaseudun kehittämistä koskevan lainsäädännön määritelmiä olisi tarkistettava ja tarvittaessa laajennettava, jotta varmistetaan yhdenmukaisuus suoria tukia koskevan lainsäädännön kanssa;
52. katsoo, että tiedotusta viljelijöiden seuraamuksista ja velvollisuuksista olisi parannettava;
53. edellyttää, että viljelijöiden velvollisuudet määritellään selvästi, jotta seuraamuksiin liittyvä avoimuuden puute saadaan poistettua;
54. toivoo, että näitä järjestelmiä valvottaisiin laajemmin ja pidemmällä aikavälillä ja että lopullista vaikutusta ja tuloksia korostettaisiin enemmän sen sijaan, että keskitytään erityisiin virheasteisiin, jotka johtuvat maaseudun kehityksestä tai ympäristötoimista;
55. korostaa, että nykyistä monimutkaista indikaattorijärjestelmää on tarkistettava ja yksinkertaistettava ja että seurantajärjestelmä, vuosittaiset raportit ja ennako-, väli- ja jälkiarvioinnit ovat luoneet liian monimutkaisen indikaattori- ja raportointijärjestelmän;
56. pyytää komissiota tutkimaan tulossopimusten käyttöä yksinkertaisena ja tehokkaampana menetelmänä turvata julkisten hyödykkeiden tarjoaminen tulevaisuudessa;
57. edellyttää yksinkertaistetun ja johdonmukaisen indikaattorijärjestelmän käyttöön ottamista, sillä se helpottaisi tuntuvasti hahmotettavuutta, soveltamista ja asiaankuuluvia arviointeja sekä vähentäisi byrokratiaa;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

58. katsoo, että YMP:n toisesta pilarista rahoitettavan arvonlisäveron tukikelpoisuutta koskevat säännöt olisi yhdenmukaistettava rakennerahastojen sääntöjen kanssa erityisesti, kun toiminnan toteuttajana on julkisoikeudellinen elin;

59. tähdentää, että YMP:n yksinkertaistaminen on kytkettävä sen toteuttamisen yksinkertaistamiseen, ja kehottaa jäsenvaltioita minimoimaan erityisesti maaseudun kehittämisen saralla mahdollisilta YMP:n edunsaajilta vaadittavan paperityön;

60. kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan kansallisissa maaseudun kehittämisen ohjelmissaan mahdollisille edunsaajille täysin avoimet järjestelmät ja suomaan heille riittävästi aikaa rahoitushakemusten laatimiseen ja tukijärjestelmien kelpoisuuskriteerien täyttämiseen; kehottaa komissiota varmistamaan, että tämä kysymys pidetään jatkuvasti esillä jäsenvaltioiden kanssa käytävissä kahdenvälisissä neuvotteluissa;

Eläinten tunnistaminen

61. vaatii komissiota selvittämään, minkälaista järjestelmää kussakin jäsenvaltiossa käytetään eläinten tunnistamiseksi, kehittämään yhtenäisen eläinten tunnistusjärjestelmän ja varmistamaan, että turha sääntely poistetaan: erityishuomiota olisi kiinnitettävä tuottaja- ja tilanumeroihin, vaadittujen rekistereiden lukumäärään sekä tuottajan ja tilan väliseen eroon;

62. edellyttää, että nykyisellään hyvin erilaiset eläinten tunnisteita koskevat määräykset yhdenmukaistetaan kauaskantoisesti;

63. katsoo, että lampaiden ja vuohien liikkeistä raportointia sekä tietojen välittämistä tietokantoihin ja viranomaisille olisi yksinkertaistettava mahdollisimman paljon ja että kaikki viestintävälineet, myös uusi tekniikka, olisi sallittava;

64. katsoo, että lampaille ja vuohille riittää sikojen tapaan laumatunniste;

65. pyytää lykkäämään 31. joulukuuta 2009 voimaan tulevaksi kaavailtua velvoitetta huolehtia lampaiden ja vuohien sähköisestä tunnistamisesta, sillä siitä aiheutuisi liian mittavat kustannukset nykyisessä talouskriisissä;

66. pyytää, että lampaiden ja vuohien sähköiseen tunnistamiseen liittyviä täydentäviä ehtoja koskevia seuraamuksia ei panna täytäntöön kolmeen vuoteen, koska kyseessä on uusi ja mutkikas tekniikka ja viljelijöiltä vie aikaa tottua siihen ja testata sitä; kehottaa komissiota lisäksi tarkastelemaan asiaa koskevaa asetusta perinpohjaisesti uudelleen;

*

* *

67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Julkisten hankintojen viimeaikainen kehitys

P7_TA(2010)0173

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 julkisia hankintoja koskevasta viimeaikaisesta kehityksestä (2009/2175(INI))

(2011/C 161 E/06)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen ja erityisesti Lissabonin sopimuksesta aiheutuvat muutokset,
- ottaa huomioon julkisia hankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjä koskevat direktiivit 2004/18/EY ja 2004/17/EY sekä julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin liittyviä muutoksenhakumenettelyjä koskevan direktiivin 2007/66/EY,
- ottaa huomioon 19. marraskuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Yksityisten ja julkisten investointien lisääminen elpymisen ja pitkän aikavälin rakennemuutoksen edistämiseksi: julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehittäminen” (KOM(2009)0615),
- ottaa huomioon 5. toukokuuta 2009 annetun komission tiedonannon ”Reilu kauppa ja valtiosta riippumattomat kestävän kaupan varmistavat järjestelmät kestävän kehityksen edistäjinä” (KOM(2009)0215),
- ottaa huomioon 16. heinäkuuta 2008 annetun komission tiedonannon ”Ympäristöä säästävät julkiset hankinnat” (KOM(2008)0400),
- ottaa huomioon 5. helmikuuta 2008 annetun komission selittävän tiedonannon julkisia hankintoja ja käyttöoikeutta koskevan yhteisön oikeuden soveltamisesta julkisen ja yksityisen sektorin rakenteellisiin kumppanuuksiin (C(2007)6661),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan eurooppalaisista julkisia hankintoja koskevista käytännesäännöistä, joilla parannetaan pk-yritysten mahdollisuuksia saada julkisia hankintasopimuksia (SEC(2008)2193),
- ottaa huomioon 1. elokuuta 2006 annetun komission selittävän tiedonannon yhteisön lainsäädännöstä siltä osin kuin se koskee sopimuksia, jotka eivät kuulu tai kuuluvat vain osittain julkisia hankintoja koskevien direktiivien soveltamisalaan ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon seuraavat Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiot:
 - asiassa C-295/05, Tragsa, 19. huhtikuuta 2007 annettu tuomio,
 - asiassa C-532/03, komissio v. Irlanti (Irlannin sairaankuljetuspalvelut), 18. joulukuuta 2007 annettu tuomio,
 - asiassa C-324/07, Coditel Brabant, 13. marraskuuta 2008 annettu tuomio,
 - asiassa C-480/06, komissio v. Saksa (Hampurin kaupungin laitokset), 9. kesäkuuta 2009 annettu tuomio,
 - asiassa C-206/08, Eurawasser, 10. syyskuuta 2009 annettu tuomio,
 - asiassa C-573/07, Sea Srl, 9. lokakuuta 2009 annettu tuomio,
 - asiassa C-196/08, Acoset, 15. lokakuuta 2009 annettu tuomio,

⁽¹⁾ EUVL C 179, 1.8.2006, s. 2.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- asiassa C-275/08, komissio v. Saksa (Datenzentrale Baden-Württemberg), 15. lokakuuta 2009 annettu tuomio,
 - asiassa C-451/08, Helmut Müller, 25. maaliskuuta 2010 annettu tuomio,
 - ottaa huomioon 10. helmikuuta 2010 annetun alueiden komitean lausunnon ”Reilu kauppa ja valtiosta riippumattomat kestävän kaupan varmistavat järjestelmät kestävän kehityksen edistäjinä ” (RELEX-IV-026),
 - ottaa huomioon seuraavat tutkimukset:
 - Europe Economics -konsulttiyrityksen 15. syyskuuta 2006 laatima arvio julkisia hankintoja koskevien direktiivien markkinoista (Markt/2004/10/D Final Report),
 - julkisen hallinnon Eurooppa-instituutin (EIPA) syyskuussa 2009 tekemä tutkimus, joka koskee EU:n lainsäädännön institutionaalisia vaikutuksia paikallis- ja aluehallintoon ja jossa käsiteltiin kaatopaikkadirektiiviä 1999/31/EY ja julkisia hankintoja koskevaa direktiiviä 2004/18/EY,
 - ottaa huomioon 3. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman esikaupallisista hankinnoista: innovoinnin edistäminen kestävien ja korkealaatuisten julkisten palvelujen varmistamiseksi Euroopassa ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon 20. kesäkuuta 2007 antamansa päätöslauselman erityisongelmista julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja täytäntöönpanossa sekä sen suhteesta Lissabonin toimintasuunnitelmaan ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 26. lokakuuta 2006 antamansa päätöslauselman julkisen ja yksityisen sektorin yhteistyösopimuksista sekä julkisia hankintoja ja käyttöoikeussopimuksia koskevasta yhteisön oikeudesta ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2006 antamansa päätöslauselman reilusta kaupasta ja kehityksestä ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan ja aluekehitysvaliokunnan lausunnot (A7-0151/2010),
- A. katsoo, että talous- ja rahoitusmarkkinakriisi on osoittanut selvästi julkisten hankintojen suuren taloudellisen merkityksen, että kriisin vaikutukset paikallisiin viranomaisiin näkyvät jo selvästi ja että viranomaiset voivat suoriutua yleisen edun mukaisista tehtävistään hyvin vain, jos niillä on tarvittava oikeusvarmuus ja jos hankintamenettelyt eivät ole liian monimutkaisia,
- B. ottaa huomioon, että hyvin toimivat hankintamarkkinat ovat olennaiset sisämarkkinoilla, jotta voidaan edistää rajat ylittävää kilpailua, kannustaa innovointiin, tukea vähähiilistä taloutta ja antaa viranomaisille paras mahdollinen vastine,
- C. katsoo, että julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön avulla voidaan varmistaa julkisten varojen moitteeton ja tehokas hoito ja antaa asiasta kiinnostuneille yrityksille mahdollisuus saada hankintasopimuksia tasapuolisen kilpailun vallitessa,
- D. ottaa huomioon, että julkisia hankintoja koskevien direktiivien tarkistamisella vuonna 2004 pyrittiin yksinkertaistamaan ja nykyaikaistamaan asiaankuuluvia menettelyjä, lisäämään niiden joustavuutta ja parantamaan oikeusvarmuutta,

⁽¹⁾ EUVL C 67 E, 18.3.2010, s. 10.

⁽²⁾ EUVL C 146 E, 12.6.2008, s. 227.

⁽³⁾ EUVL C 313 E, 20.12.2006, s. 447.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2006)0320.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- E. katsoo, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan Euroopan unionin primaarioikeudessa tunnustetaan ensimmäisen kerran oikeus alueelliseen ja paikalliseen itsehallintoon, vahvistetaan toissijaisuusperiaatetta ja annetaan sekä kansallisille parlamenteille että alueiden komitealle oikeus nostaa kanteita Euroopan unionin tuomioistuimessa,
- F. panee merkille, että unionin tuomioistuimessa on ollut vireillä suhteettoman paljon jäsenyysvelvoitteen noudattamatta jättämistä tällä alalla koskevia menettelyjä, mikä osoittaa, että monilla jäsenvaltioilla on ollut ongelmia julkisia hankintoja koskevien direktiivien noudattamisessa,
- G. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen on sisällytetty sosiaalisen markkinatalouden käsite, sosiaalilauseke ja pöytäkirja yleistä etua koskevista palveluista sekä unionin yhteisten arvojen määritelmä, jotta voidaan varmistaa, että unionin politiikkaa kehitetään Euroopan kansalaisten toiveiden mukaisesti,
- H. ottaa huomioon, että kansainvälisen työjärjestön (ILO) yleissopimuksen nro 94 mukaan yleisiä julkisia hankintoja koskevien sopimusten on sisällettävä lausekkeitä, jotka takaavat tasapuolisen palkan ja työehdot, jotka eivät ole epäedullisemmat kuin esimerkiksi työehtosopimuksella määrätyt ehdot,

Yleisiä huomioita ja suosituksia

1. pitää valitettavana, ettei julkisia hankintoja koskevia direktiivejä vuonna 2004 tarkistettaessa asetettuja tavoitteita ole vielä saavutettu etenkin hankintasääntöjen yksinkertaistamisen ja oikeusvarmuuden lisäämisen osalta; toivoo kuitenkin, että unionin tuomioistuimen viimeaikaiset tuomiot edistävät avoimiksi jääneiden oikeudellisten kysymysten selvittämistä ja että muutoksenhakumenettelyjen määrä laskee; kehottaa komissiota unionin sääntöjä tarkistaessaan ottamaan huomioon tavoitteet julkisia hankintoja koskevien menettelyjen yksinkertaistamisesta ja pyrkimään niihin aktiivisesti;
2. pitää myös valitettavana, että nykyiset säännöt – samoin kuin puutteelliset täytäntöönpanotoimet kansallisella ja alueellisella tasolla, komission lukuisat ei-sitovia säädöksiä koskevat ehdotukset sekä asiaa koskevien määräysten ja säännösten tulkinta eurooppalaisissa ja kansallisissa tuomioistuimissa – ovat monimutkaisia ja hämääriä ja että tästä aiheutuu etenkin julkisille laitoksille, yksityisille yrityksille ja yleistä etua koskevien palvelujen tarjoajille vakavia oikeudellisia ongelmia, joista ne eivät voi enää selvitä ilman huomattavia hallinnollisia kustannuksia tai ulkopuolista oikeudellista neuvontaa; kehottaa komissiota puuttumaan asiaan ja parempaa lainsäädäntöä koskevan aloitteen yhteydessä tutkimaan ei-sitovia säädöksiä koskevien ehdotusten vaikutuksia, rajoittamaan tällaiset ehdotukset keskeisiin näkökohtiin ja arvioimaan niitä toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen kannalta sekä ottamaan huomioon eurooppalaisesta hallintotavasta vuonna 2001 annettuun valkoiseen kirjaan sisältyvät viisi periaatetta (avoimuus, osallistuminen, vastuun selkeys, tehokkuus ja johdonmukaisuus);
3. huomauttaa, että tämän kehityksen vuoksi hankintaviranomaisten on usein asetettava oikeusvarmuus politiikkaa koskevien tarpeiden edelle ja julkiseen talouteen kohdistuvien paineiden takia usein myönnettävä hankinta- tai palvelusopimus halvimmalle tarjoukselle kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen sijasta; pelkää, että tämä heikentää EU:n innovaatiopohjaa ja kansainvälistä kilpailukykyä; kehottaa komissiota korjaamaan tilanteen ja kehittämään strategisia toimia, joilla hankintaviranomaisille annetaan kannustimia ja mahdollisuuksia myöntää sopimuksia kokonaistaloudellisesti edullisimpien, laadukkaimpien tarjousten perusteella;
4. korostaa, että julkisia hankintoja koskevien eurooppalaisten aloitteiden koordinoitua on tehostettava, jotta niiden yhdenmukaisuus julkisia hankintoja koskevien direktiivien kanssa ei vaarantuisi ja jotta sääntöjen soveltajille ei aiheutuisi oikeudellisia ongelmia; kehottaa sen vuoksi toteuttamaan pakollisia koordinoitavia toimia komissiossa julkisista hankinnoista vastaavan sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston johdolla sekä muiden asiaankuuluvien pääosastojen kanssa; pyytää asiaa koskevan lainsäädännön avoimuuden ja helppokäyttöisyyden parantamiseksi yhtenäistä verkkotiedottamista ja säännöllistä tiedottamista hankintaviranomaisille;
5. pitää valitettavana, että komission sisäisen julkisia hankintoja käsittelevän neuvoa-antavan komitean kokoonpano ja toiminta sekä julkisten hankintojen avaamista käsittelevän neuvoa-antavan komitean rooli ja toimivalta eivät ole avoimia, ja kehottaa komissiota ryhtymään toimiin, jotta edellä mainitun komitean sekä julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia käsittelevän kaavaillun uuden neuvoa-antavan komitean kokoonpano on tasapainoinen ja niihin kuuluu ammattiyhdistysten ja yritysmaailman, varsinkin pk-yritysten, edustajia ja ne toimivat avoimesti; vaatii, että Euroopan parlamentille tiedotetaan tilanteesta asianmukaisesti ja että sille annetaan saatavilla olevat tiedot kaikissa vaiheissa ja prosessin päättyessä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

6. katsoo, että julkisia hankintoja koskevat sopimukset koskevat julkisia varoja, joten niiden on oltava avoimia ja niitä on valvottava julkisesti; pyytää komissiolta selvennystä, jotta varmistetaan, että paikallisilla ja muilla viranomaisilla on oikeusvarmuus ja että ne voivat tiedottaa kansalaisille sopimusvelvoitteistaan;
7. korostaa, että julkisia hankintoja koskevia sopimuksia tehtäessä on sovellettava avoimia ehtoja, joiden mukaan kaikkia asianosaisia kohdellaan tasa-arvoisesti ja hinnan ja tuloksen välinen suhde on tärkein peruste, jotta voidaan ottaa huomioon paras tarjous eikä vain ja yksinomaan halvinta tarjousta;
8. kehottaa komissiota tekemään jälkiarvioinnin julkisia hankintoja koskevista direktiiveistä ja ottamaan huomioon tässä mietinnössä esitetyt näkökannat; odottaa, että uudelleentarkasteluun otetaan täysimääräisesti mukaan kaikki sidosryhmät ja että siinä tehdään tiivistä yhteistyötä Euroopan parlamentin kanssa; katsoo, että tarkistamisessa on otettava huomioon koko lainsäädäntökehys ja että sen on sisällettävä muutoksenhakumenettelyjä koskeva direktiivi sekä analyysi kyseisen direktiivin täytäntöönpanemiseksi annetuista kansallisista laeista, jotta julkisia hankintoja koskeva lainsäädäntö ei entisestään sirpaloituisi; katsoo, ettei tämän direktiivin käytännön vaikutuksia voida vielä arvioida, koska sitä ei ole saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä kaikissa jäsenvaltioissa;

Julkisen sektorin sisäinen yhteistyö

9. huomauttaa, että Lissabonin sopimuksen tultua voimaan 1. joulukuuta 2009 Euroopan unionin primaarioikeudessa tunnustetaan ensimmäisen kerran oikeus alueelliseen ja paikalliseen itsehallintoon (Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohta); korostaa, että unionin tuomioistuin on jo useassa tuomiossa vahvistanut oikeuden paikalliseen itsehallintoon ja todennut, että ”viranomainen voi käyttää tätä mahdollisuutta toteuttaa julkisia palveluja koskevat tehtävänsä omilla voimavaroillaan yhdessä muiden viranomaisten kanssa” (asiassa C-324/07 annettu tuomio); kiinnittää lisäksi huomiota unionin tuomioistuimen (suuri jaosto) asiassa C-480/06 9. kesäkuuta 2009 antamaan tuomioon, jonka mukaan yhteisön oikeudessa ei mitenkään edellytetä viranomaisilta tietyn oikeudellisen muodon käyttämistä, kun ne suorittavat yhdessä niiden julkisen palvelun tehtäviä; katsoo sen vuoksi, että julkisen sektorin sisäiset kumppanuudet, kuten paikallisten viranomaisten yhteistyösopimukset ja kansallisen yhteistyön muodot, eivät kuulu julkisia hankintoja koskevien direktiivien soveltamisalaan, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
- kumppanuuden tarkoituksena on kaikille asianomaisille paikallisille viranomaisille kuuluvien julkisten tehtävien hoitaminen,
 - tehtäviä hoitavat pelkästään asianomaiset viranomaiset eli yksityiset henkilöt tai yritykset eivät osallistu siihen,
 - työ suoritetaan olennaisilta osin asianomaisten viranomaisten puolesta;
10. huomauttaa, että komissio on täsmentänyt, ettei viranomaisten kaikkiin toimiin sovelleta julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä ja että niin kauan kuin unionin oikeudessa ei edellytetä markkinoiden luomista tietyllä alalla, jäsenvaltio voi päättää, hoitaako se itse julkiset tehtävät ja missä määrin se hoitaa ne;
11. huomauttaa, että unionin tuomioistuimen päätelmät edellä mainitussa tuomiossa eivät koske suoraan vain paikallisten viranomaisten välistä yhteistyötä vaan ovat yleispäteviä, joten ne ovat siirrettävissä muiden hankintaviranomaisten väliseen yhteistyöhön;
12. muistuttaa, että unionin tuomioistuin totesi asiassa C-573/07 10. syyskuuta 2009 antamassaan tuomiossa, että pelkkää mahdollisuutta aiemmin julkisessa omistuksessa olleen yhtiön osake- tai osuuskannan avaamisesta yksityisille sijoittajille ei voida ottaa huomioon tekijänä, joka edellyttää kilpailuttamista, paitsi jos julkisessa omistuksessa olevan yhtiön luonne muuttuu sopimuksen voimassaoloaikana siten, että hankintasopimuksen perustavanlaatuisen edellytys muuttuu ja kilpailuttamista edellytetään; toteaa, että julkisen sektorin sisäistä yhteistyötä koskevat säännöt ovat kehittyneet merkittävästi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön myötä, ja suhtautuu myönteisesti unionin tuomioistuimen viimeaikaisiin tuomioihin tällä alalla; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita tiedottamaan laajalti näiden tuomioiden oikeudellisista seurauksista;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Palveluja koskevat käyttöoikeussopimukset

13. huomauttaa, että palveluja koskevat käyttöoikeussopimukset määritellään direktiivin 2004/17/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa ja direktiivin 2004/18/EY 4 artiklassa sopimuksiksi, joissa ”palvelujen suorittamisen vastikkeena on joko yksinomaan palvelun käyttöoikeus tai tällainen oikeus ja maksu yhdessä”; korostaa, että palveluja koskevat käyttöoikeussopimukset on jätetty julkisia hankintoja koskevien direktiivien soveltamisalan ulkopuolelle, jotta hankintaviranomaisilla ja toimeksisaajilla olisi enemmän joustavuutta; muistuttaa myös unionin tuomioistuimen vahvistaneen lukuisissa tuomioissaan, että palveluja koskevat käyttöoikeussopimukset eivät kuulu näiden direktiivien soveltamisalaan, vaan niihin sovelletaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen yleisiä periaatteita (syrjäntäkielto, yhdenvertaisen kohtelun periaate ja avoimuus), ja että hankintaviranomaisten on voitava päättää hankkia palvelut käyttöoikeussopimuksella, jos ne katsovat, että kyseessä on paras tapa varmistaa kyseinen julkinen palvelu, vaikka toimintaan liittyvä riski olisikin huomattavan pieni mutta kyseinen pieni riski siirretään täysimääräisesti käyttöoikeussopimuksen haltijalle (asiassa C-206/08 10. syyskuuta 2009 annetun tuomion 72–75 kohta);

14. panee merkille 19. marraskuuta 2009 annetun komission tiedonannon, joka koskee julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kehittämistä, ja odottaa kiinnostuneena vastaavaa vaikutustenarviointia; edellyttää, että komissio ottaa huomioon epäonnistuneet julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet; korostaa, että menettelyjen monimutkaisuus ja jäsenvaltioiden oikeuskulttuurien ja -käytäntöjen suuret erot on otettava asianmukaisesti huomioon palveluja koskevien käyttöoikeussopimusten yhteydessä; katsoo, että vuonna 2004 annetut julkisia hankintoja koskevat direktiivit ja unionin tuomioistuimen täydentävä oikeuskäytäntö ovat johtaneet palveluja koskevien käyttöoikeussopimusten ja niiden oikeudellisen kehyksen lopulliseen määrittelemiseen; korostaa, että säädösehdotukset palveluja koskevista käyttöoikeussopimuksista ovat perusteltuja ainoastaan silloin, kun niillä pyritään korjaamaan sisämarkkinoiden toiminnan vääristymiä; huomauttaa, ettei tällaisia vääristymiä ole toistaiseksi havaittu ja että säädös palveluja koskevista käyttöoikeussopimuksista on sen vuoksi tarpeeton, ellei sillä tehosteta näkyvästi sisämarkkinoiden toimintaa;

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuus

15. pitää myönteisenä, että julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamista institutionalisoituihin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin koskevia edellytyksiä on täsmennetty oikeudellisesti, varsinkin kun komissio on 19. marraskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa korostanut niiden merkitystä ilmastomuutoksen torjunnassa sekä uusiutuvien energialähteiden ja kestävä liikenteen edistämisessä; muistuttaa, että julkisia hankintoja koskevia direktiivejä sovelletaan aina, kun yksityisessä omistuksessa olevalle yritykselle annetaan tehtävä, oli sen osuus sitten miten vähäinen tahansa; korostaa kuitenkin, että komissio 5. helmikuuta 2008 antamassaan tiedonannossa ja unionin tuomioistuin asiassa C-196/08 15. lokakuuta 2009 antamassaan tuomiossa ovat todenneet, että sopimusten myöntäminen tai tiettyjen tehtävien antaminen uusille julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksille ei edellytä kahta tarjouskilpailumenettelyä mutta että käyttöoikeussopimuksen myöntäminen tätä tarkoitusta varten perustetulle julkisessa ja yksityisessä sekaomistuksessa olevalle yritykselle ilman tarjouskilpailua vaatii kaikkien seuraavien edellytysten täytymistä:

- yksityinen osakas on valittava avoimessa tarjouskilpailussa, ja sopimus on julkistettava etukäteen sen jälkeen, kun suoritettavaan palveluun liittyvät taloudelliset, tekniset, toiminnalliset ja hallinnointia koskevat edellytykset ja palvelusuorituksiin liittyvät tarjouksen yksityiskohdat on ensin selvitetty;
- julkisessa ja yksityisessä sekaomistuksessa olevan yrityksen toimialan on oltava sama käyttöoikeussopimuksen koko voimassaoloajan; unionin tuomioistuimen mukaan toimialan tai suoritettavan tehtävän olennainen muuttaminen aiheuttaisi velvollisuuden järjestää uusi tarjouskilpailu;

pitää sen vuoksi kysymystä julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamisesta institutionalisoituihin julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin selvitettyinä ja pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toteamaan saman;

16. korostaa kuitenkin, että viimeaikainen rahoituskriisi on tuonut esille, miten julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia usein rahoitetaan ja miten taloudellisia riskejä jaetaan; pyytää komissiota arvioimaan asianmukaisesti julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien luomiseen liittyviä taloudellisia riskejä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Kaupunkisuunnittelu

17. pitää myönteisenä unionin tuomioistuimen asiassa C-451/08 antamaa tuomiota; katsoo, että direktiivin laajat ja kunnianhimoiset päämäärät, jotka on otettava huomioon sen tulkinnassa, eivät saa kuitenkaan antaa aihetta katsoa, että kyseisen lainsäädännön soveltamisalaa voitaisiin laajentaa rajattomasti sen tavoitteen perusteella, sillä muuten vaarana olisi, että direktiivin säännösten soveltamisalaa kuuluu kaikki kaupunkisuunnittelutoiminta – lähtökohtaisesti näet toimenpiteillä, jotka koskevat mahdollisuuksia toteuttaa rakennusurakoita, muutetaan huomattavastikin niiden maa-alueiden arvoa, joihin ne liittyvät; katsoo, että julkisia hankintoja koskeva lainsäädäntö on viime vuosina tunkeutunut alueille, joita alun perin ei voida laskea kuuluviksi julkisiin hankintoihin, ja vaatii tästä syystä tuomaan hankintojen tunnusmerkit jälkeen voimakkaammin esille julkisia hankintoja koskevaa lainsäädäntöä sovellettaessa;

Kynnysarvojen alle jäävät hankinnat

18. huomauttaa, että Euroopan parlamentti on osapuolena asiassa Saksa v. komissio, joka on pantu vireille unionin tuomioistuimessa 14. syyskuuta 2006 komission 1. elokuuta 2006 antamasta selittävästä tiedonannosta yhteisön lainsäädännöstä siltä osin kuin se koskee sopimuksia, jotka eivät kuulu tai kuuluvat vain osittain julkisia hankintoja koskevien direktiivien soveltamisalaa, ja odottaa pikaista ratkaisua;

Mikroyritykset sekä pienet ja keski-suuret yritykset

19. pyytää komissiota arvioimaan julkisia hankintoja koskevien direktiivien vaikutuksia mikroyrityksiin sekä pieniin ja keski-suuriin yrityksiin erityisesti niiden ollessa alihankkijoina sekä arvioimaan direktiivien myöhempiä uudelleentarkastelua varten, tarvitaanko täydentäviä sääntöjä alihankintasopimusten myöntämisestä, jotta vältetään erityisesti, että alihankkijoina olevien pk-yritysten ehdot ovat huonommat kuin hankintasopimuksen pääasiallisella toimeksisaajalla;

20. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan julkisia hankintoja koskevia menettelyjä, jotta paikallishallinnon ja yritysten ei tarvitse käyttää paljon aikaa ja rahaa pelkästään hallinnollisten asioiden hoitoon; korostaa, että menettelyjen yksinkertaistamisen ansiosta pk-yritykset voivat helpommin saada tällaisia sopimuksia ja osallistua niihin tasa-arvoisemmin ja oikeudenmukaisemmin;

21. katsoo, että alihankkijoiden käyttäminen on työjärjestelymuoto, joka sopii urakoiden toteuttamiseen vaadittavaan erityisosaamiseen; korostaa, että alihankintasopimuksissa on noudatettava kaikkia pääasiallisille toimeksisaajille asetettuja velvoitteita, jotka koskevat etenkin työlainsäädäntöä ja turvallisuutta; katsoo, että tätä varten olisi asianmukaista vakiinnuttaa toimeksisaajan ja alihankkijan välinen vastuu;

22. kannattaa vaihtoehtoisten tarjousten (tai vaihtoehtojen) järjestelmällistä hyväksymistä; muistuttaa, että tarjouskilpailujen ehdot, erityisesti vaihtoehtoisten tarjousten hyväksyminen, ovat ratkaisevan tärkeitä innovatiivisten ratkaisujen tukemiseksi ja levittämiseksi; korostaa, että suorituskykyä ja toiminnallisia vaatimuksia koskevat tarjouseritelmat sekä erilaisten vaihtoehtojen nimenomainen hyväksyminen antavat tarjoajille mahdollisuuden ehdottaa innovatiivisia ratkaisuja;

23. kannustaa perustamaan yhteisen verkkoportaalin, josta löytyisivät kaikki julkisiin hankintasopimuksiin liittyvät tiedot ja joka muodostaisi kaikki tarjouspyynnöt käsittävän verkoston; katsoo, että verkoston tavoitteena olisi oltava kouluttaa, tiedottaa ja ohjata yrityksiä hankintasopimuksissa ja selvittää sovellettavaa lainsäädäntöä erityisesti pk-yrityksille (joilla ei yleensä ole suuria henkilö- eikä hallintoresursseja, joilla olisi asiantuntemusta julkisiin hankintoihin liittyvästä terminologiasta ja menettelyistä) ja että erikoistuneet tuki-palvelut voisivat myös auttaa yrityksiä arvioimaan, täyttävätkö ne todella tarjouskilpailun ehdot, ja tarvittaessa täydentämään niiden tarjouksia;

24. panee merkille, että pk-yrityksillä on ollut vaikeuksia päästä julkisten hankintojen markkinoille ja että olisi pyrittävä kehittämään pk-yrityksiä koskeva strategia; kehottaa sen vuoksi tämän strategian osana jäsenvaltioita toimimaan yhdessä hankintaviranomaisten kanssa, jotta kannustetaan tarvittaessa alihankintamahdollisuuksia, kehitetään ja levitetään parhaan käytännön mukaisia tekniikoita, vältetään liian ohjailevat tarjousta edeltävät menettelyt, käytetään vakiomuotoisia tarjousasiakirjoja, niin ettei tarjoajien tarvitse aloittaa menettelyä alusta, ja luodaan portaali, jossa sopimuksista ilmoitetaan keskitetysti; kehottaa myös komissiota arvioimaan jäsenvaltioiden aloitteita tällä alalla ja kannustamaan pk-yrityksiä tukevan aloitteen eurooppalaisten käytäntöjen laajempaa levittämistä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

25. kannustaa jäsenvaltioita edistämään ”tarjoajia koskevaa kehitysohjelmaa”, jollainen on jo kehitetty joissakin maissa; panee merkille, että tällaista välinettä voidaan käyttää tarjoajien ja hankkijoiden välisen vuoropuhelun edistämiseen, jotta toimijat voivat tavata hankintamenettelyn varhaisessa vaiheessa; korostaa, että tällainen väline on välttämätön, jotta voidaan edistää innovointia ja parantaa pk-yritysten pääsyä julkisten hankintojen markkinoille;

26. kehottaa komissiota toimimaan entistä ponnekkammin, jotta eurooppalaisille pk-yrityksille varmistetaan suurempi rooli kansainvälisissä julkisissa hankinnoissa, ja tehostamaan toimia eurooppalaisten pk-yritysten syrjinnän torjumiseksi ottamalla käyttöön samanlaisia erityissäännöksiä, joita tietyillä julkisilla hankintoja koskevan sopimuksen osapuolilla (kuten Kanadalla ja Yhdysvalloilla) jo on; toteaa, että avoimuutta ja kansallisille hankintamarkkinoille pääsyä edistävillä toimilla voitaisiin helpottaa pk-yritysten pääsyä kyseisille markkinoille;

27. kehottaa komissiota varmistamaan, että WTO:ssa uudelleen neuvoteltuun julkisia hankintoja koskevaan sopimukseen (GPA) sisällytetään lauseke, jonka nojalla Euroopan unioni voi antaa etusijan pk-yrityksille julkisten hankintasopimusten myöntämisessä muiden sopimuspuolina olevien valtioiden jo soveltamien käytäntöjen mukaisesti;

Ympäristöä säästävät hankinnat

28. muistuttaa julkisten hankintojen suuresta merkityksestä ilmaston ja ympäristön suojelussa, energia- ja tehokkuudessa, innovoinnissa ja kilpailun edistämisessä, ja toistaa, että viranomaisille olisi annettava kannustimia ja mahdollisuuksia ympäristöä koskevien, sosiaalisten ja muiden perusteiden soveltamiseen julkisissa hankinnoissa; pitää myönteisenä, että viranomaisille ja muille julkisille laitoksille annetaan käytännön apua kestävien hankintojen tekemiseksi; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta käyttää ympäristöä säästäviä julkisia hankintoja kestävä kehityksen edistämiseen;

29. toistaa helmikuussa 2009 antamassaan mietinnössä esittämänsä kehotuksen, että komissio laatii esikaupallisista hankinnoista käsikirjan, jossa olisi oltava käytännön esimerkkejä riskien ja hyötyjen jakamisesta markkinaehtojen mukaisesti; katsoo lisäksi, että esikaupallisiin hankintoihin osallistuvilla yrityksillä on oltava teollis- ja tekijänoikeudet, mikä edistää viranomaisten myöntämielisyttä ja rohkaisee tarjoajia osallistumaan esikaupallisiin hankintamenettelyihin;

30. pitää myönteisenä komission perustamaa EMAS-neuvontapalvelua, joka tarjoaa käytännön tietoja ja tukea, jotta yritykset ja muut organisaatiot voivat arvioida ympäristötehokkuuttaan julkisissa hankinnoissa, raportoida siitä ja parantaa sitä; kehottaa komissiota harkitsemaan sellaisen yleisluonteisen verkkoportaalin kehittämistä, jossa voidaan tarjota käytännön neuvoja ja tukea julkisia hankintoja koskevan menettelyn käyttäjille, erityisesti monimutkaisiin ja yhteistyötä edellyttäviin hankintamenettelyihin osallistuville toimijoille;

Sosiaalisesti vastuulliset hankinnat

31. toteaa, että sosiaalisesti vastuullisissa julkisissa hankinnoissa on epäselvyyksiä, ja kehottaa komissiota laatimaan avuksi käsikirjoja; muistuttaa tässä yhteydessä, että Lissabonin sopimus ja perusoikeuskirja ovat muuttaneet lainsäädäntökehystä, ja odottaa, että komissio panee määräykset asianmukaisesti täytäntöön; muistuttaa myös perusluonteisesta ongelmasta, että sosiaaliset perusteet liittyvät valmistusprosessiin, joten niiden vaikutusta ei yleensä voida erottaa lopputuotteesta ja niiden noudattamista on vaikea valvoa globaalistuneiden tuotantojärjestelmien ja monimutkaisten toimitusketjujen vuoksi; odottaa siksi, että myös sosiaalisesti vastuullisia julkisia hankintoja varten kehitetään täsmälliset ja todennettavissa olevat perusteet sekä tietokanta, jossa on tuotekohtaiset perusteet; muistuttaa, että hankintaviranomaisilla on ongelmia ja niille aiheutuu kustannuksia tällaisten perusteiden noudattamisen todentamisessa, ja kehottaa komissiota tarjoamaan asiaankuuluvaa apua ja edistämään välineitä, joilla voidaan todentaa toimitusketjujen luotettavuus;

32. pyytää komissiota täsmentämään, että viranomaiset voivat soveltaa julkisissa hankinnoissa sosiaalisia perusteita, kuten asiaankuuluvien sopimuspalkkojen maksamista ja muita vaatimuksia; pyytää komissiota kehittämään suuntaviivoja tai muuta käytännön apua viranomaisia ja muita julkisia laitoksia varten kestävien hankintojen tekemiseksi ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan usein koulutusta ja järjestämään valistuskampanjoita; kannattaa perusteiden jatkokehittämistä varten avointa prosessia, jossa ovat mukana jäsenvaltiot ja paikalliset viranomaiset; muistuttaa, että tällainen prosessi on lupaava erityisesti sosiaalisten perusteiden yhteydessä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

33. kehottaa komissiota kannustamaan viranomaisia, jotta nämä käyttäisivät reilun kaupan perusteita tarjouskilpailuissaan ja hankintapolitiikassaan reilusta kaupasta ja kehityksestä 6. heinäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin päätöslauselmassa ja 5. toukokuuta 2009 annetussa komission tiedonannossa vahvistetun reilun kaupan määritelmän perusteella; pyytää uudelleen komissiota edistämään tällaisten perusteiden käyttöä esimerkiksi siten, että se laatii tulkinnalliset suuntaviivat reilun kaupan hankinnoista; pitää myönteisenä, että 11. helmikuuta 2010 yksimielisesti hyväksytyssä alueiden komitean lausunnossa vaadittiin yhteistä eurooppalaista reilun kaupan strategiaa paikallisille ja alueellisille viranomaisille;

Käytännön apu: tietokanta ja koulutus

34. pyytää kehittämään usein päivitettävän tietokannan viranomaisille annettavista vaatimuksista, mukaan luettuina ympäristöä koskevat ja sosiaaliset perusteet, jotta varmistetaan, että hankkijoilla on käytössään asianmukaiset ohjeet ja selkeät säännöt tarjousten laatimisesta, jolloin voidaan helposti tarkistaa, noudattavatko ne asiaankuuluvaa vaatimusta; odottaa, että jäsenvaltiot ja kaikki sidosryhmät otetaan täysipainoisesti mukaan tähän prosessiin; katsoo, että tässä alhaalta ylöspäin suuntautuvassa prosessissa olisi otettava huomioon paikallisella, alueellisella ja kansallisella tasolla usein saatu arvokas kokemus ja osaaminen; muistuttaa lisäksi, että monet erilaiset alueelliset, kansalliset, eurooppalaiset ja kansainväliset merkinnät merkitsevät markkinoiden sirpaloitumista, jonka kielteiset vaikutukset tuntuvat erityisesti innovoinnin ja tutkimuksen alalla;

35. panee merkille julkisia hankintoja koskevien standardien merkityksen, koska niiden avulla hankintaviranomaiset voivat saavuttaa tavoitteensa ja soveltaa kokeiltuja ja hyväksi havaittuja prosesseja tuotteiden ja palvelujen hankintaan, jolloin parannetaan tarjouskilpailumenettelyn kustannustehokkuutta ja varmistetaan, että hankinnat vastaavat kestävyuden tai pienyrityksiltä ostamisen kaltaisia muita poliittisia tavoitteita;

36. katsoo, että koulutus ja kokemusten vaihto viranomaisten ja komission välillä on välttämätöntä, jotta julkisten hankintojen markkinoiden tietyt monimutkaiset kysymykset voidaan ratkaista; pelkää kuitenkin, että tällaiset aloitteet voivat olla vaarassa julkisen talouden kiristytessä; pyytää sen vuoksi jäsenvaltioita ja komissiota käyttämään niiden saatavilla olevia nykyisiä resursseja ja järjestelyjä, kuten palveludirektiivissä tarkoitettuja vertaisarviointeja, jotta voidaan kannustaa tietyn alueen julkisten hankintojen pieniä asiantuntijaryhmiä tarkastelemaan toimintaa toisella EU:n alueella ja siten lisätä luottamusta ja vakiinnuttaa parhaita käytäntöjä eri jäsenvaltioissa;

37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita järjestämään koulutusta ja valistuskampanjoita paikallisille viranomaisille ja päättäjille sekä ottamaan niihin mukaan muita sidosryhmiä, erityisesti sosiaalisten palvelujen tarjoajia;

Aluekehitys

38. painottaa, että tilintarkastustuomioistuin osoittaa säännöllisesti vuosikertomuksissaan EU:n talousarvion toteutuksesta sekä viimeisessä vuosikertomuksessaan varainhoitovuodelta 2008 EU:n hankintasääntöjen noudattamatta jättämisen olevan toinen kahdesta yleisimmästä syystä virheisiin ja sääntöjenvastaisuuksiin sellaisten unionin hankkeiden toteutuksessa, joita rahoitetaan osaksi rakennerahastoista ja koheesiorahastosta; korostaa tässä yhteydessä, että sääntöjenvastaisuudet johtuvat usein EU:n säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä väärällä tavalla sekä jäsenvaltioiden soveltamien sääntöjen eroista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarkistamaan julkisiin hankintoihin sovellettavia säännöstöjä yhteistyössä alue- ja paikallisviranomaisten kanssa yhtenäistääkseen nämä säännöt ja erityisesti yksinkertaistaakseen koko julkisia hankintoja koskevan lainsäädäntökehyksen, jotta vähennetään virheiden riskiä ja lisätään rakennerahastojen käytön tehokkuutta;

39. katsoo, etteivät ainoastaan kustannukset ja monimutkaisuus mahdollisesti vaikuta estävästi, vaan myös aika, joka tarvitaan julkisia hankintoja koskevan prosessin läpikäymiseen, sekä uhka oikeustoimista ja niihin liittyvistä pitkällisistä valitusmenettelyistä, joita usein hankaloittavat monet toimijat, ja pitää näin ollen myönteisenä, että elvytysuunnitelma mahdollistaa julkisia hankintoja koskevissa direktiiveissä säädettyjen menettelyjen nopeutettujen versioiden soveltamisen tärkeimmissä julkisissa hankkeissa, erityisesti vuosina 2009 ja 2010; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään näitä menettelyjä ja avustamaan paikallis- ja alueviranomaisia niiden toteuttamisessa ja käyttämisessä, kussakin tapauksessa julkisia hankintoja koskevia vakio-sääntöjä ja -säännöksiä noudattaen;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

40. vaatii komissiota tutkimaan mahdollisuutta soveltaa nopeutettua menettelyä rakennerahastojen yhteydessä myös vuoden 2010 jälkeen sekä kynnysarvojen määräaikaisen korottamisen jatkamista erityisesti investointien nopeuttamiseksi;

Kansainvälinen kauppa

41. huomauttaa, että sisämarkkinat ja kansainväliset markkinat liittyvät yhä kiinteämmin toisiinsa; katsoo tässä yhteydessä, että EU:n sisämarkkinoiden alalla toimivien lainsäätäjien ja kansainvälisen kaupan alalla toimivien EU:n neuvottelijoiden olisi otettava toiminnassaan huomioon mahdolliset molemminpuoliset seuraukset ja otettava käyttöön johdonmukainen politiikka, jolla pyrittäisiin aina edistämään hankintapolitiikassa EU:n arvoja, kuten avoimuutta, periaatteellista korruption vastaista kantaa sekä sosiaalisten oikeuksien ja ihmisoikeuksien kunnioittamista; kehottaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa ja kansainvälisen kaupan valiokuntaa pitämään yhteisiä tiedotustilaisuuksia synergioiden edistämiseksi;

42. korostaa, että asianmukainen julkisia hankintoja koskeva kehys on edellytys oikeudenmukaisille ja vapaaseen kilpailuun perustuville markkinoille ja tehostaa korruption torjuntaa;

43. huomauttaa lisäksi, että kansainvälisiä julkisia hankintoja koskevien Euroopan unionin sitoumusten yhteydessä on tärkeää vahvistaa korruption vastaisia mekanismeja julkisten hankintojen alalla, ja kiinnittää huomiota tarpeeseen keskittää ponnistelut avoimuuden ja oikeudenmukaisuuden varmistamiseen julkisten varojen käytössä;

44. kehottaa GPA-komiteassa tarkkailijoina olevia 22 valtiota nopeuttamaan liittymisprosessiaan GPA:han;

45. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta sisällyttää kansainvälisten kumppanien kanssa tehtäviin julkisia hankintoja koskeviin sopimuksiin määräyksiä yleissopimusten ja kansainvälisten sopimusten mukaisten perusluonteisia ihmisoikeuksia koskevien veloitteiden noudattamisesta;

46. vastustaa ponnekkaisesti protektionistisia toimia maailmanlaajuisten julkisten hankintojen alalla mutta uskoo vahvasti vastavuoroisuuden ja suhteellisuuden periaatteeseen kyseisellä alalla; kehottaa komissiota harkitsemaan suhteutettujen ja kohdennettujen, osaa EU:n julkisten hankintojen markkinoista koskevien pääsyrajoitusten asettamista niille kauppakumppaneille, jotka hyötyvät EU:n markkinoiden avoimuudesta mutta jotka eivät ole osoittaneet aikomusta avata omia markkinoitaan EU:n yrityksille, kannustaakseen kumppaneitamme tarjoamaan vastavuoroisia ja suhteutettuja markkinoillepääsyjärjestelyjä eurooppalaisille yrityksille;

47. kiinnittää huomiota direktiivin 2004/17/EY 58 ja 59 artiklan säännöksiin; kehottaa jäsenvaltioita käyttämään täysimääräisesti mahdollisuutta ilmoittaa komissiolle ongelmista, jotka koskevat niiden yritysten pääsyä kolmansien maiden markkinoille, ja kehottaa komissiota toteuttamaan tehokkaita toimia, jotta varmistetaan, että EU:n yrityksillä on todellinen pääsy kolmansien maiden markkinoille;

*

* *

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

EU:n johdonmukainen kehitysyhteistyöpolitiikka ja julkista kehitysapua täydentävä kehitysapu (ns. ODA+)

P7_TA(2010)0174

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 EU:n johdonmukaisesta kehitysyhteistyöpolitiikasta ja julkista kehitysapua täydentävästä kehitysavusta (ns. ODA+) (2009/2218(INI))

(2011/C 161 E/07)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ja neuvostossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien, Euroopan parlamentin ja komission Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikasta antaman yhteisen julkilausuman: Eurooppalainen konsensus ⁽¹⁾ 9 ja 35 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osaston ja erityisesti sen 21 artiklan 2 kohdan, jossa vahvistetaan unionin periaatteet ja päämäärät kansainvälisten suhteiden alalla, sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimuksen) 208 artiklan, jossa vahvistetaan, että Euroopan unioni ottaa huomioon kehitysyhteistyöpolitiikan tavoitteet toteuttaessaan muita sellaisia politiikkoja, jotka voivat vaikuttaa kehitysmaihin,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (Lissabonin sopimus) 7 artiklan, jonka mukaan unioni varmistaa eri politiikkojensa ja toimiansa välisen johdonmukaisuuden kaikki tavoitteensa huomioon ottaen,
- ottaa huomioon AKT-EY-kumppanuussopimuksen (Cotonoun sopimuksen) 12 artiklan,
- ottaa huomioon yhteisen Afrikka-EU-strategian, joka hyväksyttiin Lissabonissa joulukuussa vuonna 2007,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – Kehityksen vauhdittaminen vuosituhattavoitteiden saavuttamiseksi” (KOM(2005)0134 – SEC(2005)0455),
- ottaa huomioon komission ensimmäisen kaksivuotiskertomuksen ”EU:n kertomus kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta” (KOM(2007)0545) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2007)1202),
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja Euroopan parlamentille kehitysyhteistyöpolitiikan työjakoa koskevista EU:n menettelysäännöistä (KOM(2007)0072),
- ottaa huomioon vuoden 2009 EU:n kertomuksen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (KOM(2009)0461 lopullinen) ja siihen liittyvän komission yksiköiden valmisteluasiakirjan (SEC(2009)1137),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus – poliittisen toimintakehyksen laatiminen koko unionin lähestymistavalle” (KOM(2009)0458),
- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan ”Kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuuden työohjelma” (SEC(2010)0421, lopullinen), joka oli neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon liitteenä,

⁽¹⁾ EUVL C 46, 24.2.2006, s. 1.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle annetun komission tiedonannon: 12-kohtainen EU:n toimintaohjelma vuosittuhattavoitteiden edistämiseksi (KOM(2010)0159),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kriisitilanteen tuki kehitysmaille”(KOM(2009)0160),
- ottaa huomioon komission vihreän kirjan ”Yhteisen kalastuspolitiikan uudistus” (KOM(2009)0163),
- ottaa huomioon 25. helmikuuta 2010 antamansa päätöslauselman yhteisen kalastuspolitiikan tulevaisuutta koskevasta vihreästä kirjasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. huhtikuuta 2009 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman komission ehdotuksesta neuvoston direktiiviksi säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun direktiivin 2003/48/EY muuttamisesta ja erityisesti sen liitteen I ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 21. ja 22. joulukuuta 2004 annetut neuvoston päätelmät maataloudesta ja kalastuksesta,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2005 annetut neuvoston päätelmät vuosittuhattavoitteiden saavuttamisen nopeuttamisesta,
- ottaa huomioon 17. lokakuuta 2006 hyväksytyt neuvoston päätelmät kehitysnäkökohtien huomioon ottamisesta neuvoston päätöksenteossa,
- ottaa huomioon 14. ja 15. joulukuuta 2006 pidetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien 49 kohdan,
- ottaa huomioon neuvoston 19. ja 20. marraskuuta 2007 antamat päätelmät kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta,
- ottaa huomioon 19. ja 20. kesäkuuta 2008 pidetyn Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien 61 kohdan,
- ottaa huomioon 18. toukokuuta 2009 annetut yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvoston päätelmät kriisituesta kehitysmaille,
- ottaa huomioon neuvoston 17. marraskuuta 2009 antamat päätelmät kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta ja avun tuloksellisuutta koskevasta toimintakehyksestä,
- ottaa huomioon vuoden 1996 OECD:n strategia-asiakirjan ”Hahmottamassa 2000-lukua – kehitysyhteistyön vaikutukset” ja vuoden 2002 OECD:n ministerikokouksen antaman julistuksen ”Toimet kohti yhteistä kehitystoimintaohjelmaa” sekä vuoden 2008 OECD:n raportin ”Kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuuden peruselementit”,
- ottaa huomioon avun tuloksellisuutta koskevan Pariisin julistuksen ja Accran toimintasuunnitelman,
- ottaa huomioon OECD:n 4. kesäkuuta 2008 hyväksymän ministerikokouksen julistuksen kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0039.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0325.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon vuoden 2000 YK:n vuosituhatjulistuksen sekä kehitysyhteistyötä koskevan kahdeksannen vuosituhattavoitteen,
- ottaa huomioon marraskuussa 2001 kokoontuneen WTO:n ministerikokouksen tulokset ja vuoden 2002 Monterreyn konsensuksen,
- ottaa huomioon vuoden 2002 kestävä kehityksen huippukokouksen ja vuoden 2005 huippukokouksen puitteissa yleiskokouksen hyväksymän päätöslauselman,
- ottaa huomioon päätöslauselman Cotonoun kumppanuussopimuksen asemasta AKT-maiden elintarvike- ja rahoituskriisin hoitamisessa, joka hyväksyttiin Prahassa 4.–9. huhtikuuta 2009 pidetyssä 17:nnessä AKT:n ja EU:n yhteisessä parlamentaarisessa edustajakokouksessa ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietintöihin perustuvat seuraavat päätöslauselmansa: 23. maaliskuuta 2006 talouskumppanuussopimusten vaikutuksesta kehitysyhteistyön alalla ⁽²⁾, 1. helmikuuta 2007 kestävyuden huomioon ottamisesta kehitysyhteistyöpolitiikassa ⁽³⁾, 25. lokakuuta 2007 EU:n ja Afrikan suhteiden nykytilasta ⁽⁴⁾, 17. kesäkuuta 2008 kehitysyhteistyöpolitiikan johdonmukaisuudesta ja vaikutuksista, joita tiettyjen biologisten luonnonvarojen hyödyntämisellä EU:n taholta on kehitykselle Länsi-Afrikassa ⁽⁵⁾, 29. marraskuuta 2007 Afrikan maatalouden edistämisestä – Ehdotus maatalouden kehittämistä ja elintarviketurvasta Afrikassa ⁽⁶⁾ sekä 22. toukokuuta 2008 avun tulokselisuudesta vuonna 2005 annetun Pariisin julistuksen seurannasta ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselman,
- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietintöihin perustuvat päätöslauselmansa: 23. toukokuuta 2007 EU:n avusta kaupan kehittämiseksi ⁽⁸⁾ ja 1. kesäkuuta 2006 kaupasta ja köyhyydestä: kauppapolitiikan suunnittelu kaupan myönteisen vaikutuksen maksimoimiseksi köyhyyden lieventämisessä ⁽⁹⁾,
- ottaa huomioon Conordin vuonna 2009 julkaiseman raportin ”Spotlight on Policy Coherence”,
- ottaa huomioon ActionAidin vuonna 2003 julkaiseman tutkimuksen ”Policy (in)coherence in European Union support to developing countries: a three country case study”,
- ottaa huomioon Guido Ashoffin vuonna 2006 julkaiseman tutkimuksen ”Enhancing policy coherence for development: conceptual issues, institutional approaches and lessons from comparative evidence”,
- ottaa huomioon ECDPM:n vuonna 2007 julkaiseman raportin ”The EU institutions & Member States’ mechanisms for promoting policy coherence for development: final report”,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon kehitysyhteistyövaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0140/2010),

⁽¹⁾ AKT-EU/100 568/09/lopullinen.

⁽²⁾ EUVL C 292 E, 1.12.2006, s. 121.

⁽³⁾ EUVL C 250 E, 25.10.2007, s. 77.

⁽⁴⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 633.

⁽⁵⁾ EUVL C 286 E, 27.11.2009, s. 5.

⁽⁶⁾ EUVL C 297 E, 20.11.2008, s. 201.

⁽⁷⁾ EUVL C 279E, 19.11.2009, s. 100.

⁽⁸⁾ EUVL C 102E, 24.4.2008, s. 291.

⁽⁹⁾ EUVL C 298E, 8.12.2006, s. 261.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- A. ottaa huomioon, että OECD on ehdottanut käsitteen ”kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus” (PCD) määrittelemistä siten, että se tarkoittaa pyrkimistä siihen, että hallituksen kehitysyhteistyöpolitiikkojen tavoitteita ja tuloksia ei heikennetä muilla kyseisen hallituksen politiikoilla, jotka vaikuttavat kehittyviin maihin, ja että nämä muut politiikat tukevat kehitysyhteistyötavoitteita silloin kuin se on mahdollista ⁽¹⁾, ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ottanut käyttöön PCD-käsitteen, jonka tarkoituksena on vahvistaa EU:n politiikkojen välistä synergiaa, ja ottaa huomioon, että sitä koskevan poliittisen toiminnan puute voi vaikuttaa haitallisesti kehitysyhteistyön odotettuihin tuloksiin,
- B. muistuttaa, että Euroopan unioni on Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 antamien päätelmien ⁽²⁾ mukaisesti sitoutunut toimimaan kehityspoliittisen johdonmukaisuuden edistämiseksi,
- C. huomauttaa, että johdonmukainen politiikka (ulkoisen politiikan eri alojen välisten ristiriitaisuuksien välttäminen) on eri asia kuin kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuus (velvollisuus ottaa huomioon kehitystavoitteet kaikilla kehitysmaihin vaikuttavilla unionin politiikan aloilla),
- D. ottaa huomioon, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 208 artiklassa asetetaan köyhyyden vähentäminen ja lopulta sen poistaminen EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan ensisijaiseksi tavoitteeksi, ja ottaa huomioon, että PCD:llä pyritään unionin kehitysyhteistyötavoitteiden toteuttamiseen kaikissa sen politiikoissa,
- E. ottaa huomioon, että EU:n kauppaa-, maatalous-, kalastus-, ilmasto-, teollis- ja tekijänoikeus-, maahanmuutto-, finanssi-, varustelu- ja raaka-ainepolitiikoissa on selkeitä epäjohdonmukaisuuksia, ja että PCD voi johtaa köyhyyden vähentämiseen, sillä se luo perustavanlaatuista synergiaa unionin politiikan eri alojen välille,
- F. ottaa huomioon, että PCD:tä rajoittavat poliittisen tuen puuttuminen, epäselvät toimivaltuudet, riittämättömät voimavarat, tehokkaiden valvontavälineiden ja -indikaattorien puute sekä PCD:n toissijainen asema ristiriitatilanteissa,
- G. ottaa huomioon, että ne taloudelliset korvaukset, joita unioni on myöntänyt kalastuskumppanuussopimuksien perusteella, eivät ole auttaneet kumppanimaita vahvistamaan kalastuspolitiikkojaan, ja tämä on johtunut suurelta osin kyseisten sopimusten täytäntöönpanon seurannan laiminlyönnistä, avun hitaasta toimittamisesta ja toisinaan jopa avun käyttämättä jäämisestä,
- H. ottaa huomioon, että kehitysyhteistyötä koskevan ensimmäisen vuosituhtavoitteen tarkoituksena on vähentää nälästä kärsivien ihmisten määrä puoleen nykyisestä vuoteen 2015 mennessä ja että noin miljardi ihmistä näkee edelleen nälkää päivittäin huolimatta siitä, että maailmassa tuotetaan riittävästi ruokaa koko väestön tarpeisiin,
- I. ottaa huomioon, että eurooppalaisille maataloustuotteille myönnettyillä unionin vientituilla on katastrofaalinen vaikutus kehitysmaiden elintarviketurvaan ja elinvoimaisen maataloussektorin kehittymiseen kehitysmaissa,
- J. ottaa huomioon, että EU on sitoutunut saavuttamaan YK:n tavoitteen, jonka mukaan 0,7 prosenttia BKT:stä olisi annettava viralliseen kehitysapuun (ODA) vuoteen 2015 mennessä, ja että koko EU:n väliaikainen tavoite on 0,56 prosenttia vuoteen 2010 mennessä,
- K. ottaa huomioon marraskuussa 2008 tehdyn Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen, jonka mukaan kehitys on asetettava taloudellisten tai poliittisten tavoitteiden edelle kehitysmaissa toteutettavissa Euroopan investointipankin (EIP) toimissa,
- L. toteaa talouskriisin osoittaneen virallisen kehitysavun ainutlaatuisuuden, sillä sitä annetaan kaikkein köyhimmille maille ja se on muita rahavirtoja luotettavampi ja ennustettavampi kehityksen rahoittamisen väline,

⁽¹⁾ ”Policy Coherence for Development: Institutional Approaches: Technical Workshop”: OECD:n tilaisuus Pariisissa 13. lokakuuta 2003.

⁽²⁾ Euroopan unionin kehityspolitiikkaa käsittelevän neuvoston ja neuvostossa, Euroopan parlamentissa ja komissiossa kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien yhteisen lausuman 35 artikla: ”Eurooppalainen konsensus” (2006)/C 46/01).

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- M. muistuttaa lukuisten tutkimusten osoittaneen, että kehitysmaista valuu vuosittain pois laittomasti arviolta 900 miljardin euron edestä rahavirtoja, mikä rajoittaa suuresti verotulojen kartuttamista ja siten kehitysmaiden omaa kehityskapasiteettia,
1. pitää tervetulleena sitä, että komissio, neuvosto ja jäsenvaltiot osoittavat kasvavaa kiinnostusta PCD:tä kohtaan ja ovat sitoutuneempia siihen, kuten kahden vuoden välein esitettävä kertomus osoittaa;
 2. vahvistaa olevansa itse sitoutunut lujittamaan PCD:tä EU:ssa ja parlamentaarisessa toiminnassaan;
 3. korostaa, että Euroopan unioni on ylivoimaisesti merkittävin tuenantaja maailmassa (EU:n tuki oli 49 miljardia euroa vuonna 2008 eli 0,40 % BKTL:sta) ja että tukimäärien odotetaan nousevan 69 miljardiin euroon vuonna 2010, jotta kunnioitetaan Gleneaglesin G8-huippukokouksessa vuonna 2005 annettua yhteistä lupausta eli että annetaan 0,56 prosenttia Euroopan unionin BKTL:sta; huomauttaa, että näin saataisiin 20 miljardia euroa lisävaroja kehitystavoitteisiin;
 4. muistuttaa, että lokakuussa 2007 hyväksyttiin kauppaa tukevaa kehitysyhteistyötä koskeva EU-strategia (*Aid for Trade*), jossa EU:n kollektiivista kauppaan liittyvää apua sitouduttiin kasvattamaan vuoteen 2010 mennessä kahteen miljardiin euroon vuodessa (miljardi yhteisöltä, miljardi jäsenvaltioilta);
 5. kehottaa kehitysmaita ja etenkin niitä, jotka saavat eniten tukea EU:lta, varmistamaan hyvän hallintotavan kaikissa julkisissa yhteyksissä ja etenkin saadun tuen hallinnoinnissa; kehottaa komissiota ryhtymään tarvittaviin toimiin tuen avoimen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi;
 6. panee tyytyväisenä merkille PCD-työohjelman vuosiksi 2010–2013 ohjenuorana EU:n toimielimille ja jäsenvaltioille ja tunnustaa sen roolin tulevien poliittisten aloitteiden varhaisvaroitussjärjestelmänä; panee myös tyytyväisenä merkille eri politiikan alojen kytkemisen toisiinsa;
 7. muistuttaa, että Euroopan unionin on otettava huomioon kehitysmaiden ja niiden kansalaisten edut;
 8. katsoo, että kun EU:n politiikoilla on ulkoisia vaikutuksia, politiikat on suunniteltava siten, että ne eivät ole ristiriidassa vaan tukevat köyhyyden torjuntaa, vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista sekä ihmisoikeuksien saavuttamista, mukaan luettuna sukupuolten tasa-arvo ja sosiaaliset, taloudelliset ja ympäristölliset oikeudet;
 9. korostaa kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuutta koskevien merkityksellisten näkökohtien huomioonottamista kahdenvälisissä ja alueellisissa kauppasopimuksissa ja WTO-sääntöjärjestelmään vakaasti pohjautuvissa monenvälisissä kauppasopimuksissa; kehottaa tässä yhteydessä komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisesti kaikkien sellaisten muiden WTO-kumppanien kanssa, jotka voivat myötävaikuttaa siihen, että Dohan kierrokselle saadaan tasapainoinen, kunnianhimoinen ja kehityssuuntautunut päätös aivan lähitulevaisuudessa;
 10. painottaa, että nk. Singaporen aiheet, kuten palvelujen vapauttaminen, investoinnit ja julkiset hankinnat, kilpailusääntöjen käyttöönotto ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen tiukempi valvonta, eivät auta saavuttamaan kahdeksaa vuosituhannen kehitystavoitetta;
 11. vaatii, että Euroopan unioni, jäsenvaltiot ja EIP toimivat tältä osin suunnannäyttäjinä ja vähentävät veroparatiisien välityksellä tehtyjen investointien houkuttelevuutta antamalla julkisista hankinnoista ja julkisten varojen kohdentamisesta sääntöjä, joilla kielletään kaikilta veroparatiisiin rekisteröidyiltä yrityksiltä, pankeilta tai muilta laitoksilta julkisten varojen saanti; pyytää tältä osin komissiota ja jäsenvaltioita hyödyntämään EIP:n ulkoisen luotonannon puolivälitarkistuksen tarjoamaa tilaisuutta parantaa konkreettisesti EIP:n valmiuksia arvioida luotonsaajiaan ja varmistaa, että sen investoinnit kehitysmaissa todellakin auttavat poistamaan köyhyyttä antamalla vuosittaiset edistymiskertomukset;
 12. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita laatimaan kolmansien maiden kanssa tehtyjä kalastuskumppanuussopimuksia koskevan yleisarvion, jotta unionin ulkopoliittikka kalastusalalla olisi täysin johdonmukaista sen kehitysyhteistyöpolitiikan kanssa ja voitaisiin vahvistaa unionin kumppanimaiden valmiuksia taata kalastuksen kestävyys omilla vesillään sekä parantaa elintarviketurvaa ja kalastusalan paikallista työllisyyttä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

13. muistuttaa, että kehitysavun antaminen kolmansille maille ei saisi missään nimessä edellyttää, että EU voi hyödyntää niiden kalakantoja;
14. kehottaa painokkaasti komissiota sisällyttämään kaikkiin kalastuskumppanuussopimuksiin sosiaalisten lausekkeiden lisäksi ihmisoikeuksia koskevia lausekkeitä, jotta Euroopan unioni voisi ryhtyä asianmukaisiin toimiin silloin, kun käy ilmi, että unionin kanssa kalastuskumppanuussopimuksen allekirjoittaneissa kolmansissa maissa on loukattu ihmisoikeuksia;
15. muistuttaa, että 75 prosenttia maailman köyhästä väestöstä asuu maaseutualueilla, mutta vain neljä prosenttia julkisesta kehitysavusta ohjataan maatalouteen; kehottaa sen vuoksi komissiota, jäsenvaltioita sekä kehitysmaita huomioimaan maatalouden tehokkaammin kehityspolitiikassa;
16. on huolestunut siitä, että veronkierron järjestämiseen keskittyneillä rahoituslaitoksilla on negatiivinen vaikutus kolmansien maiden kehitykseen; pyytää komissiota tältä osin tehostamaan verohallinnon alalla tehtävää yhteistyötä varsinkin niiden maiden kanssa, jotka on mainittu 24. huhtikuuta 2009 tehdyn parlamentin lainsäädäntöehdotuksen (A6-0244/2009) liitteessä 1 ja jotka saavat EU:n kehitysyhteistyövaroja;
17. pitää myönteisenä 14. toukokuuta 2008 pidetyn neuvoston kokouksen päätelmissä olevaa suositusta hyvää verohallintoa koskevan lausekkeen sisällyttämisestä kauppasopimuksiin, sillä tämä on ensimmäinen askel veronkiertoa ja veropetoksia suosivien verosäännösten ja verotuskäytäntöjen vastaisessa toiminnassa; kehottaa komissiota sisällyttämään välittömästi tällaisen lausekkeen tulevia kauppasopimuksia koskeviin neuvotteluihin;
18. kehottaa komissiota ja AKT-valtioita jatkamaan vuoropuheluaan maahanmuutosta kiertomuuton periaatteen vahvistamiseksi ja sen helpottamiseksi kiertoviisumien myöntämisen avulla; korostaa, että kauttakulkumaiden kanssa tehdyt kahdenväliset takaisinottosopimukset heikentävät vakavasti ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja AKT-valtioiden kansalaisten tasavertainen kohtelun periaatteita Euroopan ulkoistaessa muuttovirtojen hallinnan, sillä kyseisissä sopimuksissa ei taata maahanmuuttajien oikeuksien kunnioittamista ja ne voivat johtaa peräkkäisiin takaisinottoihin, joissa maahanmuuttajien henki ja turvallisuus vaarantuvat;
19. velvoittaa neuvoston löytämään nopeasti mahdollisimman laajan yksimielisyyden säästöjen tuottamien korkotulojen verotusta koskevan direktiivin tarkistusehdotuksesta ja varsinkin niiden maiden osalta, jotka mainitaan edellä mainitussa parlamentin lainsäädäntöehdotuksen liitteessä 1 ja jotka saavat EU:n kehitysyhteistyövaroja;
20. korostaa, että EU:n kehitysyhteistyön keskeinen rahoitusväline, Euroopan kehitysrahasto, on otettava mukaan PCD:hen; vahvistaa tukevansa EKR:n ottamista kokonaisuudessaan talousarvioon ja siten demokraattisen parlamentaarisen valvonnan piiriin ja sen täytäntöönpanon avoimuutta, ottaen huomioon, että EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan täytäntöönpanossa yhä tärkeämpää on erityisten toimintakokonaisuuksien laatiminen (kuten EU–Afrikka-strategia);
21. kehottaa komissiota talouden kasvutavoitteiden seuraamisen ohella kiinnittämään erityistä huomiota epätasa-arvon vähentämiseen tulonjaossa sekä yksittäisissä kehitysmaissa että maailmanlaajuisesti; katsoo, että huomiota on kiinnitettävä erityisesti kestävän omaehtoisen kehityksen mukaisten osallistavien prosessien lisäämiseen osuuskuntien ja osallistavien suunnittelumenetelmien (*Participatory Reflection and Action*) kautta; katsoo, että ne perustuvat paikallisyhteisöjen yhteisymmärrykseen ja osallistumiseen, jolloin voidaan varmistaa mahdollisimman tehokkaat ja vaikutuksiltaan kestävät organisoitumallit sekä hyödyntää sosiaalisen talouden merkitystä kehitysyhteistyössä;
22. kehottaa komissiota edistämään kehitystä tukevia toimia, joissa otetaan huomioon rahoituskriisin vaikutukset, jolloin niillä voidaan ehkäistä epävarmuuden ja ristiriitojen, maailmanlaajuisen poliittisen ja taloudellisen epävakauden lisääntymistä sekä pakon saneleman siirtolaisuuden kasvua ("näлкäpakolaiset");
23. kehottaa kehitysmaita tarjoamaan julkiset peruspalvelut ja varmistamaan mahdollisuus maanomistukseen myös pienviljelijöille tarjottavilla luotoilla, jotta voidaan edistää elintarviketurvaa ja köyhyyden torjuntaa ja vähentää suurtilojen keskittymistä ja luonnonvarojen laajamittaista hyödyntämistä keinottelutarkoituksiin, mikä johtaa ekosysteemien tuhoutumiseen; kehottaa lisäksi komissiota tukemaan edellä mainittuja toimia;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

24. kehottaa komissiota arvioimaan rikkaiden maiden ja köyhien maiden välisen digitaalisen kahtiajaon vaikutusta ja kiinnittämään erityistä huomiota vaaraan, että tietotekniikka aiheuttaa syrjintää, koska se jättää väliinputoajan asemaan sellaiset ihmiset, jotka jäävät sosiaalisista, taloudellisista ja poliittisista syistä vaille mahdollisuutta saada käyttöönsä uusia tuotteita, jotka tuovat tullessaan tietoteknisen mullistuksen;
25. pyytää selkeitä valtuuksia PCD:n arviointiin, selkeitä ja täsmällisiä operatiivisia tavoitteita sekä yksityiskohtaisia menettelyjä tämän tehtävän toteuttamista varten;
26. korostaa ratkaisevan tärkeää tarvetta lähestyä PCD:tä pitkän aikavälin hankkeena, jotta voidaan turvata kestävä tuki PCD:lle; korostaa, että on tärkeää arvioida politiikat ajoissa, jotta vältetään kehitysmaihin kohdistuvat kielteiset vaikutukset; kehottaa tässä tarkoituksessa tutkimaan eurooppalaisten ja muiden kuin eurooppalaisten yksityisten toimijoiden toiminnan vaikutusta ja kiinnittämään tässä yhteydessä erityistä huomiota monikansallisiin yrityksiin;
27. kehottaa arvioimaan vertailuanalyysin avulla Euroopan ulkopuolisten maiden yhteistyö- ja avustuspolitiikkojen lähestymistapaa, menetelmiä ja tuloksia sekä niihin liittyvää kansainvälisen yhteistyön tasoa ja kiinnittämään erityistä huomiota Kiinan toimiin Afrikassa;
28. korostaa, että neuvoston päätös valita viisi laajaa aluetta PCD:tä varten vuonna 2009 ei saisi korvata kahdentoista perinteisen politiikan alan valvontaa, jotka ovat kauppa, ympäristö, ilmastonmuutos, turvallisuus, maatalous, kahdenväliset kalastussopimukset, sosiaalipolitiikka (työllisyys), muuttoliike, tutkimus ja kehittäminen, tietoyhteiskunta, liikenne ja energia; kehottaa lisäksi komissiota yksilöimään epäjohtonmukaisuudet aina kun EU:n politiikalla on negatiivinen vaikutus kehitykseen, ja esittämään ratkaisuja; kehottaa komissiota luomaan mekanismeja, joiden avulla voitaisiin tarvittaessa sisällyttää uusia politiikan aloja, kuten raaka-aineet, joita ei ole tyydyttävästi katettu nykyisten kahdentoista alan puitteissa;
29. palauttaa mieliin unionin keskeiset kansainväliset sitoumukset virallisen kehitysavun määrän nostamisesta 0,7 prosenttiin BKT:stä vuoteen 2015 mennessä ja sen kohdistamisesta yksinomaan köyhyyden poistamiseen; on huolissaan siitä, että "ODA+" -lähestymistapa uhkaa vesittää EU:n virallisen kehitysavun köyhyyden torjunnassa; kritisoi sitä, että "ODA+"-lähestymistavalla kerättyihin varoihin ei liity juridista velvoitetta myötävaikuttaa köyhyyden poistamiseen ja vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamiseen;
30. ilmaisee huolensa siitä, että "ODA+"-lähestymistavan mukaisten epäjohtonmukaisten politiikkojen aiheuttamaa pääomien virtaamista kehitysmaista EU:hun ei mainita ja että haittoja, joita kehitysmailla koituu epäreilusta verokilpailusta ja laittomasta pääomapaosta, ei huomioida;
31. on huolissaan siitä, että "ODA+"-toimintamalli keskittyy vain Euroopan unionista kehitysmaihin suuntautuviin rahavirtoihin huomioimatta lainkaan kehitysmaista unioniin saapuvia varoja, josta syystä se antaa harhaanjohtavan kuvan rahavirtojen suunnista;
32. kehottaa komissiota edelleen täsmentämään koko unionin kattavaa lähestymistapaa ja sen vaikutusta EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan; katsoo, että tämä lähestymistapa voitaisiin sisällyttää seuraavaan rahoituskehitykseen;
33. kehottaa OECD:n kehitysapukomitean eurooppalaisia jäseniä torjumaan kaikenlaiset yritykset laajentaa virallisen kehitysavun määritelmää kattamaan esimerkiksi komission hiljattain ehdottamat koko unionin ja ODA+-lähestymistavat taikka kehitysapuun kuulumattomat kohteet, joita ovat muun muassa rahavirrat, sotilasmenot, velkojen anteeksianto ja erityisesti vientiluottovelkojen mitätöinti sekä opiskelijoiden ja pakolaisten hyväksi Euroopassa käytetyt varat;
34. myöntää, että virallista kehitysapua koskevien sitoumusten täyttäminen on välttämätöntä, mutta se ei vielä riitä ratkaisemaan kehitystä koskevaa hätätilannetta, ja pyytää toistamiseen komissiota löytämään kiireisesti uudenlaisia kehitysavun rahoituslähteitä ja tekemään ehdotuksia, jotta käyttöön otettaisiin kansainvälisistä rahoitustoimista perittävä vero, joka tuottaisi lisäresursseja talouskriisin pahimmista seurauksista selviämiseksi sekä edistymisen jatkamiseksi kohti vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

35. muistuttaa päättäväisesti komissiota ja jäsenvaltioita siitä, että virallisen kehitysavun on oltava jatkosakin köyhyyden poistamiseen tähtäävän eurooppalaisen kehitysyhteistyöpolitiikan kulmakivi; painottaa siksi, että vaikka innovatiivisia kehitysrahoituslähteitä onkin edistettävä laajalti, ne ovat vain virallista kehitysapua täydentäviä, niitä on käytettävä kaikkein köyhimpien väestöosien auttamiseen, eivätkä ne voi millään muodoin korvata virallista kehitysapua;
36. pelkää pahoin, että vuosituhannen kehitystavoitteita ei useimmissa kehitysmaissa saavuteta vuoteen 2015 mennessä; kehottaa siksi painokkaasti jäsenvaltioita saavuttamaan yhteisen tavoitteen sekä säätämään sitovia säädöksiä ja laatimaan vuosittaiset aikataulut annettujen lupausien täyttämiseksi; pitää tältä osin myönteisenä Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen tammikuussa 2010 tekemää kansainvälistä kehitysapua koskevaa lakiesitystä;
37. muistuttaa ehdottaneensa unionin toimielinrakenteen mukaisesti, että nimetään kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta vastaava pysyvä esittelijä, jonka tehtävänä on seurata Euroopan unionin politiikkaa ja tiedottaa kehitysyhteistyövaliokunnalle mahdollisista epäjohdonmukaisuuksista;
38. kehottaa komissiota käyttämään PCD:n mittaamiseen järjestelmällisiä ja selkeitä kriteereitä ja säännöllisesti päivitettäviä indikaattoreita, esimerkiksi kestävän kehityksen indikaattoreita, sekä lisäämään avoimuutta suhteessa Euroopan parlamenttiin, avunsaajamaihin ja kansalaisyhteiskuntaan;
39. kehottaa kehitysmaita luomaan EU:n yleisten indikaattorien mukaisesti maakohtaisia PCD:tä koskevia indikaattoreita kehityksen todellisten tarpeiden ja saavutusten objektiivista mittaamista varten;
40. katsoo, että jos EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan puitteissa toteutettavissa toimituksissa ja toimenpiteissä ei noudateta Lissabonin sopimuksen 208 artiklassa ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklassa lueteltuja unionin ulkoisen toiminnan periaatteita ja tavoitteita, kyseessä on velvoitteen laiminlyönti, josta voidaan nostaa kante Euroopan unionin tuomioistuimessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 ja 265 artiklan nojalla;
41. korostaa kauppaa- ja kehityspolitiikan välisen johdonmukaisuuden merkitystä kehityksen edistämiseksi ja konkreettiselle toteuttamiselle; panee tältä osin tyytyväisenä merkille vuoden 2009 EU:n kertomuksen kehitykseen vaikuttavien politiikkojen johdonmukaisuudesta (KOM(2009)0461);
42. toistaa, että kauppapolitiikan on oltava johdonmukaista muiden politiikkojen kanssa (ympäristö- ja sosiaalipolitiikka), etenkin mitä tulee kauppasopimuksiin, jotka sisältävät kannustimia biopolttoaineiden tuottamiselle kehitysmaissa;
43. palauttaa mieliin, että kauppaa- ja kehityspolitiikan on ehdottomasti oltava johdonmukaista, ja korostaa, että kauppasopimusten kestävää kehitystä koskevien lausekkeiden täytäntöönpanon pitäisi antaa komissiolle mahdollisuuksia edistää hyvää hallintotapaa ja eurooppalaisten perusarvojen noudattamista;
44. katsoo, että Euroopan unionin hiljattain tekemä päätös maitojauheen ja muiden maitotuotteiden vientituen palauttamisesta, millä pääasiassa tuetaan Euroopan maatalousliiketoimintaa kehitysmaiden köyhien viljelijöiden kustannuksella, rikkoo räikeästi kehitykseen vaikuttavien politiikanalojen johdonmukaisuuden peruseriaatteita, ja kehottaa neuvostoa ja komissiota kumoamaan päätöksen välittömästi;
45. kehottaa lopettamaan vientituet; muistuttaa tässä yhteydessä kaikkien Maailman kauppajärjestön jäsenten Dohassa vuonna 2001 antamasta sitoumuksesta saattaa päätökseen kehitystä koskeva neuvottelukierros, jonka tarkoituksena on korjata kauppajärjestelmän nykyiset epäsuhdut, asettaa kauppa kehityksen palvelukseen ja edistää köyhyyden poistamista sekä vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamista;
46. kehottaa komissiota ottamaan asianmukaisesti huomioon ne ehdot, joita parlamentti asettaa puoltavan lausunnon antamiselle kauppasopimusten tekemiseksi, jotta varmistetaan, että kauppapolitiikan pääasatolla on johdonmukainen mandaatti kauppaneuvotteluihin;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

47. kehottaa komissiota tekemään kaikkensa, jotta varmistetaan, että kun sokeripöytäkirjan soveltaminen päättyy ja EU:n sokerijärjestelmän uudistus astuu voimaan, se suojaa asianomaisia kumppaneita mahdollisilta väliaikaisilta markkinoiden mullistuksilta;
48. ehdottaa, että tullien alentamiseen tähtäviä EU:n nykyisiä välineitä, kuten yleistä tullietuusjärjestelmää (GSP) ja erityistä kannustusmenettelyä (GSP+) sekä tiettyjä vapaakauppasopimusten ja talouskumppanuussopimusten lukuja, kehitetään edelleen ja niihin liitetään tiiviimmin kansainvälisesti sovitut työ- ja ympäristönormit;
49. kehottaa jälleen komissiota hyödyntämään täysimääräisesti yleistä tullietuusjärjestelmää ja erityistä kannustusmenettelyä kehitysmaiden institutionaalisten valmiuksien kehittämiseksi, sillä siten parannetaan niiden omaa sisäistä johdonmukaisuutta kehitysstrategioiden laadinnassa;
50. korostaa, että ammattijärjestöjen ja -liittojen järjestelmällinen kuuleminen sosiaalisten ja ympäristönormien täytäntöönpanosta EU:n ulkopuolisissa maissa ja erityisesti ennen talouskumppanuussopimusten tekemistä tai GSP +:n myöntämistä voisi varmistaa paremman johdonmukaisuuden kestävästä kehitystä kehitysmaissa hyödyttävässä kauppapolitiikassa;
51. toteaa, että komission kauppaa tukevasta avusta esittämän seurantakertomuksen 2009 (KOM(2009)0160 lopullinen, s. 30) mukaan kauppaa tukevaa EU:n apua koskevat sitoumukset Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) valtioille romahtivat 2 975 miljoonasta eurosta vuonna 2005 aina 2 097 miljoonaan euroon vuonna 2007 ja että AKT-valtioiden osuus EU:n kauppaa tukevan avun kokonaissitoumuksista putosi tuona samana aikana 50 prosentista 36 prosenttiin, mikä ei ole johdonmukaista, kun muistetaan aiemmat lupaukset asettaa köyhyyden poistaminen ja kehitys etusijalle;
52. panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille kaikki nykyiset kauppaa kehitysmaiden kanssa koskevat aloitteet EU:n ja WTO:n tasolla ja erityisesti "Kaikki paitsi aseet" -aloitteen (EBA), yleisen tullietuusjärjestelmän (GSP ja GSP+), epäsymmetrisyyden ja siirtymäkaudet kaikissa eurooppalaisissa kumppanuussopimuksissa (EPA) sekä kauppaa tukevaa kehitysyhteistyötä koskevan työohjelman 2010–2011; kehottaa tarkistamaan viimeksi mainitun, jotta se voisi vaikuttaa laajemmin kestävään kehitykseen;
53. tunnustaa EU:n GSP+ -järjestelmän merkittävän aseman hyvän hallintotavan ja kestäväen kehityksen edistämisessä kehitysmaissa ja kannustaa komissiota varmistamaan, että tämä väline on tehokas ja että ILO:n ja YK:n yleissopimukset pannaan asianmukaisesti täytäntöön paikan päällä;
54. toistaa kantansa, että EU:n olisi tuettava kehitysmaita, jotka käyttävät TRIPS-sopimukseen sisältyviä joustomahdollisuuksia voidakseen tarjota kohtuuhintaisia lääkkeitä osana omia kansanterveysohjelmiaan;
55. panee tyytyväisenä merkille elintarviketurvaa koskevan suojalausekkeen talouskumppanuussopimuksissa ja kehottaa komissiota varmistamaan sen tehokkaan täytäntöönpanon;
56. pitää valitettavana, että TRIPS+-määräykset on sisällytetty EY:n ja CARIFORUM-valtioiden talouskumppanuussopimukseen ja sopimuksiin, joista neuvotellaan Andien yhteisön ja Keski-Amerikan maiden kanssa, koska ne vaikeuttavat elintärkeiden lääkkeiden saatavuutta;
57. kehottaa komissiota lopettamaan nykyisen "TRIPS+"-käytännön taloudellisesta kumppanuudesta käytävissä neuvotteluissa lääkkeiden ja rohdosten osalta, jotta kehitysmaat voivat tarjota lääkkeitä kohtuullisilla hinnoilla kotimaisten kansanterveysohjelmien puitteissa;
58. korostaa, että rajat ylittäviä tarkastuksia ja takavarikointia koskevien valtuuksien vahvistamiseen tähtäävät toimet ACTA-neuvotteluissa eivät saisi haitata laillisten, kohtuuhintaisten ja turvallisten lääkkeiden maailmanlaajuisuista saatavuutta;
59. on huolissaan viimeaikaisista tapauksista, joissa EU:n jäsenvaltioiden tulliviranomaiset ovat takavarikoineet Euroopan satamien ja lentokenttien kautta kulkeneita rinnakkaislääkkeitä, ja painottaa, että tällainen toiminta vaarantaa lääkkeiden saatavuutta koskevan Maailman kauppajärjestön julistuksen; pyytää asianomaisia jäsenvaltioita lopettamaan viipymättä tämän käytännön; kehottaa komissiota vakuuttamaan parlamentille, että parhaillaan neuvoteltava väärentämisenvastainen kauppasopimus ei estä lääkkeiden saantia kehitysmaissa;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

60. katsoo, että ilmastonmuutoksen haaste on kohdattava rakenteellisten uudistusten avulla ja kehottaa toteuttamaan järjestelmällisen ilmastonmuutokseen liittyvien riskien arvioinnin kaikkien politiikan alojen suunnittelun ja päätöksenteon yhteydessä, esimerkiksi kauppaa-, maatalous- ja elintarviketurvallisuuspolitiikassa; vaatii hyödyntämään arvioinnin tuloksia selkeiden ja johdonmukaisten maa- ja aluekohtaisten strategioiden laadinnassa sekä kaikissa kehitysohjelmissa ja -hankkeissa;
61. panee tyytyväisenä merkille komission hiljattain esittämät kommentit, joiden mukaan se aikoo tarkastella uudelleen asetusta (EY) N:o 1383/2003, jolla on ollut tahattomia vaikutuksia kehitysmaihin tarkoitettujen rinnakkaislääkkeiden kauttakulkuun EU:ssa;
62. katsoo, että sellaiset aloitteet, kuten Unitaidin patenttipooli HIV/AIDS-lääkkeille, voivat auttaa lisäämään johdonmukaisuutta EU:n terveys- ja tekijänoikeuspolitiikoissa;
63. panee tyytyväisenä merkille, että komissio tukee ehdotuksia alkuperäisväestöjen auttamisesta niiden perinnetiedon ja geneettisten resurssien hyödyntämisessä;
64. panee tyytyväisenä merkille komission todenneen, että EU voisi alentaa ympäristöstävällisten tuotteiden tariffeja yhdessä samanhenkisten maiden kanssa, jos WTO:ssa ei saada aikaan sopimusta asiasta;
65. tukee komissiota sen pyrkiessä helpottamaan teknologian siirtoa kehitysmaihin ja etenkin sellaisen vähäpäästöisen ja ilmastonmuutoksen kestävän teknologian siirtoa, joka on välttämätöntä ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi;
66. tunnustaa rahalähetyksen taloudellisen merkityksen kehitysmailla, mutta korostaa tarvetta käsitellä ns. aivovientiä kahdenvälisen kauppasopimusten täytäntöönpanon yhteydessä ja etenkin terveydenhuollon alalla;
67. korostaa monien kansalaisyhteiskunnan organisaatioiden työtä EU:n monikansallisten yritysten kehityksessä harjoittaman veronkierron estämiseksi; pyytää komissiota ottamaan niiden suositukset huomioon tulevilla neuvotteluilla;
68. pitää tervetulleena komission mekanismeja PCD:n vahvistamiseksi (erityisesti yksiköiden välinen kuulemisjärjestelmä, vaikutustenarviointiprosessi, kestävyysvaikutusten arviointi ja yksiköiden välinen laatu- ja ympäristövaikutusten arviointi tarvittaessa); kysyy kuitenkin, mitä kriteerejä kehitysyhteistyön pääosasto käytti päättäessään epäjohdonmukaisten politiikkojen hylkäämisestä, ja pyytää lisäämään yksiköiden välisten kuulemisten tulosten avoimuutta; pyytää antamaan vaikutustenarvioinneissa kerätyt tiedot Euroopan parlamentille nykyistä ymmärrettävämmässä muodossa ja vaatii lisäksi ottamaan Euroopan parlamentin, kansalliset parlamentit ja kehitysmaiden parlamentit tiiviimmin mukaan näihin mekanismeihin;
69. pyytää, että kauppaa tukevan avun strategiaa sovelletaan kaikkiin kehitysmaihin eikä ainoastaan niihin, jotka suostuvat markkinoidensa laajempaan vapauttamiseen; vaatii kauppaneuvottelujen ja erityisesti talouskumppanuussopimusten yhteydessä, että komissio ei määrää neuvotteluluvuksi nk. Singaporen aiheita ja rahoituspalveluja silloin, kun kehitysmaat eivät sitä halua, ja että se ei tee tällaista sopimusta ennen kuin kyseiset maat ovat saaneet mahdollisuuden laatia asian vaatimat kansalliset säädös- ja valvontapuitteet;
70. pyytää komissiota sisällyttämään oikeudellisesti sitovia sosiaalisia normeja ja ympäristönormeja järjestelmällisesti kaikkiin Euroopan unionin neuvottelemiin kauppasopimuksiin kehitystä tukevan kaupan tavoitteen eteenpäin viemiseksi;
71. kehottaa komissiota käynnistämään vaikutustenarvioinnit aikaisemmin, ts. ennen kuin politiikka-aloitteiden luonnostelu on edennyt pitkälle, ja perustamaan ne aiempiin tai varta vasten toteutettaviin, todisteisiin pohjautuviin tutkimuksiin sekä huomioimaan niissä järjestelmällisesti sosiaaliset, ympäristölliset ja ihmisoikeusnäkökohdat, sillä tiedon puutteesta ja kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen tähtäävän toiminnan monimutkaisuudesta johtuen ennakoiva analyysi on kaikkein hyödyllisin ja käytännöllisin keino; kehottaa komissiota sisällyttämään vaikutustenarviointien tulokset sekä seurantaan koskevia ehdotuksia kehitysyhteistyön rahoitusvälineen (DCI) alue- ja maakohtaisiin strategia-asiakirjoihin;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

72. ilmaisee huolensa siitä, että komission vuonna 2009 suorittamista 82 vaikutustenarvioinnista ainoastaan yksi käsitteli kehitystä; korostaa tarvetta mitata järjestelmällisesti kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen tähtäävän toiminnan tuloksellisuutta; kehottaa sen vuoksi komissiota asettamaan ennusteista ja politiikan johdonmukaisuudesta vastaavan kehitysyhteistyön pääosaston yksikön keskeiseen asemaan kehityspoliittisen johdonmukaisuuden tehokkaamman huomioimisen varmistamisessa;
73. kehottaa komissiota ottamaan Euroopan parlamentin mukaan komission PCD-kertomuksen käsitteilyyn (esim. kyselylomake, parempi ajoitus ja parlamentin omasta aloitteestaan laatimien mietintöjen huomioon ottaminen);
74. kehottaa komissiota ottamaan EU:n edustustot mukaan PCD-työhönsä nimittämällä kuhunkin edustustoon PCD-vastaavat, jotka valvovat EU:n politiikan vaikutusta kumppanimaan tasolla; kehottaa sisällyttämään PCD:n henkilöstön koulutukseen; kehottaa komissiota julkistamaan vuosittain EU:n edustustojen suorittamien kuulemisten tulokset; kehottaa komissiota varmistamaan, että EU:n edustustoilla on riittävät valmiudet kuulla laajalti paikallisia hallituksia ja parlamentteja ja huolehtia, että valtiosta riippumattomilla toimijoilla ja kansalaisyhteiskunnalla on mahdollisuus osallistua aktiivisesti kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen liittyviin asioihin;
75. ehdottaa, että PCD-asioiden parissa työskentelevälle komission henkilöstölle ja neuvoston valtuuskuntien jäsenille annetaan koulutusta kyseistä poliittista tavoitetta koskevan tietoisuuden lisäämiseksi;
76. kehottaa komissiota antamaan kehitysyhteistyöstä vastaavalle komission jäsenelle yksinomaisten vastuun maakohtaisista määrärahoista, alue- ja maa- ja alakohtaisista strategia-asiakirjoista, kansallisista ja monivuotisista tavoiteohjelmista, vuotuisista toimintaohjelmista sekä avun täytäntöönpanosta kaikissa kehitysmaissa tiiviissä yhteistyössä korkean edustajan ja humanitaarisesta avusta vastaavan komission jäsenen kanssa kollegion ja neuvoston toimien johdonmukaisuuden varmistamiseksi;
77. kehottaa jäsenvaltioita ja kansallisia parlamentteja edistämään kehityspoliittista johdonmukaisuutta soveltamalla erityistä toimintaohjelmaa ja sitovia aikatauluja, ja tehostamaan siten eurooppalaista kehityspoliittisen johdonmukaisuuden toimintaohjelmaa ja avustustyötä varmistaen samalla, että ohjelma ei ole ristiriidassa kumppanimaiden kehitysstrategioiden kanssa;
78. suosittelee PCD:n sisällyttämistä kehitysyhteistyön rahoitusvälineen puolivälin tarkasteluun erityisesti kyseisissä temaattisissa ohjelmissa;
79. suosittelee erityisten PCD-sitoumusten sisällyttämistä kunkin puheenjohtajavaltion työohjelmaan;
80. ehdottaa, että neuvosto parantaa PCD:n tehostamiseen tarkoitettujen nykyisten rakenteiden toimintaa esimerkiksi järjestämällä enemmän työryhmien yhteisiä kokouksia ja asettamalla työohjelman yleisesti saataville;
81. ehdottaa Euroopan parlamentin PCD-mietinnön laatimista kahden vuoden välein; suosittaa, että kaikki valiokunnat laativat mietintöjä, joissa tarkastellaan kunkin valiokunnan kehitysyhteistyönäkökulmaa;
82. painottaa valiokuntien välisen yhteistyön merkitystä Euroopan parlamentissa; esittää sen vuoksi, että kun jossakin valiokunnassa keskustellaan kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen liittyvästä arkaluonteisesta kysymyksestä, muut asianomaiset valiokunnat osallistuvat tiiviisti asian käsittelyyn, ja valiokunnan järjestäessä asiaa koskevan asiantuntijakuulemisen muut toimivaltaiset valiokunnat otetaan mukaan järjestelyihin;
83. pyytää selventämään eri toimielinten roolia poliitikkojen johdonmukaisuudesta annetussa komission tiedonannossa (KOM(2009)0458) tarkoitettussa tehostetussa kumppanuudessa ja vuoropuhelussa, jota harjoitetaan kehitysmaiden kanssa PCD-kysymyksissä; kysyy, käsittääkö mainittu tehostettu kumppanuus menettelyn kehitysmaiden neuvomiseksi sen suhteen, kuinka ne itse voivat edistää kehityspoliittista johdonmukaisuutta, sekä suunnitelman kehityspoliittisen johdonmukaisuuden arviointivalmiuksien lisäämiseksi eri maissa;
84. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyt seuraamukset

P7_TA(2010)0175

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista (2009/2154(INI))

(2011/C 161 E/08)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission kertomuksen jäsenvaltioiden lainsäädännössä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista (KOM(2009)0225),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon liikenne- ja matkailuvaliokunnan mietinnön (A7-0130/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on viime vuosina luonut tieliikenteen sosiaalilainsäädäntöjärjestelmän hyväksymällä asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ja asetuksen (EY) N:o 561/2006 sekä direktiivin 2006/22/EY liikenneturvallisuuden parantamiseksi ja reilun kilpailun takaamiseksi,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenvaltioiden rangaistusjärjestelmät ovat historian muokkamia ja siksi hyvin erilaisia, joten äärimmäisissä tapauksissa sakot voivat olla jossakin maassa kymmenkertaiset toiseen maahan verrattuna,
- C. katsoo, että kansainvälisten kuljetusten oikeusasema on muuttunut yrittäjille ja erityisesti kuljettajille vaikeaselkoiseksi; ottaa huomioon, että jäsenvaltioilla on edessään suuria haasteita säädösten saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja että nykytilanne ei sovellu sisämarkkinoille,
- D. on huolestunut tiedoista, joiden mukaan digitaalisissa ajopiirtureissa on puutteita, minkä vuoksi niitä voidaan helposti peukaloida,

Yleisiä huomautuksia

1. pitää myönteisenä komission kertomusta jäsenvaltioiden lainsäädännössä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista; pahoittelee kuitenkin, ettei kertomus joidenkin jäsenvaltioiden puuttuvien tietojen takia tarjoa kattavaa analyysia Euroopan nykytilanteesta; kehottaa komissiota vaatimaan puuttuvia tietoja jäsenvaltioilta;
2. toteaa, että komission kertomuksessa viitataan direktiivin 2006/22/EY uuden liitteen III mukaiseen rikkomusten luokitteluun ottamatta huomioon komission direktiivin 2009/5/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaista täytäntöönpanon määräaika;
3. kehottaa siksi komissiota esittämään vuoden 2010 loppuun mennessä päivitetyn ja kattavan kertomuksen direktiivin 2006/22/EY uuden liitteen III täytäntöönpanosta;
4. huomauttaa, että aiemmilla kertomuskausilla on esiintynyt huomattavia viivästyksiä, ja esimerkiksi 3. elokuuta 2009 annetussa uusimmassa kertomuksessa (24. komission kertomus tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyistä seuraamuksista) käsitellään vasta vuosilta 2005 ja 2006 peräisin olevia lukuja, joten näin ollen tuskin voidaan tehdä johtopäätöksiä kuljettajia koskevan tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisen nykytilasta;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tekemään voitavansa sen varmistamiseksi, että asetuksen (EY) N:o 561/2006 17 artiklassa asetetut tavoitteet täytetään nopeammin, jotta tulevia yhdenmukaistamistoimenpiteitä varten olisi käytettävissä ajankohtaisia tilastoja;

6. huomauttaa, että myös asetuksen (EY) N:o 1071/2009 liitteessä IV on luettelo tässä asetuksessa tarkoitetuista vakavista rikkomuksista; katsoo siten, että sosiaalilainsäädännön vakavien rikkomisten yhdenmukaistettu luokittelu on äärimmäisen tärkeää;

Jäsenvaltioiden väliset huomattavat erot

7. toteaa, että jäsenvaltioiden lainsäädännössä tieliikenteen sosiaalilainsäädännön vakaville rikkomisille säädetyt seuraamukset eroavat toisistaan sekä sakkorangaistuksen tason että seuraamustyyppien ja niiden luokittelun osalta;

8. huomauttaa, että erot voivat johtua taloudellisten ja maantieteellisten tekijöiden lisäksi jäsenvaltioiden oikeusjärjestelmien eroista rikosoikeudellisissa menettelyissä ja erilaisista poliittisista toimintatavoista tieliikenneturvallisuuden alalla;

9. toteaa, että tieliikenteen sosiaalilainsäädäntö, erityisesti asetus (ETY) N:o 3821/85 ja asetus (EY) N:o 561/2006 sekä direktiivi 2006/22/EY, jättävät jäsenvaltioille erittäin paljon tulkinnanvaraa; pahoittelee, että lukuisat epätarkat muotoilut EU:n säännöksissä johtavat väistämättä epäyhtenäiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioiden kansallisessa lainsäädännössä; katsoo, että yhdenmukaistamisen lisääminen edellyttää ensin näiden asetusten ja tämän direktiivin yhtenäistä ja sitovaa tulkintaa;

10. pahoittelee, etteivät jotkin jäsenvaltiot ole säätäneet seuraamusten erittelystä rikkomuksen vakavuuden mukaan; kehottaa jäsenvaltioita antamaan kansallisia säädöksiä, joilla on tehokas, oikeasuhtainen ja varoittava vaikutus ja joissa otetaan huomioon rikkomuksen vakavuus;

Yhdenmukaistamisen jatkaminen

11. korostaa, että tehokas, tasapainoinen ja varoittava rangaistusjärjestelmä voi perustua ainoastaan selkeisiin, avoimiin ja jäsenvaltioiden välillä vertailukelpoihin rangaistuksiin; kehottaa jäsenvaltioita etsimään lainsäädännöllisiä ja käytännöllisiä ratkaisuja rangaistustyyppien ja rangaistusten tason osittain hyvin suurten erojen vähentämiseksi;

12. kehottaa Euroopan komissiota esittämään liikennealan tarkastuselimiiä ja edustajia kuultuaan ajo- ja lepoaikoja koskevan asetuksen yhtenäistä ja sitovaa tulkintatapaa; katsoo, että tarkastuselinten pitäisi ottaa tämä tulkintatapa huomioon;

13. katsoo, että seuraamustyyppien ja sakkojen tason lähentämiseksi edelleen tarvitaan rangaistusten luokitusjärjestelmään kytketty sakkojen luokitusjärjestelmä ja on säädettävä vähimmäis- ja enimmäisrangaistuksista tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yksittäisten rikkomisten kohdalla; korostaa, että seuraamuksia yhtenäistettäessä tarvetta suhteuttaa oikeudenmukaiset sakkorangaistukset eri jäsenvaltioissa objektiivisten kriteereiden (esimerkiksi BKT:n tai maantieteellisten tekijöiden) mukaan on tasapainotettava tehokkailla pelotteilla, jotka ehkäisevät vakavia rikkomuksia;

14. huomauttaa, että komission direktiivillä 2009/5/EY käyttöön otettu direktiivin 2006/22/EY uusi liite III on katsottava perustaksi yhteiselle toimintatavalle jäsenvaltioiden lainsäädännössä määriteltyjen tieliikenteen sosiaalilainsäädännön rikkomisten luokittelussa; kehottaa jäsenvaltioita painokkaasti hyväksymään lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotka tarvitaan komission direktiivin 2009/5/EY pikaiseksi saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

15. muistuttaa lisäksi, että Lissabonin sopimuksella lisättiin Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen uusi 83 artiklan 2 kohta jäsenvaltioiden lakien ja asetusten lähentämisestä rikosoikeuden alalla; kehottaa komissiota tutkimaan näitä rikosasioihin liittyvän oikeudellisen yhteistyön uusia lainsäädännöllisiä välineitä ja toimittamaan kahdentoista kuukauden kuluessa neuvostolle ja Euroopan parlamentille kertomuksen mahdollisista yhdenmukaistamistoimista, myös tieturvallisuuteen ja rajat ylittävään sakkojärjestelmään liittyvistä näkökohdista, ellei se ole tehnyt näin aikaisemmin;

16. suhtautuu myönteisesti siihen, että komissio on asetuksen (EY) N:o 561/2006 22 artiklan 4 kohdan mukaisesti valmistellut ohjeita jäsenvaltioiden tukemiseksi tämän asetuksen kansallisissa tulkinnassa ja soveltamisessa; toteaa kuitenkin, etteivät ohjeet ole oikeudellisesti sitovia eivätkä siten ole johtaneet tavoitteeseen yhtenäisestä soveltamisesta jäsenvaltioissa;

17. katsoo, että kuljetusalan sisämarkkinoiden luomiseksi sekä kuljettajien ja kuljetusliikkeiden oikeusturvan parantamiseksi sosiaalilainsäädännön tulkintatapaa pitäisi yhdenmukaistaa; kehottaa näin ollen komissiota esittämään yhteistyössä Corten, Tispolin ja Euro Contrôle Routen kanssa ehdotuksia, joiden tavoitteena olisi panna piste sosiaalilainsäädännön syrjivälle soveltamiselle tieliikenteessä; korostaa tässä yhteydessä, että alalle tarvitaan asetuksen (EY) N:o 561/2006 ja asetuksen (ETY) N:o 3821/85 yhteinen, artikla-kohtainen tulkintatapa;

18. pyytää jäsenvaltioita hyödyntämään näitä ohjeita sosiaalilainsäädännön täytäntöönpanossa, jotta varmistetaan yhdenmukainen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä;

Tarkastukset

19. korostaa, että vilpillistä kilpailua voidaan torjua ja tieliikenneturvallisuus voidaan taata ainoastaan voimassa olevan lainsäädännön johdonmukaisella ja syrjimättömällä voimaansaattamisella; korostaa, että tieliikenteen sosiaalilainsäädännön saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä edellyttää yhdenmukaistettua ja tehokasta valvontaa;

20. huomauttaa, että liikenneolosuhteet vaihtelevat eri jäsenvaltioissa suuresti infrastruktuurin, liikenteen määrän ja liikenteen aiheuttaman kuormituksen osalta, ja katsoo siksi, että muun muassa nämä tekijät voitaisiin ottaa huomioon määritettäessä tarkastusten tiheyttä pitäen kuitenkin mielessä, että yksi tarkastusten pää tavoitteista on varmistaa, että sosiaalilainsäädäntöä noudatetaan;

21. katsoo, että komissio voisi kehittää ja edistää tällaisia yhdenmukaistettuja tarkastusmenettelyjä ja toteuttaa sääntelytoimia Euroopan sisämarkkinoiden esteiden poistamiseksi ja tieturvallisuuden parantamiseksi; kehottaa komissiota näiden tavoitteiden saavuttamiseksi luomaan tehokkaan ja asianmukaisen EU:n tason koordinoituvälineen;

22. kehottaa komissiota laatimaan suosituksia ja EU:n vähimmäisnormeja valvontahenkilöstön koulutusta ja valvontaelinten yhteistyön koordinoitua varten; pyytää komissiota parantamaan tilastotiedon hankkimista, jotta tehokasta valvontaa voitaisiin analysoida luotettavammin ja jotta voitaisiin tukea jäsenvaltioiden yhdenmukaistettuja menettelyjä valvontakysymyksissä;

23. kehottaa jäsenvaltioita kouluttamaan valvonnasta vastaavaa henkilöstöään jatkuvasti tiedonhankinnan uusimman kehityksen mukaisesti ja tekemään yhteisten standardien täytäntöönpanossa tiivistä yhteistyötä Euroopan komission kanssa yhdenmukaisten tarkastusmenettelyjen edistämiseksi ja siten oikeusvarmuuden aikaansaamiseksi;

24. katsoo, että teiden varsilla ja yritysten tiloissa on tehtävä tarkastuksia useammin ja perusteellisemmin; kehottaa komissiota varmistamaan, että jäsenvaltiot noudattavat järjestettävien tarkastusten määrää, josta säädetään direktiivin 2006/22/EY 2 artiklan 3 kohdassa; kehottaa komissiota tiedottamaan Euroopan parlamentille jatkotoimista näiden tarkastusten osalta;

25. kehottaa komissiota esittelemään parlamentille mahdollisimman pian kertomuksen digitaalisen ajo-
piirturin puutteiden valvonnasta sekä tällaisen suojattomuuden välttämiseksi toteutetuista toimenpiteistä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

26. korostaa, että asetukseen (ETY) N:o 3821/85 perustuvaa digitaalista ajopiirturia pitäisi parantaa valvontalaitteena; katsoo, että komission pitäisi tutkia, miten valvontaviranomaiset voisivat ladata tietoja nopeammin digitaalisesta ajopiirturista;

27. kiinnittää huomiota Euro Contrôle Routen perustamaan suhteettomia sakkoja käsittelevään valituselimeen; ja kehottaa kuljettajia ja kuljetusliikkeitä kääntymään tämän valituselimen puoleen tilanteissa, joissa tieliikennealan sosiaalilainsäädäntöä sovelletaan suhteettomalla tavalla;

Muut aloitteet

28. katsoo, että helppotajuinen esite kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä olisi hyödyllinen yrityksille ja kuorma-autonkuljettajille; korostaa, että esitteessä pitäisi tiedottaa asianomaisille kuljettajille ja yrityksille paremmin voimassa olevasta sosiaalilainsäädännöstä ja siihen liittyvistä seuraamuksista eri jäsenvaltioissa; katsoo, että tällaisen tiedon pitäisi olla myös kolmansien maiden yritysten ja niistä tulevien kuljettajien käytössä; korostaa, miten hyödyllistä olisi toimittaa nämä tiedot kuljettajille reaaliajassa käyttämällä älykkäitä liikennejärjestelmiä;

29. on vakuuttunut siitä, että modernin tieto- ja viestintätekniikan sekä älykkäiden liikennejärjestelmien käytön yhteydessä yrityksille ja kuljettajille pitäisi tarjoutua mahdollisuus saada tietoa voimassa olevasta sosiaalilainsäädännöstä ja sen noudattamatta jättämiseen liittyvistä seuraamuksista;

30. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita vahvistamaan yhteistyötä jo olemassa olevien rakenteiden, kuten Euro Contrôle Route -järjestön, pohjalta ja näin parantamaan yhteisten tarkastusten koordinoitua, parhaiden käytäntöjen vaihtoa ja valvontaelinten koulutusten yhteistä järjestämistä;

31. katsoo, että kuorma-autonkuljettajille, naapurimaiden kuorma-autonkuljettajat mukaan luettuina, pitäisi tiedottaa reaaliaikaisesti asiaankuuluvista sosiaalilainsäädännöstä sekä eri jäsenvaltioissa rikkomuksista langettavista seuraamuksista hyödyntämällä kaikkea saatavilla olevaa teknologiaa, kuten GPS:ää tai muita käytettävissä olevia välineitä;

32. kehottaa jäsenvaltioita huolehtimaan Euroopan tieverkoston tarvittavasta infrastruktuurista, kuten riittävästä määrästä turvallisia pysäköintialueista ja -palveluja, jotta kuljettajat todella voivat noudattaa ajo- ja lepoaikoja koskevia määräyksiä ja tarkastukset voidaan suorittaa tehokkaasti; huomauttaa, että taukoalueiden turvallisuusnäkökohdille on annettava erityinen painoarvo; kehottaa komissiota julkaisemaan säännöllisesti sopivimmassa muodossa käytettävissä olevat, EU:n maantieverkoston varrella sijaitsevat julkiset ja yksityiset taukoalueet, niin että julkaisussa kerrotaan myös tieliikennealan ammattilaisille tarjottavista palveluista;

33. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja rahoittamaan järjestelyjä turvallisten pysäköintialueiden rakentamiseksi, koska ne ovat välttämättömiä, jos kuljettajien on määrä noudattaa asetuksen (EY) N:o 561/2006 säännöksiä;

*

* *

34. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Euroopan unionin korruption vastaiset pyrkimykset

P7_TA(2010)0176

Euroopan parlamentin kannanotto 18. toukokuuta 2010 Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin

(2011/C 161 E/09)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon työjärjestyksen 123 artiklan,

- A. on huolissaan, että korruptio, jolla on osansa myös nykyisen talouskriisin synnyssä, tekee tyhjäksi oikeusvaltioperiaatteen, johtaa veronmaksajien mahdollistamien EU-varojen väärinkäyttöön ja vääristää markkinoita,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on ratifioinut YK:n korruption vastaisen yleissopimuksen ja 78 prosenttia unionin kansalaisista pitää korruptiota maansa suurimpana huolenaiheena (Eurobarometri, joulukuu 2009),
- C. ottaa huomioon, että Euroopan parlamentti on korostanut korruption torjuntaa vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuvaa aluetta koskevasta Tukholman ohjelmasta antamassaan päätöslauselmassa,
- D. panee merkille kansainvälisen korruption vastaisen päivän (9. joulukuuta), jolloin tämä kannanotto on laadittu,
 1. kehottaa EU:n toimielimiä ottamaan käyttöön laajan korruption vastaisen politiikan ja luomaan selkeän järjestelmän tilanteen säännöllistä seuranta varten jäsenvaltioissa;
 2. kehottaa komissiota antamaan kaikki tarvittavat resurssit tämän seurantajärjestelmän täytäntöönpanemiseksi ja varmistamaan, että sen päätelmiä ja päätöksiä noudatetaan tehokkaasti;
 3. kehottaa komissiota ja asianomaisia EU:n virastoja ryhtymään tarvittaviin toimiin ja mahdollistamaan riittävät resurssit, joilla varmistetaan, ettei EU:n varojen käyttöön liity korruptiota ja että korruptiota tai petoksia havaittaessa sovelletaan seuraamuksia;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään tämän kannanoton ja allekirjoittajien nimet ⁽¹⁾ neuvostolle, komissiolle ja jäsenvaltioille.

⁽¹⁾ Allekirjoittajien nimet julkaistaan 18. toukokuuta 2010 pidetyn istunnon pöytäkirjan liitteessä 1 (P7_PV(2010)05-18(ANN1)).

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Elintarvikkeiden muut lisäaineet kuin väri- ja makeutusaineet (naudan ja/tai sian trombiini)

P7_TA(2010)0182

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 luonnoksesta komission direktiiviksi elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista annetun Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivin 95/2/EY liitteiden muuttamisesta ja päätöksen 2004/374/EY kumoamisesta

(2011/C 161 E/10)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon elintarvikelisäaineista 16. joulukuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1333/2008 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan ja 28 artiklan 4 kohdan,
 - ottaa huomioon elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28. tammikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 178/2002 ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista 20. helmikuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/2/EY ⁽³⁾ sekä elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21. joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/107/ETY ⁽⁴⁾, jotka on kumottu ja korvattu edellä mainitulla asetuksella (EY) N:o 1333/2008,
 - ottaa huomioon luonnoksen komission direktiiviksi elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista annetun Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivin 95/2/EY liitteiden muuttamisesta ja päätöksen 2004/374/EY kumoamisesta,
 - ottaa huomioon menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28. kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ 5 a artiklan 3 kohdan b alakohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdan ja 4 kohdan b alakohdan,
- A. toteaa, että komissio voi asetuksen (EY) N:o 1333/2008 31 artiklan mukaan toteuttaa toimenpiteitä muun muassa direktiivin 95/2/EY liitteiden tarkistamiseksi siihen saakka, kun asetuksen 30 artiklassa tarkoitettu yhteisön elintarvikelisäaineiden luettelojen laadinta on saatettu päätökseen,
- B. toteaa, että direktiivin 95/2/EY liitteessä IV on luettelo elintarvikelisäaineista, joita Euroopan unionissa voidaan käyttää, ja että siinä säädetään niiden käytön edellytyksistä,
- C. ottaa huomioon, että elintarvikelisäaineiden käytön yleisistä edellytyksistä säädetään myös direktiivin 89/107/ETY liitteessä II ja että kyseinen direktiivi on kumottu ja korvattu asetuksella (EY) N:o 1333/2008, joten näistä edellytyksistä säädetään nyt muun muassa asetuksen 6 artiklassa, jossa vahvistetaan elintarvikelisäaineiden sisällyttämistä yhteisön luetteluihin ja lisäaineiden käyttöä koskevat yleiset edellytykset,

⁽¹⁾ EUVL L 354, 31.12.2008, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 61, 18.3.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- D. ottaa huomioon, että asetuksen 6 artiklan mukaan elintarvikelisäaine voidaan sallia käytettäväksi EU:ssa vain, jos se täyttää tietyt edellytykset, kuten 1 kohdan c alakohdassa asetetun edellytyksen, että sen käyttö ei johda kuluttajia harhaan, ja 2 kohdassa asetetun edellytyksen, että siitä on etua ja hyötyä kuluttajille,
- E. huomauttaa, että asetuksen 6 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään myös, että elintarvikelisäaine voidaan sallia käytettäväksi vain, jos se ei vaaranna kuluttajien terveyttä,
- F. toteaa, että asetuksessa (EY) N:o 178/2002 (eli yleisessä elintarvikelainsäädäntöasetuksessa) ja erityisesti sen 8 artiklassa säädetään muun muassa, että elintarvikelainsäädännön on pyrittävä suojaamaan kuluttajien etuja sekä tarjoamaan kuluttajille lähtökohdat tietoon perustuvien elintarvikevalintojen tekemiseksi ja että sen tavoitteena on ehkäistä kaikki menettelytavat, jotka voivat johtaa kuluttajia harhaan,
- G. ottaa huomioon, että luonnoksessa komission direktiiviksi ja erityisesti sen johdanto-osan 25 kappaleessa ja liitteen 3 kohdan h alakohdassa direktiivin 95/2/EY liitteeseen IV sisällytetään fibrinogeenia sisältävään trombiiniin perustuva entsyymivalmiste, jota käytetään elintarvikelisäaineena elintarvikkeiden palauttamiseksi ennalleen,
- H. toteaa, että eläinten syötävistä osista saatava trombiini on eräänlaista lihaliimaa ja että elintarvikelisäaineena sen tarkoituksena on sitoa yhteen erilliset lihapalaset yhtenäiseksi lihatuotteeksi,
- I. toteaa, että trombiinin käytön tarkoituksena on siten esittää lihapalaset kuluttajille yhtenäisenä lihatuotteena ja että riski kuluttajien johtamisesta harhaan on ilmeinen,
- J. ottaa huomioon, että komission direktiiviluonnoksen johdanto-osan 25 kappaleessakin todetaan, että fibrinogeenia sisältävän trombiinin käyttö elintarvikelisäaineena voisi johtaa kuluttajia harhaan lopullisen elintarvikkeen laadun suhteen,
- K. ottaa huomioon, että komission direktiiviluonnoksen liitteen 3 kohdan h alakohdassa nautaeläimistä ja/tai sioista peräisin oleva trombiini sisällytetään direktiivin 95/2/EY liitteessä IV olevaan sallittujen elintarvikelisäaineiden luetteloon lopulliselle kuluttajille tarkoitetuissa esipakatuihin lihavalmisteissa ja esipakatuihin lihatuotteissa siten, että sen enimmäismäärä on 1 mg/kg, sitä on käytettävä yhdessä fibrinogeenin kanssa ja elintarvikkeessa on sen kaupanimen yhteydessä oltava merkintä siitä, että tuote on "koostettu lihapalasisäistä",
- L. ottaa huomioon, että luonnoksessa komission direktiiviksi ei sallita trombiinin käyttöä elintarvikelisäaineena ravintoloissa tai muissa elintarvikkeita tarjoavissa julkisissa tiloissa tarjottavissa lihatuotteissa, mutta on olemassa selvä riski siitä, että trombiinia sisältävää lihaa päätyy ravintoloissa tai muissa elintarvikkeita tarjoavissa julkisissa tiloissa tarjottaviin lihatuotteisiin, sillä yhtenäisenä lihatuotteena tarjottavista lihapalasisäistä voidaan saada korkeampi hinta,
- M. ottaa huomioon, ettei sen vuoksi ole selvää, että kielto, joka koskee trombiinin käyttöä ravintoloissa tai muissa elintarvikkeita tarjoavissa julkisissa tiloissa tarjottavissa lihatuotteissa, estäisi käytännössä tällaisten lihatuotteiden käyttämisen ravintoloissa tai muissa elintarvikkeita tarjoavissa julkisissa tiloissa ja niiden myymisen kuluttajille yhtenäisenä lihatuotteena,
- N. toteaa, että luonnokseen sisältyvillä edellä mainituilla merkintävaatimuksilla ei voitaisi estää luomasta kuluttajille väärää ja harhaanjohtavaa mielikuvaa yhtenäisestä lihatuotteesta ja että on siis olemassa riski siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan ja heitä estetään tekemästä tietoon perustuva valinta trombiinia sisältävien lihatuotteiden käytöstä,

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- O. ottaa huomioon, ettei trombiinin etua ja hyötyä kuluttajille ole näytetty toteen,
- P. toteaa, että monia erillisiä lihapalasia yhteen sidottaessa pinta-ala, jonka patogeeniset bakteerit (kuten Clostridium-suvun bakteerit ja salmonella) voivat infektoida, kasvaa merkittävästi ja että tällaiset bakteerit voivat prosessissa jäädä eloon ja lisääntyä ilman happea,
- Q. ottaa huomioon, että patogeenisten bakteerien aiheuttaman infektion riski on erityisen vakava siksi, että sitominen voidaan toteuttaa kylmäprosessina lisäämättä suolaa ja ilman myöhempää kuumennusta, eikä lopputuotteen turvallisuutta siten voida taata,
- R. toteaa, ettei luonnos komission direktiiviksi sen vuoksi näiltä osin täytä edellytyksiä, jotka koskevat elintarvikelisiä aineiden sisällyttämistä direktiivin 95/2/EY liitteeseen IV,
1. katsoo, että tämä luonnos komission direktiiviksi ei ole yhteensopiva asetuksen (EY) N:o 1333/2008 tavoitteen ja sisällön kanssa;
 2. vastustaa luonnoksen komission direktiiviksi elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista annetun Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston direktiivin 95/2/EY liitteiden muuttamisesta ja päätöksen 2004/374/EY kumoamisesta hyväksymistä,
 3. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskeva toimintasuunnitelma (2009–2015)

P7_TA(2010)0183

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 komission tiedonannosta ”Elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskeva toimintasuunnitelma (2009–2015): jäsenvaltioiden yhteistyön tiivistäminen” (2009/2104(INI))

(2011/C 161 E/11)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 184 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan,
- ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimuksista (KOM(2008)0818),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskeva toimintasuunnitelma (2009–2015): jäsenvaltioiden yhteistyön tiivistäminen” (KOM(2008)0819),
- ottaa huomioon ihmiskudosten ja -solujen luovuttamista, hankintaa, testausta, käsittelyä, säilömistä, säilytystä ja jakelua koskevien laatu- ja turvallisuusvaatimusten vahvistamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/23/EY ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Maailman terveysjärjestön suuntaviivat elinsiirroista,

⁽¹⁾ EUVL L 102, 7.4.2004, s. 48.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon Euroopan neuvoston yleissopimuksen ihmisoikeuksista ja biolääketieteestä sekä sen lisäpöytäkirjan, joka koskee ihmisestä peräisin olevien elinten ja kudosten siirtoa,
 - ottaa huomioon Venetsiassa 17.–18. syyskuuta 2003 pidetyn konferenssin, jossa käsiteltiin elinluovutus-ten ja -siirtojen turvallisuutta ja laatua Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0103/2010),
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa odottaa tällä hetkellä noin 56 000 potilasta sopivaa elinluovuttajaa ja että arvioiden mukaan 12 ihmistä kuolee joka päivä odottaessaan sopivaa siirtoelintä,
- B. ottaa huomioon, että elinsiirtopotilaiden tarpeita ei pystytä täyttämään Euroopassa, koska sekä kuolleilta että eläviltä luovuttajilta pyyteettömästi saatavien elinten määrä on rajallinen,
- C. ottaa huomioon, että kuolleiden elinluovutusmäärissä on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä, kuten Espanjan 34,2 luovuttajaa miljoonaa asukasta kohti ja Bulgarian 1,1 luovuttajaa miljoonaa asukasta kohti osoittavat, ja että elinten puute on tärkeä elinsiirto-ohjelmiin vaikuttava tekijä,
- D. ottaa huomioon, että kansalliset politiikat ja elinluovutuksia ja -siirtoja koskeva lainsäädäntö vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen erilaisten oikeudellisten, kulttuuristen, hallinnollisten ja organisatoristen tekijöiden perusteella,
- E. ottaa huomioon, että elinluovutukset ja -siirrot ovat arkaluonteisia ja vaikeita kysymyksiä, joihin liittyy huomattava eettinen ulottuvuus, mikä edellyttää yhteiskunnalta täysimääräistä osallistumista niiden kehittämiseen ja kaikkien asiaankuuluvien eturyhmien mukanaoloa,
- F. ottaa huomioon, että elinsiirrot tarjoavat mahdollisuuden ihmishenkien pelastamiseen ja elämänlaadun parantamiseen ja että (munuaissiirtojen tapauksessa) niissä on muihin hoitomuotoihin verrattuna paras kustannushyötyosuus, minkä lisäksi ne lisäävät potilaiden mahdollisuuksia nauttia elämästä ja osallistua työelämään,
- G. ottaa huomioon, että siirtoelinten välitys jäsenvaltioiden välillä on jo yleisessä käytössä, vaikkakin välitettyjen siirtoelinten lukumäärissä on huomattavia eroja jäsenvaltioiden välillä; ottaa huomioon, että Eurotransplantin ja Scandiatransplantin kaltaiset kansainväliset organisaatiot ovat helpottaneet elinten välitystä jäsenvaltioiden välillä,
- H. ottaa huomioon, että Euroopan unionissa ei ole tällä hetkellä yhteistä tietokantaa elinluovutukseen ja -siirtoon tarkoitetuista elimistä tai elävistä tai kuolleista luovuttajista eikä myöskään yleiseurooppalaista varmentamisjärjestelmää, jolla voidaan osoittaa todeksi, että ihmisen elimet ja kudokset on saatu laillisesti,
- I. ottaa huomioon, että ainoastaan Espanja ja muutama muu jäsenvaltio ovat onnistuneet lisäämään merkittävästi kuolleilta saatuja luovutuksia ja että kyseisen kasvun syyksi on todettu se, että näissä maissa on tehty tiettyjä käytännön järjestelyjä, joiden avulla on mahdollista kartoittaa mahdolliset luovuttajat ja maksimoida luovuttajiksi päätyvien vainajien määrä,

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- J. ottaa huomioon, että direktiivissä 2004/23/EY säädetään selkeästä kehyksestä elinluovutuksille ja -siirroille Euroopan unionissa, minkä ansiosta kaikki jäsenvaltiot perustavat tai nimeävät toimivaltaisen viranomaisen valvomaan EU:n laatu- ja turvallisuusnormien noudattamista,
- K. ottaa huomioon, että elinkauppa ja elinten irrottamistarkoituksessa harjoitettu ihmiskauppa ovat vakava ihmisoikeusrikkomus,
- L. katsoo, että laittoman elinkaupan ja elinten irrottamistarkoituksessa harjoitetun ihmiskaupan sekä elinten luovutusta koskevan laillisen järjestelmän välillä on vahva yhteys, koska laillisessa järjestelmässä elinten puute toimii kannustimena laittomaan toimintaan ja laitton toiminta vesittää armottomasti elinten luovutusta koskevan laillisen järjestelmän luotettavuutta,
- M. ottaa huomioon, että elinluovutuksista kieltäytymisten määrä vaihtelee suuresti Euroopan sisällä ja että tämä vaihtelu voidaan selittää asian esittelystä ja potilaan hoidosta vastaavien asiantuntijoiden koulutus- ja asiantuntemustasolla, elinluovutukseen suostumista koskevan lainsäädännön ja sen käytännön toteutuksen eroilla sekä muilla tärkeillä kulttuurisilla, taloudellisilla ja sosiaalisilla tekijöillä, jotka vaikuttavat yhteiskunnan käsitykseen elinluovutusten ja -siirtojen hyödyllisyydestä,
- N. ottaa huomioon, että elävät luovuttajat voivat olla hyödyllinen lisäjärjestely potilaille, jotka eivät voi saada tarvitsemaansa elintä luovuttajan kuoleman jälkeisen elinsiirron kautta, mutta on korostettava, että eläviä luovuttajia voidaan harkita vain, jos luovutukseen liittyvä laitton toiminta ja korvaus on suljettu pois laskuista,
- O. ottaa huomioon, että lääketieteellisiä toimenpiteitä voidaan toteuttaa vasta, kun kyseinen henkilö on omasta tahdostaan ja tietoon perustuen suostunut niihin; ottaa huomioon, että henkilöllä pitäisi jo etukäteen olla asianmukaiset tiedot toimenpiteen tarkoituksesta ja luonteesta sekä sen seurauksista ja riskeistä; ottaa huomioon, että asianomainen henkilö voi vapaasti perua suostumuksensa milloin vain,
- P. ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei vainajalta irroteta siirtoelimiä, ellei kyseistä henkilöä ole todettu kuolleeksi kansallisen lainsäädännön edellyttämällä tavalla,
- Q. katsoo, että elävien ihmisten elinluovutuksilla olisi täydennettävä kuolleilta saatavia elinluovutuksia,
- R. ottaa huomioon, että elinten käyttöön hoidossa liittyy tarttuvien tautien ja muiden sairauksien leviämiskäsi,
- S. katsoo, että eliniän keston piteneminen alentaa saatavilla olevien elinten laatua, mikä vähentää usein elinsiirtojen määrää, myös niissä jäsenvaltioissa, joissa luovuttajien määrä on noussut,
- T. ottaa huomioon, että valvotuneisuus ja yleinen mielipide ovat erittäin merkittävässä asemassa elinluovuttajien lukumäärän lisäämisessä,
- U. ottaa huomioon, että hyväntekeväisyysjärjestöjen ja muiden vapaaehtoisjärjestöjen työ jäsenvaltioissa lisää tietoisuutta elinten luovutuksesta, ja katsoo, että näiden järjestöjen toiminta myötävaikuttaa viime kädessä elintenluovutusrekistereissä olevien henkilöiden määrän lisääntymiseen,
1. pitää myönteisenä Euroopan komission joulukuussa 2008 hyväksymää ehdotusta elinluovutuksia ja elinsiirtoja koskevaksi eurooppalaiseksi toimintasuunnitelmaksi (2009–2015), jossa pyritään jäsenvaltioiden väliseen yhteistyöhön ensisijaisilla toimilla, jotka perustuvat yhteisten päämäärien kartoittamiseen ja kehittämiseen sekä elinluovutusten ja -siirtojen arvioimiseen sovitulla indikaattoreilla, jotka voivat auttaa vertailuarvojen ja parhaiden käytäntöjen määrittämisessä;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

2. on huolissaan siitä, että saatavilla ei ole riittävästi elimiä elinsiirtopotilaiden tarpeiden täyttämiseksi; tunnustaa, että vakava pula elinten luovuttajista on edelleen suurin este elinsiirtopalvelujen kehittämiseksi täyteen mittaansa ja merkittävin haaste, johon EU:n jäsenvaltioiden on vastattava elinsiirtojen alalla;
3. panee merkille sellaisten järjestelmien toimivuuden, joissa kansalaisille annetaan mahdollisuus liittyä suoraan elintaluovutusrekisteriin tiettyjen hallinnollisten menettelyjen yhteydessä, kuten passia tai ajokorttia hakien; vaatii jäsenvaltioita tutkimaan tällaisten järjestelmien toteuttamista, jotta luovutusrekistereissä olevien henkilöiden määrää lisättäisiin;
4. pitää tärkeänä varmistaa, että saatavilla olevien siirtoelinten hukkaan heiton välttämiseksi niiden käytölle on selvästi määritelty oikeudellinen kehys ja että kansalaiset luottavat elinluovutus- ja elinsiirtojärjestelmään;
5. toteaa, että elinten hankintajärjestelyjä koskevat näkökohdat ovat tärkeitä, ja korostaa, että tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtaminen jäsenvaltioiden välillä auttaa siirtoelinten vähäisestä määrästä kärsiviä maita parantamaan luovutusmääriään, kuten on osoitettu esimerkiksi sovellettaessa Espanjan-mallin osia muissa jäsenvaltioissa ja EU:n ulkopuolisissa maissa, jotka ovat onnistuneet lisäämään elinluovutustensa määrää;
6. korostaa elinluovutusten koordinoinnin merkitystä ja sitä, että on tärkeää nimittää sairaalatasolla elinluovutuksista vastaavia koordinaattoreita; katsoo, että elinluovutuksista vastaavien koordinaattoreiden rooli avainhenkilöinä sekä elinluovutus- ja elinsiirto prosessin tehokkuuden että myös siirtoelinten laadun ja turvallisuuden parantamisessa olisi tunnustettava;
7. korostaa, että elinluovutusten ja elinten hankinnan järjestelyjen muutoksilla elinluovutusten määrää voidaan lisätä huomattavasti ja kestävältä pohjalta;
8. tähdentää, että mahdollisten luovuttajien kartoittamista on pidetty yhtenä tärkeimmistä vaiheista kuolleilta saatavien elinten luovutusprosessissa; korostaa, että sairaalatasolla kaikkein tärkein askel luovuttajien löytämiseksi ja elinluovutusmäärien lisäämiseksi on nimetä elinluovutuksista vastaava yhteyshenkilö (elinluovutuskoordinaattori), jonka päätehtävänä on kehittää aktiivinen ohjelma luovuttajien löytämiseksi ja tehostaa koko elinluovutusprosessia;
9. pitää tärkeänä rajatylittävää siirtoelinten välitystä sopivien luovuttajien ja vastaanottajien löytämiseksi ja sitä, että odotuslistoilla olevien potilaiden tarpeisiin voidaan vastata laajan luovuttajajoukon piiristä; toteaa, että ilman jäsenvaltioiden välistä elinten välitystä harvinaista elintä tarvitsevilla potilailla olisi erittäin pienet mahdollisuudet elimen saamiseen ja että tiettyjen luovuttajien käyttämistä ei harkittaisi sopivan vastaanottajan puuttuessa odotuslistalta;
10. pitää tervetulleena Eurotransplantin ja Scanditransplantin toimintaa, mutta panee merkille, että näiden järjestelmien ulkopuolella ja niiden välillä harjoitettavaa siirtoelinten välitystä voidaan parantaa huomattavasti, etenkin pienissä maissa olevien potilaiden hyväksi;
11. korostaa, että yhteisesti sitovien laatu- ja turvallisuusnormien käyttöönotto on ainoa keino, jolla voidaan varmistaa terveyden suojelun korkea taso kaikkialla EU:ssa;
12. korostaa, että luovutuksen pitäisi tapahtua vapaaehtoisesti ja korvauksetta ja että se pitäisi toteuttaa selkeästi määritellyn oikeudellisen ja eettisen kehyksen puitteissa;
13. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että elimet jaetaan vastaanottajille avoimien, syrjimättömien ja tieteellisten kriteerien mukaisesti;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

14. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että vainajan tai hänen omaistensa pätevää suostumusta tai kieltäytymistä elinluovutukseen koskeva oikeusperusta on selkeästi määritelty ja että elimiä ei irroteta kuolleelta henkilöltä, ellei henkilöä ole todettu kuolleeksi kansallisen lainsäädännön mukaisesti;
15. kannattaa toimia elävien luovuttajien suojelemiseksi ja sen varmistamiseksi, että elimen luovuttaminen tapahtuu pyyteettömästi ja vapaaehtoisesti sekä rajoitetaan tiukasti elimen luovutukseen liittyvien kustannusten, kuten matkakulut, lastenhoitokulut, tulojen menetys tai toipumiskustannukset, korvaamiseen siten, että vältetään taloudellisia kannustimia tai haittoja mahdolliselle luovuttajalle; kehottaa jäsenvaltioita määrittämään ehdot, joiden perusteella kustannukset korvataan;
16. kehottaa komissiota arvioimaan mahdollisuutta varmistaa, että elävillä luovuttajilla on vakuutusturva kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota analysoimaan elävien luovuttajien erilaisia terveydenhoitoetuuksia kaikissa jäsenvaltioissa yksilöidäkseen parhaat käytännöt EU:n alueella;
17. korostaa, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että pätevät tai koulutetut ja asiantuntevat terveydenhuoltoalan ammattilaiset valitsevat elävät luovuttajat näiden terveydentilaa koskevien taustatietojen perusteella, mukaan luettuna tarvittaessa psykologinen arviointi;
18. korostaa, että hyvin järjestettyjen operatiivisten järjestelmien luominen ja onnistuneiden kansallisen tason toimintamallien tukeminen on ensiarvoisen tärkeää; ehdottaa, että operatiivisiin järjestelmiin olisi sisällyttävä asianmukainen lainsäädäntökehys, tekninen ja logistinen infrastruktuuri sekä organisatorista tukea yhdistettynä tehokkaaseen jakojärjestelmään;
19. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ensimmäisenä toimenpiteenä elinluovutuksiin liittyvien laadukkaiden kehitysohjelmien valmistelua kaikissa niihin mahdollisesti kykenevissä sairaaloissa ja tukemaan koko elinluovutusprosessia tehohoidon erikoislääkäreiden ja sairaalan elinsiirtokoordinaattorin suorittamalla itsearvioinnilla sekä tarvittaessa täydentämään sitä ulkopuolisilla tarkastuksilla mahdollisuuksien mukaan;
20. korostaa, että jatkuvan koulutuksen olisi oltava kaikkien jäsenvaltioiden aihetta koskevan viestintätategian olennainen osa; ehdottaa erityisesti, että ihmisille pitäisi tiedottaa paremmin elinluovutuksesta ja heitä pitäisi rohkaista puhumaan siitä ja kertomaan elinluovutusta koskevista toiveistaan omaisilleen; panee merkille, että vain 41 prosenttia Euroopan kansalaisista vaikuttaa keskustelleen elinluovutuksista perheensä kanssa;
21. kannustaa jäsenvaltioita edistämään elävien henkilöiden mahdollisuutta ilmaista internetissä jäsenvaltion ja/tai EU:n luovuttajarekisterille halunsa luovuttaa elimiä, jotta nopeutettaisiin menettelyjä, joilla varmennetaan luovuttajan suostumus elinluovutukseen;
22. kehottaa komissiota tarkastelemaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja alan toimijoiden kanssa mahdollisuutta kehittää järjestelmä, jossa elinten luovuttamiseen suostumuksensa antaneiden kansalaisten ilmaisemat toiveet otettaisiin heidän kuolemansa jälkeen huomioon mahdollisimman monessa jäsenvaltiossa;
23. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan sellaisten järjestelmien ja rekistereiden toteuttamisen, jotka ovat helposti saatavilla tulevien luovuttajien toiveiden kirjaamiseksi;
24. pyytää jäsenvaltioita myös edistämään sitä, että luovuttajan kansallisessa henkilöllisyystodistuksessa tai ajokortissa mainitaan tai esitetään symboleilla se, että henkilö on luovuttaja;
25. kehottaa näin ollen jäsenvaltioita parantamaan terveydenhoitohenkilöstön ja potilastukiryhmien elinsiirtoja koskevaa tietämystä ja viestintätaitoja; kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjä osallistumaan toimintaan kansalaisten tietoisuuden lisäämiseksi mahdollisuudesta elinluovutukseen ja ottamaan tässä yhteydessä huomioon kunkin jäsenvaltion kulttuuriset erityispiirteet;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

26. kehottaa jäsenvaltioita maksimoimaan elinluovuttajien määrän ja perustamaan tehokkaita järjestelmiä luovuttajien kartoittamiseksi sekä edistämään elinten luovuttajien koordinoitua eri puolilla Eurooppaa sijaitseissa sairaaloissa; pyytää jäsenvaltioita arvioimaan laajennetuilla kriteereillä valituilta luovuttajilta (eli vanhemmilta luovuttajilta tai tiettyjä sairauksia sairastavilta) saatavia elimiä ja turvautumaan niihin useammin siten, että sovelletaan korkeimpia mahdollisia laatu- ja turvallisuusstandardeja, erityisesti bioteknologia-alan viimeaikaista kehitystä, millä rajoitetaan elinsiirtojen hylkimisriskiä;

27. pitää välttämättömänä, että varmistetaan riittävä tasapaino yhtäältä luovuttajien nimettömyyden ja luottamuksellisuuden ja toisaalta sen välillä, että luovutettu elin on jäljitettävissä lääketieteellistä tarkoitusta varten, jotta voidaan estää korvausten maksaminen elinluovutuksista ja linkausta;

28. painottaa, että eläviä luovuttajia olisi kohdeltava korkeimpien lääketieteellisten standardien mukaisesti ja ilman heille aiheutuvaa taloudellista rasitetta, jos esiintyy elinsiirron mahdollisesti aiheuttamia terveysongelmia kuten kohonnutta verenpainetta, munuaisten vajaatoimintaa ja niiden seurauksia, ja että elinsiirron aiheuttamaa tulojenmenetystä tai terveysongelmia olisi pyrittävä estämään; katsoo, että luovuttajia olisi suojeltava syrjinnältä sosiaalisessa järjestelmässä;

29. katsoo, että elinsiirtojärjestelmien kaikki säännöt (vastaanottajan valinta, elinsiirtojärjestelmään mukaanpääsy, siirtoja koskevat tiedot jne.) pitäisi julkistaa ja asettaa asianmukaiseen valvontaan, jotta vältettäisiin perusteeton syrjintä elinsiirtojen odotuslistoille ja/tai hoitotoimenpiteisiin pääsyssä;

30. toteaa, että vaikka elinsiirtojen rekisteröinti on nykyään pakollista useissa jäsenvaltioissa ja lisäksi on olemassa joitakin vapaaehtoisia rekistereitä, ei kuitenkaan ole olemassa kattavaa järjestelmää, jonka avulla voitaisiin kerätä tietoja erityyppisistä siirroista ja niiden tuloksista;

31. tukee tämän vuoksi voimakkaasti kansallisen ja EU:n tason rekisterien käyttöönottoa sekä sellaisen menettelyn käyttöönottoa, jossa tämänhetkisten elinsiirtojen jälkeisten seurantarekisterien tuloksia voidaan vertailla henkilötietojen suojaan koskevan EU:n oikeuskehityksen puitteissa;

32. puoltaa EU:n laajuisten erityissääntöjen laatimista säätelemään leikkausvaiheen ja leikkauksen jälkeisen vaiheen menettelyjä leikkauksesta vastaavan ryhmän, erikoislääkärien ja muiden tarvittavien erikoisasiantuntijoiden valvonnassa;

33. tukee kansallisten ja EU:n laajuisten rekistereiden perustamista elävien luovuttajien seurantaan varten, jotta heidän terveyttään voitaisiin suojella paremmin;

34. korostaa, että elinsiirtojen tasaveroisen saatavuuden epäävä elinten kaupallinen hyväksikäyttö on epäeettistä, kaiken ihmisarvon vastaista, ihmisoikeuksista ja biolääketieteestä tehdyn yleissopimuksen 21 artiklan vastaista sekä kiellettyä EU:n perusoikeuskirjan 3 artiklan 2 kohdan nojalla;

35. huomauttaa, että elinten puute on kahdella tavalla yhteydessä elinten laittomaan kauppaan ja elinten irrottamistarkoituksessa tapahtuvaan ihmiskauppaan, sillä elinten lisääntynyt saatavuus jäsenvaltioissa parantaisi elinsiirtojen valvontaa, koska EU:n kansalaisten ei tarvitsisi harkita elimen etsimistä EU:n ulkopuolelta, ja laitton toiminta puolestaan vesittää vakavasti laillisen elinluovutusjärjestelmän uskottavuutta;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

36. toistaa Adamoun mietinnössä elinten luovutuksesta ja elinsiirroista⁽¹⁾ antamansa suositukset elinkaupan torjunnasta ja katsoo, että komission olisi otettava ne täysin huomioon toimintaohjelmaa laatiessaan; vaatii, että komissiossa ja Europolissa olisi lisättävä tietoisuutta ongelmasta;
37. korostaa toukokuussa 2010 pidettävän maailman terveystieteiden konferenssin tärkeyttä ja vaatii komissiota ja neuvostoa kamppailemaan vahvasti Maailman terveysjärjestön tasolla vapaaehtoisen ja korvauksetta tapahtuvan luovutuksen periaatteen puolesta;
38. pitää tervetulleena Euroopan neuvoston ja Yhdistyneiden kansakuntien yhteistä tutkimusta, joka koskee elin-, kudus- ja solukauppaa sekä elinten irrottamistarkoituksessa käytävää ihmiskauppaa;
39. panee merkille David Matasin ja David Kilgourin raportin, joka koskee Falun Gongin harjoittajien tappamista elinsiirtojen vuoksi, ja pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ja neuvostolle selvityksen kirjassa esitetyistä väitteistä ja muista vastaavista tapauksista;
40. vaatii jäsenvaltioita ottamaan käyttöön mekanismeja, joilla estetään sellaiset tilanteet, että terveydenhoitohenkilöstö, hoitolaitokset tai vakuutusyhtiöt kannustavat unionin kansalaisia hankkimaan siirtoelimen kolmansista maista käyttäen menetelmiä, joissa hyödynnetään laitonta elinkauppaa tai elinten irrottamistarkoituksessa tapahtuvaa ihmiskauppaa; kehottaa jäsenvaltioita valvomaan tämäntyyppisiä tapauksia alueellaan; vaatii jäsenvaltioita arvioimaan, olisiko otettava käyttöön oikeustoimia ja seuraamuksia, joita sovelletaan tällaisia toimia edistäviin ja/tai niihin osallistuviin henkilöihin;
41. torjuu voimakkaasti joidenkin sairausvakuutusorganisaatioiden käytännön kannustaa potilaita matkustamaan elinsiirtojen vuoksi ja pyytää jäsenvaltioita valvomaan tiukasti tällaista toimintaa ja rankaisemaan siitä;
42. korostaa, että laittomissa olosuhteissa elimen saaneita potilaita ei voida jättää terveydenhuollon ulkopuolelle Euroopan unionissa; huomauttaa, että muiden tapausten lailla olisi tehtävä ero laittoman toiminnan rankaisemisen ja hoidontarpeen välillä;
43. painottaa, että jäsenvaltioiden olisi tiivistettävä yhteistyötään Interpolissa ja Europolissa, jotta laittomaan elinkauppaan voidaan puuttua tehokkaammin;
44. tunnustaa, että on olennaisen tärkeää parantaa elinluovutusten ja -siirtojen laatua ja turvallisuutta; huomauttaa, että tämä vähentää elinsiirrosta aiheutuvia riskejä ja näin ollen myös kielteisiä vaikutuksia; tunnustaa, että laatua ja turvallisuutta koskevat toimet voivat vaikuttaa elinten saatavuuteen ja päinvastoin; pyytää komissiota auttamaan jäsenvaltioita kehittämään valmiuksiaan laatia sääntelykehys laadun ja turvallisuuden parantamiseksi;
45. korostaa, että terveydenhoitoalan ammattilaisten ja kansallisten viranomaisten tai muiden laillistettujen organisaatioiden toimiva yhteistyö on välttämätöntä ja synnyttää lisäarvoa;
46. tunnustaa elinsiirron jälkeisen hoidon tärkeyden elinsiirtojen onnistumisessa, mukaan lukien hylkimistä torjuvien hoitojen asianmukaisen käytön; myöntää, että hylkimistä torjuvien hoitojen optimaalinen käyttö voi johtaa potilaiden terveydentilan paranemiseen pitkällä aikavälillä, siirännäisen parempaan toimintaan ja täten elinten suurempaan saatavuuteen, koska uusien elinsiirtojen tarve vähenee, ja vaatii, että jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että potilaat saavat parhaan saatavilla olevan hoidon;
47. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin päätöslauselma 22. huhtikuuta 2008 elinten luovutuksesta ja elinsiirroista: poliittiset toimet EU:n tasolla (Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0130).

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen koskevat institutionaaliset näkökohdat

P7_TA(2010)0184

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 Euroopan unionin liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen koskevat institutionaaliset näkökohdat (2009/2241(INI))

(2011/C 161 E/12)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdan, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan 2 kohdan, 218 artiklan 6, 8 ja 10 kohdan sekä pöytäkirjan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdasta, joka koskee liittymistä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehtyyn eurooppalaiseen yleissopimukseen,
- ottaa huomioon puheenjohtajakokouksen 14. tammikuuta 2010 tekemän päätöksen ⁽¹⁾ antaa lupa soveltaa työjärjestyksen 50 artiklaa (valiokuntien yhteistyömenettely),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunnan mietinnön sekä kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan ja ulkoasiainvaliokunnan lausunnot (A7-0144/2010),
- A. toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuin on vakiintuneessa oikeuskäytännössään asiassa *Internationale Handelsgesellschaft* 17. joulukuuta 1970 antamastaan tuomiosta ⁽²⁾ ja asiassa *Nold* 14. toukokuuta 1974 antamastaan tuomiosta ⁽³⁾ alkaen vahvistanut perusoikeuksien kuuluvan erottamattomasti yleisiin oikeusperiaatteisiin, joiden noudattamista se valvoo,
- B. toteaa, että Euroopan unionin tuomioistuin perustaa työnsä jäsenvaltioiden yhteiselle valtiosääntöperinteelle ja ihmisoikeuksien suojasta annetuille kansainvälisille sopimuksille, joihin jäsenvaltiot ovat liittyneet, muun muassa yleissopimukselle ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi (jäljempänä "Euroopan ihmisoikeussopimus"),
- C. toteaa, että tämä oikeuskäytäntö sisällytettiin olennaisilta osiltaan primaarioikeuteen Maastrichtissa vuonna 1993 tehdyllä sopimuksella Euroopan unionista,
- D. panee merkille, että Euroopan unionin tuomioistuin kiinnittää erityistä huomiota Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön kehitykseen, mistä todistaa se, että yhä useammassa tuomioissa viitataan Euroopan ihmisoikeussopimuksen määräyksiin,
- E. toteaa, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin lähtee olettamuksesta, että unionin jäsenvaltion toiminta on Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaista, kun jäsenvaltio vain panee täytäntöön unionin oikeutta,
- F. panee merkille, että Euroopan unionin tuomioistuin totesi 28. maaliskuuta 1996 antamassaan lausunnossa, ettei Euroopan yhteisö voi liittyä Euroopan ihmisoikeussopimukseen ellei perustamissopimusta ensin muuteta, sillä yhteisöllä ei ollut asian vaatimaa nimenomaista tai implisiittistä toimivaltaa,

⁽¹⁾ Puheenjohtajakokouksen pöytäkirja, PE 432.390/CPG, kohta 9.1.

⁽²⁾ Kok. 1970, s. 1125.

⁽³⁾ Kok. 1974, s. 491.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- G. huomauttaa, että sopimukseen liittyessä on noudatettava Lissabonin sopimuksessa ja sen pöytäkirjoissa asetettuja rajoituksia ja erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohtaa ja Lissabonin sopimuksen pöytäkirjaa N:o 8; huomauttaa, että määräyksissä ei vain mahdollisteta unionin liittymistä sopimukseen vaan myös veloitetaan unionin toimielimet huolehtimaan liittymisestä, ja katsoo, että sopimuksessa unionin liittymisestä Euroopan ihmisoikeussopimukseen on otettava huomioon tarve säilyttää unionin ja sen oikeuden erityispiirteet,
- H. toteaa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen muuttamisesta tehdyn 14. pöytäkirjan ansiosta unionilla on nyt sopimukseen kuuluvien valtioiden puolesta mahdollisuus liittyä siihen ja että liittymisen ehdot ja yksityiskohtaiset järjestelyt on sovittava liittymisen yhteydessä unionin ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen osapuolina olevien valtioiden kesken,
- I. huomauttaa, että tässä yhteydessä olisi sovittava myös hallinnollisista ja teknisistä kysymyksistä, kuten unionin osallistumisesta Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toimintakuluihin; katsoo, että olisikin harkittava Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen itsenäisen talousarvion käyttöönottoa maksuosuuksien määrittelyn helpottamiseksi,
- J. toteaa, että liittyessään Euroopan ihmisoikeussopimukseen unioni pääsee osaksi siinä perustettua perusoikeuksien suojelujärjestelmää ja saa käyttöönsä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön tarjoamaa suojaa täydentävän perusoikeuksien kansainvälisen suojeluelimen,
- K. ottaa huomioon, että Euroopan ihmisoikeussopimusta on kehitetty paitsi lisäpöytäkirjojen myös muiden yleissopimusten, peruskirjojen ja sopimusten avulla ja näin on luotu jatkuvasti kehittyvä ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun järjestelmä,
1. korostaa seuraavia tärkeimpiä seikkoja, jotka puoltavat unionin liittymistä Euroopan ihmisoikeussopimukseen:
- liittyminen vie Euroopan yhdentymisprosessia eteenpäin ja on Euroopan unionia lujittava edistysaskel,
 - yhtäältä Euroopan unionin perusoikeuskirjan sisällyttäminen primaarioikeuteen täydentää ja lujittaa unionin perusoikeuksien suojelujärjestelmää ja toisaalta unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen viestittää selkeästi unionin ja Euroopan neuvostoon ja sen yleiseurooppalaiseen ihmisoikeusjärjestelmään kuuluvien maiden yhtenäisyydestä; ihmisoikeussopimukseen liittyminen myös lisää unionin uskottavuutta kolmansissa maissa, joita se kahdenvälisessä kanssakäymisessään säännöllisesti kehottaa noudattamaan sopimusta,
 - Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyminen turvaa kansalaisille unionin toiminnan suhteen samanlaisen suojan kuin heillä jo on jäsenvaltioiden toiminnan suhteen; tämä on merkittävää etenkin siksi, että jäsenvaltiot ovat siirtäneet unionille tärkeää toimivaltaa,
 - EU:n oikeusjärjestelmän ja Euroopan ihmisoikeussopimuksella luodun järjestelmän lainsäädännön ja oikeuskäytäntöjen yhdenmukaistaminen ihmisoikeuksien alalla auttaa kehittämään yhdenmukaisesti molempia ihmisoikeusasioita käsitteleviä eurooppalaisia tuomioistuimia, etenkin koska vuoropuhelua ja yhteistyötä tarvitaan entistä enemmän, ja luo siten kokonaisen järjestelmän, jossa kaksi tuomioistuinta toimii samanaikaisesti,
 - liittyminen tasapainottaa tietystä määrin sitä, että Euroopan unionin tuomioistuimella on jokseenkin vähän toimivaltaa ulko- ja turvallisuuspolitiikan, poliisiasioiden ja turvallisuuspolitiikan alalla, sillä se tuo mukanaan ulkopuolisen tuomioistuimen harjoittaman EU:n kaikkeen toimintaan kohdistuvan tarpeellisen valvonnan,

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- ihmisoikeussopimukseen liittyminen ei millään tavalla kyseenalaista unionin oikeuden itsenäisyyden periaatetta, sillä Euroopan unionin tuomioistuin on edelleen ainoa ylin oikeusaste unionin oikeuteen ja sen säädösten pätevytyteen liittyvissä kysymyksissä, koska Euroopan ihmisoikeustuomioistuinta ei voida pitää elimenä, joka valvoo ulkopuolelta käsin sitä, että unioni noudattaa ihmisoikeussopimukseen liittymisestä johtuvia velvoitteitaan; näiden kahden eurooppalaisen tuomioistuimen suhde ei ole hierarkkinen vaan pikemminkin kahden erityistuomioistuimen suhde; Euroopan unionin tuomioistuimella on siis samanlainen asema kuin on nykyään jäsenvaltioiden ylimmillä tuomioistuimilla suhteessa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen;
- 2. palauttaa mieleen, että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan ja pöytäkirjan N:o 8 mukaan liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen ei laajenna unionin toimivaltaa eikä etenäkään anna unionille yleistä toimivaltaa ihmisoikeusasioissa ja että Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 2 kohdan ja 6 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden perustuslaillisten perinteiden ja kulttuuri-identiteetin kunnioittaminen säilyy ennallaan;
- 3. toteaa, että Lissabonin sopimuksen pöytäkirjassa N:o 8 olevan 2 artiklan mukaan sopimuksessa unionin liittymisestä Euroopan ihmisoikeussopimukseen on varmistettava, että liittyminen ei vaikuta jäsenvaltioiden asemaan ihmisoikeussopimuksen ja siihen liitettyjen pöytäkirjojen osalta eikä jäsenvaltioiden toteuttamiin ihmisoikeussopimuksesta poikkeaviin toimenpiteisiin tai niiden sopimukseen tekemisiin varauksiin, ja että nämä seikat eivät saisi vaikuttaa unionin asemaan suhteessa ihmisoikeussopimukseen;
- 4. toteaa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksella perustettua järjestelmää on täydennetty useammalla lisäpöytäkirjalla, jotka koskevat sellaisten oikeuksien suojelua, joista Euroopan ihmisoikeussopimuksessa ei määrätä, ja suosittelee, että komissiolle annetaan valtuudet neuvotella myös kaikkiin sellaisiin pöytäkirjoihin liittymisestä, jotka koskevat perusoikeuskirjaa vastaavia oikeuksia, riippumatta siitä, ovatko unionin jäsenvaltiot ratifioineet ne;
- 5. korostaa, että koska EU:n liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen tarkoittaa muun kuin valtion tulevista valtioista varten luodun oikeudellisen välineen sopimuspuoleksi, EU:n liittyminen ihmisoikeussopimukseen olisi toteutettava niin, ettei muuteta sopimuksen ominaispiirteitä ja että sen tuomioistuinjärjestelmään tehdään mahdollisimman vähän muutoksia; pitää sekä unionin että kolmansien maiden oikeussubjektien edun nimissä tärkeänä suosia sellaisia liittymisehtoja, jotka lisäävät vähiten Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen työtaakkaa;
- 6. korostaa, että poliittisen sitoutumisen ohella on erittäin tärkeää löytää asianmukaiset vastaukset ja ratkaisut tärkeimpiin teknisiin kysymyksiin, jotta EU:n liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen koituksi kansalaisten hyödyksi; huomauttaa, että ratkaisemattomat ja epäselvät yksityiskohdat voivat luoda hämmennystä ja vaarantaa koko liittymisen tarkoituksen; korostaa kuitenkin, että teknisten esteiden ei saa antaa viivyttää prosessia;
- 7. painottaa, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyminen ei tee unionista Euroopan neuvoston jäsentä, mutta koska unionin on osallistuttava tiettyssä määrin Euroopan ihmisoikeussopimuksen toimieliemiin, jotta unioni saadaan kiinteäksi osaksi kyseisellä yleissopimuksella perustettua järjestelmää, sillä on myös oltava tiettyjä oikeuksia:
 - oikeus esittää sopimuspuolena lista, jossa on kolme ehdokasta tuomariksi, jonka Euroopan neuvoston parlamentaarinen yleiskokous valitsee ja joka osallistuu Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen työskentelyyn tasavertaisena muiden tuomareiden kanssa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 27 artiklan 2 kohdan mukaisesti; Euroopan parlamentti osallistuu ehdokaslistan laatimiseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 255 artiklassa määrättyä, Euroopan unionin tuomioistuimen tuomariehdokkaita koskevaa menettelyä vastaavan menettelyn mukaisesti,
 - oikeus osallistua EU:n äänivaltaa käyttävän Euroopan komission edustamana ministerikomitean kokouksiin, kun komitea toimii Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanon valvontaelimenä tai päättää siitä, onko ihmisoikeustuomioistuimelta syytä pyytää lausunto, sekä oikeus olla edustettuna ihmisoikeusasioiden johtokomiteassa (ministerikomitean elin),

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- Euroopan parlamentin oikeus nimetä/lähettää tietty määrä edustajia Euroopan neuvoston parlamentaariseen yleiskokoukseen, jossa valitaan tuomareita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen;
8. katsoo, että jäsenvaltion olisi Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyessään sitouduttava suhteissaan muihin jäsenvaltioihin ja vastavuoroisissa suhteissaan unioniin siihen, ettei se tee Euroopan ihmisoikeussopimuksen 33 artiklan nojalla Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle valtiovalitusta, kun valituksen kohteena oleva toimi tai laiminlyönti kuuluu unionin oikeuden soveltamisalaa, koska se olisi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 344 artiklan vastaista;
9. katsoo, että merkittävin hyöty, jonka EU:n liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen toisi mukanaan, koskisi yksittäisten henkilöiden mahdollisuutta hakea muutosta EU:n toimielinten tai jäsenvaltioiden antamiin unionin oikeuden täytäntöönpanotoimiin ja näin ollen kaikki luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön valitukset unionin toimielimen tai elimen toimen tai laiminlyönnin johdosta on tehtävä yksinomaan unionia vastaan ja vastaavasti; kaikki valitukset, joiden tarkoituksena on saada jäsenvaltio toteuttamaan unionin oikeuden täytäntöönpanotoimi, on tehtävä yksinomaan kyseistä jäsenvaltiota vastaan, minkä ei pidä estää sitä, että jos vastuun jakautuminen ei ole täysin selvää, valitus voidaan tehdä samanaikaisesti unionia ja jäsenvaltiota vastaan;
10. katsoo, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 35 artiklassa määrätyn kaikkien kansallisten oikeus-
suoja-keinojen käyttämistä koskevan ehdon täyttyminen edellyttää, että valituksen tekijä on käyttänyt kaikki oikeussuoja-keinot asianomaisessa maassa ja pyytänyt Luxemburgin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua; toteaa, että ehto katsotaan täytetyksi, kun kansallinen tuomioistuin päättää valituksesta huolimatta, ettei asiasta ole aiheellista pyytää ennakkoratkaisua;
11. panee merkille, että EU:n liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen saattaa merkitä sitä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimella ja Euroopan unionin tuomioistuimella on kummallakin toimivalta tietyissä asioissa, ja huomauttaa, että asian vireillepanoa samanaikaisesti molemmissa tuomioistuimissa ei sallita;
12. pitää asianmukaisen oikeudenkäytön kannalta mielekkäänä, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 36 artiklan 2 kohdan soveltamista rajoittamatta, että kaikissa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimessa käsiteltävissä asioissa, joissa on osoitettu valitus jäsenvaltiolle ja joissa saatetaan käsitellä unionin oikeuteen liittyvää kysymystä, unioni voi osallistua asian käsittelyyn kanssavastajaana, ja että jokainen jäsenvaltio voi kaikissa unionille osoitettujen samankaltaisten valitusten tapauksessa osallistua asian käsittelyyn kanssavastajaana; katsoo, että tämä mahdollisuus on määriteltävä liittymistä koskevan sopimuksen määräyksissä selkeästi, mutta kuitenkin riittävän laaja-alaisesti;
13. katsoo, että kanssavastajaana toimimisen mahdollistamisen ei estä muita Euroopan ihmisoikeussopimuksen tarjoamia välillisiä mahdollisuuksia (36 artiklan 1 kohta), kuten EU:n oikeutta puuttua asiaan kolmantena osapuolena tapauksissa, joissa valituksen tekijänä on EU:n kansalainen;
14. katsoo, että koska Euroopan ihmisoikeustuomioistuin on tunnustanut Euroopan ihmisoikeussopimuksen ekstraterritoriaalisen sovellettavuuden, unionin on pyrittävä kunnioittamaan tätä velvoitetta täysimääräisesti ulkosuhteissaan ja ulkoisessa toiminnassaan;
15. katsoo, ettei olisi järkevää määritellä muodollisesti Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen suhteita ottamalla ihmisoikeustuomioistuimessa käyttöön ennakkoratkaisumenettely tai perustamalla elin tai "paneeli", joka ratkaisisi tilanteet, joissa jompikumpi tuomioistuin päätyisi toisen tuomioistuimen tulkinnasta eriävään Euroopan ihmisoikeussopimuksen tulkintaan; palauttaa tässä yhteydessä mieliin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen julistuksen 2 Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 2 kohdasta, jossa pannaan merkille Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen välinen säännöllinen vuoropuhelu, jota voidaan vahvistaa, kun unioni liittyy mainittuun yleissopimukseen;
16. on varsin tietoinen siitä, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin saattaa havaita rikkomuksen asiassa, josta Euroopan unionin tuomioistuin on jo tehnyt päätöksen, ja korostaa, ettei tämä kyseenalaista millään tavalla Euroopan unionin tuomioistuimen uskottavuutta EU:n oikeudenkäyttöjärjestelmän ylimpänä tuomioistuimena;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

17. korostaa, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittymisen jälkeen ihmisoikeussopimus muodostaa ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelun vähimmäisnormin Euroopassa ja on sitova erityisesti tapauksissa, joissa EU:n takaama suojelu on heikompi kuin ihmisoikeussopimuksen takaama; painottaa, että ihmisoikeussopimus vahvistaa soveltamisalaansa kuuluvien Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettujen oikeuksien suojelua ja että perusoikeuskirjassa tunnustetaan myös muita oikeuksia ja periaatteita, joita ei ole vahvistettu ihmisoikeussopimuksessa vaan sen lisäpöytäkirjoissa ja siihen liittyvissä sopimuksissa;

18. palauttaa mieliin, että Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen kirjattu ihmisoikeuksien kunnioittaminen on Euroopan unionin perusarvo ja yhteinen perusta unionin suhteille kolmansiin maihin; katsoo sen vuoksi, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyminen lisää kansalaisten luottamusta Euroopan unioniin ja unionin uskottavuutta kolmansien maiden kanssa käytävässä ihmisoikeusvuoropuhelussa; korostaa, että myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan yhdenmukainen ja täysimääräinen noudattaminen itse unionissa on tärkeää, jos halutaan varmistaa unionin uskottavuus tässä vuoropuhelussa;

19. toteaa, että Euroopan ihmisoikeussopimus on Euroopan unionin perusoikeuskirjan tulkinnassa tärkeä väline, sillä niitä perusoikeuskirjassa turvattuja oikeuksia, jotka on tunnustettu myös Euroopan ihmisoikeussopimuksessa, on tulkittava ihmisoikeussopimuksen mukaisesti ja Euroopan unionin tuomioistuin voi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttää ihmisoikeussopimusta lähteenä yhteisön oikeuden yleisiä periaatteita määriteltessään; toteaa lisäksi, että ihmisoikeussopimuksen 53 artiklan mukaan sopimusta ei voida tulkita niin, että se rajoittaa tai heikentää unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja oikeuksia, vaan perusoikeuskirja säilyttää kaiken oikeudellisen vaikutuksensa;

20. korostaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön merkitystä luotaessa kansalaisvapauksia sekä oikeus- ja sisäasioita koskevan Euroopan unionin nykyisen ja tulevan toiminnan oikeudellisia puitteita ja pääperiaatteita, erityisesti kun otetaan huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden alan yhdentymisen ja yhdenmukaistamisen uudet muodot Lissabonin sopimuksen voimaantulon sekä Tukholman ohjelman hyväksymisen myötä;

21. korostaa, että sopimukseen liittyminen merkitsee ennen kaikkea panostusta entistä yhtenäisempään EU:n ihmisoikeusjärjestelmään; katsoo, että liittyminen lujittaa EU:n uskottavuutta ihmisoikeuksien suojelun alalla sen omien kansalaisten silmissä ja takaa, että perusoikeuksia noudatetaan aina täysimääräisesti ja tehokkaasti, kun on kyse EU:n oikeudesta;

22. korostaa, että sopimukseen liittymisen jälkeen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toimivaltaa antaa tuomioita asioissa, jotka kuuluvat Euroopan ihmisoikeussopimuksen soveltamisalaan, ei voida enää kyseenalaistaa vedoten EU:n lainsäädännön sisäiseen rakenteeseen; painottaa lisäksi, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen toimivallan ei pidä rajoittua Euroopan kansalaisiin tai Euroopan unionin maantieteelliseen alueeseen (esimerkiksi valtuuskuntien tai edustustojen tapauksessa);

23. toteaa, että EU:n liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen antaa lisävälineen ihmisoikeuksien turvaamiseen eli mahdollisuuden valittaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen EU:n oikeutta täytäntöönpanevan EU:n toimielimen tai jäsenvaltion toimesta tai laiminlyönnistä, joka kuuluu myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen soveltamisalaan; korostaa kuitenkin, että liittyminen ei muuta nykyistä Euroopan unionin tuomioistuimen eikä Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeudenkäyttöjärjestelmää ja että vaatimus kaikkien kansallisten oikeussuojakeinojen käyttämisestä ensin pysyy edelleen valituksen käsiteltäväksi ottamisen ehtona; kehottaa käsittelemään kanteet ja valitukset kohtuullisessa ajassa; kannustaa komissiota antamaan Euroopan unionin tuomioistuinta ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuinta kuultuaan ohjeita siitä, mitä unionissa pidetään asianmukaisina kansallisina oikeussuojakeinoina, sekä ennakkoratkaisumenettelystä unionin oikeudessa; korostaa tässä yhteydessä tarvetta varmistaa, että jäsenvaltioiden tuomioistuimet saattavat Euroopan unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi asiat, joissa on kyse perusoikeuksia koskevasta kiistanalaisesta kysymyksestä;

24. korostaa, että sopimukseen liittyminen edellyttää myös kansallisten tuomioistuinten, Euroopan unionin tuomioistuimen ja Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen välisen yhteistyön tehostamista perusoikeuksien turvaamisessa; huomauttaa, että kahden eurooppalaisen tuomioistuimen yhteistyö edistää yhtenäisen oikeuskäytäntöjärjestelmän kehittämistä ihmisoikeuksien alalle;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

25. pitää myönteisenä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 1 artiklassa taataan suojele paitsi unionin alueella oleville EU:n kansalaisille ja muille henkilöille, myös unionin alueen ulkopuolella jokaiselle unionin lainkäyttövaltaan kuuluvalla henkilöllä;
26. on tietoinen siitä, että Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittyminen ei yksinään ratkaise niitä erittäin vakavia ongelmia, joiden kanssa ihmisoikeussopimuksella perustettu järjestelmä painii: yksilövalitusten määrän räjähdysmäisestä kasvusta johtuva valtaisa työtaakka ja toisaalta ihmisoikeustuomioistuimen rakenteen ja toiminnan uudistaminen ongelmista selviämiseksi; panee merkille, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuin tunnustaa toimivansa monimutkaisessa oikeudellisessa ja poliittisessa ympäristössä, ja toteaa, että vaikka 14. pöytäkirjan voimaantulo 1. kesäkuuta 2010 vähentää keskeneräisten menettelyjen määrää, se ei voi häivyttää niitä kaikkia; korostaa Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen uudistukseen liittyen Interlakenin julistuksen merkitystä ja erityisesti sen 4 kohtaa, jossa kehoitetaan aiheellisesti soveltamaan yhdenmukaisesti ja tiukasti kriteerejä, jotka koskevat asioiden ottamista Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen käsiteltäväksi ja ihmisoikeustuomioistuimen tuomiovaltaa;
27. katsoo, että Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen riippumattomuus henkilöstö- ja budjettiasioissa on hyvin tärkeää säilyttää;
28. kiinnittää huomiota siihen, että koska unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen on perussopimusten kannalta merkittävä asia, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa asetetaan sille tiukkoja ehtoja: neuvoston on Euroopan parlamentin hyväksynnän saatuaan tehtävä yksimielinen päätös sopimuksen tekemisestä, ja sopimus ei tule voimaan ennen kuin jäsenvaltiot ovat hyväksyneet sen omassa perustuslaissaan säädetyssä järjestyksessä;
29. kehottaa EU:n jäsenvaltioiden kansallisia parlamentteja ilmaisemaan selvästi vakaan aikomuksensa ja tahtonsa edistää liittymisprosessia kansallisten tuomioistuintensa ja oikeusministeriöidensä tuella;
30. panee merkille, että unionin liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen merkitsee, että EU tunnustaa koko ihmisoikeuksien suojelujärjestelmän siinä muodossa kuin se on luotu ja kodifioitu monissa Euroopan neuvoston asiakirjoissa ja elimissä; katsoo, että tältä osin unionin liittyminen ihmisoikeussopimukseen on ensiaskel, jota on täydennettävä unionin liittymisellä muun muassa Torinossa 18. lokakuuta 1961 allekirjoitettuun ja Strasbourgissa 3. toukokuuta 1996 uudistettuun Euroopan sosiaaliseen peruskirjaan, sillä tämä olisi johdonmukaista Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettujen oikeuksien ja unionin sosiaalilainsäädännön kanssa;
31. kehottaa unionia liittymään muun muassa Euroopan neuvoston kidutuksen vastaiseen komiteaan (CPT), Euroopan rasmin ja suvaitsemattomuuden vastaiseen komissioon (ECRI) ja oikeudenkäytön tehostamista tarkastelemaan komissioon (CEPEJ); pitää lisäksi tärkeänä, että unioni osallistuu ihmisoikeusvaltuutetun, Euroopan sosiaalisten oikeuksien komitean, Euroopan sosiaalisen peruskirjan hallitusten välisen komitean ja Euroopan siirtolaisasiain komitean toimintaan, ja pyytää saada tiedot näiden elinten päätelmistä ja päätöksistä;
32. katsoo, että Euroopan ja EU:n kansalaisten edun sekä demokratian ja ihmisoikeuksien nimissä sekä ihmisoikeuksien kunnioittamisen ja turvaamisen varmistamiseksi Euroopan unionin ja Euroopan neuvoston asiantuntijaelinten yhteistyötä olisi tehostettava, jotta ne toimisivat entistä johdonmukaisemmin ja toisiaan paremmin täydentäen yleiseurooppalaisten ihmisoikeuskysymysten hyväksi;
33. ehdottaa, että Euroopan neuvosto ja EU laatisivat selonteon kaikista liittymisen seurauksista ja vaikutuksista, jotta voitaisiin lisätä tietoisuutta liittymisen kansalaisille tuomasta lisähyödystä; katsoo, että komission ja jäsenvaltioiden olisi annettava EU:n kansalaisille tietoa, jotta kansalaiset ovat täysin perillä siitä, mitä tämä lisäväline merkitsee ja miten sitä käytetään asianmukaisesti;
34. korostaa, että olisi tärkeää perustaa epävirallinen elin, joka mahdollistaisi Euroopan parlamentin ja Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen välisen tietojenvaihdon koordinoinnin;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

35. korostaa, että koska liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen koskee EU:n toimielinten ohella myös unionin kansalaisia, Euroopan parlamenttia on kuultava, sen on voitava osallistua koko neuvotteluprosessiin ja sille on tiedotettava välittömästi ja täysimääräisesti kaikissa neuvottelun vaiheissa kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklan 10 kohdassa säädetään;

36. pitää ilahduttavana nykyisen puheenjohtajavaltion Espanjan sitoumusta käsitellä Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittymistä kiireellisenä asiana sekä Euroopan neuvoston myönteistä ja yhteistyöhaluista asennetta asiassa; kehottaa seuraavia puheenjohtajavaltioita Belgiaa ja Unkaria tekemään kaikkensa, jotta sopimukseen liittyminen voidaan toteuttaa pikaisesti ja mahdollisimman yksinkertaisesti ja helposti siten, että unionin kansalaiset hyötyvät siitä mahdollisimman pian;

37. ottaa huomioon Lissabonin sopimuksella Euroopan parlamentille annetun tärkeän roolin Euroopan ihmisoikeussopimukseen liittymistä koskevan sopimuksen tekemisessä ja vaatii, että sille tiedotetaan asianmukaisesti ihmisoikeussopimukseen liittymistä koskevien neuvotteluvaltuuksien määrittelemisestä ja että se otetaan tiiviisti mukaan alustaviin keskusteluihin sekä varsinaisiin neuvotteluihin sopimuksen sisällöstä kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 218 artiklassa säädetään;

38. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssi Kampalassa, Ugandassa

P7_TA(2010)0185

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 Kampalassa, Ugandassa pidettävästä kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssista

(2011/C 161 E/13)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sopimusvaltioiden kokouksen kahdeksannessa istunnossaan 26. marraskuuta 2009 tekemän päätöksen ⁽¹⁾ kutsua koolle kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssi Kampalassa, Ugandassa 31. toukokuuta – 11. kesäkuuta 2010,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmat ja raportit tarkistuskonferenssista ja erityisesti päätöslauselman ICC-ASP/7/Res.2 kansainvälisen rikostuomioistuimen tuomarien, syyttäjän ja apulaissyöttäjien nimeämistä ja valintaa koskevasta menettelystä,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa kansainvälisestä rikostuomioistuimesta ja erityisesti 19. marraskuuta 1998 ⁽²⁾, 18. tammikuuta 2001 ⁽³⁾ ja 28. helmikuuta 2002 ⁽⁴⁾ antamansa päätöslauselmat, 4. heinäkuuta 2002 antamansa päätöslauselman luonnoksesta Yhdysvaltain asevoimien henkilöstön suojelua koskevaksi laiksi (ASPA) ⁽⁵⁾ sekä 26. syyskuuta 2002 ⁽⁶⁾ ja 22. toukokuuta 2008 ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön ja sen voimaantulon 1. heinäkuuta 2002,
- ottaa huomioon neuvoston puheenjohtajavaltion Euroopan unionin puolesta 1. heinäkuuta 2002 antaman julkilausuman kansainvälisestä rikostuomioistuimesta,

⁽¹⁾ Päätöslauselma ICC-ASP/8/Res.6.

⁽²⁾ EYVL C 379, 7.12.1998, s. 265.

⁽³⁾ EYVL C 262, 18.9.2001, s. 262.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P5_TA(2002)0082.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P5_TA(2002)0367.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P5_TA(2002)0449.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0238.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon, että oikeusvaltion lujittaminen, ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden kunnioittaminen sekä rauhan säilyttäminen ja kansainvälisen turvallisuuden lujittaminen Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan ja Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 21 artiklan 2 kohdan b alakohdan määräysten mukaisesti on tärkeää sekä kansainväliselle rikostuomioistuimelle että EU:lle,
 - ottaa huomioon, että kansainvälisestä rikostuomioistuimesta 16. kesäkuuta 2003 annetun neuvoston yhteisen kannan 2003/444/YUTP ⁽¹⁾ mukaan tuomioistuimen tuomiovaltaan kuuluvat vakavat rikokset ovat kaikkien jäsenvaltioiden yhteinen huolenaihe ja jäsenvaltiot toimivat päättäväisesti yhteistyössä niiden ehkäisemiseksi ja lopettaakseen niihin syyllistyneiden henkilöiden rankaisematta jäämisen ja että sen tavoitteena on tukea tuomioistuimen tehokasta toimintaa sekä jouduttaa maailmanlaajuisia tukea tuomioistuimelle edistämällä mahdollisimman laajaa liittymistä perussääntöön,
 - ottaa huomioon EU:n yhteisen kannan jatkotoimenä 4. helmikuuta 2004 hyväksymän toimintasuunnitelman ⁽²⁾ EU:n toiminnan koordinoinnista, Rooman perussäännön yleismaailmallisuudesta ja sen muodostamasta kokonaisuudesta sekä kansainvälisen rikostuomioistuimen riippumattomuudesta ja tehokkaasta toiminnasta,
 - ottaa huomioon, että EU on hyväksynyt joukon pääperiaatteita ⁽³⁾, joissa vahvistetaan vähimmäisvaatimukset, joita kansainvälisen rikostuomioistuimen sopimusvaltioiden on noudatettava tehdessään kahdenvälisiä luovuttamattomuussopimuksia,
 - ottaa huomioon, että neuvosto on tehnyt oikeuden, vapauden ja turvallisuuden alalla useita päätöksiä ⁽⁴⁾ lujittaakseen jäsenvaltioiden yhteistyötä joukkotuhonnan, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja sotarikosten tutkinnassa ja syytteesenpanossa kansallisella tasolla,
 - ottaa huomioon Tukholman ohjelman, jossa kehoitetaan EU:n toimielimiä tukemaan ja edistämään rankaisemattomuuden vastaista EU:n ja sen jäsenvaltioiden toimintaa ja torjumaan joukkotuhontaa, rikoksia ihmisyyttä vastaan ja sotarikoksia sekä edistämään tässä yhteydessä alan yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kansainvälisen rikostuomioistuimen välillä,
 - ottaa huomioon, että kansainvälisen rikostuomioistuimen ensimmäisten tuomarien ja syyttäjän valinnan jälkeen on saavutettu huomattavaa edistystä ja että tuomioistuimessa on parhaillaan vireillä tutkinta viidestä maasta (Kenia, Kongon demokraattinen tasavalta, Sudan Darfurin kysymyksen osalta, Uganda ja Keski-Afrikan tasavalta),
 - ottaa huomioon, että tarkistuskonferenssi on otollinen tilaisuus tarkastella tuomioistuimen edistymistä ja sen toimintaa aseellisten selkkausten estämiseksi ja ratkaisemiseksi erityisesti naisia, rauhaa ja turvallisuutta koskevan YK:n turvallisuusneuvoston päätöslauselman nro 1325 mukaisesti,
 - ottaa huomioon Rooman perussäännön perustelut, joissa määritetään kansainvälisen rikostuomioistuimen toimivalta sekä määritellään raiskaus, seksuaalinen orjuus, pakkoprosituutio, pakkoraskaus, pakkoserilisaatio tai muu yhtä törkeä seksuaalisen väkivallan muoto rikokseksi ihmisyyttä vastaan,
 - ottaa huomioon neuvoston ja komission julkilausumat Kampalassa, Ugandassa pidettävästä kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön tarkistuskonferenssista,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. toteaa, että EU kannattaa vakaasti kansainvälistä rikostuomioistuinta sekä edistää Rooman perussäännön yleismaailmallisuutta ja puolustaa sen muodostamaa kokonaisuutta, jotta voidaan suojella ja parantaa kansainvälisten oikeudellisten menettelyjen riippumattomuutta, legitimiyyttä ja tehokkuutta,

⁽¹⁾ EUVL L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁽²⁾ Neuvoston asiak. 5742/04.

⁽³⁾ Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön sopimusvaltion ja Yhdysvaltojen välisiä henkilöiden rikostuomioistuimelle luovuttamisen ehtoihin liittyviä järjestelyjä koskevat pääperiaatteet.

⁽⁴⁾ Joukkotuhonnasta, ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista ja sotarikoksista vastuussa olevia henkilöitä koskevan eurooppalaisen yhteyspisteiden verkoston perustamisesta 13. kesäkuuta 2002 tehty päätös 2002/494/YOS (EYVL L 167, 26.6.2002, s. 1), eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13. kesäkuuta 2002 tehty puitepäätös 2002/584/YOS (EYVL L 190, 18.7.2002, s. 1) ja joukkotuhontarikosten, ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten ja sotarikosten tutkinnasta ja syytteesenpanosta 8. toukokuuta 2003 tehty päätös 2003/335/YOS (EYVL L 118, 14.5.2003, s. 12).

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- B. toteaa, että Rooman perussäännön mahdollisimman laaja ratifiointi ja täytäntöönpano ovat olleet myös EU:n tavoitteena laajentumisneuvotteluissa ja uusien jäsenvaltioiden EU:hun liittymistä edeltävässä vaiheessa, ja toteaa, että Rooman perussäännön ratifiointin ja täytäntöönpanon olisi oltava EU:n merkittävä tavoite myös sen suhteissa muiden kumppaneiden, erityisesti Yhdysvaltojen, Kiinan, Venäjän ja Israelin, kanssa,
- C. ottaa huomioon, että EU pyrkii järjestelmällisesti siihen, että neuvotteluvaltuutuksissa ja kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa olisi kansainvälistä rikostuomioistuinta koskeva lauseke,
- D. katsoo, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisuuden kunnioittaminen, edistäminen ja suojeleminen ovat osa unionin eettistä ja oikeudellista säännöstöä ja yksi Euroopan yhtenäisyyden ja eheyden kulmakivistä ⁽¹⁾,
- E. huomauttaa, että EU:n merkitys maailmanlaajuisena toimijana on viime vuosikymmeninä kasvanut,
- F. ottaa huomioon, että EU:n erityisedustajat tukevat EU:n politiikkoja ja etuja epävakailta alueilla ja epävakaisissa maissa ja toimivat aktiivisesti rauhan, vakauden ja oikeusvaltion periaatteiden vakiinnuttamiseksi,
- G. ottaa huomioon, että EU allekirjoitti huhtikuussa 2006 ensimmäisenä alueellisenä organisaationa yhteistyö- ja avunantosopimuksen kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa ⁽²⁾,
- H. toteaa, että EU on runsaan kymmenen vuoden aikana myöntänyt demokratiaa ja ihmisoikeuksia koskevasta eurooppalaisesta rahoitusvälineestä yli 40 miljoonaa euroa hankkeisiin, joiden tarkoituksena on tukea kansainvälistä rikostuomioistuinta ja kansainvälistä rikosoikeutta,
- I. ottaa huomioon, että AKT:n ja EU:n yhteinen parlamentaarinen edustajakokous on aktiivisesti pyrkinyt varmistamaan, että kansainvälinen rikosoikeus sisällytetään tarkistettuun AKT-EU-kumppanuussopimukseen (Cotonoun sopimukseen), ja että se on antanut useita päätöslauselmia, joissa vaaditaan rankaisemattomuuden torjunnan ottamista mukaan kansainväliseen kehitysyhteistyöhön ja asiaa koskevaan poliittiseen vuoropuheluun,
- J. toteaa, että tarkistuskonferenssi on sopimusvaltioille ja muille valtioille, kansalaisyhteiskunnalle ja muille sidosryhmille tärkeä tilaisuus painokkaasti vahvistaa sitoutumisensa oikeudenmukaisuuteen ja tilivelvollisuuteen,
- K. toteaa, että sopimusvaltiot ovat päättäneet hyödyntää tarkistuskonferenssin tarjoamaa tilaisuutta mennä Rooman perussääntöön ehdotettuja muutoksia pidemmälle ja tarkastella kansainvälistä rikostuomioistuinta yli kymmenen vuotta sen perustamisen jälkeen sekä arvioida laajemmin kansainvälisen rikosoikeuden tilaa keskittyen neljään pääaiheeseen eli täydentävyyteen, yhteistyöhön, siihen, miten Rooman perussäännön mukainen järjestelmä on vaikuttanut uhreihin ja asianomaisiin yhteisöihin, sekä rauhaan ja oikeudenmukaisuuteen,
- L. huomauttaa, että kansainvälisessä rikostuomioistuimessa on 111 sopimusvaltiota, mutta tietyt alueet, kuten Lähi-itä, Pohjois-Afrikka ja Aasia, ovat edelleen aliedustettuina,
- M. ottaa huomioon, että valtioiden, kansainvälisten järjestöjen ja kansainvälisen rikostuomioistuimen yhteistyö on välttämätöntä, jotta kansainvälinen rikosoikeusjärjestelmä olisi tehokas ja onnistunut erityisesti lainvalvonnan kannalta,
- N. ottaa huomioon, että kansainvälistä rikosoikeustuomioistuinta pyydettiin 19. huhtikuuta 2010 ensimmäisen kerran sen perustamisen jälkeen tutkimaan, onko valtio laiminlyönyt yhteistyövelvoitteensa,
- O. toteaa, että Rooman perussäännön taustalla olevan täydentävyyden periaatteen mukaan valtion on itse tutkittava ja tarvittaessa asetettava syytteeseen henkilöitä, joiden epäilleen syyllistyneen kansainvälisessä oikeudessa määriteltyyn rikokseen,

⁽¹⁾ Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 2 artikla, 3 artiklan 5 kohta ja 6 artikla.

⁽²⁾ EUVL L 115, 28.4.2006, s. 50.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- P. ottaa huomioon, että useimmissa konfliktitilanteissa, joissa oikeudenmukaisuutta ei ole sisällytetty osaksi rauhanpalauttamista, on palattu väkivallan tielle,
1. toistaa määrätietoisesti tukevansa kansainvälistä rikostuomioistuinta ja sen tavoitteita; korostaa, että kaikki EU:n jäsenvaltiot ratifioivat Rooman perussäännön unionin demokraattisten periaatteiden ja arvojen olennaisena tekijänä, ja kehottaa sen vuoksi jäsenvaltioita noudattamaan täysin perussääntöä EU:n säännösten osana;
 2. pitää tärkeänä, että tarkistuskonferenssin järjestäjäksi on valittu afrikkalainen maa, Uganda, ja tukee tuomioistuimen pyyntöä avata Addis Abebaan Afrikan unionin yhteystoimisto sekä tunnustaa samalla Rooman perussäännön mukaisen järjestelmän yleismaailmallisen ulottuvuuden;
 3. korostaa Rooman perussäännön yleismaailmallisuuden periaatteen merkitystä ja kehottaa komission puheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa aktiivisesti edistämään liittymistä perussääntöön ja sen ratifiointia;
 4. toistaa kantansa, jonka mukaan mikään immuniteettisopimus ei saisi mahdollistaa sotarikoksista, ihmisyyttä vastaan tehdyistä rikoksista tai joukkotuhontarikoksista syytettyjen henkilöiden rankaisemattomuutta; pitää myönteisenä Yhdysvaltain viranomaisten ilmoitusta, jonka mukaan uusia immuniteettisopimuksia ei tehdä, ja kehottaa Yhdysvaltoja ja sen kumppaneita luopumaan olemassa olevista immuniteettisopimuksista;
 5. kehottaa jäsenvaltioita osallistumaan tarkistuskonferenssiin mahdollisimman korkealla tasolla, myös valtion- ja hallitusten päämiesten tasolla, ja julkisesti vahvistamaan sitoutumisensa kansainväliseen rikostuomioistuimeen;
 6. kannustaa jäsenvaltioita kannanotoilla vahvistamaan sitoutumisensa kansainväliseen rikostuomioistuimeen ja mainitsemaan käytännön toimia, joihin ne aikovat ryhtyä sen tukemiseksi, esimerkiksi siten, että ne lupaavat panna täytäntöön Rooman perussäännön, ratifioida ja panna täytäntöön tuomioistuimen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn sopimuksen, tehdä yhteistyötä valmiuksiltaan heikompien valtioiden kanssa tuomioistuimen kansainvälisen hyväksynnän edistämiseksi ja osaltaan lujittaa täydentävyyteen ja yhteistyöhön perustuvaa järjestelmää etenkin uhreihin ja asianomaisiin yhteisöihin kohdistuvien vaikutusten osalta sekä muilla Rooman perussäännön aloilla;
 7. tukee määrätietoisesti hyökkäysrikoksen sisällyttämistä Rooman perussäännön 5 artiklan 1 kohdassa tuomioistuimen aineelliseen toimivaltaan ja toteaa, että Rooman perussäännön sopimusvaltioiden kokouksen erityistyöryhmän mukaan perussäännössä hyökkäysrikoksella tarkoitetaan sellaisen hyökkäyksen suunnittelua, valmistelua, alullepanoa tai toteuttamista valtion poliittiseen tai sotilaalliseen toimintaan tosiasiallisesti määräysvaltaa käyttävän tai sitä ohjaavan henkilön toimesta, joka luonteeltaan, törkeydeltään ja laajuudeltaan selvästi rikkoo YK:n peruskirjaa;
 8. toteaa painokkaasti, että hyökkäysrikoksen määritelmää koskeissa päätöksissä on kunnioitettava tuomioistuimen riippumattomuutta; suosittelee, että valtiot hyväksyisivät ehdotuksen, jossa ei edellytetä päätöstä hyökkäyksen olemassaolosta, ennen kuin kansainvälisen rikostuomioistuimen syyttäjä voi aloittaa tutkinnan, ja toteaa, että jos tarkistuskonferenssissa päätetään edellyttää tällaista päätöstä, sen olisi vaadittava, että päätös tehdään asiaankuuluvassa kamarissa Rooman perussäännön mukaisen oikeudenkäyntimenettelyn aikana;
 9. kehottaa jäsenvaltioita antamaan mielekkään panoksen arviointiin siten, että ne osallistuvat aktiivisesti virallisiin paneelikeskusteluihin sekä kansalaisyhteiskunnan (ja muiden sidosryhmien) virallisen konferenssin liepeillä järjestämiin tapahtumiin;
 10. kehottaa myös jäsenvaltioita hyödyntämään tarkistuskonferenssin tarjoamaa tilaisuutta vahvistaa sitoutumisensa tuomioistuimeen tarkistuksen kohteena olevia neljää aihetta koskevilla kannanotoilla sekä kunnioittamaan sitoumuksiaan;
 11. tukee kansainvälistä rikostuomioistuinta tarkistuskonferenssin aikana Rooman perussäännön kaikkien täytäntöönpanovaiheiden ja vaikutusten arvioinnissa sekä korostaa uhrien ja asianomaisten yhteisöjen asemaa;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

12. on huolissaan Rooman perussäännön mukaisen järjestelmän vaikutuksista tuomioistuimen toimivaltaan kuuluvien rikosten uhreihin sekä niiden kohteena oleviin henkilöihin ja yhteisöihin; katsoo, että on olennaista varmistaa, että uhrit ja asianomaiset yhteisöt saavat tietoa tuomioistuimesta ja ymmärtävät sen työn, ja että uhrien oikeuksien ja etujen olisi oltava Rooman perussäännön sopimusvaltioille ensisijainen asia, sillä kansainvälinen rikostuomioistuin on oikeuslaitos, joka täydentää valtioiden ensisijaista tehtävää suojella uhreja yksitellen ja ryhminä sekä taata heille oikeussuojakeinot ja tosiasiallinen hyvitys; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi

- tehtävä aktiivisesti yhteistyötä, kun henkilöstä on annettu kansainvälisen rikostuomioistuimen pidätysmääräys, jotta voidaan helpottaa henkilön siirtämistä tuomioistuimen tuomittavaksi;
- todettava, että kansainvälisen rikostuomioistuimen käytettävissä on innovatiivisia välineitä uhrien oikeussuojakeinojen toteuttamiseksi ja että näihin kuuluu uhrien mahdollisuus osallistua tuomioistuimen menettelyihin ja hakea hyvitystä, sekä otettava huomioon uhreja varten perustetun erityisrahaston täydentävä tehtävä hyvityksen ja muun avun, kuten todistajansuojan, tarjoamisessa; varmistettava, että uhrit ja heidän asianajajansa saavat asianmukaista oikeusapua ja -suoja;
- todettava, että tuomioistuin on tähän mennessä onnistunut tavoittamaan asianomaisia yhteisöjä, ja kannustettava sitä edelleen kehittämään tällaista toimintaa sekä korostettava tuomioistuimen kenttäoperaatioiden merkitystä sen vaikutusten lisäämisessä uhrien ja asianomaisten yhteisöjen keskuudessa;
- kiinnitettävä erityistä huomiota perinteisesti syrjittyinä olleisiin ryhmiin, kuten lapsiin, naisiin ja alkupeäräiskansoihin, jotta kansainvälisen rikosoikeuden avulla ei entisestään pahennettaisi niiden jo kokemaa vahinkoa ja stereotyyppittelyä;
- annettava huomattava rahoitusosuus uhreja varten perustettuun erityisrahastoon;
- käytävä tarkistuskonferenssin aikana vuoropuhelua kansalaisyhteiskunnan kanssa, jotta sen näkemykset olisivat asianmukaisesti edustettuina, sekä osallistuttava Human Rights Networkin järjestämiin tapahtumiin People's Space -foorumilla;

13. kehottaa uudelleen jäsenvaltioita varmistamaan täysimääräisen yhteistyön sopimusvaltioiden, perussäännön allekirjoittaneiden valtioiden ja tuomioistuimen välillä Rooman perussäännön 86 artiklan mukaisesti, jotta voidaan seuraavin keinoin noudattaa perussäännön johdanto-osassa vahvistettua tavoitetta, että ”vakavimmista rikoksista, jotka koskettavat koko kansainvälistä yhteisöä, tulee rangaista”:

- jäsenvaltiot antavat Rooman perussäännön 9 osan mukaisesti yhteistyötä koskevaa kansallista lainsäädäntöä, jolleivät ne ole vielä tehneet niin;
- jäsenvaltiot vahvistavat sitoutumisensa siihen, että ne tarjoavat tuomioistuimelle varauksetta kaikkea tarvittavaa yhteistyötä ja apua;
- jäsenvaltiot harkitsevat tilapäisten sopimusten tekemistä tuomioistuimen kanssa uhrien ja todistajien siirtämiseksi sekä tuomioistuimen tuomioiden täytäntöönpanemiseksi;
- jäsenvaltiot varmistavat, että yhteistyöstä tulee pysyvä aihe tuomioistuimen sopimusvaltioiden kokouksen asialistalla, että tuomioistuimen tosiasiallisista haasteista ja tarpeista käydään keskustelua ja että valtioiden saavuttamaa edistystä mitataan;

14. pitää myönteisenä Rooman perussäännön 124 artiklan (”siirtymämääräys”) tarkistamista ja käsittelyä, sillä valtio voi sen nojalla olla hyväksymättä tuomioistuimen toimivaltaa sen kansalaisten sotarikosten suhteen seitsemän vuoden ajan ratifoinnista, ja vaatii määräyksen pikaista poistamista perussäännöstä, jotta lakia sovelletaan yhtä lailla kaikkiin perussäännön sopimusvaltioiden alueella tehdyistä tai niiden kansalaisten tekemistä väitetyistä sotarikoksista epäiltyihin;

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

15. kehottaa jäsenvaltioita asettamaan etusijalle, että tuomioistuimen toimivaltaan kuuluviin sotarikoksiin sisällytettäisiin tiettyjen aseiden käyttö muissa kuin kansainvälisissä aseellisissa selkkauksissa, kuten Belgia ehdotti sopimusvaltioiden kokouksen kahdeksannessa istunnossa tekemissään tarkistuksissa Rooman perussäännön 8 artiklaan, jotta myrkyn tai myrkkyyseiden, tukehduttavien, myrkyllisten tai muiden kaasujen ja kaikkien vastaavien nesteiden, tarvikkeiden tai laitteiden sekä ihmisen ruumiissa helposti laajentuvien tai litistyvien luotien käyttämisestä tulisi rangaistavaa myös muissa kuin kansainvälisissä aseellisissa selkkauksissa;
16. korostaa tuomioistuimen täydentävyyden periaatetta, joka on kattavan kansainvälisen rikosoikeusjärjestelmän (Rooman perussäännön mukaisen järjestelmän) perusta ja jonka nojalla kansainvälisen rikostuomioistuimen täydentävä (toissijainen) toimivalta selvästi täydentää kansainvälisten rikosten tutkintaa ja syytteenpanoa koskevaa sopimusvaltioiden ensisijaista velvollisuutta;
17. on vakuuttunut siitä, että jäsenvaltioiden olisi Kampalassa käytävissä keskusteluissa
- vahvistettava sotarikosten, joukkotuhonnan ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten tutkintaa ja syytteenpanoa koskeva ensisijainen velvollisuutensa sekä sitouduttava antamaan lainsäädännössään sotarikosten, joukkotuhonnan ja ihmisyyttä vastaan tehtyjen rikosten määritelmiä Rooman perussäännön mukaisesti;
 - harjoitettava myönteistä täydentävyyttä muun muassa korostamalla tehokkaiden kansallisten menettelyjen tarvetta myös maissa, joissa oikeudenmukaisuuden merkitys on entisestään korostunut, kuten maissa, joiden tapauksia kansainvälinen rikostuomioistuin parhaillaan käsittelee tai alustavasti tutkii;
 - korostettava, että on tärkeää panna vireille ja soveltaa tehokkaita kansallisia menettelyjä ja erityisesti tarkastella valtioiden poliittisen tahdon puuttumista koskevaa kysymystä;
 - korostettava, että on erittäin tärkeää vahvistaa valtioiden poliittista tahtoa hoitaa täydentävyyden mukaiset velvoitteensa ja ryhtyä toimiin, jotta valtioita kannustetaan puolustamaan oikeudenmukaisuutta ja torjumaan rankaisemattomuutta;
18. kehottaa kaikkia Rooman perussäännön sopimusvaltioita ja erityisesti EU:n jäsenvaltioita antamaan tai panemaan täytäntöön kansallista lainsäädäntöä, jolla varmistetaan, että ne voivat tehdä täysimääräisesti yhteistyötä kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa;
19. kehottaa kaikkia Rooman perussäännön sopimusvaltioita tekemään kansainvälisen rikostuomioistuimen kanssa sopimuksia uhrien ja todistajien siirtämisestä sekä tuomioiden täytäntöönpanosta;
20. kehottaa EU:ta ja sen jäsenvaltioita sekä muita kansainvälisiä avunantajia tukemaan uudistuksia ja kansallisten valmiuksien kehittämistä koskevia toimia, joiden tarkoituksena on lujittaa riippumatonta oikeuslaitosta, lainvalvontaa ja vankeinhoitojärjestelmää kaikissa kehitysmaissa, joihin Rooman perussäännössä määritellyt rikokset suoraan vaikuttavat, sekä siten varmistamaan täydentävyyden periaatteen tosiasiallisen täytäntöönpanon ja myös tuomioistuimen tuomioiden noudattamisen valtioissa;
21. kehottaa sopimusvaltioita antamaan Kampalassa käytävien keskustelujen perusteella päätöslauselman, jossa korostetaan uhrien tosiasiallisten oikeussuojakeinojen merkitystä oikeudenmukaisessa ja puolueettomassa oikeudenkäynnissä;
22. kehottaa EU:n jäsenvaltioita uudistamaan sitoutumisensa vastaisuudessakin kansainväliseen rikostuomioistuimeen;
23. tukee kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussäännön sopimusvaltioiden korkean tason edustajien ehdotusta nimetä heinäkuun 17. päivä, joka oli vuonna 1998 Rooman perussäännön tekopäivä, kansainvälisen rikosoikeuden päiväksi;
24. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission puheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden ja ehdokasvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.
-

Torstai 20. toukokuuta 2010

Kuluttajille ja kansalaisille tarkoitetut yhtenäismarkkinat

P7_TA(2010)0186

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta (2010/2011(INI))

(2011/C 161 E/14)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission Eurooppa-neuvostolle antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020, älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon professori Mario Montin komissiolle antaman mietinnön yhtenäismarkkinoiden elvyttämisestä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Euroopan kansalaisten toimintasuunnitelma: EU:n tulokseteko” (KOM(2006)0211),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”2000-luvun Euroopan yhtenäismarkkinat” (KOM(2007)0724) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”The single market: review of achievements” (SEC(2007)1521), parlamentin 4. syyskuuta 2007 antaman päätöslauselman sisämarkkinakatsauksesta ⁽²⁾ ja komission valmisteluasiakirjan ”The single market review: one year on” (SEC(2008)3064),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Mahdollisuudet, väylät ja yhteisvastuu: 2000-luvun Euroopan uusi sosiaalinen visio” (KOM(2007)0726) ja komission tiedonannon ”Yleishyödyllisiä palveluita ja yleishyödyllisiä sosiaalipalveluita koskeva uusi eurooppalainen sitoumus” (KOM(2007)0725) ja parlamentin 27. syyskuuta 2006 antaman päätöslauselman yleishyödyllisiä palveluita koskevasta komission valkoisesta kirjasta ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 29. kesäkuuta 2009 antaman suosituksen yhtenäismarkkinoiden toiminnan parannustoimista ⁽⁴⁾ ja komission 12. heinäkuuta 2004 antaman suosituksen sisämarkkinoihin vaikuttavien direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon sisämarkkinoiden tulostaulun heinäkuulta 2009 (SEC(2009)1007) ja parlamentin 9. maaliskuuta 2010 ⁽⁶⁾ ja 23. syyskuuta 2008 ⁽⁷⁾ sisämarkkinoiden tulostaulusta antamat päätöslauselmat,
- ottaa huomioon komission neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle antaman tiedonannon ”EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013: Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen (KOM(2007)0099)” ja parlamentin 20. toukokuuta 2008 EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013 antaman päätöslauselman ⁽⁸⁾,
- ottaa huomioon komission 28. tammikuuta 2009 antaman tiedonannon ”Yhtenäismarkkinoiden seuranta kuluttajan kannalta: toinen kuluttajamarkkinoiden tulostaulu” (KOM(2009)0025) ja siihen liittyvän komission valmisteluasiakirjan ”Toinen kuluttajamarkkinoiden tulostaulu” (SEC(2009)0076),

⁽¹⁾ Julkaistaan huhtikuussa 2010.

⁽²⁾ EUVL C 187 E, 24.7.2008, s. 80.

⁽³⁾ EUVL C 306 E, 15.12.2006, s. 277.

⁽⁴⁾ EUVL L 176, 7.7.2009, s. 17.

⁽⁵⁾ EUVL L 98, 16.4.2005, s. 47.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0051.

⁽⁷⁾ EUVL C 309 E 4.12.2008, s. 46.

⁽⁸⁾ EUVL C 180 E, 17.7.2008, s. 26.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon komission 2. heinäkuuta 2009 antaman tiedonannon kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten täytäntöönpanosta (KOM(2009)0330) ja komission 2. heinäkuuta 2009 antaman kertomuksen kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä") soveltamisessa (KOM(2009)0336),
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajansuojasta ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä rajatylittävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa" (KOM(2009)0557),
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean "Yhtenäismarkkinat, tuotanto ja kulutus" -erityisjaoston kertomuksen "Obstacles to the European single market 2008" ⁽²⁾,
- ottaa huomioon SOLVIT-verkon vuosikertomuksen 2008 SOLVIT-verkon kehityksestä ja toiminnasta (SEC(2009)0142), komission 8. toukokuuta 2008 antaman valmisteluasiakirjan toimintasuunnitelmasta kansalaisille ja yrityksille tarjottavien yhtenäismarkkinoiden neuvontapalvelujen integroidusta lähestymistavasta (SEC(2008)1882) ja parlamentin 9. maaliskuuta 2010 SOLVIT-verkosta antaman päätöslauselman ⁽³⁾,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista, jolla pyritään vahvistamaan yhteiset puitteet akkreditointia ja valvontaa koskevia sääntöjä varten,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan, jossa määrätään, että "sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti",
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohdan, jonka mukaan unionin pyrkimyksenä on "täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen",
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, joka on sisällytetty sopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 9 artiklan, jossa määrätään, että "unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset",
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 11 artiklan, jossa määrätään, että "ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävä kehityksen edistämiseksi",
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 12 artiklan, jossa määrätään, että "kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa",
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 14 artiklan ja sen pöytäkirjan N:o 26 yleistä (taloudellista) etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0046.

⁽²⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0047.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0132/2010),
- A. katsoo, että on liian monia esteitä, jotka johtuvat puutteellisista oikeuksista ja mahdollisuuksista koskevista tiedoista, hajanaisesta sääntelystä, tiettyjä tärkeitä aloja koskevien lainsäädäntöaloitteiden puutteesta, sääntöjen huonosti toteutetusta kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisesta, niiden puutteellisesta soveltamisesta ja valvonnasta sekä puutteellisesta hallinnollisesta koordinoinnista ja yhteistyöstä niiden kansalaisten, kuluttajien ja pk-yritysten tiellä, jotka haluavat liikkua, tehdä ostoksia, myydä tai tehdä kauppaa rajojen yli tuntien samaa turvallisuuden ja luottamuksen tunnetta kuin omassa jäsenvaltiossaan,
- B. ottaa huomioon, että pyrkimykset lainsäädännön yhdenmukaistamiseen näiden esteiden poistamiseksi ovat samalla joskus johtaneet ylisääntelyyn, joka on vaikuttanut haitallisesti useimpiin pk-yrityksiin ja erityisesti sellaisiin mikroyrityksiin, jotka eivät halua toimia eurooppalaisilla markkinoilla, vaan toimivat mieluummin paikallisesti, sekä paikallisiin hallintoelimiin; kehottaa siksi laatimaan parempaa lainsäädäntöä, josta aiheutuu mahdollisimman vähän byrokratiaa,
- C. katsoo, että vain pieni osuus työntekijöistä, palveluntarjoajista ja ammattilaisista muuttaa toiseen jäsenvaltioon muun muassa sen vuoksi, että muuttoon liittyvä byrokratia ja sosiaaliturvan menettämisen riski tekevät siitä liian monimutkaisen ja kalliin,
- D. katsoo, että harvat yrittäjät ja pk-yritykset tarjoavat tuotteitaan ja palvelujaan kotimarkkinoidensa ulkopuolelle kieliongelmiin, investointien, maksujen ja vastuiden epävarmuuden sekä jäsenvaltioiden välisten lainsäädännön, hallinnon, yhteiskunnan ja kulttuurin perinteitä koskevien erojen takia,
- E. katsoo, että yhtenäismarkkinoita ei pidä tarkastella erillään muista monialaisen politiikan aloista, erityisesti terveydestä, sosiaaliturvasta ja kuluttajansuojasta, työlainsäädännöstä, ympäristöstä, kestävästä kehityksestä ja ulkoasioista,
- F. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategiassa olisi määriteltävä realistiset tavoitteet ympäristöystävällisen ja tietopohjaisen sosiaalisen markkinatalouden ja kestäväen kehityksen saavuttamiselle vuoteen 2020 mennessä; katsoo, että EU 2020 -strategian on perustuttava EU:n yhtenäismarkkinoihin, joissa huomioidaan sosiaalisen oikeudenmukaisuuden ja talouskasvun haasteet ja keskitytään kansalaisille, kuluttajansuojalle ja pk-yrityksille saatavaan hyötyyn,
- G. katsoo, että yhtenäismarkkinoihin ja kansainväliseen kauppaan liittyvät asiat ovat yhä enemmän riippuvaisia toisistaan ja vaikuttavat toisiinsa,
- H. ottaa huomioon, että monet EU:n kansalaiset eivät tiedä, miten he voisivat käytännössä hyötyä yhtenäismarkkinoista, koska niistä ei ole käytettävissä tarpeeksi tietoa ja koska tätä tietoa ei välitetä tarpeeksi hyvin,

Yleisiä huomioita

1. ottaa huomioon, että unioni on erityisen haastavassa tilanteessa Euroopan yhtenäismarkkinoiden yhdyntymisen historiassa; katsoo, että nykyisten ja tulevien haasteiden käsittelyn on oltava yhdenmukaista, päättäväistä, sitoutunutta ja vahvaa sekä siinä on huomioitava herkkyyys ja käytännöllisyys yhteistyön ja yhteisvastuullisuuden hengessä; korostaa, että näiden toimien toteuttaminen edellyttää komissiolta ehdottomasti vahvaa johtajuutta ja huomattavaa aloitteentekokykyä sekä neuvostolta, jäsenvaltioilta ja Euroopan parlamentilta poliittista tahtoa;
2. korostaa, että yhteismarkkinat eivät ole ainoastaan taloudellinen rakennelma, vaan että sisämarkkinoiden lainsäädännöllä suojataan ja säilytetään kansalaisten erityisiä perusoikeuksia, kuten turvallisuus ja yksityisyys, minkä vuoksi moitteettomasti toimivat yhtenäismarkkinat ovat Euroopan unionin kansalaisten, kuluttajien ja pk-yritysten etujen mukaiset, kun otetaan huomioon monet taloudelliset ja muut haasteet, joita Euroopan unionilla on tällä hetkellä edessään;
3. korostaa, että EU:n yhtenäismarkkinoiden rakenteen taloudellisista, teknisistä ja lainsäädännöllisistä puutteista huolimatta ne ja euroalue muodostavat parhaan esimerkin Euroopan unionin todellisesta taloudellisesta yhdyntymisestä ja yhtenäisyydestä ja että ne ovat varmaankin näkyvin Euroopan yhdyntymisen saavutus EU:n kansalaisten kannalta;

Torstai 20. toukokuuta 2010

4. korostaa, että yhteismarkkinoilla on pyrittävä avaamaan uusia näkymiä tutkimuksen ja innovoinnin alalla ja edistämään tehokkaammin sellaisten tuotteiden ja palvelujen kehittämistä, jotka keskittyvät tietoon ja tekniikkaan ja joilla edistetään tulevaisuuden talouskasvua;

5. kannattaa ja tukee täysin komission aikomusta asettaa yhtenäismarkkinoiden ytimeen kansalaiset, jotka elävät niiden alueella ja käyttävät niitä päivittäin, sekä komission sitoumusta toimia yhtenäismarkkinoiden päättäväisenä puolustajana käyttämällä kaikkia täytäntöönpanovaltuuksiaan ja kehittämällä yhtenäismarkkinoista Lissabonin sopimuksen velvoitteisiin perustuvan sosiaalisen ja ympäristöystävällisen vision;

Yhtenäismarkkinoiden yhdentymisprosessi ei ole peruuttamaton

6. korostaa, että siirtyminen yhtenäismarkkinoihin ei ole peruuttamaton prosessi ja että yhtenäismarkkinoiden olemassaoloa ei pidä pitää itsestäänselvyytenä;

7. ilmaisee huolensa siitä, että paluu taloudelliseen protektionismiin jäsenvaltioissa johtaisi mitä todennäköisimmin yhtenäismarkkinoiden pirstoutumiseen, ja toteaa, että sitä on siksi vältettävä; on huolissaan siitä, että tämänhetkistä rahoitus- ja taluskriisiä voitaisiin käyttää perusteena protektionististen toimenpiteiden elvyttämiseksi eri jäsenvaltioissa, vaikka meneillään olevan kriisin ratkaisemiseksi olisi syytä turvautua yhteisiin suojamekanismeihin;

8. katsoo, että kriisi on vahingoittanut huomattavasti yhtenäismarkkinoiden yhdentymisprosessia ja että jäsenvaltioiden talousjärjestelmistä peräisin olevat puutteet ja eriarvoisuudet ovat lisänneet yhtenäismarkkinoita kohtaan tunnettua vihamielisyyttä ja epäluottamusta;

9. muistuttaa, että kriisin torjumiseen käytettävien menettelytapojen ei pidä haitata yhtenäismarkkinoiden yhdentymisprosessia vaan päinvastoin niiden pitäisi tarjota mahdollisuus yhtenäismarkkinoiden nykyisen rakenteen uudistamiseen, vakiinnuttamiseen ja parantamiseen, ympäristöystävällisen talouden työllistämispotentiaalin vapauttamiseen sekä kansalaisten, erityisesti kuluttajien ja pk-yritysten luottamuksen palauttamiseen;

10. korostaa, että yhtenäismarkkinoiden elvytys ei saa määräytyä ainoastaan viimeaikaisen taloustaantumman perusteella ja että elvytyksen on oltava laajempaa kuin kriisistä saatujen kokemusten huomioiminen;

11. painottaa, että yhtenäismarkkinoiden elvyttämisellä olisi saavutettava konkreettisia, mitattavissa ja saavutettavissa olevia, tärkeitä ja ajallisesti määriteltyjä tavoitteita, jotka on saavutettava käyttämällä asianmukaisia ja tehokkaita poliittisia välineitä, jotka perustuvat kaikkia EU:n kansalaisia koskeviin neljään vapaan liikkuvuuden periaatteeseen;

12. korostaa, että Euroopan yhtenäismarkkinat tarvitsevat kipeästi uutta pontta ja että EU:n toimielimiltä, erityisesti komissiolta, vaaditaan vahvaa johtajuutta ja jäsenvaltioilta poliittista vastuuta, jotta voidaan palauttaa usko ja luottamus yhtenäismarkkinoihin;

Tarve yhtenäismarkkinoihin sovellettavasta kokonaisvaltaisesta ja yhteisestä menettelytavasta

13. katsoo, että aikaisempaa näkemystä yhtenäismarkkinoista on täydennettävä, jotta siitä tulee osallistuttavampi; korostaa, että kaikkien yhtenäismarkkinoiden muokkaamiseen ja toteuttamiseen osallistuvien on omaksuttava kokonaisvaltaisempi menettelytapa ja sisällytettävä siihen kansalaisten huolenaiheet;

14. korostaa, että voimakkaammat, tiiviimmät ja laajentuneet yhteismarkkinat ovat ratkaisevan tärkeitä kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta;

15. korostaa, että yhtenäismarkkinoiden tulisi olla keskeisessä asemassa, kun pyritään toteuttamaan EU 2020 -strategian pitkän aikavälin vision tavoitetta kestävästä ja erittäin kilpailukykyisestä sosiaalisesta markkinataloudesta;

Torstai 20. toukokuuta 2010

16. katsoo, että yhtenäismarkkinat ovat hyvin tärkeä edellytys Eurooppa 2020 -strategian onnistumiselle; ehdottaa siksi, että EU:n toimielinten olisi koordinoitava EU:n yhtenäismarkkinoiden elvyttämisen strategiaa ja käytäntöjä ja että niiden on perustuttava käytännölliseen, kattavaan ja laajaan sopimukseen, jota kaikki jäsenvaltiot tukevat, ja keskityttävä pääosin painopisteisiin, joista jäsenvaltiot voivat todella ottaa vastuun ja jotka ne toteuttavat tehokkaasti kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;

17. painottaa, että yhtenäismarkkinoiden olisi tuotettava myös vastedes hyötyä kuluttajille paremman laadun, suuremman valikoiman, kohtuullisten hintojen sekä palvelujen ja tuotteiden turvallisuuden muodossa;

18. vaatii uutta poliittista ajattelumallia, jossa kansalaiset ja kuluttajat ja pk-yritykset ovat keskeisessä asemassa EU:n yhtenäismarkkinoiden elvyttämisessä; katsoo, että tämä voidaan toteuttaa asettamalla EU:n kansalaiset Euroopan unionin politiikan keskipisteeksi;

19. katsoo, että yhtenäismarkkinoiden elvyttäminen vaatii paremman valvontajärjestelmän tehokasta täytäntöönpanoa sekä vuoropuhelun lisäämistä, jotta taataan, että kansalaisten ja kuluttajien tarpeet otetaan asianmukaisesti huomioon; katsoo, että todisteisiin ja kansalaiseen perustuva lähestymistapa auttaa unionia palauttamaan yleisen luottamuksen EU:n yhtenäismarkkinoihin ja löytämään aloitteiden toteuttamiseen oikean tavan, jolla unioni saa tarvitsemansa kilpailuedun rajoittamatta sosiaalista ulottuvuutta;

20. toistaa, että yhtenäismarkkinoiden yhteiskunnalle, kuluttajille, ympäristölle ja taloudelle tuomien vaikutusten tarkoituksenmukainen arviointi – jonka pitäisi kuulua kaikkiin yhtenäismarkkinoita koskeviin ehdotuksiin – on ratkaiseva yleisen luottamuksen saavuttamisen kannalta ja varmistaa myös yhteiskuntaan, kuluttajansuojaan, ympäristöön ja talouteen liittyvien tavoitteiden realistisen sisällyttämisen;

21. katsoo, että rajojen poistaminen yhtenäismarkkinoilta on entisestään parantanut EU:n kilpailukykyä syyttä globalisoituneessa maailmassa;

22. korostaa, että sisämarkkinoiden moitteeton toiminta on erottamaton osa EU:n maailmanlaajuisen taloudellisen toimijan roolia; katsoo, että Euroopan unionin on suojeltava sosiaalista suojelua ja ympäristön suojelua koskevaa toimintamalliaan siten, että se velvoittaa noudattamaan tiukasti tuontituotteita ja -palveluja koskevia säännöksiään ja puolustaa järkkymättömästi kyseisten säännösten täytäntöönpanoa erityisesti monenvälisillä foorumeilla ja etenkin Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisumenettelyissä;

23. korostaa, että yhtenäismarkkinat ja yhteinen valuutta ovat toimineet suojakilpenä Euroopan unionille ja vähentäneet rahoituskriisin kielteisiä vaikutuksia yrityksiin ja kansalaisiin;

Yhtenäismarkkinapolitiikan haasteet ja mahdollisuudet

24. katsoo, että unionin suurin haaste on tasapainon löytäminen toisaalta talouskasvua ja työpaikkojen luomista kannustavan ja tulevaisuuden suurten haasteiden (kilpailukyky, tutkimus ja kehitys, teollisuuspolitiikka, väestörakenteen muutosta koskeva haaste, ympäristö, teknologia jne.) yhtenäiseen ratkaisemiseen kykenevän avoimen talouden ja toisaalta sellaisen talousjärjestelmän välille, joka pystyy samalla tarjoamaan kuluttajansuojan ja kansalaisten tarvitsemat yhteiskuntaan ja ympäristöön liittyvät suojatoimet;

25. korostaa, että yhtenäismarkkinoiden sääntöjä sovelletaan edelleen epätasaisesti, sillä markkinat eivät ole riittävän hyvin sidoksissa toisiinsa, minkä vuoksi yritykset ja kansalaiset joutuvat kohtaamaan päivittäin vaikeuksia rajat ylittävässä toiminnassa, sillä yksittäiseen liiketoimeen saatetaan soveltaa 27 erilaista oikeusjärjestelmää;

Torstai 20. toukokuuta 2010

26. korostaa, että on tärkeää perustaa yhtenäismarkkinat uusille vähähiilille ympäristötekniikoille, -palveluille ja -tuotteille kehittämällä EU:n laajuisia standardeja hiilidioksidipäästöjä varten; huomauttaa, että energiaa säästäviä tuotteita koskevien selkeiden standardien ja merkintöjen on tultava vähitellen pakollisiksi koko unionin alueella; toteaa, että nykyiset menetelmät ja standardit olisi otettava huomioon kehitettäessä uusia standardeja hiilijalanjälkiä varten; korostaa, että tällaisista standardeista ei saa aiheutua kohtuuttomia vaatimuksia varsinkaan pk-yrityksille;

27. vaatii, että digitaalisella aikakaudella unionin on hyödynnettävä perusteellisesti Internetin ja verkko-kaupan sekä pk-yrityksillä ja julkisilla viranomaisilla olevan tieto- ja viestintäteknologian tarjoama potentiaali ja mahdollisuudet yhtenäismarkkinoiden jatkokehityksessä, saattamalla ne kaikkien kansalaisten ulottuville; korostaa, että uusien tekniikoiden kehityksessä on huomioitava tarve suojella kansalaisia, kuluttajia ja pk-yrityksiä sekä haavoittuvimmassa asemassa olevia väestöryhmiä;

28. korostaa, että on tärkeää luoda uusia liiketoimintamalleja, joissa tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijat saavat asianmukaisen korvauksen, ilman että rajoitetaan tarpeettomasti kuluttajien mahdollisuuksia käyttää luovia sisältöjä verkossa;

29. tukee komission tekemiä aloitteita tutkimuksen, osaamisen ja innovaatioiden asettamiseksi etusijalle kaikissa tulevilla strategioissa; odottaa, että unionin tulevissa talousarvioissa myönnetään riittävät varat näitä ratkaisevia tekijöitä varten; muistuttaa tässä yhteydessä, että yhteisö-patenttia koskeva keskeneräinen kysymys on käsiteltävä loppuun; ehdottaa, että komissio alkaa tutkia mahdollisuuksia löytää konkreettisia kriteerejä tutkimuksen, osaamisen ja innovoinnin alalla saavutettujen tulosten mittaamiseen;

30. tukee komission ponnisteluja valmisteiden turvallisuuden edistämiseksi tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) No 765/2008 avulla;

Kansalaiset ja kuluttajat yhtenäismarkkinoilla

31. on vakuuttunut, että Euroopan kansalaisten käsitykset, ymmärrys ja tiedot yhtenäismarkkinoista ovat vähäiset, olemattomat, sekavat tai jopa kielteiset, mikä johtuu osittain poliittisen sitoutumisen ja tiedotuksen puutteesta ja yleisen tietoisuuden vähäisyydestä; katsoo, että on ryhdyttävä määrätietoisiin toimenpiteisiin, jotta Euroopan unionin yhtenäismarkkinoita koskeva politiikka vastaisi kansalaisten ja erityisesti kuluttajien ja pk-yritysten tarpeisiin ja jotta sen avulla saataisiin aikaan konkreettisia tuloksia edellä mainittujen ryhmien hyväksi;

32. korostaa, että jotta voidaan varmistaa Euroopan unionin kansalaisten sosiaalinen ja taloudellinen tuki ja yhteistyö, Euroopan unionin ja sen jäsenvaltioiden on intensiivisesti edistettävä Euroopan taloudellisen yhdentymisen tarjoamia mahdollisuuksia ja muutettava yleistä käsitystä yhtenäismarkkinoista lisäämällä ihmisten tietoisuutta ja ymmärrystä sen heille tarjoamista eduista sekä keinoista käyttää näitä oikeuksia tehokkaasti; katsoo siksi, että kansalaisten arkielämään ja kuluttajien tarpeisiin suoraan vaikuttavilla aloilla olisi oltava keskeinen asema yhtenäismarkkinoilla;

33. katsoo, että ilmeisimpiä kuluttajien erityisesti palvelualalla kohtaamia ongelmia, joihin on puututtava ensisijaisesti pikaisten tulosten saavuttamiseksi, ovat seuraavat: (1) turvallisten tuotteiden ja laadukkaiden palvelujen saatavuus; (2) luotettavien, vertailukelpoisten ja puolueettomien tietojen, hintavertailut mukaan lukien, saatavuus; (3) sopimussuhteiden selkeyttäminen ja niihin liittyvän oikeusvarmuuden parantaminen; (4) maksuvarmuuden lisääminen; (5) mahdollisuus käyttää asianmukaisia, kohtuuhintaisia ja tehokkaita muutoksenhakumenettelyjä ja (6) järjestelmän parempi tuntemus ja järjestelmään kohdistuvan luottamuksen lisääminen;

34. katsoo, että kansalaisille ei anneta tarpeeksi tietoa yhtenäismarkkinalainsäädännöstä eikä heidän oikeuksistaan ja niiden valvomisesta; korostaa tarvetta organisoida asiaa koskevat verkkosivustot, SOLVIT ja asiointipisteet tehokkaammin; katsoo, että tällaisten aloitteiden koordinoitua on lisättävä ja niistä tiedottamista parannettava, koska ne eivät tähän mennessä ole tavoittaneet kohderyhmäänsä; korostaa komission ”Sinun Eurooppasi” -verkkoportaalin merkitystä kansalaisille ja yrityksille tiedottamisessa asumiseen, työhön ja liiketoimintamahdollisuuksiin liittyvistä seikoista; ehdottaa, että nykyisiä tiedotusmahdollisuuksia vahvistetaan sen sijaan että perustettaisiin uusia asiointipisteitä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

35. katsoo, että yritysmaailman omaksuma vastuullinen asenne, johon kuuluu yritys vastuuperiaatteen, kilpailusääntöjen ja kuluttajien taloudellisten etujen kunnioittaminen, auttaisi kuluttajien luottamuksen rakentamisessa ja on vähimmäistoimi kuluttajansuojan vahvistamiseksi;

36. katsoo, että taloudellisen yhdentymisen aloitteet voivat onnistua paremmin, jos kansalaiset ovat vakuuttuneita siitä, että heidän sosiaaliset oikeutensa turvataan ja että sisämarkkinapolitiikka vaikuttaa myönteisesti kansallisiin sosiaalipolitiikkoihin;

37. pahoittelee, että vain pieni osuus kansalaisista, kuluttajista ja pk-yrityksistä on tietoinen nykyisistä vaihtoehtoisista oikeussuojakeinoista tai tietää, miten tehdään valitus komissiolle; toteaa, että nykyisiä kansalaisille ja yrityksille tarkoitettuja SOLVIT-järjestelmän kaltaisia ongelmanratkaisujärjestelmiä on vahvistettava parlamentin 2. maaliskuuta 2010 SOLVIT-järjestelmästä hyväksymän mietinnön (2009/2138(INI)) mukaisesti; kehottaa komissiota käynnistämään nopeutetun perustamissopimuksen rikkomismenettelyn, jos ratkaisematta jääneestä SOLVIT-valituksesta käy ilmi yhteisön oikeuden ilmeinen rikkomus; pitää valittavana, että vaihtoehtoisia konfliktien ratkaisumekanismeja ei komission tätä asiaa koskevista suosituksista huolimatta ole vielä käytettyä käyttöön asianmukaisesti tai että ne eivät toimi tyydyttävällä tavalla;

38. korostaa, että kuluttajajärjestöillä on tärkeä rooli kuluttajien oikeuksia koskevan tiedon välittämisessä kuluttajille, kuluttajien tukemisessa kuluttajariidoissa ja kuluttajien etujen ajamisessa yhtenäismarkkinoita toteuttaessa;

Pienet ja keskiuuret yritykset yhtenäismarkkinoilla

39. vahvistaa, että pk-yritykset muodostavat tärkeän osan Euroopan talouden selkärangasta ja ovat työpaikkojen luomisen, talouskasvun, ympäristöstävälliseen talouteen siirtymisen ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden tärkein tekijä Euroopassa; katsoo, että laajentuneessa Euroopan unionissa pk-yritysten aktiivinen osallistuminen on elintärkeää, jotta yhtenäismarkkinoista saadaan innovatiivisemmat ja kilpailukykyisemmät, ja korostaa, että on lisättävä toimia, joilla helpotetaan pk-yritysten pääsyä yhtenäismarkkinoille, parannetaan niiden kasvuedellytyksiä ja annetaan niille mahdollisuus hyödyntää yrityspotentiaalia kaikkialta osin;

40. katsoo, että useampia esteitä pk-yritysten pääsulle julkisten hankintojen markkinoille olisi poistettava kilpailukykyisyyden lisäämiseksi yhtenäismarkkinoilla erityisesti yksinkertaistamalla pk-yrityksiä koskevia vaatimuksia julkisia hankintoja tekevien viranomaisten järjestämissä tarjouskilpailuissa;

41. kannustaa komission ja jäsenvaltioiden tulevia yhteisiä aloitteita, joilla pyritään (1) tukemaan rajat ylittävää toimintaa harjoittavia pienyrityksiä kaikkialla Euroopan unionissa; (2) vähentämään konkreettisesti hallinnollisia, taloudellisia ja sääntelyn rasituksia, erityisesti pk-yritysten kohtaamia hallinnollisia esteitä, riippumatta siitä, toimivatko ne paikallisesti, kansallisesti vai Euroopan tasolla, suhteellisuusperiaatteen mukaisesti; kehottaa siksi jäsenvaltioita ja komissiota panemaan asianmukaisesti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevassa aloitteessa (Small Business Act) hahmotellun ”pienet ensin” -periaatteen ja soveltamaan sitä;

42. kehottaa komissiota tehostamaan toimiaan pk-yritysten auttamiseksi ylittämään kielimuurin, joka usein estää niitä harjoittamasta liiketoimintaa muissa jäsenvaltioissa; kehottaa tekemään tämän tarjoamalla kaiken tiedon ja kaikki palvelut yhtenäismarkkinoilla kaikilla Euroopan unionin virallisilla kielillä;

43. on edelleen sitoutunut vähentämään uudessa yhtenäismarkkinalainsäädännössä niin kutsuttua kultaamista (gold plating), jolla tarkoitetaan jäsenvaltioiden tekemiä myöhempiä lisäyksiä kansalliseen lainsäädäntöön, ja pyytää jäsenvaltioita ja erityisesti niiden parlamentteja torjumaan ”kultaamista” saattaessaan EU:n lainsäädäntöä osaksi kansallista lainsäädäntöä, koska siitä aiheutuvat rasitukset kuormittavat erityisesti pk-yrityksiä;

44. on yhtä mieltä siitä, että eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act) asianmukainen täytäntöönpano – erityisesti se, että komissio soveltaa tinkimättä pk-yrityksistä ehdottaessaan uusia sisämarkkinoiden lainsäädäntötoimia – ja yksityisen eurooppayhtiön sääntöjen käyttöönotto takaavat käytännön tasolla pk-yritysten yhdentymisen asianmukaiseen ja kestäväan eurooppalaiseen järjestelmään;

Torstai 20. toukokuuta 2010

45. tukee voimakkaasti tulevien yhteisöpatenttien käänösvelvoitteita koskevaa asetusta, jonka myötä yhteisöpatentista tulee vihdoinkin todellisuutta ja EU:n asema innovoinnin ja kilpailun liikkeellepanevana voimana maailmassa vahvistuu; tukee myös yhteisön tavaramerkkijärjestelmän tarkistamista järjestelmän laadun ja tulevaisuudennäkymien parantamiseksi;

46. toteaa, että pk-yritysten suurin ongelma talouskriisin aikana on rahoituksen saatavuus; pitää valitettavana, että suurten pankkien luopuminen toiminnasta maaseudulla ja haja-asutusalueilla tai taloudellisesti heikossa asemassa olevilla alueilla on heikentänyt merkittävästi pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta; panee tyytyväisenä merkille säästöpankkien ja monien osuustoiminnallisten yhteisöjen merkittävän roolin alueellisen talouden rahoittamisessa sekä niiden panoksen sosiaaliselle markkinataloudelle, koska ne edistävät eettisiä ja sosiaalisia hankkeita;

47. on yhtä mieltä siitä, että direktiivillä 98/34/EY käyttöön otettu ilmoitusmenettely on tehokas tapa toisaalta parantaa kansallista lainsäädäntöä ja toisaalta torjua erityisesti pk-yritysten yhtenäismarkkinoilla kohtaamia esteitä; katsoo, että komission pitäisi vahvistaa menettelyä aloittamalla nopeutettu rikkomismenettely, jos jäsenvaltio ei noudata komission laatimaa yksityiskohtaista lausuntoa tai ei reagoi jäsenvaltion laatimaan yksityiskohtaiseen lausuntoon;

48. katsoo, että erilaisia talous- ja sosiaalipolitiikan aloja, kuten budjetti-, verotus-, koulutus- sekä tutkimuspolitiikkaa on koordinoitava EU:n tasolla;

Yhtenäismarkkinalainsäädännön ja paremman sääntelyn vastuut ja täytäntöönpano

49. toteaa, että toissijaisuusperiaatteen mukaisesti merkittävä osa yhtenäismarkkinoiden hallinnollisesta ja oikeudellisesta vastuusta kuuluu jäsenvaltioille ja tarvittaessa niiden alueellisille ja paikallisille elimille, joiden on muiden EU:n toimielinten kanssa otettava todellinen vastuu Euroopan yhtenäismarkkinoista ja niiden hallinnasta;

50. katsoo, että sisämarkkinoiden ja kuluttajamarkkinoiden tulostaulut osoittavat selvästi, että jäsenvaltiot eivät edelleenkään saavuta tavoitteitaan yhtenäismarkkinalainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä, soveltamisessa ja asianmukaisessa täytäntöönpanossa ja että EU:n lainsäädännön saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ilmenee viivytyksiä, jotka heikentävät yhtäläisten toimintaolosuhteiden toteutumista, jotka ovat toimivien sisämarkkinoiden kannalta välttämättömiä, erityisesti palvelualueilla;

51. huomauttaa, että sääntöjen asteittainen pirstoutuminen ja lainsäädännön toimeenpanon epäjohtomukaisuus Euroopan unionissa vaikeuttavat yhä enemmän yhtenäismarkkinoiden toteuttamista; huomauttaa, että Euroopan unioni ei ole vielä ottanut käyttöön sisäisesti yhtenäisiä politiikkoja toimivien sisämarkkinoiden suorien ja välillisten esteiden poistamiseksi;

52. kannattaa komission aloitetta paremmasta sääntelystä, joka vahvistaa sääntöjen tehokkuutta ja niiden asianmukaista soveltamista jäsenvaltioissa; vaatii komissiota pitämään työn käynnissä, koska strategian nopea täytäntöönpano edistäisi merkittävästi yhtenäismarkkinoiden onnistunutta elvyttämistä;

53. panee merkille Eurooppa 2020 -strategiaa koskevassa komission tiedonannossa esitellyn uuden ”järkevän sääntelyn” käsitteen;

Tulokset

Vahvempi institutionaalinen asema yhtenäismarkkinoiden sääntöjen määrittelyssä ja soveltamisessa

54. ehdottaa yhtenäismarkkinalainsäädännön kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen, soveltamisen ja täytäntöönpanon parantamiseksi, että komissio luo kumppanuussuhteet kaikkien kyseisen lainsäädännön muokkaamiseen, soveltamiseen ja täytäntöönpanoon osallistuvien sidosryhmien välille käyttämällä uusia järjestelmiä, kuten ehdotettua vuosittaista yhtenäismarkkinafoorumia;

Torstai 20. toukokuuta 2010

55. pyytää komissiota varmistamaan lainsäädännön asianmukaisen soveltamisen ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen järjestelmällisemmällä riippumattomalla valvonnalla, jotta rikkomusmenettelyitä voidaan nopeuttaa ja jouduttaa; katsoo, että rikkomusmenettelyiden viivytyksillä on haitallinen vaikutus kansalaisten eduille yhtenäismarkkinoilla;

56. pyytää komissiota kehittämään uusia tapoja, muita kuin virallisia rikkomusmenettelyjä, yhtenäismarkkinasääntöjen kansalliseen lainsäädäntöön saattamisen ja täytäntöönpanon parantamiseksi; pyytää sitä tässä yhteydessä harkitsemaan uudenlaisia menettelyjä, esimerkiksi palveludirektiivissä esitettyä keskinäistä arviointimenettelyä, kannustamaan vertaisarviointiin ja jäsenvaltioiden hallinto-oikeuden soveltamiseen sekä parantamaan SOLVIT-verkoston ja EU Pilot -hankkeen kaltaisia epävirallisia ongelmanratkaisumenettelyjä, joista olisi suurta hyötyä yhtenäismarkkinoiden jokapäiväisten hankaluuksien kanssa kamppaileville kansalaisille;

57. kehottaa komissiota kiinnittämään enemmän huomiota voimassa olevan yhtenäismarkkinoita koskevan lainsäädännön järjestelmälliseen arvioimiseen ja yksinkertaistamiseen vähentämällä mahdollisuuksien mukaan liiallista byrokratiaa, mikä hyödyttää sekä kansalaisia että yrityksiä;

58. kehottaa komissiota varmistamaan asianmukaisen koordinoinnin ja työskentelemään yhteistyössä parlamentin ja jäsenvaltioiden sekä tärkeiden kauppakumppanien ja elinkeinoelämän järjestöjen ja kuluttajajärjestöjen kanssa tavaramarkkinoiden valvonnassa ja rajat ylittävissä kuluttajansuojalain täytäntöönpanossa sekä tiedottamaan Euroopan kuluttajille ja kansalaisille tehokkaammin;

59. suosittelee, että komissio toteuttaa puolueettoman tutkimuksen siitä, mitkä ovat 20 tärkeintä yhtenäismarkkinoihin liittyvää tyytymättömyyden ja turhautumisen syytä, jotka kansalaiset kohtaavat joka päivä, erityisesti työmarkkinoilla tai liittyen sähköiseen kaupankäyntiin, rajat ylittävään sairaanhoitoon, ajoneuvojen hankintaan ja vuokraukseen, eläkkeiden siirrettävyyteen, ammattipätevyiden tunnustamiseen, lasten huoltoon, adoptioon ja elatusmaksuihin sekä avustuksiin;

60. kehottaa komissiota vaatimaan paremman mekanismin luomista sen tarkistamiseen, miten yhtenäismarkkinoiden sääntöjä sovelletaan käytännössä kaikilla eri tasoilla eri jäsenvaltioissa sekä sille, miten kansalaisille ja yrityksille annetaan valta käyttää yhtenäismarkkinoihin liittyviä oikeuksiaan;

61. pyytää komissiota tarjoamaan jäsenvaltioille ja tarvittaessa niiden alueellisille ja paikallisille elimille enemmän apua EU:n standardien asianmukaisen noudattamisen edistämiseksi; painottaa, että EU:n toimielinten on kokonaisuutena tiukennettava sääntöjään ja kannustettava jäsenvaltioita parantamaan lakien asianmukaista ja oikea-aikaista kansallisen lainsäädännön osaksi saattamista, jotta varmistetaan, että koko unionissa sovelletaan samoja sääntöjä;

62. vaatii parlamentin aseman vahvistamista yhtenäismarkkinolainsäädännön täytäntöönpanossa sekä sen soveltamisen valvonnassa ja seurannassa; katsoo, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien Lissabonin sopimuksen mukaisesti vahvistetun aseman on johdettava parempaan synergiaan näiden kahden parlamentaarisen tason välillä;

63. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan parhaiden käytäntöjen paremman koordinoinnin ja vaihdon yhtenäismarkkinoilla, erityisesti sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmällä ja kouluttamalla yhtenäismarkkinoiden ja kuluttajansuojan asiantuntijoita kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla;

64. vaatii, että komissio varmistaa seuraavat: säännöshdotusten laadun riippumattoman tarkastelun; ennako- ja jälkiarviointien käyttöönoton lainsäädännön tehokkuuden varmistamiseksi; vertailuanalyysin kansainvälisten parhaiden käytäntöjen kanssa; vaatimustenmukaisuuden arviointien käytön ympäristöön liittyvien ja taloudellisten vaikutusten mittaamiseksi sekä Euroopan unionin että kansallisella tasolla;

Toimenpiteet kansalaisten ja pk-yritysten tietoisuuden ja valmiuksien tehokkaampaan lisäämiseen yhtenäismarkkinoilla

65. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään kohdistetun viestintästrategian, joka keskittyy niihin jokapäiväisiin ongelmiin, joita kansalaiset kohtaavat asettautuessaan toiseen jäsenvaltioon ja aloittaessaan työnteon siellä ja erityisesti suorittaessaan rajat ylittäviä toimia muuttaessaan, tehdessään ostoksia tai myydessään hyödykkeitä rajojen yli sekä sosiaaliin, terveyden, kuluttajansuojan ja ympäristönsuojelun standardeihin, joihin he voivat luottaa; toteaa, että tällaiseen viestintästrategiaan olisi nimenomaan sisällytettävä myös SOLVIT-verkon kaltaisia ongelmanratkaisumenettelyjä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

66. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan toimintaansa, jotta varmistetaan, että yhtenäismarkkinoilla käytettävistä tuotestandardeista tulee merkittävin maailmanlaajuinen standardi, jolloin varmistetaan yhtäläiset toimintaedellytykset EU:n yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille, jotka haluavat toimia yhtenäismarkkinoiden ulkopuolella;

67. kehottaa komissiota vuosittaista toimintaansa suunnitellessaan edistämään ensisijaisesti kuluttajays-tävällistä yhtenäismarkkinalainsäädäntöä, jolla on todellista vaikutusta EU:n kansalaisten jokapäiväiseen elämään; uskoo, että tällaista priorisointia pitää täydentää sopivilla tiedotuskampanjoilla, jotta voidaan parantaa kansalaisten käsityksiä yhtenäismarkkinoista;

68. muistuttaa, että EU:n toimielinten tai jäsenvaltioiden toteuttamien keskeisten mainoskampanjatyyp-pisten hankkeiden ohessa on myös tärkeää toteuttaa suhdetoimintaan liittyviä toimenpiteitä, joilla osallistetaan paremmin sidosryhmiä ja kansallisia, alueellisia ja paikallisia tiedotusvälineitä (kiinnittäen erityistä huomiota paikallisiin tiedotusvälineisiin), jotka ovat paremmin perillä kuluttajien päivittäisistä ongelmista yhtenäismarkkinoilla (esimerkkejä toisessa jäsenvaltiossa perityistä pankkikuluista, selvitys mahdollisuuksista vaihtaa operaattoria, vertailu puhelinliikenteestä aiheutuneista kuluista jne.);

69. pyytää komissiota aloittamaan säännölliset tutkimukset, joilla selvitetään yhtenäismarkkinoiden ja tavallisten unionin kansalaisten välistä suhdetta, keskittyen nimenomaan tästä suhteesta aiheutuviin kustan-nuksiin ja hyötyihin sekä kansalaisten päivittäin kohtaamiin haasteisiin;

70. kehottaa jäsenvaltioita komission tuella parantamaan ongelmanratkaisujärjestelmien, erityisesti SOL-VIT-verkoston, kapasiteettia tarjoamalla lisää määrärahoja ja henkilöstöresursseja ja tarkistamalla niiden valtuuksia, jotta varmistetaan, että tällaisilla järjestelmillä voidaan ratkaista tehokkaasti monenlaisia kansalais-ten ja yritysten kohtaamia ongelmia; kehottaa komissiota toteuttamaan ensisijaisesti yhtenäismarkkinoiden neuvontapalveluhankkeen, jotta kansalaiset ja yritykset voivat saada vaivattomasti tarvitsemansa tiedot ja opastuksen etsiessään ratkaisuja kohtaamiinsa ongelmiin;

71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pitämään yllä ja lisäämään tiedotuskampanjoiden ja tiukempien tarkastusten avulla toimintaansa kansalaisten CE-merkintää kohtaan tunteman luottamuksen parantamiseksi, koska se on ratkaisevan tärkeä väline kuluttajien oikeuksien ja laatustandardien varmistamiseksi yhtenäis-markkinoilla;

72. korostaa Enterprise Europe Networkin (Yritys-Eurooppa-verkosto) keskeistä asemaa toimissa, joiden avulla pk-yrityksille annetaan tilaisuus hyödyntää yhtenäismarkkinoiden tarjoamia mahdollisuuksia; korostaa, että byrokraattiset velvoitteet sitovat arvokkaita resursseja ja estävät siten keskittymästä selkeämmin Enterp-ri-se Europe Networkin tärkeimpään tehtävään, joka on räätälöityjen tukipalvelujen tarjoaminen pk-yrityk-sille; kehottaa komissiota hyödyntämään paremmin Yritys-Eurooppa -verkostoa kohdennettuun tietojen levittämiseen ja verkoston kumppaneiden kohtaaman byrokratian vähentämiseen;

Strategiaraportit ja ehdotukset

73. ehdottaa komissiolle, että yhtenäismarkkinastrategian tulisi sisältää neljä päävaihetta: ensimmäinen sisältää nykyisen tilanteen arvioinnin tai terveystarkistuksen, jolla arvioidaan vääristymän ja vaurioiden aste, joista yhtenäismarkkinoiden eri sidosryhmät ovat kärsineet erityisesti kriisin seurauksena; toisessa käynnis-tetään vahvistamisprosessi, jossa käsitellään keskeneräiset asiat; kolmas sisältää yhtenäismarkkinoiden kehi-tystä ja parantamista; ja neljännessä keskitytään markkinoiden pidemmän aikavälin visioon (EU 2020 -strategia);

74. katsoo, että sekä rahoituspalvelut että rahoituksen saatavuus pitää ottaa osaksi Eurooppa 2020 -strategiaa;

75. ehdottaa, että edellä mainitun "terveystarkistuksen" ensimmäisessä vaiheessa komission pitäisi suo-rittaa Euroopan unionin talousarvion tarkastaminen ja myöntää lisää varoja ensisijaisesti koulutukseen, innovaatioihin ja tutkimukseen tehtäviin investointeihin; kehottaa jäsenvaltioita asettamaan samat painopis-teet omien talousarvioidensa menoihin;

76. katsoo, että komission pitää tehokkaiden yhtenäismarkkinoiden aikaansaamiseksi vahvistaa selkeät poliittiset painopisteet hyväksymällä yhtenäismarkkinasäädös, johon olisi sisällytettävä sekä lainsäädännöllisiä että muita aloitteita, joiden tarkoituksena on luoda erittäin kilpailukykyinen ja ympäristöystävällinen sosiaalinen markkinatalous;

Torstai 20. toukokuuta 2010

77. kannustaa komissiota esittelemään tämän säädöksen toukokuuhun 2011 mennessä – hyvissä ajoin ennen vuoden 1992 yhtenäismarkkinaohjelman 20-vuotispäivää – ja asettamaan kansalaiset, kuluttajat ja pk-yritykset yhtenäismarkkinoiden keskipisteeseen; painottaa, että säädöstä olisi pidettävä luonnoksena tuleville toimille, jos haluamme saada aikaan tietoon perustuvan, erittäin kilpailukykyisen, sosiaalisen ja ympäristöystävällisen talouden, joka myös takaa uskottavat yhtäläiset mahdollisuudet;

78. kehottaa komissiota sisällyttämään yhtenäismarkkinasäädökseen erityistoimia, joilla pyritään seuraaviin tavoitteisiin, mutta jotka kuitenkin eivät rajoitu näihin:

- asettamaan SEUT:n 12 artiklassa tarkoitetut kuluttajien edut ja SEUT:n 9 artiklaan perustuvan sosiaalipolitiikan yhtenäismarkkinoiden keskipisteeseen;
- tekemään yhtenäismarkkinoista toimivat tulevaisuutta ajatellen parantamalla kuluttajien ja pk-yritysten mahdollisuuksia sähköisen kaupankäynnin ja digitaalisten markkinoiden hyödyntämiseen;
- tukemaan SEUT:n 11 artiklaan perustuvien kestävien yhtenäismarkkinoiden luomista kehittämällä osallistuttavan, vähähiilisen, ympäristöystävällisen ja tietoon perustuvan talouden, mukaan lukien toimet puhtaana teknologian kehittämiseen tarkoitettujen innovaatioiden edistämiseksi;
- varmistamaan yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen suojelun SEUT:n 14 artiklan ja pöytäkirjan 26 mukaisesti;
- luomaan strategian yhtenäismarkkinoiden sosiaalisista eduista tiedottamisen parantamiseksi;

79. kehottaa komissiota ”yhtenäismarkkinasäädöksen” valmistelun yhteydessä ottamaan huomioon EU:n eri laitosten kuulemiset ja kertomukset (Eurooppa 2020, Montin, Gonzalesin ja sisämarkkina- ja kuluttajan-suojavaliokunnan mietinnöt jne.) ja aloittamaan uuden laajan julkisen kuulemisen ja esittämään koordinoitua ehdotuksen yhdenmukaisemmista ja kestävämmistä sisämarkkinoista;

80. suosittelee tekemään arvion, jolla etsitään tapoja ja keinoja integroida kuluttajien edut keskeisiin EU:n politiikkoihin ja sisällytetään näin kuluttajansuoja automaattisesti keskeisiin EU:n lainsäädäntöluonnoksiin;

81. korostaa, että palveludirektiivillä on suuri merkitys yhtenäismarkkinoiden päätökseen saattamiselle ja että kuluttajat ja pk-yritykset voivat hyötyä siitä merkittävästi; korostaa että tämän lainsäädännön menestyksenkäs täytäntöönpano edellyttää pitkäaikaista poliittista sitoutumista ja kaikkien toimijoiden tukea Euroopan unionin tasolla sekä kansallisella ja paikallisella tasolla; kehottaa komissiota suorittamaan täytäntöönpanovaiheen jälkeen palveludirektiivin arvioinnin sen määrittämiseksi, onko direktiivin tärkeimmät tavoitteet saavutettu; kehottaa selkeästi osallistuttamaan Euroopan parlamentin tähän työhön ja pitää kiinni vaatimuksesta, että säilytetään tasapaino palvelujen sisämarkkinoiden vahvistamisen ja korkeatasoisen sosiaalisen suojelun takaamisen välillä;

82. katsoo, että yhtenäismarkkinalainsäädännön (esimerkiksi ammattipätevyyden tunnustamista koskevan direktiivin, palveludirektiivin ja markkinavalvontaa koskevan asetuksen) asianmukaisen täytäntöönpanon tulisi säilyä uuden komission tärkeimpänä tehtävänä;

83. huomauttaa, että unionissa sovellettavat oikeussuojakeinot ovat tuottaneet vähäisiä tuloksia ja kehottaa siksi komissiota esittämään lainsäädäntöehdotuksen, jolla varmistetaan edullisen, tarkoituksenmukaisen ja helposti saatavilla olevan Euroopan laajuisen yhteisen oikeussuojajärjestelmän käyttöönotto toukokuuhun 2011 mennessä;

84. kehottaa komissiota hyväksymään ”kansalaisten perusoikeuskirjan”, joka käsittää kaikki tasot oikeudesta asua ja työskennellä kaikkialla unionin alueella; toteaa, että tämän oikeuden on oltava helposti kaikkien EU:n kansalaisten käytettävissä; korostaa, että tietyt uusista jäsenvaltioista tuleviin työntekijöihin sovellettavat työntekeä koskevat rajoitukset ovat edelleen voimassa yhtenäismarkkinoilla; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon kaikki kansallisten markkinoiden avaamisesta aiheutuvat myönteiset ja kielteiset seuraukset ja harkitsemaan näiden rajoitusten poistamista;

Torstai 20. toukokuuta 2010

85. pyytää komissiota esittämään Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen asetukseksi keskinäisten yhtiöiden ja yhdistysten eurooppalaisesta peruskirjasta Euroopan parlamentin kuluvaan vaalikauden aikana;
86. kehottaa komissiota toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet ehdotuksen tekemiseksi toteutettavuusselvityksestä ja kuulemismenettelystä, joiden tavoitteena on ottaa käyttöön keskinäisiä yhtiöitä koskevat eurooppalaiset säännöt;
87. kehottaa komissiota keskittymään tarkemmin markkinoiden valvontaan erityisesti rahoituspalvelujen, vakuutusten, puhelinliikenteen, pankkipalveluiden ja julkisten palveluiden aloilla sekä uskoo, että markkinoiden tehokas valvonta edistää reilua kilpailua, lisää markkinoiden tehokkuutta ja hyödyttää näin sekä taloutta että kuluttajia;
88. katsoo, että rahoituspalvelujen alan kuluttajasuojaa on parannettava huomattavasti, erityisesti kun on kyse rahoitusalan valvonnasta;
89. katsoo, että sisämarkkinoiden kestävä kehitys riippuu seuraavista tekijöistä: (1) komission jatkuvasta sitoutumisesta kaikkiin markkinoita koskeviin aloitteisiin, jotka ovat edellytys unionin aseman ja kilpailuedun elvyttämiseksi ja huomattavalle parantamiselle maailmanmarkkinoilla; (2) yleisestä kehyksestä, jolla varmistetaan, että yhtenäismarkkinat todella toimivat kaikkien sidosryhmien hyödyksi; ja ennen kaikkea (3) siitä, että yhtenäismarkkinat tavoittavat kansalaiset;

*

* *

90. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Korkeakoulujen ja yritysten välinen vuoropuhelu: uusi kumppanuus Euroopan korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi

P7_TA(2010)0187

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 korkeakoulujen ja yritysten välisestä vuoropuhelusta: uusi kumppanuus Euroopan korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi (2009/2099(INI))

(2011/C 161 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission 2. huhtikuuta 2009 antaman tiedonannon ”Uusi kumppanuus korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi: korkeakoulujen ja yritysten välisen vuoropuhelun EU-foorumi” (KOM(2009)0158),
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2006 annetun komission tiedonannon ”Tuloksia korkeakoulujen nykyaikaistamisesta: koulutus, tutkimus ja innovaatiot” (KOM(2006)0208),
- ottaa huomioon Lissabonissa 23. ja 24. maaliskuuta 2000 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät,
- ottaa huomioon 13.-14. maaliskuuta 2008 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät ja erityisesti osan ”Investointi ihmisiin ja työmarkkinoiden uudistaminen”,
- ottaa huomioon 19.-20. maaliskuuta 2009 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmät ja erityisesti osan ”Hyödynnetään Lissabonin uudistetun kasvu- ja työllisyysstrategian kaikkia mahdollisuuksia”,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon neuvoston 15. marraskuuta 2007 antaman päätöslauselman uusista taidoista uusia työpaikkoja varten ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon neuvoston 12. toukokuuta 2009 antamat päätelmät eurooppalaisen koulutusyhteistyön strategisista puitteista (ET 2020) ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon 16. tammikuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”Aikuiskoulutus: Oppia ikä kaikki” ⁽³⁾,
 - ottaa huomioon 23. syyskuuta 2008 antamansa päätöslauselman Bolognan prosessista ja opiskelijoiden liikkuvuudesta ⁽⁴⁾,
 - ottaa huomioon alueiden komitean 4. joulukuuta 2009 antaman lausunnon korkeakoulujen ja yritysten välisestä vuoropuhelusta ⁽⁵⁾ ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. joulukuuta 2009 antaman lausunnon ⁽⁶⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen korkeakoulujen ja yritysten välisen vuoropuhelun jatkokehittämisestä,
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 165 ja 166 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan mietinnön sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalio-
kunnan lausunnon (A7-0108/2010),
- A. ottaa huomioon, että 19.–20. maaliskuuta 2009 kokoontunut Eurooppa-neuvosto kehotti jäsenvaltioita kannustamaan kumppanuutta liike-elämän, tutkimuksen ja koulutuksen välillä,
- B. ottaa huomioon 28. ja 29. huhtikuuta 2009 järjestetyn korkeakouluopetuksesta vastaavien yhteisön jäsenvaltioiden ministereiden kokouksen yhteydessä julkaistun tiedonannon, jonka mukaan julkisissa politiikoissa on tunnustettava täysimääräisesti korkeakouluopetuksen eri tehtävien arvo oli sitten kyse opetuksesta, tutkimuksesta ja yhteiskunnalle tehdystä palveluksesta sitoutumiseen sosiaaliseen yhteenkuu-
luvuuteen ja kulttuuriseen kehitykseen,
- C. katsoo, että korkeakoulujen kolmijakoinen rooli huomioon ottaen (opetus, tutkimus ja innovaatio) ne ovat keskeisessä asemassa unionin tulevaisuuden ja sen kansalaisten koulutuksen kannalta, ja katsoo, että on tärkeää muistuttaa, että korkea-asteen opetuksen tarkoituksena on tarjota sellainen oppimisympäristö, joka suosii autonomisuutta ja luovuutta ja jossa arvostetaan tietoa,
- D. ottaa huomioon, että koulutuspolitiikasta päättäminen on edelleen jäsenvaltioiden vastuulla; ne ovat vastuussa koulutusjärjestelmiensä organisoinnista, sisällöstä ja uudistamisesta,
- E. katsoo, että Euroopan eri osista kotoisin olevien kansalaisten välisten taloudellisten ja sosiaalisten erojen vuoksi on pyrittävä takaamaan kaikille unionin kansalaisille samat koulutusmahdollisuudet ja tuettava epäsuotuisassa asemassa olevia lahjakkaita nuoria,
- F. ottaa huomioon, että talouskriisi aiheuttaa jatkuessaan työpaikkojen menetyksiä ja että on erityisen tärkeää, että koulut ja yritykset tekevät tehokkaampaa yhteistyötä,

⁽¹⁾ EUVL C 290, 4.12.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL C 119, 28.5.2009, s. 2.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0013.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0423.

⁽⁵⁾ CdR 157/2009 fin.

⁽⁶⁾ SOC/347.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- G. katsoo, että johdonmukaisen lähestymistavan täytäntöönpano, koordinointi ja edistäminen kaikkien Bolognan prosessin allekirjoittaneiden maiden keskuudessa on kiireellistä erityisesti opiskelijoiden liikkuvuuden ja tutkintojen täyden tunnustamisen alalla ja että tämä edellyttää kyseisen prosessin arvioimista tavalla, jossa tuodaan esiin ongelmat ja esteet,
- H. katsoo, että Euroopan komissiolla on tärkeä rooli tietojen ja hyvien käytäntöjen vaihdon helpottamisessa EU:n jäsenvaltioiden ja EU:n naapurimaiden välillä,
- I. katsoo, että korkea-asteen oppilaitosten, yrityspiirien ja yhteistyömuotojen laaja kirjo tekee vaikeaksi päästä sopimukseen ihanteellisesta yhteistyömallista, joka vastaisi kaikkien Euroopan instituutioiden profiilia, prioriteetteja ja vaatimuksia; katsoo, että korkeakoulujen autonomia ja niiden kyky valita tarkoituksensa varten soveltuvimmat kumppanuusmallit yritysten kanssa olisi säilytettävä kaikissa oloissa,
- J. katsoo, että koulutus on tehtävä, joka kuuluu koko yhteiskunnalle, eikä valtion pidä näin ollen karttaa taloudellista vastuutaan,
- K. katsoo, että korkea-asteen opetus kuuluu edelleen julkisiin velvollisuuksiin, minkä vuoksi yliopistoja on rahoitettava julkisin varoin, jotta taataan yhtäläinen rahoitus kaikille tutkimusaloille, kuten humanistisille tieteille; katsoo, että yliopistojen taloudellinen tukeminen on tärkeää (esimerkiksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta), mutta samanaikaisesti on taattava niiden autonomisuus ja laadunvarmistus,
- L. katsoo, että koulutus, jonka avulla on tarkoitus omaksua perusyleissivistys ja -kansalaistaidot, on erinomainen keino alihyötyneiden alueiden auttamiseen ja että se on työpaikkojen luomisen ja kilpailukyvyn kehittämisen ohella välttämätöntä kulttuurisen ja tiedollisen monimuotoisuuden ja yhteiskunnallisen osallistumisen kannalta,
- M. ottaa huomioon, että korkeakoulujen ja yritysten välistä yhteistyötä tuetaan monissa EU:n ohjelmissa, mutta tällaista toimintaa ei aina koordinoita eri instituutioiden välillä,
1. pitää myönteisenä edellä mainittua komission tiedonantoa ”Uusi kumppanuus Euroopan korkeakoulujen nykyaikaistamiseksi: korkeakoulujen ja yritysten välisen vuoropuhelun EU-foorumi”, samoin siinä ehdotettuja tulevan yhteistyön keskittämialueita;
 2. pitää myönteisenä komission tiedonantoa, jossa arvioidaan EU:n korkeakoulujen ja yritysten foorumin ensimmäistä kolmea yhteistyövuotta ja kartoitetaan tulevaisuuden haasteita, kuten innovoinnin tukemista, tutkimuksen edistämistä, yrittäjyyden luomista, tietämyksen siirron tehostamista ja nuorten tutkijoiden houkuttelemista Euroopan työmarkkinoille;
 3. myöntää, että komission yksilöimät haasteet eivät ole uusia ja että niitä ei toistaiseksi ole hoidettu menestyksekkäästi; uskoo kuitenkin, että vuoropuhelun ja yhteistyön jatkaminen paikallisella, alueellisella, kansallisella ja eurooppalaisella tasolla ja ohjelmia ja välineitä koskevien parhaiden käytäntöjen vaihtaminen ovat välttämättömiä luotaessa tiiviimpiä yhteyksiä ja kumppanuuksia korkeakoulujen ja yritysten välille, millä selvitetään niiden välisistä mahdollisista kulttuurisista, institutionaalisista ja toiminnallisista esteistä, edistetään tietoon perustuvan yhteiskunnan luomista, kehitetään soveltavaa tutkimusta ja parannetaan korkeakoulututkimuksen suorittaneiden mahdollisuuksia työmarkkinoilla;
 4. myöntää, että Euroopan korkeakoulut eroavat tuntuvasti kooltaan, resursseiltaan, oppialoiltaan, organisaatioiltaan, kansallisuudeltaan ja tyypeiltään; uskoo kuitenkin, että jokainen niistä voi hyötyä omalla tavallaan yritysten kanssa tehtävästä kansallisesta ja rajat ylittävästä yhteistyöstä edellyttäen, että niiden tutkimus- ja koulutuskapasiteetin kehittämisen todellisesta toimintaympäristöstä ollaan perillä; katsoo, että myös alueellisella tasolla voidaan edistää merkittävästi korkeakoulujen ja yritysten yhteistyötä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

5. pitää myönteisenä 28. ja 29. huhtikuuta 2009 järjestetyn korkeakouluopetuksesta vastaavien yhteisön jäsenvaltioiden ministereiden kokouksen yhteydessä julkaistua tiedonantoa: siinä korostetaan heidän sitoutumistaan eurooppalaisen korkeakoulutusalueen tavoitteisiin, alueen, jossa korkeakoulutus on julkinen vastuutehtävä ja jonka kaikissa korkeakouluissa kiinnitetään huomiota yhteiskunnan tarpeisiin sanan laajassa merkityksessä korkeakoulujen moninaisten tehtävien välityksellä;
6. hyväksyy sen näkemyksen, että yritysten ja korkeakoulujen välisen vuoropuhelun ja yhteistyön olisi säilyttävä yhtenä prioriteeteista lähitulevaisuudessa, samoin kuin vuoropuhelun ja yhteistyön kaikkien muiden yhteiskunnallisten toimijoiden kanssa, jotta kaikki nämä toimijat voisivat hyödyntää korkeakouluissa kehittyntä ja niistä leviävää kulttuurista, tieteellistä ja teknistä osaamista; korostaa, että on suojeltava korkeakoulujen tiedollista ja taloudellista riippumattomuutta yrityksiin nähden ja ettei korkeakoulujen ja yritysten pitä olla riippuvaisia toisistaan; tähdentää, että korkeakoulujen olisi kaikissa olosuhteissa kyettävä päättämään itse opetus suunnitelmistaan ja hallintorakenteistaan;
7. vaatii jäsenvaltioilta tietoisuutta ja konkreettisten toimien toteuttamista: monissa jäsenvaltioissa oikeudelliset ja taloudelliset puitteet eivät nimittäin edelleenkaan kannusta korkeakouluja yhteistyöhön yritysmaailman kanssa tai voivat jopa estää sen;
8. korostaa, että yliopistojen ja yritysmaailman välistä vuoropuhelua ei pitäisi käydä ainoastaan matemaattisella alalla ja tiede- ja teknologia-aloilla, vaan vuoropuhelun olisi katettava kaikki koulutusalat, kuten humanistiset tieteet;
9. pitää tarpeellisenä lisätä niin koulutus- ja tutkimusohjelmien tieteidenvälisyyttä ja poikkitieteellisyyttä kuin korkeakoulujen välistä yhteistyötä; katsoo, että tieto- ja viestintätekniikka on tältä osin hyödyllinen väline;
10. kehottaa parantamaan Euroopan yliopistojen toimintakykyä "tutkimus-koulutus-innovointi" -osaamis-kolmion periaatteen täytäntöönpanon kautta ja pitäen mielessä tarpeen parantaa yritysten ja yliopistojen välistä yhteyksiä – kuten Euroopan innovaatio- ja teknologia-yhteisön osaamis- ja innovaatioyhteisöt osoittavat – ja kannustaa samalla yliopistoja ottamaan tutkimus- ja innovaatio-ohjelmissaan huomioon sosiaalisen ja taloudellisen ympäristön, joka sisältyy yliopistojen pääasialliseen vaikutusalaan;
11. korostaa, että korkeakoulujen ja yritysten vuoropuhelun ja yhteistyön parantaminen tarjoaa paremmat mahdollisuudet kumpaakin osapuolta hyödyttäviin etuihin, jotka lisäävät talouskasvua ja ovat suotuisia myös laajemmassa yhteiskunnallisessa merkityksessä, sillä ne edistävät alati kehittyvää tietoyhteiskuntaa;
12. korostaa, että korkeakoulujen ja yritysten vuoropuhelun ja yhteistyön tehostaminen olisi tässä yhteydessä relevanttia myös korkeakoulujen ja kansallisten, eurooppalaisten ja kansainvälisten instituutioiden ja kansalaisyhteiskunnan järjestöjen vuoropuhelun ja yhteistyön kohentamisen kannalta ja parantaisi korkeakoulujen ja koko yhteiskunnan vuorovaikutusta;
13. kehottaa kansallisia viranomaisia ja alue- ja paikallisviranomaisia jatkamaan yhdessä yksityisen sektorin kanssa sellaisten prosessien kartoittamista ja rahoittamista, jotka tehostavat korkeakoulujen ja yritysten vuorovaikutusta ja poistavat sen tiellä olevat hallinnolliset esteet; muistuttaa, että rakennerahastoja koskevassa asetuksessa on säädetty pk-yritysten taloudellisesta tukemisesta samaan tapaan kuin eräissä jäsenvaltioissa sovellettavassa innovaatioasetelijärjestelmässä;
14. ehdottaa erityisen huomion kiinnittämistä sen varmistamiseen, että pk-yrityksille taataan pääsy yliopistojen koulutus- ja tutkimusohjelmiin sekä lisäämällä julkista rahoitusta että karsimalla byrokratiaa;
15. korostaa tarvetta antaa tutkimustoiminnalle arvoa ja kannustaa sitä, ei ainoastaan tiede- ja teknologia-aloilla, vaan myös sosiaalialalla ja humanistisilla aloilla, joilta huippuyritykset saavat arvokasta tietoa;
16. tukee pienien ja keski suurien tutkimushankkeiden roolia laajoihin integroituihin hankkeisiin perustuviin osaamisverkostoihin nähden;

Torstai 20. toukokuuta 2010

17. kehottaa yrityksiä ja yliopistoja tekemään yhteistyötä tasapainottaakseen joissakin yliopistojen tiedekunnissa havaittavissa olevaa epätasapainoista sukupuolijakaumaa;

Elinikäinen oppiminen

18. muistuttaa siitä, että on tärkeää määritellä elinikäinen oppiminen ja sen kattamat monet käsitteet, jotka vaihtelevat yleissivistävästä koulutuksesta elinikäiseen epäviralliseen ja taloudelliseen, sosiaaliseen, kulttuuriseen ja kansalaisuuteen liittyvään oppimiseen sekä ammatilliseen koulutukseen;

19. korostaa, että koska elinikäisellä oppimisella luodaan jatkuva yhteys opetus- ja koulutusalaan mutta myös kulttuurialaan, on keskeisen tärkeää, että EU kannustaa, kansallisvaltiot tukevat ja julkiset yliopistot ylläpitävät ja edistävät humanististen tieteiden sisällyttämistä opetussuunnitelmiin;

20. muistuttaa, että yksi keskeisistä ajatuksista on Euroopan henkilöresursseihin tehtävien investointien lisääminen, jotta EU:n tärkein valtti – sen kansalaiset, jotka mukautuvat työmarkkinoiden alati muuttuviin olosuhteisiin – asetetaan etusijalle;

21. huomauttaa, että elinikäisen oppimisen mahdollisuudet on sovitettava mahdollisimman tarkasti yksilöiden, epäedullisessa asemassa olevien yhteiskuntaryhmien ja työmarkkinoiden tarpeisiin, korostaa, että näiden tarpeiden jatkuvasti muuttuva luonne tekee jatkuvasta koulutuksesta väistämättömän pakon, ja kiinnittää näin ollen erityistä huomiota tästä johtuviin sosiaalisiin ja taloudellisiin haasteisiin; muistuttaa, ettei enää ole mitään sellaista kuin ”elinikäinen työpaikka” ja että koulutus ja uudelleen koulutus on välttämätöntä; toistaa, että on luotava asianmukaiset olosuhteet, jotta oppimiseen suhtaudutaan lapsuudesta lähtien myönteisesti;

22. korostaa, että sen lisäksi, että elinikäisestä oppimisesta ja koulutuksesta on erityistä hyötyä työmarkkinoilla, ne ovat myös yksittäisen ihmisen henkisen kehityksen ja hyvinvoinnin ennakoedellytyksiä;

23. korostaa, missä määrin on tärkeää kehittää ja edistää nykyaikaisia elinikäisen oppimisen menetelmiä Internetin avulla, jotta koulutuksesta tulisi välittömämpi ja yritysten henkilöstöltä vähemmän aikaa vaativa väline;

24. pitää mielessä Euroopan väestörakenteen muuttumisen (kohti ikääntyvää yhteiskuntaa) sekä työmarkkinoiden olojen muuttumisen taloudellisen ja sosiaalisen kriisin sekä työllisyyskriisin johdosta, kehottaa korkeakouluja laajentamaan opiskeluun pääsyä ja nykyaikaistamaan opetussuunnitelmia siten, että vastataan uusiin haasteisiin yhteisön työvoiman taitojen päivittämiseksi;

25. pitää mielessä myös, että koulutus on yksi tärkeimmistä ja tehokkaimmista keinoista edistää sosiaalista osallisuutta sekä torjua köyhyyttä ja eriarvoisuutta; kehottaa yliopistoja laajentamaan opiskeluun pääsyä ja kansainvälisiä vaihto-ohjelmia myös vammaisille;

26. toistaa, että on tärkeää siirtää ja vaihtaa aikuisten hankkimaa tietämystä, taitoja ja kokemusta käyttäen tätä keinona ohjata nuorempia sukupolvia työmarkkinoille (esimerkiksi mentorointijärjestelmien kautta);

27. ehdottaa uusien opetusmenetelmien käytön lisäämistä, joissa keskitytään kokempohjaiseen oppimiseen, etäopiskeluun, verkko-opiskeluun ja eri oppimismenetelmien yhdistelmiin;

28. korostaa, että on luotava vahvempi oppimiskulttuuri sekä edistettävä ja lujitettava sitä ja että jatkuva koulutus kaikissa elämän vaiheissa on ratkaisevan tärkeää, jotta parannetaan unionin kilpailukykyä ja edistetään kasvua ja työpaikkojen luomista unionissa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

29. korostaa, että jatkuvalla muuttuviin työmarkkinoihin sopeutumiselle – joka on yksi Euroopan unionin painopistealoista etenkin nykyisessä taantumassa – on luotava lisää liikkumavaraa edistämällä elinikäistä oppimista ja erityisesti kehittämällä uuden teknologian hyödyntämiseen perustuvia etäopetuskursseja ja järjestämällä kursseja yli 45-vuotiaille, jotka ovat epäedullisemmassa asemassa ja joiden sosiaalisen syrjäytymisen riski on suurempi;

30. kehottaa yrityksiä kannustamaan paremmin työntekijöitään kouluttautumaan, esimerkiksi järjestämällä seurantaseminaareja ja rahoittamalla tohtoriopintoja;

31. suosittelee uutta elinikäiseen ohjaukseen perustuvaa lähestymistapaa, jossa korkeakoulut, opiskelijat ja moninaiset taloudelliset ja sosiaaliset piirit hyötyisivät nuorten korkeakouluista valmistuneiden tiiviimmästä seurannasta koulutusohjelmien sosiaalisen ja taloudellisen hyödyllisyyden arviointia silmällä pitäen;

32. muistuttaa, että on tarpeen lisätä entisestään virtuaalisten opintojen houkuttelevuutta ja niihin pääsyä;

Liikkuvuus, kumppanuudet ja opinto-ohjelmat

33. toistaa, että liikkuvuus on kulmakivi Euroopan korkeakoulutuksen alalla, jolla Euroopan korkeakouluja pyydetään toteuttamaan innovatiivinen, kauaskantoinen ja järjestelmällinen opinto-ohjelmien uudistus; väittää, että tämän pitäisi olla poliittinen prioriteetti määriteltäessä Bolognan prosessin tärkeimmät tavoitteet uudelleen vuoden 2010 jälkeen;

34. korostaa, että liikkuvuus maiden välillä ja korkeakoulujen ja yritysten välillä on avaintekijä tiiviimmän yhteistyön aikaansaamisessa näiden kahden maailman välille;

35. pyytää komissiota ehdottamaan oikeudellista kehystä, joka on tarkoitettu tukemaan ja helpottamaan korkeakoulujen ja yritysten sekä korkeakoulujen opiskelijoiden ja opettajien välistä liikkuvuutta sekä korostamaan tämäntyyppisen oppimisen ja opettamisen tunnustamisen ja sertifiointin tarvetta;

36. kannattaa sellaisten yksilöiden liikkuvuutta lisäävien ohjelmien kuin ”Erasmus nuorille yrittäjille” ja ”Erasmus oppisopimusoppilaille” laajentamista ja tehostamista sekä eurooppalaisten tutkinnon jälkeisten Master of Excellence -ohjelmien järjestämistä eri korkeakoulujen kanssa ja yritysten aktiivisen osallistumisen avulla, mihin kytkettäisiin opiskelijoille myönnettävät lainat ja tutkijoille tarjottavat kannustimet; uskoo, että tällaiset aloitteet voisivat palvella myös liikkuvuutta, kielten oppimista ja monikulttuuristen kokemusten ja yrittäjäkokemuksen hankkimista;

37. korostaa, että korkea-asteen oppilaitoksien on tarpeen tarjota lisää opetusohjelman ulkopuolisia mahdollisuuksia oppia vieraita kieliä pitäen mielessä, että uusien kielten oppiminen on erittäin tärkeää opiskelijoiden, tutkijoiden, opettajien ja yritysten työntekijöiden liikkuvuuden ja vaihdon edistämisen ja kannustamisen kannalta;

38. kannustaa korkeakouluja tarkastelemaan uusia, julkisten laitosten ja yksityisen sektorin välisiä yhteistyömuotoja, erityisesti yhteisten julkisten ja yksityisten innovaatorahastojen turvin, jotta liikkuvuutta parannetaan kaikilla aloilla;

39. korostaa, että opiskelijat voivat hyötyä merkittävällä tavalla uuteen teknologiaan liittyvistä taidoista, jotka parantavat heidän mahdollisuuksiaan työmarkkinoilla;

40. ottaen huomioon joissakin muissa valtioissa opetusallalla noudatettavat hyvät käytännöt ehdottaa, että yhteisön ulkopuolisia valtioita kutsutaan osallistumaan EU-foorumiin, jotta ne voisivat jakaa kokemuksiaan ja huolenaiheitaan ja keskustella niistä pitäen mielessä, että tällaisten keskustelujen olisi perustuttava määritelyihin tavoitteisiin, terminologiaan ja käsitteisiin ja että niissä pitäisi keskittyä määrättyihin toiminta-alueisiin;

41. korostaa tarvetta kouluttaa asianmukaisella tavalla yrittäjyyskulttuurista luennoivia opettajia; kannattaa ajatusta yrittäjyyskulttuurin liittämistä opinto-ohjelmiin (alkaen jo varhain peruskoulun opinto-ohjelmista);

Torstai 20. toukokuuta 2010

42. kannustaa yritysmaailmaa osallistumaan aktiivisesti yrityksiä koskevan koulutusmateriaalin suunnitteluun, joka asetetaan saataville kaikilla koulutuksen tasoilla oppilaitosten voidessa vapaasti valita, käyttävätkö ne materiaalia vai eivät, ja esittelemään säännöllisesti opiskelijoille tarjolla olevia työllistymismahdollisuuksia;
43. kehottaa yritysmaailmaa osallistumaan korkeakoulujen ohjelmien mukauttamiseen käynnistämällä ja rahoittamalla kursseja, joiden tarkoituksena on tutustuttaa opiskelijat yritysten toimintasäätöihin;
44. kehottaa tarkastelemaan ja kannustamaan opettajien integroimista yrityksiin ja vastaavasti yrittäjien integroimista korkeakouluihin;
45. korostaa uuden teknologian merkitystä, jolla edistetään liikkuvuutta ja yhteistyötä yritysten, opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden välillä;
46. muistuttaa, että nuorten valmistuneiden on harkittava kaupankäyntiin perustuvaa yrittäjyyttä sen eri muodoissa yhtenä ammatillisena vaihtoehtona ja että korkeakoulujen on annettava opiskelijoille syventävää tietoa kaikenlaisesta yrittäjyydestä, myös yhteisötaloudesta ja yhteisvastuullisuudesta, sekä kannustettava heitä perustamaan omia spin off -yrityksiään;
47. korostaa, että korkeakoulujen ja yritysten vuoropuhelun ja yhteistyön on perustuttava vastavuoroisuuteen, luottamukseen, molemminpuoliseen kunnioitukseen ja avoimuuteen, ja kannustaa lisäämään korkeakoulujen yrittäjähenkkeä ja tietoon perustuvaa yrittäjyyttä; toistaa, että tähän voidaan päästä muun muassa ottamalla käyttöön eräissä jäsenvaltioissa jo sovellettu innovaatioaseteli, jonka avulla etenkin pk-yritykset voivat lisätä tutkimuskapasiteettiaan vaarantamatta korkeakoulujen riippumattomuutta, autonomiaa tai niiden toiminnan julkista luonnetta;
48. myöntää, että koulutuksessa ja tutkimuksessa tietoa on tarkasteltava entistä monitieteellisemmin, ja uskoo siksi, että sekä korkeakoulut että yritykset voivat hyötyä monitieteisten ja tieteiden välisten sekä yrittäjyystaitojen yhteisestä kehittämisestä, kun opinnoissa ja erityis- ja erikoistumisaloissa suhtaudutaan joustavasti talouden ja pk-yritysten tarpeisiin; tähdentää menestyksekkäitä aloitteita, kuten opiskelijoiden ja henkilöstön työharjoittelua, yrittäjien toimimista vierailevina professoreina, kahden uran yhdistämiseen tähtääviä kursseja ja yhteistä henkilöstöä;
49. korostaa, että opiskelijoiden rohkaisemiseksi yrittäjyyteen olisi kaikille asianosaisille (korkeakoulujen opettajille, opiskelijoille ja yritysten edustajille) tiedotettava asianmukaisesti välineistä ja mekanismeista, joiden avulla he voivat kehittää tehokkaampaa, vaikuttavampaa ja kaikkia osapuolia hyödyttävää yhteistyötä; pitää toisaalta välttämättömänä, että korkeakoulujen opettajien alan koulutusta tehostetaan elinikäisen oppimisen kaltaisten aloitteiden avulla ja että toisaalta korkeakoulujen ovet ovat avoinna yrityksille ja niiden työntekijöille, jotta ne voivat antaa suosituksia opetuksen sisällöstä ja opiskelijoilta odotettavista koulutuksesta, tietämyksestä ja taidoista;
50. suosittelee turvaamaan yliopistojen ammatinvalintaohjausta antavien yksikköjen toiminnan institutionaalisella tasolla, edistämään niiden kehitystä ja nivomaan ne tiiviimmin työmarkkinoihin;
51. korostaa, että on tärkeää tarjota opinto-ohjelman osana mahdollisuuksia työharjoittelujaksoihin yrityksissä, erityisesti korkeakouluopiskelijoille, ja palkita jaksosta taloudellisesti tai eurooppalaisen opintosuoritusten siirtojärjestelmän avulla;
52. kehottaa komissiota käynnistämään yhteisössä teollisuuden alan tohtorinkoulutushankkeen, joka on verrattavissa yhteisössä olemassa oleviin, puiteohjelmaan sisältyviin Marie Curie -ohjelman toimiin liittyviin tohtorinkoulutushankkeisiin; tarkoituksena on edistää yhteisön yritysten kannalta kohdennettua ja kohtuuhintaista tutkimusta sekä liikeyritysten panostamista eurooppalaisiin yliopistoihin;
53. ehdottaa, että ammattijärjestöt tekevät yhteistyötä korkeakoulujen kanssa, jotta kehitetään tehokkaita ohjelmia, joiden avulla opiskelijoiden on mahdollista mukautua nopeasti liike-elämään;

Torstai 20. toukokuuta 2010

54. korostaa korkeakouluja sponsoroivien yritysten merkitystä ja kannustaa yhtiöitä myöntämään opiskelijoille stipendejä, joiden turvin he voivat hankkia työmarkkinoita konkreettisesti hyödyttäviä tietoja ja taitoja;
55. korostaa keskeistä merkitystä, joka liittyy korkeakoulujen ja yritysten väliseen yhteistyöhön perustuvien tuloksien ja tietojen välittämiseen yhteiskunnalle;
56. kehottaa yrityksiä tukemaan lahjakkaita nuoria myöntämällä heille stipendejä;

Tutkimus

57. korostaa, että yritysten on parannettava vastaanottokykyään, jotta ne voivat käyttää ja soveltaa korkeakoulujen tuottamaa tieteellistä tietoa edistämällä sisäistä tutkimusta, elinikäistä oppimista ja jatkokoulutusta, viestimällä aktiivisemmin tarpeistaan tiedeyhteisölle ja ottamalla aktiivisemmin palvelukseen tohtoreiksi väitteleviä ja väitelleitä ja tutkijoita;
58. tähdentää, että tutkimuslaitoksissa tarvitaan erikoistunutta henkilöstöä, joka kykenee tunnistamaan tietovarannot, joihin sisältyy liiketoimintapotentiaalia, ja hallinnoimaan niitä;
59. pitää erittäin tärkeänä, että tietämystä siirretään avoimessa toimintaympäristössä; myöntää, että tähän voidaan päästä erilaisilla keinoilla, kuten julkaisujen ja seminaarien, teknologian siirtovirastojen, alueellisen yhteistyön, yritysten perustamisen ja spin off -yritysten tukemisen, yhteistyönä tehdyn tutkimuksen ja tutkijoiden liikkuvuuden avulla; pitää kuitenkin vuorovaikutuksen sosiaalista ja inhimillistä ulottuvuutta erittäin tärkeänä; tukee siksi painokkaasti aloitteita, joilla edistetään korkeakoulujen ja yritysten ja etenkin pk-yritysten kasvokkaisvuorovaikutusta;
60. pitää myönteisenä, että nyt käynnistetään yritysten ja innovaatiokeskusten eurooppalainen verkosto, johon sulautetaan euroneuvontakeskusten ja innovaatiokeskusten tarjoamat palvelut;
61. pitää tutkijoiden liikkuvuuden parantamista – yli kansallisten rajojen ja korkeakoulujen ja yritysten välillä sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä ja syrjimättömyysperiaatetta asianmukaisesti noudattaen – välttämättömänä tietämyksen siirtämisen parantamiseksi; kehottaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita ja komissiota arvioimaan perinpohjaisesti uudelleen nykyistä oikeudellista ja rahoitusjärjestelmää ja poistamaan liikkuvuuden tarpeettomat esteet kiinnittäen erityistä huomiota korkeakoulututkimusten tunnustamiseen ja byrokratian vähentämiseen; kehottaa korkeakouluja huolehtimaan henkilöstönsä joustavammasta ja kahden uran yhdistämiseen tähtäävästä urakehityksestä;
62. kannustaa komissiota luomaan kannustimia sellaisten teollis- ja tekijänoikeuksia koskevien kilpailukykyisten EU-markkinoiden kehittämiseksi, joiden avulla korkeakoulut, julkista tutkimustoimintaa harjoittavat organisaatiot ja pk-yritykset voivat löytää kumppaneita ja sijoittajia teollis- ja tekijänoikeuksilleen, taidoilleen ja tietämykselleen; toteaa, että teollis- ja tekijänoikeuksien hallinnointi voisi olla ammattimaisempaa useimmissa korkeakouluissa;
63. korostaa, että on vauhditettava yhtenäisen eurooppalaisen patentin käyttöönottamista ja varmistettava siten etenkin pk-yrityksille innovatiivisten tuotteiden ja palvelujen edullinen, vaikuttava, tehokas ja laadukas oikeudellinen suoja ja patenttiriitoja koskeva yhdenmukaistettu eurooppalainen järjestelmä;
64. tähdentää, että korkeakoulujen ja yritysten yhteinen osallistuminen julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksiin, kuten eurooppalaisiin teknologiayhteisöihin, yhteisiin teknologiahankkeisiin ja tietämys- ja innovointiyhteisöihin, saattaa tehostaa tietämyksen hyödyntämistä ja auttaa EU:ta selviytymään sen edessä olevista merkittävistä haasteista; viittaa tässä yhteydessä voimassa olevaan oppaaseen, jossa käsitellään vastuullista kumppanuutta;
65. myöntää, että kukin yhteistyöhanke edellyttää räätälöityä lähestymistapaa ja että eri yhteistyömuotoja on olemassa, mutta uskoo, että menestyksekkäistä rakenteista, esimerkeistä, esittelyistä ja roolimalleista voidaan ottaa opiksi ja että hyvien käytänteiden ja menestystarinoiden levittämistä ja niitä koskevia tiedonsaantimahdollisuuksia olisi tehostettava; korostaa erityisesti, että on otettava huomioon innovatiivisten yritysten hyvät käytänteet ja tutkimuksen kuudennessa puiteohjelmasta kertynyt tohtorikoulutuksen yhteistyötä koskeva kokemus;

Torstai 20. toukokuuta 2010

66. katsoo, että jos tarkoituksena on tukea yritysten, tutkimusyhteisöjen ja korkeakoulujen suhteita, jäsenvaltioiden ja komission on mahdollistettava säätiöille, klinikoille ja julkisille ja yksityisille korkeakouluille osallistuminen koulutukseen ja tutkimuksen edistämiseen;

Hyvät käytännöt

67. panee merkille ja pitää myönteisinä EU:n sisällä ja sen ulkopuolella esiintyviä hyvien käytäntöjen esimerkkejä, jotka osoittavat tämäntyyppisen yhteistyön arvon kaikille osapuolille, kun pidetään mielessä, että tällaisia esimerkkejä tarvitaan asianmukaisten olosuhteiden muovaamiseksi vuoropuhelulle ja menestymismahdollisuuksien lisäämiseksi;

68. pitää myönteisenä komission aloitetta olemassa olevien parhaiden käytäntöjen luettelon laatimisesta ja kehottaa sitä asettamaan tämän luettelon kaikkien asianosaisten saataville levittämällä tehokkaasti kaikkia alkuperäisiä käytäntöjä koskevaa tietoa;

69. kehottaa komissiota edistämään uudenlaisen rakenteellisen kumppanuuden muotoja yrityksiä, korkeakoulujen ja muiden opetus- ja koulutusalojen välillä, erityisesti keskiasteen koulujen ja ammatillisten koulutuslaitoksien välillä, jotta erityisesti opettajat voisivat saattaa osaamisensa ajan tasalle; katsoo, että tällaiset kumppanuudet saattavat myös edellyttää alalla toimivien yksikköjen osallisuutta;

70. ehdottaa, että perustetaan verkkosivusto kokemusten jakamista ja levittämistä varten, hyvien käytäntöjen jakamiseen keskittyvää viestintää varten sekä innoituksen ja konkreettisten välineiden ja mekanismien tarjoamiseksi sivustolla kävijöille yhteistyöhankkeiden suunnittelua ja täytäntöönpanoa varten, ja korostaa uusien teknologioiden merkitystä korkeakoulujen ja yritysten yhteistyön tiivistämisen kannalta;

71. kehottaa joissakin jäsenvaltioissa noudatettavien hyvien käytäntöjen perusteella omistamaan eurooppalaisen teemapäivän nuorille keksijöille tai nuorten eurooppalaisten kehittämille innovaatioille, keksinnöille tai patenteille;

72. kannustaa komissiota jatkamaan vuoropuhelun edistämistä kansallisella, paikallisella ja alueellisella tasolla keskittyen parhaisiin käytäntöihin, ja toteaa, että on syytä valvoa, että tällaisessa vuoropuhelussa ovat mukana kaikki asianosaiset (esimerkiksi työmarkkinaosapuolet) ja kaikenlaiset yritykset (pk-yritykset, yhteisötaloutta ja yhteisvastuullisuutta edistävät yritykset ja niin edelleen) mutta myös kolmansien valtioiden edustajat (kuten kansalaisjärjestöt), pyrkien korostamaan korkeakoulujen ja yritysten edustamien kahden maailman välisen yhteistyön taloudellista ja sosiaalista lisäarvoa;

73. kehottaa komissiota – EU:n toimien keskinäisen johdonmukaisuuden varmistamiseksi ja toimintojen päällekkäisyyden välttämiseksi – asettamaan pääosastojen välisen työryhmän arvioimaan ja kehittämään synergioita tällaisen vuoropuhelun ja muiden aloitteiden välillä pitäen mielessä, että keskusteluissa olisi käsiteltävä sekä politiikan painopisteitä että rahoitusmahdollisuuksia;

*

* *

74. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Torstai 20. toukokuuta 2010

Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaaminen

P7_TA(2010)0189

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa (2009/2243(INI))

(2011/C 161 E/16)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen XVII, XVIII ja XIX osaston,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisön seitsemänneistä tutkimuksen, teknologian kehittämisen ja demonstroidin puiteohjelmasta (2007–2013) 18. joulukuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1982/2006/EY ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman (2007–2013) perustamisesta 24. lokakuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1639/2006/EY ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 10. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman tulevan aluepolitiikan vaikutuksesta Euroopan unionin innovaatiokykyyn ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon 24. toukokuuta 2007 antamansa päätöslauselman ”Tietämyksestä käytännön toimiin: laajapohjainen innovaatiostrategia EU:lle” ⁽⁶⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman alueellista koheesiota koskevasta vihreästä kirjasta ja koheesiopolitiikan tulevaa uudistusta koskevan keskustelun tilasta ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ EUVL L 412, 30.12.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 310, 9.11.2006, s. 15.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0184.

⁽⁶⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0212.

⁽⁷⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0163.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman aluepolitiikan parhaista käytännöistä ja rakennerahaston käytön esteistä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen, jossa käsitellään EU:n seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman, kilpailukyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja rakennerahastojen välisiä synergioita (Synergies between the EU 7th Research Framework Programme, the Competitiveness and Innovation Framework Programme and the Structural Funds),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen, jonka otsikkona on Moving towards a territorialisation of European R&D and Innovation policies ("Tavoitteena yhteisön tutkimus-, kehitys- ja innovointipolitiikan alueellistaminen"),
- ottaa huomioon Euroopan parlamentin julkaiseman tutkimuksen aiheesta rakennerahastojen tuki innovaatioille – täytäntöönpanon haasteet kaudella 2007–2013 ja sen jälkeen (Structural Funds' support for innovation – implementation challenges for 2007 - 2013 and beyond),
- ottaa huomioon komission 16. elokuuta 2007 antaman tiedonannon nimeltä "Euroopan alueiden kilpailukyyn parantaminen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan avulla – kasvun sekä työpaikkojen määrän ja laadun edistäminen" (KOM(2007)0474),
- ottaa huomioon komission 11. joulukuuta 2007 antaman tiedonannon "Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin strategian toteutus jäsenvaltioissa ja alueilla EU:n koheesio politiikan kautta vuosina 2007–2013" (KOM(2007)0798),
- ottaa huomioon komission 14. toukokuuta 2008 antaman tiedonannon koheesio politiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
- ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 antaman 20. vuosikertomuksen rakennerahastojen täytäntöönpanosta (2008) (KOM(2009)0617),
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2007 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan alueiden innovaatioista koheesio politiikan avulla (Regions Delivering Innovation Through Cohesion Policy, SEC(2007)1547),
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2009 päivätyn komission valmisteluasiakirjan tulevaa EU 2020 -strategiaa koskevasta kuulemisesta (KOM(2009)0647),
- ottaa huomioon komission 19. kesäkuuta 2008 päivätyn viidennen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen – kasvavat alueet, kasvava Eurooppa (KOM(2008)0371) (viides edistymistä kuvaava kertomus),
- ottaa huomioon komission 25. kesäkuuta 2009 päivätyn kuudennen taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta käsittelevän kertomuksen – luovat ja innovatiiviset alueet (KOM(2009)0295) (kuudes edistymistä kuvaava kertomus),
- ottaa huomioon tieteen ja tekniikan tutkimuskomitean (Crest) 4. joulukuuta 2006 päivätyn muistion, joka koskee T&K-politiikkaan liittyviä opetuksia kansallisten uudistusohjelmien ja vuoden 2006 edistysraporttien pohjalta (Lessons for R&D policies on the basis of the national reform programmes and the 2006 Progress Reports) (CREST1211/06),
- ottaa huomioon komission EU:n tutkimus- ja innovaatorahoituksen opaskirjan nimeltä "Euroopan alueiden kilpailukyyn parantaminen tutkimus- ja innovaatiotoiminnan avulla – EU-rahoitusta tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin: käytännön opas",
- ottaa huomioon Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumin raportin vuodelta 2006 European Roadmap for Research Infrastructures Report 2006 ("Tutkimusinfrastruktuureja koskeva kehittämissuunnitelma"),

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0156.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0165.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon komission pyynnöstä laaditun riippumattoman raportin, jonka aiheena on koheesiopolitiikan uudistamisaikataulu (An Agenda for a Reformed Cohesion Policy, Fabrizio Barcan selonteko) (2009),
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön ja teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan lausunnon (A7-0138/2010),
- A. ottaa huomioon, että uudistetussa Lissabonin strategiassa tutkimus ja innovointi asetetaan etusijalle, jotta ilmastonmuutoksen ja lisääntyvän maailmanlaajuisen kilpailun tapaisiin haasteisiin voitaisiin vastata; katsoo, että talouskriisin jälkeisellä aikakaudella kasvun ja työpaikkojen luomisen edistäminen tutkimuksen ja innovoinnin avulla on entistä tärkeämpää, ja toteaa, että se onkin ehdotetun EU 2020 -strategian keskeinen päämäärä,
- B. ottaa huomioon, että kaikki väestönosat tarvitsevat tutkimusta ja innovointia ja että tutkimus ja innovointi on kohdistettava väestön sosiaalisten olojen ja taloudellisen tilanteen parantamiseen,
- C. ottaa huomioon, että EU:n tutkimukselle ja innovoinnille tarjoama tuki on enimmäkseen peräisin tutkimus-, innovaatio- ja koheesiopolitiikoista, joiden pääasialliset välineet ovat rakennerahastot, tutkimuksen seitsemäs puiteohjelma sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma,
- D. katsoo, että koheesiopolitiikka on Euroopan yhdentymisen keskeinen tukipylväs ja EU:n tuloksellisimpia politiikkoja, jolla voidaan edistää yhä monimuotoisempien alueiden lähentymistä ja lisätä kasvua ja työllisyyttä,
- E. ottaa huomioon, että innovointiin voidaan panostaa tehokkaimmin alueellisella tasolla lähellä sellaisia toimijoita kuin yliopistot, julkista tutkimustoimintaa harjoittavat organisaatiot tai yritykset edistämällä tietämyksen siirtoon liittyvää kumppanuutta ja alueiden välistä hyvien käytäntöjen vaihtoa,
- F. ottaa huomioon, että yhteisön koheesiopolitiikan strategisissa suuntaviivoissa kaudelle 2007–2013 viitataan tiedon ja innovoinnin kehittämiseen kasvun turvaamiseksi ja 25 prosenttia kokonaisrahoituksesta on kohdistettu tämän mukaisesti,
- G. katsoo, että nykypäivän mutkikkaat haasteet edellyttävät näiden politiikkojen integroitua yhdistelmää; katsoo, että tietoperustainen yhteiskunta edellyttää muutakin kuin pelkkää eri alojen toimintojen yhdistelyä, minkä vuoksi eri toimijoiden ja välineiden välinen synergia on ensiarvoisen tärkeää, jotta ne lujittaisivat toisiaan ja tukisivat tutkimus- ja innovaatiohankkeiden kestävää toimeenpanoa ja jotta tutkimustuloksia voitaisiin hyödyntää paremmin konkreettisina tuoteideoina alueilla,
- H. katsoo, että vaikka eräät näiden välineiden rakenne-elementit mahdollistavat synergian, kuten Lissabonin strategian kanssa yhteneväinen aikataulu ja linjaukset, niissä on edelleen eroavaisuuksia, kuten eri oikeusperustat, joko temaattinen tai alueellinen painopiste sekä yhteistyöhön perustuva tai keskitetty hallinto,

Koheesiopolitiikalla saavutetaan tutkimuksen ja innovoinnin tavoitteita

1. arvostaa sitä, että vuosina 2007–2013 yhteisön koheesiopolitiikan toisen strategisen suuntaviivan mukaisesti kaikki jäsenvaltiot ovat kohdistaneet huomattavan osuuden kokonaisrahoituksestaan tutkimukseen ja kehitykseen, innovointiin ja tietoperustaisen talouden kehittämiseen; ottaa huomioon, että näin on syntynyt 246 kansallista tai alueellista toimenpideohjelmaa, joissa tutkimuksen ja innovoinnin rahoitus on 86 miljardin euroa ja siitä on jo myönnetty 50 miljardia tutkimus- ja kehitystoiminnan ja innovoinnin ydintoihin; toteaa, että koheesiopolitiikasta on tullut tärkeä väline, jonka kautta EU antaa tukea tälle alalle ja joka vetää vertoja sekä seitsemännen puiteohjelman talousarviolle (50,5 miljardia euroa) että kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman talousarviolle (3,6 miljardia euroa); panee merkille tutkimukseen ja kehitykseen myönnettävien määrärahojen tehokkuuden sekä mahdollisuuden määrittellä niiden yhteydessä määrällisiä tavoitteita;

Torstai 20. toukokuuta 2010

2. suhtautuu myönteisesti uusiin rahoitusmenetelmiin ja painottaa, että JEREMIE-aloitteella sekä komission ja Euroopan investointipankkiryhmän riskinjakorahoitusvälineellä on hyvät mahdollisuudet vahvistaa innovatiivisten yritysten rahoitusta; suosittelee alueellisille toimijoille näiden uusien mahdollisuuksien hyödyntämistä rakennerahastojen rahoituksen ohella; korostaa tässä yhteydessä julkisten ja yksityisten investointien tehokkaan koordinoinnin tarvetta;
3. odottaa komission strategista kertomusta, johon viitataan yleisasetuksen 30 artiklan 2 kohdassa; katsoo, että tämä kertomus tarjoaa laajan katsauksen jäsenvaltioiden saavutuksiin kauden 2007–2009 tavoitteiden toteuttamisen osalta ja toimii pohjana keskustelulle koheesiopolitiikan tulevaisuudennäkömistä;
4. toistaa, että EU:n tiettyihin toimintalinjoihin kaivataan integroituun monitasoiseen hallintoon perustuvaa tarkastelutapaa; korostaa, että toimiva monitasoinen hallinto on edellytys määrärahojen kohdentamistavoitteiden tehokkaalle asettamiselle ja toteuttamiselle; toteaa, että vastuu rakennerahastojen toteuttamisesta on kansallisilla ja alueviranomaisilla ja että komissio hallinnoi keskitetysti kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa sekä seitsemättä puiteohjelmaa; ottaa huomioon erot EU:n jäsenvaltioiden hallintojärjestelmissä ja katsoo, että on tärkeää yksilöidä kansalaisille kaikkein tehokkain päätöksentekotaso;
5. pitää tärkeänä koordinoita niitä yhteisön politiikkoja, jotka ovat tärkeitä taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden saavuttamisen kannalta; pitää tarpeellisena arvioida lähemmin niiden vaikutusta alueisiin ja koheesioon, jotta voidaan edistää todellisia synergiavaikutuksia ja tunnistaa ja edistää unionin tasolla sopivimpia keinoja innovaatioihin tehtävien paikallisten ja alueellisten investointien tukemiseksi; palauttaa mieliin, että on tärkeää ottaa huomioon kolmeen aluetyyppiin (lähtäminen, siirtyminen ja kilpailukyky) liittyvä erilainen sosioekonominen tilanne sekä luovuuden, innovointikyvyn ja yrittäjähengen erot; korostaa, että tutkimukseen ja kehitystyöhön sekä innovointiin, koulutukseen ja resursseja tehokkaasti hyödyntäviin teknologioihin investoiminen hyödyttää sekä perinteisiä aloja ja maaseutualueita että korkealaatuisiin palveluihin perustuvia talouksia ja vahvistaa siten taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta;
6. korostaa, että kaupungeilla on runsaasti mahdollisuuksia edistää tutkimusta ja innovointia; uskoo, että tekniikan kehitykseen perustuva entistä järkevämpi kaupunkipolitiikka ja sen huomioiminen, että Euroopan väestöstä 80 prosenttia asuu kaupungeissa, joissa myös sosiaaliset erot ovat suurimmat, edistäisi kestäväää talouskasvua; kehottaa siksi sisällyttämään kaupunkiulottuvuuden tulevaan koheesiopolitiikkaan;

Rakennerahastojen, tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman välinen synergia

7. tunnustaa, että kauden 2007–2013 määrärahojen kohdentamista koskevien määräysten ansiosta koheesiopolitiikalla on paremmat mahdollisuudet luoda synergioita tutkimus- ja innovaatiopolitiikkojen kanssa ja että samalla tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman alueellinen ulottuvuus on noussut yhä tärkeämmäksi; pyytää harkitsemaan tuloksiin perustuvaa määrärahojen kohdentamisjärjestelmää, jotta toimintalinjoissa voitaisiin vastata asianmukaisesti uusiin haasteisiin vahvempien temaattisten painotusten avulla;
8. toteaa, että tällä hetkellä puiteohjelmassa jaetaan tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoimintaan käytettävät varat huippulaadun kriteerien perusteella, jolloin varoja saavat kilpailukykyisimmät osallistujat, mikä edellyttää hyviä teknisiä valmiuksia sekä hallinto- ja rahoitusmenettelyjen hyvää tuntemusta; korostaa, että tämä tilanne aiheuttaa voimakasta keskittymistä talousklustereihin ja EU:n houkuttelevimmille alueille, mikä rajoittaa sellaisten alueiden ja jäsenvaltioiden synergiaetuja, jotka ovat vasta pyrkimässä kohti kyseistä kriteeriä mutta eivät ole vielä saavuttaneet sitä; toteaa, että tutkimus- ja innovaatiopotentiaaliin liittyvät alueelliset erot ja varsinaisen politiikan johdonmukaisuuden varmistaminen muodostavat haasteen, johon on vastattava sekä koheesiopolitiikan että tutkimus- ja innovointipolitiikan avulla huolimatta siitä, että täytäntöönpanoelimet toimivat eri tasoilla (ylikansallisella, kansallisella ja alemmalla tasolla) ja niitä hallinnoidaan eri periaatteiden mukaisesti (esimerkiksi yhteenkuuluvuus vs. huippuosaaminen);
9. korostaa, että innovaatiotehokkuus riippuu saavutettujen synergioiden voimakkuudesta, ja pahoittelee sitä, että nykyiset synergiamahdollisuudet rahoitusmuotojen välillä tunnetaan edelleen huonosti; kehottaa alueita, jotka ovat tietojen ja arviointivalmiuksien osalta tärkeimpiä toimijoita, sekä jäsenvaltioita lisäämään toimiaan viestinnän parantamiseksi; korostaa, että vaikuttavat synergiat edellyttävät erilaista osaamista tuottavien, levittävien, edistävien ja soveltavien toimijoiden välisiä monipuolisia suhteita; korostaa myös, että

Torstai 20. toukokuuta 2010

tutkimuksen seitsemättä puiteohjelmaa, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaa ja rakennerahastoja hallinnoivien kansallisten, alueellisten ja paikallisten elinten on oltava tietoisia näiden rahoitusvälineiden tarjoamista mahdollisuuksista, ja vaatii parempaa koordinaatiota näiden toimijoiden ja poliitikkojen kesken;

10. korostaa, että tutkimukseen ja innovointiin kohdistuvissa toimissa olisi hyödynnettävä alueellisia voimavaroja ja valmiuksia ja että nämä toimet olisi sisällytettävä alueelliseen innovaatiostrategiaan, joka perustuu järkevään innovointiin; katsoo, että tällaiset strategiat edellyttävät alueiden ja kaupunkien roolin vahvistamista EU:ssa sekä kansallista priorisointia ja prioriteettien täytäntöönpanoa; kehottaa sen vuoksi harkitsemaan mahdollisuutta ottaa rakennerahastojen puitteissa uudelleen käyttöön innovatiivisia toimia, joilla pyrittäisiin edistämään alueellisia innovaatiostrategioita;

11. panee merkille nykyiset rahoitusmuotojen yhdistelymahdollisuudet; korostaa kuitenkin, että rakennerahastot ja puiteohjelmat eivät salli rahoitusmuotojen yhdistelemistä; korostaa, että rahoitusvälineiden yhdistelmiä voidaan käyttää kattamaan toisiaan täydentäviä mutta erillisiä toimintoja, kuten tutkimusinfrastruktuurin kohdalla, tai toisiinsa liittyvien hankkeiden perättäisiä osia, kuten uuden tutkimusidean kehittämisessä ja jatkokesittelyssä sekä saman verkoston tai klusterin piirissä toteutettavissa hankkeissa;

12. katsoo, että rakennerahastojen ja puiteohjelmien yhdistetyn rahoituksen kieltäminen estää alueita käyttämästä samanaikaisesti molempia välineitä ja että tehokkaat alueellisen ja kansallisen tason alhaalta ylöspäin suuntautuvat strategiset prosessit voisivat auttaa poistamaan rakennerahastojen, tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman aukkoja ja päällekkäisyyksiä;

13. korostaa, että synergiavaikutukset ovat erityisen tehokkaita valmiuksien kehittämisessä; viittaa tässä yhteydessä hankkeiden rahoituksen hallinnointiin Euroopan tutkimusinfrastruktuurien strategiafoorumilla (ESFRI:llä) ja siihen, että tutkimukseen kohdistuvan EU:n rahoituksen painopisteitä on koordinoitava alueellisesti ja kansallisesti;

14. korostaa, että synergia ei rajoitu vain täydentävään hankerahoitukseen; katsoo, että valmiuksien luominen, verkostoituminen ja tietämyksen siirtäminen ovat merkittävä synergian muoto, ja panee merkille, että kaikki välineet tarjoavat mahdollisuuksia tämällytyypiseen vaihtoon;

15. toteaa, että rahoituksen suoran edunsaajan näkökulmasta varsinainen synergia riippuu edunsaajan organisatorisesta ja strategisesta kyvystä yhdistää EU:n eri välineistä saatavaa tukea; kehottaa alueellisia toimijoita kehittämään alueellisia strategioita, joilla voidaan helpottaa rahoituksen yhdistämistä;

16. suosittelee, että jäsenvaltiot ja komissio myöntävät riittävästi rakennerahastovaroja tutkimukseen ja innovointiin, erityisesti kestäviin innovaatioihin, ja parantavat tutkimusvalmiuksia; korostaa tarvetta edistää ja ottaa käyttöön onnistuneita malleja osaamiskolmioissa ja varmistaa alueellisen tutkimustoiminnan kestävä kehitys ja innovoinnin strategiset puitteet yhteistyössä yritysten, tutkimuskeskusten, korkeakoulujen ja viranomaisten kanssa; korostaa osaamisintensiivisten alueellisten innovatiivisten klustereiden potentiaalia alueen kilpailukyvyyn vahvistamisessa ja suhtautuu myönteisesti klusterien kehittämisen sisällyttämiseen sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmaan että tutkimuksen seitsemännen puiteohjelmaan (seitsemännen tutkimuksen puiteohjelman osaavat alueet -toiminta); tuo esiin Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) puitteissa perustetut osaamis- ja innovaatioyhteisöt, jotka yhdistävät Euroopan alueiden johtavat osaamisintensiiviset klusterit keskenään; toteaa, että myös rakennerahastot voivat tukea tiedonvaihtoa alueellisissa klustereissa; korostaa, että tällaiset klusterit merkitsevät etenkin epäsuotuisille alueille uusia mahdollisuuksia;

17. kehottaa alue- ja paikallisviranomaisia hyödyntämään tehokkaammin rakennerahastoja tutkimuksen, tietämyksen ja innovointikyvyyn kehittämisessä alueillaan esimerkiksi luomalla tutkimusinfrastruktuuria ja mahdollistamaan näin osallistumisensa EU:n tutkimus- ja innovointitoimintaan; kannustaa alueellisia toimijoita määrittelemään rakennerahastoja koskevat tutkimuksen ja kehittämisen painopistealueet siten, että ne ovat sopusuhteissa tutkimuksen ja kehittämisen seitsemännen puiteohjelman painotusten kanssa, ja vaatii pitkän aikavälin alueellista suunnittelua aihekohtaisesta täydentävyydestä syntyvän synergian luomiseksi rahoitusvälineiden välille;

18. korostaa tarvetta tarkastella, jakaa ja integroida parhaita synergiakäytäntöjä politiikan välineiden välillä; suhtautuu tässä yhteydessä myönteisesti komission pyrkimykseen parantaa osastojen välistä yhteistyötä ja kehottaa sitä vahvistamaan alueellisen tason analyysia tutkimuksen ja innovaation mahdollisuuksista ja tarpeista etenkin käytettävissä olevien laadullisten tietojen keruun osalta sekä sisällyttämään kunkin kolmen välineen arviointiselvityksiin analyysin suhteista muihin välineisiin, jotta asiassa voidaan antaa yhteistä ohjausta;

Torstai 20. toukokuuta 2010

19. panee tyytyväisenä merkille EU:n innovaatio- ja tutkimusrahoitusoppaan ”EU-rahoitusta tutkimukseen, kehitykseen ja innovointiin: käytännön opas”; suosittelee, että tulevaisuudessa vastaavia ohjeita tarjotaan välittömästi lainsäädännön tullessa voimaan; odottaa komission yksiköiden valmisteluasiakirjaa, joka sisältäisi käytännön esimerkkejä synergieoista; kehottaa komissiota toimimaan yhteistyön edistämiseksi, edistämään hyvien käytäntöjen vaihtoa ja arvioimaan mahdollisuutta järjestää lisää asiantuntijatukea yhteisön rahoitusmahdollisuuksien alalla laatimalla tutkimus- ja innovaatiohankkeiden ohjausta ja käytännön hallintaa koskevia ennako-ohjeita ja käyttäjän oppaan odotettujen tulosten saavuttamiseksi;
20. kehottaa komissiota yksinkertaistamaan tutkimuksen puiteohjelman ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman byrokratiaa rakennerahastojen kanssa muodostuvien synergiavaikutusten voimistamiseksi;
21. kehottaa komissiota tutkimaan, miten eri tukiohjelmiin liittyvien hakemusten esittämistä voitaisiin yksinkertaistaa käyttämällä tietokoneohjelmia ja yhtenäisiä käsikirjoja;
22. kannustaa komissiota jatkamaan toimintaansa synergian edistämiseksi ja tiedottamaan Euroopan parlamentille alan kehityksestä, etenkin EU:n ja kansallisten ja alueellisten yksiköiden välisen vertikaalisen yhteistyön tilanteesta;
23. tukee yhteistyön lisäämistä seitsemännen puiteohjelman kansallisten yhteyspisteiden, tutkimus- ja kehittämisohjelmien johtajien sekä innovointiyksikköjen välillä siten, että tutkimus- ja innovointihankkeiden eri osa-alueita tai vaiheita voidaan rahoittaa eri lähteistä;

Seuraavaan ohjelmakauteen liittyviä suosituksia

24. suhtautuu myönteisesti siihen, että EU 2020 -strategialuonnoksessa painotetaan toimintalinjojen keskinäistä riippuvuutta, niiden integroinnin merkitystä ja paremman synergian sekä vahvempien kumppanuuksien tarvetta julkisten toimintalinjojen suunnittelussa ja toteuttamisessa; pyytää harkitsemaan näillä kolmella politiikan alalla laajempia puitteita, joiden tarpeen kaupungit ja alueet ovat tuoneet julki ja joihin kuuluu esimerkiksi komission sisäinen tekninen, innovaatio-, tutkimus- ja kehittämisohjelmiin liittyviä synergieoita seuraava ja koordinoiva yhteysrakenne ja jotka on nivottava yhteen EU:n rahoitusvälineiden ja valtiontukea koskevien säännösten suunnittelun ja täytäntöönpanon kanssa; kehottaa myös antamaan tässä yhteydessä alueelliselle yhteenkuuluvuudelle tärkeän roolin;
25. katsoo, että tulevien tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnan ohjelmien on täydennettävä, ohjattava ja tehostettava kansallisia ponnisteluja, jotta ne toimisivat taas osaamisen, innovaatioiden, kehityksen ja kansallisten tutkimus-, kehittämis- ja innovointitoiminnan investointien moottorina ja levittäjänä;
26. korostaa, että osaamisen ja innovoinnin vakiinnuttamiseksi tulevan talouskasvun edistäjiksi on parannettava koulutuksen laatua, jalostettava tutkimustuloksia edelleen, edistettävä innovointia ja tietotaidon siirtämistä koko unionissa, hyödynnettävä tieto- ja viestintäteknologiaa parhaalla mahdollisella tavalla, varmistettava, että innovatiiviset ideat siirtyvät uusiksi tuotteiksi ja palveluiksi, jotka luovat kasvua ja korkealaatuisia työpaikkoja ja auttavat vastaamaan Euroopan ja koko maailman yhteiskunnallisen muutoksen haasteisiin, lisättävä yrittäjähänkeä, kiinnitettävä huomio ensisijaisesti käyttäjien tarpeisiin ja markkinoiden mahdollisuuksiin sekä varmistettava helposti saatavilla oleva ja riittävä rahoitus asiassa tärkeässä asemassa olevien rakennerahastojen avulla;
27. kannattaa EU 2020 -strategiaan älykkään kasvun saavuttamiseksi sisältyvää kolmea tärkeää aloitetta (Innovaatiounioni, Nuoret liikkeellä ja Eurooppalainen digitaalistrategia), joiden käynnistämisessä rakennerahastoilla on erittäin tärkeä tehtävä;
28. katsoo, että unionin kaikki alueet huomioiva vahva ja hyvin rahoitettu EU:n aluepolitiikka on edellytys EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamiselle ja sellaisen älykkään, kestävän ja yhdentymistä edistävän kasvun turvaamiselle, johon liittyy korkea työllisyys ja tuottavuus, sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen koheesion saavuttamiselle; korostaa tässä yhteydessä EU 2020 -strategiassa tutkimukselle ja innovoinnille annettua merkitystä;
29. korostaa tarvetta vahvistaa ja kehittää edelleen innovointia tukevien rakennerahastojen, maaseudun kehittämisrahaston, tutkimuksen ja kehittämisen puiteohjelman, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelman ja Euroopan strategisen energiateknologiasuunnitelman kaltaisten EU:n välineiden roolia pyrittäessä keventämään hallintomenettelyjä, helpottamaan erityisesti pk-yritysten rahoituksen saantia, luomaan älykästä, kestävä ja yhdentymistä edistävää kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamiseen liittyviä innovatiivisia kannustimia ja työskentelemään tiiviimmin EIP:n kanssa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

30. pitää rakennerahastoja soveltavana välineenä paikallisten ja alueellisten toimijoiden tukemiseksi luovuuden ja innovoinnin edistämistä varten; korostaa lisäjouoston tarvetta, jotta tämä rahoitus saadaan ripeästi käyttöön innovatiivisten yritysaloitteiden edistämistä varten; painottaa tässä yhteydessä koheesiopolitiikan tarjoamaa lisäarvoa erityisesti pk-yrityksille, koska se tarjoaa matalan kynnyksen tukea ja parantaa niiden mahdollisuuksia hyödyntää soveltavaa tutkimusta, tekniikansiirtoa ja innovaatioita;

31. suosittelee, että kaikki varat, joita ei ole käytetty jollakin alueella N+2- ja N+3-sääntöjen nojalla, ohjataan uudelleen alueellisiin hankkeisiin ja yhteisön aloitteisiin;

32. muistuttaa, että alueellinen koheesio on luonteeltaan horisontaalista ja monialaista ja siksi unionin politiikkojen on edesautettava sen saavuttamista; toistaa, että tämä käsite ei rajoitu aluepolitiikan vaikutuksiin vaan sisältää myös koordinoinnin sen ja sellaisten unionin muiden politiikkojen välillä, joilla tavoitellaan kestävä kehitystä ja saadaan konkreettisia tuloksia aluetasolla, jotta alueellisten mahdollisuuksien eri muotoja voidaan kehittää ja käyttää kattavasti ja lisätä niiden vaikutusta kentällä, parantaa alueiden kilpailukykyä ja vetovoimaa ja saavuttaa alueellinen koheesio; katsoo, että "keskittäminen, yhteistyö ja yhteydet" ovat alueellisen koheesio keskeisiä koordinaatteja, joiden avulla voidaan pyrkiä tasapainoisempaan aluekehitykseen Euroopan unionissa;

33. korostaa paikkakuntakohtaisten politiikkojen tarvetta ja katsoo, että kaupunkien ja alueiden tulisi keskittyä älykkäisiin ja kestäviin erikoistumisaloihin määrittelemällä omat innovaatioiden painopisteensä EU:n tavoitteiden ja alueellisissa innovaatiostrategioissa määrittelemiensä omien tarpeiden pohjalta sekä keskittää tarkoituksen kohdistettua EU:n rahoitusta näin yksilöityihin painopisteisiin; katsoo, että alueellisten päätöksentekijöiden ja yrittäjien valmiudet herättää kiinnostusta ja muuttaa osaaminen kestäväksi kilpailueduksi ovat ratkaisevan tärkeitä alueen talouskehitykselle ja tuovat lisäarvoa myös ympäröiville alueille sekä naapurijäsenvaltioiden alueille;

34. korostaa, että tutkimus ja innovointi, etenkin vähähiilisten tai päästöttömien ratkaisujen ja energiansäästötapojen kehittämistä koskeva tutkimus ja innovointi, ovat ratkaisevia ilmastonmuutoksen ja energian toimitusvarmuuden kaltaisten globaalien haasteiden ratkaisemiseksi ja alue- ja paikallistason kilpailukykyyn kohentamiseksi;

35. kannattaa alueiden komitean ehdotusta luoda kaikille (yrityksille, paikallisille ja alueellisille viranomaisille, keskushallinnon viranomaisille, yksityissektorille ja kansalaisille) avoin "luovuuden virtuaalinen verkosto", jonka avulla tarjottaisiin neuvontaa, tukea, riskipääoman hankkimista ja teknisiä palveluja; panee merkille, että virtuaalisen verkoston toteuttaminen toisi mukanaan lisäetuja, sillä se helpottaisi asiantuntijaavun, koulutuksen ja osaamisen, yritystuen ja rahoitusneuvonnan tarjoamista saarten, syrjäisimpien alueiden, maaseutualueiden, vuoristojen ja harvaan asuttujen alueiden asukkaille;

36. huomauttaa, että rajat ylittävä yhteistyö on tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelman ytimessä ja että alueellinen yhteistyö on otettu huomioon rakennerahastoissa (kansainvälisten, alueiden välisten ja rajat ylittävien ohjelmien välityksellä); kehottaa komissiota vahvistamaan tulevaisuudessa Euroopan alueellisen yhteistyön tavoitetta jatkamalla sen sisällyttämistä muihin politiikkoihin; kehottaa komissiota arvioimaan alueellisen yhteistyön tehostamisen mahdollisuuksia innovoinnin alalla kussakin koheesiopolitiikan tavoitteessa; toteaa, että tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman ja kilpailukykyyn ja innovoinnin puiteohjelman tulosten parempi tunteminen aluetasolla helpottaisi EU:n aluepolitiikan ja näiden ohjelmien käytännön koordinoitua; kehottaa komissiota kiinnittämään erityistä huomiota tällaiseen koordinointiin; kannustaa jäsenvaltioita lisätoimiin tehokkaan kansainvälisen yhteistyön varmistamiseksi kehittämällä synergian luomiseen tähtäviä yhtenäisiä alueellisia tai kansallisia strategioita; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita myös edesauttamaan tätä asiaa koskevien tietojen kehittämistä ja parantamaan niiden saatavuutta;

37. korostaa, että seitsemännen puiteohjelman puitteissa myönnetään tukea rajat ylittävälle yhteistyölle eri muodoissa EU:n alueella ja sen ulkopuolella aihealueille, jotka ovat osaamisen ja teknologian ensisijaisia alueita ja joilla korkealaatuisesta tutkimuksesta on tuettava ja vahvistettava, jotta voidaan vastata Euroopan edessä oleviin sosiaalisiin, taloudellisiin, ekologisiin ja teollisuuden liittyviin haasteisiin;

Torstai 20. toukokuuta 2010

38. kehottaa komissiota analysoimaan niiden yksinkertaistamistoimenpiteiden vaikutusta, jotka on jo toteutettu rakennerahastojen hallinnoinnissa tulevan lainsäädäntökehyksen laatimista varten;
39. toteaa, että sekä yhteistyössä tapahtuva että keskitetty hallinto vaativat omat sääntönsä ja että ylhäältä alas -lähestymistapa, jota käytetään seitsemännessä tutkimuksen puiteohjelmassa sekä kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelmassa, ja rakennerahastojen alhaalta ylös -lähestymistapa ovat yhtä lailla oikeutettuja; korostaa kuitenkin tarvetta yhdenmukaistaa eri välineiden hallintoa koskevia sääntöjä, menettelyjä ja käytäntöjä (tukikelpoisuussäännöt, yksikkökustannukset, kiinteät määrät jne.) ja koordinoita niitä tehokkaammin (ehdotuspyyntöjen aikataulun, aiheiden ja tyyppien jne. osalta); kehottaa komissiota tutkimaan asiaan liittyviä mahdollisuuksia rajoittamatta kuitenkaan jäsenvaltioiden ja alueiden toimivaltaa yhteistyössä tapahtuvassa hallinnossa ja tukemaan samalla hallintokulttuuria, jolla voidaan edistää monitieteellistä tarkastelutapaa yhteisten, eri aloilla toteutettavien monialaisten strategioiden ja eri poliittisten yhteisöjen välisen jatkuvan vuoropuhelun avulla, jotta voidaan vahvistaa politiikan johdonmukaisuutta; kehottaa komissiota yksinkertaistamaan kyseessä olevien rahastojen hallintoa ja kehottaa tukemaan yhtä aikaa tuen kummankin osatekijän vahvuuksia käyttäen hyväksi synergiaa ja vahvistaen kummankin vaikutusta;
40. kehottaa komissiota varmistamaan, että tuleva tutkimus- ja innovointisuunnitelma laaditaan siten, että se lisää rakennerahastojen ja tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmien (tutkimuksen seitsemäs puiteohjelma, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma) synergiaa;
41. toistaa pyyntönsä, että komissio laatisi erityisesti innovointihankkeita koskevat arviointikriteerit ja harkitsisi tulevaisuudessa ehdotuksen antamista säätelevän innovointitoimien toteuttamiseksi;
42. toteaa, että rahoitushakemusten, hallinto- ja rahoitusmenettelyjen, varojen hallinnan ja rahoitusjärjestelyjen alalla tarvitaan parempaa alueellisen tason asiantuntemusta; kehottaa komissiota selvittämään mahdollisuutta tarjota lisää asiantuntijatukea ja tiivistää yhteistyötä Yrittäjyyden Eurooppa -verkoston ja rakennerahastojen hallinnasta vastaavien viranomaisten välillä ja luoda tiiviimpi yhteys edelläkävijämarkkinoita koskevan aloitteen, teknologiafoorumien ja alueellisten teknologisten etenemissuunnitelmien välille;
43. korostaa, että arvioitaessa hankkeiden soveltuvuutta ja rakennerahastojen ja muiden yhteisön välineiden rahoituksen saamista on tärkeää ottaa huomioon yhtäläiset mahdollisuudet;
44. korostaa paremman avun tarjoamisen merkitystä synergiaa lisäävien politiikkojen ja ohjelmien täytäntönnäpönnön ketjussa, jonka muodostavat tutkimus- ja kehitysinfrastruktuurit, innovaatiot ja työpaikkojen luominen;
45. uskoo, että rakennerahastoista osarahoitettaville laajoille tutkimusinfrastruktuureille olisi tehtävä entistä tarkempia kansainvälisen tarkastuslautakunnan toteuttamia vertaisarviointoja, mikä edistäisi määrättyyn käyttötarkoitukseen osoitettujen rakennerahastojen tehokasta käyttöä;
46. uskoo, että poliittisen johdon tekemä sitoumus on sekä välttämätön edellytys tutkimus- ja innovaatiopoliittikan johdonmukaisuudelle että keino kyseisen politiikan tehostamiseen; kehottaa tämän vuoksi luomaan tutkimusta ja innovointia koskevan strategisen poliittisen kehyksen, joka on mukautettu edistykseen, uusiin tietoihin ja muuttuviin olosuhteisiin ja joka vastaa talouden ja yhteiskunnan kehittämisen kansallisia tavoitteita ja painopistealoja;
47. toistaa, että koheesiota ja aluesuunnittelua koskevat neuvoston epäviralliset mekanismit olisi korvattava muodollisemmilla rakenteilla; katsoo, että tällä kehittämisellä, johon liittyy integroitujen ja laaja-alaisten rakenteiden luominen, parannetaan politiikkojen koordinoitua;

*

* *

48. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Torstai 20. toukokuuta 2010

Julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys elpyvässä taloudessa

P7_TA(2010)0190

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä elpyvässä taloudessa (2010/2038(INI))

(2011/C 161 E/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 12. elokuuta 2009 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan julkisesta taloudesta EMU:ssa vuonna 2009 (SEC(2009)1120),
- ottaa huomioon 14. lokakuuta 2009 päivätyn komission tiedonannon julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä elpyvässä taloudessa (KOM(2009)0545),
- ottaa huomioon 28. tammikuuta 2009 päivätyn komission suosituksen neuvoston suositukseksi jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen tarkistamisesta vuonna 2009 ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen täytäntöönpanosta (KOM(2009)0034),
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman Euroopan talouden elvytysuunnitelmasta ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 13. tammikuuta 2009 antamansa päätöslauselman julkisesta taloudesta EMU:ssa 2007–2008 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 9. heinäkuuta 2008 antamansa päätöslauselman EKP:n vuosikertomuksesta 2007 ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Pittsburghin huippukokouksessa annetut suositukset, joissa kehoitetaan jatkamaan kasvun tukemista niin kauan kunnes elpyminen on varmaa,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
- ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan ja budjettivaliokunnan lausunnot (A7-0147/2010),
- A. ottaa huomioon komission tiedonannossa ilmaistun huolen julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä korkean alijäämä- ja velkaantumistason tilanteessa, etenkin kun otetaan huomioon väestön ikääntyminen, sekä ottaa huomioon, että ikääntymisen vaikutuksen kestävyyskuiluun on useimmissa jäsenvaltioissa laskettu olevan viidestä kahteenkymmeneen kertaan suurempi kuin nykyisen talouskriisin,
- B. ottaa huomioon, että vaikka vakaus- ja kasvusopimusta tarkistettiin vuonna 2005, se ei riittänyt estämään nykyistä kriisiä,
- C. katsoo, että Euroopan unionin syntyvyyden laskusta ja sen syistä ja seurauksista tarvitaan pikaisesti lisätutkimuksia tämän huolestuttavan suuntauksen muuttamiseksi,

⁽¹⁾ EUVL C 16 E, 22.1.2010, s. 8.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0123.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0013.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0357.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- D. toteaa, että finanssipolitiikka ei ole kestävä, jos se johtaa ajan mittaan valtion liialliseen velkaantumiseen,
- E. ottaa huomioon tiedonannossa esitetyt ennusteet ja sen, että väestön ikääntymisellä on vakavia vaikutuksia Euroopan maiden julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyysasteeseen, minkä vuoksi vuoteen 2060 ulottuva politiikan tarkastelu on asianmukainen,
- F. toteaa, että jäsenvaltioiden velan ja alijäämän kasvut kriisin aikana ja ennustettu väestönkehitys tekevät verotuksen kestävyysasteesta välittömän haasteen,
- G. toteaa, että pitkän aikavälin väestömuutokset ja etenkin väestön ikääntyminen kaikissa EU:n jäsenvaltioissa vaikuttavat kansallisten eläkejärjestelmien rahoitukseen,
- H. ottaa huomioon, että osa jäsenvaltioista ei ole ryhtynyt riittäviin toimiin pienentääkseen hallintomenojaan, hallitakseen paremmin terveydenhuoltomenojaan ja uudistaakseen terveydenhuolto- ja eläkejärjestelmiään, ja katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tätä alaa koskevat parhaat käytännöt,
- I. ottaa huomioon, että vuoden 2009 aikana kaikkien jäsenvaltioiden alijäämät ja velkaantumisasteet kasvoivat kriisin aiheuttaman verotulojen vähenemisen ja poikkeuksellisten elvytystoimien täytäntöönpanon vuoksi,
- J. ottaa huomioon, että Eurooppa-neuvosto suositteli syyskuussa 2009, kun elpymisestä oli saatu ensimmäisiä merkkejä, että finanssipolitiikka on suunnattava uudelleen kohti julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyysasteeseen, ja huomautti, että irtautumisstrategioita on suunniteltava nyt ja ne on pantava täytäntöön koordinoitusti heti kun talous on elpynyt, ottaen huomioon kunkin maan erityistilanne,
- K. ottaa huomioon, että viime aikoina terveen julkisen talouden ja talouksien selviytymiskyvyn välillä on ollut havaittavissa positiivinen korrelaatio,
- L. ottaa huomioon, että julkisten velkojen kasvu aiheuttaa merkittävän taakan tuleville sukupolville,
- M. toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden valtionvelka on kasvanut niin paljon, että se uhkaa vakautta ja aiheuttaa valtiolle suuria korkokustannuksia yhä tärkeämmäksi käyvän terveys- ja eläkejärjestelmämenojen kustannuksella,
- N. toteaa, että julkisen velkaantumisen kasvu vääristää rahoitusmarkkinoita, koska se nostaa korkoja, mistä aiheutuu kielteisiä vaikutuksia kotitalouksille sekä uusia työpaikkoja luoville sijoituksille,
- O. ottaa huomioon, että tehokkaan tilastohallinnon tai riippumattomien tilastolaitosten puuttuminen jäsenvaltioista vaarantaa julkisen talouden eheyden ja kestävyysasteen,
- P. ottaa huomioon, että maailman muut osat, jotka vielä hiljattain kilpailivat tuottamalla heikkolaatuisia tuotteita, ovat nyt tulossa mukaan laadukkaille osa-alueille; ottaa huomioon, että nämä kilpailijat käyttävät kehittyneitä tekniikoita mutta maksavat edelleen maltillisia tuntipalkkoja eivätkä joudu käsittelemään kielteistä väestönkehitystä ja niissä yksittäinen työntekijä tekee elinaikanaan suuren tuntimäärän töitä; ottaa huomioon, että Euroopassa oli täystyöllisyys viimeksi ennen vuoden 1973 öljykriisiä ja että täystyöllisyys on tästä huolimatta edelleen tavoite, johon EU:n on pyrittävä perussopimusten hengen mukaisesti tinkimättä kuitenkaan saavutetusta sosiaalisen suojelun ja inhimillisen kehityksen korkeasta tasosta,
- Q. ottaa huomioon, että kestävyysasteen pienentämiseen on olemassa useita keinoja, kuten yleinen tuottavuuden lisääminen ja etenkin hyvinvointipalvelujen tuottavuuden lisääminen, eläkeiän nostaminen, syntyvyyden lisääminen tai maahanmuuttajien määrän kasvattaminen,
- R. ottaa huomioon, että väestönkehitys riippuu vanhemmuuteen liittyviin tukiin ja kannustimiin pitkälti sidoksissa olevasta syntyvyyden kehityksestä ja muuttoliikkeestä,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- S. ottaa huomioon, että nykyiset velka- ja alijäämätasot uhkaavat hyvinvointivaltion olemassaoloa,
- T. ottaa huomioon, että rakenneuudistusten ja julkisen talouden vahvistamisen toteuttamatta jättäminen vaikuttaa haitallisesti terveydenhuoltoon, eläkkeisiin ja työllisyyteen liittyviin menoihin,
- U. ottaa huomioon, että monet jäsenvaltiot eivät noudata vakaus- ja kasvusopimusta ja että sitä asianmukaisesti noudattamalla olisi lievennetty kriisin kielteisiä vaikutuksia,
- V. ottaa huomioon, että julkisen talouden kestävyys on tärkeä koko Euroopan ja erityisesti Euroopan unionin talousarvion kannalta,
- W. katsoo, että kestävyyttä koskevia yleisiä periaatteita ja niiden taustalla olevia oletuksia olisi sovellettava myös Euroopan unionin talousarvioon, vaikka se rajoittuukin nykyään noin yhteen prosenttiin koko Euroopan bruttokansantulosta,

1. ilmaisee syvän huolensa julkisen talouden pitkän aikavälin kestävydestä rahoitus- ja talouskriisien jälkeen; muistuttaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa ennen kriisiä toteutetut toimet kohdistuivat pitkälti väestönkehityksen kasvavien haasteiden hoitamiseen; myöntää, että suuri osa näistä ponnisteluista on kumoutunut siitä syystä, että julkisia menoja jouduttiin lisäämään dramaattisesti maailmanlaajuisen talousjärjestelmän luhistumisen estämiseksi ja tämän luhistumisen vakavimpien sosiaalisten seurausten lieventämiseksi;

2. pahoittelee, että useiden jäsenvaltioiden julkisen talouden vahvistamissuoritukset eivät olleet kovin vakuuttavia jo ennen kriisien alkua, vaikka taloustilanne oli suosiollinen; huomauttaa, että tämä rikkoi vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osaa etenkin sopimuksen vuonna 2005 tapahtuneen uudelleenlaatimisen jälkeen ja heikensi vakavasti jäsenvaltioiden kykyä reagoida suhdanteita tasaavasti kriisien alettua, mikä puolestaan johti epävarmuuden lisääntymiseen, suurempaan työttömyyteen ja sosiaalisten ongelmien lisääntymiseen;

3. on tietoinen siitä, että nykyistä julkisen kulutuksen tasoa ei voida säilyttää loputtomiin; pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston päätöstä pidättäytyä lisäavustustoimenpiteistä ennen kuin nykyiset toimenpiteet on analysoitu huolellisesti ja lisätoimenpiteiden tarve on osoitettu selvästi;

4. myöntää, että rahoitusalan luhistumisen estämiseen tähtäävät toimenpiteet onnistuivat, vaikka valppautta tarvitaan ehdottomasti edelleen; odottaa pankkialan pelastamiseen liittyvän taloudellisen taakan vähenemistä; kiittää keskuspankkien koordinoitua toimintatapaa tämän tavoitteen saavuttamiseksi; kannattaa koko painoarvolla vakavaraisuusvalvontajärjestelmän uudistamista ja rahoitusrakenteen puitteiden suunnittelemista uudelleen;

5. korostaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen täytyy tähdätä pitkällä aikavälillä tasapainoon tai ylijäämään, edellyttää taloudellisesti hyvinä aikoina ylijäämää ja julkisista varoista tai yksityisesti rahoitettavilla järjestelmillä avoimesti rahoitettuja eläkejärjestelmiä;

6. huomauttaa, että julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on välttämätöntä vakauden ja kasvun sekä julkisten kulujen sopivan tason säilyttämisen kannalta; korostaa, että korkeat velka- ja alijäämätasot uhkaavat kestävyyttä ja vaikuttavat kielteisesti julkiseen terveydenhoitoon, eläkkeisiin ja työllisyyteen;

7. ilmaisee syvän huolensa jäsenvaltioiden korkeista alijäämä- ja velkatasoista; varoittaa käyttämästä kriisiä verukkeena sille, että julkista taloutta ei vahvisteta, julkisia kuluja ei vähennetä ja rakenteellisia uudistuksia ei toteuteta, sillä näitä kaikkia tarvitaan välttämättä kasvun ja työllisyyden palauttamiseen;

Torstai 20. toukokuuta 2010

8. huomauttaa, että julkisen talouden vahvistaminen sekä alijäämä- ja velkatasojen vähentäminen on välttämätöntä modernin hyvinvointiyhteiskunnan ja sellaisen uudelleenjakojärjestelmän säilyttämiseksi, jossa otetaan huomioon koko yhteiskunta ja joka tukee erityisesti sen heikommassa asemassa olevia osia;
9. painottaa, että jos julkinen velkaantuminen lisääntyy ja korot nousevat edelleen, nykyiset ja tulevat sukupolvet eivät pysty hoitamaan korkokuluja hyvinvointivaltiomalleja vaarantamatta;
10. on hyvin huolissaan siitä, että monet jäsenvaltiot eivät noudata vakaus- ja kasvusopimusta; on pahoillaan siitä, että jäsenvaltiot eivät vahvistaneet julkista talouttaan kriisiä edeltäneinä taloudellisesti hyvinä aikoina; on komission kanssa samaa mieltä siitä, että valvontamenettelyissä olisi kiinnitettävä paljon ja erityisesti huomiota velanhoitokykyyn; kehottaa komissiota varmistamaan tiukasti, että vakaus- ja kasvusopimusta noudatetaan;
11. varoittaa lopettamasta reaalityökalouden tukemista äkillisesti kaksinkertaisen pudotuksen välttämiseksi; kiinnittää huomiota hättävään vaikutukseen, joita aiheutuu joko liian varhaisesta tukitoimista luopumisesta tai odottamisesta liian pitkään ennen julkisen talouden kestävyteen tähtäävien korjaustoimien toteuttamista; huomauttaa, että nämä toimet oli selvästi tarkoitettu oikea-aikaisiksi, kohdennetuiksi ja väliaikaisiksi; on tyytyväinen komission nykyisten varotoimenpiteiden purkamisstrategiaan liittyvään työhön; tukee komission näkemystä, jonka mukaan irtautumisstrategioiden ajankohta ja laajuus vaihtelevat eri maiden kesken; on sitä mieltä, että toimien purkamisen alkaa ensimmäisen ryhmän maiden osalta vuonna 2011; kannustaa jäsenvaltioita tekemään parhaansa irtautumisstrategioiden toteuttamiseksi mahdollisimman pian ja päättäväisesti;
12. kehottaa komissiota laatimaan syntyvyydestä Euroopan unionissa vihreän kirjan, jossa esitetään syntyvyyden laskun syiden ja seurausten tunnistamisen lisäksi tähän ongelmaan liittyviä ratkaisuja ja vaihtoehtoja;
13. katsoo, että finanssipoliittinen irtautumisstrategia olisi käynnistettävä ennen rahapoliittista irtautumisstrategiaa, jotta jälkimmäinen voidaan toteuttaa oikein, millä varmistetaan, että EKP, joka onnistui välttämään luisumisen deflaatioon, pystyy varmistamaan yhtäläisesti, ettei inflaatio pilaa elpymistä; panee merkille, että EKP on vihjannut, että ellei finanssipoliittikkaa hillitä oikea-aikaisesti, rahapoliittinen tiukentaminen joudutaan valitettavasti toteuttamaan ennakoitua voimakkaammin;
14. painottaa, että rahoituskannustimien vähentämiseen täytyy liittää toimia, joilla sisämarkkinoista tehdään dynaamisemmat, kilpailukykyisemmät ja houkuttelevammat investoinneille;
15. painottaa, että asteittainen ja hallittu irtautuminen alijäämistä on välttämätöntä, jotta korot pysyvät alhaalla ja velkataakka rajoitettuna, millä taataan mahdollisuus säilyttää sosiaalimenot ja kotitalouksien elintaso;
16. muistuttaa, että alhainen korkotaso edistää investointeja ja elpymistä; on tietoinen valtioiden voimakkaan lainaustoiminnan vaikutuksista korkotasoihin; on hyvin pahoillaan siitä, että tämä on johtanut korkojen hajonnan kasvuun EU:ssa; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan huomioon talousarviopäätöstensä vaikutukset markkinoiden korkotasoon; katsoo, että terve julkinen talous on työpaikkojen turvaamisen edellytys; huomauttaa, että lainanoton kustannuksia kasvattaessaan valtiot lisäävät myös omaan talousarvioonsa kohdistuvaa taakkaa;
17. huomauttaa, että vakaus- ja kasvusopimuksen suhdanteita tasoittavat vaikutukset voivat toimia vain, jos jäsenvaltiot todella saavuttavat ylijäämäisen talousarvion hyvinä aikoina; kehottaa tältä osin panemaan paremmin täytäntöön myös vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevän osan; kehottaa siirtymään "kuluta ensin, maksa myöhemmin" -asenteesta kohti "säästä mahdollisia tulevia hätätilanteita varten" -periaatteen; muistuttaa, että vakaus- ja kasvusopimuksessa edellytetään jäsenvaltioita saavuttamaan talousarvio, joka on tasapainossa tai ylijäämäinen keskipitkällä aikavälillä, mikä tarkoittaa, että kolmen prosentin alijäämä ei ole tavoite, vaan suurin sallittu arvo myös uudistetussa sopimuksessa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

18. kehottaa toteuttamaan rakenteellisia uudistuksia samaan aikaan avustustoimien purkamisen kanssa, jotta vältytään tulevilta kriiseiltä ja parannetaan eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä, saavutetaan suurempi kasvu ja edistetään työllisyyttä;
19. korostaa, että tilanteessa, jossa julkinen talous on saatava terveeksi, kaikkien jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä viimeistään vuonna 2011 pienentämään kestävyyskuiluaan;
20. myöntää, että verokannustimet ja vapaat automaattiset vakauttajat ovat osoittautuneet menestykselliseksi, ja ehdottaa, että komissio kehottaa jäsenvaltioita pyrkimään budjettitasapainoon siirtämällä peruslääkkeitä velkaantumisen purkamiseen, kun talous on taas kestävä elpymisen tiellä;
21. korostaa työllistämiseen, talouden kasvupotentiaalia kasvattamaan pyrkiviin ja Euroopan talouden kilpailukykyä vahvistaviin pitkäaikaisiin investointeihin perustuvan toiminnan erityistä merkitystä;
22. korostaa, että unionin nykyisten väestökehitykseen liittyvien haasteiden vuoksi kriisintorjuntatoimet eivät saa aiheuttaa sellaisia pitkäkestoisia vaikutuksia julkistaloudelle, joiden kustannukset koituisivat nykyisten ja tulevien sukupolvien maksettaviksi;
23. kannattaa ajatusta, että talouspolitiikan koordinoitua Euroopan unionin sisällä on lisättävä ja että tämä tuo mukanaan lisää synergiaa;
24. myöntää, että vakaas- ja kasvusopimus ei ole riittävä väline jäsenvaltioiden finanssi- ja talouspolitiikkojen yhdenmukaistamiseksi;
25. puoltaa näin ollen niiden välttämättömien mekanismien tarkistamista, joilla EU:n jäsenvaltioiden kansantaloudet saataisiin taas ottamaan suunta kohti lähentymistä;
26. katsoo, että komission olisi luotava Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa asianmukainen yhteistyömekanismi niitä erityistapauksia varten, joissa jäsenvaltiot saavat Kansainvälisen valuuttarahaston maksutasetukea;
27. toteaa, että korkea inflaatio ei ole vastaus julkisen talouden tasapainottamisen tarpeisiin, koska se aiheuttaisi huomattavia kustannuksia ja uhkaisi kestävä ja osallistavaa kasvua;
28. katsoo komission tavoin, että "finanssipolitiikan menestyksellisen keventäminen taantuman torjumiseksi ja julkisen talouden pidemmän aikavälin kestävyys eivät ole toisiaan poissulkevia vaihtoehtoja", mutta varoittaa julkisten menojen kasvattamiseen perustuvan liiallisen ja keinotekoisin kasvun vaaroista, koska ne saattavat heikentää tämän politiikan vaikutusta;
29. katsoo, että julkistalouden pitkän aikavälin kestävyys saavutetaan hoitamalla julkistaloutta useiden erityisten lyhyen aikavälin päätösten avulla, joten julkisen velan kestävyys kysymystä on tarkasteltava näiden lyhyen aikavälin päätösten yhteydessä siten, että luodaan rakenteet lyhyttä aikaväliä varten;
30. katsoo, että finanssipolitiikassa on ensisijaisesti uudelleenjaon avulla muunnettava käytettävissä olevat säästöt kasvua edistäviksi investoinneiksi, erityisesti investoinneiksi tutkimukseen ja kehitykseen ja teollisen perustan nykyaikaistamiseen, jotta Euroopan unioni voi kehittyä kohti vihreämpää, älykkäämpää, innovatiivisempaa ja kilpailukykyisempää taloutta ja jotta se ottaa vastaan koulutuksen haasteet;
31. korostaa, että huomattava osa julkisista menoista ja sosiaalimenoista voi olla tuottavia menoja, jos ne kohdistetaan hankkeisiin, joilla on myönteinen vaikutus fyysisen ja henkisen pääoman muodostumiseen sekä innovoinnin edistämiseen; korostaa tarvetta hallita velkataakan kasvua, jotta voidaan varmistaa, ettei korkokulujen nouseminen uhkaa välttämättömien tärkeitä hyvinvointimenoja; korostaa, että julkisen sektorin menojen laatua on parannettava varojen niukentumisen vuoksi;

Torstai 20. toukokuuta 2010

32. korostaa, että sosiaaliturvajärjestelmät ovat "yhteiskunnallisina turvaverkkoina" osoittautuneet erityisen tehokkaiksi kriisiaikoina; korostaa, että julkisen talouden vakaus on edellytys sille, että näin on myös tulevaisuudessa;
33. huomauttaa, että pakollisten eläkejärjestelmien pitkän ajanjakson kestävyys on sidoksissa väestönkehityksen lisäksi aktiiviväestön tuottavuuteen (joka vaikuttaa kasvupotentiaaliin), tosiasialliseen eläkeikään ja näiden järjestelmien rahoitukseen varattuun BKT-osuuteen; korostaa lisäksi, että julkistalouden vahvistaminen sekä velkaantumis- ja alijäämätason alentaminen ovat kestävyuden kannalta tärkeitä tekijöitä;
34. huomauttaa, että väestörakenteen muuttumisesta ja erityisesti väestön ikääntymisestä seuraa, että monien jäsenvaltioiden julkisia eläkejärjestelmiä on aika ajoin muutettava etenkin niiden maksuperustan osalta, jotta ne säilyvät taloudellisesti kestävinä;
35. toteaa, että velkataakka kasvaa, kun reaalikorot ylittävät BKT:n kasvuasteen, ja että markkinat arvioivat riskit vakavammiksi, kun velkataakka kasvaa;
36. katsoo, että valtion velan korkotaso heijastelee sitä, millaiseksi markkinat arvioivat jäsenvaltion velanhoidokyvyn;
37. toteaa, että alijäämien kasvu lisää lainauskuluja osittain sen vuoksi, että markkinat arvioivat riskin suuremmaksi, jos velkataakan kasvu on nopeampaa kuin talouskasvu ja lainojen takaisinmaksukyvyyn kasvu;
38. korostaa, että nykyinen rahoituskriisi on korostanut erittäin selkeästi rahoitusmarkkinoiden vakauden ja julkisen talouden kestävyuden välistä suoraa yhteyttä; painottaa tältä osin, että rahoitusmarkkinoiden valvonnalle tarvitaan aiempaa voimakkaampi ja yhdenmukainen lainsäädäntö, joka sisältää vahvat mekanismit kuluttajien ja sijoittajien suojelemiseksi;
39. pyytää komissiota käynnistämään tutkimukset jäsenvaltioiden julkisen velan laadun arvioimiseksi;
40. huomauttaa, että jäsenvaltioiden julkisen talouden uskottavuus edellyttää tehokasta ja aidosti riippumatonta tilastohallinnointia ja asianmukaista komission valvontaa;
41. ehdottaa erityisesti, että komissio arvioi jäsenvaltioiden taloutensa uudelleen käynnistämiseen kohdistamien veromenojen vaikutuksia siten, että arvioidaan vaikutuksia tuotantoon, julkisen talouden tilaan ja työllisyyden edistämiseen ja suojeluun sekä lyhyellä että pitkällä aikavälillä;
42. huomauttaa, että vakaus- ja kasvusopimus on edelleen sen kurin perusta, jolla saavutetaan julkisen talouden pitkän ajanjakson kestävyys, ja että jäsenvaltioiden tulisi tehdä ylijäämää "hyvinä aikoina" ja alijäämää vain "huonoina aikoina";
43. korostaa, että useisiin eurooppalaisiin talouksiin hiljattain kohdistuneiden spekulatiivisten hyökkäysten ensisijaisena kohteena oli itse euro ja Euroopan taloudellinen lähentyminen; on tässä suhteessa vakuutunut, että eurooppalaisiin ongelmiin tarvitaan eurooppalaisia ratkaisuja, joiden tulisi tarjota sisäisiä keinoja maksulaiminlyöntien riskien välttämiseksi yhdistämällä kansalliseen veropolitiikkaan viimeisenä keinona rahoitustuen mekanismeja;
44. pyytää säilyttämään rakenteellisen alijäämän julkisen talouden yhtenä pitkän aikavälin kestävyuden määrittämisindikaattorina;
45. pitää uutta kasvu- ja työllisyysstrategiaa Euroopan unionin kestävien julkisten talouksien tärkeänä edistäjänä; uskoo, että Euroopan unionin täytyy uudenaikaistaa taloutensa ja etenkin teollinen perustansa; kehottaa, että EU:n varoja ja jäsenvaltioiden talousarvioiden varoja jaetaan uudelleen siten, että tutkimukseen ja innovaatioon investoidaan aiempaa enemmän; huomauttaa, että uuden EU 2020 -strategian onnistuminen edellyttää sitovia välineitä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

46. kiinnittää huomiota siihen, että julkisen talouden vakautta jäsenvaltioissa on valvottava jatkuvasti, jotta pystytään arviomaan pitkän aikavälin haasteiden kokoluokka, ja on julkaistava säännöllisesti tietoja sekä julkisen talouden ilmeisistä sitoumuksista että sosiaalijärjestelmien, esimerkiksi eläkejärjestelmien, sitoumuksista;
47. pyytää komissiota pitämään julkisten talouksien pitkän aikavälin kestävyyskuilujen kaventamista olennaisena osana EU 2020 -strategiaa;
48. pyytää jäsenvaltioita vähentämään kestävyyskuilujensa täyttämisen jälkeen julkisen velan osuuden BKT:sta enintään 60 prosenttiin;
49. huomauttaa, että pääomamarkkinoiden korkohajonnat ovat yksittäisten jäsenvaltioiden vakavaraisuuden tärkeimmät indikaattorit;
50. on hyvin huolestunut tilastotietojen laadun vaihtelusta EU:ssa yleisesti ja euroalueella erityisesti;
51. huomauttaa, että julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on myös oleellisesti yhteydessä EU:n talousarvioon ja sen rahoitukseen;
52. korostaa EU:n talousarvion erittäin myönteistä roolia – jota tosin monivuotinen rahoituskehys voimakkaasti rajoittaa – kriisin vaikutusten lieventämisessä Euroopan elvytys suunnitelman rahoittamisen ja varojen uudelleen suuntaamisen kautta siten, että niitä osoitetaan tässä suhteessa ensisijaisiin kohteisiin; pitää kuitenkin valitettavana, että jäsenvaltiot eivät koordinoi riittävästi talous- ja finanssipolitiikkoja torjua talous- ja finanssikriisiä ja varmistaakseen julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyuden;

Kriisistä irtautumiseen tähtäävän strategian sosiaalinen ja työllisyysulottuvuus

53. toteaa, että talouskriisistä johtuvat työttömyyden ja julkisen velan kasvu sekä kasvun heikkeneminen ovat ristiriidassa kestävä julkisen talouden päämäärän kanssa; toteaa, että jäsenvaltioiden on tarpeen toimia talouden vakauttamiseksi ja parantaa julkisen talouden maksuvalmiutta velkakulujen alentamiseksi, mutta korostaa, että tämä pitää tehdä harkiten ja järkevällä aikavälillä jäsenvaltioissa vallitsevat erityisolosuhteet huomioiden; korostaa kuitenkin, että julkisiin investointeihin, tutkimukseen, koulutukseen ja kehittämiseen kohdistuvat harkitsemattomat leikkaukset vaikuttavat kielteisesti kasvun, työllisyyden ja sosiaalisen osallisuuden näkyymiin; katsoo sen vuoksi, että pitkän aikavälin investointeja näillä aloilla on edelleen edistettävä ja tarvittaessa lisättävä;
54. korostaa, että nykyinen elpyminen on vielä heikkoa ja että työttömyys kasvaa edelleen useimmissa jäsenvaltioissa, joissa se koettelee erityisen ankarasti nuoria; uskoo vakaasti, ettei talouskriisin voida todeta päättyneen ennen kuin työttömyys vähenee olennaisesti ja pysyvästi; korostaa, että Euroopan hyvinvointivaltiot ovat osoittaneet arvonsa saamalla aikaan vakautta ja edistämällä elpymistä;
55. katsoo, että on välttämätöntä arvioida perin pohjin kriisin sosiaalisia ja työllisyysvaikutuksia ja määritellä eurooppalainen elpymisstrategia, jonka avulla tuetaan työllisyyttä, koulutusta, taloudellisen toiminnan lisääntymiseen johtavia investointeja, erityisesti pk-yritysten kilpailukykyä ja tuottavuuden lisäämistä sekä teollisuuden elpymistä samalla kun varmistetaan sen siirtyminen kohti kilpailukykyistä ja kestävä taloutta; katsoo, että kyseisten tavoitteiden on oltava Eurooppa 2020 -strategian keskiössä;
56. katsoo, että talouden elvyttämisstrategian ei pidä missään nimessä luoda rakenteellista epätasapainoa tai syventää tuloeroja, jotka heikentävät talouden tuottavuutta ja kilpailukykyä, vaan pikemminkin ottaa käyttöön tarpeelliset uudistukset tällaisen epätasapainon poistamiseksi; katsoo, että jäsenvaltioiden taloudellisten ja verotuksellisten toimien pitäisi turvata palkkataso, eläkkeet, työttömyysturva ja kotitalouksien ostovoima vaarantamatta julkisen talouden pitkän ajanjakson kestävyttä tai jäsenvaltioiden mahdollisuutta tarjota välttämättömiä julkisia palveluita tulevaisuudessa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

57. toteaa, että väestön ikääntyminen seuraavien vuosikymmenten aikana on EU:n jäsenvaltioille ennennäkemätön haaste; katsoo sen vuoksi, että kriisin vastaisten toimien ei periaatteessa pitäisi aiheuttaa pitkän aikavälin seurauksia julkiselle taloudelle ja rasittaa liikaa tulevia sukupolvia nykyisten velkojen takaisinmaksulla;

58. korostaa, että on tärkeää yhdistää talouden elvyttämistä ja erityisesti nuorten, ikääntyvien, vammaisten ja naisten rakenteellisen työttömyyden torjuntaa koskevat toimet, jotka tähtäävät korkealaatuisten työpaikkojen lisäämiseen sekä työn että investointien tuottavuuden kasvattamiseksi; pitää tässä yhteydessä tärkeinä toimia, joilla parannetaan koulutuksen ja muun vastaavan inhimillisen pääoman laatua, terveydenhuoltoon liittyviä toimia, joilla pyritään kehittämään entistä tuottavampaa ja pidempään työelämässä viipyvää työvoimaa, sekä toimia, joilla pyritään pidentämään ammatillisen toiminnan kesto; kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota vahvistamaan työllisyyttä ja työmarkkinoita koskevia politiikkoja ja toimia ja asettamaan ne keskeiselle sijalle Eurooppa 2020 -strategiassa;

Väestörakenteen muutosten ja työllisyysstrategian vaikutus

59. katsoo, että julkisen talouden kestävyys riippuu suurelta osin mahdollisuudesta parantaa työllisyyttä, jotta pystytään vastaamaan erityisesti eläkejärjestelmien kestävyteen liittyviin väestörakenteen ja julkisen talouden haasteisiin; katsoo, että Euroopan nykyistä inhimillistä pääomaa voidaan tukea keskipitkällä aikavälillä asianmukaisella maahanmuuttopolitiikalla, joka tähtää maahanmuuttajien työmarkkinoille sijoittumiseen ja kansalaisuuden myöntämiseen;

60. korostaa, että työllisyyden lisääminen on Euroopan unionille olennaisen tärkeää väestön ikääntymisen tuomiin haasteisiin vastaamiseksi ja että korkea työmarkkinoille osallistumisen aste on talouskasvun, sosiaalisen osallisuuden sekä kestävän ja kilpailukykyisen sosiaalisen markkinatalouden edellytys;

61. katsoo, että Eurooppa 2020 -strategian pohjalta pitäisi laatia talous-, työllisyys- ja sosiaalipolitiikkaa koskeva sopimus, jolla pyritään ylläpitämään Euroopan talouden kilpailukykyä ja joka keskittyy kaikkien kansalaisten työelämään sijoittamiseen, mikä suojaa kansalaisia parhaiten sosiaaliselta syrjäytymiseltä; korostaa, että kaikkien toimien tulisi vahvistaa toisiaan synergiaetujen saavuttamiseksi; katsoo, että strategian tulisi perustua sekä kansallisella että Euroopan tasolla mitattaviin ja verrattaviin suuntaviivoihin, mahdollisiin indikaattoreihin ja vertailuarvoihin;

Sosiaaliturvajärjestelmien kantokyky

62. katsoo, että EU:n tasolla koordinoitu julkinen talouspolitiikka, joka tähtää kestäväan kasvuun, laadukkaisiin työpaikkoihin ja sosiaaliturvajärjestelmien kestävyuden takaaviin tarpeellisiin uudistuksiin, tarjoaa yhden ratkaisun rahoitus- ja talouskriisistä ja sosiaalijärjestelmän kriisistä johtuviin ongelmiin sekä väestörakenteen muuttumisen ja globalistumisen haasteisiin;

63. huomauttaa, että pakollisten eläkejärjestelmien tasapaino riippuu pitkällä aikavälillä väestörakenteen muutosten lisäksi myös työikäisten tuottavuudesta, koska se vaikuttaa potentiaaliseen kasvuvauhtiin, sekä näiden järjestelmien rahoitukseen varatusta BKT-osuudesta;

64. korostaa pian julkaistavan, eläkeuudistusta koskevan vihreän kirjan merkitystä ja pitää erittäin tärkeänä kehittää kestäviä, vakaita ja riittävän monimuotoisia eläkejärjestelmiä, joilla on erilaisia rahoituslähteitä, jotka liittyvät työmarkkinoiden toimintakykyyn tai rahoitusmarkkinoihin ja voivat olla yritysten järjestelmien muodossa ja joihin sisältyy julkisia järjestelmiä sekä täydentäviä työnantajaperusteisia ja yksilöllisiä järjestelmiä; katsoo, että tällaista kehitystä tulisi kannustaa niin sopimusteitse kuin verotuksellisin keinoin; pitää siksi tärkeänä, että EU:n kansalaisilla on tietoa eläkeasioista;

65. korostaa, että pitkällä aikavälillä luontaiset eläkevastuut muodostavat yhden suurimmista julkisen kokonaisvelan osuuksista ja että jäsenvaltioiden tulisi julkaista säännöllisesti tietoa luontaisista eläkevastuistaan yhteisesti sovittujen menetelmien mukaisesti;

Torstai 20. toukokuuta 2010

66. katsoo, että samanaikainen kestävän julkisen talouden sekä riittävien sosiaaliturva- ja osallisuusjärjestelmien tarve vaatii hallinnon ja julkisten varojen käytön tehostamista ja niiden laadun parantamista ja että jäsenvaltioita tulisi kannustaa harkitsemaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että verorasitus jaetaan tasapuolisemmin keventämällä asteittain tuntuvasti työn ja pk-yritysten verorasitusta; katsoo, että tämä voisi edistää köyhyden vähentämistä, takaisi sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja edistäisi talouden kasvua ja tuotavuutta, jotka ovat keskeisiä tekijöitä Euroopan taloudellisen ja sosiaalisen mallin kilpailukyvyyn ja kestävyyskannalta;

*

* *

67. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille ja jäsenvaltioiden hallituksille.

Koheesiopolitiikan osuus Lissabonin ja EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa

P7_TA(2010)0191

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa (2009/2235(INI))

(2011/C 161 E/18)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 174-178 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11. heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon yhteisön koheesiopolitiikan strategisista suuntaviivoista 6. lokakuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen 2006/702/EY ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 24. maaliskuuta 2009 antamansa päätöslauselman rakennerahastoasetuksen täytäntöönpanosta vuosina 2007–2013: kansallisia koheesiostrategioita ja toimenpideohjelmia koskevien neuvottelujen tulokset ⁽³⁾,
- ottaa huomioon komission 16. elokuuta 2007 antaman tiedonannon Euroopan alueiden kilpailukyvyyn parantamisesta tutkimus- ja innovaatiotoiminnan avulla – kasvun sekä työpaikkojen määrän ja laadun edistäminen (KOM(2007)0474),
- ottaa huomioon 14. marraskuuta 2007 päivätyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan alueiden innovaatioista koheesiopolitiikan avulla (Regions delivering innovation through cohesion policy, SEC(2007)1547),
- ottaa huomioon komission tiedonannon ”Kasvua ja työtä Euroopan tulevaisuuden hyväksi – Uusi alku Lissabonin strategialle” (KOM(2005)0024),

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 11.

⁽³⁾ Parlamentin hyväksymät tekstit, P6_TA(2009)0165.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon komission yksiköiden valmisteluasiakirjan Lissabonin strategian arviointiasiakirja (SEC(2010)0114),
 - ottaa huomioon komission 11. joulukuuta 2007 antaman tiedonannon ”Kasvua ja työllisyyttä koskevan Lissabonin strategian toteutus jäsenvaltioissa ja alueilla EU:n koheesio politiikan kautta vuosina 2007–2013” (KOM(2007)0798),
 - ottaa huomioon komission 14. toukokuuta 2008 antaman tiedonannon koheesio politiikan strategioita ja ohjelmia ohjelmakaudella 2007–2013 koskevien neuvottelujen tuloksista (KOM(2008)0301),
 - ottaa huomioon komission 21. joulukuuta 2009 antaman tiedonannon rakennerahastojen täytäntöönpanoa koskevasta 20. vuosikertomuksesta (KOM(2009)0617),
 - ottaa huomioon ohjelmakauden 2000-2006 jälkiarvioinnit,
 - ottaa huomioon 24. marraskuuta 2009 päivätyn komission valmisteluasiakirjan tulevaa EU 2020 -strategiaa koskevasta kuulemisesta (KOM(2009)0647),
 - ottaa huomioon 11. helmikuuta 2010 pidetyn Eurooppa-neuvoston epävirallisen kokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon komission käynnistämän julkisen Eurooppa 2020 -kuulemisen ja sen tulokset (SEC(2010)0116),
 - ottaa huomioon komission 3. maaliskuuta 2010 antaman tiedonannon ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävä ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010)2020),
 - ottaa huomioon komission 31. maaliskuuta 2010 julkaiseman strategisen kertomuksen EU-tasoisesta keskustelun edistämisestä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon aluekehitysvaliokunnan mietinnön (A7-0129/2010),
- A. ottaa huomioon, unohtamatta sitä, että koheesio politiikan perimmäisenä tavoitteena on vähentää alueiden välisiä kehityseroja sekä muita heikoimmassa asemassa olevien alueiden ja saarten (maaseutualueet mukaan luettuina) jälkeenjääneisyyttä, että vuodesta 2007 alkaen rakennerahastoista annettujen asetusten mukaisesti EU15-valtioiden on kohdennettava rahoitusta Lissabonin tavoitteisiin ja että EU12-valtiot ovat käyttäneet vapaaehtoisesti samanlaista ei-pakollista kohdentamisjärjestelmää, jolla osoitetaan koheesio politiikan varoja jäsenvaltioiden ja alueiden houkuttelevuuteen, kasvuun ja työllisyyteen,
- B. katsoo, että erityisesti nykyisen taantuman aikana koheesio politiikka on yksi tärkeimmistä välineistä kasvun, kilpailukykyyn ja työllisyyden edistämiseksi EU:ssa muun muassa siksi, että sen ohjelmien ja toimintalinjojen pitkäaikaiseen kehittämiseen tarkoitettujen rahoituksen määrä on vakaa, että siinä käytetään hajautettua hallinnointijärjestelmää ja että sen päätavoitteisiin on sisällytetty yhteisön kestävä kehityksen ensisijaiset tavoitteet,
- C. ottaa huomioon, että kaksi kolmasosaa julkisen sektorin investoinneista koko EU:ssa tulee alue- ja paikallistasolta, että alue- ja paikallisviranomaisilla on usein olennaisia toimivaltuuksia ja että ne ovat keskeisiä toimijoita sekä nykyisen Lissabonin strategian että tulevan EU 2020 -strategian toteutuksessa,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- D. katsoo, että koheesiopolitiikka ja EU 2020 -strategia olisi yhdistettävä, koska koheesiopolitiikka on sisällytetty Lissabonin sopimukseen lisäämään kasvua, kilpailukykyä ja työllisyyttä, jotka ovat strategian keskeiset tavoitteet,
- E. katsoo, että Lissabonin strategian tavoin EU 2020 -strategiaa koskevassa ehdotuksessa ei oteta riittävän hyvin huomioon alueiden ja jäsenvaltioiden kehityseroja eikä siksi painoteta tarpeeksi laajentuneen EU:n taloudellista yhteenkuuluvuutta,

Koheesiopolitiikka ja Lissabonin strategia

1. panee merkille, että kauden 2007-2013 ohjelmia koskevista määrärahoista on seitsemän vuoden aikana osoitettu Lissabonin ensisijaisille tavoitteille noin 228 miljardia euroa; korostaa, että kokonaismäärärahat ylittivät ehdotetut prosenttiosuudet myös EU12-valtioissa;
2. huomauttaa, että määrärahat vaihtelevat huomattavasti jäsenvaltioiden ja tavoitteiden välillä; korostaa, että yhtä ainoaa politiikkaa ei voida soveltaa kaikkiin alueisiin ja että siihen pyrkiminen johtaisi siihen, että mistään kasvun strategiasta ei otettaisi itse vastuuta eikä mihinkään strategiaan voitaisi samastua, ja tuloksena olisi heikko täytäntöönpano;
3. muistuttaa, että jo kaudella 2000-2006, vaikka kohdentamisjärjestelmää ei vielä ollut, koheesiopolitiikan ohjelmien ja Lissabonin strategian välinen yhteys oli vahva, koska tutkimukseen ja innovaatioon investoitiin 10,2 miljardia euroa;
4. katsoo, että ainoastaan avoimeen koordinoitimenetelmään perustuneen alkuperäisen Lissabonin strategian rakenteilla ei kyetty saavuttamaan strategiassa asetettuja tavoitteita ja että todellisia tuloksia saavutettiin vasta sitten, kun strategia liitettiin koheesiopolitiikkaan; korostaa, että tätä virhettä pitäisi välttää ehdotetussa EU 2020 -strategiassa;
5. pitää valitettavana, että ohjelmien myöhästyneen käynnistämisen ja siitä johtuvan menojen koskevien tietojen puutteen takia tässä vaiheessa ei voida tarkistaa ohjelman määrärahojen ja todellisten menojen vastaavuutta eikä myöskään arvioida sitä, miten varmoja Lissabonin strategian mukaiset investoinnit ovat erityisesti heikommin edistyneiden maiden ohjelmien osalta; panee tyytyväisenä merkille komission strategisen kertomuksen julkaisun ja pyytää, että sen perusteella järjestetään toimielinten välinen korkean tason keskustelu, jotta voidaan tarkastella koheesiopolitiikan osuutta Lissabonin tavoitteiden saavuttamisessa ja arvioida niiden tulevaa vuorovaikutusta;
6. arvostelee sitä, että koheesiomenojen vaikutuksesta aluekehitykseen ei ole kokonaisarviota; kehottaa komissiota määrittämään rakennerahastojen kohdentamisen alueelliset vaikutukset Lissabonin strategiaan ja arvioimaan, edistetäänkö kyseisellä järjestelmällä todella tasapainoista ja johdonmukaista alueellista kehitystä;
7. tunnustaa, että tehokkaan arvioinnin on perustuttava indikaattoreihin, joiden avulla voidaan vertailla ja yhdistää tietoja alueiden kesken; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksen arviointi-indikaattoreista ennen vuotta 2012, jotta voidaan antaa keinot aikaansaadun vaikutuksen mittaamiseen sekä laadullisesti että määrällisesti ja tehdä tarvittavat mukautukset seuraavaa ohjelmakautta varten;
8. pitää valitettavana, että vaikka Lissabonin strategian päätavoitteet sisälsivät alun perin talouskasvun, työllisyyden ja sosiaalisen yhteenkuuluvuuden, strategian vuonna 2005 tapahtuneen uudelleenkäynnistämisen yhteydessä esitetty ohjelma ei ollut niin kunnianhimoinen;
9. katsoo, että yksi Lissabonin strategian suurimmista rajoituksista on heikko monitasoinen hallinta sekä alue- ja paikallisviranomaisten ja kansalaisyhteiskunnan riittämätön osallistuminen strategian suunnitteluun ja täytäntöönpanoon, siitä tiedottamiseen ja sen arviointiin; suosittaa, että ne otetaan tulevaisuudessa vahvemmin mukaan kaikissa vaiheissa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

10. korostaa, että kumppanuusperiaatteen soveltaminen Lissabonin strategiassa on lisännyt paikallis- ja alueviranomaisten sekä talouden ja yhteiskunnan sidosryhmien sitoutumista tavoitteisiin ja lisännyt toimien kestävyyttä; vaatii komissiota valvomaan tarkemmin kumppanuusperiaatteen toteuttamista jäsenvaltioissa;
11. toteaa, että Euroopan alueilla ja kaupungeilla on perustavanlaatuinen rooli Lissabonin strategian toteuttamisessa, sillä ne ovat keskeisiä toimijoita innovoinnin, tutkimuksen ja koulutuspolitiikan aloilla; huomauttaa, että niiden osuus EU:n kaikista julkisista investoinneista on yli kolmannes ja että ne käyttävät enenevässä määrin rakennerahastojen varoja tavoitteisiin, jotka liittyvät kasvuun ja työllisyyteen;
12. panee merkille, että erityisesti alueellinen ja paikallinen taso toimivat olennaisena välineinä, jonka avulla tavoitetaan lukemattomat EU:ssa sijaitsevat ja tuottavat talouden ja yhteiskunnan toimijat, erityisesti pk-yritykset, ja edistetään yleissivistävää ja ammatillista koulutusta, tutkimusta, innovaatiota ja kehitystä;
13. pitää valitettavana, että vuorovaikutus kansallisten strategisten viitekehysten ja kansallisten uudistusohjelmien välillä oli heikkoa strategiassa; suosittaa vahvemman ja säännöllisen vuoropuhelun käymistä kaikilla tasoilla, myös yhteisön tasolla, koheesiopolitiikasta ja Lissabonin strategiasta tai EU 2020 -strategiasta vastaavien hallintoviranomaisten sekä valvontakomitean asiaankuuluvien kumppanien välillä;
14. arvostaa tuloksia, jotka on tähän mennessä saatu aikaan rahoitusjärjestelyvälineiden ja EIP:n kanssa tehdyn yhteistyön ansiosta innovaatioiden ja tutkimuksen edistämisessä uusiutuvien rahoitusmuotojen avulla, ja korostaa, että EU:n eri rahoitusvälineiden ja EIP:n rahoitusvälineiden yhteyksiä on parannettava; tunnustaa niiden vipuvaikutuksen investointeihin ja pyytää vahvistamaan niitä, erityisesti JEREMIE- ja JES-SICA-aloitteita, jotta voidaan varmistaa parempi tuki liike-elämälle ja pk-yrityksille; suosittaa, että näitä välineitä koskevia sääntöjä yksinkertaistetaan, jotta edunsaajat voivat käyttää niitä enemmän;

Koheesiopolitiikka ja EU 2020 -strategia

15. pitää myönteisenä keskustelua EU 2020 -strategiasta; korostaa, että tämä strategia on luonteeltaan pitkäaikainen ja että sillä pyritään luomaan puite-edellytykset EU:n vakaalle kasvulle ja työpaikkojen luomiselle, ja hyväksyy määritellyt ensisijaiset tavoitteet; korostaa, että vastaisuudessa on tärkeää kehittää monitasoinen hallinnon lähestymistapa alueelliseen yhteenkuuluvuuteen, jota kaivataan kipeästi Euroopassa;
16. pitää valitettavana, että tästä strategiasta on annettu ehdotus ennen nykyisen Lissabonin strategian tarkastelun päättymistä; suosittaa voimakkaasti, että komissio laatii Lissabonin strategian täytäntöönpanon puutteista kaunistelemattoman arvion; painottaa, että tämän mietinnön suositukset olisi sisällytettävä uuden strategian lopulliseen versioon;
17. kehottaa varmistamaan tehokkaan ja laajan infrastruktuurin modernisoimalla liikennejärjestelmiä, ottamalla käyttöön saastuttamattomia liikennejärjestelyjä, parantamalla juomaveden jakelujärjestelmiä, viemäröintijärjestelmiä ja jätteenkäsittelyjärjestelmiä, ottamalla käyttöön tehokkaampia ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä ja varmistamalla luonnonvarojen ja uusiutuvan energian kestävä käytön taloudellisen kehityksen tehostamiseksi ja yhteenkuuluvuuden lisäämiseksi;
18. kehottaa EU:ta hyväksymään täsmällisiä säännöksiä ja toteuttamaan asianmukaisia toimia, joilla täytetään vakavista ja pysyvistä luontoon tai väestöön liittyvistä haitoista kärsivien alueiden, kuten rannikko-, saaristo-, vuoristo- ja rajaseutualueiden sekä erittäin syrjäisten alueiden, erityiset tarpeet, uuteen Lissabonin sopimukseen sisältyvän alueellista yhteenkuuluvuutta koskevan oikeusperustan perusteella;
19. arvostaa sitä, että ehdotuksessa on otettu huomioon sosiaalinen ulottuvuus, mutta korostaa, että talouspilari on keskeisessä osassa työpaikkojen luomisessa, minkä vuoksi on äärimmäisen tärkeää toteuttaa vapaat, avoimet ja toimivat sisämarkkinat, jotta yritykset voivat reagoida joustavasti makrotalouden suuntauksiin; korostaa, että äskettäinen kriisi on osoittanut, että missään kasvun strategiassa ei voida jättää huomiotta sosiaalista suojelua, palvelujen saatavuutta, köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa eikä laadukkaiden työpaikkojen luomista koskevia tavoitteita;

Torstai 20. toukokuuta 2010

20. pitää myönteisenä kestävämpien ja älykkäiden työpaikkojen luomista koskevaa vaatimusta, mutta tunnustaa, että uusi taloudellinen malli saattaisi johtaa kustannusten ja etuuksien epätasaiseen jakautumiseen yksittäisten jäsenvaltioiden ja alueiden välillä, ja kehottaa sen estämiseksi unionia ottamaan vastuuta ja määrittelemään keskeiset toiminta-alueet, joilla Euroopan tason toimet ovat toissijaisuusperiaatteen mukaisesti tarkoituksenmukaisimpia kaikkien kannalta parhaiden tulosten saavuttamiseksi;

21. korostaa, että tutkimus ja innovaatio ovat keskeisiä välineitä EU:n kehittämisessä ja voivat tehdä siitä kilpailukykyisemmän maailmanlaajuisten haasteiden edessä; katsoo, että näillä aloilla on investoitava säännöllisesti sekä arvioitava säännöllisesti saavutettua edistystä aikaansaatuisten tulosten pohjalta; vaatii tältä osin parantamaan rakennerahastojen ja puiteohjelman koordinoitua tutkimus- ja innovointirahoituksen hyötyjen maksimoimiseksi tulevaisuudessa ja kehittämään jäsenvaltioiden sisäisiä ja niiden välisiä alueellisia innovatiivisia klustereita;

22. on vakuuttunut siitä, että yleissivistävä ja ammatillinen koulutus ovat EU:n kehittämisen perusedellytyksiä ja voivat tehdä siitä kilpailukykyisemmän maailmanlaajuisten haasteiden edessä; uskoo, että tähän alaan on investoitava säännöllisesti ja että saavutettua edistystä on arvioitava säännöllisesti;

23. panee merkille, että rakennepolitiikoissa määritetty tavoiterakenne on osoittautunut menestykseksi ensimmäisten vuosiansa aikana; pyytää suunnittelun luotettavuuden vuoksi säilyttämään tämän rakenteen sekä yhteisen hallinnon periaatteen; tunnustaa, että vuoden 2020 tavoitteisiin mukautuminen saattaa edellyttää tavoitteiden sisällön mukauttamista;

24. panee merkille, että infrastruktuurin puutteet vaihtelevat edelleen huomattavasti koko EU:ssa, erityisesti maaseutualueilla, ja että ne haittaavat sen kasvumahdollisuuksia ja sisämarkkinoiden saumatonta toimintaa; korostaa rajat ylittävän yhteistyön merkitystä tältä osin ja katsoo, että liikenteelle, energia-alalle, televiestinnälle sekä tietotekniikan infrastruktuurille on luotava todella tasapuoliset toimintaedellytykset ja että ne olisi sisällytettävä strategiaan ja että ne ovat edelleen olennainen osa koheesiopolitiikkaa;

25. panee merkille, että EU:n talousarvion on oltava keskeisessä osassa EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa; katsoo, että koheesiopolitiikka on strategisten painopisteidensä, vahvojen ja sitovien ehtojensa, räätelöityjen toimien sekä seurannan ja teknisen avun vuoksi tehokas ja tuloksekas mekanismi EU 2020 -strategian toteuttamista varten;

26. toteaa, että erityisesti laajakaistapalveluissa esiintyy maaseutualueilla suuria puutteita ja että ne on korjattava digitaalistrategian mukaisesti kyseisten alueiden kestävä taloudellisen kehityksen tukemiseksi;

27. pitää myönteisenä rakennerahastojen aseman tunnustamista EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa; korostaa kuitenkin, että koheesiopolitiikka ei ole vain vakaiden määrärahojen lähde, vaan myös erinomainen väline EU:n kaikkien alueiden talouden kehittämiseksi; katsoo, että sen päätavoitteet – alueellisten erojen poistaminen sekä todellisen taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden luominen Euroopan unioniin – ja periaatteet - yhdennetty lähestymistapa, monitasoinen hallinta ja todellinen kumppanuus - ovat keskeisiä toisiaan täydentäviä tekijöitä strategian onnistumisen kannalta, ja ne pitäisi sovittaa yhteen sen kanssa;

28. korostaa, että kaikki EU:n alueet kattavan, vahvan ja asianmukaisesti rahoitetun koheesiopolitiikan on oltava keskeinen osa EU 2020 -strategiaa; katsoo, että tämä politiikka ja sen laaja-alainen lähestymistapa ovat edellytys onnistumiselle EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa sekä sosiaalisen, taloudellisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden aikaansaamiselle EU:ssa; torjuu kaikki yritykset kansallistaa koheesiopolitiikka uudelleen ja pyytää, että alueellista ulottuvuutta tuetaan täysimääräisesti EU:n talousarvion tarkistuksessa;

29. korostaa, että EU 2020 -strategian onnistumisen kannalta on ratkaisevan tärkeää, että toteutusmekanismit määritellään ajoissa;

30. korostaa, että koheesiopolitiikka ei ole riippuvainen EU 2020 -strategiasta; korostaa, että samalla kun koheesiopolitiikan ensisijaiset tavoitteet pitäisi mukauttaa EU 2020 -strategian tavoitteisiin, pitäisi antaa riittävästi joustavuutta alueellisten ominaispiirteiden huomioon ottamiseksi sekä tukea heikompia ja puutteenaalaisimpia alueita, jotta ne voivat ratkaista sosiaalis-taloudelliset ongelmansa, voittaa luonnonhaittansa ja pienentää eroja;

Torstai 20. toukokuuta 2010

31. pyytää kehittämään EU 2020 -strategiaa varten Lissabonin strategiaan verrattuna paremman hallintajärjestelmän; suosittaa, että se suunnitellaan ja pannaan täytäntöön koheesiorahastoa ja rakennerahastoja käyttäen monitasoisista hallintaa koskevan periaatteen mukaisesti, jotta voidaan varmistaa paikallis- ja alueviranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan sidosryhmien suurempi osallistuminen; korostaa, että tämä osallistuminen voisi sisältää monitasoisista hallintaa koskevien sopimusten hyväksymisen;
32. katsoo, että EU 2020 -strategian on oltava olennainen osa Lissabonin sopimukseen uutena tavoitteena sisällytetyn alueellisen yhteenkuuluvuuden tavoitteen saavuttamista; katsoo, että paikalliset aloitteet rajat ylittävän yhteistyön alalla tarjoavat alueelliseen yhteenkuuluvuuteen liittyviä mahdollisuuksia, joita ei ole vielä hyödynnetty riittävästi; kehottaa komissiota määrittelemään makroalueiden strategioiden roolin tarkemmin ehdotuksissaan tulevista alueellisista yhteistyöjärjestelyistä;
33. huomauttaa, että strategian vahvempi alueellinen ulottuvuus, kun otetaan huomioon EU:n alueiden ominaispiirteet ja erilaiset kehitystasot, ja rakennerahastoista annetussa asetuksessa tarkoitettujen alue- ja paikallisviranomaisten sekä kumppanien välitön osallistuminen asiaankuuluvien ohjelmien suunnitteluun ja täytäntöönpanoon johtavat kaikilla tasoilla suurempaan sitoutumiseen strategian tavoitteisiin ja varmistavat tavoitteiden ja tulosten paremman tuntemisen paikan päällä; uskoo lisäksi, että alueita täytyy edelleen tukea innovatiivisia rahoitusvälineitä kehittämällä, jotta niiden asema Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamisessa voidaan säilyttää;
34. pitää erittäin tärkeänä, että EU 2020 -strategian tavoitteet tunnetaan sekä paikallisella että alueellisella tasolla; katsoo, että tätä varten on välttämättä saatava käyttöön yhteisiä tilastotietoja sekä varmistettava kyky lukea indikaattoreita sekä paikallisella että alueellisella tasolla;
35. korostaa kaupunkien keskeistä asemaa EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa; kehottaa ottamaan niiden kokemuksen ja osuuden huomioon EU 2020 -strategian ensisijaisten tavoitteiden täytäntöönpanossa erityisesti ilmastonmuutoksen, sosiaalisen osallisuuden, väestörakenteen muutoksen ja muun muassa kestäväan taloudelliseen kehitykseen, energiaan, liikenteeseen, vesitalouteen, terveydenhuoltoon ja yleiseen turvallisuuteen tehtävien investointien osalta; yhtyy neuvoston alustaviin johtopäätöksiin, joiden mukaan alueet on otettava mukaan tulevaan kasvu- ja työllisyysstrategiaan; toteaa, että kaikki tämän alan strategiat on toteutettava yhteistyössä alueiden ja kaupunkien kanssa, ja ehdottaa siksi, että komissio ja neuvosto ottavat huomioon alueiden komitean neuvot EU 2020 -strategiasta;
36. odottaa komission esittävän konkreettisia ehdotuksia vuorovaikutuksen aikaansaamiseksi koheesio-politiikan ja nykyisten alakohtaisten toimien välille yhdenmukaistavan mukaisesti; suosittaa ohjelmien tavoitteiden, välineiden ja hallintomenettelyjen järjeistämistä ja kyseisten toimien ohjelma-ajan mukauttamista;
37. katsoo kuitenkin, että unionin pitäisi käyttää jatkossakin ensisijaisina rahoitusmekanismeinaan koheesiorahastoa ja rakennerahastoja, joilla on vakiintuneet ja toimivat toteutusmekanismit; katsoo, että EU 2020 -strategian tavoitteita varten on tarpeetonta luoda uusia erillisiä alakohtaisia rahastoja, ja on sen sijaan sitä mieltä, että ne pitäisi sisällyttää koheesio-politiikkaan ja maaseudun kehittämispolitiikkaan;
38. suosittaa, että rakennerahastojen käyttöä koskeva yksinkertaistettu lähestymistapa hyväksytään tulevassa sääntelykehelyksessä; korostaa, että sääntöjen ja menettelyjen yhdenmukaistaminen sekä parhaiden käytäntöjen huomioon ottaminen voivat johtaa yksinkertaistettuihin toteuttamisjärjestelmiin ja kannustaa mahdollisten edunsaajien osallistumista EU:n yhteisrahoitamiin ohjelmiin;
39. suosittaa, että komissio arvioi vuosittain uudelleen ensisijaiset tavoitteet EU 2020 -strategian puitteissa kyseisen strategian toteuttamisesta saatujen tulosten perusteella, muuttaa aiemmin suunniteltuja ehtoja ja määrittää uusia ensisijaisia tavoitteita, jotka liittyvät läheisesti pysyviin paikallisiin, alueellisiin ja globaaleihin muutoksiin;
40. kehottaa komissiota esittelemään parlamentille mahdollisimman pian jäsennellyn työohjelman strategian täytäntöönpanemiseksi sekä tulevaisuudessa selvät täytäntöönpanon arvioinnit; pyytää lisäksi selvää työasiakirjaa, jossa määritellään strategian ja koheesio-politiikan välinen suhde;

Torstai 20. toukokuuta 2010

41. katsoo, että alueiden komitean pitäisi jatkaa Lissabonin strategian seurantaforuminsa kautta tulevan EU 2020 -strategian edistymisen seuraamista paikan päällä ja että jäsenvaltioita pitäisi pyytää raportoimaan vuosittain jäsennellyllä tavalla niiden saavuttamasta edistyksestä;

*

* *

42. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

Välimeren unioni

P7_TA(2010)0192

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Välimeren unionista (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euro–Välimeri-kumppanuuden perustamisen sisältävän Barcelonan julistuksen, joka hyväksyttiin Barcelonassa 27. ja 28. marraskuuta 1995 pidetyssä ulkoministereiden Euro–Välimeri-kokouksessa,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle nimeltä ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” (KOM(2008)0319),
- ottaa huomioon, että Brysselissä 13. ja 14. maaliskuuta 2008 pidetyssä Eurooppa-neuvoston kokouksessa hyväksyttiin ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni”,
- ottaa huomioon Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 pidetyn Välimeren maiden huippukokouksen julkilausuman,
- ottaa huomioon Välimeren unionin ulkoministereiden 3. ja 4. marraskuuta 2008 Marseilleissa pitämän kokouksen päätteeksi hyväksytyn loppujulistuksen,
- ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen puhemiehistön julkilausumat Pariisissa (12. heinäkuuta 2008), Kairossa (22. marraskuuta 2009) ja Rabatissa (22. tammikuuta 2010),
- ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen alue- ja paikalliskokouksen (ARLEM) Barcelonassa 21. tammikuuta 2010 pidetyn avajaiskokouksen,
- ottaa huomioon Aleksandriassa 19. lokakuuta 2009 pidetyn talous- ja sosiaalineuvostojen ja vastaavien elinten Euromed-huippukokouksen loppujulistuksen,
- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Euroopan unionin Välimeren-politiikasta ja erityisesti 15. maaliskuuta 2007 ⁽¹⁾ ja 5. kesäkuuta 2008 ⁽²⁾ antamansa päätöslauselmat sekä 19. helmikuuta 2009 antamansa päätöslauselman aiheesta ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” ⁽³⁾,

⁽¹⁾ EUVL C 301 E, 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ EUVL C 76 E, 25.3.2010, s. 76.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon Marrakeshissä 11.–12. marraskuuta 2009 pidetyn, naisten yhteiskunnallisen aseman vahvistamista käsitelleen toisen Euro–Välimeri-ministerikokouksen päätelmät,
 - ottaa huomioon 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan naapuruuspolitiikan luojittamisesta ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euro–Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen valiokuntien suositukset, jotka hyväksyttiin Ammanissa 13.–14. maaliskuuta 2010 järjestetyssä kuudennessa täysistunnossa,
 - ottaa huomioon suosituksen, jonka Euro–Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous hyväksyi Jordaniassa 13. lokakuuta 2008 ja joka toimitettiin ”Barcelonan prosessi: Välimeren unioni” -prosessiin kuuluvien valtioiden ulkoministerien ensimmäiseen kokoukseen Marseillessa,
 - ottaa huomioon Välimeren unionin pääsihteeristön perussäännöt, jotka hyväksyttiin 3. maaliskuuta 2010,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön sekä kansainvälisen kaupan valiokunnan sekä teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunnan lausunnot (A7-0133/2010),
- A. katsoo, että Välimeren alue on EU:n kannalta keskeisessä asemassa oleva alue ja että moninapaisessa maailmassa, jossa ollaan keskenään riippuvaisia, suuret yhdentyneet alueelliset kokonaisuudet kykenevät vastaamaan sosiaalisiin, kulttuurisiin, taloudellisiin, ympäristöä koskeviin, väestötieteellisiin, poliittisiin ja turvallisuutta koskeviin haasteisiin,
- B. ottaa huomioon, että Euroopan unionin on omaksuttava strateginen näkemys, jossa otetaan huomioon kaikki unioniin kohdistuvat haasteet sen suhteissa Välimeren naapureihin, asettaen etusijalle alueen sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen sekä demokratisoitumisen,
- C. katsoo, että SEU:n 8 artiklan mukaan unioni luo naapurimaittensa kanssa erityissuhteet pyrkien saamaan aikaan unionin arvoihin perustuvan alueen, jolla vallitsee vauraus ja hyvä naapuruus ja jolle ovat ominaisia yhteistyöhön perustuvat läheiset ja rauhanomaiset suhteet,
- D. katsoo, että Välimeren unionin myötä voidaan vahvistaa Euro–Välimeri-suhteiden alueellista ja monenvälistä ulottuvuutta ja käynnistää uudelleen uusi näkökulma 800 miljoonan asukkaan rauhan, turvallisuuden ja vaurauden alueen rakentamiseen ja että Välimeren unioni tarjoaa ihanteellisen kehyksen, jotta voidaan vastata sosioekonomisiin haasteisiin, edistää alueellista yhdentymistä ja taata kumppanivaltioiden yhteiset kehitystoimet,
- E. katsoo, että erityisten kahdenvälisten suhteiden syventämiseen keskittyvän naapuruuspolitiikan avulla ei yksinään ole voitu toteuttaa alueen yhteistä integraation ja merkittävien uudistusten prosessia; katsoo, että tässä yhteydessä Välimeren unionin toteuttaminen tarjoaa mahdollisuuden vahvistaa toisaalta kahdenvälisen politiikan ja toisaalta aluepolitiikan täydentävyyttä, jotta pystytään saavuttamaan tehokkaammin Euro–Välimeri-yhteistyön tavoitteet, ja että tämä yhteistyö perustuu yhteisten arvojen, esimerkiksi demokratian, oikeusvaltion periaatteiden, hyvän hallintotavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamisen vastavuoroiseen tunnustamiseen; korostaa, että jäsenvaltioiden on sitouduttava toteuttamaan Euroopan naapuruuspolitiikkaa johdonmukaisella ja uskottavalla tavalla SEU:n 8 artiklan mukaisesti,

(1) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- F. pitää välttämättömänä, että tukeudutaan Barcelonan prosessin saavutuksiin, jonka tavoitteita ja saavutuksia Välimeren unionin on vahvistettava Pariisissa 13. heinäkuuta 2008 annetun julkilausuman mukaisesti, ettei moninkertaisteta välineitä ja institutionaalisia tasoja ja luoda päällekkäisyyksiä jo olemassa olevien välineiden ja tasojen kanssa ja että taataan Euro–Välimeri-yhteistyön lukuisten välineiden johdonmukaisuus,
- G. katsoo, että viidentoista vuoden aikana Välimeren maiden kauppa- ja taloussuhteet (esimerkiksi Venäjän, Kiinan, Intian, Brasilian ja Persianlahden valtioiden kanssa) ovat monipuolistuneet nopeasti ja niiden yhteiskunnat ovat muuttuneet huomattavasti (kulutustottumukset, liikkuvuus, väestörakenteen muutos jne.), mikä vaikuttaa väistämättä alueiden sisäiseen tasapainoon,
- H. katsoo, että ainoastaan rajallisella kulttuurivaihdolla ei voida lähentää Välimeren kansoja toisiinsa ja että EU menettää asteittain kulttuuriin liittyvän vaikutusvaltansa Välimeren kumppaneidensa keskuudessa,
- I. ottaa huomioon Euroopan unionin jäsenvaltioiden ja Välimeren alueen kolmansien maiden väliset kasvua koskevat merkittävät erot, ja ottaa huomioon huolestuttavat sosioekonomiset ja institutionaaliset rakennevaikeudet, jotka edellyttävät voimakkaita yhteisiä vastauksia kaikkien Välimeren unioniin kuuluvien jäsenvaltioiden yhteisen edun mukaisesti; katsoo, että Välimeren alueen valtioiden talouden kasvupotentiaali tukee tätä näkökulmaa; katsoo, että on tarpeen kehittää alueellista etelä–etelä-integraatiota,
- J. ottaa huomioon, että alueellisia oloja, jossa Välimeren unioni on muotoutumassa, leimaavat konfliktit ja poliittiset jännitteet, jotka ovat heikentäneet ja hidastaneet sen perustamista Pariisissa heinäkuussa 2008 pidetyn huippukokouksen jälkeen; ottaa huomioon, että Lähi-idän rauhanprosessi on pysähtynyt kokonaan,
- K. katsoo, että talous- ja rahoituskriisin vaikutukset ovat lisänneet kumppanuusmaissa jo olemassa olleita poliittisia, taloudellisia ja sosiaalisia haasteita erityisesti työttömyysongelmaa; katsoo, että työttömyyden vähentäminen alueella ja tulevaisuuteen liittyvien mahdollisuuksien tarjoaminen alueen väestölle ja erityisesti naisille, nuorille ja maaseudun väestölle on näiden maiden ja EU:n yhteisten etujen mukaista,
- L. katsoo, että Lähi-idän rauhanprosessin käynnistäminen uudelleen ja konkreettiset mahdollisuudet saada aikaan kestävä kokonaisvaltainen ratkaisu ovat äärimmäisen tärkeitä Euro–Välimeri-suhteiden kehittymisen sekä Välimeren unioniin liittyvien hankkeiden toimimisen ja toteuttamisen kannalta,
- M. ottaa huomioon, että Välimeren unionin kahden merkittävän innovaation, institutionaalisen (Välimeren unionin yhteispuheenjohtajuus, pysyvä sekakomitea, sihteeristö) ja operatiivisen (integraatiota edistävät hankkeet), on toimittava tehokkaasti ja avoimesti, jotta ne parantaisivat kansalaisten, tämän hankkeen tärkeimpien edunsaajien, elinoloja,
- N. ottaa huomioon, että pääsihteeristöllä on oltava avainasema järjestelmässä ja että sen tehokkuus riippuu sen henkilöstön kyvystä työskennellä itsenäisesti ja että lisäksi Israelin korkea-arvoisen virkamiehen ja Palestiinan korkea-arvoisen virkamiehen yhteistyö kansainvälisessä aluejärjestössä on ennennäkemätöntä ja toivoa antavaa,
- O. ottaa huomioon, että Välimeren alueita koskevat suoraan valtioiden väliset haasteet, kuten kestävä kehitys, energian toimitusvarmuus, maahanmuuttovirrat, kulttuuri- ja matkailualan vaihdot, ja niitä koskevat myös rajatylittävät ongelmat, kuten vesihuolto ja sen saanti, ympäristön pilaantuminen, maantie- ja merikuljetusreittien kehittäminen, ja näin ollen paikallis- ja alueviranomaiset muodostavat paikallisiin oloihin mukautetun kestävä aluepolitiikan ja konkreettisten sekä kattavien hankkeiden toteutuksen avainverkoston,
- P. ottaa huomioon maatalouden merkittävän panoksen Välimeren alueen valtioissa, mikä johtuu alan sosioekonomisesta merkityksestä, sen ympäristövaikutuksista ja sen vaikutuksista alueelliseen tasapainoon,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- Q. ottaa huomioon, että 60 prosenttia maailman väestöstä, joka kärsii vesivarojen vähydestä, on keskitynyt Välimeren alueen eteläosaan ja Lähi-itään ja että vesipula uhkaa vuoteen 2025 mennessä 63:a miljoonaa ihmistä arabimaailmaa ja sinistä suunnitelmaa (Plan Bleu) koskevien UNDP:n selontekojen mukaan,
- R. palauttaa mieliin Marseillessa 4. marraskuuta 2008 pidetyssä Välimeren unionin ministerikokouksessa tehdyn Välimeren pohjois- ja etelärannan välisen digitaalisen jaon vähentämiseen tähtäävän päätöksen, joka johti BB-MED-aloitteeseen (Broadband for the Mediterranean),
- S. ottaa huomioon, että Pariisin huippukokouksen jälkeen Välimeren unionin hankkeet ovat kärsineet yleisestä rahoituksen puutteesta, mikä uhkaa viivästyttää niiden toteutusta,
- T. ottaa huomioon muuttovirtojen merkityksen ja eri inhimilliset, sosiaaliset, kulttuuriset ja taloudelliset haasteet, joita ne aiheuttavat Välimeren molemmin puolin,
- U. ottaa huomioon maahanmuuttajien Välimeren etelärannan maiden väestölle lähettämien rahasummien muodostamat merkittävät pääomavirrat,
- V. ottaa huomioon toisaalta Lissabonin sopimuksen äskettäisen voimaantulon ja siitä johtuvat institutionaaliset muutokset ja toisaalta Välimeren unionin toimintaan ja rahoitukseen edelleen liittyvät kysymykset, joiden vuoksi Euroopan parlamentin on seurattava erittäin tiiviisti Välimeren unionin kehitystä, jotta se voi osaltaan vaikuttaa Barcelonan huippukokouksen täydelliseen onnistumiseen,
1. pyytää Välimeren unionin valtion- ja hallitusten päämiehiä, jotka kokoontuvat Barcelonassa 7. kesäkuuta 2010, tekemään kaikkensa, jotta tästä tapaamisesta kahden vaikean vuoden jälkeen tulee menestys, jotta Välimeren unionin elimet ja suuret hankkeet saadaan käyntiin ja jotta kaikilla Euro-Välimeri-yhteistyön osa-alueilla saavutetaan edistystä;
 2. on Välimeren unionin perustamisesta huolimatta edelleen huolestunut siitä, että EU:n Välimeren alueella harjoittamaa politiikkaa ei ole määritelty selvästi ja ettei ole hahmoteltu pitkän aikavälin strategista näkemystä alueen kehittämiseksi ja vakauttamiseksi; korostaa tarvetta sisällyttää Euro-Välimeri-alueen yhdentymisprosessi jälleen EU:n toiminnan ensisijaisiin tavoitteisiin;
 3. kehottaa Välimeren unionin jäsenvaltioiden hallituksia muuttamaan poliittista vuoropuhelua perusteellisesti ja tehostamaan sitä; korostaa, että vastavuoroinen kunnioitus ja ymmärrys ovat tämän vuoropuhelun keskeisiä tekijöitä, ja muistuttaa, että demokratian, oikeusvaltion ja ihmisoikeuksien edistäminen ja kunnioittaminen, olivatpa kyseessä kansalaisoikeudet tai poliittiset, taloudelliset, sosiaaliset tai kulttuuriset oikeudet, sekä kollektiiviset oikeudet on kirjattava selkeästi tämän uuden aloitteen tavoitteisiin nykyisten järjestelmien vahvistamiseksi; korostaa tässä yhteydessä sanan-, ajatuksen- ja uskonnonvapauden merkitystä sekä tarvetta turvata vähemmistöjen oikeudet, uskonnolliset vähemmistöt mukaan luettuina; korostaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä naisten oikeuksiin ja sukupuolten tasa-arvoon sekä sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvan syrjinnän torjuntaan; vahvistaa tukensa Välimeren maiden demokraattisille poliittisille järjestöille ja kansalaisjärjestöille, ja antaa arvoa naisjärjestöjen arvokkaalle työlle;
 4. katsoo, etteivät Välimeren alueen poliittiset jännitteet ja konfliktit saa jarruttaa mahdollisuutta edetä konkreettisesti kohti alakohtaista ja monenvälistä yhteistyötä ja että juuri suurten integraatiota edistävien hankkeiden ja perusteellisen poliittisen vuoropuhelun avulla Välimeren unioni auttaa osaltaan kehittämään oikeuden ja yhteisen turvallisuuden takaavaa luottamuksen ilmapiiriä solidaarisuuden ja rauhan hengessä; korostaa, että Välimeren unionista ei voi tulla kokonaisvaltainen menestys, jos erillisiä alueellisia konflikteja ei pystytä ratkaisemaan kansainvälistä oikeutta noudattaen siten, että Välimerestä tulee yhtenäinen rauhan rannikkoalue;
 5. vaatii, että Lähi-idän konfliktiin on kiireellisesti löydettävä tasapuolinen ja kestävä ratkaisu, ja vetoaa EU:hun ja kaikkien Välimeren unionin jäsenvaltioihin, jotta ne toimitavat päättäväisesti tämän tavoitteen saavuttamiseksi; toistaa kehotuksensa käynnistää päättäväiset neuvottelut osana rauhanprosessia, jotta päästäisiin kahden valtion rinnakkaiseloon, itsenäisen, demokraattisen ja elinkelpoisen palestiinalaisvaltion sekä

Torstai 20. toukokuuta 2010

Israelin valtion, jotka elävät rinnakkain rauhan ja turvallisuuden vallitessa kansainvälisesti tunnustettujen rajojen sisällä; kannustaa Välimeren unionia myötävaikuttamaan sille mahdollisella merkittävällä tavalla Israelin ja palestiinalaishallinnon suhteiden parantamiseen, muun muassa Israelin ja palestiinalaishallinnon edustajien Välimeren unionin puitteissa tekemän yhteistyön avulla;

6. pahoittelee, että Länsi-Saharan siirtomaavallan purkamisprosessi ei ole vielääkään päättynyt;
7. pitää myönteisenä Välimeren unionin pääsihteerin nimittämistä ja pääsihteeristön perussääntöjen hyväksymistä, ja suosittelee Barcelonan huippukokousta ajatellen, että Välimeren unionin institutionaalinen ja toiminnallinen rakenne muodostetaan seuraaviin pääkohtiin nojautuen:
 - annetaan sihteeristölle niin rahoituksen kuin sääntelyn kannalta riittävät keinot toimia tehokkaasti ja itsenäisesti; vaaditaan, että sihteeristö saatetaan täysin toimintakykyiseksi mahdollisimman pian ja että henkilöstöä valittaessa pätevyyden pitäisi olla ratkaiseva peruste siten, että kiinnitetään asianmukaisesti huomiota maantieteelliseen jakaumaan ja sukupuolten tasa-arvoon;
 - selvennetään päätöksentekoa, rahoitusta ja suurten hankkeiden toteutusta koskevia kriteereitä, erityisesti ensisijaisten tavoitteiden määrittelyä seuraavan kolmen vuoden osalta;
 - varmistetaan eurooppalaisten osapuolten (jäsenvaltioiden, neuvoston ja komission) yhteinen edustus Lissabonin sopimuksen mukaisesti ja edistetään samanaikaisesti kaikkien Välimeren kolmansien maiden aktiivista osallistumista;
 - valvotaan Välimeren unionin demokraattista legitimiyyttä vahvistamalla, että Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous on olennainen osa toimielinrakennetta,
 - tehostetaan koordinointia erityisissä ministerikokouksissa hyväksytyjen yhteisön hankkeiden ja ohjelmien kanssa ottaen erityisesti huomioon yhteisvaikutusmahdollisuudet;
 - mahdollistetaan muuttuvan geometrian yhteistyö, joka on avoin maille ja monenvälisille instituutioille, jotka haluavat työskennellä yhdessä yhteisiin etuihin perustuvissa hankkeissa;
 - taataan hyvä yhteistyö sihteeristön ja Euroopan komission välillä sekä rajataan selvästi niiden toimivaltuudet; pyydetään komissiota tekemään aktiivista yhteistyötä Välimeren unionissa ja vaaditaan selvittämään komission osallistumista tähän uuteen toimielinrakenteeseen;
 - kehitetään viestintätoimia, jotta taataan Välimeren unionin toiminnan näkyvyys; tiedotetaan kansalaisille Välimeren unionin suurista hankkeista ja toimista erityisesti täydennetyin ja viimeistellyin Internet-sivuston välityksellä;
 - huolehditaan Välimeren unionin demokraattisesta legitimitetistä siten, että päätökset tehdään avoimesti ja Euroopan parlamentti, Euro-Välimeri-alueen parlamentaarinen edustajakokous (EMPA) ja jäsenvaltioiden parlamentit otetaan mukaan päätöksentekoprosessiin; korostetaan, että olisi tunnustettava, että EMPA kuuluu parlamentaarisenä elimenä keskeisenä osana Välimeren unioniin;
 - varmistetaan kaikkien sidosryhmien (paikallisviranomaisten ja kansalaisjärjestöjen) sitoutuminen ja vuoropuhelu tärkeitä hankkeita koskevan päätöksentekomenettelyn yhteydessä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

8. muistuttaa, että Pariisin huippukokouksessa päätettiin kuudesta suuresta horisontaalisesta strategisesta alasta (pelastuspalvelu, moottoritiet ja merten moottoritiet, Välimeren puhdistaminen, Välimeren aurinkoenergiasuunnitelma, Välimeren liiketoiminnan kehittämisaloite ja Euro-Välimeri-yliopisto), joista on lähes kaikista jo hyväksytyt hankkeita EuroMed-kumppanuuden yhteydessä; korostaa näin ollen, että alueellisia ohjelmia ja osana Euro-Välimeri-kumppanuutta jo käyttöön otettuja välineitä olisi arvioitava perinpohjaisesti, ja toivoo, että Välimeren unionin puitteissa rahoitettavien hankkeiden valinta perustuu sekä alue- että paikallistasolla saatavaan lisäarvoon; kannustaa näiden ensisijaisien hankkeiden nopeaan toteuttamiseen;
9. pitää erittäin tärkeänä, että hankkeiden julkisista ja yksityisistä varoista koottava rahoitus taataan, sitä lisätään ja se otetaan käyttöön; tässä yhteydessä se
- kehottaa Välimeren unionin jäseniä myöntämään hankkeille riittävät varat, ja odottaa Barcelonan huippukokouksen osallistujilta merkittävää sitoutumista asiaan;
 - vaatii, että vuosien 2007–2013 rahoitusnäkymien päättymistä edeltävällä ajanjaksolla unionin rahoitus toteutetaan siten, ettei se rajoita käynnissä olevia tai suunniteltuja Euro-Välimeri-alueen alueellisia ohjelmia; korostaa tarvetta lisätä huomattavasti Euroopan naapuruuspolitiikan Etelä-Eurooppaa koskevalle osalle myönnettyjä varoja ja Välimeren unionin hankkeille tarkoitettuja yhteisön varoja EU:n uudessa rahoituskehelyksessä 2014–2020 samaan aikaan kun otetaan huomioon talous- ja rahoituskriisin vaikutukset;
 - on tyytyväinen alueella jo toimivien kansallisten rahoituslaitosten, eurooppalaisten rahoituslaitosten (EIP:n FEMIP, Euroopan jälleenrakennus- ja kehityspankki) ja kansainvälisten rahoituslaitosten toimintaan; korostaa tarvetta saavuttaa synergiaa suurten hankkeiden yhteydessä ja ehdottaa, että luodaan Euro-Välimeri-alueen investointi- ja kehityspankki lujittamaan Välimeren alueen pohjoisen ja etelän välistä tasapuolisuutta;
 - korostaa Euroopan investointipankin (EIP) merkitystä; sen tehtävänä on varmistaa kuudesta ensisijaisesta hankkeesta kolmen (Välimeren puhdistaminen, aurinkoenergiasuunnitelma ja tie- ja merenkulkuverkot) koordinointi;
 - korostaa, että olisi luotava puitteet kattavammalle yhteistyölle ja tehokkaammalle rahoitukselliselle ja taloudelliselle yhdentymiselle Välimeren unionin jäsenvaltioiden ja etenkin eteläisten Välimeren maiden välillä;
 - pitää myönteisenä Välimeren unionin hankkeiden rahoitukseen tarkoitettujen sijoitusrahastojen äskettäistä käynnistämistä, kuten infrastruktuurihankkeisiin suunnattu "InfraMed", ja kehottaa eri toimijoita edistämään vastaavien aloitteiden kehittämistä ja edistämään investoijien ja erityisesti pitkän aikavälin investoijien välistä yhteistyötä;
 - kehottaa perustamaan sijoitusrahastoja, joilla rahoitetaan paikallisten ja alueellisten yhteisöjen kestävästä kehityksen alalla toteuttamia hankkeita;
10. kannustaa parantamaan kolmansien maiden taloudellista ja juridista toimintaympäristöä siten, että ensisijaisena tavoitteena on kannattavien ja luotettavien ulkomaisten investoijien houkuttelemiseen tähtäävien alueellisten rahoituselinten perustaminen; kehottaa myös
- luomaan Välimeren maiden yhteisten investointien suojeluun tarkoitetun peruskirjan, joka mahdollistaisi investointien suojelun harmonisoinnin ja parantamisen ja kannustaisi kyseisiä maita;
 - luomaan Euro-Välimeri-alueelle mukautetun rahoitusvakuutus ja -takuujärjestelmän investoijille Kansainvälisen investointitakaustalouden mallin mukaan;
 - toteuttamaan uudistuksia, joiden tarkoituksena on keventää hallinnollisia rasitteita ja parantaa ja yksinkertaistaa sopimuksien täytäntöönpanoa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

— edistämään työläinsäädännön asteittaista ja tehokasta yhdenmukaistamista Välimeren unionin jäsenvaltioiden työoikeuksia kunnioittaen;

— parantamaan pk-yritysten luotonsaantia ja soveltuvien luottomuotojen ja mikroluottojen tarjontaa;

11. toivoo alueen taloudellisen ja oikeudellisen ympäristön kehittämistä, mikä on välttämätön tae tuleville investoinneille; korostaa tavoitetta, jonka mukaan henkilöresurssien ja työllisyyden kehittämistä edistetään vuosituhannen kehitystavoitteiden mukaisesti köyhyyden torjumiseksi; korostaa, että vakaiden julkisten palvelujen säilyttäminen ja kehittäminen on toinen tärkeä ennakkoodellytys, jolla taataan alueen kestävä kehitys;

12. uskoo, että kahden- ja monenvälisen taloudellisen etelä-etelä-yhteistyön lisääminen toisi konkreettisia etuja kansalaisille ja parantaisi alueen poliittista ilmapiiriä;

13. korostaa, että on ensiarvoisen tärkeää kehittää etelä-etelä-kauppaa, jonka osuus kauppavaihdosta on vain kuusi prosenttia, ja edistää tällä tavoin Agadirin sopimuksen soveltamista laajemmin; muistuttaa, että näiden valtioiden on syytä tiivistää suhteitaan ja vaihtojaan, jotta luodaan sijoittajia houkutteleva yhtenäinen ja voimakas kokonaisuus, puolustetaan alueen etuja ja lisätään sen kehityksen merkitystä; painottaa, että Välimeren unionin avulla on voitava helpommin vastata teknisen ja taloudellisen avun pyyntöihin, jotta edistetään etelä-etelä-akselin taloudellista yhdentymistä; katsoo, että tähän tavoitteeseen pääsyä voidaan tukea lisäämällä ja yksinkertaistamalla alkuperältään Euro-Välimeri-alueen hankkeita;

14. korostaa käynnissä olevien Euro-Välimeri-alueen vapaakauppa-alueen koskevien neuvottelujen merkitystä, ja kannustaa Välimeren unionin maita työskentelemään kantojensa yhtenäistämiseksi WTO:n neuvotteluissa;

15. pyytää komissiota ottamaan kauppasopimusneuvotteluissa huomioon olemassa olevien vaikutustutkimusten tulokset ja arvioimaan vapauttamisprosessin vaikutukset ilmastonmuutoksen sekä taloudellisen ja sosiaalisen kriisin kannalta, jotta prosessia voidaan soveltaa tarvittaessa asteittain ja epäsymmetrisesti niin, että suojellaan Välimeren rannan molemmin puolin samankaltaisia tuotantomuotoja, joihin kohdistuu kaikkein suurin kilpailun uhka vapauttamisprosessin etenemisen seurauksena; pyytää Välimeren unionia valitsemaan hankkeet pääasiassa sosiaalisten ja taloudellisten tarpeiden sekä ympäristövaikutusten lieventämistarpeiden perusteella;

16. toivoo, että assosiaatiosopimukset tarkistetaan pitäen mielessä uudet tarpeet, jotka liittyvät rahoitus- ja taluskriisiin, yhteiskunnalliseen kriisiin sekä elintarvike- ja energia-alan kriisiin; muistuttaa, että Euro-Välimeri-vapaakauppa-alueen luomisen yhtenä päätavoitteena on edelleen oltava kehitystä ja köyhyyden vähentämistä edistävä kaupankäynti, ja toivoo, että ministerikokouksessa 9. joulukuuta 2009 hyväksytty etenemissuunnitelma voi auttaa osaltaan tämän tavoitteen saavuttamisessa;

17. pahoittelee, että Pariisin julistuksessa laiminlyötiin sosioekonomisia, kaupallisia ja energia-alaan liittyviä näkökohtia, kuten suorat ulkomaiset sijoitukset, työllisyys, energiatehokkuus, epävirallinen talous tai köyhyyden vähentäminen, ja vaatii korjaamaan tilanteen Barcelonan huippukokouksessa;

18. muistuttaa, että maahanmuuttopolitiikat ovat yksi Euro-Välimeri-kumppanuuden painopistealoista, ja kehottaa Välimeren unionin jäsenvaltioita ja instituutioita kiinnittämään erityistä huomiota maahanmuuttovirtojen koordinoituun hallintaan; korostaa, että Välimeren unionia luotaessa on ehdottomasti kehitettävä henkilöresurssija ja Välimeren alueen kansojen välisiä vaihtoja, ja kannustaa muuttovirtojen sääntelyn ja laittoman maahanmuuton torjunnan ohella Välimeren molemmin puolin sijaitsevien valtioiden välisen vapaan liikkuvuuden asteittaista helpottamista, maahanmuuttajien integrointijärjestelmän vahvistamista, aktiivista työllisyyttä edistävää politiikkaa ja turvapaikan hakemiseen liittyvien olojen parantamista; katsoo, että Albufeirassa 18.–19. marraskuuta 2007 järjestetyille Euro-Välimeri-kumppanuuden siirtolaisuutta käsittelevälle ministerikokoukselle on saatava jatkoa;

Torstai 20. toukokuuta 2010

19. kehottaa Välimeren unionin jäseniä helpottamaan maahanmuuttajien varojensiirtoa kotimaisensa väestöille eritoten siten, että pienennetään maksuihin liittyviä kuluja;
20. palauttaa mieliin Euro-Välimeri-yhteistyön niin kutsutun neljännen luvun (siirtolaisuudesta, sosiaalisesta yhdentymisestä, oikeudesta ja turvallisuudesta), ja korostaa, että Välimeren unionin on edistettävä yhteistyötä tämän luvun osalta;
21. korostaa Välimeren maiden maanviljelyyn, maaseudun kehittämiseen, ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, kestävään vesi- ja energiahuoltoon liittyvien haasteiden strategista merkitystä, ja pyytää tekemään maatalousyhteistyöstä ensisijaisen poliittisen tavoitteen; kannustaa Välimeren unionin valtioita pyrkimään kantansa yhdenmukaistamiseen WTO:n neuvotteluissa ja lähentämään Euro-Välimeri-alueen maatalouspolitiikkaa, erityisesti asianmukaisia sosiaalishandareja, elintarvikkeiden turvallisuutta, kasvinsuojelua ja ympäristöä koskevien normien ja tuotteiden laadun osalta; katsoo, että näihin politiikkoihin on sisällytettävä kestävä kehitys koskevat vaatimukset (luonnonvarojen suojeleminen mukaan luettuna), mikä mahdollistaa alueellisten markkinoiden kehittymisen ja vahvan maatalousalan säilymisen siten, että samalla otetaan huomioon Välimeren alueen maanviljelijöiden erityis- ja kilpailutilanne;
22. korostaa tarvetta soveltaa EU:n ja Välimeren alueen maatalousalan etenemissuunnitelman mukaisesti alueellista maatalouspolitiikkaa, jolla suojellaan elintarvikkeiden paikallista tuotantoa ja elintarviketurvallisuutta ja edistetään Välimerelle tyypillisten tuotteiden tuotantoa, jakelua ja monipuolistamista sekä kehitetään pieniä ja keskisuuria maatiloja ja joka on mukautettu kestäväan kehitykseen; kehottaa komissiota hyväksymään kumppanuuspyynnöt, jotka koskevat takuiden laajentamista ja elintarviketriisien sattuessa noudatettavia nopeita menettelyjä, ottaen huomioon monissa Välimeren kumppanivaltioissa lisääntyvän elintarviketurvan puutteen;
23. vahvistaa tukevansa Välimeren ympäristöluottuvuutta ja muistuttaa tärkeästä Euro-Välimeri-aloitteesta Välimeren puhdistamiseksi; suhtautuu tässä kohdin myönteisesti Välimeren alueen vakavimpia saasteongelmia koskevan investointiohjelman – hankkeen valmistelu- ja toteutusvälineen (MeHSIP PPIF) toisen vaiheen käynnistämiseen; katsoo, että on kiireellisesti saavutettava edistymistä merten pilaantumisen ehkäisemisen erityisalalla ja että Välimereen on kiinnitettävä erityistä huomiota, koska se on sisämeri; huomauttaa, että kaikki Välimeren unionin hankkeet pitäisi suunnitella ja toteuttaa yhteistyössä nykyisten ohjelmien kanssa erityisesti Barcelonan yleissopimukseen liittyvän YK:n ympäristöohjelman Välimeren toimintasuunnitelman osalta;
24. kehottaa kumppanivaltioita kohentamaan infrastruktuureja Välimeren unionin suurien tie- ja meriliikennehankkeiden kehityksessä, jotta henkilöt ja tavarat voivat liikkua paremmin Välimeren alueella ja suositaan kestäväa liikennepolitiikkaa, ottaen huomioon kestäväa kehitystä, kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä, energiatehokkuutta ja eri liikennemuotojen yhteensopivuutta koskevat vaatimukset; korostaa, että tällaisia toimia on toteutettava erityisesti ympäristö-, teollisuus-, kansanterveys- ja aluekaavoituspolitiikan yhteydessä; painottaa tarvetta kehittää meriliikenneteitä koskevia hankkeita, jotta kannustetaan liikennemuotojen välisen jakauman muuttamista ja kehitetään turvallisia, puhtaita ja kestäviä kaupallisia vesiliikenneväyliä;
25. katsoo, että satama- ja kuljetusinfrastruktuurien kehitys voisi osaltaan vauhdittaa talouskehitystä ja edistää kaupankäyntiä Euro-Välimeri-alueen maiden välillä;
26. korostaa, että energia-alan yhteistyötä on vahvistettava, ja kehottaa panemaan välittömästi täytäntöön kehityssuunnitelmat, joilla edistetään energialähteiden ja energian toimitusreittien monipuolistamista ja edistetään myös ratkaisevasti Välimeren alueen energiavarmuutta;
27. palauttaa mieliin Euro-Välimeri-alueen uusiutuvien energialähteiden tarjoamat hyvät mahdollisuudet erityisesti tuuli- ja aurinkoenergian osalta; kehottaa panemaan pikaisesti ja koordinoitusti täytäntöön Välimeren alueen aurinkoenergiasuunnitelman, jonka päätavoitteena on rakentaa Välimeren alueen uusiutuvassa energiantuotannossa vuoteen 2020 mennessä 20 GW:n lisäkapasiteetti, ja kannattaa teollisuushankkeita, kuten DESERTEC-hanketta, sekä energiatehokkuutta koskevan Euro-Välimeri-strategian hyväksymistä; toivoo, että hankkeilla vastataan ensisijaisesti toimittajamaiden tarpeisiin, ja korostaa sähköverkon infrastruktuurin lujittamisesta, keskenään riippuvaisten alueellisten markkinoiden luomisesta ja esimerkiksi aurinkoenergiakomponenttien valmistukseen liittyvän uuden teollisuudenalan luomisesta kumppanimaiden ja etenkin eteläisen Välimeren maiden talouskasvulle aiheuttavia seurauksia;

Torstai 20. toukokuuta 2010

28. kehottaa edelleen edistämään ja tukemaan aurinkoenergian rauhanomaista käyttöä tukevaa Solar for Peace -hanketta Euro-Välimeri-alueen yhteisiä energiamarkkinoita koskevan hankkeen (MED-EMIP) yhteydessä;
29. suosittelee, että Euro-Välimeri-prosessiin osallistuvat maat liittyvät strategisen energiatehokkuussuunnitelman puitteissa suunniteltuun "älykkäitä kaupunkeja" koskevaan hankkeeseen;
30. kannattaa Euro-Välimeri-alueen sähkö-, kaasu- ja öljyalan yhteyksien edistämistä energian toimitusvarmuuden parantamiseksi; korostaa Välimeren alueen sähkön jakelusilmukan valmiiksi saattamisen tärkeyttä ja kannattaa eteläisen kaasulinjan kehittämistä; kannustaa käänteisten virtausten käyttöä silloin kun se on perusteltua turvallisuuden, kustannustehokkuuden ja toteutettavuuden kannalta;
31. korostaa, että "20-20-20-ilmastotavoitteet" vaikuttavat merkittävästi kaasun kysyntään ja siksi Välimeren unionin maiden nesteytettyä maakaasua koskeva toimintasuunnitelma lisäisi erityisesti yhden toimittajan varassa olevien maiden energiatoimitusten monipuolisuutta ja varmuutta;
32. korostaa, että on tärkeää kehittää nesteytetyn maakaasun tekniikkaa ja lisätä investointeja nesteytetyn kaasun kuljetusalkapasiteettiin ja kaasuttamisterminaaleihin; huomauttaa, että infrastruktuurin kehittämisen ohella on myös ehdottomasti huolehdittava meriturvallisuudesta;
33. painottaa kiireellistä tarvetta lujittaa väestönsuojelualan yhteistyötä Välimeren alueella, jotta torjutaan luonnonkatastrofeja ja erityisesti maanjäristyksiä, tulvia ja metsäpaloja; kannustaa perustamaan metsäpaloja tarkastelevan Euro-Välimeri-instituutin;
34. korostaa tarvetta kehittää osana Välimeren unionin toimintaa uusia opetus-, koulu- ja yliopistovaihtosekä tutkimushankkeita, koska niillä lähennetään ja kehitetään Välimeren unionin molempien puolien sijaitsevien valtioiden kansoja; pitää erityisen tärkeänä, että perustetaan kansalaisyhteiskunnan aktiivisen osallistumisen avulla todellinen korkeakoulutuksen, tieteen ja tutkimuksen Euro-Välimeri-alue, ja tässä yhteydessä se
- pitää myönteisenä Euro-Välimeri-alueen yliopistoverkon perustamista, ja kehottaa kumppanuuslaitoksia syventämään osallistumistaan toimiaan kehittäessään;
 - pyytää myöntämään lisää varoja Erasmus Mundus -ohjelman kaltaisille yliopistojen vaihto-ohjelmille ja tiedottamaan paremmin olemassa olevista vaihto-ohjelmista; kehottaa etenkin hyödyntämään eurooppalaisesta Averroès-ohjelmasta saatuja kokemuksia;
 - kehottaa toteuttamaan kunnianhimoisen Euro-Välimeri-alueen Erasmus-ohjelman kehittämistä, joka mahdollistaisi Välimeren unionin alueen lukiolaisten ja koululaisten välisen vaihdon lisäämisen;
 - kehottaa toteuttamaan rakenteellisempaa yhteistyötä korkeakouluopetuksen ja tutkimuksen alalla, jotta kannustetaan tutkintojen vastavuoroiseen tunnustamiseen sekä yhteisten tutkintotodistusten ja yhteisiä tohtorintutkintoja tarjoavien laitoksien perustamiseen ja jotta lisätään tutkijoiden liikkuvuutta ja toteutetaan toimia aivovuodon torjumiseksi;
 - toivoo, että erityistä huomiota kiinnitetään koulutus-, tutkimus- ja innovointialan toimien lähentymiseen siten, että painotetaan yliopistojen ja yritysten välistä vuoropuhelua ja julkisen ja yksityisen sektorin välisiä kumppanuuksia tutkimuksen alalla;

Torstai 20. toukokuuta 2010

35. pyytää ottamaan Välimeren unionin asialistalle pikaisesti uusia hankkeita, joilla pyritään suosimaan kulttuurivaihtoa ja yhteiskuntien välistä molemminpuolista ymmärrystä, ja etenkin vahvistamaan kulttuurialan Euro-Välimeri-strategian ja kehittämään kulttuurien ja uskontojen välistä vuoropuhelua; kehottaa panemaan täytäntöön Välimeren alueen audiovisuaalialan pysyvän kokouksen (Conférence Permanente de l'Audiovisuel Méditerranéen, COPEAM) hankkeita ja erityisesti luomaan Euro-Välimeri-televisiokanavan sekä toistamaan menestyksekkäitä aloitteita kuten arabiviikon ja EuroMedScola-hankkeen; panee tyytyväisenä merkille Alexandrian kirjaston, Arabimaailman instituutin ja Anna Lindh -säätiön toiminnan ja etenkin Anna Lindh -säätiön Barcelonassa maaliskuussa 2010 järjestämän kulttuurien välistä vuoropuhelua koskevan foorumin; pyytää Välimeren unionin jäsenvaltioita ja instituutioita jatkamaan sitoutumistaan YK:n Sivilisaatioiden allianssiin;

36. pitää myönteisenä, että Marseille-Provence valittiin vuoden 2013 eurooppalaiseksi kulttuuripääkaupungiksi, ottaen huomioon, että hanke on suunnattu voimakkaasti kohti Euro-Välimeri-ulottuvuutta, jolla lähennetään Välimeren molemmin puolin sijaitsevien valtioiden kansalaisia; korostaa tämän erittäin symbolisen kulttuurihankkeen pyrkimystä toteuttaa konkreettisia ja innovatiivisia toimia Euroopan ja Välimeren alueen kulttuurien välisen vuoropuhelun edistämiseksi;

37. korostaa, että on tärkeää suunnata teollisuuspolitiikkaa siten, että voidaan hyötyä enemmän mittakaavaeduista ja tukea samalla pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä) ja vahvistaa huipputekniikan aloja; kehottaa Välimeren unionin maita ja instituutioita toimimaan aktiivisesti pk-yritysten tukemiseksi ja painottamaan erityisesti tehokkaita rahoituspalveluja sekä teknistä ja hallinnollista tukea, koska näin voidaan lujittaa yrityskantaa erityisesti aloilla, jotka vaikuttavat Välimeren alueen maiden taloudelliseen kasvuun;

38. korostaa, että EMPAsta on tarkoitus muodostaa Välimeren unionin parlamentaarinen edustajakokous, joka takaa Välimeren unionin demokraattisen legitimiuden, ja tukee Ammanissa 13.–14. maaliskuuta 2010 järjestetyn Euro-Välimeri-alueen parlamentaarisen edustajakokouksen kuudennen täysistunnon ehdotusta, jonka mukaan EMPA on tarkoitus nimetä uudelleen Välimeren unionin parlamentaariseksi edustajakokoukseksi (AP-UpM);

39. muistuttaa valtuuksistaan Euroopan unionin talousarviomenettelyssä ja korostaa sen merkitystä, että EMPAn on otettava tästä lähtien enemmän vastuuta siten, että sillä on työskentelymenetelmien määrittelyä, käynnistettyjen hankkeiden valvontaa ja talousarvion täytäntöönpanoa koskeva neuvonantotehtävä ja demokraattisen valvonnan tehtävä; kehottaa EMPAn eri asioista vastaavia valiokuntia kuulemaan säännöllisesti pääsihteeriä ja apulaispääsihteereitä; arvioi kuitenkin, että tämä vastuu olisi yhdistettävä EMPAn toiminnan ja työtapojen parantamiseen, mukaan luettuna tarvittavien inhimillisten ja taloudellisten resurssien myöntäminen sekä EMPAn työskentelyn mukauttaminen paremmin Välimeren unionin muiden instituutioiden toimintaan; pitää myönteisinä tämänsuuntaisia päätöksiä, jotka hyväksyttiin EMPAn Ammanissa 13.–14. maaliskuuta 2010 järjestetyssä kuudennessa täysistunnossa;

40. pitää äskettäistä Euro-Välimeri-alueen alue- ja paikallisedustajien kokouksen (ARLEM) perustamista myönteisenä ja kehottaa huolehtimaan ARLEM:n ja EMPAn välisen työskentelyn koordinoinnista erityisesti yhteisten kokousten sekä puhemiehistöjen jäsenten vastavuoroisten työkokouskutsujen avulla; korostaa näiden edustajakokouksien merkitystä, joihin kuuluu Välimeren molemmin puolin sijaitsevien valtioiden edustajia ja jotka suosivat hyvien demokraattisten käytäntöjen vaihtoa;

41. korostaa, että kansalaisyhteiskuntaa, työmarkkinaosapuolia ja Euro-Välimeri-kumppanuuteen liittyviä lukuisia ammatti- ja yhteiskuntaverkostoja on kuultava säännöllisesti ja ne on otettava mukaan Välimeren unionin toimintaan ja hankkeisiin; kannustaa myös

- talous- ja sosiaalineuvostojen yleiskokousta ja vastaavia elimiä tutkimaan mahdollisuutta perustaa Euro-Välimeri-alueen talous- ja sosiaalikomitea;
- kehittämään hankkeita, joilla pyritään helpottamaan liikesuhteita, investointeja ja yrityskumppanuuksia Välimeren molemmin puolin, joista esimerkkinä Invest in Med -ohjelma;
- toteuttamaan Euro-Välimeri-alueen kauppakamarien ja ammattiliittojen sekä teollisuusvaikuttajien verkoston;

Torstai 20. toukokuuta 2010

— laajentamaan teollisuuden alan yhteistyöryhmän toimialaa siten, että se kattaa pk-yrityksiä edustavat järjestöt; yhteistyöryhmän tehtävänä on panna täytäntöön Euro-Välimeri-alueen yrityksiä koskeva peruskirja, jotta siitä tulisi väline, jonka avulla poistetaan pk-yrityksien kasvun ja kehityksen esteet;

42. suhtautuu myönteisesti naisten yhteiskunnallisen aseman vahvistamista käsitelleessä toisessa Euro-Välimeri-ministerikokouksessa (Marrakeshissä 11.–12. marraskuuta 2009) vahvistettuun sitoumukseen edistää lakiin perustuvaa ja tosiasiallista naisten ja miesten tasa-arvoa, torjua naisiin kohdistuvaa väkivaltaa sekä kunnioittaa naisten ja miesten kansalaisoikeuksia sekä poliittisia, taloudellisia, sosiaalisia ja sivistyksellisiä oikeuksia; kehottaa painokkaasti toteuttamaan tähän suuntaan tähtäviä konkreettisia toimenpiteitä ja suosittelee hyväksymään naisten yrittäjyyttä koskevan Välimeren unionin hankkeen ja lisäämään naisten julkiseen elämään osallistumista; muistuttaa pysyvistä kannastaan, jonka mukaan perinteiden ja tapojen kunnioitusta ei voida käyttää tekosyynä naisten perusoikeuksien rikkomiseen;

43. kehottaa neuvostoa, komission varapuheenjohtajaa / EU:n korkeaa edustajaa, Euroopan komissiota ja vastikään luotua Euroopan ulkosuhdehallintoa ryhtymään riittäviin toimiin, jotta turvataan EU:n johdonmukaisuus sen osallistumisessa Välimeren unioniin, ja ottamaan Euroopan parlamentti mukaan Euroopan unionin politiikan määrittelyyn;

44. pitää myönteisenä, että äskettäin Välimeren unioniin liittyivät Länsi-Balkanin maat, jotka ovat EU:n ehdokasvaltioita;

45. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajalle, Euroopan komission puheenjohtajalle, komission varapuheenjohtajalle / EU:n korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Välimeren unionin yhteispuheenjohtajille ja pääsihteerille sekä kumppanivaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Etelä-Kaukasiaa koskevan EU:n strategian tarpeellisuus

P7_TA(2010)0193

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Etelä-Kaukasiaa koskevan EU:n strategian tarpeellisuudesta (2009/2216(INI))

(2011/C 161 E/20)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Etelä-Kaukasiasta, mukaan lukien 15. marraskuuta 2007 Euroopan naapuruuspolitiikan lujittamisesta ⁽¹⁾ ja 17. tammikuuta 2008 Etelä-Kaukasiaa koskevasta tehokkaammasta EU:n politiikasta ⁽²⁾ sekä uudesta aluepoliittisesta lähestymistavasta Mustanmeren alueeseen ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 Azerbaidžanin sananvapaustilanteesta ⁽⁴⁾, 3. syyskuuta 2008 Georgiasta ⁽⁵⁾, 5. kesäkuuta 2008 Georgian turvallisuustilanteen huononemisesta ⁽⁶⁾ ja 13. maaliskuuta 2008 Armeniasta ⁽⁷⁾ antamansa päätöslauselmat,

— ottaa huomioon 3. joulukuuta 2008 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle itäisestä kumppanuudesta (KOM(2008)0823),

⁽¹⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽²⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 53.

⁽³⁾ EUVL C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0120.

⁽⁵⁾ EUVL C 295 E, 4.12.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ EUVL C 285 E, 26.11.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ EUVL C 66 E, 20.3.2009, s. 67.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon 7. toukokuuta 2009 pidetyn itäistä kumppanuutta koskevan Prahan huippukokouksen yhteisen julkilausuman,
 - ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian kanssa marraskuussa 2006 tehdyt Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat ja eurooppalaisen naapuruus- ja kumppanuusvälineen, joka kytketty tiiviisti Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmien toteuttamiseen,
 - ottaa huomioon komission 23. huhtikuuta 2009 hyväksymät Armeniaa, Azerbaidžania ja Georgiaa koskevat selvitykset Euroopan naapuruuspolitiikan edistymisestä,
 - ottaa huomioon maakohtaiset strategia-asiakirjat 2007–2013 sekä Armeniaa, Azerbaidžania ja Georgiaa koskevat naapuruus- ja kumppanuusvälineen maaohjelmat 2007–2010,
 - ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian naapuruus- ja kumppanuusvälineen ohjelma-asiakirjojen väliarvioinnin,
 - ottaa huomioon Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian kanssa vuonna 1996 tehdyt kumppanuus- ja yhteistyösopimukset,
 - ottaa huomioon Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen asiaa koskevat seurantaraportit,
 - ottaa huomioon Georgian konfliktia käsittelevän riippumattoman kansainvälisen selvitysvaltuuskunnan 30. syyskuuta 2009 antaman raportin (Tagliavinin raportti),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon ulkoasiainvaliokunnan mietinnön ja kansainvälisen kaupan valiokunnan lausunnon (A7-0123/2010),
- A. ottaa huomioon, että 8. joulukuuta 2009 pidetyssä ulkoasiainneuvoston kokouksessa EU toisti pyrkivänsä edistämään vakautta, yhteistyötä, hyvinvointia ja hyvää hallintotapaa koko Etelä-Kaukasiassa, myös teknisen avun ohjelmien kautta,
- B. ottaa huomioon, että Georgiassa elokuussa 2008 käydyin sodan ja aseleposopimukseen johtaneen EU:n menestyksekkään väliintulon seurauksena – ja koska sitoutumisen tarve oli suuri sopimuksen täysimääräisen toteutumisen turvaamiseksi – EU:sta on tullut merkittävä toimija alueen turvallisuudessa, mistä osoituksena ovat EU:n tarkkailuoperaatio, sodan jälkeisen merkittävän avustushjelman käynnistäminen sekä sodan syyt ja kulkua selvittävän tiedonhankintavaltuuskunnan työn aloittaminen,
- C. ottaa huomioon, että Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön (Etyj) Minskin ryhmän välittämät neuvottelut Vuoristo-Karabahin konfliktin ratkaisemiseksi tehostuivat vuonna 2009,
- D. ottaa huomioon, ettei Etelä-Kaukasian konfliktialueilta siirtymään pakotetuille ihmisille ole edelleenkaan annettu oikeutta palata koteihinsa ja että vaikka kaikki kolme maata ovat käynnistäneet pakolaisten ja kotiseudultaan siirtymään joutuneiden paikalliseen kotouttamiseen tähtääviä ohjelmia, monet asiat haittavat edelleen niiden onnistumista; katsoo, että viranomaiset eivät saisi hyödyntää pakolaisia ja kotiseudultaan siirtymään joutuneita poliittisiin tarkoituksiin konfliktitilanteissa,
- E. ottaa huomioon, että diplomaattisuhteiden luomista ja kehittämistä sekä maiden välisen rajan avaamista koskevien Armenian ja Turkin välisten pöytäkirjojen allekirjoittaminen lokakuussa 2009 ovat lupaavia askelia, jotka kuitenkin eivät ole johtaneet ratifiointiin,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- F. katsoo, että jäätyneet konfliktit ovat taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen este ja haittaavat myös elintason kohenemistä Etelä-Kaukasian alueella ja Euroopan naapuruuspolitiikan itäisen kumppanuuden täysimääräistä kehittämistä; katsoo, että konfliktien rauhanomainen ratkaiseminen on tärkeää EU:n naapurialueiden vakauden kannalta ja että on edelleen toimittava sellaisten yhteisen edun mukaisten alojen määrittämiseksi, joiden avulla voidaan ratkaista erimielisyydet ja edistää vuoropuhelua, alueellista yhteistyötä ja kehitysmahdollisuuksia,
- G. ottaa huomioon, että EU kunnioittaa itsemääräämisoikeuden ja alueellisen koskemattomuuden periaatteita suhteissaan Etelä-Kaukasian valtioihin,
- H. ottaa huomioon, että itäinen kumppanuus tarjoaa uusia mahdollisuuksia syventää kahdenvälisiä suhteita ja tuo alueelle myös monenkeskistä yhteistyötä,
- I. ottaa huomioon, että itäisen kumppanuuden tavoitteena on nopeuttaa uudistuksia, oikeudellista lähenymistä ja taloudellista yhdyntymistä sekä tukea konkreettisesti valtion aseman lujittamista ja kumppanimaiden alueellista koskemattomuutta ja että se perustuu ehdollisuuden, eriyttämisen ja kaikkien asianosaisten osallistumisen periaatteisiin ja siihen kuuluu neuvotteluun uusista assosiaatiosopimuksista, joille tarvitaan Euroopan parlamentin hyväksyntä,
- J. ottaa huomioon, että EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarinen edustajakokous (Euronest) on määrää perustaa virallisesti ja että se on tärkeä monenvälinen mekanismi, jonka avulla käydään tiivistä parlamenttien välistä vuoropuhelua Euroopan parlamentin ja EU:n kuuden itäisen kumppanin – myös Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian – välillä, jotta näitä maita saadaan tuotua lähemmäs Euroopan unionia,
- K. katsoo, että Etelä-Kaukasian alueen tilanne edellyttää yhä ennakoivampaa politiikkaa EU:n sitoutumisessa alueeseen ja että itäisen kumppanuuden käynnistäminen ja Lissabonin sopimuksen voimaantulo merkitsevät oivaa tilaisuutta EU:n Etelä-Kaukasiaa koskevan strategian laatimiseen,
1. vahvistaa, että EU:n tärkein tavoite alueella on kannustaa Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian kehittymistä avoimiksi, rauhantahtoiksi, vakaiksi demokraattisiksi valtioiksi, jotka ovat valmiita luomaan hyvät naapurisuhteet ja pystyvät tekemään Etelä-Kaukasiasta kestävä rauhan, vakauden ja hyvinvoinnin alueen ja näin tehostamaan näiden maiden integroimista EU:n toimintaan; katsoo, että EU:n on korostettava rooliaan poliittisena toimijana tämän tavoitteen saavuttamiseksi luomalla yhdessä alueen valtioiden kanssa strategian, jossa yhdistyy määrätietoinen asenne ja EU:n asema pehmeänä vaikuttajana ja jota täydennetään kahdenvälisillä toimilla;

Turvallisuuskysymykset ja konfliktien rauhanomainen ratkaisu

2. korostaa, että vallitsevan tilanteen säilyttäminen ei ole hyväksyttävä eikä kestävä ratkaisu alueen konflikteihin, sillä tilanteeseen liittyy jatkuva riski jännitteiden kärjistymisestä ja aseellisten selkkausten alkamisesta uudelleen; katsoo, että kaikkien osapuolten olisi toimittava aktiivisesti vakauden ja rauhan edistämiseksi; kannattaa rajatylittävien ohjelmien ja kansalaisyhteiskunnan vuoropuhelun käyttöä konfliktien selvittämisen ja luottamuksen lisäämisen välineinä eri osapuolten välillä; painottaa, että EU:lla on tärkeä tehtävä edistää vuoropuhelun kulttuuria alueella sekä varmistaa YK:n turvallisuusneuvoston asiaa koskevien päätöslauselmien täytäntöönpano, mukaan lukien sen päätöslauselma 1325 (2000);
3. panee merkille, että konfliktien hallinta ja ratkaisu sekä normaali vuoropuhelu vaativat muun muassa kaikkien osapuolten ja yhteisöjen oikeuksien ja legitiimien etujen tunnustamista, avoimuutta tarkastella uudelleen käsityksiä menneistä tapahtumista ja päästä niistä yhteisymmärrykseen, halua voittaa viha ja pelko sekä valmiutta päästä kompromissiin ehdottomien kantojen sijasta, luopua kostonhalusta ja keskustella todellisista myönnytyksistä vakauden ja hyvinvoinnin lujittamiseksi;
4. korostaa, että konflikteja on ehkäistävä myös turvaamalla kaikkien kansallisten vähemmistöjen jäsenten oikeudet, edistämällä uskonnollista suvaitsevaisuutta ja vahvistamalla sosiaalista ja taloudellista koheesiota;

Torstai 20. toukokuuta 2010

5. korostaa, että ulkopuolisten toimijoiden on käytettävä vaikutusvaltaansa ja -mahdollisuuksiaan tavalla, joka on täysin kansainvälisen oikeuden mukainen, ihmisoikeuslainsäädäntö mukaan luettuna; katsoo, että olisi pyrittävä lisäämään ulkopuolisten toimijoiden täysipainoista yhteistyötä alueella konfliktien ratkaisemiseksi rauhanomaisesti; katsoo, ettei minkään ulkopuolisen toimijan ole hyväksyttävää asettaa ehtoja Etelä-Kaukasian valtioiden itsemääräämisoikeuden ja alueellisen koskemattomuuden kunnioittamiselle;

Vuoristo-Karabahin konflikti

6. on tyytyväinen Vuoristo-Karabahin konfliktia koskevien neuvottelujen dynaamiseen edistymiseen, joka näkyi Armenian ja Azerbaidžanin presidenttien kuudessa tapaamisessa vuonna 2009 Moskovan julistuksen hengessä; kehottaa osapuolia tehostamaan rauhanneuvotteluja, jotta ratkaisuun päästäisiin jo tulevien kuukausien aikana, suhtautumaan asioihin rakentavammin ja luopumaan pyrkimyksistä pysyttää voimassa vallitseva tilanne, joka on syntynyt pakon voimalla ilman kansainvälistä oikeutusta ja joka näin ollen saa aikaan epävakautta ja pitkittää sodasta kärsimään joutuneiden väestönsien kärsimyksiä; tuomitsee ajatuksen sotilaallisesta ratkaisusta samoin kuin jo käytetyn sotilaallisen voiman ankarat seuraukset, ja kehottaa molempia osapuolia välttämään uusia vuoden 1994 aselevon rikkomuksia;

7. tukee täysin Etyjin Minskin ryhmän välityspyrkimyksiä, Madridin asiakirjaan sisältyviä peruseriaatteita ja Etyjin Minskin ryhmän yhteispuheenjohtajavaltioiden 10. heinäkuuta 2009 L'Aquilassa pidetyn G8-maiden kokouksen yhteydessä antamaa julistusta; kehottaa myös kansainvälistä yhteisöä osoittamaan rohkeutta ja poliittista tahtoa ja auttamaan sopimukseen pääsyn estävien jäljellä olevien kiistakohtien ratkaisemisessa;

8. on erittäin huolissaan siitä, että sadattuhannet pakolaiset ja kotiseudultaan siirtymään joutuneet, jotka pakenivat kodeistaan Vuoristo-Karabahin sodan aikana tai sen seurauksena, ovat edelleen pakolaisina eikä heidän oikeuksiaan kunnioiteta, mukaan lukien oikeus palata kotiseudulle, omistusoikeus ja oikeus henkilökohtaiseen turvallisuuteen; kehottaa kaikkia osapuolia tunnustamaan yksiselitteisesti ja ehdoitta nämä oikeudet ja tarpeen toteuttaa ne nopeasti ja ratkaista ongelma pikaisesti kansainvälisen oikeuden periaatteiden mukaisesti; vaatii tässä yhteydessä Armenian joukkojen vetäytymistä kaikilta Azerbaidžanin miehityiltä alueilta ja kansainvälisten joukkojen sijoittautumista aseisiin YK:n peruskirjan mukaisesti, jotta voidaan antaa tarvittavat siirtymäkauden turvallisuustakuut, millä taataan Vuoristo-Karabahin kansan turvallisuus ja mahdollistetaan, että siirtymään joutuneet palaavat koteihinsa ja estetään kodittomuuden aiheuttamat uudet konfliktit; kehottaa Armenian ja Azerbaidžanin viranomaisia ja eri yhteisöjen johtajia osoittamaan sitoutumisensa eri etnisten ryhmien välisten rauhanomaisten suhteiden luomiseen siirtymään joutuneiden paluuta helpottavilla käytännön valmisteluilla; katsoo, että maan sisäisten ja muiden pakolaisten tilanne on ratkaistava kansainvälisten standardien mukaisesti ja ottamalla huomioon muun muassa Euroopan neuvoston parlamentaarisen yleiskokouksen äskettäin suositus 1877(2009) "Euroopan unohdetut ihmiset: pitkään sisäisenä pakolaisena olleiden ihmisten ihmisoikeuksien suojele";

9. painottaa, että kestävä rauhan aikaansaaminen edellyttää todellisia toimenpiteitä; pyytää kaikkia eri viranomaisia välttämään provosoivaa toimintaa ja retoriikkaa, tilannetta pahentavia kannanottoja ja historian muuntelua; kehottaa Armenian ja Azerbaidžanin johtajia toimimaan vastuullisesti, puhumaan maltillisemmin ja pohjustamaan asiaa niin, että kansalaiset hyväksyisivät ja ymmärtäisivät kattavan ratkaisun hyödyt täysin;

10. katsoo, että kannasta, jonka mukaan Vuoristo-Karabahiin kuuluvat kaikki sitä ympäröivät miehitetty Azerbaidžanin alueet, olisi luovuttava pikaisesti; katsoo, että Vuoristo-Karabahin tilapäinen asema voisi olla ratkaisu lopullisen aseman määrittämiseen saakka ja että se voisi toimia siirtymäajan järjestelyinä alueella elävien Armenian ja Azerbaidžanin yhteisöjen rauhanomaiselle rinnakkaiselolle ja yhteistyölle;

11. korostaa, että kaikkien turvallisuus on välttämätön osa kaikkia ratkaisuja; tunnustaa, että kansainvälisten ihmisoikeusnormien mukaiset pitävät rauhanturvaamisjärjestelyt, joissa otetaan huomioon sekä sotilas- että siviilinäkökohdat, ovat tärkeitä; kehottaa neuvostoa tarkastelemaan mahdollisuutta tukea rauhanprosessia yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan tehtävien puitteissa sekä laajan tarkkailuoperaation käynnistämistä paikan päällä, mikä helpottaisi kansainvälisten rauhanturvajoukkojen sijoittamista alueelle sitten, kun poliittinen ratkaisu on löydetty;

Torstai 20. toukokuuta 2010*Armenian ja Turkin lähentyminen*

12. panee tyytyväisenä merkille pöytäkirjat diplomaattisuhteiden luomisesta ja kehittämisestä Armenian ja Turkin välillä ja myös yhteisen rajan avaamisesta; kehottaa molempia osapuolia hyödyntämään tätä tilaisuutta suhteiden parantamiseen ratifioimalla pöytäkirjat ja panemalla ne täytäntöön ehdoitta kohtuullisessa ajassa; painottaa, että Armenian ja Turkin lähentyminen ja Etyjin Minskin ryhmässä käydyt neuvottelut ovat erillisiä prosesseja, joiden olisi edettävä omien edellytystensä mukaisesti; toteaa kuitenkin, että edistymisellä jommassakummassa prosessissa voisi olla kauaskantoisia ja mahdollisesti hyvin myönteisiä seurauksia koko alueella;

Georgian konfliktit

13. toteaa jälleen kannattavansa ehdoitta Georgian itsemääräämisoikeutta, alueellista koskemattomuutta ja sen kansainvälisesti tunnustettujen rajojen loukkaamattomuutta ja kehottaa Venäjää kunnioittamaan niitä; kannustaa Georgian viranomaisia lisätoimiin Georgian sisäisten konfliktien ratkaisemiseksi Abhasiassa ja Etelä-Ossetiassa; panee tyytyväisenä merkille Tagliavinin raportin ja tukee sen keskeisiä havaintoja ja päätelmiä; odottaa, että raportissa tarjolla olevia laajoja taustatietoja voidaan käyttää kansainvälisen rikostuomioistuimen oikeuskäsittelyissä ja että myös yksittäiset kansalaiset voivat käyttää niitä Euroopan ihmisoikeussopimuksen rikkomista koskevissa asioissa; tukee EU:n tarkkailuoperaation mandaattia ja kehottaa jatkamaan sitä; kehottaa Venäjää ja irtaantumaan pyrkivien Abhasian ja Etelä-Ossetian alueiden tosiasiallisia viranomaisia lopettamaan joidenkin sen osien täytäntöönpanon estämisen;

14. panee tyytyväisenä merkille, että kansainvälinen yhteisö kieltäytyy lähes yksimielisesti hyväksymästä Etelä-Ossetian ja Abhasian yksipuolisia itsenäisyysjulistuksia; pahoittelee, että Venäjän federaatio on tunnustanut Abhasian ja Etelä-Ossetian itsenäisyyden vastoin kansainvälistä oikeutta; kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan vuonna 2008 tehtyä aseleposopimusta sekä takaamaan EU:n tarkkailuoperaation henkilöstön turvallisuuden ja vapaan pääsyn paikalle ja kehottaa Venäjää noudattamaan sitoumustaan ja vetämään joukkonsa aseisiin, joissa ne olivat ennen elokuun 2008 sodan puhkeamista; panee huolestuneena merkille Venäjän federaation ja Abhasian todellisten viranomaisten välisen 17. helmikuuta 2010 tehdyn sopimuksen Venäjän sotilastukikohdan perustamisesta Abhasiaan ilman Georgian hallituksen suostumusta, ja huomauttaa, että tällainen sopimus on vastoin 12. elokuuta ja 8. syyskuuta 2008 tehtyjä aseleposopimuksia;

15. korostaa, että on suojeltava kaikkien Georgiasta irtautuneilla alueilla asuvien turvallisuutta ja oikeuksia, edistettävä etnisten georgialaisten oikeutta palata kotiinsa turvallisissa ja ihmisarvoa kunnioittavissa oloissa, lopetettava kansalaisuuteen pakottaminen, lievennettävä rajojen tosiasiallista suljettuna pitämistä sekä järjestettävä EU:lle ja muille kansainvälisille toimijoille mahdollisuuksia avustaa molempien alueiden ihmisiä; tähdentää, että tätä varten tarvitaan selkeämmin määriteltyjä lyhyen ja keskipitkän aikavälin tavoitteita; rohkaisee Georgiaa jatkamaan kotiseudultaan siirtymään joutuneiden henkilöiden avustamista koskevan toimintaohjelmansa toteuttamista ja auttamaan heitä alueellaan;

16. korostaa, että on tärkeää puuttua konfliktien Georgian ja Abhasian väliseen sekä Georgian ja Etelä-Ossetian väliseen ulottuvuuteen ja varmistaa, että kaikkien eri väestöryhmien oikeudet ja huolenaiheet otetaan yhdenvertaisesti huomioon; korostaa, että Abhasian ja Etelä-Ossetian eristäminen haittaa konfliktin ratkaisua, ja kannattaa 27. tammikuuta 2010 hyväksyttyä valtion strategiaa, jossa painotetaan osallistumista yhteistyön kautta; rohkaisee Georgian viranomaisia käymään neuvotteluja kaikkien sidosryhmien kanssa strategian täytäntöönpanoa koskevan toimintasuunnitelman laatimiseksi; painottaa luottamuksen lisäämiseen tähtäävien toimien tärkeyttä ja ihmisten keskinäistä kanssakäymistä konfliktialueella; kannustaa lisäksi EU:ta edistämään hankkeita, jotka koskevat konfliktin vaikutuspiirissä olevien liikkumisen vapautta hallinnollisten rajalinjojen yli;

17. pitää Genevessä käytäviä neuvotteluja erittäin tärkeinä, sillä ne ovat ainoa foorumi, jossa kaikki konfliktin osapuolet ovat edustettuina ja kolme suurta kansainvälistä toimijaa – EU, Etyj ja YK – tekevät tiivistä yhteistyötä alueen turvallisuuden ja vakauden eteen; pitää valitettavana, että foorumi ei tarjoamista mahdollisuuksista huolimatta ole toistaiseksi tuottanut merkittäviä tuloksia ja että aselepolinjalla tapahtuu usein välikohtauksia, vaikka on luotu myönteisenä pidettävä välikohtausten ehkäisy- ja hallintamekanismi;

Torstai 20. toukokuuta 2010

kehottaa osapuolia hyödyntämään kaikin mahdollisin tavoin mekanismeja ja sen tarjoamia mahdollisuuksia lisätä keskinäistä luottamusta; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa tekemään kaikkensa, jotta näille neuvotteluille saataisiin uutta pontta, niin että tilanne saataisiin vakautumaan tyydyttävästi ja elokuussa 2008 tehty aseleposopimus pantua täysimääräisesti täytäntöön;

Demokratia, ihmisoikeuksien kunnioittaminen ja oikeusvaltio

18. painottaa, että demokratisoituminen, hyvä hallintotapa, poliittinen moniarvoisuus, oikeusvaltion periaatteet sekä ihmisoikeudet ja perusvapaudet ovat ensiarvoisen tärkeitä määritettäessä Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian tulevia suhteita EU:hun; kehottaa näitä maita ryhtymään uudelleen toimiin, jotta ne voivat panna kattavasti täytäntöön Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelmat, ja kehottaa komissiota avustamaan niitä edelleen tässä asiassa; on huolissaan Etelä-Kaukasian maiden vähäisestä edistymisestä tällä alalla, mikä käy ilmi komission laatimista vuoden 2009 edistymiskertomuksista ja ilmenee myös Euroopan neuvoston suosituksista; on tyytyväinen ihmisoikeuksia koskevan vuoropuhelun aloittamiseen EU:n sekä Georgian ja Armenian välillä, ja kehottaa Azerbaidžania ja EU:ta saattamaan loppuun vastaavaa yhteistyörakennetta koskevat neuvottelut;

19. korostaa, että jatkuva sitoutuminen demokraattisiin uudistuksiin sekä poliittinen dialogi ja yhteistyö ovat avainasemassa kansallisen yhteisymmärryksen luomisessa; painottaa, että demokratian ja oikeusvaltion edistämiseksi on tärkeää vahvistaa demokraattisia instituutioita ja lisätä niiden riippumattomuutta ja avoimuutta, mukaan lukien oikeuslaitoksen riippumattomuus, vahvistaa toimeenpanovallan parlamentaarista valvontaa, varmistaa demokraattinen vallanvaihto ja myös lujittaa kansalaisyhteiskuntaa ja vahvistaa sen asemaa sekä lisätä ihmisten välistä kanssakäymistä; panee merkille, että demokratisoituminen on annetuista sitoumuksista huolimatta edistynyt hitaasti;

20. kiinnittää huomiota alueella yhä laajalti esiintyvään korruptioon ja kehottaa viranomaisia tehostamaan toimia sen torjumiseksi, sillä se uhkaa talouskasvua ja alueen valtioiden sosiaalista ja poliittista kehitystä; katsoo, että huomiota olisi kiinnitettävä enemmän monopolien torjumiseen ja julkishallinnon työhönnottoon; panee tyytyväisenä merkille Georgian edistymisen korruption torjunnassa;

21. panee merkille alueen maissa vastikään pidetyt vaalit; painottaa, että on tärkeää järjestää vapaat ja rehelliset vaalit kansainvälisten sitoumusten ja standardien mukaisesti ja että näiden maiden on edelleen pyrittävä hyväksymään ja toteuttamaan uudistuksia voidakseen toimia näiden standardien mukaisesti, mukaan lukien vaalien jälkeisten valvontamekanismien vahvistaminen ja niiden jälkeisten mahdollisten väkivaltaisuuksien asianmukainen tutkinta ja tekijöiden asettaminen vastuuseen; korostaa EU:n roolia teknisen avun toimittamisessa ja vaalien kansainvälisen, riippumattoman valvonnan varmistamisessa; vahvistaa kannan, jonka mukaan EU ei tunnusta Georgiasta irtautuneilla alueilla järjestettyjen vaalien perustuslaillista ja oikeudellista perustaa ja puolustaa kotiseudultaan siirtymään joutuneiden ihmisten poliittisia oikeuksia;

22. pitää sananvapautta perusoikeutena ja keskeisenä periaatteena, viestimien roolia tärkeänä ja viestimien vapautta ja riippumattomuutta välttämättömänä; pitää sananvapauden rajoituksia ja tiedotusvälineiden moniarvoisuuden puutetta Etelä-Kaukasian maissa huolestuttavana ja kehottaa viranomaisia varmistamaan, että näihin epäkohtiin puututaan; paheksuu viestinnän ammattilaisten ahdistelua ja uhkailua ja toimittajien osaksi tulleita hyökkäyksiä, kidutusta ja huonoa kohtelua; katsoo, että pätevien ammatillisten elinten on kehitettävä ja lujitettava sanavapaudelle tärkeitä itsesääntelyperiaatteita ja -menettelyjä;

— on huolissaan Armeniassa toimittajiin kohdistetuista hyökkäyksistä ja erityisesti oppositioaktivisti ja toimittaja Nikol Pašinianin yhä jatkuvasta vankeudesta 18. kesäkuuta 2009 myönnetystä armahduksesta huolimatta;

— on edelleen huolestunut siitä, että ilmapiiri Azerbaidžanin tiedotusvälineissä on huonontunut; pitää myönteisenä presidentin 25. joulukuuta 2009 myöntämää armahdusta, joka koski 99 vangittua, ja 17. maaliskuuta 2010 myöntämää armahdusta, joka koski 62 vangittua, mutta pitää sitä vastoin valittavana kahden nuoren aktivistin ja bloggaajan Emin Millin ja Adnan Hajizaden pidättämistä ja tuomitsemista, ja kehottaa näin ollen vapauttamaan heidät;

Torstai 20. toukokuuta 2010

— kehottaa Georgian viranomaisia selvittämään tiedotusvälineiden omistussuhteita ja lupien myöntämistä tiedotusvälineille; panee merkille Georgian parlamentin aloitteen yleisradiolautakunnan laajentamisesta siten, että siihen kuuluu enemmän opposition ja kansalaisjärjestöjen edustajia, ja odottaa aloitteen tuloksia;

23. katsoo, että kokoontumisvapaus on taattava, koska se on oleellista vapaan, demokraattisen ja vireän yhteiskunnan kehittämiseksi; on huolestunut välittömistä ja epäsuorista vaikeuksista, joita kansalaisyhteiskunta kohtaa järjestäytyessään, ja siitä, että otetaan käyttöön lakeja ja käytäntöjä, jotka voivat epäsuorasti rajoittaa kokoontumisvapautta, kuten viranomaisten harjoittama ahdistelu veroasioissa; korostaa kansalaisyhteiskunnan merkittävää roolia alueen demokratisoimis-, rauhan- ja sovintoprosesseissa;

24. kehottaa alueen maita osallistumaan aktiivisesti EU:n ja sen itäisten naapurimaiden parlamentaarisen edustajakokouksen työhön ja käyttämään kaikkia sen tarjoamia mahdollisuuksia monenkeskiseen ja kahdenväliseen mielipiteenvaihtoon, lainsäädännön tuomiseen lähemmäs EU:n normeja ja parlamentin harjoittamaan demokraattisten uudistusten valvontaan; panee merkille tässä yhteydessä, että tiivistynyt vuoropuhelu alueen maiden kansanedustajien välillä on ratkaisevan tärkeää; toivoo, että näin voitaisiin luoda puitteet Armenian ja Azerbaidžanin parlamenttien jäsenten kahdenvälisille tapaamisille parlamentaarisen vuoropuhelun käynnistämiseksi Euroopan parlamentin jäsenten läsnä ollessa; kehottaa asiasta kiinnostuneita EU:n jäsenvaltioiden parlamentteja ja Euroopan parlamenttia vahvistamaan parlamentaarista yhteistyötä alueen maiden parlamenttien kanssa tavoitteena näiden aseman ja päätöksentekovalmiuksien vahvistaminen;

Talouskysymykset ja sosiaalinen kehitys

25. katsoo, että laajempi yhteistyö alueellisella tasolla ja EU:n kanssa esimerkiksi talous-, liikenne-, energia- ja ympäristökysymyksissä on tärkeää näiden alojen optimaaliselle kehitykselle sekä alueen vakauden varmistamiseksi, mutta yhteistyöhön pitää kuulua myös inhimillisen pääoman kehittäminen koko alueella pitkäaikaisena investointina; panee tyytyväisenä merkille, että kaikki kolme maata hyötyvät EU:n tullietuusjärjestelmästä (GSP), ja ottaa huomioon, että ne ovat kaikki oikeutettuja kestävää kehitystä ja hyvää hallintoa koskevaan erityiseen kannustusmenettelyyn (GSP+); panee merkille, että alueellinen yhteistyö oikeus- ja poliisiasioissa ja yhdenmetyt rajavalvonnan perustaminen ovat välttämättömiä alueen sisäisen ja EU:hun suuntautuvan liikkuvuuden lisäämiseksi; pitää valitettavana, että jäätyneet konfliktit haittaavat edelleen kaikkien kolmen maan osallistumista yhteisten alueellisten hankkeiden täytäntöönpanoon;

26. korostaa, että suotuisan liiketoimintailmapiirin luominen ja yksityissektorin kehittäminen on tärkeää; panee merkille, että Azerbaidžanin huomattava talouskasvu perustuu pääasiassa öljy- ja kaasutuloihin; tukee uudistusprosessia, joka muuttaa taloutta houkuttelevammaksi ulkomaalaisille sijoittajille; kannustaa Azerbaidžanin viranomaisia nopeuttamaan neuvotteluja Maailman kauppajärjestön (WTO) jäsenyydestä ja kehottaa komissiota tukemaan Azerbaidžania jatkossakin WTO-jäsenyyssuhteissa; panee tyytyväisenä merkille Armenian ja Georgian talousuudistuksissa saavutetun edistyksen; panee kuitenkin merkille, että yleismaailmallinen talouskriisi on vaikuttanut Armenian ja Georgian talouskehitykseen, ja pitää tervetulleena EU:n vuoden 2009 lopulla tekemää päätöstä makrotaloudellisen avustuksen myöntämisestä näille kahdelle maalle;

27. on huolissaan sotilas- ja puolustusmenojen nopeasta kasvusta ja asevarustelusta Etelä-Kaukasiassa; tuo esiin, että näiden menojen merkittävä osuus maiden talousarvioista vie huomattavan määrän varoja kiireellisemmiltä ongelmilta, joita ovat esimerkiksi köyhyyden vähentäminen, sosiaaliturva ja talouskehitys; kehottaa neuvostoa ja komissiota estämään tältä osin sen, ettei EU:n makrotaloudellisella talousavulla rahoiteta epäsuorasti sotilasvoimien vahvistamista alueella;

28. ottaa huomioon Etelä-Kaukasian geopoliittisesti strategisen sijainnin ja alueen kasvavan merkityksen Kaspianmeren alueen ja Keski-Aasian Eurooppaan yhdistävänä energia- ja liikennekäytävänä ja yhteydenpitoväylänä; pitää näin ollen erittäin tärkeänä, että EU:n yhteistyö Etelä-Kaukasian kanssa asetetaan etusijalle erityisesti energiaan liittyvissä asioissa; painottaa näiden kolmen maan tärkeää roolia energian kauttakululle ja EU:n energiatoimitusten ja toimitusreittien monipuolistamisen kannalta; kehottaa unionia jälleen kerran

Torstai 20. toukokuuta 2010

toteuttamaan tältä osin konkreettisia toimenpiteitä alueen poliittisen vakauden varmistamiseksi; on tyytyväinen Azerbaidžanin ja Georgian valmiuteen toimia jatkossakin aktiivisesti markkinaperusteisen energiantoimituksen ja kuljetusten monipuolistamisen edistämiseksi alueella; suosittaa voimakkaasti asianomaisia maita ja komissiota ottamaan Armenian mukaan alueen tärkeisiin liikenne- ja energiahankkeisiin;

29. tunnustaa alueen merkityksen EU:n energia-alan yhteistyölle ja energian toimitusvarmuudelle erityisesti eteläistä energiakäytävää kehitettäessä (Nabucco ja White Stream); korostaa, että on tärkeää syventää EU:n ja Azerbaidžanin energia-alan kumppanuutta, ja panee merkille maan energiavarojen suuren arvon ja niiden tärkeän merkityksen maan talouskehitykselle; korostaa, että luonnonvarojen hyödyntämisestä saatavat tulot on jaettava tasaisesti ja investoitava koko maan kehittämiseen niin, että maa voi suojautua öljyntuotannon mahdollisen vähentymisen kielteisiltä vaikutuksilta; panee merkille Azerbaidžanin ja Venäjän välisen kumppanuuden tiivistymisen erityisesti energia-alalla, ja pitää tässä suhteessa myönteisenä Azerbaidžanin aikomusta monipuolistaa talouttaan; korostaa alueen energia-alan avoimuuden tärkeyttä keskeisenä edellytyksenä sijoittajien luottamukselle ja pitää kiitettävänä Azerbaidžania osallistumista kaivannaisteollisuuden avoimuusaloitteeseen;

30. myöntää, että on erittäin tärkeää kehittää uutta infrastruktuuria ja uusia liikennekäytäviä – hankkeita Kaspianmeren ja Mustanmeren alueiden yhdistämiseksi Etelä-Kaukasian kautta tai sen alueelta käsin – kuten myös energia-alan toisessa strategisessa katsauksessa todetaan; kannattaa tässä yhteydessä kaikkia aloitteita, jotka edistävät vakaampaa tuottajien ja kuluttajien sekä kauttakulkumaiden välistä vuoropuhelua, johon liittyisi energian säätelyjärjestelmiin ja toimitusvarmuutta koskevaan lainsäädäntöön liittyvän asiantuntemuksen vaihto sekä parhaiden käytäntöjen vaihto, mukaan lukien avoimuus- ja solidaarisuusmekanismit ja energiatoimitusten keskeytymisen varhaisen vaiheen varoitusjärjestelmien kehittäminen; katsoo, että tämä käy rinta rinnan säätelykehysten lähentämisen, markkinaintegraation ja rajatylittäviin siirtoinfrastruktuureihin sovellettavan syrjimättömyyden periaatteen kanssa;

31. korostaa, että on edistettävä energiatehokkuuteen tähtääviä toimenpiteitä, investoitava uusiutuviin energialähteisiin ja varmistettava ympäristönäkökohtien huomioonottaminen; myöntää, että tarjonnan monipuolistaminen on erittäin tärkeää ja että se saavutetaan vain lisäämällä yhteistyötä naapurivaltioiden kanssa; katsoo, että Kaukasian alueellisen ympäristökeskuksen olisi saatava riittävästi rahoitusta ja tukea, niin että se voi toteuttaa myös uskottavia rajatylittäviä hankkeita; katsoo, että Azerbaidžanin ilmoittamat suunnitelmat vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämisen nostamisesta hallituksen ensisijaiseksi tavoitteeksi ansaitsevat tunnustusta, ja rohkaisee tällaisiin tavoitteisiin pyrkimistä; on tyytyväinen Armenian päätökseen Medzamorin ydinvoimalan käytöstä poistamisesta ja kannustaa Armenian viranomaisia etsimään kestäviä vaihtoehtoisia energiantoimitusratkaisuja EU:n vaatimusten mukaisesti; on tyytyväinen Georgian hallituksen pyrkimykseen kehittää vesivoima-alaa ja korostaa tältä osin EU:n tuen tarvetta;

32. katsoo, että kaikkien yhteiskunnan toimijoiden osallistumiseen perustuvan sosiaalisen koheesion ja sosiaalisen vuoropuhelun sekä sukupuolten tasa-arvon ja naisten oikeuksien edistäminen sekä koulutuksen, terveydenhuollon ja inhimillisen pääoman kehittäminen ja riittävän elintason varmistaminen ovat välttämättömiä tekijöitä vireiden demokraattisten yhteiskuntien rakentamisessa; suhtautuu myönteisesti siihen, että kaikki kolme maata ovat hyväksyneet ohjelmia köyhyyden torjumiseksi ja kannustaa panemaan ne täysimääräisesti täytäntöön;

Kohti EU:n strategiaa

33. suhtautuu myönteisesti itäiseen kumppanuuteen ja panee merkille siihen liittyvät aloitteet ja kokoukset; painottaa, että sen uskottavuus edellyttää konkreettisia hankkeita ja asianmukaisia kannustimia; aikoo kehittää edelleen kumppanuuden parlamentaarista ulottuvuutta;

34. on tyytyväinen itäisen kumppanuuden yhteydessä tarjoutuvaan tilaisuuteen syventää Etelä-Kaukasian maiden ja EU:n kahdenvälisiä suhteita luomalla uusia sopimussuhteita assosiaatiosopimusten avulla; toteaa,

Torstai 20. toukokuuta 2010

että nykyisiä toimintasuunnitelmia seuraaviin suunnitelmiin on tärkeää kirjata virstanpylväitä ja merkkipääljuja; muistuttaa, että neuvottelujen aloittamisen edellytyksiin kuuluvat riittävä demokratian, oikeusvaltion periaatteiden noudattamisen ja ihmisoikeuksien taso, ja kehottaa komissiota antamaan tarvittaessa teknistä apua, jotta maat täyttävät asetetut ennakkoehdot; on tyytyväinen erityisesti itäisessä kumppanuudessa tarjolla olevaan kokonaisvaltaiseen instituutioiden kehittämisohjelmaan, joka on innovatiivinen väline ja tarkoitettu erityisesti auttamaan maita täyttämään asetetut ennakkoehdot; toistaa, että Euroopan parlamentilla on oikeus saada välittömästi kattavat tiedot kaikista assosiaatiosopimusten neuvotteluvaiheista myös siksi, että sen on annettava suostumuksensa sopimusten tekemiselle; odottaa, että kun kaikki Etelä-Kaukasian maat panevat assosiaatiosopimukset täytäntöön, taloudellisen yhdentymisen ja EU:n kanssa harjoitetun poliittisen yhteistyön tahti kiihtyy;

35. katsoo, että Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyvät toimintasuunnitelmat ja niiden toteuttaminen ovat keskeinen perusta, kun arvioidaan sitoumusten noudattamista ja kahdenvälisen suhteen kehitystä EU:n kanssa sekä harkitaan näiden maiden kanssa tehtyjen sopimusten statuksen nostamista; panee merkille Armenian ja Georgian sitoutumisen Euroopan naapuruuspolitiikan toimintasuunnitelman täytäntöönpanoon ja kehottaa Azerbaidžania nopeuttamaan toimiaan tältä osin; katsoo, että Euroopan parlamentin olisi oltava mukana tässä prosessissa; panee merkille näiden kolmen maan erilaisen edistyksen Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyvien toimintasuunnitelmien toimeenpanossa; katsoo, että neuvotteluissa uudesta assosiaatiosopimuksesta olisi otettava huomioon nämä erot, erilaiset tavoitteet ja alueellinen ulottuvuus sekä se, että maita on kohdeltava yhdenvertaisesti;

36. katsoo, että EU:n Etelä-Kaukasiaa koskevan strategian alueellista ulottuvuutta olisi vahvistettava asianmukaisesti; on tältä osin tyytyväinen lisärahoituksen myöntämiseen itäisen kumppanuuden yhteydessä eurooppalaisen naapurisuuden ja kumppanuuden välineelle alueellisia kehitysohjelmia ja monenvälisiä yhteistyötä varten; kehottaa komissiota määrittelemään joukon alueellisia ja rajatylittäviä hankkeita sekä ohjelmia näille kolmelle Etelä-Kaukasian maalle esimerkiksi liikenteen, ympäristön, kulttuurin ja kansalaisyhteiskunnan aloilla ja kannustamaan näin konkreettisella tavalla yhteistyön vahvistamiseen ja luottamuksen lisäämiseen osapuolten välillä;

37. muistuttaa, että kaikki Etelä-Kaukasian maat kuuluvat myös Mustanmeren synergia-aloitteeseen, jolla voidaan edistää kumppanien välistä keskinäistä luottamusta parantamalla alueellista yhteistyötä tietyillä aloilla ja myös toteuttamalla rajatylittäviä ohjelmia; korostaa Mustanmeren alueen merkitystä EU:lle ja pyytää neuvostoa ja komissiota sekä erityisesti varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa kehittämään ideoita ja strategioita yhteistyön vahvistamiseksi kaikkien Mustanmeren alueen maiden välillä ja yhteyksien lisäämiseksi Euroopan unioniin; suosittelee näin ollen, että perustettaisiin institutionalisoitu rakenne, Mustanmeren unioni;

38. vahvistaa, että Venäjän, Turkin ja Yhdysvaltojen näkemyksillä suuri merkitys Etelä-Kaukasian alueen konfliktin ratkaisemisessa; huomauttaa, ettei itäisen kumppanuuden tarkoituksena ole eristää Venäjää vaan päinvastoin saada aikaan rauhaa, vakautta ja kestäväää talouskehitystä kaikissa kumppanimaissa koko alueen ja sen naapurimaiden hyödyksi;

Turvallisuuskysymykset ja konfliktien rauhanomainen ratkaisu

39. uskoo, että konfliktien ratkaisemisen tukeminen on ensiarvoisen tärkeää ja että EU:lla on hyvät mahdollisuudet tukea luottamuksen rakentamista, jälle rakennusta ja kunnostamista ja se voi myös edesauttaa konfliktien vaikutuspiirissä olevien yhteisöjen osallistumista; katsoo, että tässä mielessä on oleellisen tärkeää luoda puitteet kansalaisten osallistumiselle, ei vain johtajien vaan myös kansalaisjärjestöjen kesken; pitää myös tärkeänä, että kaikkiin alueen konflikteihin edelleen kiinnitetään erityistä huomiota, jotta ne voidaan ratkaista nopeasti; myöntää, että alueellinen yhteistyö on välttämätön edellytys luottamuksen lisäämiselle ja turvallisuuden vahvistamiselle Euroopan naapuruuspolitiikan painopisteiden mukaisesti; kehottaa kaikkia osapuolia osallistumaan täysimääräisesti itäiseen kumppanuuteen kuuluvaan monenväliseen yhteistyöhön ilman, että osallistumista kytkettäisiin konfliktien lopulliseen ratkaisemiseen;

Torstai 20. toukokuuta 2010

40. korostaa, että alueen jäätyneissä konflikteissa on vaarallinen leviämisen mahdollisuus; suosittelee tältä osin perustamaan Etelä-Kaukasian alueen turvallisuus- ja yhteistyökokouksen, johon osallistuisivat kaikki asianosaiset maat sekä alueelliset ja globaalit toimijat ja jonka tarkoituksena olisi laatia Etelä-Kaukasian vakaussopimus;

41. panee merkille EU:n nykyisen osallistumisen konfliktien ratkaisemiseen alueella ja katsoo, että Lisabonin sopimuksen voimaantulo oikeuttaa EU:n roolin korostumisen; kannattaa varauksetta Etelä-Kaukasian nimitetyn EU:n erityisedustajan, Peter Semnebyn, toimia; panee tyytyväisenä merkille EU:n tarkkailuoperaation toiminnan Georgiassa ja kehottaa tehostamaan EU:n toimia Venäjän ja Georgiasta irtautuneiden alueiden tosiasiallista valtaa käyttävien viranomaisten suostuttelemiseksi päästämään EU:n tarkkailuvaltuuskunta Etelä-Ossetiaan ja Abhasiaan; katsoo, että EU:lla on nyt mahdollisuus tukea Vuoristo-Karabahin kiistan ratkaisemista, korostaa EU:n osallistumisen merkitystä tässä; pitää siksi välttämättömänä, että EU:lle annetaan tärkeämpi rooli Minskin ryhmässä myöntämällä EU:n toimivaltuudet ryhmän ranskalaiselle yhteispuheenjohtajalle; kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tarjota humanitaarista apua ja tukea Vuoristo-Karabahin alueen väestölle ja myös kotiseudultaan siirtymään joutuneille ja alueelta lähteneille pakolaisille; pyytää komissiota ja erityisedustaja Semnebya harkitsemaan Abhasiassa ja Ossetiassa toteutettujen apu- ja tiedotusohjelmien ulottamista Vuoristo-Karabahin alueelle;

42. kehottaa varapuheenjohtajaa / korkeaa edustajaa seuraamaan tiiviisti alueen kehitystä ja olemaan aktiivisesti mukana konfliktien ratkaisussa; tunnustaa EU:n Etelä-Kaukasian erityisedustajan työn ja esittää toiveen, että korkea edustaja varmistaa sen jatkamisen ja johdonmukaisuuden; kannustaa neuvostoa harkitsemaan yhteisen turvallisuus- ja puolustuspolitiikan välineiden mahdollista käyttämistä, jotta se voisi lisätä osallistumistaan rauhan rakentamiseen ja konfliktinhallintaan;

43. kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuuksia myöntää tuntuvaa taloudellista ja teknistä apua luottamusta lisääviin ja eri yhteisöjen välisiä suhteita kohentaviin toimenpiteisiin ja osallistumaan kunnostamiseen ja jälleenrakennukseen kaikilla konfliktialueella, kuten ansiomahdollisuuksia lisääviin hankkeisiin, kotiseudultaan siirtymään joutuneiden ja sinne palanneiden ihmisten taloudellista ja sosiaalista sopeutumista tukeviin hankkeisiin sekä asuntojen kunnostamiseen ja vuoropuheluun ja sovitteluun tähtääviin hankkeisiin, sekä jatkuvasti kehittämään ja tukemaan kansalaisyhteiskunnan hankkeita, joilla pyritään edistämään sovinnontekoa ja alueen väestöryhmien ja ihmisten välisiä yhteyksiä;

Demokratia, ihmisoikeudet ja oikeusvaltio

44. kannattaa EU:n rahoitusta ja apua näiden periaatteiden ja prosessien edistämiseksi alueella ja katsoo, että tällaiselle EU:n tuelle olisi asetettava poliittisia ehtoja, kuten poliittisessa vuoropuhelussa ja uudistuksissa sekä demokratisoinnissa saavutettava edistys; varoittaa hallituksia mahdollisuudesta käyttää hyväkseen konflikteja kansainvälisen yhteisön mielenkiinnon kääntämiseksi pois kotimaan asioista;

45. kehottaa komissiota ja neuvostoa varmistamaan, että poliittisiin ehtoihin kuuluvia sitoumuksia myös noudatetaan, kuten komission ja Georgian tammikuussa 2009 sopimaan EU:n konfliktin jälkeiseen tukeen kuuluvaa Georgian hallituksen erityistä sitoumusta nopeuttaa demokraattisia uudistuksia, ja ilmoittamaan säännöllisesti Euroopan parlamentille edistyksestä;

46. panee tyytyväisenä merkille Armeniaa käsittelevän EU:n korkean tason neuvoo-antavan komitean työn; on tyytyväinen taloudellisen avun lisäämisen mahdollisuuteen itäisen kumppanuuden kysymyksissä, mukaan lukien EU:n kanssa tehtävien uusien assosiaatiosopimusten neuvotteluiden valmistelun rahoitus, ja kehottaa komissiota tutkimaan mahdollisuutta tarjota räätälöityä apua myös Azerbaidžanille ja Georgialle;

47. katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä vähemmistöjen ja haavoittuvassa asemassa olevien ryhmien oikeuksiin, ja rohkaisee Armeniaa, Azerbaidžania ja Georgiaa panemaan täytäntöön ihmisoikeuksien alan yleisiä valistusohjelmia, joilla edistetään suvaitsevuuutta, moniarvoisuutta ja monimuotoisuutta, mukaan lukien seksuaalivähemmistöjen ja muiden marginalisoitujen ja leimattujen ryhmien kunnioittamista;

Torstai 20. toukokuuta 2010

48. on huolissaan siitä, että Eutelsat on kieltäytynyt lähettämästä Georgian yleisradion venäjänkielisiä lähetyksiä, sillä kieltäytymisen taustalla vaikuttavat olevan poliittiset syyt; toteaa, että kieltäytymisen takia alueen venäjänkielisten satelliittilähetysten monopoli jää Intersputnikille ja sen suurimmalle asiakkaalle, Gazprom Media Groupille; painottaa, että on äärimmäisen tärkeää, ettei riippumattoman median lähetyksiä estetä demokraattisessa ja moniarvoisessa yhteiskunnassa;

49. katsoo, että itäisen kumppanuuden kansalaisyhteiskuntafoorumi voisi edistää aidon kansalaisyhteiskunnan syntymistä ja vahvistaa sen juurtumista alueen valtioihin, ja kehottaa komissiota varmistamaan, että foorumi saa riittävästi taloudellista tukea; muistuttaa, että on tärkeää rahoittaa kansalaisyhteiskunnan hankkeita, että alueella toimivilla EU:n edustustoilla on merkittävä asema hankkeiden valinnassa ja että hankkeilla voi olla suuri merkitys yhteyksien edistämässä koko alueella;

Talousyhteistyö ja sosiaalinen kehitys

50. katsoo, että EU:n olisi tuettava edelleen talouden, kaupan ja investointien kehittämistä alueella ja että kauppapolitiikka on keskeinen poliittisen vakauden ja talouskehityksen osatekijä, joka johtaa köyhyyden vähentymiseen Etelä-Kaukasiassa; katsoo, että neuvotteluilla pitkälle menevistä laaja-alaisista vapaakauppa-alueista ja näiden alueiden toteuttamisella on tässä hyvin merkittävä rooli; kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisia tapoja auttaa alueen maita valmistelemaan vapaakauppa-alueita sekä sopimaan niistä ja toteuttamaan ne tulevaisuudessa, mukaan lukien tulevasta pitkälle menevistä, laaja-alaisista vapaakauppasopimuksista johtuvien sitoumusten noudattaminen, ja arvioimaan ajallaan näiden sopimusten sosiaalisia ja ympäristövaikutuksia; kannustaa lisäksi Etelä-Kaukasian maita harkitsemaan vapaakauppa-alueen perustamista keskenään;

51. korostaa Armenian, Georgian ja Azerbaidžanin geopoliittista asemaa suhteessa Euroopan unioniin, EU:n ehdokasvaltion asemassa olevaan Turkkiin, Venäjään ja Iraniin; katsoo, että kaupankäynti sisältyy yhtenä olennaisena osana kaikkiin toimiin, joilla EU edistää poliittista vakautta, ihmisoikeuksia, kestävästä kasvusta ja hyvinvointia, ja että Etelä-Kaukasiaa koskevan EU:n strategian alueellinen ulottuvuus edellyttää alueellista tarkastelutapaa kauppasopimuksista käytävissä neuvotteluissa; kehottaa komissiota määrittelemään yhteiset taloudellisen edun alat, joiden avulla voidaan ratkaista erimielisyydet, helpottaa vuoropuhelua ja edistää alueellista yhteistyötä; kehottaa EU:ta lisäämään sitoutumistaan ja osallistumistaan alueen yhdistymisen edistämiseksi, sillä kauppapolitiikka kuuluu nyt yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan.

52. pitää myönteisinä toukokuussa 2008 julkistettujen Georgiaa ja Armeniaa koskevien toteutettavuustutkimuksien tuloksia, jotka osoittavat, että pitkälle menevistä, laaja-alaisista vapaakauppasopimuksista olisi merkittävää taloudellista etua sekä kyseisille maille että EU:lle niin että komissio voi siirtyä tulevien sopimusneuvottelujen valmistelemaan vaiheeseen; kehottaa Georgiaa, Armeniaa ja Azerbaidžania tehostamaan edistymistään Euroopan naapuruuspolitiikkaan liittyvien omien toimintasuunnitelmien sekä komission suositusten toimeenpanossa erityisesti hallinnon ja instituutioiden valmiuksien kehittämisen ja lainsäädännön (erityisesti kunkin kolmen valtion heikon teollis- ja tekijänoikeuksien suojan) uudistusten täytäntöönpanon osalta, mikä on mainittujen kunnianhimoisten vapaakauppasopimusten tehokkaan täytäntöönpanon ja niiden vaikutusten kestävyuden ehdoton ennakohtio; uskoo, että vapaakauppasopimusten tekeminen Georgian, Armenian ja Azerbaidžanin kanssa voisi johtaa talouskasvuun ja sen lisäksi myös lisätä ulkomaisia investointeja, luoda uusia työpaikkoja ja poistaa köyhyyttä;

53. muistuttaa, että energian toimitusvarmuus on yhteinen huolenaihe; kehottaa unionia siksi tukemaan voimakkaammin eurooppalaisten normien mukaisia energiahankkeita alueella – mukaan lukien energiatehokkuuden edistämistä ja vaihtoehtoisten energialähteiden kehittämistä koskevat hankkeet – tehostamaan yhteistyötä energia-asioissa ja työskentelemään määrätietoisesti eteläisen energiakäytävän toteuttamiseksi, mukaan lukien Nabucco-öljyputken valmiiksi saattaminen mahdollisimman pikaisesti; kehottaa komissiota myös varmistamaan, että energiaan ja liikenteeseen liittyvät hankkeet Etelä-Kaukasiassa parantavat näiden kolmen maan välisiä suhteita eivätkä sulje tiettyjä yhteisöjä ulkopuolelle; korostaa jälleen, että Bakun aloite ja sitä tukevat ohjelmat INOGATE ja TRACECA ovat merkittäviä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

54. korostaa, että poliittinen vakaus on luotettavan ja keskeytyksettömän energiatoimituksen ehto, jotta voidaan varmistaa asianmukaiset edellytykset infrastruktuurin kehittämiseksi; muistuttaa tässä yhteydessä, että Bakun, Tbilisin ja Ceyhanin välisen ja Bakun, Tbilisin ja Erzurumin välisen kaasuputken muodostama kaksinkertainen energiakäytävä edistää EU:n ja Kaspianmeren alueen lähentymistä; kehottaa uudistamaan nykyiset kolmen Etelä-Kaukasian maan kanssa tehdyt kahdenväliset energia-alan sopimukset tai yhteisymmärryspöytäkirjat ja sisällyttämään niihin energian toimitusvarmuutta koskevan lausekkeen, jossa määritellään menettelysäännöt ja erityistoimet, joita sovelletaan energiatoimituksen keskeytyessä; katsoo, että energian toimitusta ja siirtoa koskevien määräysten olisi sisällyttävä näiden maiden kanssa käytäviin neuvotteluihin laaja-alaisista assosiaatiosopimuksista;

55. korostaa edelleen ihmisten välisten kontaktien ja erityisesti nuorten liikkuvuutta edistävien ohjelmien sekä EU:n alueiden ja kansallisia vähemmistöjä käsittävien melko autonomisten paikallisyhteisöjen välisten ystävyysoimintaohjelmien merkitystä; katsoo, että liikkuvuusohjelmiin osallistuvien opiskelijoiden, opettajien ja tutkijoiden määrää on lisättävä merkittävästi; panee tyytyväisenä merkille viisumin myöntämisen helpottamista ja palauttamista koskevien sopimusten tekemisen Georgian kanssa ja kehottaa neuvostoa ja komissiota edistämään viisumin myöntämisen helpottamista ja palauttamista koskevien sopimusten tekemistä Armenian ja Azerbaidžanin kanssa;

56. toistaa, että EU:n on kehitettävä strategia Etelä-Kaukasiaa varten, koska alue on tärkeä unionille ja EU:lla on mahdollisesti merkittävä rooli alueen kehityksessä ja sen konfliktien ratkaisemisessa;

*

* *

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komission varapuheenjohtajalle/unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, komissiolle sekä Armenian, Azerbaidžanin ja Georgian hallituksille ja parlamenteille.

Uskonnonvapaus Pakistanissa

P7_TA(2010)0194

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 uskonnonvapaudesta Pakistanissa

(2011/C 161 E/21)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa ihmisoikeuksista ja demokratiasta Pakistanissa ja erityisesti 12. heinäkuuta 2007 ⁽¹⁾, 25. lokakuuta 2007 ⁽²⁾ ja 15. marraskuuta 2007 ⁽³⁾ antamansa päätöslauselmat,
- ottaa huomioon 16. marraskuuta 2009 hyväksytyt uskonnon- ja uskonvapautta koskevat neuvoston päätelmät, joissa korostetaan tämän vapauden sekä uskonnollisen suvaitsemattomuuden torjumisen strategista merkitystä,
- ottaa huomioon EU:n ja Pakistanin 17. kesäkuuta 2009 antaman yhteisen julkilausuman, jossa molemmat osapuolet pitivät tärkeänä integroitua pitkän aikavälin strategiaa, joka sisältää sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen ja oikeusvaltion periaatteen sekä ei-sotilaallisten keinojen merkityksen tunnustamisen terrorismin torjunnassa,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0351.

⁽²⁾ EUVL C 263 E, 16.10.2008, s. 666.

⁽³⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 434.

Torstai 20. toukokuuta 2010

- odottaa 4. kesäkuuta 2010 pidettävää EU:n ja Pakistanin toista huippukokousta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 26. maaliskuuta 2009 niukasti hyväksymän päätöslauselman ”uskontojen halventamisen torjumisesta”, jota Pakistan vuosittain esittää islamilaisten maiden järjestön OIC:n puolesta,
 - ottaa huomioon EU:n korkean edustajan Catherine Ashtonin 4. huhtikuuta 2010 antaman lausunnon Pakistanin hyökkäyksistä sekä hänen 20. huhtikuuta 2010 antamansa lausunnon perustuslain kahdeksannentoista lisäyksen hyväksymisestä,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan,
 - ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen uskuntoon tai uskoon perustuvan kaikkinaisen suvaitsemattomuuden ja syrjinnän poistamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unionin perustamissopimuksen 3 artiklan 5 kohdassa todetaan, että demokratian edistäminen sekä ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kunnioittaminen ovat Euroopan unionin perusperiaatteita ja -tavoitteita ja muodostavat yhteisen perustan sen suhteille kolmansiin maihin,
- B. ottaa huomioon, että Pakistanin enemmistö- ja valtionuskonto on sunnilaisuus ja vähemmistöinä ovat kristityt, hindut, sikhit, shiialaiset, ahmadit, buddhalaiset, parsit, baha'i-uskonnon edustajat ja muut,
- C. ottaa huomioon, että Pakistan on yksi keskeisistä maista terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden leviämisen torjumisen kannalta,
- D. ottaa huomioon, että maan sisäinen vakaus ja sen demokraattiset instituutiot joutuvat ankaraan testiin, kun ääriryhmien väkivaltaisia hyökkäyksiä esiintyy yhä enemmän lähes päivittäin,
- E. ottaa huomioon, että Pakistanin ja Afganistanin välisen rajan molemmilla puolilla toimivien radikaalien muslimiryhmien lakkaamaton uhka edellyttää erityisen kipeästi yhteensovitettuja kansainvälisiä ponnisteluja, joilla tuetaan ja tehostetaan Pakistanin taloudellista ja sosiaalista kehitystä,
- F. ottaa huomioon, että vähemmistöjen yhdenvertaiset oikeudet sisältyivät Pakistanin perustajaisän Muhammad Ali Jinnahin visioon, mikä käy ilmi hänen puheessaan perustamiskokoukselle vuonna 1947: ”Voitte edustaa mitä uskontoa, kastia tai uskontokuntaa tahansa – sillä ei ole mitään tekemistä valtion asioiden kanssa. [...] Lähdemme siitä perusperiaatteesta, että olemme kaikki kansalaisia ja yhden valtion kansalaisia”,
- G. ottaa huomioon, että Pakistanin vuoden 1973 perustuslain perusoikeuksia koskevassa luvussa taataan vapaus harjoittaa uskontoa ja johtaa uskonnollisia laitoksia (20 artikla), kaikkien kansalaisten yhdenvertaisuus (25 artikla) ja vähemmistöjen legitimit oikeudet ja edut (26 artikla),
- H. ottaa huomioon, että toisaalta perustuslain 260 artiklassa erotetaan toisistaan muslimit ja muut kuin muslimit, millä mahdollistetaan uskuntoon perustuva syrjintä,
- I. ottaa huomioon, että riippumattomien elinten raportit ja tutkimukset osoittavat, että Pakistanin vähemmistöillä ei ole peruskansalaisvapauksia ja yhtäläisiä mahdollisuuksia työpaikkojen, koulutuksen ja poliittisen edustuksen aloilla,
- J. ottaa huomioon, että arvioiden mukaan yli 85 prosenttia Pakistanin naisista joutuu kotonaan kärsimään väkivaltaa, joka sisältää fyysisen ja psyykkisen väkivallan; katsoo, että naisiin ja tyttöihin kohdistuvat väkivalta, mukaan luettuna raiskaukset, perheväkivalta ja pakkoavioliitot ovat edelleen vakavia ongelmia, joista osan voidaan katsoa aiheutuvan sharia-laista,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- K. ottaa huomioon, että Pakistanin hallitus nimitti vähemmistöjen edustajan ja Pakistanin parlamentin jäsenen Shahbaz Bhattin liittovaltion vähemmistöasioiden ministeriksi marraskuussa 2008, jolloin tämä tehtävä ensimmäisen kerran nostettiin hallitustasolle,
- L. ottaa huomioon, että marraskuusta 2008 lähtien Pakistanin hallitus on määrännyt viiden prosentin kiintiön vähemmistöille liittovaltion työpaikkojen alalla, tunnustanut muiden kuin muslimien juhlapyhät, määrännyt yhdennentoista elokuuta kansallisten vähemmistöjen päiväksi ja varannut senaatin paikkoja vähemmistöjen edustajille,
- M. ottaa huomioon, että presidentti Asif Ali Zardari toisti 25. joulukuuta 2009 Pakistanin kansanpuolueen sitoutuneen puolustamaan kaikkien vähemmistöjen oikeutta tulla kohdelluiksi yhdenvertaisina kansalaisina,
- N. ottaa huomioon, että Pakistanin hallituksen sitoutuminen uskonnonvapauteen on ristiriidassa sen kanssa, että sillä oli johtava asema OIC:ssa, kun Yhdistyneissä kansakunnissa käsiteltiin ”uskontojen halveksunnan torjumista”,
- O. ottaa huomioon, että vuosina 1982 ja 1986 käyttöön otetut säädökset, ns. ”jumalanpilkkalait”, heikentävät perustuslakiin kirjattuja perustavalaatuisia uskonnollisia oikeuksia ja vähemmistöjen oikeuksia; ottaa huomioon, että Pakistanin rikoslain 295 C osastossa säädetään kuolemanrangaistuksesta tai elinikäisestä vankeustuomiosta jumalanpilkkatapauksissa,
- P. ottaa huomioon, että ääriryhmät ja henkilökohtaista kosta tavoittelevat henkilöt käyttävät jumalanpilkkalakeja väärin, mikä on lisännyt uskonnollisten vähemmistöjen edustajiin kohdistuvaa väkivaltaa, josta kärsivät erityisesti ahmadit mutta myös kristityt, hindut, sikhit, shiialaiset, buddhalaiset, parsit, baha’i-uskonnon edustajat sekä kriittiset kansalaiset, jotka rohkenevat asettua vastustamaan epäoikeudenmukaisuutta,
- Q. ottaa huomioon, että suurin osa jumalanpilkkalakien nojalla syytteeseen asetetuista henkilöistä on muslimia mutta että vähemmistöuskontokuntiin kuuluviin henkilöihin kohdistuvat syytteet voivat laukaista suhteettomia väkivallanteoita, jotka kohdistuvat koko näiden yhteisöön; ottaa huomioon, että juuri jumalanpilkkasyytökset laukaisivat Gojrassa ja Korianissa kesällä 2009 kristittyihin kohdistuneet väkivallanteot, joissa kuoli kahdeksan ihmistä ja tuhottiin vähintään sata rakennusta,
- R. ottaa huomioon, että vuoden 2009 aikana 76 ihmistä sai syytteen jumalanpilkasta 25 rekisteröidyssä tapauksessa, mukaan luettuna 17 ihmistä, jotka saivat syytteen Pakistanin rikoslain 295 C osaston nojalla,
- S. ottaa huomioon, että lakimiehet ja ihmisoikeusaktivistit saavat Pakistanissa usein tappouhkauksia ja joutuvat ahdistelun kohteeksi ja että lakimiehet, jotka puolustavat jumalanpilkkatapauksia, ovat erityisen haavoittuvia tällaisille riskeille, ja että myös monet niistä, jotka ovat saaneet vapauttavan tuomion, joutuvat viettämään loppuelämänsä pieneskellen,
- T. ottaa huomioon, että elokuussa 2009 Pakistanin pääministeri Gilani ilmoitti perustavansa komitean tarkistamaan ja parantamaan ”uskonnollisen harmonian kannalta haitallisia lakeja” viitaten lausunnossaan vuosien 1982 ja 1986 jumalanpilkkalakeihin; ottaa kuitenkin huomioon, että tähän mennessä tällaisia tarkistuksia ei ole esitetty,
- U. ottaa huomioon, että Pakistanin ahmadiyya-muslimit joutuvat usein kokemaan syrjintää ja vainoja, joiden tukena toimivat Pakistanin rikoslain 298 osaston ahmadiyya-liikkeen vastaiset säännökset, tuoreena esimerkkinä tästä tapaus, jossa viisi naamioitunutta asemiestä murhasi eläkkeellä olevan ahmadi-professorin 5. tammikuuta 2010,
- V. ottaa huomioon, että Pakistanin hallitus on ratifioimassa kansainvälistä yleissopimusta kansalaisoikeuksista ja poliittisista oikeuksista sekä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaista YK:n yleissopimusta vuodelta 1984,
1. pitää tervetulleina toimenpiteitä, jotka Pakistanin hallitus on toteuttanut uskonnollisten vähemmistöjen eduksi marraskuusta 2008 lähtien, kuten viiden prosentin kiintiöt vähemmistöille liittovaltion työpaikoissa, muiden kuin muslimien juhlapyhien tunnustaminen ja kansallisten vähemmistöjen päivän julistaminen;

Torstai 20. toukokuuta 2010

2. tukee täysin liittovaltion vähemmistöasioiden ministerin pyrkimyksiä perustaa paikallisia ”uskontokuntien välisen yhteisymmärryksen komiteoita” edistämään vuoropuhelua ja lievittämään uskonnollisia jännitteitä; kehottaa kaikkia muita hallinnon tasoja, osavaltiot mukaan luettuina, antamaan täyden tukensa näille toimenpiteille;
3. pitää tervetulleena Pakistanin pääministerin sitoumusta, jonka mukaan Islamabadin slummien vähemmistöasukkaille myönnetään maanomistusoikeus;
4. pitää tervetulleena Pakistanin sitoutumista siihen, että vähemmistöt saavat paikkoja senaatissa ja että myös vähemmistöryhmien naiset saavat edustajia senaattiin, ja toivoo, että näitä sitoumuksia kunnioitetaan;
5. kehottaa Pakistanin hallitusta tarkistamaan käytäntöä, jonka mukaan maan kansalaisten uskonto merkitään kaikkiin uusiin passeihin, jotta voidaan välttää kaikki syrjivät käytännöt;
6. tuo julki solidaarisuutensa Pakistanin hallituksen kanssa terrorismin ja väkivaltaisten ääriliikkeiden leviämisen torjunnan alalla;
7. on vakavasti huolissaan siitä, että jumalanpilkkalait, jotka voivat Pakistanissa johtaa kuolemanrangaistukseen ja joita usein käytetään perusteena sensuurille, kriminalisoinnille, vainolle ja joissakin tapauksessa poliittisten tai uskonnollisten vähemmistöjen tai rotuvähemmistöjen jäsenten murhille, mahdollistavat väärinkäytökset, jotka vaikuttavat Pakistanissa kaikkien uskontojen edustajiin;
8. kehottaa Pakistanin hallitusta tarkistamaan perusteellisesti jumalanpilkkalakeja ja niiden tämänhetkistä soveltamista, koska mm. rikoslain 295 C osastossa säädetään pakollisesta kuolemanrangaistuksesta kaikille, joiden todetaan syyllistyneen jumalanpilkkaukseen, ja panemaan sitä odottaessa täytäntöön tarkistuksia, joita liittovaltion vähemmistöasioiden ministeri on esittänyt;
9. kehottaa hallitusta noudattamaan vuonna 2008 antamaansa lupaus, jonka mukaan kaikki kuolemanrangaistukset muutetaan vankeusrangaistuksiksi ensi askeleena kohti kuolemantuomiosta luopumista;
10. palauttaa mieleen komission usein toistaman lausunnon, jolla se on vastannut parlamentin kirjallisiin kysymyksiin ja jonka mukaan se seuraa tiiviisti, miten Pakistan reagoi Gojran ja Korianin alueilla jumalanpilkkasyytösten perusteella puhjennuksiin väkivaltaisuuksiin; kehottaa komissiota pyytämään yksityiskohtaisia tietoja käytännön edistymisestä ja erityisesti siitä, onko syylliset saatettu tuomioistuimen eteen;
11. on erityisen huolissaan Pakistanin ahmadiyya-yhteisöön kohdistuvasta jatkuvasta syrjinnästä ja vainosta, ja kehottaa Pakistanin hallitusta kumoamaan Pakistanin rikoslain 298 osaston, joka vakavasti haittaa tämän ryhmän jäsenten arkea, ja toivoo, että hallitus ei anna tukeaan suhteita tulehduksille tapahtumille, kuten Lahoren ”End of Prophethood” -konferensseille;
12. pyytää Pakistanin viranomaisia panemaan täysin täytäntöön Pakistanin korkeimman oikeuden tuomion, jotta varmistetaan kaikkien äänioikeutettujen äänestäjien merkitseminen uusiin vaaliluetteloihin, mukaan luettuna ahmadiyya-muslimit;
13. on huolissaan YK:ssa meneillään olevan ”uskonnon halventamisen vastaisen kampanjan” mahdollisesta väärinkäytöstä ja korostaa neuvoston 16. marraskuuta 2009 esittämiä päätelmiä;
14. kehottaa Pakistanin hallitusta ratifioimaan täysin ja varauksetta kansainvälisen yleissopimuksen kansalaisoikeuksista ja poliittisista oikeuksista vuodelta 1966 sekä kidutuksen ja muun julman, epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen vastaisen YK:n yleissopimuksen vuodelta 1984; katsoo, että YK:n yleissopimukseen kirjattu uskonnonvapaus muodostaa asianmukaiset puitteet ja viitekehysten, johon kaikkien sopimuspuolten olisi sitouduttava tarjoten kansalaisilleen suojelua, jotta nämä voivat vapaasti harjoittaa uskontoaan;

Torstai 20. toukokuuta 2010

15. kehottaa hallitusta takaamaan vähemmistöjen ihmisoikeudet, jotka sisältyvät perustuslakiin ja yleismaailmalliseen ihmisoikeuksien julistukseen ja erityisesti sen 18 artiklaan, jonka mukaan ”kaikilla henkilöillä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus”;
 16. tukee kaikkia aloitteita, joilla pyritään edistämään yhteisöjen välistä vuoropuhelua ja keskinäistä kunnioitusta; kehottaa poliittisia ja uskonnollisia auktoriteetteja edistämään suvaitsevaisuutta ja toteuttamaan aloitteita vihaa ja väkivaltaisia ääriliikkeitä vastaan;
 17. kehottaa Pakistanin hallitusta panemaan täytäntöön koulutusjärjestelmän ehdotetut uudistukset sekä sääntelemään ja tarkistamaan madrasojen toimintaa; kehottaa Pakistanin viranomaisia poistamaan kaiken propagandan, jossa korostetaan vihaa, uskonnollista ylemmyyttä ja uskontojen halveksuntaa oppikirjoista, jotka opetusministeriön kansallinen opetus suunnitelmaosasto hyväksyy;
 18. kehottaa Pakistanin hallitusta tukemaan YK:n uskonnon- ja vakaumuksen vapauden erityistarkkailijan Asma Jahangirin vierailua Pakistanissa;
 19. kehottaa neuvostoa ja komissiota sisällyttämään Pakistanin vähemmistöjen oikeudet tulevan huippukokouksen asialistalle, jotta voidaan nopeasti käynnistää syrjivien jumalanpilkkalakiin uudistaminen;
 20. kehottaa neuvostoa sisällyttämään yhteiskunnan uskonnollisen suvaitsevaisuuden Pakistanin kanssa käytävään terrorismin vastaiseen vuoropuheluun, sillä tämä asia on keskeisen tärkeä pitkän aikavälin taistelulle uskonnollisia ääriliikkeitä vastaan;
 21. kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota jatkamaan taloudellista tukea ihmisoikeusjärjestöille ja ihmisoikeuksien puolustajille sekä hahmottelemaan käytännön toimenpiteitä, joilla tuetaan Pakistanin kansalaisyhteiskunnan kasvavaa liikehdintää jumalanpilkkalakeja ja muuta syrjivää lainsäädäntöä vastaan;
 22. palauttaa mieleen komission usein toistaman lausunnon, jolla se on vastannut parlamentin kirjallisiin kysymyksiin ja jonka mukaan se seuraa tiiviisti, miten Pakistanin hallitus reagoi Gojran ja Korianin alueilla kristittyihin kohdistuvaan väkivaltaan, ja kehottaa komissiota pyytämään yksityiskohtaisia tietoja käytännön edistymisestä ja erityisesti siitä, onko syylliset saatettu tuomioistuimen eteen;
 23. kehottaa neuvostoa ja komissiota vaatimaan, että Pakistanin hallitus noudattaa Euroopan unionin ja Pakistanin islamilaisen tasavallan väliseen yhteistyösopimukseen kirjattua demokratia- ja ihmisoikeuslauseketta; kehottaa komissiota esittämään kertomuksen yhteistyösopimuksen sekä demokratia- ja ihmisoikeuslausekkeen täytäntöönpanosta;
 24. kehottaa neuvostoa auttamaan Pakistanin hallitusta, kun se kehittää ihmisoikeusministeriötään ja asettaa toimivan, riippumattoman ja arvovaltaisen kansallisen ihmisoikeuskomitean;
 25. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Pakistanin hallitukselle ja parlamentille.
-

Torstai 20. toukokuuta 2010

Thaimaan tilanne

P7_TA(2010)0195

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Thaimaasta

(2011/C 161 E/22)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen,
 - ottaa huomioon YK:n laatimat lainvalvontaviranomaisten voimankäyttöä ja tuliaseiden käyttöä koskevat perusperiaatteet vuodelta 1990,
 - ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin 8. ja 13. huhtikuuta 2010 esittämät lausunnot Thaimaan poliittisesta tilanteesta,
 - ottaa huomioon ASEANin pääsihteerin 12. huhtikuuta 2010 esittämän lausunnon Thaimaan tilanteesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. panee merkille, että Thaimaassa on ollut väkivaltaisia yhteenottoja "punapaitaisten" mielenosoittajien ja toisaalta hallituksen ja armeijan välillä, joita tukee "keltapaitojen" liike; toteaa, että yhteenotot ovat vaatineet jo yli 60 ihmisen hengen, ja yli 1 700 ihmistä on loukkaantunut,
- B. toteaa, että hätätila on julistettu yli 20 maakunnassa kautta maan,
- C. toteaa, että 10. huhtikuuta 2010 väkivalta leimahti Bangkokissa mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välillä,
- D. toteaa, että 3. toukokuuta 2010 pääministeri Abhisit Vejjajiva esitti viisikohtaisen etenemissuunnitelman, jonka pitäisi johtaa parlamenttivaaleihin 14. marraskuuta 2010,
- E. toteaa, että toukokuun 13. päivän 2010 jälkeen Bangkokissa on seurannut uusi väkivallan aalto militanttien mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välillä,
- F. toteaa, että Thaimaan hallituksen julistama hätätila on johtanut satelliittivälitteisen televisiokanavan, useiden radio- ja televisiokanavien sekä Internet-sivujen sensurointiin; toteaa, että Euroopan unioni on esittänyt syvän huolensa tiedotusvälineiden vapauteen kohdistuvista uhista ja vahvistanut, että ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen mukainen sananvapaus on perusoikeus,
- G. toteaa, että armeijan 19. toukokuuta 2010 käynnistämä operaatio mielenosoittajien tärkeintä tukikohtaa ympäröivän turvakäytävän tiukentamiseksi johti useisiin kuolonuhreihin, joista yksi oli italialainen toimittaja, ja kymmenien ihmisten loukkaantumiseen,
- H. toteaa, että Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerin Ban Ki-Moon on ilmaissut huolensa väkivallasta ja vedonnut sekä mielenosoittajiin että Thaimaan viranomaisiin, jotta ne tekisivät kaiken voitavansa väkivallan ja ihmishenkien menetysten välttämiseksi jatkossa; toteaa, että ASEANin tämänhetkinen puheenjohtajavaltio Vietnam on ilmaissut huolensa Thaimaan pahenevasta tilanteesta ja kehottanut kaikkia osapuolia välttämään väkivaltaa ja pyrkimään sovintoon,

Torstai 20. toukokuuta 2010

1. on hyvin huolissaan Thaimassa käynnissä olevasta mielenosoittajien ja turvallisuusjoukkojen välisestä väkivaltaisesta selkkauksesta, joka on uhka maan demokratialle; ilmaisee solidaarisuutensa Thaimaan kansalle sekä kaikille perheille, jotka ovat menettäneet rakkaitaan viime viikkojen aikana;
2. muistuttaa, että YK:n laatimat lainvalvontaviranomaisten voimankäyttöä ja tuliaseiden käyttöä koskevat peruseriaatteet edellyttävät, että viranomaiset käyttävät mahdollisimman laajalti väkivallattomia keinoja ennen voiman ja tuliaseiden käyttämistä; toteaa, että jos voiman ja tuliaseiden lainmukainen käyttö on välttämätöntä, viranomaisten on noudatettava maltillisuutta ja suhteutettava toimet rikkomusten vakavuuteen;
3. kehottaa kaikkia osapuolia noudattamaan mahdollisimman suurta itsehillintää ja lopettamaan poliittisen väkivallan;
4. pitää myönteisenä hallituksen päätöstä perustaa komitean, johon kuuluu rikostutkinnan asiantuntijoita ja akateemisten laitosten edustajia ja joka tutkii vuoden 2010 huhtikuun 10. päivän tapahtumien yhteydessä sattuneita kuolemantapauksia, ja kehottaa hallitusta ulottamaan tutkimukset äskettäisiin kuolemantapauksiin; kannattaa sosiaali- ja turvallisuusministeriön aloitetta keskuksen perustamisesta auttamaan valtion joukkojen ja UDD-ryhmittymän (yhteisrintama demokratian puolesta diktatuuria vastaan) tukijoiden välisissä kaha-koissa loukkaantuneita sekä niissä kuolleiden omaisia;
5. antaa tunnustusta pääministeri Abhisit Vejjajivan 3. toukokuuta 2010 esittämälle etenemissuunnitelmalle;
6. kehottaa Thaimaan hallitusta takaamaan, että hätätilan julistaminen ei johda perusoikeuksien ja yksilönvapauksien suhteettomaan rajoittamiseen; kehottaa Thaimaan hallitusta lopettamaan sensuurin ja rajoitukset, jotka koskevat oikeutta sananvapauteen;
7. kehottaa kaikkia osapuolia aloittamaan välittömästi rakentavan vuoropuhelun nopean neuvotteluratkaisun aikaansaamiseksi ja käynnissä olevan kriisin ratkaisemiseksi rauhanomaisin ja demokraattisin keinoin;
8. pitää myönteisenä, että kansallinen ihmisoikeuskomissio on kutsunut koolle neuvoa-antavan kokouksen, johon osallistuu älymystön edustajia, yhteiskunnallisten liikkeiden edustajia, uskonnollisia johtajia sekä neljä entistä pääministeriä, jotka ovat Anand Panyarachun, Banharn Silapa-acha, Chavalit Yongchaiyudh ja Chuan Leekpai, kriisin lopettamisen mahdollistavan ratkaisun etsimiseksi ja esittämiseksi;
9. korostaa haluaan tukea Thaimaan demokratiaa ja ottaa huomioon EU:n ja Thaimaan väliset erinomaiset suhteet ja Thaimaan roolin hyvinvoinnin ja vakauden lähteenä alueella;
10. kehottaa kansainvälistä yhteisöä pyrkimään väkivallan lopettamiseen kaikin keinoin; kehottaa komission varapuheenjohtajaa / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa seuraamaan poliittista tilannetta tarkoin ja koordinoimaan toimia ASEANin kanssa vuoropuhelun edistämiseksi ja demokratian vahvistamiseksi Thaimaassa;
11. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle, jäsenvaltioille, komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, Thaimaan hallitukselle, ASEANin pääsihteerille sekä Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille.

Torstai 20. toukokuuta 2010

Burma

P7_TA(2010)0196

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Burman/Myanmarin tilanteesta

(2011/C 161 E/23)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aiemmat päätöslauselmansa Burmasta/Myanmarista,
 - ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18–21 artiklan,
 - ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisyhteiskunta- ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 25 artiklan,
 - ottaa huomioon YK:n erityisraportoijan Tomás Ojea Quintanan 5. toukokuuta 2010 antaman lausunnon,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Luxemburgissa 26. huhtikuuta 2010 pidetyssä ulkoasiainneuvoston 3009. kokouksessa antamat päätelmät Burmasta/Myanmarista,
 - ottaa huomioon korkean edustajan Catherine Ashtonin 1. maaliskuuta 2010 antaman julkilausuman Aung San Suu Kyin valituksen hylkäyksestä Burman/Myanmarin korkeimmassa oikeudessa,
 - ottaa huomioon Hanoissa 9. huhtikuuta 2010 pidetyssä ASEANin 16. huippukokouksessa annetun puheenjohtajan lausuman,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston 19. kesäkuuta 2009 antamat päätelmät ja julkilausuman Burmasta/Myanmarista,
 - ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston Luxemburgissa 27. huhtikuuta 2009 pidetyssä yleisten asioiden neuvoston 2938. kokouksessa antamat päätelmät Burmasta/Myanmarista,
 - ottaa huomioon EU:n puheenjohtajavaltion 23. helmikuuta 2009 antaman lausuman, jossa vaaditaan kaikki osapuolet kattavaa vuoropuhelua viranomaisten ja Burman/Myanmarin demokraattisten voimien välillä,
 - ottaa huomioon YK:n pääsihteerin 28. elokuuta 2009 antaman raportin Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon YK:n ihmisoikeusneuvoston 26. maaliskuuta 2010 antaman päätöslauselman Burman/Myanmarin ihmisoikeustilanteesta,
 - ottaa huomioon puheenjohtajavaltion Euroopan unionin puolesta 14. toukokuuta 2009 antaman lausuman Aung San Suu Kyin pidätyksestä,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 122 artiklan 5 kohdan,
- A. ottaa huomioon Burman viranomaisten ilmoituksen vuonna 2010 pidettävistä parlamenttivaaleista, joita ei ole pidetty sitten vuoden 1990,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- B. ottaa huomioon, että julkaistussa muodossa viisi vaalilakia ja neljä säädöstä rikkovat kaikkia demokraattisia periaatteita ja tekevät vapaiden vaalien pitämisen mahdottomaksi, erityisesti jättämällä niiden ulkopuolelle maan 2 200 tiedossa olevaa poliittista vankia, ottaa huomioon, että munkki- ja nunnakuntien jäseniltä, myös Burman/Myanmarin arviolta 400 000 buddhalaismunkilta on yksiselitteisesti kielletty äänestäminen, mikä korostaa sotilasjuntan jatkuvaa uskontoon tai asemaan perustuvaa syrjintää,
- C. ottaa huomioon, että nämä lait rikkovat sananvapautta ja yhdistymisvapautta koskevia perusoikeuksia; ottaa huomioon, että ulkomailla sijaitsevan burmalaisen uutismedian, joka on burmalaisten pääasiallinen uutislähde, toiminta on yhä kiellettyä Burmassa/Myanmarissa,
- D. ottaa huomioon, että nämä lait perustuvat vuoden 2010 perustuslakiin, joka takaa rankaisemattomuuden nykyisen hallintojärjestelmän toteuttamista rikoksista ja mahdollistaa perusoikeuksien täydellisen peruuttamisen hätätilanteessa määrittelemättömäksi ajaksi, ottaa huomioon, että Burman/Myanmarin uusi perustuslaki on suunniteltu diktatuurin säilyttämiseen kansalaisuutta tekosyynä käyttäen eikä se takaa ihmisoikeuksia tai tarjoa lupausta todellisesta muutoksesta,
- E. ottaa huomioon, että kaikki ilmaiset vastakkaisista poliittista näkemyksistä tukahdutetaan systemaattisesti ja brutaalisti (esimerkiksi mielivaltaisten pidätysten, epäoikeudenmukaisten oikeudenkäyntien, vangitsemisen, kidutuksen ja laittomien telotusten kautta),
- F. ottaa huomioon, että vaaleja ei voida pitää vapaina ja oikeudenmukaisina, jos oppositio ei osallistu niihin,
- G. ottaa huomioon, että viime vaalien selvä voittaja Kansallinen demokraattinen liitto (NLD) on päättänyt boikotoida vuonna 2010 ilmoitetuksi pidettäviä vaaleja osallistumiseen asetettujen ehtojen vuoksi; ottaa huomioon, että NLD:n toiminta lakkautettiin lailla 6. toukokuuta 2010 sen jälkeen, kun se ei rekisteröitynyt vaaleihin,
- H. ottaa huomioon ASEANin 16. huippukokouksessa annetun lausuman, jossa korostettiin sovinnon ja vapaiden, säännönmukaisten sekä kaikille vapaiden vaalien pitämistä,
- I. ottaa huomioon, että Burmaa/Myanmariä käsittelevä YK:n erityisraportoija on tuominnut Burman diktatuurin toteuttamat törkeät ja systemaattiset ihmisoikeusrikkomukset todeten, että ne ovat valtion politiikkaa, jossa osallisina ovat toimeenpanevat, sotilaalliset ja oikeusviranomaiset, ja on kehottanut perustamaan Yhdistyneiden kansakuntien komission, joka tutkii diktatuurin sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä kohtaan,
- J. ottaa huomioon, että Burman/Myanmarin hallitus vastustaa edelleen EU:n lähettämään tuloa Burmaan maahan tutustumiseksi ja keskustelua varten huolimatta monien kuukausien jatkuvista pyynnöistä,
- K. ottaa huomioon, että Burman/Myanmarin hallitus on hylännyt vuodesta 2003 Yhdistyneiden kansakuntien ja kansainvälisen yhteisön joka ainoan pyynnön uudistaa sen seitsemänvaiheista toimintasuunnitelmaa demokratian edistämiseksi,
- L. ottaa huomioon, että Burmassa/Myanmarissa on tällä hetkellä tiedossa 2 200 poliittista vankia, jotka on pidätetty heidän rauhanomaisista toimistaan, ja että yli 140 poliittiselta vangilta kielletään harkitusti lääketieteellinen hoito, mukaan lukien vuoden 88-sukupolven opiskelijajohtaja Ko Mya Aye, joka on hengenvaarallisesti sydänsairas,
- M. toteaa, että sotilaat jatkavat yhä siviileihin kohdistuvia ihmisoikeusloukkauksia, kuten laittomia teloituksia, pakkotyöhön alistamista ja seksuaalista väkivaltaa, alueilla, joilla esiintyy etnisiä selkkauksia,
- N. ottaa huomioon, että hyökkäykset etnisten vähemmistön siviilejä vastaan Itä-Burmassa/Myanmarissa jatkuvat, minkä seurauksena tuhannet ihmiset ovat joutuneet siirtymään kotiseudultaan, ja monet näistä ihmisistä voidaan diktatuurin rajoittaman humanitaarisen avun vuoksi saavuttaa vain naapurimaista tulevan rajatylittävän avun välityksellä,

Torstai 20. toukokuuta 2010

- O. ottaa huomioon, että Kansallisen demokraattisen liiton (NLD) johtaja Aung San Suu Kyi on ollut kotiarestissa vuodesta 2003 lähtien; ottaa huomioon, että viranomaiset pidättivät hänet 14. toukokuuta 2009 syyttäen, että hän oli rikkonut kotiarestinsa ehtoja sallimalla amerikkalaisen John Yettawin vierailun; ottaa huomioon, että Rangoonissa sijaitsevan Insein-vankilan rikostuomioistuimien tuomitsi 11. elokuuta 2009 Aung San Suu Kyin kolmeksi vuodeksi vankilaan kotiarestinsa rikkomisesta ja että tämä tuomio muutettiin myöhemmin 18 kuukauden kotiarestiksi; ottaa huomioon, että Burman/Myanmarin korkein oikeus hylkäsi 1. maaliskuuta 2010 Aung San Suu Kyin valituksen vuonna 2009 annetusta epäoikeudenmukaisesta tuomiosta,
- P. ottaa huomioon, että EU on edelleen Burman/Myanmarin tärkeä avunantaja ja on valmis lisäämään maan asukkaille antamaansa tukea heidän sosiaalisen ja taloudellisen tilanteensa parantamiseksi,
- Q. ottaa huomioon, että ECHO on vähentänyt rahoitustaan Thaimaan ja Burman rajaseudun pakolaisille huolimatta siitä, että pakolaisten määrä on säilynyt melkein samana, ja lopettanut täysihoitokoulujen rahoittamisen pakolaisleireillä,
- R. ottaa huomioon, että Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvosto, Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokous, Euroopan unioni ja monet hallitukset ovat todenneet, että ratkaisu Burman ongelmiin on todellinen kolmikantavuoropuhelu Aung San Suu Kyin ja NLD:n, alkuperäisten etnisten edustajien sekä Burman/Myanmarin hallituksen kesken ja että Burman/Myanmarin hallitus vastustaa yhä tätä vuoropuhelua,
1. vahvistaa horjumattoman sitoutumisensa Burman/Myanmarin kansan tukemiseen;
 2. tuomitsee vaalien järjestämisen täysin epädemokraattisissa olosuhteissa ja sellaisten sääntöjen perusteella, joilla tärkein oppositiopuolue suljetaan ulkopuolelle ja joilla riistetään sadoiltatuhansilta burmalaisilta heidän oikeutensa äänestää ja olla ehdokkaana vaaleissa, mikä on selvä yritys sulkea maan koko oppositio pois vaaleista;
 3. pahoittelee, että uuden perustuslain nojalla asevoimille taataan ainakin 25 prosenttia parlamentin paikoista ja että sillä on valta peruuttaa kansalaisvapauksia ja lainsäädäntövaltaa aina, kun se pitää sitä kansallisen turvallisuuden etuna;
 4. kehottaa painokkaasti Burman/Myanmarin hallitusta ryhtymään viipymättä tarvittaviin toimiin, jotta voidaan varmistaa vapaa, oikeudenmukainen ja avoin vaaliprosessi, johon osallistuvat kaikki äänestäjät, kaikki poliittiset puolueet ja kaikki muut relevantit sidosryhmät, ja hyväksymään kansainvälisten tarkkailijoiden läsnäolon; kehottaa kumoamaan maaliskuussa 2010 julkaistun vaalilain, joka tekee vapaiden ja avoimien vaalien pitämisestä mahdollottoman;
 5. kehottaa Burman/Myanmarin viranomaisia ottamaan vaarin kansainvälisen yhteisön vetoamuksesta sallia Aung San Suu Kyin ja muiden mielipidevankien osallistua poliittiseen prosessiin;
 6. vaatii kansainvälistä yhteisöä tekemään kaikkensa sen varmistamiseksi, että järjestetään vapaat ja demokraattiset vaalit;
 7. kehottaa voimakkaasti Burman/Myanmarin hallitusta poistamaan kokoontumis-, yhdistymis-, liikkumis- ja sananvapauden rajoitukset, mukaan lukien vapaa ja riippumaton media osittain niin, että internet- ja matkapuhelinpalvelut saatetaan avoimesti saatavilla oleviksi, ja lopettamaan sensuroinnin;
 8. tuomitsee jyrkästi jatkuvat ja järjestelmälliset Burman/Myanmarin kansan ihmisoikeuksien, perusvapauksien ja perusuhteisten demokraattisten oikeuksien loukkaukset; kehottaa Burman/Myanmarin viranomaisia lopettamaan kansainvälisen ihmisoikeuslainsäädännön ja humanitäärin oikeuden rikkomukset;
 9. kehottaa Burman/Myanmarin viranomaisia vapauttamaan kaikki mielipidevangit viipymättä, ehdoitta ja siten, että heidän poliittiset oikeutensa palautetaan täysin, ja pidättäytymään tulevaisuudessa poliittisperusteista pidätyksistä;

Torstai 20. toukokuuta 2010

10. kehottaa korkeaa edustajaa ja jäsenvaltioita tukemaan julkisesti Burmaa/Myanmariä käsittelevän Yhdistyneiden kansakuntien erityisraportoijan suosituksia siitä, että Yhdistyneiden kansakuntien olisi perustettava komissio tutkimaan sotarikoksia ja rikoksia ihmisyyttä vastaan Burmassa/Myanmarissa, ja sisällyttämään tämän pyynnön vuoden 2010 Yhdistyneiden kansakuntien yleiskokouksessa keskusteltavaan päätöslauselmaluonnokseen;
11. korostaa, että Burman/Myanmarin ajankohtaisiin poliittisiin ja yhteiskunnallis-taloudellisiin haasteisiin pystytään vastaamaan vain kaikkien sidosryhmien, myös etnisten ryhmien ja opposition kesken käytävällä aidolla vuoropuhelulla;
12. toteaa uudelleen, että todellinen vuoropuhelu ja kansallinen sovinto ovat olennaisen tärkeitä siirtymisessä demokratiaan; vaatii Burman/Myanmarin hallitusta aloittamaan välittömästi aidon vuoropuhelun kaikkien osapuolien ja etnisten ryhmien kanssa; suhtautuu tältä osin myönteisesti YK:n pääsihteerin ja tämän Burmaa/Myanmariä käsittelevän erityisraportoijan sovitteluyrityksiin;
13. kehottaa Kiinan, Intian ja Venäjän hallituksia hyödyntämään merkittävää taloudellista ja poliittista vaikutusvaltaansa Burman viranomaisiin huomattavien parannusten aikaansaamiseksi maassa ja lopettamaan aseiden ja muiden strategisten voimavarojen toimittamisen Burmaan; kehottaa ASEAN-maiden ja Kiinan hallituksia, joilla on "etuoikeutettu suhde" Burmaan/Myanmariin, käyttämään myötävaikutustaan etenkin siihen, että Burman/Myanmarin rohingyapakolaisiin kohdistama etninen puhdistus lopetettaisiin, sillä etnisen puhdistuksen vuoksi sadattuhannet pakenevat rajan yli Bangladeshiin, mikä lisää Cox Bazaarin alueen äärimmäisen köyhän elämän koettelemuksia;
14. tukee voimakkaasti EU:n erityislähettilään toimia ja kehottaa Burman/Myanmarin viranomaisia tekemään tiivistä yhteistyötä hänen kanssaan;
15. pitää tervetulleena neuvoston päätöstä pidentää nykyisen EU:n päätöksen rajoittavia toimenpiteitä vuodella ja korostaa valmiuttaan tarkistaa, muuttaa tai vahvistaa jo hyväksytyt toimenpiteet paikan päällä tapahtuvan kehityksen valossa;
16. kehottaa komissiota peruuttamaan leikkaukset pakolaisten rahoitukselle Thaimaan ja Burman rajalla ja aloittamaan välittömästi rajatylittävän avun, etenkin lääketieteellisen avun;
17. toistaa kehotuksensa ratkaisun löytämiseen rohingyapakolaisten ongelmaan Bangladeshissa; vaatii Bangladeshin hallitusta sallimaan heidän virallisen rekisteröintinsä pakolaisina ja Burman/Myanmarin viranomaisia lopettamaan rohingyapakolaisten vainon sekä kunnioittamaan täysin heidän perusoikeuksiaan uskonnollisena ja etnisenä vähemmistönä;
18. pitää tervetulleena Euroopan unionin tukea maailmanlaajuiselle asevientikiellolle ja vaatii EU:n hallituksia ja komissiota aloittamaan aktiivisen työskentelyn globaalin konsensuksen löytämiseksi tätä kieltoa varten;
19. tukee YK:n pääsihteerin sovittelutehtävää ja pitää tervetulleena hänen sitoumustaan tämän ongelman ratkaisuun;
20. kehottaa suhteista ASEANiin, Kiinaan, Venäjään, Yhdysvaltoihin, Etelä-Aasiaan ja Japaniin vastaavia valtuuskuntia asettamaan Burman/Myanmarin kollegojensa ja keskustelukumppaniensa kanssa pitämiensä kokousten esityslistalle;
21. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, EU:n Burman-erityislähettiläälle, Burman valtion rauhan ja kehityksen neuvostolle, ASEANin ja ASEM:n jäsenvaltioiden hallituksille, ASEM:n sihteeristölle, ASEANin parlamenttien väliselle Burma/Myanmar-kokoukselle, Daw Aung San Suu Kyille, NLD:lle, YK:n pääsihteerille, YK:n ihmisoikeusvaltuutetulle sekä Burman/Myanmarin ihmisoikeuksia seuraavalle YK:n erityisraportoijalle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

III

(Valmistavat säädökset)

EUROOPAN PARLAMENTTI

Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen *II**

P7_TA(2010)0158

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD))

(2011/C 161 E/24)

(Tavallinen lainsäätämisyjärjestys: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (16626/2/2009 – C7-0049/2010),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0066),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan ensimmäisen kohdan 1 ja 2 alakohdan sekä 66 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0071/2009),
 - ottaa huomioon kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin” (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan, 74 artiklan ja 78 artiklan 1 ja 2 kohdan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0118/2010),
1. hyväksyy neuvoston kannan;
 2. toteaa, että säädös annetaan yhteisen kannan mukaisesti;
 3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 7.5.2009, P6_TA(2009)0379.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) ***II

P7_TA(2010)0159

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu toisinto) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD))

(2011/C 161 E/25)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (05386/3/2010 – C7-0095/2010),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0780),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 175 artiklan 1 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0413/2008),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 14. toukokuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
- ottaa huomioon alueiden komitean 21. huhtikuuta 2009 antaman lausunnon ⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
- ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0124/2010),

1. hyväksyy neuvoston kannan;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 23.4.2009, P6_TA(2009)0278.

⁽²⁾ EUVL C 277, 17.11.2009, s. 75.

⁽³⁾ EUVL C 200, 25.8.2009, s. 41.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausuman;
3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;
4. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
5. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
6. kehottaa pääsihteerä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
7. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

LIITE**Lausumat****rakennusten energiatehokkuudesta 19 päivänä toukokuuta 2010 annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivistä 2010/31/EU (uudelleenlaadittu toisinto)****Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma SEUT-sopimuksen 290 artiklasta**

"Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ilmoittavat, että direktiivin 2010/31/EU säännökset eivät vaikuta toimielinten tuleviin kantoihin liittyen SEUT-sopimuksen 290 artiklan tai vastaavia säännöksiä sisältävien yksittäisten säädösten täytäntöönpanoon."

Komission lausuma lomakausista

"Euroopan komissio panee merkille, että lukuun ottamatta tapauksia, joita varten säädöksessä on säädetty kiireellisestä menettelystä, Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että delegoitujen säädösten tiedoksiantamisessa on otettava huomioon toimielinten lomakaudet (talvisin, kesäisin ja Euroopan parlamentin vaalien aikaan) sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käyttää oikeuksiaan asianomaisten säädösten mukaisissa määräajoissa; komissio on valmis toteuttamaan tämän edellyttämät toimenpiteet."

Komission lausuma rakennusten energiatehokkuuden rahoittamisesta

"Komissio korostaa sitä, että rahoitusvälineillä on ratkaiseva merkitys, kun Euroopan rakennussektori halutaan muuntaa menestyksekkäästi energiatehokkaaksi ja vähän hiilipäästöjä tuottavaksi. Komissio aikoo edelleen rohkaista jäsenvaltioita käyttämään laajalti Euroopan aluekehitysrahastosta saatavalla olevaa rahoitusta (nykyisellään enintään 4 prosenttia Euroopan aluekehitysrahaston kansallisista kokonaismääristä eli 8 miljardia euroa voidaan käyttää energiatehokkuuden parantamiseen ja uusiutuvan energian käyttämiseen asuntorakentamisessa sen lisäksi, että kestäville energiamuodoille julkisissa ja kauppa/teollisuusrakennuksissa on jo saatavilla rahoitustukea ilman ylärajaa), ja se tukee jäsenvaltioita, jotta ne voisivat käyttää paremmin kaikkia saatavilla olevia rahastoja ja rahoitusta, joka voi vipuvaikutuksella lisätä investointeja energiatehokkuuteen."

Komissio aikoo lisäksi tutkia mahdollisuutta kehittää edelleen kaikkia jo käynnistettyjä aloitteita, kuten älykkäitä kaupunkoja koskevaa aloitetta (SET-suunnitelma KOM(2009)0519) tai Älykäs energiahuolto Euroopassa II -ohjelman talousarvion käyttöä esimerkiksi kansallisten uusiutuvien rahastojen perustamista koskevaan tiedottamiseen ja tekniseen apuun.

Komissio laatii myös yleiskatsauksen jäsenvaltioissa nykyisin käytössä olevista rahoitusmekanismeista. Se analysoi ne ja ottaa löydökset huomioon, jotta parhaita käytänteitä voitaisiin yrittää levittää kaikkialle EU:hun.

Sen jälkeen, kun direktiivin 2010/31/EU 10 artiklan 5 kohdassa mainittu analyysi on tehty, komissio pohtii rahoituskannustimien mahdollista kehittämistä tulevaisuudessa (muun muassa niitä unionin välineitä, jotka tätä varten mainitaan 10 artiklan 5 kohdan a alakohdassa) ja niiden parasta mahdollista käyttöä investointeihin rakennusten energiatehokkuuden parantamisessa."

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Euroopan pakolaisrahaston perustaminen vuosiksi 2008–2013 (päätöksen N:o 573/2007/EY muuttaminen) *I**

P7_TA(2010)0160

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta (KOM(2009)0456 – C7-0123/2009 – 2009/0127(COD))

(2011/C 161 E/26)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0456),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C7-0123/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 78 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A7-0125/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0127

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2010/EU antamiseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 78 artiklan 2 kohdan ja 80 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Koska perustetaan EU:n yhteinen uudelleensijoittamisohjelma, jonka tavoitteena on lisätä **unionissa toteutettavien** uudelleensijoittamistoimien vaikutusta tarjottaessa suojelua pakolaisille ja pyrittäessä uudelleensijoittamisen mahdollisimman suureen strategiseen vaikutukseen kohdistamalla toimet henkilöihin, jotka tarvitsevat uudelleensijoittamista eniten, yhteiset uudelleensijoittamista **unionin tasolla** koskevat painopisteet olisi määritettävä säännöllisesti **■**.
- (2) **Jotta saavutettaisiin Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 573/2007/EY ⁽²⁾ tavoitteet, komissiolle olisi siirrettävä valta antaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään maantieteellisiä alueita ja kansallisuksia **■** sekä uudelleensijoitettavien pakolaisten erityisryhmiä koskevat unionin yhteiset vuotuiset painopisteet. On erityisen tärkeää, että komissio järjestää valmistelutyön aikana asianmukaisia kuulemisia myös asiantuntijatasolla.**
- (3) Kun otetaan huomioon **tämän päätöksen mukaisesti unionin** yhteisistä uudelleensijoittamista koskevista painopisteistä **tehtävässä** komission päätöksessä **määritettävät** uudelleensijoittamistarpeet, on myös tarpeen tarjota lisärahoitusta henkilöiden uudelleensijoittamiseen **■** maantieteellisten alueiden ja kansallisuuksien osalta samoin kuin tiettyjen uudelleensijoitettavien pakolaisryhmien osalta silloin, kun uudelleensijoittamisen katsotaan olevan asianmukaisin toimenpide, jolla vastataan niiden **erityistarpeisiin**.
- (4) Tässä yhteydessä on asianmukaista ottaa käyttöön aikataulu, joka koskee jäsenvaltioiden välisten vuositteiden osuuksien laskemiseksi tarvittavien tietojen toimittamisen määräaika, jäsenvaltioiden komissiolle toimitettavien vuosiohjelmien määräaika ja komission rahoituspäätöksen tekemisen määräaika.
- (5) **Jotta nykyistä useampia jäsenvaltioita voitaisiin kannustaa osallistumaan uudelleensijoittamistoi- miin, olisi annettava lisärahoitustukea jäsenvaltioille, jotka osallistuvat sijoittamisohjelmaan ensimmäistä kertaa.**
- (6) On myös tarpeen vahvistaa säännöt, joita sovelletaan menojen tukikelpoisuuteen myönnettäessä lisärahoitusta uudelleensijoittamiseen,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. toukokuuta 2010.

⁽²⁾ EUVL L 144, 6.6.2007, s. 1.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös N:o 573/2007/EY seuraavasti:

(1) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

- a) 5 kohdasta tulee 3 kohta;
- b) 3 kohdasta tulee 4 kohta, ja se korvataan seuraavasti:

"4. Jäsenvaltio saa 4 000 euron kiinteän summan jokaista sellaista uudelleensijoitettua henkilöä kohti, joka **on sijoitettu uudelleen noudattaen unionin yhteisiä vuotuisia painopisteitä, jotka määritetään 6 ja 7 kohdan nojalla** maantieteellisten alueiden ja kansallisuuksien ■ osalta.

Seuraavat heikossa asemassa olevat pakolaisryhmät kuuluvat joka tapauksessa 6 ja 7 kohdan nojalla määritettyihin unionin yhteisiin vuotuisiin painopisteisiin riippumatta maantieteellisiä alueita ja kansallisuuksia koskevista vuotuisista painopisteistä:

- **lapset ja naiset, jotka ovat vaarassa joutua erityisesti henkisen, fyysisen tai seksuaalisen väkivallan tai hyväksikäytön kohteiksi,**
- **yksin matkustavat lapset, jos uudelleensijoittaminen on heidän etunsa mukaista ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan sekä lapsen oikeuksista tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleis-sopimuksen mukaista,**
- **henkilöt, joilla on erityistä hoitoa edellyttäviä vakavia terveydenhoitoon liittyviä tarpeita, erityisesti terveydellisiä ongelmia, jotka voidaan hoitaa vasta uudelleensijoittamisen jälkeen,**
- **väkivallasta ja kidutuksesta henkiin jääneet,**
- **henkilöt, jotka tarvitsevat kiireellisesti uudelleensijoituspaikan oikeudellisista ja suojellullisista syistä."**

c) Lisätään kohta seuraavasti:

"4 a. Tämän artiklan mukaista rahoitusta ensimmäistä kertaa hakevat jäsenvaltiot saavat 6 000 euron kiinteän määrän kutakin uudelleensijoitettua henkilöä kohti ensimmäisenä kalenterivuonna ja 5 000 euroa toisena vuonna. Seuraavina vuosina kiinteä määrä on 4 000 euroa kutakin uudelleensijoitettua henkilöä kohti. Jäsenvaltioiden kahtena ensimmäisenä osallistumisvuonna saama lisämäärä investoidaan kestävän uudelleensijoittamisohjelman kehittämiseen."

d) 4 kohdasta tulee 5 kohta, ja se korvataan seuraavasti:

"5. Jos jäsenvaltio uudelleensijoittaa useampaan kuin yhteen **6 ja 7 kohdan** mukaisesti määritellyissä **unionin** yhteisissä uudelleensijoittamista koskevissa vuotuisissa painopisteissä tarkoitettuun ryhmään kuuluvan henkilön, se saa kyseistä henkilöä kohti myönnettävän kiinteän summan vain kerran."

e) Korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. **Jotta olisi mahdollista saavuttaa tämän päätöksen tavoite, jonka mukaan uudelleensijoittamisesta on määrä tehdä tehokas suojeluväline,** komissio määrittää **unionin** yhteiset uudelleensijoittamista koskevat vuotuiset painopisteet **antamalla delegoituja säädöksiä 52 a artiklan mukaisesti ja 52 b ja 52 c artiklan ehtojen täytyessä."**

Tiistai 18. toukokuuta 2010

(f) Lisätään kohdat seuraavasti:

"7. Sellaisen odottamattoman hätätilanteen varalta, joka edellyttää uudelleensijoittamista koskevien unionin vuotuisten painopisteiden muuttamista nopeasti, tämän artiklan mukaisesti annettuihin delegoituihin säädöksiin sovelletaan 52 d artiklassa säädettyä menettelyä.

8. Kahdenkymmenen kalenteripäivän kuluttua siitä, kun **6 ja 7 kohdan** mukaisesti laadituista **unionin** yhteisistä uudelleensijoittamista koskevista vuotuisista painopisteistä tehdystä komission päätöksestä on ilmoitettu, jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle arvio niiden henkilöiden lukumäärästä, jotka ne aikovat uudelleensijoittaa kyseisen **päätöksen** mukaisesti seuraavan kalenterivuoden aikana. Komissio toimittaa nämä tiedot **Euroopan parlamentille ja neuvostolle**.

9. Jäsenvaltiot ilmoittavat **unionin** yhteisten vuotuisen painopisteiden mukaisesti toteutettaviin uudelleensijoittamistoimiin myönnettävien taloudellisten kannusteiden tuloksista ja vaikutuksista 50 artiklan 2 **kohdan mukaisessa** kertomuksessa ja komissio ilmoittaa niistä 50 artiklan 3 **kohdan mukaisessa** kertomuksessa."

(2) Muutetaan 20 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio esittää jäsenvaltioille vuosittain viimeistään 1 päivänä syyskuuta vuoteen 2013 saakka 13 artiklan mukaisesti lasketun arvion määrärahoista, jotka niille myönnetään seuraavaksi kalenterivuodeksi vuosittaisessa talousarviomenettelyssä kohdennetuista kokonaisvaroista."

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on esitettävä komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä joulukuuta vuoteen 2013 saakka luonnos seuraavan vuoden ohjelmaksi, joka on laadittu monivuotisen ohjelman perusteella ja joka koostuu seuraavista osista:

a) yleiset säännöt, joiden mukaan vuosittaisen ohjelman perusteella rahoitettavat hankkeet valitaan;

b) kuvaus vuosittaisen ohjelman mukaisesti tuettavista toimista;

c) rahastosta myönnettävän rahoituksen jakautuminen ohjelman eri toimien kesken sekä 16 artiklassa tarkoitettuun tekniseen apuun haettava määrä vuosittaisen ohjelman täytäntöönpanoa varten."

c) Korvataan 5 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

"Komissio tekee rahoituspäätöksen, jolla vuosittainen ohjelma hyväksytään, viimeistään kyseisen vuoden huhtikuun 1 päivänä. Päätöksessä ilmoitetaan asianomaiselle jäsenvaltiolle myönnetty määrä ja menojen tukikelpoisuusajankohta."

(3) Lisätään 35 artiklaan ■ kohta ■ seuraavasti:

"5. Kiinteä summa, joka on 4 000 euroa kutakin uudelleensijoitettua henkilöä kohden, myönnetään jäsenvaltioille kertamaksuna kutakin uudelleensijoitettua henkilöä kohden."

Tiistai 18. toukokuuta 2010

(4) Lisätään artiklat seuraavasti:

”52 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttö

1. Komissiolle siirretään valta antaa 13 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä 1 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi.
2. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
3. Komissiolle siirrettyyn valtaan antaa delegoituja säädöksiä sovelletaan 52 b ja 52 c artiklassa säädettyjä ehtoja. Jos on painavat perusteet käyttää kiireellistä menettelyä, sovelletaan 52 d artiklassa säädettyä menettelyä.

52 b artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 13 artiklan 6 ja 7 kohdassa tarkoitettun säädösvallan siirron.
2. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle ja ilmoittaa samalla, mitä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja peruuttamisen mahdolliset syyt.
3. Peruuttamispäätös lopettaa kyseisessä päätöksessä määritellyn säädösvallan siirron. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN. Päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

52 c artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä yhden kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika pidennetään kuukaudella.
2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.
3. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

52 d artikla

Kiireellinen menettely

1. Kiireellisen menettelyn mukaisesti annettu delegoitu säädös tulee voimaan viipymättä, ja sitä sovelletaan niin kauan kuin sitä ei ole vastustettu 2 kohdan mukaisesti. Euroopan parlamentille ja neuvostolle annettavassa tiedoksiannossa esitetään syyt kiireellisen menettelyn soveltamiselle.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Siinä tapauksessa säädöksen soveltaminen lakkaa. Vastustava toimielin ilmoittaa syyt delegoidun säädöksen vastustamiselle.”

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...ssa/ssä ... päivänä ...kuuta

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

Siirtyminen Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (asetuksen (EY) N:o 1104/2008 muuttaminen) *

P7_TA(2010)0161

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) annetun asetuksen (EY) N:o 1104/2008 muuttamisesta (KOM(2009)0508 – C7-0244/2009 – 2009/0136(NLE))

(2011/C 161 E/27)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0508),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 66 ja 67 artiklan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0244/2009),
- ottaa huomioon komission tiedonannon parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 74 artiklan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjetti-valiokunnan lausunnon (A7-0126/2010),

Tiistai 18. toukokuuta 2010

1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
2. ottaa huomioon, että vaikka neuvosto pitää SIS 1+RE:tä varasuunnitelmana, jos SIS II epäonnistuu, parlamentti varaa toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta (asetus (EY) N:o 1987/2006 ⁽¹⁾) yhdessä päättäneenä lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä itselleen oikeuden ottaa SIS II:n kehittämiseen vuoden 2011 talousarviossa osoitettavat määrärahat varaukseen, jotta varmistetaan prosessin täysimääräinen parlamentaarinen valvonta;
3. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
4. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
5. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
6. kehottaa puhemies välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 3 kappale

(3) Järjestelmänvaihdon edellytykset eivät täyty 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä. Asetusta (EY) N:o 1104/2008 ja päätöstä 2008/839/YOS olisi tästä syystä sovellettava järjestelmänvaihdon päätökseen saattamiseen saakka, jotta SIS II saataisiin toimimaan asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ja päätöksessä 2007/533/YOS edellytetyn mukaisesti.

(3) Järjestelmänvaihdon edellytykset eivät täyty 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä. Asetusta (EY) N:o 1104/2008 ja päätöstä 2008/839/YOS olisi tästä syystä sovellettava järjestelmänvaihdon päätökseen saattamiseen saakka, jotta SIS II saataisiin toimimaan asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ja päätöksessä 2007/533/YOS edellytetyn mukaisesti. **Jos nykyinen SIS II -hanke epäonnistuu testauksen jälkeen, olisi suunniteltava vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, jonka täydet rahoitusvaikutukset olisi esitettävä kaikille osapuolille.**

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Komission ja jäsenvaltioiden olisi edelleen tehtävä järjestelmänvaihdon kaikissa vaiheissa tiivistä yhteistyötä prosessin loppuun saattamiseksi. Nykyistä organisaatorakennetta **olisi täydennettävä asiantuntijaryhmällä.**

(4) Komission ja jäsenvaltioiden olisi edelleen tehtävä järjestelmänvaihdon kaikissa vaiheissa tiivistä yhteistyötä prosessin loppuun saattamiseksi. **SIS II:sta 26 ja 27 päivänä helmikuuta ja 4 ja 5 päivänä kesäkuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä päätettiin perustaa jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuva, SIS II -ohjelman hallintoneuvostoksi nimetty epävirallinen ryhmä tehostamaan yhteistyötä ja antamaan jäsenvaltioiden suoraa tukea SIS II:n keskusjärjestelmälle. SIS II -ohjelman hallintoneuvostoksi nimetty asiantuntijaryhmä olisi näin ollen perustettava muodollisesti tämän asetuksen mukaisesti täydentämään nykyistä organisaatorakennetta. Suorituskyvyn ja kustannustehokkuuden varmistamiseksi hallintoneuvoston jäsenten nimitysten olisi oltava pysyviä ja jäsenten määrän olisi oltava rajoitettu.**

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1987/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 6 kappale

(6) *SIS II:n toimintojen käyttöön saaminen olisi varmistettava laatimalla tekninen varautumissuunnitelma.* Siirtymäarkkitehtuurin teknisten komponenttien kuvausta olisi **tämän vuoksi** mukautettava, jotta SIS II:n keskusjärjestelmän kehittämiseen olisi käytettävissä toinenkin tekninen ratkaisu.

(6) *On tarpeen mukauttaa oikeudellista kehystä, jotta voidaan käyttää mahdollista vaihtoehtoista teknistä ratkaisua, jos testit osoittavat, että SIS II:ta ei voida toteuttaa onnistuneesti.* Siirtymäarkkitehtuurin teknisten komponenttien kuvausta olisi mukautettava, jotta SIS II:n keskusjärjestelmän kehittämiseen olisi käytettävissä toinenkin tekninen ratkaisu. **Mahdollisen vaihtoehtoisen teknisen ratkaisun olisi perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, oltava kustannustehokas, ja se olisi toteutettava järkevän ja selkeän aikataulun mukaisesti.** Komission olisi hyvässä ajoin esitettävä perusteellinen määräraha-arvio kustannuksista, jotka liittyvät tällaiseen vaihtoehtoiseen tekniseen ratkaisuun. Olisi nimenomaisesti todettava, että asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 säädettyä oikeudellista kehystä on sovellettava kaikkiin ratkaisuihin niiden teknisestä luonteesta riippumatta.

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)

(16 a) *Koska Euroopan parlamentti on lainsäädäntövallan käyttäjänä vastuussa SIS II -järjestelmän perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1987/2006, ja koska järjestelmänvaihto rahoitetaan unionin talousarviosta, jossa myös Euroopan parlamentti on budjettivallan käyttäjä, Euroopan parlamentti olisi otettava mukaan järjestelmänvaihtoa koskevaan päätöksentekoon.* Euroopan parlamentilta olisi saatava komission testituloksista toimittamien tietojen pohjalta laadittu puoltava lausunto ennen siirtymistä uuteen Schengenin tietojärjestelmään.

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – -1 kohta (uusi)
Asetus (EY) N:o 1104/2008
1 artikla – 1 kohta

(-1) *Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:*

”1. Schengenin tietojärjestelmä (SIS), joka on perustettu vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen IV osaston määräysten nojalla (SIS 1+), korvataan uudella järjestelmällä eli Schengenin tietojärjestelmä II:lla (SIS II) tai jollain vaihtoehtoisella teknisellä ratkaisulla, joka perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja joka on kohtuullinen siten, että sillä on selvä toteutusaikataulu ja se on kustannustehokas. Uuden järjestelmän perustamista, toimintaa ja käyttöä säännellään asetuksella (EY) N:o 1987/2006.”

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 6**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – -1 a kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

1 artikla – 1 a kohta (uusi)

(-1 a) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jos nykyinen SIS II -hanke keskeytetään ja toteutetaan vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, tässä asetuksessa olevia viittauksia SIS II:een pidetään viittauksina kyseiseen vaihtoehtoiseen tekniseen ratkaisuun.”

Tarkistus 7**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

11 artikla – 2 kohta

”2. SIS 1+ -järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot siirtyvät N.SIS-järjestelmästä N.SIS II:een väliaikaisen siirtymäaarkkitehtuurin välityksellä Ranskan ja komission avulla.”

”2. SIS 1+ -järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot siirtyvät N.SIS-järjestelmästä N.SIS II:een väliaikaisen siirtymäaarkkitehtuurin välityksellä Ranskan ja komission avulla **31 päivään joulukuuta 2011 mennessä**. Jos toteutetaan 11 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettu vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, edellä mainittua päivämäärää voidaan muuttaa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”

Tarkistus 8**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 a kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

11 artikla – 5 kohta

(3 a) Korvataan 11 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Siirtymäprosessiin sisältyvä järjestelmänvaihdos suoritetaan 8 artiklan 7 kohdassa mainitun validoinnin suorittamisen jälkeen ja sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on antanut puoltavan lausunnon komission asetuksen (EY) No 1987/2006 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamien testituloksia koskevien tietojen perusteella.”

Tarkistus 9**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 b kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

11 artikla – 5 a kohta (uusi)

(3 b) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. SIS II:n kehittäminen voidaan toteuttaa käytämällä vaihtoehtoista teknistä ratkaisua.”

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 10**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 c kohta (uusi)**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

14 artikla – 5 a kohta (uusi)

(3 c) Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Komissio kehittää ja panee täytäntöön vaihtoehtoisia toimenpiteitä sisältävän paketin, jotta voidaan estää henkilötietojen vuotaminen tietokannasta ja varmistaa henkilötietojen suoja koko sen ajan, jonka testaaminen ja siirtyminen SIS I:stä toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) kestää.”

Tarkistus 11**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

17 a artikla – 1 kohta

1. Perustetaan teknisten asiantuntijoiden ryhmä, jonka nimeksi tulee SIS II -ohjelman hallintoneuvosto, jäljempänä ”hallintoneuvosto”, sanotun kuitenkin vaikuttamatta komission, Ranskan ja SIS 1+ -järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden tehtäviin ja toimiin. Hallintoneuvosto toimii SIS II:n keskusjärjestelmän ja kansallisten hankkeiden **koordinoointifoorumina**.

1. Perustetaan teknisten asiantuntijoiden ryhmä, jonka nimeksi tulee SIS II -ohjelman hallintoneuvosto, jäljempänä ”hallintoneuvosto”, sanotun kuitenkin vaikuttamatta komission, Ranskan ja SIS 1+ -järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden tehtäviin ja toimiin. Hallintoneuvosto toimii SIS II:n keskusjärjestelmän **kehittämisen tukifoorumina**. **Se edistää johdonmukaisuutta ja hoitaa SIS II:n keskusjärjestelmän** ja kansallisten hankkeiden **koordinoointia**.

Tarkistus 12**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

17 a artikla – 2 kohta

2. Hallintoneuvosto koostuu enintään 10 **asiantuntijasta**. Neuvostossa toimivat jäsenvaltiot nimeävät enintään kahdeksan **asiantuntijaa** ja yhtä monta varahenkilöä. Asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja nimeää kaksi **asiantuntijaa** ja kaksi varahenkilöä komission virkamiesten keskuudesta. Hallintoneuvoston kokouksiin voi osallistua **myös muita** komission virkamiehiä, **joita asia koskee**.

2. Hallintoneuvosto koostuu enintään 10 **jäsenestä, joiden on kyettävä myötävaikuttamaan aktiivisesti SIS II:n kehitykseen ja joiden on kokoonnuttava säännöllisesti**. Neuvostossa toimivat jäsenvaltiot nimeävät enintään kahdeksan **jäsentä** ja yhtä monta varahenkilöä. Asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja nimeää **enintään** kaksi **jäsentä** ja kaksi varahenkilöä komission virkamiesten keskuudesta. Hallintoneuvoston kokouksiin voi osallistua **Euroopan parlamentin jäseniä tai henkilöstön jäseniä, jäsenvaltioiden asiantuntijoita ja SIS II -hankkeiden kehittämisessä suoraan mukana olevia** komission virkamiehiä **kyseessä olevan viranomaisen tai toimielimen omalla kustannuksella**. Hallintoneuvosto voi kutsua tehtävänkuvauksensa mukaisesti **muita asiantuntijoita kokouksiinsa kyseessä olevan viranomaisen, toimielimen tai yhtiön omalla kustannuksella**.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 13**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

17 a artikla – 5 kohta

5. Hallintoneuvosto laatii itse oman tehtäväkuvauksensa. Se tulee voimaan asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtajan annettua siitä puoltavan lausunnon.

5. Hallintoneuvosto laatii itse oman tehtäväkuvauksensa. Se tulee voimaan asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtajan annettua siitä puoltavan lausunnon. **Hallintoneuvoston tehtäväkuvaukseen on sisällytettävä vaatimus julkaista säännöllisesti raporteja ja antaa kyseiset raportit Euroopan parlamentin käyttöön, jotta varmistetaan täysimääräinen parlamentaarinen valvonta.**

Tarkistus 14**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

17 a artikla – 6 kohta

6. Hallintoneuvoston toiminnasta aiheutuvat hallinto- ja matkakulut katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta siltä osin kuin niitä ei korvata muista lähteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 2 kohdan soveltamista. Neuvostossa toimivien jäsenvaltioiden hallintoneuvostoon nimeämien asiantuntijoiden ja kokouksiin 3 kohdan mukaisesti kutsuttavien asiantuntijoiden matkakustannuksiin, jotka aiheutuvat hallintoneuvoston työskentelystä, sovelletaan komission ulkopuolisille kutsutuille asiantuntijoille annettavia korvauksia koskevia sääntöjä.

6. Hallintoneuvoston toiminnasta aiheutuvat hallinto- ja matkakulut katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta siltä osin kuin niitä ei korvata muista lähteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 2 kohdan soveltamista. Neuvostossa toimivien jäsenvaltioiden hallintoneuvostoon nimeämien asiantuntijoiden ja kokouksiin 3 kohdan mukaisesti kutsuttavien asiantuntijoiden matkakustannuksiin, jotka aiheutuvat hallintoneuvoston työskentelystä, sovelletaan komission ulkopuolisille kutsutuille asiantuntijoille annettavia korvauksia koskevia sääntöjä. **Hallintoneuvoston kokouskustannuksiin tarvittavat varat saadaan vuosien 2010–2013 rahoitussuunnitelmassa toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmää (SIS II) varten osoitetuista määrärahoista.**

Tarkistus 15**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 5 kohta**

Asetus (EY) N:o 1104/2008

19 artikla

”Asetuksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto määrittää asetuksen (EY) N:o 1987/2006 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

”**Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.** Asetuksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto vahvistaa asetuksen (EY) N:o 1987/2006 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.”

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Siirtyminen Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (päätöksen 2008/839/YOS muuttaminen) *

P7_TA(2010)0162

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) tehdyn päätöksen 2008/839/YOS muuttamisesta (KOM(2010)0015 – C7-0040/2010 – 2010/0006(NLE))

(2011/C 161 E/28)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2010)0015),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 74 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut Euroopan parlamenttia (C7-0040/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä budjetti-valiokunnan lausunnon (A7-0127/2010),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. ottaa huomioon, että vaikka neuvosto pitää SIS 1+RE:tä varasuunnitelmana, jos SIS II epäonnistuu, parlamentti varaa toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta (asetus (EY) N:o 1987/2006 ⁽¹⁾) yhdessä päättäneenä lainsäätäjänä ja budjettivallan käyttäjänä itselleen oikeuden ottaa SIS II:n kehittämiseen vuoden 2011 talousarviossa osoitettavat määrärahat varaukseen, jotta varmistetaan prosessin täysimääräinen parlamentaarinen valvonta;
 3. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 4. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 5. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 6. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1987/2006, annettu 20. joulukuuta 2006, toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmän (SIS II) perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä (EUVL L 381, 28.12.2006, s. 4).

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 3 kappale

(3) Järjestelmänvaihdon edellytykset eivät täyty 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä. Asetusta (EY) N:o 1104/2008 ja päätöstä 2008/839/YOS olisi tästä syystä sovellettava järjestelmänvaihdon päätökseen saattamiseen saakka, jotta SIS II saataisiin toimimaan asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ja päätöksessä 2007/533/YOS edellytetyin mukaisesti.

(3) Järjestelmänvaihdon edellytykset eivät täyty 30 päivään kesäkuuta 2010 mennessä. Asetusta (EY) N:o 1104/2008 ja päätöstä 2008/839/YOS olisi tästä syystä sovellettava järjestelmänvaihdon päätökseen saattamiseen saakka, jotta SIS II saataisiin toimimaan asetuksessa (EY) N:o 1987/2006 ja päätöksessä 2007/533/YOS edellytetyin mukaisesti. **Jos nykyinen SIS II -hanke epäonnistuu testauksen jälkeen, olisi suunniteltava vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, jonka täydet rahoitusvaikutukset olisi esitettävä kaikille osapuolille.**

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 4 kappale

(4) Komission ja jäsenvaltioiden olisi edelleen tehtävä järjestelmänvaihdon kaikissa vaiheissa tiivistä yhteistyötä prosessin loppuun saattamiseksi. Nykyistä organisaatorakennetta **olisi täydennettävä asiantuntijaryhmällä.**

(4) Komission ja jäsenvaltioiden olisi edelleen tehtävä järjestelmänvaihdon kaikissa vaiheissa tiivistä yhteistyötä prosessin loppuun saattamiseksi. **SIS II:sta 26 ja 27 päivänä helmikuuta ja 4 ja 5 päivänä kesäkuuta 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä päätettiin perustaa jäsenvaltioiden asiantuntijoista koostuva, SIS II -ohjelman hallintoneuvostoksi nimetty epävirallinen ryhmä tehostamaan yhteistyötä ja antamaan jäsenvaltioiden suoraa tukea SIS II:n keskusjärjestelmälle. SIS II -ohjelman hallintoneuvostoksi nimetty asiantuntijaryhmä olisi näin ollen perustettava muodollisesti tämän asetuksen mukaisesti täydentämään nykyistä organisaatorakennetta. Suorituskyvyn ja kustannustehokkuuden varmistamiseksi hallintoneuvoston jäsenten nimitysten olisi oltava pysyviä ja jäsenten määrän olisi oltava rajoitettu.**

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 6 kappale

(6) **SIS II:n toimintojen käyttöön saaminen olisi varmistettava laatimalla tekninen varautumissuunnitelma.** Siirtymäarkkitehtuurin teknisten komponenttien kuvausta olisi **tämän vuoksi** mukautettava, jotta SIS II:n keskusjärjestelmän kehittämiseen olisi käytettävissä toinenkin tekninen ratkaisu.

(6) **On tarpeen mukauttaa oikeudellista kehystä, jotta voidaan käyttää mahdollista vaihtoehtoista teknistä ratkaisua, jos testit osoittavat, että SIS II:ta ei voida toteuttaa onnistuneesti.** Siirtymäarkkitehtuurin teknisten komponenttien kuvausta olisi mukautettava, jotta SIS II:n keskusjärjestelmän kehittämiseen olisi käytettävissä toinenkin tekninen ratkaisu. **Mahdollisen vaihtoehtoisen teknisen ratkaisun olisi perustuttava parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan, oltava kustannustehokas, ja se olisi toteutettava järkevän ja selkeän aikataulun mukaisesti. Komission olisi hyvässä ajoin esitettävä perusteellinen määräraha-arvio kustannuksista, jotka liittyvät tällaiseen vaihtoehtoiseen tekniseen ratkaisuun. Olisi nimenomaisesti todettava, että päätöksellä 2007/533/YOS vahvistettua oikeudellista kehystä on sovellettava kaikkiin ratkaisuihin niiden teknisestä luonteesta riippumatta.**

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 4**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
Johdanto-osan 16 a kappale (uusi)**

(16 a) Koska Euroopan parlamentti on lainsäädäntövallan käyttäjänä vastuussa SIS II -järjestelmän perustamisesta, toiminnasta ja käytöstä, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 1987/2006, ja koska järjestelmänvaihdos rahoitetaan unionin talousarviosta, jossa myös Euroopan parlamentti on budjettivallan käyttäjä, Euroopan parlamentti olisi otettava mukaan järjestelmänvaihtoa koskevaan päätöksentekoon. Euroopan parlamentilta olisi saatava komission testituloksista toimittamien tietojen pohjalta laadittu puoltava lausunto ennen siirtymistä uuteen Schengenin tietojärjestelmään.

Tarkistus 5**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – -1 kohta (uusi)
Neuvoston päätös 2008/839/YOS
1 artikla – 1 kohta**

(-1) Korvataan 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Schengenin tietojärjestelmä (SIS 1+), joka on perustettu vuoden 1990 Schengenin yleissopimuksen IV osaston määräysten nojalla, korvataan uudella järjestelmällä eli Schengenin tietojärjestelmä II:lla (SIS II) tai jollain vaihtoehtoisella teknisellä ratkaisulla, joka perustuu parhaaseen käytettävissä olevaan tekniikkaan ja joka on kohtuullinen siten, että sillä on selvä toteutusajataulu ja se on kustannustehokas. Uuden järjestelmän perustamista, toimintaa ja käyttöä säännellään päätöksellä 2007/533/YOS.”

Tarkistus 6**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös
1 artikla – -1 a kohta (uusi)
Neuvoston päätös 2008/839/YOS
1 artikla – 1 a kohta (uusi)**

(-1 a) Lisätään 1 artiklaan kohta seuraavasti:

”1 a. Jos nykyinen SIS II -hanke keskeytetään ja toteutetaan vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, tässä päätöksessä olevia viittauksia SIS II:een pidetään viittauksina kyseiseen vaihtoehtoiseen tekniseen ratkaisuun.”

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 7**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 kohta**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

11 artikla – 2 kohta

”2. SIS 1+ -järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot siirtyvät N.SIS-järjestelmästä N.SIS II:een väliaikaisen siirtymäarkkitehtuurin välityksellä Ranskan ja komission avulla.”

”2. SIS 1+ -järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot siirtyvät N.SIS-järjestelmästä N.SIS II:een väliaikaisen siirtymäarkkitehtuurin välityksellä Ranskan ja komission avulla **31 päivään joulukuuta 2011 mennessä. Jos toteutetaan 11 artiklan 5 a kohdassa tarkoitettu vaihtoehtoinen tekninen ratkaisu, edellä mainittua päivämäärää voidaan muuttaa 17 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.**”

Tarkistus 8**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 a kohta (uusi)**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

11 artikla – 5 kohta

(3 a) Korvataan 11 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Siirtymäprosessiin sisältyvä järjestelmänvaihdos suoritetaan 8 artiklan 7 kohdassa mainitun validoinnin suorittamisen jälkeen ja sen jälkeen, kun Euroopan parlamentti on antanut puoltavan lausunnon komission päätöksen 2007/533/YOS 71 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamien testituloksia koskevien tietojen perusteella.”

Tarkistus 9**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 b kohta (uusi)**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

11 artikla – 5 a kohta (uusi)

(3 b) Lisätään 11 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. SIS II:n kehittäminen voidaan toteuttaa käytämällä vaihtoehtoista teknistä ratkaisua.”

Tarkistus 10**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 3 c kohta (uusi)**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

14 artikla – 5 a kohta (uusi)

(3 c) Lisätään 14 artiklaan kohta seuraavasti:

”5 a. Komissio kehittää ja panee täytäntöön vaihtoehtoisia toimenpiteitä sisältävän paketin, jotta voidaan estää henkilötietojen vuotaminen tietokannasta ja varmistaa henkilötietojen suoja koko sen ajan, jonka testaaminen ja siirtyminen SIS I:stä toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) kestää.”

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 11**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**Neuvoston päätös 2008/839/YOS
17 a artikla – 1 kohta

1. Perustetaan teknisten asiantuntijoiden ryhmä, jonka nimeksi tulee SIS II -ohjelman hallintoneuvosto, jäljempänä 'hallintoneuvosto', sanotun kuitenkin vaikuttamatta komission, Ranskan ja SIS 1+ -järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden tehtäviin ja toimiin. Hallintoneuvosto toimii SIS II:n keskusjärjestelmän ja kansallisten hankkeiden **koordinointifoorumina**.

1. Perustetaan teknisten asiantuntijoiden ryhmä, jonka nimeksi tulee SIS II -ohjelman hallintoneuvosto, jäljempänä 'hallintoneuvosto', sanotun kuitenkin vaikuttamatta komission, Ranskan ja SIS 1+ -järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden tehtäviin ja toimiin. Hallintoneuvosto toimii SIS II:n keskusjärjestelmän **kehittämisen tukifoorumina**. **Se edistää johdonmukaisuutta ja hoitaa SIS II:n keskusjärjestelmän** ja kansallisten hankkeiden **koordinointia**.

Tarkistus 12**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**Neuvoston päätös 2008/839/YOS
17 a artikla – 2 kohta

2. Hallintoneuvosto koostuu enintään 10 **asiantuntijasta**. Neuvostossa toimivat jäsenvaltiot nimeävät enintään kahdeksan **asiantuntijaa** ja yhtä monta varahenkilöä. Asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja nimeää kaksi **asiantuntijaa** ja kaksi varahenkilöä komission virkamiesten keskuudesta. Hallintoneuvoston kokouksiin voi osallistua **myös muita** komission virkamiehiä, **joita asia koskee**.

2. Hallintoneuvosto koostuu enintään 10 **jäsenestä, joiden on kyettävä myötävaikuttamaan aktiivisesti SIS II:n kehitykseen ja joiden on kokoonnuttava säännöllisesti**. Neuvostossa toimivat jäsenvaltiot nimeävät enintään kahdeksan **jäsentä** ja yhtä monta varahenkilöä. Asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtaja nimeää **enintään** kaksi **jäsentä** ja kaksi varahenkilöä komission virkamiesten keskuudesta. Hallintoneuvoston kokouksiin voi osallistua **Euroopan parlamentin jäseniä tai henkilöstön jäseniä, jäsenvaltioiden asiantuntijoita ja SIS II -hankkeiden kehittämisessä suoraan mukana olevia** komission virkamiehiä **kyseessä olevan viranomaisen tai toimielimen omalla kustannuksella**. Hallintoneuvosto voi kutsua **tehtävänkuvauksensa mukaisesti muita asiantuntijoita kokouksiinsa kyseessä olevan viranomaisen, toimielimen tai yhtiön omalla kustannuksella**.

Tarkistus 13**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**Neuvoston päätös 2008/839/YOS
17 a artikla – 5 kohta

5. Hallintoneuvosto laatii itse oman tehtävänkuvauksensa. Se tulee voimaan asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtajan annettua siitä puoltavan lausunnon.

5. Hallintoneuvosto laatii itse oman tehtävänkuvauksensa. Se tulee voimaan asiasta vastaavan komission pääosaston pääjohtajan annettua siitä puoltavan lausunnon. **Hallintoneuvoston tehtävänkuvaukseen on sisällyttävä vaatimus julkaista säännöllisesti raportteja ja antaa kyseiset raportit Euroopan parlamentin käyttöön, jotta varmistetaan täysimääräinen parlamentaarinen valvonta**.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 14**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 4 kohta**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

17 a artikla – 6 kohta

6. Hallintoneuvoston toiminnasta aiheutuvat hallinto- ja matkakulut katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta siltä osin kuin niitä ei korvata muista lähteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 2 kohdan soveltamista. Neuvostossa toimivien jäsenvaltioiden hallintoneuvostoon nimeämien asiantuntijoiden ja kokouksiin 3 kohdan mukaisesti kutsuttavien asiantuntijoiden matkakustannuksiin, jotka aiheutuvat hallintoneuvoston työskentelystä, sovelletaan komission ulkopuolisille kutsutuille asiantuntijoille annettavia korvauksia koskevia sääntöjä.

6. Hallintoneuvoston toiminnasta aiheutuvat hallinto- ja matkakulut katetaan Euroopan unionin yleisestä talousarviosta siltä osin kuin niitä ei korvata muista lähteistä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan 2 kohdan soveltamista. Neuvostossa toimivien jäsenvaltioiden hallintoneuvostoon nimeämien asiantuntijoiden ja kokouksiin 3 kohdan mukaisesti kutsuttavien asiantuntijoiden matkakustannuksiin, jotka aiheutuvat hallintoneuvoston työskentelystä, sovelletaan komission ulkopuolisille kutsutuille asiantuntijoille annettavia korvauksia koskevia sääntöjä. **Hallintoneuvoston kokouskustannuksiin tarvittavat varat saadaan vuosien 2010–2013 rahoitussuunnitelmassa toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmää (SIS II) varten osoitettua määrärahoista.**

Tarkistus 15**Ehdotus asetukseksi – muutossäädös****1 artikla – 5 kohta**

Neuvoston päätös 2008/839/YOS

19 artikla

”Päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto vahvistaa päätöksen 2007/533/YOS 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti.”

”**Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.** Päätöksen voimassaolo päättyy päivänä, jonka neuvosto vahvistaa päätöksen 2007/533/YOS 71 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja joka tapauksessa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.”

Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen itsenäisiin ammattiharjoittajiin ***II

P7_TA(2010)0167

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammattiharjoittajiin sekä direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD))

(2011/C 161 E/29)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (17279/3/2009 – C7-0075/2010),

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0636),

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan 3 kohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0341/2008),
 - ottaa huomioon kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan ja 157 artiklan 3 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 66 artiklan,
 - ottaa huomioon naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0146/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn toisen käsittelyn kannan;
 2. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 6.5.2009, P6_TA(2009)0364.

⁽²⁾ EUVL C 228, 22.9.2009, s. 107.

P7_TC2-COD(2008)0192

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/.../EU antamiseksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2010/41/EU.)

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Tekstiilien nimitykset ja niitä vastaavat tekstiilituotteiden merkinnät *I**

P7_TA(2010)0168

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tekstiilien nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden merkinnöistä (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD))

(2011/C 161 E/30)

(Tavallinen lainsäätämismenettely: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0031),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0048/2009),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 114 artiklan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 16. joulukuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön (A7-0122/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

P7_TC1-COD(2009)0006

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o.../2010 antamiseksi tekstiilien nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden merkinnöistä ja neuvoston direktiivin 73/44/ETY, direktiivin 96/73/EY ja direktiivin 2008/121/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisympäristystä ⁽²⁾

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Kolmen tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavia kvantitatiivisia analyysimenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 26 päivänä helmikuuta 1973 annettua neuvoston direktiiviä 73/44/ETY ⁽³⁾, kahden tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavista tietyistä kvantitatiivisista analyysimenetelmistä 16 päivänä joulukuuta 1996 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 96/73/EY ⁽⁴⁾ sekä tekstiilien nimityksistä **14 päivänä tammikuuta 2009** annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston **direktiiviä 2008/121/EY** (uudelleenlaatiminen) ⁽⁵⁾ on muutettu useita kertoja. Koska **näihin säädöksiin** on tarpeen tehdä uusia muutoksia, ne olisi selkeyden vuoksi korvattava yhdellä oikeudellisella välineellä.
- (2) Tekstiilien nimityksiä koskeva **unionin** lainsäädäntö ja niitä vastaava tekstiilituotteiden merkintä on sisällöltään hyvin teknistä, ja siihen liittyy yksityiskohtaisia säännöksiä, jotka on säännöllisesti mukautettava. Jotta voitaisiin välttää jäsenvaltioille lankeava velvollisuus siirtää tekniset muutokset kansalliseen lainsäädäntöön ja siten keventää jäsenvaltioiden viranomaisten hallinnollista taakkaa ja jotta voitaisiin nopeuttaa uusien **tekstiilikuitunimitysten** hyväksymistä samanaikaisesti koko **unionin** alueella, asetus on selvästi asianmukaisin oikeudellinen väline lainsäädännön yksinkertaistamiseksi.
- (3) Jotta voitaisiin poistaa mahdolliset esteet, jotka aiheutuvat sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle tekstiilituotteiden nimityksiä, koostumusta ja merkintöjä koskevien poikkeavien kansallisten säännösten vuoksi, on tarpeen yhdenmukaistaa tekstiilikuitujen nimitykset samoin kuin tuotannon, jalostuksen ja jakeluketjun eri vaiheissa tekstiilituotteisiin liittyvissä selosteissa, merkinnöissä tai asiakirjoissa annettavat tiedot.
- (4) On aiheellista vahvistaa säännöt, jotka antavat valmistajille mahdollisuuden pyytää, että uuden kuidun nimitys sisällytetään sallittujen **tekstiilikuitunimitysten** luetteloon.
- (5) Tulisi antaa säännös myös niistä tuotteista, joita ei ole valmistettu yksinomaan tekstiilimateriaaleista mutta joiden tekstiilisisältö on olennainen osa tuotekokonaisuudesta tai **talouden toimijat viittaavat** siihen nimenomaisella maininnalla.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. joulukuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. toukokuuta 2010.

⁽³⁾ EYVL L 83, 30.3.1973, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 32, 3.2.1997, s. 1.

⁽⁵⁾ **EUVL L 19, 23.1.2009, s. 29.**

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- (6) ”**Vieraita** kuituja”, joita ei tarvitse mainita selosteissa, koskevaa sallittua poikkeamaa tulisi soveltaa sekä puhtaisiin tuotteisiin että sekoitteisiin.
- (7) Koostumusselosteen tulisi olla pakollinen sen varmistamiseksi, että kaikki **unionin** kuluttajat voivat saada oikeaa tietoa yhdenmukaisella tavalla. Jos tuotteen koostumus valmistushetkellä on teknisesti vaikea määrittää, tuotteeseen tulisi olla mahdollista liittää seloste, josta ilmenevät kyseisellä hetkellä tiedossa olevat kuidut, jos niillä on tietty prosenttiosuus valmiissa tuotteessa.
- (8) Jäsenvaltioiden keskuudessa ilmenevien käytännön erojen välttämiseksi on aiheellista säätää täsmällisistä menettelyistä tiettyjen kahdesta tai useammasta osasta koostuvien tekstiilituotteiden merkitsemisessä selosteeseen ja määrittää ne tekstiilituotteiden osat, joita ei tarvitse ottaa huomioon selosteessa ja analyysissä.
- (9) Tekstiilituotteet, joissa edellytetään vain yhteisselostetta tai joita myydään metritavarana tai tiettyyn pituuteen leikattuna, olisi asetettava **saataville markkinoilla** niin, että kuluttaja voi itse vaivatta nähdä pakkauksessa tai pakassa olevat tiedot.
- (10) Käyttäjien ja kuluttajien erityisesti arvostamien laatua koskevien ilmaisujen tai nimitysten käyttö tulisi saattaa tietyistä edellytyksistä riippuvaksi. Asianmukaisten tietojen antamiseksi käyttäjille ja kuluttajille on myös syytä, että kuitujen nimitykset perustuvat kunkin **tekstiilikuidun** ominaisuuksiin.
- (11) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden **markkinavalvontaan** jäsenvaltioissa **sovelletaan** yleisestä tuoteturvallisuudesta 3 päivänä joulukuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/95/EY ⁽¹⁾ ja **tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditoitua ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista 9 päivänä heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽²⁾ säännöksiä.**
- (12) On tarpeen säätää tekstiilituotteiden näytteenotto- ja analyysimenetelmistä käytettäviä menetelmiä mahdollisesti koskevien erimielisyyksien välttämiseksi. Menetelmien, joita jäsenvaltioissa käytetään virallisissa tarkastuksissa kahta tai kolmea tekstiilikuitua sisältävien sekoitteiden kuitukoostumuksen määrittämiseksi, tulisi olla yhtenäisiä sekä näytteiden esikäsittelyn että kvantitatiivisen analyysin osalta. Siksi tällä asetuksella tulisi säätää yhtenäisistä analyysimenetelmistä, jotka koskevat useimpia markkinoilla olevia kahden tai kolmen tekstiilikuitulajin sekoitteista koostuvia tekstiilituotteita. **Tämän asetuksen yksinkertaistamiseksi ja tällaisten yhtenäisten menetelmien mukauttamiseksi tekniseen edistykseen tässä asetuksessa tarkoitetut menetelmät olisi muutettava EU:n standardeiksi. Tätä varten komission olisi järjestettävä siirtyminen nykyisestä järjestelmästä, jonka menetelmät kuvataan tässä asetuksessa, standardeihin perustuvaan EU:n järjestelmään.**
- (13) Sellaisten **kuitusekoitteiden** osalta, joista ei ole **unionin** tasolla yhtenäistä analyysimenetelmää, tarkastuksesta vastaavalle laboratorioille olisi annettava mahdollisuus määrittää näiden sekoitteiden koostumus **■** ja ilmoittaa tutkimusselosteessa saatu tulos, **käytetty menetelmä** sekä **■** menetelmän tarkkuus **■**.
- (14) Tällä asetuksella olisi vahvistettava kuitujen vedettömiin massoihin tekstiilituotteiden kuitusisältöä määritettäessä lisättävät sovitut massalisät ja määritettävä erikseen kaksi sovittua massalisää villaa ja/tai eläinten karvoja sisältävien karstattujen tai kammattujen kuitujen koostumuksen laskemiseksi. Koska aina ei voida selvittää, onko tuote karstattu vai kammattu, mikä voi johtaa epäjohtonmukaisiin tuloksiin, kun tätä säännöstä sovelletaan sallittuihin poikkeamiin **unionissa** tekstiilituotteiden vaatimustenmukaisuutta tarkastettaessa, kyseisiä tarkastuksia suorittavilla laboratorioilla tulisi olla valtuudet soveltaa epäselvissä tapauksissa yhtä ainoaa massalisää.
- (15) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat tämän asetuksen yleisistä merkintävaatimuksista vapautettuja tuotteita, erityisesti kertakäyttötuoiteita ja sellaisia tuotteita, joiden osalta edellytetään ainoastaan yhteisselostetta.
- (16) On aiheellista säätää menettelystä **ja erityisvaatimuksista, joita** jokaisen valmistajan tai valmistajan **nimissä toimivan henkilön**, joka haluaa sisällyttää uuden **tekstiilikuitunimityksen liitteessä I olevaan yhdenmukaistettujen tekstiilikuitunimitysten luetteloon**, on noudatettava. **■**

⁽¹⁾ EUVL L 11, 15.1.2002, s. 4.

⁽²⁾ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- (17) Jotta varmistetaan tämän asetuksen tavoitteiden saavuttaminen ja pysytään samalla teknisen edistyksen tahdissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan tämän asetuksen liitteiden I, II, IV, V, VI, VII, VIII ja IX muita kuin keskeisiä osia.
- (18) Euroopan parlamentti korosti alkuperämerkinnöistä 25 päivänä marraskuuta 2009 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾, että kuluttajansuoja edellyttää avoimia ja johdonmukaisia kauppasääntöjä, myös alkuperämerkintöjä. Tällaisten merkintöjen tarkoituksena on kertoa kuluttajille selvästi heidän ostamiensa tuotteiden tarkka alkuperä ja suojella heitä vilpillisiltä, virheellisiltä tai harhaanjohtavilta alkuperätiedoilta. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön tekstiilituotteiden alkuperän merkitsemistä koskevat yhdenmukaistetut säännöt. Maahantuoduille tuotteille säännöt olisi annettava pakollisten merkintävaatimusten muodossa. Tuotteille, joita eivät koske pakolliset merkintävaatimukset unionin tasolla, olisi otettava käyttöön sääntöjä, joilla varmistetaan, että mahdolliset alkuperää koskevat väitteet eivät ole vääriä tai harhaanjohtavia.
- (19) Tässä asetuksessa säädetyillä tekstiilituotteita koskevilla alkuperämerkintävaatimuksilla ei tulisi olla vaikutusta meneillään oleviin keskusteluihin kolmansista maista tuotuihin tuotteisiin yleisesti sovellettavista alkuperämerkinnöistä, joista olisi säädettävä osana EU:n yhteistä kauppapolitiikkaa.
- (20) Koska tekstiilien nimityksiin ja niitä vastaavien tekstiilituotteiden merkintöihin sovellettavien yhdenmukaisten sääntöjen hyväksymistä koskevan toiminnan tavoitteita ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan kyseiset tavoitteet voidaan toiminnan laajuuden takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, **unioni** voi toteuttaa toimenpiteitä **Euroopan unionista tehdyn sopimuksen** 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (21) Jotta kuluttajat kykenisivät tekemään tietoisia päätöksiä, heidän olisi tekstiilituotetta ostaessaan tiedettävä, sisältääkö tuote muuta kuin tekstiiliä olevia eläinperäisiä osia. Sen vuoksi on tärkeää ilmoittaa tuoteselosteessa kaikki tuotteeseen sisältyvät eläinperäiset materiaalit.
- (22) Tässä asetuksessa säädetään ainoastaan tekstiilikuitujen nimitysten ja tekstiilituotteiden kuitukoostumusselosteiden yhdenmukaistamisesta. Jotta voidaan poistaa esteet, joita toisistaan poikkeavat kansalliset säännökset tai käytännöt saattavat aiheuttaa sisämarkkinoiden asianmukaiselle toiminnalle, ja pysyä sähköisen kaupankäynnin ja tekstiilituotemarkkinoiden tulevan kehityksen ja uusien haasteiden tahdissa, olisi tarkasteltava tekstiilimerkintöjen muiden näkökohtien yhdenmukaistamista tai standardointia. Tätä varten komission olisi toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus unionissa mahdollisesti käyttöön otettavista uusista merkintävaatimuksista, jotta voidaan helpottaa tekstiilituotteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla ja saada koko unioniin korkeatasoinen kuluttajansuoja. Kertomuksessa olisi tarkasteltava erityisesti kuluttajien näkemyksiä tekstiilituotteiden selosteissa annettavista tiedoista ja selvitettävä, millä muilla keinoin kuin selosteilla voidaan antaa kuluttajille lisätietoja. Kertomuksen tueksi olisi kuultava laajalti sidosryhmiä ja tehtävä kuluttajatutkimuksia ja perinpohjainen kustannus-hyötyanalyysi, ja siihen on liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Kertomuksessa olisi tarkasteltava erityisesti, millaista lisäarvoa kuluttajille syntyy mahdollisista merkintävaatimuksista, jotka koskevat tekstiilituotteiden käsittelyä, kokoa, vaarallisia aineita, syttymisherkkyyttä ja ympäristövaikutuksia, kielestä riippumattomien symbolien käyttöä tekstiilikuitujen yksilöimisessä, sosiaalisia ja elektronisia tuotemerkintöjä sekä sellaisen tunnistenumeron sisällyttämistä selosteeseen, jonka perusteella kuluttaja voi halutessaan saada erityisesti internetin kautta lisätietoja tuotteen ominaisuuksista.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2009)0093.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

(23) On syytä kumota direktiivit 73/44/EY, 96/73/EY, ja 2008/121/EY,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 luku

Yleiset säännökset

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan **tekstiilikuitunimitysten** käyttöä, tekstiilituotteiden merkintöjä ja **tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen määrittäystä yhdenmukaisin kvantitatiivisin analyysimenetelmin** koskevat säännöt, **joiden tarkoituksena on parantaa tekstiilituotteiden vapaata liikkuvuutta sisämarkkinoilla ja antaa kuluttajille oikeaa tietoa.**

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan tekstiilituotteisiin.

Tätä asetusta sovellettaessa seuraavat tuotteet rinnastetaan tekstiilituotteisiin:

- a) tuotteet, joissa on vähintään 80 painoprosenttia tekstiilikuituja,
- b) huonekalujen sekä aurinkosuojien ja sateenvarjojen verhoilumateriaalit, joissa tekstiilikuidun osuus on vähintään 80 painoprosenttia,
- c) monikerroksisten lattianpäällysteiden tekstiiliosat, patjojen ja retkeilyvarusteiden tekstiiliosat sekä jalkineiden ja käsineiden lämpövuorit edellyttäen, että kyseiset osat tai vuorit muodostavat vähintään 80 prosenttia koko tuotteen painosta,
- d) muihin tuotteisiin olennaisina osina sisältyvät tekstiiliosat, jos kuitusisältö ilmoitetaan.

2. Tämän asetuksen säännöksiä ei sovelleta tekstiilituotteisiin, jotka

- a) on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin,
- b) tuodaan läpikulkuliikenteessä tullin valvonnassa Euroopan **unionin** jäsenvaltioihin,
- c) tuodaan kolmansista maista sisäistä jalostusta varten,
- d) annetaan jatkojalostettavaksi joko kotityönä tai tilaustyötä tekeville itsenäisille yrityksille toimeksiantajan materiaalista ilman, että materiaali siirtyy tekijän omaisuudeksi,
- e) jotka toimitetaan yksittäisille loppukäyttäjille mittatilaustyönä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:
 - a) "tekstiilituotteilla" kaikkia jalostamattomia, osittain tai täysin jalostettuja, kokonaan tai osittain viimeistelyjä, puolivalmiita tai valmiiksi ommeltuja tuotteita, jotka koostuvat yksinomaan tekstiilikuiduista niiden sekoitus- ja sitomistavoista riippumatta,
 - b) "tekstiilikuidulla" jompaakumpaa seuraavista:
 - i) aineyksikköä, jolle on ominaista taipuisuus, ohuus ja suuri pituus suhteessa suurimpaan leveysmittaan ja joka näiden ominaisuuksiensa vuoksi soveltuu tekstiilien valmistuksen,
 - ii) taipuisia liuskoja tai pillejä, joiden leveys on enintään 5 mm, mukaan lukien leveämmistä liuskoista tai kalvoista leikatut liuskat, jotka on valmistettu samoista aineista kuin liitteen I taulukkoon 2 merkityt kuidut ja jotka soveltuvat tekstiilitarkoituksiin,
 - c) "leveydellä" taitetun, litistetyn, puristetun tai kierretyn liuskan tai pillin leveyttä tai leveyden vaihdellessa keskimääräistä leveyttä,
 - d) "tekstiiliosalla" kuitusisällöltään erillistä tekstiilituotteen osaa,
 - e) "vieraalla kuidulla" muita kuin selosteessa mainittuja kuituja,
 - f) "vuorauksella" erillistä osaa, jota käytetään vaatteiden ja muiden tuotteiden valmistuksessa ja joka koostuu yhdestä tai useammasta tekstiilimateriaalikerroksesta ja on kiinnitetty höllästi yhdestä tai useammasta reunasta,
 - g) **"merkinnällä" vaadittujen tietojen merkitsemistä tekstiilituotteeseen kiinnittämällä niihin seloste tai ompelemalla, kirjomalla, painamalla, kohokuviomalla tai muulla tavalla,**
 - h) "yhteisselosteella" merkintätapaa, jossa käytetään yhtä merkintää tarkoittamaan useita tekstiilituotteita tai tekstiiliosia,
 - i) "kertakäyttötuohteella" tekstiilituotteita, joita käytetään vain kerran tai rajoitetun ajan ja joita ei normaalin käytön jälkeen voi käyttää samaan tai vastaavaan tarkoitukseen.

2. Tätä asetusta sovellettaessa sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 765/2008 vahvistettuja "asettamisen saataville markkinoilla", "markkinoille saattamisen", "valmistajan", "valtuutetun edustajan", "maahan-tuojan", "jakelijan", "talouden toimijoiden", "yhdennukaistetun standardin", "markkinavalvonnan" ja "markkinavalvontaviranomaisen" määritelmiä.

4 artikla

Yleiset säännöt

1. Tekstiilituotteita saa **asettaa saataville markkinoilla vain** jos niihin on liitetty seloste **tai ne on varustettu kauppa-asiakirjoilla** tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
2. **Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tekstiilituotteisiin sovelletaan edelleen kansallisia tai unionin sääntöjä**, jotka koskevat teollisen tai kaupallisen omaisuuden suojelua, valmistusta ja alkuperämerkintöjä ja vilpillisen kilpailun ehkäisemistä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2 luku

Tekstiilikuitujen nimitykset ja niitä vastaavat merkintävaatimukset

5 artikla

Tekstiilikuitujen nimitykset

1. Ainoastaan liitteessä I luetteloituja tekstiilikuitujen nimityksiä saadaan käyttää **ilmaisemaan tekstiilituotteiden kuitukoostumus**.
2. Liitteessä I luetteloitujen nimitysten käyttö on sallittu vain kuiduista, jotka vastaavat ominaisuuksiltaan kyseisessä liitteessä esitettyä kuvausta.

Nimityksiä ei saa käyttää muista kuiduista sellaisinaan, sanayhteyksissä eikä kuvaamaan ominaisuutta.

Ilmaisua ”silkki” ei saa käyttää kuvaamaan filamenttikuidulle ominaista muotoa tai ulkonäköä.

6 artikla

Soveltaminen uusiin tekstiilikuitunimityksiin

Mikä tahansa valmistaja tai **valmistajan nimissä toimiva henkilö** voi pyytää komissiota lisäämään uuden **tekstiilikuitunimityksen** liitteessä I olevaan luetteloon.

Hakemukseen on sisällyttävä liitteen II mukaisesti laadittu tekninen tiedosto.

7 artikla

Puhtaat tuotteet

1. Ainoastaan sellaisen tekstiilituotteen, jossa on vain yhtä kuitulajia, saa merkitä maininnalla ”100-prosenttinen” tai ”puhdas” tai ”täys-”.

Näitä tai vastaavia ilmauksia ei saa käyttää muista tuotteista.

2. Tekstiilituotteen **voidaan katsoa** koostuvan vain yhdestä kuitulajista, jos se sisältää **vieraita kuituja** enintään kaksi prosenttia tuotteen painosta, jos **niiden esiintymistä ei voida teknisesti välttää hyvien tuotantotapojen mukaisissa käytännöissä** eikä niitä lisätä säännöllisesti tuotteeseen.

Samoin ehdoin tekstiilituotteen, joka on valmistettu karstaustenmenetelmällä, **voidaan katsoa** koostuvan yksinomaan yhdestä kuitulajista, jos se sisältää enintään 5 painoprosenttia **vieraita kuituja**.

8 artikla

Villatuotteet

1. Tekstiilituotteen selosteessa saa käyttää jotain liitteessä III tarkoitettua nimitystä, jos tuote koostuu yksinomaan villakuidusta, jota ei ole aikaisemmin käytetty valmiissa tuotteessa ja joka ei ole ollut muissa kuin tuotteen valmistukselle välttämättömissä kehruu- ja/tai huovutusprosesseissa eikä ole vahingoittunut käsittelyn tai käytön aikana.

2. Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen liitteessä III tarkoitettuja nimityksiä voidaan käyttää kuvaamaan kuitusekoitteen osana olevaa villaa, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) sekoitteen sisältämällä villalla on 1 kohdassa määritellyt ominaisuudet,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- b) kyseisen villan osuus sekoitteen kokonaispainosta on vähintään 25 prosenttia,
- c) intiimissä sekoitteessa villaan on sekoitettu vain yhtä muuta kuitulajia.

Tällaisen sekoitteen kuitusisällön prosentuaalinen koostumus on ilmoitettava täydellisenä.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, myös karstausmenetelmällä valmistettujen villatuotteiden, **vieraat kuidut** eivät saa ylittää **0,3:a prosenttia kokonaispainosta**, ja kyseisten **vieraiden kuitujen perusteluksi hyväksytään, että niiden esiintymistä ei voida teknisesti välttää hyvien tuotantotapojen mukaisissa käytännöissä.**

9 artikla**Monikuituiset tekstiilituotteet**

1. Tekstiilituote **merkitään ilmoittamalla kaikkien kuitulajien nimitys ja niiden painoprosenttiosuudet alenevassa järjestyksessä.**

2. **Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen kuitulajit, joista kunkin osuus on enintään 3 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, tai kuitulajit, joiden yhteinen osuus on enintään 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, voidaan merkitä nimikkeellä "muuta kuituja", ja ilmoittaa niiden painoprosenttiosuus edellyttäen, että niiden koostumusta on vaikea määrittää valmistushetkellä, sanotun rajoittamatta 7 artiklan 2 kohdan soveltamista.**

3. Tuotetta, jonka loimet ovat puhdasta puuvillaa ja kude puhdasta pellavaa ja jossa pellavan osuus on vähintään 40 prosenttia liisterittömän kankaan kokonaispainosta, voidaan nimittää "puolipellavaksi", jos lisäksi ilmoitetaan "loimi puhdasta puuvillaa – kude puhdasta pellavaa".

4. Selosteessa voidaan käyttää ilmaisuja "sekalaisia kuituja" tai "kuitusisältö määrittämätön" kaikista tekstiilituotteista, joiden koostumusta on vaikea määrittää valmistushetkellä, **sanotun rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista.**

5. **Edellä olevasta 1 kohdasta poiketen liitteeseen I sisällyttömät kuidut voidaan merkitä nimikkeellä "muuta kuituja", ja ilmoittaa niiden yhteenlaskettu painoprosenttiosuus edellyttäen, että hakemus tällaisten kuitujen sisällyttämisestä liitteeseen I on tehty 6 artiklan säännösten mukaisesti.**

10 artikla**Koristekuidut ja sähköistyvyttä vähentävät kuidut**

Edellä 7 ja 9 artiklassa tarkoitetuissa kuitukoostumuksissa voidaan jättää mainitsematta sellaiset näkyvät ja erotettavat kuidut, jotka ovat vain koristeena ja joiden osuus on korkeintaan 7 prosenttia valmiin tuotteen kokonaispainosta.

Sama koskee tuotteeseen sisältyviä metallikuituja ja muita kuituja, joiden tarkoituksena on vähentää tuotteen sähköistyvyttä ja joiden osuus on enintään 2 prosenttia valmiin tuotteen kokonaispainosta.

Edellä 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta nämä prosenttiosuudet lasketaan erikseen kuteen ja loimen painosta.

11 artikla**Eläinperäiset materiaalit**

1. **Muuta kuin tekstiiliä olevia eläinperäisiä osia sisältävässä tekstiilituotteessa on oltava seloste, jossa ilmoitetaan, että kyseiset osat on valmistettu eläinperäisistä materiaaleista. Seloste ei saa olla harhaanjohtava, ja se on esitettävä siten, että kuluttajan on helppo ymmärtää, mihin tuotteen osaan selosteen tiedot viittaavat.**

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. *Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle eläinperäisten materiaalien tunnistamisessa käytännössä määritysmenetelmät viimeistään... (*) ja sen jälkeen aina tarvittaessa kehityksen sitä edellyttäessä.*

3. *Komissio antaa 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, joissa yksilöidään 1 kohdassa tarkoitettujen tekstiilituotteiden selosteiden yksityiskohdat ja menettelyt ja vahvistetaan eläinperäisten materiaalien tunnistamisessa käytettävät määritysmenetelmät.*

12 artikla

Tuoteselosteet

1. *Tekstiilituotteet on varustettava tuoteselosteella ■ aina kun ne asetetaan saataville markkinoilla.*

Tuoteseloste on oltava helposti luettavissa ja näkyvässä ja lujasti kiinni tekstiilituotteessa. Sen on säilyttävä luettavana tuotteen koko normaalin käyttöajan. Tuoteseloste ja sen kiinnitys on toteutettava niin, että kuluttajalle koituu mahdollisimman vähän epämukavuutta tekstiilituotetta käytettäessä.

Tuoteselosteiden asemasta tai niiden täydennyksenä voidaan käyttää kauppa-asiakirjoja, kun tuotteita toimitetaan toimitusketjussa oleville talouden toimijoille tai kun tuotteen tilaaja on julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta 31 päivänä maaliskuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY ⁽¹⁾ tarkoitettu hankintaviranomainen.

Edellä 5, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitetut nimitykset ja kuvaukset on esitettävä selvästi tällaisissa kauppa-asiakirjoissa.

Mekaanisia koodimerkkejä lukuun ottamatta ei saa käyttää lyhennyksiä, paitsi jos ne on määritelty kansainvälisesti tunnustettuina standardeina ja jos samassa kauppa-asiakirjassa on myös niiden selitykset.

2. *Kun valmistaja tai, jos valmistaja ei ole asettunut unioniin, maahantuojaa saattaa tekstiilituotteen markkinoille, sen on varmistettava selosteen antaminen ja sen sisältämien tietojen tarkkuus.*

Kun jakelija asettaa tekstiilituotteen saataville markkinoilla, sen on varmistettava, että siinä on tässä asetuksessa säädetty asianmukainen seloste.

Jakelija katsotaan tässä asetuksessa valmistajaksi, jos se asettaa tuotteen saataville markkinoilla omalla nimellään tai tavaramerkillään, kiinnittää selosteen tai muuttaa selosteen sisältöä.

Edellä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen *talouden toimijoiden* on varmistettava, että tekstiilituotteiden *markkinoilla saataville asettamisen* yhteydessä annettava tieto ei ole sekoitettavissa tässä direktiivissä säädettyihin nimityksiin ja mainintoihin.

(*) Virallinen lehti: lisätään tämän asetuksen voimaantulopäivä.

(1) EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

13 artikla

Nimitysten ja mainintojen käyttö

■

1. **Kun tekstiilituote asetetaan saataville markkinoilla, 5, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen nimitykset ja kuitukoostumukset on merkittävä ■ luetteloihin, esitteisiin, pakkauksiin ja tuoteselosteisiin yhdenmukaisella kirjasinkoolla ja -tyylillä siten, että tiedot ovat helposti saatavilla, nähtävissä ja luettavissa. Tietojen on oltava kuluttajan selvästi nähtävissä ennen tuotteen ostamista, myös verkkokauppaostoksissa.**

2. Tavaramerkit ja toiminimet voidaan merkitä välittömästi ennen 5, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen nimityksiä ja kuvauksia tai niiden jälkeen.

Kuitenkin jos tavaramerkki tai toiminimi sisältää sellaisenaan, ominaisuutta kuvaamassa tai sanayhteyksissä jonkin liitteessä I mainitun tai siihen helposti sekoitettavan nimityksen, kyseinen tavaramerkki tai toiminimi on merkittävä välittömästi ennen 5, 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen nimityksiä ja kuvauksia tai niiden jälkeen.

Muut tiedot on aina merkittävä erilleen.

3. Selosteiden ■ on oltava luettavissa **millä tahansa unionin virallisella kielellä, jota loppukuluttajat pystyvät vaivattomasti ymmärtämään siinä jäsenvaltiossa, jossa tekstiilituotteet asetetaan saataville. Tekstiilikuitunimitykset voidaan tarvittaessa korvata kielestä riippumattomilla helppotajuisilla symboleilla tai yhdistää sellaisiin.**

Puolien, rullien, vyyhtien, kerien ja muiden pienten ompelu-, parsin- ja kirjailulankaerien osalta ensimmäistä alakohtaa sovelletaan 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun yhteisselosteeseen. **Kun tällaisia tuotteita myydään loppukäyttäjille yksittäin, ne voidaan selostaa millä tahansa unionin virallisella kielellä edellyttäen, että niissä on yhteisseloste. Tekstiilikuitunimitykset voidaan tarvittaessa korvata kielestä riippumattomilla helppotajuisilla symboleilla tai yhdistää sellaisiin.**

Komissio antaa 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, joissa määritetään yksityiskohtaiset edellytykset tässä kohdassa tarkoitettujen tunnusten käytölle.

14 artikla

Moniosaiset tekstiilituotteet

1. Kahdesta tai useammasta osasta koostuvassa tekstiilituotteessa on oltava seloste, jossa selvitetään jokaisen osan kuitusisältö.

Päävuoria lukuun ottamatta seloste ei ole pakollinen niistä osista, joiden osuus on alle 30 prosenttia tuotteen kokonaispainosta.

2. Jos tuote koostuu kahdesta tai useammasta osasta, jotka muodostavat yhtenäisen kokonaisuuden ja osien kuitusisältö on sama, se voidaan varustaa vain yhdellä selosteella.

15 artikla

Erityismääräykset

Liitteessä IV luetteloitujen tuotteiden kuitukoostumus on ilmoitettava kyseisessä liitteessä määrättyjen merkintäsääntöjen mukaisesti.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

16 artikla

Poikkeukset

1. Edellä olevasta 12, 13 ja 14 artiklasta poiketen sovelletaan tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistettuja sääntöjä.

Tämän artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden on joka tapauksessa asetettava saataville markkinoilla siten, että loppukuluttaja voi vaivatta saada selville kyseisten tuotteiden koostumuksen.

2. **Tekstiilikuitunimitysten** tai kuitukoostumuksen ilmoittaminen liitteessä V luetteloitujen tekstiilituotteiden selosteissa tai merkinnöissä ei ole pakollista.

Kuitenkin jos tavaramerkki tai toiminimi sisältää sellaisenaan, ominaisuutta kuvaamassa tai sanayhteyksissä jonkin liitteessä I mainitun tai siihen helposti sekoitettavan nimityksen, sovelletaan 12, 13 ja 14 artiklaa.

3. Jos liitteessä VI luetellut tekstiilituotteet ovat samantyyppisiä ja koostumukseltaan samanlaisia, ne voidaan asettaa **saataville markkinoilla** varustettuna yhteiselosteella.

4. Metritavarana myytävien tekstiilituotteiden koostumus voidaan ilmoittaa **markkinoilla saataville asetussa** kangaskappaleessa tai pakassa.

3 luku

Markkinavalvonta ■

17 artikla

Markkinoiden valvonta

1. **Markkinavalvontaviranomaiset** suorittavat tarkastuksia sen todentamiseksi, onko tekstiilituotteiden koostumus kyseisistä tuotteista annettujen tietojen mukainen **tämän asetuksen** edellyttämällä tavalla.

2. **Tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen määrittämiseksi** 1 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten on suoritettava liitteessä VIII määrättyjen **menetelmien tai yhdenmukaistettujen standardien** mukaisesti.

Tätä varten 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen kuituprosenttiosuudet on määritettävä soveltamalla kunkin kuidun vedettömään massaan liitteessä IX säädettyjä sovitettuja massalisiä, sen jälkeen kun liitteessä VII mainitut tekijät on poistettu.

Edellä 7, 8 ja 9 artiklassa tarkoitettujen kuitukoostumuksen määrittelyssä ei oteta huomioon liitteessä VII mainittuja tekijöitä.

3. Jollei **unionin** tasolla ole tiettyä tekstiilisekoitetta koskevaa yhtenäistä analyysimenetelmää, **jäsenvaltion viranomaisten valtuuttaman ja hyväksymän tarkastuslaboratorion** on määritettävä kyseisen sekoitteen **kuitukoostumus** ja ilmoitettava tutkimuselosteessa saatu tulos, **käytetty menetelmä** sekä ■ menetelmän tarkkuus ■.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

18 artikla

Sallitut poikkeamat

1. Tekstiilituotteiden koostumuksen ilmoittamisessa loppukuluttajalle sovelletaan 2, 3 ja 4 kohdassa säädettyjä toleransseja.

2. Tehtäessä 9 artiklan mukaista ilmoitusta vieraiden kuitujen osuudesta koostumuksessa, sellaisia kuituja ei tarvitse mainita, joiden pitoisuus on alle

a) 2 prosenttia tekstiilituotteen kokonaispainosta, jos **määrää ei voida** teknisesti **välttää hyvien tuotantotapojen mukaisissa käytännöissä** eikä sitä lisätä säännöllisesti,

b) **samalla edellytyksellä** 5 prosenttia **kokonaispainosta** karstausten menetelmällä valmistetuissa **tekstiilituotteissa**.

Tämän kohdan b alakohta ei rajoita 8 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Selosteessa ilmoitetussa kuitujen kokonaispainossa sallitaan kolmen prosentin valmistuspoikkeama 9 artiklan mukaisesti ilmoitettujen kuituprosenttien ja 17 artiklan mukaisesti suoritetusta analyysistä saatavien prosenttiosuuksien välillä. Kyseistä toleranssia sovelletaan myös

a) kuituihin, jotka on 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti lueteltu prosenttiosuutta ilmoittamatta,

b) 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun villan prosenttiosuuteen.

Analyysissa poikkeamat on laskettava erikseen. Tässä kohdassa tarkoitettua poikkeamaa laskettaessa huomioon otettava kokonaispaino on valmiin tuotteen kuitujen paino, josta vähennetään 2 kohdassa mainittua poikkeamaa soveltamalla todettujen vieraiden kuitujen paino.

Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeamien saadaan laskea yhteen vain, jos 2 kohdassa mainittua poikkeamaa soveltamalla todetut vieraat kuidut ovat kemiallisesti samaa tyyppiä kuin yksi tai useampi selosteessa mainittu kuitu.

4. Niiden erikoistuotteiden osalta, joiden valmistustekniikka edellyttää suurempia poikkeamia kuin 2 ja 3 kohdassa mainitut, komissio voi sallia tällaiset suuremmat poikkeamat vain poikkeustapauksissa, kun tuotteen vaatimustenmukaisuus tarkastetaan 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti ja kun valmistaja osoittaa menetelyn olevan perusteltua.

Valmistajan on esitettävä hakemus, josta ilmenevät riittävät perusteet ja poikkeukselliset valmistusolosuhteet.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

4 luku

Tekstiilituotteiden alkuperän ilmoittaminen

19 artikla

Kolmansista maista tuotujen tekstiilituotteiden alkuperän ilmoittaminen

1. Tässä artiklassa ilmauksilla ”alkuperä” ja ”peräisin” tarkoitetaan yhteisön tullikoodeksista 23 päivänä huhtikuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston neuvoston asetuksen (EY) 450/2008 (uudistettu tullikoodeksi) ⁽¹⁾ 35 ja 36 artiklan mukaisesti.
2. Kolmansista maista, Turkia ja ETA sopimuksen sopimuspuolia lukuun ottamatta, tuotujen tekstiilituotteiden tuontiin ja markkinoille saattamiseen sovelletaan alkuperämerkintävaatimuksia tässä artiklassa säädettyin edellytyksin.
3. Tekstiilituotteiden alkuperämaa on ilmoitettava tuoteselosteessa. Pakattujen tuotteiden osalta kyseinen merkintä on tehtävä erikseen pakkaukseen. Alkuperämaan ilmoittamista ei voi korvata vastavalla ilmoituksella kauppasiakirjoissa.
4. Komissio voi antaa 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä yksilöidäkseen tapaukset, joissa pakkaukseen tehty alkuperämerkintä hyväksytään itse tavaroihin kiinnitettävän merkinnän sijasta. Näin voidaan toimia erityisesti silloin, kun lopullinen kuluttaja tai käyttäjä saa tuotteet käyttöönsä yleensä niiden tavanomaisessa pakkauksessa.
5. Tekstiilituotteiden alkuperä ilmoitetaan ilmaisulla ”valmistettu” yhdistettynä alkuperämaan nimeen. Tuoteseloste voidaan tehdä millä tahansa Euroopan unionin virallisella kielellä, jota loppukuluttajat pystyvät vaivattomasti ymmärtämään siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat on tarkoitus asettaa saataville markkinoilla.
6. Alkuperämerkintä on tehtävä helposti luettavain ja pysyvin kirjaimin, sen on oltava näkyvässä tavanomaisen käsittelyn aikana ja erotuttava selvästi muista tiedoista, eikä se myöskään saa olla harhaanjohtava eikä omiaan antamaan virheellistä vaikutelmaa tuotteen alkuperästä.
7. Tekstiilituotteissa on oltava vaadittava merkintä maahantuontihetkellä. Kyseistä merkintää ei saa poistaa eikä muuttaa ennen tuotteiden myyntiä lopulliselle kuluttajalle tai käyttäjälle.

20 artikla

Muiden tekstiilituotteiden alkuperän ilmoittaminen

1. Jos muiden kuin 19 artiklassa tarkoitettujen tekstiilituotteiden alkuperä on ilmoitettu tuoteselosteessa, ilmoitukseen sovelletaan tässä artiklassa säädettyjä edellytyksiä.
2. Tuotteen katsotaan olevan peräisin siitä maasta, jossa sille on suoritettu vähintään kaksi seuraavista valmistusvaiheista:

- kehruu;
- kudonta;
- viimeistys;
- jatkojalostus.

⁽¹⁾ EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3. Tuoteselosteessa ei saa ilmoittaa tekstiilituotteen olevan kokonaan peräisin jostakin maasta, jos sille ei ole suoritettu kyseisessä maassa kaikkia 2 kohdassa tarkoitettuja valmistusvaiheita.

4. Ilmaus ”valmistettu” yhdessä alkuperämaan nimen kanssa ilmaisee tuotteen alkuperän. Tuoteseloste voidaan laatia millä tahansa Euroopan unionin virallisella kielellä, jota loppukuluttajat pystyvät vaivattomasti ymmärtämään siinä jäsenvaltiossa, jossa tavarat on tarkoitus asettaa saataville markkinoilla.

5. Alkuperämerkintä on tehtävä helposti luettavin ja pysyvin kirjaimin, sen on oltava näkyvässä tavanomaisen käsittelyn aikana ja erotettava selvästi muista tiedoista, eikä se myöskään saa olla harhaanjohtava eikä omiaan antamaan virheellistä vaikutelmaa tuotteen alkuperästä.

21 artikla

Delegoidut säädökset

Komissio voi antaa 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä

- määrittääkseen alkuperämerkintöjen tarkan muodon ja niitä koskevat yksityiskohtaiset säännöt;
- laatiakseen kaikilla unionin kielillä luettelon ilmaisuista, jotka selvästi osoittavat, että tuotteet ovat peräisin merkinnässä ilmoitetusta maasta;
- yksilöidäkseen tapaukset, joissa yleisesti käytetyt lyhenteet osoittavat täysin selvästi alkuperämaan ja joissa niitä voidaan käyttää tässä asetuksessa säädettyihin tarkoituksiin;
- yksilöidäkseen tapaukset, joissa tuotteisiin ei voida tai ei tarvitse tehdä merkintää teknisistä tai taloudellisista syistä;
- määrittääkseen muut säännöt, joita mahdollisesti tarvitaan, kun tuotteiden todetaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa.

22 artikla

Yhteiset säännökset

1. Edellä 19 artiklassa tarkoitettujen tekstiilituotteiden katsotaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, jos

- niissä ei ole alkuperämerkintää;
- alkuperämerkintä ei vastaa tuotteiden alkuperää;
- alkuperämerkintä on vaihdettu tai poistettu tai sitä on muuten muutettu, paitsi jos kyse on tämän artiklan 5 kohdan nojalla vaaditusta korjauksesta.

2. Muiden kuin 19 artiklassa tarkoitettujen tekstiilituotteiden katsotaan olevan ristiriidassa tämän asetuksen kanssa, jos

- alkuperämerkintä ei vastaa tuotteiden alkuperää;
- alkuperämerkintä on vaihdettu tai poistettu tai sitä on muuten muutettu, paitsi jos kyse on tämän artiklan 5 kohdan nojalla vaaditusta korjauksesta.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3. Komissio voi antaa 24, 25 ja 26 artiklassa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän asetuksen noudattamisen osoittamiseksi esitettäviä ilmoituksia ja todistusasiakirjoja.

4. Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomisesta määrättävistä seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on annettava nämä säännökset komissiolle tiedoksi viimeistään... (*), ja niiden on viipymättä ilmoitettava sille myöhemmistä muutoksista, joilla on vaikutusta näihin säännöksiin.

5. Jos tuotteet eivät ole tämän asetuksen mukaisia, jäsenvaltioiden on lisäksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet velvoittaakseen tuotteiden omistajan tai kenen tahansa muun niistä vastuussa olevan henkilön merkitsemään tuotteet tämän asetuksen mukaisesti ja omalla kustannuksellaan.

6. Jos se on tarpeen tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi, toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa tämän asetuksen noudattamisen valvonnan yhteydessä saamiaan tietoja keskenään ja myös sellaisten viranomaisten ja muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa, jotka ovat saaneet jäsenvaltioilta asiaan liittyviä valtuuksia sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11 päivänä toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY⁽¹⁾ 11 artiklan mukaisesti.

5 luku

Loppumääräykset

23 artikla

Mukauttaminen tekniikan kehitykseen

▮ Komissio hyväksyy 24 artiklassa tarkoitetuilla delegoiduilla säädöksillä 25 ja 26 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisesti liitteisiin I, II, IV, V, VI, VII, VIII ja IX muutoksia, jotka ovat tarpeen kyseisten liitteiden mukauttamiseksi tekniikan edistymiseen. ▮

24 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi...(**) lukien valta antaa 11, 13, 19, 21, 22 ja 23 artiklassa tarkoitettuja säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen viiden vuoden kauden päättymistä. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen säädösvallan siirron jatkamisesta.

2. Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

25 artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 11, 13, 19, 21, 22 ja 23 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron.

(*) Yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

(¹) EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

(**) Tämän asetuksen voimaantulopäivä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

26 artikla

Delegoitujen säädösten vastustaminen

1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi.

Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika pidennetään kahdella kuukaudella.

2. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan umpeutuessa vastustanut delegoitua säädöstä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainittua päivämäärää ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa säädöstä, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

■

27 artikla

Kertomukset

Komissio toimittaa viimeistään... (*) ■ Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen täytäntöönpanosta korostaen siinä uusien **tekstiilikuitunimitysten** hakemuksia ja hyväksymistä ja **esittää tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksen**.

28 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio antaa viimeistään ... (**) Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen unionissa mahdollisesti käyttöön otettavista uusista merkintävaatimuksista, jotta kuluttajat saavat oikeaa, relevanttia, helppotajuisia ja verrattavissa olevaa tietoa tekstiilituotteiden ominaisuuksista. Kertomuksen tueksi on kuultava laajalti sidosryhmiä ja tehtävä kuluttajatutkimuksia ja perinpohjainen kustannus-hyötyanalyysi, ja kertomukseen on liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Kertomuksessa käsitellään muun muassa seuraavaa:

- yhdenmukaistettu hoitomerkitäjäjärjestelmä,
- koko unionissa yhdenmukainen vaatteiden ja jalkineiden kokomerkitäjäjärjestelmä,
- ilmoitus tekstiilituotteiden valmistuksessa tai käsittelyssä käytetyistä mahdollisesti allergeenisista tai vaarallisista aineista,
- ekomerkinnot, jotka kertovat tekstiilituotteiden ympäristötehokkuudesta ja ympäristön kannalta kestävästä tuotannosta,
- sosiaaliset tuotemerkinnot kuluttajien informoimiseksi sosiaalisista oloista, joissa tekstiilituote on tuotettu,
- varoitusmerkinnot kuluttajien informoimiseksi tekstiilituotteiden, erityisesti erittäin palonarkojen vaatteiden, syttymisherkkydestä,
- elektroniset merkinnot, myös radiotaajuustunnistus (RFID),

(*) Kolmen vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

(**) Kahden vuoden kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- sellaisen tunnistenumeron sisällyttäminen selosteeseen, jonka perusteella voi tarvittaessa saada esimerkiksi internetin kautta lisätietoja tuotteesta,
- kielestä riippumattomien symbolien käyttö tekstiilituotteen valmistajan käyttämien kuitujen yksilöimiseksi, jotta kuluttajan on helppo ymmärtää tuotteen koostumus ja erityisesti se, onko tuotteessa käytetty luonnonkuituja vai synteettisiä kuituja.

2. Komissio toteuttaa viimeistään ... (*) tutkimuksen, jossa arvioidaan tekstiilituotteiden valmistuksessa tai käsittelyssä käytettyjen aineiden mahdollisia haittoja ihmisen terveydelle. Tutkimuksessa on arvioitava erityisesti tekstiilituotteissa käytettyjen synteettisten kuitujen, väriaineiden, biosidien, säilöntäaineiden ja nanohiukkasten ja allergisten reaktioiden syy-yhteyttä. Tutkimuksen on perustuttava tieteelliseen näyttöön, ja siinä on otettava huomioon markkinavalvontatoimien tulokset. Komissio esittää tutkimuksen perusteella tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tekstiilituotteissa käytettävien mahdollisesti vaarallisten aineiden kieltämiseksi tai niiden käytön rajoittamiseksi asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.

29 artikla

Siirtymäsäännös

Direktiivin 2008/121/EY säännösten mukaisia tekstiilituotteita, jotka on saatettu markkinoille ennen... (**), voidaan saattaa markkinoille ... (***) saakka.

30 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivit 73/44/ETY, 96/73/EY ja 2008/121/EY... (****) lähtien.

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja viittaukset luetaan liitteessä X esitetyn vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) Kaksi vuotta tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

(**) Kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

(***) Kaksi vuotta ja kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

(****) Tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE I

TEKSTIILIKUITUTAULUKKO

Numero	Nimitys	Kuidun kuvaus
1	villa	lampaan tai karitsan (<i>Ovis aries</i>) villavuodasta tai lampaan tai karitsan villan ja numeron 2 kohdassa lueteltujen karvojen sekoitteista valmistettu kuitu
2	alpakka, laama, kameli, kasmir, mohair, angora, vikunja, jakki, guanako, cashgora, majava, saukko, joita joko seuraa tai ei seuraa nimitys "villa" tai "karva"	seuraavien eläinten karva: alpakka, laama, kameli, kasmirvuohi, angoravuohi, angorakani, vikunja, jakki, guanako, cashgoravuohi, majava, saukko
3	karva tai jouhi, johon joko liittyy kuitua tuottavan eläimen nimi tai se jätetään mainitsematta (esimerkiksi naudun karva, vuohen karva, hevosen jouhi)	muiden kuin 1 ja 2 kohdassa mainittujen eläinten karva
4	silkki	yksinomaan kehrääjähyönteisten erittämä kuitu
5	puuvilla	puuvillakasvin (<i>Gossypium</i>) siemenkarva
6	kapokki	kapokin (<i>Ceipa pentandra</i>) hedelmän sisäpuolelta saatava kuitu
7	pellava	pellavan (<i>Linum usitatissimum</i>) varresta saatava kuitu
8	hamppu	hampun (<i>Cannabis sativa</i>) varresta saatava kuitu
9	juutti	<i>Corchorus olitorius</i> ja <i>Corchorus capsularis</i> -kasvien varresta saatava kuitu. Tässä asetuksessa seuraavista kasveista saatavat runkokuidut katsotaan juutiksi: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i> .
10	manilla	<i>Musa textilis</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu
11	esparto (alfaheinä)	<i>Stipa tenacissima</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu
12	kookos	<i>Cocos nucifera</i> -kasvin eli kookospalmun hedelmästä saatava kuitu
13	genista	<i>Cytisus scoparius</i> - ja/tai <i>Spartium junceum</i> -kasvin varresta saatava kuitu
14	rami	<i>Boehmeria nivea</i> - ja <i>Boehmeria tenacissima</i> -kasvien varresta saatava kuitu
15	sisali	<i>Agave sisalana</i> -kasvin lehdestä saatava kuitu
16	sunhamppu	<i>Crotalaria juncea</i> -kasvin varresta saatava kuitu
17	henequen	<i>Agave fourcroydes</i> -kasvin varresta saatava kuitu
18	maguey	<i>Agave cantala</i> -kasvin varresta saatava kuitu
19	asetaatti	selluloosa-asetaattikuitu, jossa selluloosan hydroksyyliyhymistä vähintään 74 prosenttia, mutta alle 92 prosenttia on asetyloitu

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Numero	Nimitys	Kuidun kuvaus
20	alginaatti	algiinihapon metallisuoloista valmistettu kuitu
21	kupro	kupari-ammoniakkimenetelmällä valmistettu selluloosamuuntokuitu
22	modaali	muunnetulla viskoosimenetelmällä valmistettu selluloosamuuntokuitu, jolla on suuri murtolujuus ja korkea märkämoduuli. Murtokuormitus (B_C) ilmastoituna ja viiden prosentin venymään märkänä tarvittava kuormitus (B_M) ovat: B_C (CN) $\geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ B_M (CN) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ missä T on keskimääräinen kuitunumero desitexeinä
23	proteiini	muunnetusta luonnon proteiineista valmistettu ja kemiallisin ainein vakioitu kuitu
24	triasetaatti	selluloosa-asetaatikuitu, jossa selluloosan hydroksyyli-ryhmiä vähintään 92 prosenttia on asetyloitu
25	viskoosi	viskoosimenetelmällä valmistettu selluloosamuuntokuitu filamentti- ja katkokuidun muodossa
26	akryyli	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on vähintään 85 massaprosenttia akrylinitriilipolymeerejä
27	klorokuitu	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on yli 50 massaprosenttia vinyli- tai vinyylideenikloridiyksiköitä
28	fluorokuitu	suoraketjuisia makromolekyylejä, jotka on valmistettu fluoraatuista alifaattisista hiilivedyistä
29	modakryyli	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on yli 50 mutta alle 85 massaprosenttia akrylinitriilipolymeerejä
30	polyamidi tai nailon	suoraketjuisia synteettisiä makromolekyylejä, joiden ketjussa on toistuvia amidiryhmiä, joista vähintään 85 prosenttia on liittynyt alifaattisiin tai sykloalifaattisiin ketjun osiin
31	aramidi	suoraketjuisia synteettisiä makromolekyylejä, jotka ovat muodostuneet aromaattisista ryhmistä, joiden välillä on amidi- ja imididoksia, joista vähintään 85 prosenttia on sitoutunut suoraan kahteen aromaattiseen renkaaseen ja joissa mahdollisesti esiintyvien imididoksien lukumäärä ei ylitä amididoksien lukumäärää
32	polyimidi	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjussa on toistuvia imidiosia
33	lyocell	selluloosamuuntokuitu, joka on valmistettu johdannaisia muodostamatta liuotinmenetelmällä ja kehrumenetelmällä, jossa käytetään orgaanisia liuottimia (orgaanisten kemikaalien ja veden seos)
34	polylaktidi	kuitu, joka on muodostunut lineaarisista makromolekyyleistä, joiden ketjussa on vähintään 85 massaprosenttia luonnossa esiintyvistä sokereista peräisin olevia maitohappoesteriysiköitä, ja jonka sulamislämpötila on vähintään 135 °C
35	polyesteri	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa on vähintään 85 massaprosenttia jonkin diolin ja tereftaalihapon esteriä

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Numero	Nimitys	Kuidun kuvaus
36	polyeteeni	alifaattisen tyydyttyneen ei-substituoidun hiilivedyn suoraketjuisia makromolekyylejä
37	polypropeeni	alifaattisen tyydyttyneen hiilivedyn suoraketjuisia makromolekyylejä, joissa joka toisella hiiliatomilla on metyyliisivuketju isotaktisessa asennossa ja joissa muita sivuketjuja ei ole
38	polyurea	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa toistuu ureyleeniryhmä NH—CO—NH
39	polyuretaani	suoraketjuisia makromolekyylejä, joiden ketjuissa toistuu uretaaniryhmä
40	vinylaali	suoraketjuisia makromolekyylejä, jotka ovat muodostuneet eriasteisesti asetaloidusta polyvinyylialkoholista
41	trivinyyli	akrylinitriilin, klooratun vinyylimonomerin sekä jonkin kolmannen vinyylimonomerin muodostama terpolymeeri, jossa yhdenkään komponentin osuus ei ole 50 prosenttia kokonaisuudesta
42	elastodieeni	elastomeerikuitu, joka koostuu joko luonnollisesta tai synteettisestä polyisopreenista tai joka on saatu polymeroimalla yhtä tai useampaa dieeniä joko yhden tai useamman vinylyhdisteen kanssa tai ilman sitä ja joka palautuu nopeasti alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty kolminkertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi
43	elastaani	elastomeerikuitu, joka sisältää vähintään 85 massaprosenttia segmentoitua polyuretaania ja joka palautuu nopeasti alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty kolminkertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi
44	tekstiililasi	lasista koostuva kuitu
45	kuituaineen valmistusainetta kuvaava nimitys kuidun koostuessa esimerkiksi metallista (metalloidut kuidut), asbestista, paperista, joko yhdessä "lanka-" tai "kuitu-" sanojen kanssa tai ilman niitä	erilaisista tai uusista muista kuin edellä mainituista aineista valmistettuja kuituja
46	elastomultiesteri	kahden tai useamman kemiallisesti erillisen suoraketjuisen makromolekyylin vuorovaikutuksesta kahdessa tai useammassa erillisessä olomuodossa (mikään näistä ei ylitä 85:tä massaprosenttia) muodostunut kuitu, joka sisältää hallitsevina funktionaalisina yksikköinä esteriryhmiä (vähintään 85 prosenttia) ja joka sopivan käsittelyn jälkeen palautuu nopeasti ja merkittävästi alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty puoltoistakertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi
47	elasto-olefiini	kuitu, joka koostuu vähintään 95-prosenttisesti (massaltaan) osittain silloitetuista makromolekyyleistä, jotka sisältävät etyleeniä ja vähintään yhtä muuta olefiinia, ja palautuu nopeasti ja merkittävästi alkuperäiseen pituuteensa, kun se on venytetty puoltoistakertaiseen pituuteensa ja päästetty vapaaksi
48	melamiini	kuitu, joka koostuu massaltaan vähintään 85-prosenttisesti melamiinijohdannaisia sisältävistä silloitetuista makromolekyyleistä

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE II

UUTTA **TEKSTIILIKUITUNIMITYSTÄ** KOSKEVALTA TEKNISETÄ TIEDOSTOLTA EDELLYTETTÄVÄT
VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

(6 artikla)

Teknisen tiedoston, joka koskee liitteeseen I tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti sisällytettäväksi ehdotettavaa uutta **tekstiilikuitunimitystä**, on sisällettävä vähintään seuraavat tiedot:

— Kuidulle ehdotettu nimi

Ehdotetun nimen on viitattava kemialliseen koostumukseen ja annettava tarvittaessa tietoa kuidun ominaisuuksista. Ehdotetun nimen on oltava vapaasti käytettävissä, eikä se saa viitata valmistajaan.

— Kuidulle ehdotettu määritelmä

Uuden kuidun määritelmässä mainitut ominaisuudet kuten esimerkiksi joustavuus on voitava tarkistaa koemenetelmin, jotka on selvitettävä teknisessä tiedostossa ja siihen liitetyissä analyysien koetuloksissa.

— Kuidun tunnistet: kemiallinen kaava, erot olemassa oleviin kuituihin nähden ja tarvittaessa yksityiskohtaiset tiedot kuten sulamispiste, tiheys, taitekerroin, palo-ominaisuudet ja FTIR-spektri.

— Ehdotettu massalisä

— Riittävän kehittyneet tunnistus- ja kvantifointimenetelmät sekä testaustuloksiin perustuvat tiedot

Hakijan on arvioitava tämän asetuksen liitteessä VIII luetteloitujen menetelmien käyttömahdollisuus verrattaessa uuden kuidun todennäköisimpiä kaupallisia sekoitteita muihin kuituihin ja ehdotettava vähintään yhtä kyseisistä menetelmistä. Niiden menetelmien osalta, joissa kuitua voidaan käsitellä liukenemattomana komponenttina, hakijan on arvioitava uuden kuidun massakorjauskertoimet. Hakemukseen on liitettävä kaikki testaustuloksiin perustuvat tiedot.

Jos tässä asetuksessa luetellut menetelmät eivät sovellu, hakijan on perusteltava tämä asianmukaisesti ja ehdotettava uutta menetelmää.

Hakemuksen on sisällettävä kaikki ehdotettuja menetelmiä koskevat testaustuloksiin perustuvat tiedot. Tiedostossa on selvitettävä menetelmien tarkkuus, luotettavuus ja toistettavuus.

— **Tulokset testeistä, joissa on asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti arvioitu uuden kuidun mahdollisesti aiheuttamia allergisia reaktioita tai muita haittoja ihmisen terveydelle.**

— Lisätietoja hakemuksen tueksi: tuotantoprosessi, merkitys kuluttajalle.

— Valmistajan tai sen edustajan on toimitettava edustavia näytteitä uudesta puhtaasta kuitukomponentista ja asianmukaisesta kuitusekoitteesta, jotta komission pyynnöstä ehdotetut tunnistus- ja kvantifointimenetelmät voidaan validoida.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE III

8 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT NIMITYKSET

- bulgariaksi: "необработена вълна"
 - espanjaksi: "lana virgen" tai "lana de esquilado"
 - tšekiksi: "strižní vlna"
 - tanskaksi: "ren, ny uld"
 - saksaksi: "Schurwolle"
 - viroksi: "uus vill"
 - iiriksi: "olann lomra"
 - kreikaksi: "παρθένο μαλλι"
 - englanniksi: "fleece wool" tai "virgin wool"
 - ranskaksi: "laine vierge" tai "laine de tonte"
 - italiaksi: "lana vergine" tai "lana di tosa"
 - latviaksi: "pirmlietojuma vilna" tai "cirptā vilna"
 - liettuaksi: "natūralioji vilna"
 - unkariksi: "élőgyapjú"
 - maltaksi: "suf verġni"
 - hollanniksi: "scheerwol"
 - puolaksi: "żywa wełna"
 - portugaliksi: "lã virgem"
 - romaniaksi: "lână virgină"
 - slovakiksi: "strižná vlna"
 - sloveeniksi: "runska volna"
 - suomeksi: "uusi villa"
 - ruotsiksi: "ren ull".
-

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE IV

ERITYISMÄÄRÄYKSET TIETTYJEN TUOTTEIDEN MERKITSEMISESTÄ

(15 artikla)

Tuote	Tuoteselosteita koskevat säännökset
1. Seuraavat liivituotteet: a) rintaliivit b) korsetit c) korseletit	Kuitukoostumus on osoitettava selosteessa selvittämällä koko tuotteen koostumus tai jäljempänä lueteltujen osien koostumukset joko yhdessä tai erikseen kuppi- ja selkäosan ulko- ja sisäpuolinen kangas tukiosat edessä, takana ja sivuilla kuppiosan ulko- ja sisäpuolinen kangas, tukiosat edessä, takana ja sivuilla
2. Muut edellä luettelemattomat liivituotteet	Kuitukoostumus on osoitettava selosteessa selvittämällä koko tuotteen koostumus tai tuotteen eri osien koostumus joko yhdessä tai erikseen. Osia, joiden osuus on vähemmän kuin 10 prosenttia tuotteen kokonaispainosta, ei tarvitse merkitä selosteeseen.
3. Kaikki liivituotteet	Edellä tarkoitettujen liivituotteiden eri osat on merkittävä selosteeseen siten, että loppukuluttaja näkee vaivattomasti, mihin tuotteen osaan selosteen tiedot viittaavat.
4. Etsipainetut tekstiilituotteet	Kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta siten, että pohjakankaan ja etsipainettujen osien koostumus ilmoitetaan erikseen. Myös osien nimitykset on mainittava.
5. Kirjailut tekstiilituotteet	Kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta ja voidaan ilmoittaa siten, että pohjakankaan ja kirjailtujen osien koostumus ilmoitetaan erikseen. Myös osien nimitykset on mainittava. Seloste on pakollinen vain sellaisista kirjailuista osista, jotka edustavat vähintään 10:tä prosenttia tuotteen pinta-alasta.
6. Sellaisinaan kuluttajia varten markkinoilla saataville asetettavat ytimeistä ja kuoriosasta koostuvat langat	Kuitukoostumus on ilmoitettava koko tuotteen osalta ja voidaan ilmoittaa siten, että ytimen ja kuoriosan koostumus ilmoitetaan erikseen. Myös osien nimitykset on mainittava.
7. Sametti- ja plyysitekstiilit sekä samettia tai plyysiä muistuttavat tekstiilit	Kuitukoostumus on annettava koko tuotteesta ja, jos nämä tuotteet muodostuvat erillisestä pohjakankaasta ja eri kuitulajia olevasta kulutuspinnoista, siten että niiden kuitusäälöt ilmoitetaan erikseen. Myös osien nimitykset on mainittava.
8. Lattianpäällysteet ja matot, joiden pohjakangas ja kulutuspinna koostuvat eri kuiduista	Voidaan mainita vain kulutuspinnan kuitusäältä. Myös kulutuspinnan nimitys on mainittava.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE V

TUOTTEET, JOISSA SELOSTE TAI MERKINTÄ EI OLE PAKOLLINEN

(16 artiklan 2 kohta)

1. Paidan hihkannattimet
2. Kellojen tekstiilirannekkeet
3. Etiketit ja merkit
4. Pehmusetut tekstiilimateriaalia olevat patalaput
5. Kahvipannun myssyt
6. Tee pannun myssyt
7. Hihansuojat
8. Muut kuin tekoturkispuuhkat
9. Tekokukat
10. Neulatyyny
11. Painetut kanavakankaat
12. Pohja- ja aluskankaissa ja kovikkeissa käytettävät tekstiilituotteet
-
13. Käytetyt ommellut tekstiilituotteet, kun ne on ilmoitettu sellaisiksi
14. Säärystimet
15. Käytetyt ja sellaisina myytävät pakkaukset
-
16. Kankaiset pehmeät laukut ja satulatarvikkeet
17. Kankaiset matkustustarvikkeet
18. Käsillä kirjailut, valmiit tai viimeistelemättömät seinävaatteet ja niiden valmistukseen tarvittava materiaali, myös näiden seinävaatteiden valmistukseen tarkoitettujen erikseen myytävien kirjailulangat
19. Vetoketjut
20. Tekstiilipäällysteiset napit ja soljet
21. Tekstiilistä valmistetut kirjankannet
-

Tiistai 18. toukokuuta 2010

22. Kenkien kankaiset osat, lukuun ottamatta lämminvuoria
 23. Useista osista koostuvat pikkuliinat, joiden pinta-ala on enintään 500 cm²
 24. Patalaput ja uunikintaat
 25. Kananmunan lämmittimet
 26. Meikkipussit
 27. Kankaiset tupakkamassit
 28. Kankaiset silmälasit, savuke- ja sikari-, sytytin- ja kampakotelot
 29. Suojavarusteet urheilukäyttöä varten, hansikkaita lukuun ottamatta
 30. Peseytymistarvikelaukut
 31. Kengänpuhdistusvälinelaukut
 32. Hautaustarvikkeet
 33. Kertakäyttötuotteet, lukuun ottamatta vanuja
 34. Tekstiilituotteet, joihin sovelletaan Euroopan farmakopealuettelon sääntöjä niihin viitaten, lääkinnälliseen ja ortopediseen käyttöön tarkoitetut muut kuin kertakäyttösiteet sekä ortopediset tekstiilituotteet yleensä
 35. Tekstiilituotteet, myös liitteessä VI olevassa 12 kohdassa tarkoitetut köydet, narut ja sidelangat, joita käytetään tavallisesti
 - a) tavaroiden valmistukseen ja jalostukseen tarvittavien laitteiden osina
 - b) osina koneissa, laitteistoissa (esimerkiksi lämmitys, ilmastointi, valaistus), kodinkoneissa ja muissa laitteissa, autoissa ja muissa ajoneuvoissa, myös niiden toiminnan ja kunnon ylläpidossa sekä varusteena, lukuun ottamatta suojapeitteitä ja tekstiilistä valmistettuja erikseen myytäviä moottoriajoneuvojen lisävarusteita.
 36. Suojaa ja turvallisuutta parantavat tekstiilituotteet, kuten turvavyöt, laskuvarjot, pelastusliivit, pelastuskouru, palontorjuntavälineet, luodinkestävät liivit, erityiset suojavaatteet (esimerkiksi suojaus tulta, kemiallisia aineita ja muita turvallisuutta vaarantavia tekijöitä vastaan)
 37. Ilmakannatteiset rakenteet (esimerkiksi urheiluhallit, näyttelykatokset tai varastotilat), jos näiden tuotteiden suorituskyvystä ja teknisistä eritelmistä annetaan yksityiskohtaisia tietoja
 38. Purjeet
 39. Eläinten vaatteet
 40. Liput ja viirit
-

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE VI

TUOTTEET, JOISSA AINOASTAAN YHTEISSELOSTE TAI YHTEISMERKINTÄ ON PAKOLLINEN

(16 artiklan 3 kohta)

1. Lattianpyyhkimet
2. Siivousrievut
3. Reunukset ja koristeet
4. Punoskoristeet
5. Vyöt
6. Olkaimet
7. Miesten sukkanauhat ja naisten sukkanauhat
8. Kengän- ja saapastennauhat
9. Nauhat
10. Kuminauhat
11. Uudet ja sellaisina myytävät pakkaukset
12. Pakkausnaru tai maatalouskäyttöön tarkoitettu naru; köydet, sidelangat ja narut, paitsi liitteessä V olevassa 35 kohdassa tarkoitettut tuotteet ⁽¹⁾
13. Pikkuliinat
14. Nenäliinat
15. Nutturaverkot ja hiusverkot
16. Lasten solmiot ja rusetit
17. Leukalaput; pesukintaat ja kasvoliinat
18. Pieninä erinä myytävät ompelu-, parsin- ja kirjailulangat, joiden nettopaino on enintään 1 g
19. Verhojen, pimennysverhojen ja kaihdinten nauhat

⁽¹⁾ Tässä kohdassa tarkoitettujen ja leikattuina myytävien tuotteiden yhteiselosteen on oltava rullassa. Tässä kohdassa tarkoitettuihin köysiin ja naruihin kuuluvat myös vuoristokiipeilyssä ja vesiuheilussa käytettävät köydet.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE VII

OSAT, JOITA EI OTETA HUOMIOON KUITUJEN PROSENTTIOSUUDEN MÄÄRITTELYSSÄ

(17 artikla)

Tuote	Osat, joita ei huomioida
a) Kaikki tekstiilituotteet	i) muuta kuin tekstiiliä olevat osat, hulpiot, selosteet ja merkit, reunukset ja sen kaltaiset osat, jotka eivät ole olennainen osa tuotetta, tekstiilipäällysteiset napit ja soljet, lisätarvikkeet, koristeet, nauhat, kumilangat ja -nauhat, jotka on liitetty tuotteen tiettyihin kohtiin ii) rasvat, sideaineet, kuormitusaineet, liisterit, kyllästysaineet, väri- ja painatusaineet ja muut tekstiilien viimeistysaineet
b) Lattianpäällysteet ja matot	kaikki osat kulutus pintaa lukuun ottamatta
c) Verhoilukankaat	side- ja täyteloimet ja -kuteet, jotka eivät ole osa kulutus pintaa
d) Seinäverhot ja verhot	side- ja täyteloimet ja -kuteet, jotka eivät ole osa kankaan päällyspuolta
e) Sukat	sukkien suussa käytettävät venykkeet sekä varvas- ja kanta-päävahvikkeet
f) Sukkahousut	vyötärövenykkeet sekä varvas- ja kanta-päävahvikkeet
g) Muut kuin b–f kohdassa tarkoitetut tekstiilituotteet	pohja- ja aluskankaat, kovikkeet ja vahvisteet, väliliinat ja tukikankaat, neule- ja tikkauslangat, jolleivät ne korvaa kankaan loimea ja/tai kudetta, täytteet, joilla ei ole eristystarkoitusta, sekä, jollei 14 artiklan 1 kohdassa säädetystä muuta johdu, vuorit Tässä säännöksessä: i) poistettavana pohjakankaana ei pidetä tekstiilituotteen kulutus pinnan pohjana olevaa materiaalia, kuten peitteiden ja kaksinkertaisten kankaiden pohjakudosta tai sametin, plyysin ja vastaavien tuotteiden pohjakudosta ii) ”kovikkeilla ja vahvisteilla” tarkoitetaan tiettyihin rajoitettuun tuotteen osiin lisättyjä lankoja tai materiaaleja, jotka vahvistavat tuotetta tai antavat sille jäykkyyttä tai paksuutta.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE VIII

KAHDEN JA KOLMEN TEKSTIILIKUIDUN SEKOITTEISIIN SOVELLETAVAT KVANTITATIIVISET ANALYYSIMENETELMÄT

1 LUKU

I Testi- ja analyysinäytteiden valmistaminen tekstiilituotteiden kuitukoostumuksen määrittämiseksi

1. SOVELTAMISALA

Tässä luvussa vahvistetaan menettelyt kooltaan kvantitatiivisten analyysien esikäsittelyyn sopivien (eli enintään 100 g painavien) näytteiden valmistamiseksi laboratorion kokonaisnäytteestä sekä analyysinäytteen ottamiseksi laboratorionäytteestä, joka on esikäsitelty muiden kuin kuituainesten poistamiseksi ⁽¹⁾.

2. MÄÄRITELMÄT

2.1 Tavaraerä: tavaramäärä, joka arvioidaan koetulossarjan perusteella. Tavaraerään voi kuulua esimerkiksi koko yhtä kangastoimitusta vastaava tavaramäärä, samasta loimituksesta kudottu kangaserä, lankaerä, raakakuitupaali tai -pääliiryhmä.

2.2 Laboratorion kokonaisnäyte: tavaraerän osa, joka on otettu niin, että se edustaa kokonaisuutta, ja toimitettu laboratorioon. Kokonaisnäytteen koko ja laatu valitaan niin, että se vastaa sopivasti tavaraerän vaihtelevuutta ja että sen laboratorioskäsitely on helppoa ⁽²⁾.

2.3 Laboratorionäyte: laboratorion kokonaisnäytteen osa, joka esikäsitellään muiden kuin kuituainesten poistamiseksi ja josta sitten otetaan analyysinäytteet analyysia varten. Laboratorionäytteen koko ja laatu valitaan niin, että se vastaa sopivasti laboratorion kokonaisnäytteen vaihtelevuutta ⁽³⁾.

2.4 Analyysinäyte: laboratorionäytteestä otettu materiaali, joka tarvitaan yksittäisen analyysituloksen saamiseksi.

3. PERIAATE

Laboratorion kokonaisnäytteestä otetaan sitä edustava laboratorionäyte.

Laboratorionäytteestä otetaan sitä edustavat analyysinäytteet.

4. NÄYTTEENOTTO IRTOKUIDUISTA

4.1 Yhdensuuntaistamattomat kuidut: laboratorionäyte otetaan erottamalla sattumanvaraisesti kuitutukkoja laboratorion kokonaisnäytteestä. Kun koko laboratorionäyte on otettu, se sekoitetaan huolellisesti laboratoriokarstalla ⁽⁴⁾. Harso tai sekoite, irralliset kuidut ja laitteeseen takertuneet kuidut esikäsitellään. Sen jälkeen otetaan analyysinäytteet harsosta, irtokuiduista ja laitteeseen takertuneista kuiduista niiden massoja vastaavassa suhteessa.

Jos esikäsitely ei vaikuta karstaharson muotoon, analyysinäytteet otetaan jäljempänä 4.2 kohdassa selostetulla tavalla. Jos esikäsitely sotkee harson, analyysinäytteet valitaan poimimalla esikäsitelystä näytteestä vähintään 16 pientä sopivankokoista ja keskenään suunnilleen samankokoista kuitutukkoa, jotka yhdistetään.

4.2 Yhdensuuntaistetut kuidut (karstaharsot, hahtuvat, esilangat): laboratorion kokonaisnäytteestä sattumanvaraisesti otetuista kappaleista leikataan poikittain vähintään kymmenen palaa, joista kukin painaa noin 1 gramman. Näin saatu laboratorionäyte esikäsitellään. Sen jälkeen palat yhdistetään asettamalla ne vieretysten ja valmistetaan analyysinäyte leikkaamalla poikittain ja valitsemalla yksi osa jokaisesta kymmenestä palasta.

⁽¹⁾ Esikäsitely voi kohdistua myös suoraan analyysinäytteisiin.

⁽²⁾ Ommeltujen tuotteiden osalta, ks. 7 jakso.

⁽³⁾ Ks. 1 kohta.

⁽⁴⁾ Laboratoriokarsta voidaan korvata kuitusekoittimella, tai kuidut voidaan sekoittaa "tukko ja poisto" -menetelmällä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

5. NÄYTTEENOTTO LANGOISTA

5.1 Puolatut tai vyyhdetyt langat: käytetään kaikkia laboratorion kokonaisnäytteeseen kuuluvia puolia.

Jokaisesta puolasta otetaan sopivan mittaiset, yhtäjaksoiset ja samanpituiset erät joko kerimällä vyyhdeksi yhtä monta kierrosta vyyhdinpuulla tai jollain muulla tavalla ⁽¹⁾. Langat yhdistetään rinnakkain yhdeksi vyyhdeksi tai köydeksi ja varmistetaan, että vyyhti tai köysi koostuu jokaisesta puolasta kerityistä yhtä pitkistä lankaeristä.

Näin saatu laboratorionäyte esikäsitellään.

Analyysinäytteet otetaan leikkaamalla vyyhdestä tai köydestä kimppu yhtä pitkiä lankoja unohtamatta yhtään vyyhteen tai köyteen kuuluvaa lankaa.

Jos t on langan tex -arvo ja n on laboratorion kokonaisnäytteen puolien lukumäärä, kustakin puolasta on otettava lanka, jonka pituus on $10^6/nt$ cm, jotta saataisiin aikaan 10 g painava näyte.

Jos $nt:n$ arvo on suuri, toisin sanoen enemmän kuin 2 000, voidaan valmistaa isompi vyyhti ja leikata se poikki kahdesta kohdasta niin että saadaan sopivan painoinen köysi. Köysimäisen näytteen päät sidotaan asianmukaisesti ennen esikäsitelyä ja analyysinäytteet otetaan riittävän kaukaa sitomiskohdista.

5.2 Loimilangat: otetaan laboratorionäyte leikkaamalla loimen päästä vähintään 20 cm:n pituinen pala, jossa ovat mukana kaikki loimilangat lukuun ottamatta hulpiolankoja, jotka heitetään pois. Kimppu sidotaan toisesta päästään. Jos näyte on niin suuri, että sitä ei voi esikäsitellä yhdellä kertaa, se jaetaan kahteen tai useampaan osaan, joista kukin sidotaan esikäsitelyä varten ja yhdistetään sen jälkeen kun ne on esikäsitelty erikseen. Laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte leikkaamalla sopivan pituinen pala riittävän kaukaa sitomiskohdasta ja unohtamatta yhtään langoista. Jos loimessa on N lankaa, jonka tex -arvo on t , 1 g painavan koepalan pituus on $10^5/Nt$ cm.

6. NÄYTTEENOTTO KANKAISTA

6.1 Laboratorion kokonaisnäyte koostuu yhdestä kangasta edustavasta palasta.

Kokonaisnäytteestä leikataan halkaisijan suuntainen, nurkasta toiseen ulottuva kaistale ja hulpiot poistetaan. Tämä kaistale muodostaa laboratorionäytteen. Jotta näytteen massa olisi x grammaa, kaistaleen pinta-alan on oltava $x10^4/G$ cm²,

jossa G on kankaan massa g/m².

Kaistale esikäsitellään ja leikataan poikittaissuunnassa neljään yhtä suureen osaan, jotka asetetaan päällekkäin. Näin valmistellun materiaalin jostakin osasta otetaan analyysinäytteet leikkaamalla kerrosten lävitse niin että jokaisessa analyysinäytteessä on yhtä pitkä kappale jokaista kerrosta.

Jos kankaassa on kudottu kuvio, laboratorionäytteen leveys mitattuna loimen suuntaan ei saa olla pienempi kuin kuvion loimiraportti. Jos tämä edellytys ei täyty ilman että näytteestä tulee liian suuri esikäsiteltäväksi yhdellä kertaa, se on leikattava yhtä suuriin osiin, jotka esikäsitellään erikseen, minkä jälkeen osat asetetaan päällekkäin ennen analyysinäytteiden ottamista varoen kuitenkin, että kuvion vastaavat osat eivät osu päällekkäin.

6.2 Laboratorion kokonaisnäyte koostuu useista paloista.

Jokainen pala käsitellään edellä 6.1 kohdassa selostetulla tavalla ja kukin tulos ilmoitetaan erikseen.

7. NÄYTTEENOTTO OMMELLUISTA TAI VALMIISTA TEKSTIILITUOTTEISTA

Laboratorion kokonaisnäyte koostuu tavallisesti valmiista tekstiilituotteesta tai sitä edustavasta osasta.

Määritetään tarvittaessa näytteen niiden osien prosenttiosuus, joiden kuitusisältö ei ole sama, ja tarkastetaan yhdenmukaisuus 14 artiklan säännösten kanssa.

⁽¹⁾ Jos puolat voidaan asettaa sopivaan telineeseen, niistä voidaan kehä vyyhdet samanaikaisesti.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Otetaan edustava laboratorionäyte ommellun tai valmiin tuotteen siitä osasta, jonka koostumus on ilmoitettava selosteessa. Jos tuotteessa on useita selosteita, edustavat laboratorionäytteet otetaan jokaista selostetta vastaavasta osasta.

Jos tuote, jonka koostumus on määriteltävä, ei ole yhtenäinen, voi olla tarpeen valita laboratoriotestinäytteet tuotteen kustakin osasta ja määrittää eri osien suhteelliset osuudet koko kyseisestä tuotteesta.

Tämän jälkeen lasketaan prosenttiosuudet ottaen huomioon näytteiksi valittujen kappaleiden suhteelliset osuudet.

Näytteet esikäsitellään.

Esikäsitellyistä laboratorionäytteistä otetaan edustavat analyysinäytteet.

II Johdanto tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivisiin analyysimenetelmiin

Tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiiviset analyysimenetelmät perustuvat kahteen päämenetelmään: käsin tehtävään kuitujen erotteluun ja kemiallisesti suoritettavaan kuitujen erotteluun.

Käsin erotteluun perustuva menetelmä on valittava aina, kun se on mahdollista, koska sillä saadaan yleensä tarkempia tuloksia kuin kemiallisella menetelmällä. Käsin tehtävää erottelua voidaan soveltaa kaikkiin tekstiilituotteisiin, joissa kuidut eivät muodosta homogeenista sekoitetta, kuten esimerkiksi lankoihin, jotka koostuvat useista osista, jotka puolestaan koostuvat yhdestä ainoasta kuitulajista, tai kankaisiin, joissa loimen muodostava lanka on eri lajia kuin kuteen lanka, tai purettavissa olevaan neulokseen, joka koostuu erilaisista langoista.

Tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiiviset kemialliset analyysimenetelmät perustuvat yleensä sekoitteen yksittäisten komponenttien valikoivaan liuottamiseen. Kun yksi komponenteista on poistettu, liukenematon jäännös punnitaan ja liuenneen komponentin osuus lasketaan massahäviön perusteella. Tässä liitteen ensimmäisessä osassa esitetään menetelmästä yleisluonteisia tietoja, jotka ovat voimassa kaikkien tässä liitteessä käsitelyjen kuitusekoitteiden osalta niiden koostumuksesta riippumatta. Tätä osaa on siten käytettävä yhdessä sitä seuraavien jaksojen kanssa, joissa käsitellään tiettyihin kuitusekoitteisiin sovellettavia yksityiskohtaisia menetelmiä. Eräät kemialliset analyysit saattavat perustua muuhun kuin valikoivan liuottamisen periaatteeseen. Tarkemmat yksityiskohdat esitetään tällöin kyseistä menetelmää käsittelevässä jaksossa.

Valmistusprosessissa olevat sekoitteet ja jossain määrin myös valmiit tekstiilit voivat sisältää luonnollisia tai jalostuksen helpottamiseksi lisättyjä ei-kuituaineita, kuten rasvoja, vahoja, liistereitä tai vesiliukoisia aineita. Nämä ei-kuituaineet on poistettava ennen analyysia. Tästä syystä liitteessä on kuvaus myös menetelmästä, jolla poistetaan öljyt, rasvat, vahat ja veteen liukenevat tuotteet.

Lisäksi tekstiilit saattavat sisältää hartseja ja muita aineita, joilla pyritään antamaan tuotteelle tiettyjä ominaisuuksia. Nämä aineet, poikkeustapauksissa myös värit, voivat muuttaa reagenssin vaikutusta liukeneviin komponentteihin, ja/tai ne saattavat liueta joko osittain tai kokonaan. Tällaiset lisäaineet saattavat näin ollen aiheuttaa virheitä, joten ne on poistettava ennen näytteen analysointia. Jos niiden poistaminen on mahdotonta, tässä liitteessä selostettuja kvantitatiivisia kemiallisia analyysimenetelmiä ei voi käyttää.

Värjättyissä kuiduissa esiintyvää väriainetta pidetään kuidun olennaisena osana eikä sitä poisteta.

Analyysit perustuvat sekoitteen vedettömään massaun, jonka määrittämistä varten tarvittava menetelmä selostetaan erikseen.

Tulokset saadaan soveltamalla kunkin kuidun vedettömään massaun sovittuja massalisiä, jotka esitetään tämän asetuksen liitteessä IX.

Sekoitteessa esiintyvät kuidut on tunnistettava ennen analyysiin ryhtymistä. Tietyissä kemiallisissa menetelmissä sekoitteen liukenematon komponenttikin saattaa osaksi liueta reagenssiin, jota käytetään liukenevan komponentin tai (liukenevien komponenttien) liuottamiseen.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Menetelmiin on valittu mikäli mahdollista reagensseja, joiden vaikutus liukenemattomiin kuituihin on vähäinen tai olematon. Jos on tiedossa, että analyysin aikana tapahtuu massahäviötä, tulokset on korjattava; tätä varten on annettu korjauskertoimet. Kertoimet on määritetty useissa eri laboratorioissa tehdyissä kokeissa testaamalla esikäsitellyssä puhdistettuja kuituja analyysimenetelmän mukaisella reagenssilla.

Korjauskertoimet koskevat vain vahingoittumattomia kuituja, joten laskutoimituksissa saatetaan tarvita useita kertoimia, jos kuidut ovat vahingoittuneet ennen jalostusprosessia tai sen aikana. Esitetyt menetelmät koskevat yksittäisiä määrittäyksiä.

Sekä käsin tehtyyn erotteluun perustuvaa menetelmää että kemiallisen erottelun menetelmää käytettäessä on tehtävä ainakin kaksi määrittystä eri analyysinäytteille.

Epävarmoissa tapauksissa on suositeltavaa turvautua vaihtoehtoihin menetelmiin ja liuottaa ensin pois se komponentti, joka muodostaa varsinaisessa menetelmässä liukenemattoman jäännöksen, jos tämä on teknisesti mahdollista.

2 LUKU

Tiettyjen kahden tekstiilikuitulajin sekoitteiden kvantitatiiviset analyysimenetelmät

I Yleistietoja tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivisesta kemiallisesta analyysistä

I.1 Tarkoitus ja soveltamisala

Kuidut, joiden analyysiin kukin menetelmä soveltuu, määräytyvät menetelmän soveltamisalan mukaan.

I.2 Periaate

Kun sekoitteen komponentit on tunnistettu, sekoitteesta poistetaan ensin sopivalla esikäsitteilyllä ei-kuituaineet ja sen jälkeen toinen komponenteista yleensä soveltamalla valikoivaa liuottamista⁽¹⁾. Liukenematon jäännös punnitaan ja liuenneen komponentin osuus lasketaan massahäviön perusteella. On suositeltavaa liuottaa se kuitu, jonka osuus sekoitteessa on suurempi, jos tämä ei aiheuta teknisiä ongelmia, jolloin jäljelle jää se kuitu, jonka osuus sekoitteessa on vähäisempi.

I.3 Tarvikkeet

I.3.1 Laitteet

I.3.1.1 Lasisuodattimia ja punnituslaseja, joihin suodattimet mahtuvat, tai muita välineitä, joilla päästään samanlaisiin tuloksiin.

I.3.1.2 Imupullo

I.3.1.3 Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena

I.3.1.4 Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, kuivauslämpötila 105 ± 3 °C

I.3.1.5 Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g

I.3.1.6 Soxhlet-uuttolaite tai välineitä, joilla saadaan samanlaiset tulokset

I.3.2 Reagenssit

I.3.2.1 Toistotislattu petroleetteri, jonka kiehumispiste on 40–60 °C

I.3.2.2 Muut reagenssit mainitaan kullekin menetelmälle omistetussa jaksossa. Kaikkien käytettävien reagenssien tulisi olla kemiallisesti puhtaita.

⁽¹⁾ Menetelmä 12 on poikkeus. Se perustuu toisen komponentin olennaisen rakenne-elementin määrittämiseen.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

I.3.2.3 Tislattu tai ionivaihdedettu vesi

I.3.2.4 Asetoni

I.3.2.5 Ortofosforihappo

I.3.2.6 Urea

I.3.2.7 Natriumbikarbonaatti

Kaikkien käytettävien reagenssien on oltava kemiallisesti puhtaita.

I.4 Ilmastointi ja testausolosuhteet

Koska määritetään vedettömiä massoja, ei ole tarpeen ilmastoida näytteitä eikä tehdä analyysejä vakioilmassa.

I.5 Laboratorionäyte

Laboratorion toimitetusta erästä otetaan edustava laboratorionäyte, jonka koko on riittävä kaikkien tarvittavien, vähintään 1 gramman painoisten analyysinäytteiden saamiseksi.

I.6 Näytteen esikäsittely ⁽¹⁾

Jos näyte sisältää ainetta, jota ei oteta huomioon prosenttiosuukien laskelmissa (katso tämän asetuksen 17 artikla), se on ennen koetta poistettava sopivalla menetelmällä, joka ei vaikuta kuitukomponentteihin.

Tätä tarkoitusta varten ei-kuituaineet, jotka liukenevat petrolieetteriin tai veteen, poistetaan käsittelemällä ilma-kuivaa näytettä Soxhlet-uuttolaitteessa petrolieetterissä tunnin ajan, vähintään kuusi uutokiertoa tunnissa. Petrolieetterin annetaan haihtua näytteestä, jota liotetaan sen jälkeen tunnin ajan huoneenlämpöisessä vedessä ja sitten toisen tunnin ajan vedessä, jonka lämpötila on 65 ± 5 °C, välillä sekoittaen. Veden ja näytteen seossuhteen on oltava 100:1. Ylimääräinen vesi poistetaan näytteestä pusertamalla, imulla tai linkoamalla, ja näyte kuivataan ilmakuivaksi.

Kun on kyse elasto-olefiinista tai kuitusekoitteista, jotka sisältävät elasto-olefiinia ja muita kuituja (villaa, eläin-karvaa, silkkiä, puuvillaa, pellavaa, hamppua, juuttia, manillaa, espartoa, kookoskuitua, genistaa, ramia, sisalia, kuproa, modaalia, proteiinia, viskoosia, akryyilia, polyamidia, nailonia, polyesteriä tai elastomultiesteriä), edellä kuvattua menettelyä on hieman muutettava siten, että petrolieetteri korvataan asetonilla.

Kun on kyse kuitusekoitteista, jotka sisältävät elasto-olefiinia ja asetaattia, esikäsittelynä sovelletaan seuraavassa kuvattavaa menettelyä. Näytettä liotetaan 10 minuutin ajan 80 °C:n liuoksessa, joka sisältää 25 g/l 50-prosenttista ortofosforihappoa ja 50 g/l ureaa. Veden ja näytteen seossuhteen on oltava 100:1. Näyte pestään vedellä, annetaan valua, pestään 0,1-prosenttisellä natriumbikarbonaattiliuoksella ja lopuksi huolellisesti vedellä.

Jos muita kuin kuituaineita ei voida poistaa petrolieetterillä ja vedellä, edellä selostettu vesikäsittely on korvattava muulla sopivalla käsittelyllä, joka ei aiheuta olennaisia muutoksia minkään kuitukomponentin ainekseen. Eräiden valkaisemattomien luonnon kasvukuitujen osalta (kuten juutti ja kookos) on kuitenkin huomattava, että normaali petrolieetteri- ja vesikäsittely ei poista kaikkia luonnollisia ei-kuituaineita. Tästä huolimatta näytteelle ei tehdä lisäkäsittelyä, ellei näyte sisällä viimeisteitä, jotka ovat sekä petrolieetteriin että veteen liukenemattomia.

Näytteen esikäsittelymenetelmät on selvitettävä tutkimusselosteissa yksityiskohtaisesti.

⁽¹⁾ Ks. 1.1 luku.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

I.7 Suoritusmenetelmä

I.7.1 Yleiset ohjeet

I.7.1.1 Kuivaus

Kaikki kuivaukset suoritetaan ilmankierrolla varustetussa lämpökaapissa, jonka ovea ei avata kuivauksen aikana; kuivausaika on vähintään 4 ja enintään 16 tuntia ja lämpötila 105 ± 3 °C. Jos kuivaus kestää alle 14 tuntia, massan vakioituminen on tarkastettava punnitsemalla näyte. Massan katsotaan vakioituneen, jos sen muutos 60 minuutin lisäkuivatuksen jälkeen on alle 0,05 prosenttia.

Lasisuodattimien, punnituslasien, näytteiden ja jäännösten käsittelyä paljain käsin kuivauksen, jäähdytyksen ja punnituksen yhteydessä tulee välttää.

Näytteet kuivataan punnituslasissa, lasin kansi erillään lasin vieressä. Kuivauksen jälkeen, ennen lämpökaapistatottamista, punnituslasi suljetaan kannella, minkä jälkeen se siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Punnituslasiin asetettu lasisuodatin ja punnituslasin erillään oleva kansi kuivataan lämpökaapissa. Kuivauksen jälkeen punnituslasi suljetaan ja siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Jos analyysissä käytetään lasisuodattimen asemasta muuta välinettä, se kuivataan lämpökaapissa niin, että on mahdollista määrittää kuitujen kuiva massa ilman häviötä.

I.7.1.2 Jäähdytys

Kaikki jäähdytystoimet suoritetaan eksikkaattorissa, joka on sijoitettu vaa'an viereen. Jäähdytyksen on kestettävä riittävän kauan niin että punnituslasit jäähtyvät kokonaan, aina vähintään kaksi tuntia.

I.7.1.3 Punnitus

Jäähdytyksen jälkeen punnituslasi punnitaan kahden minuutin kuluessa siitä kun se on otettu eksikkaattorista. Punnitus suoritetaan 0,0002 gramman tarkkuudella.

I.7.2 Menettely

Esikäsitellystä näytteestä otetaan analyysinäyte, jonka massa on vähintään 1 gramma. Langat tai kangas leikataan noin 10 mm:n mittaisiksi helposti hajoaviksi kappaleiksi. Analyysinäyte kuivataan punnituslasissa, jäähdytetään eksikkaattorissa ja punnitaan. Analyysinäyte siirretään kyseistä **unionin** menetelmää koskevassa jaksossa määritettyyn lasiastiaan, punnituslasi punnitaan heti uudestaan ja näytteen vedetön massa lasketaan erotuksena. Analyysia täydennetään kyseistä menetelmää koskevassa jaksossa selostetulla tavalla. Jäännös tutkitaan mikroskoopilla ja tarkastetaan, että liukeneva kuitu on käsittelyssä hävinnyt kokonaan.

I.8 Laskeminen ja tulosten ilmaiseminen

Liukenemattoman komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaisuudesta. Liukenevan komponentin prosenttiosuus saadaan erotuksena. Tulokset lasketaan puhtaiden, kuivien kuitujen massojen perusteella käyttämällä (a) sovittuja massalisiä ja (b) korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon ainehäviö esikäsitelyn ja analyysin aikana. Laskemisessa sovelletaan I.8.2 kohdassa esitettyä kaavaa.

I.8.1 Puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsitelyn aikana tapahtunutta kuitujen massahäviötä

$$P_1\% = \frac{100 \text{ rd}}{m}$$

jossa

P_1 % on puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin prosenttiosuus,

m on kuivan analyysinäytteen massaprocentti esikäsitelyn jälkeen,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

r on jäännöksen kuiva massa,

d on korjauskerroin, jolla otetaan huomioon reagenssiin liukenemattoman komponentin massahäviö analyysin aikana. d:n arvot annetaan kutakin menetelmää kuvaavan jakson yhteydessä.

d:n arvot ovat tietenkin normaaliarvoja, jotka koskevat kemiallisesti vahingoittumattomia kuituja.

I.8.2 Liukenemattoman komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen käyttämällä sovituita massalisiä ja mahdollisia korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon esikäsitelyssä tapahtuva massahäviö.

$$P_{1A}\% = \frac{100 P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right)}{P_1 \left(1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \right) + (100 - P_1) \left(1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \right)}$$

jossa

P_{1A} % on liukenemattoman komponentin prosenttiosuus, kun laskennassa käytetään sovituita massalisiä ja otetaan huomioon esikäsitelyssä tapahtuva massahäviö.

P_1 on puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin prosenttiosuus laskettuna I.8.1 kohdassa esitettyllä kaavalla.

a_1 on liukenemattoman komponentin sovituita massalisiä (ks. liite IX).

a_2 on liukenevan komponentin sovituita massalisiä (ks. liite IX).

b_1 on liukenemattoman komponentin prosentuaalinen häviö esikäsitelyssä.

b_2 on liukenevan komponentin prosentuaalinen häviö esikäsitelyssä.

Toisen komponentin prosenttiosuus on $P_{2A}\% = 100 - P_{1A}\%$.

Jos analyysinäytteelle on tehty muu kuin tavanomainen esikäsitely, b_1 :n ja b_2 :n arvot on määritettävä suorittamalla kummallekin puhtaalle kuitukomponentille analyysissä käytettävä esikäsitely. Puhtailla kuiduilla tarkoitetaan kuituja, joista on poistettu kaikki ei-kuituaineet lukuun ottamatta sellaisia aineita, joita ne sisältävät normaalisti (luonnostaan tai valmistusmenetelmän takia) siinä tilassa (valkaisemattomana tai valkaistuna), jossa ne ovat analysoitavassa tuotteessa.

Jos käytettävissä ei ole analysoitavassa tuotteessa olevia kuitulajeja erikseen puhtaina, on sovellettava b_1 :n ja b_2 :n keskiarvoja, jotka on saatu testeissä puhtailla kuiduilla, jotka ovat samantapaisia kuin analysoitavassa sekoitteessa.

Jos analysoitavan materiaalin esikäsitely tehdään normaalisti petrolieetterillä ja vedellä, korjauskertoimia b_1 ja b_2 ei tavallisesti tarvitse ottaa huomioon, ellei kyseessä ole valkaisematon puuvilla, valkaisematon pellava tai valkaisematon hampuu, jolloin esikäsitelyn massahäviöksi oletetaan 4 prosenttia ja polypropeenin massahäviöksi 1 prosentti.

Muiden kuitujen yhteydessä esikäsitelyssä tapahtuvaa massahäviötä ei ole tapana ottaa huomioon.

II Käsin tehtävään erotteluun perustuva kanvatitatiivinen analyysimenetelmä

II.1 Soveltamisala

Selostettu menetelmä sopii kaikentyyppisten tekstiilikuitujen analysointiin, jos kuidut eivät ole homogeenisesti sekoittuneet toisiinsa ja ne voidaan erotella käsin.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

II.2 Periaate

Kun sekoitteen komponentit on tunnistettu, sekoitteesta poistetaan sopivalla esikäsitteilyllä ei-kuituaineet, kuidut erotellaan käsin, kuivataan ja punnitaan niin, että voidaan laskea kunkin kuidun prosenttiosuus sekoitteessa.

II.3 Laitteet

II.3.1 Punnituslasi tai vastaava laite, jolla saadaan samat tulokset.

II.3.2 Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena

II.3.3 Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, kuivauslämpötila $105 \pm 3 \text{ }^\circ\text{C}$

II.3.4 Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g

II.3.5 Soxhlet-uuttolaite tai muu väline, jolla saadaan samat tulokset

II.3.6 Neula

II.3.7 Kierremittari tai vastaava laite

II.4 Reagenssit

II.4.1 Toistotislattu petrolieetteri, kiehumispiste $40\text{--}60 \text{ }^\circ\text{C}$

II.4.2 Tislattu tai ionivaihdedettu vesi

II.5 Ilmastointi ja testausolosuhteet

Katso I.4.

II.6 Laboratorionäyte

Katso I.5.

II.7 Näytteen esikäsitteily

Katso I.6.

II.8 Menettely

II.8.1 Langan analyysi

Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jonka massa on vähintään 1 g. Jos lanka on erittäin ohutta, analyysi voidaan tehdä vähintään 30 m:n pituisella langalla sen massasta riippumatta.

Lanka leikataan sopivan mittaisiksi pätkiksi ja kuitulajit erotellaan toisistaan käyttäen neulaa ja tarpeen vaatiessa kierremittaria. Näin erotellut kuitulajit asetetaan esipunnittuihin punnituslaseihin ja kuivataan $105 \pm 3 \text{ }^\circ\text{C}$:n lämpötilassa, kunnes saadaan I.7.1 ja I.7.2 kohdassa esitetty vakioitunut massa.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

II.8.2 Kankaan analyysi

Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jossa ei ole hulpiota ja jonka massa on vähintään 1 g. Näytteen reunat leikataan tarkasti loimen tai kuteen lankojen suuntaisesti tai neuloksia analysoidessa rivien ja vakojen suuntaisesti. Eri kuitulajit erotetaan, asetetaan esipunnittuihin punnituslaseihin ja käsitellään II.8.1 kohdassa selostetulla tavalla.

II.9 Laskeminen ja tulosten ilmaiseminen

Kunkin komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaismassasta. Tulokset lasketaan puhtaasta kuivasta massasta käyttämällä (a) sovittuja massalisiä ja (b) korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon massahäviö esikäsitelyn aikana.

II.9.1 Puhtaan ja kuivan liukenemattoman komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsitelyn aikana tapahtunutta kuitujen massahäviötä:

$$P_1\% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2} = \frac{100}{1 + \frac{m_2}{m_1}}$$

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin prosenttiosuus.

m_1 on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin massa.

m_2 on puhtaan ja kuivan toisen komponentin massa.

II.9.2 Kunkin komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen käyttämällä sovittuja massalisiä ja mahdollisia korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon esikäsitelyssä tapahtuva massahäviö, selostetaan 1.8.2 kohdassa.

III.1 Menetelmien tarkkuus

Kunkin menetelmän kohdalla ilmoitettu tarkkuus liittyy kyseisen menetelmän toistettavuuteen.

Toistettavuus on menetelmän luotettavuutta, toisin sanoen eri laboratorioissa tai eri aikoina työskentelevien analysoijien saamien koetulosten yhdenmukaisuus silloin kun kukin analysoijista käyttää samaa menetelmää ja samaa tasa-aineista sekoitetta.

Toistettavuus esitetään tulosten varmuusrajoina todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Näin ollen kahdessa eri laboratorioissa tehtyjen analyysisarjojen tuloksen erotus ylittää rajat vain viidessä tapauksessa sadasta, kun menetelmää on sovellettu tavanomaisella ja oikealla tavalla samoihin tasa-aineisiin sekoitteisiin.

III.2 Koeseloste

III.2.1 Todetaan, että analyysi on suoritettu kyseisen menetelmän mukaisesti.

III.2.2 Annetaan erityisistä esikäsitelyistä yksityiskohtaiset tiedot (ks. I.6).

III.2.3 Esitetään yksittäiset tulokset sekä aritmeettinen keskiarvo yhden desimaalin tarkkuudella.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

IV Erityismenetelmät

TIIVISTELMÄTAULUKKO

Mene-telmä	Soveltamisala		Reagenssi
	Liukeneva komponentti	Liukenematon komponentti	
1.	asettaatti	tietyt muut kuidut	asetoni
2.	tietyt proteiinikuidut	tietyt muut kuidut	hypokloriitti
3.	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla, elasto-olefiini tai melamiini	muurahaishappo ja sinkkikloridi
4.	polyamidi tai nailon	tietyt muut kuidut	muurahaishappo, 80 massa-%
5.	asettaatti	triasetaatti, elasto-olefiini tai melamiini	bentsyylialkoholi
6.	triasetaatti tai polylaktidi	tietyt muut kuidut	dikloorimetaani
7.	tietyt selluloosakuidut	polyesteri, elastomultiesteri tai elasto-olefiini	rikkihappo, 75 massa-%
8.	akryylit, tietyt modakryylit tai tietyt klorokuidut	tietyt muut kuidut	dimetyyliformamidi
9.	tietyt klorokuidut	tietyt muut kuidut	riikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 tilavuus-%
10.	asettaatti	tietyt klorokuidut, elasto-olefiini tai melamiini	jäätikka
11.	silkki	villa, karva, elasto-olefiini tai melamiini	rikkihappo, 75 massa-%
12.	juutti	tietyt eläinkuidut	typpipitoisuusmenetelmä
13.	polypropeeni	tietyt muut kuidut	ksyleeni
14.	tietyt muut kuidut	klorokuidut (vinylikloridin homopolymeereihin pohjautuvat), elasto-olefiini tai melamiini	väkevoity rikkihappo
15.	klorokuidut, tietyt modakryylit, tietyt elastaanit, asetaatit, triasetaatit	tietyt muut kuidut	sykloheksanooni
16.	melamiini	puuvilla tai aramidi	kuuma muurahaishappo, 90 massa-%

MENETELMÄ N:o 1

ASETAATTI JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Asetonimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19)

ja

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), pellava (7), hamppu (8), juutti (9), manilla (10), esparto (11), kookoskuidut (12), genista (13), rami (14), sisali (15), kupro (21), modaali (22), proteiini (23), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), elastomultiesteri (46), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Tämä menetelmä ei missään tapauksessa sovellu pinnaltaan deasetyloidulle asetaatille.

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä asetoniin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

Vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloja, joissa on hiottu lasitulppa

3.2 Reagenssi

Asetoni

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n vetoiseen lasitulpalliseen erlenmeyerpulloon ja lisätään 100 ml asetonia näytegrammaa kohti, ravistetaan pulloa ja annetaan sen seistä huoneenlämmössä 30 minuuttia sekoittaen aika ajoin, minkä jälkeen neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen.

Sama käsittely toistetaan vielä kahdesti (kaikkiaan kolme uuttokertaa), mutta kummallakin kerralla vain 15 minuutin ajan niin että asetonikäsittelyn kokonaisaika on yksi tunti. Jäännös kaadetaan lasisuodattimeen. Jäännös pestään lasisuodattimessa asetonilla ja imetään kuivaksi. Suodatin täytetään uudestaan asetonilla, jonka annetaan valua omalla painollaan, ilman imua.

Lopuksi suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka $d = 1,01$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 2**TIETYT PROTEIINIKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT**

(Hypokloriittimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituainesten poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. tietyt proteiinikuidut, erityisesti villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4) tai proteiini (23)

ja

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. puuvilla (5), kupro (21), viskoosi (25), akryyli (26), klorokuidut (27), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), polypropeeni (37), elastaani (43), tekstiililasi (44), elastomultiesteri (46), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Jos sekoite sisältää erilaisia proteiinikuituja, menetelmällä saadaan vain niiden yhteismäärä, ei kunkin määrää erikseen.

2. PERIAATE

Proteiinikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä hypokloriittiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan proteiinikuidun prosenttiosuus saadaan erotuksena.

Hypokloriittiliuoksen valmistukseen voidaan käyttää joko litium- tai natriumhypokloriittia.

Litiumhypokloriittia suositellaan silloin kun analyysien määrä on vähäinen tai niiden väli pitkä. Syynä tähän on, että kiinteän litiumhypokloriitin hypokloriittipitoisuus säilyy periaatteessa muuttumattomana toisin kuin natriumhypokloriitin. Jos hypokloriittipitoisuus tunnetaan, sitä ei tarvitse tarkistaa jodometrisesti jokaista analyysia varten erikseen, vaan analyysissa voidaan käyttää tiettyä tarkoin punnittua litiumhypokloriittimäärää.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

- i) erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa, tilavuus 250 ml
- ii) termostaatti, jonka lämpötila voidaan säätää 20 ± 2 °C:een.

3.2 Reagenssit

i) hypokloriittireagenssi

a) litiumhypokloriittiliuos

Analyysia varten juuri valmistettu liuos sisältää 35 (± 2) g/l aktiiviklooria (noin 1 M), johon lisätään 5 ($\pm 0,5$) g/l aiemmin liuotettua natriumhydroksidia. Liuos valmistetaan siten, että 100 g litiumhypokloriittia, joka sisältää 35 prosenttia aktiiviklooria (tai 115 g litiumhypokloriittia, joka sisältää 30 prosenttia aktiiviklooria) liuotetaan noin 700 millilitraan tislattua vettä, minkä jälkeen lisätään 5 g natriumhydroksidia, joka on liuotettu noin 200 millilitraan tislattua vettä. Vettä lisätään, kunnes liuosta on yksi litra. Tuoretta liuosta ei tarvitse tarkistaa jodometrisesti.

b) natriumhypokloriittiliuos

Analyysia varten valmistettu tuore liuos sisältää 35 (± 2) g/l aktiiviklooria (noin 1 M), johon lisätään 5 ($\pm 0,5$) g/l aiemmin liuotettua natriumhydroksidia.

Liuoksen aktiiviklooripitoisuus täytyy tarkistaa jodometrisesti ennen jokaista analyysia.

ii) etikkahappo, laimennettu liuos

Laimennetaan 5 ml jäätikkää vedellä 1 litraksi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti: Noin 1 g:n näyte ja noin 100 ml hypokloriittiliuosta (litium- tai natriumhypokloriittia) sekoitetaan 250 ml:n pullossa, jota ravistellaan näytteen kastumisen tehostamiseksi.

Tämän jälkeen pulloa pidetään termostaatissa 20 °C:n lämpötilassa 40 minuutin ajan ja seosta hämmennetään jatkuvasti tai säännöllisin väliajoin. Koska villan liukeneminen on eksotermineen prosessi, reaktiolämpö on johdettava pois. Liukenemattomien kuitujen alkava liukeneminen voi muutoin aiheuttaa huomattavia virheitä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Pullon sisältö suodatetaan 40 minuutin kuluttua punnitun lasisuodattimen läpi ja pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdellaan suodattimeen hypokloriittireagenssilla. Suodatin imetään kuivaksi ja jäännökset pestään peräkkäin vedellä, laimennetulla jäätikalla ja lopuksi vedellä siten että suodatin imetään tyhjäksi aina nesteen lisäyksen jälkeen. Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan.

Lopuksi suodatin imetään kuivaksi ja kuivataan jäännöksineen. Jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00 paitsi puuvillan ja viskoosi-, modaali- ja melamiinikuitujen osalta $d = 1,01$ ja valkaisuamattoman puuvillan osalta $d = 1,03$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 3**VISKOOSI, KUPRO TAI TIETYT MODAALILAJIT JA PUUVILLA**

(Muurahaishappo-sinkkikloridimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. viskoosi (25) tai kupro (21), mukaan lukien tietyt modaalityypit (22),

ja

2. puuvilla (5), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Jos sekoitteessa todetaan olevan modaalikuitua, sen liukeneminen reagenssiin on tarkistettava ennakoita.

Tätä menetelmää ei voi soveltaa sekoitteisiin, joiden puuvilla on vahingoittunut kemiallisesti, eikä silloin, kun viskoosi tai kupro on muuttunut epätäydellisesti liukenevaksi joidenkin väri- tai viimeistelyaineiden vaikutuksesta, joita ei voida poistaa kokonaan.

2. PERIAATE

Viskoosi-, kupro- tai modaalikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä muurahaishappo- ja sinkkikloridireagenssiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan viskoosin, kupron tai modaalin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

i) vähintään 200 ml:n vetoisia erlenmeyerpulloja, joissa on hiottu lasitulppa

ii) laite, jossa pullot voi säilyttää 40 ± 2 °C:n lämpötilassa.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3.2 Reagenssit

- i) liuos, joka sisältää 20 g sulatettua vedetöntä sinkkikloridia ja 68 g vedetöntä muurahaishappoa ja joka on laimennettu vedellä 100 g:ksi (toisin sanoen 20 massaosaa sulatettua vedetöntä sinkkikloridia ja 80 massaosaa muurahaishappoa, jonka väkevyyden on 85 massaprosenttia).

Huom:

Tässä yhteydessä on syytä kiinnittää huomiota I.3.2.2 kohtaan, jossa säädetään, että kaikkien reagenssien on oltava kemiallisesti puhtaita. Lisäksi on tärkeää käyttää vain sulatettua vedetöntä sinkkikloridia.

- ii) ammoniumhydroksidiliuos: 20 ml väkevöityä ammoniakiliuosta (tiheys 0,880 g/ml) laimennetaan vedellä yhdeksi litraksi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti: Näyte pannaan välittömästi pulloon, joka on esilämmitetty 40 °C:n lämpötilaan. Näytegrammaa kohti lisätään 100 ml muurahaishapon ja sinkkikloridin seosta, joka on esilämmitetty 40 °C:n lämpötilaan. Pullo suljetaan ja sitä ravistetaan voimakkaasti. Pullo sisältöineen säilytetään kahden ja puolen tunnin ajan 40 °C:n lämpötilassa ravistaen tunnin väliajoin.

Pullon sisältö kaadetaan punnittuun lasisuodattimeen ja pullossa mahdollisesti olevat kuidut siirretään suodattimeen reagenssin avulla. Huuhdellaan käyttämällä 20 ml reagenssia.

Suodatin ja jäännös pestään 40-asteisella vedellä. Kuitujäännös huuhdellaan noin 100 milligrammalla kylmää ammoniakiliuosta (3.2.ii) varmistaen, että jäännös on kokonaan upoksissa liuoksessa 10 minuuttia. Huuhdellaan sitten huolellisesti kylmällä vedellä.

Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan.

Lopuksi suodattimesta imetään jäljellä oleva neste, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on puuvillan osalta 1,02, melamiinin osalta 1,01 ja elasto-olefiinin osalta 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 2 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 4

POLYAMIDI TAI NAILON JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Massaltaan 80-prosenttisen muurahaishapon menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. polyamidi tai nailon (30)

ja

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. villa (1), eläinakarva (2 ja 3), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), klorokuitu (27), polyesteri (35), polypropeeni (37), tekstiililasi (44), elastomultiesteri (46), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Kuten edellä on sanottu, menetelmä soveltuu myös villasekoitteille, mutta jos villan osuus on yli 25 prosenttia, on käytettävä menetelmää N:o 2 (villan liuottaminen alkaliseen natriumhypokloriittiin).

2. PERIAATE

Polyamidikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä muurahaishappoon. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan polyamidin tai nailonin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSsit (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

Lasitulpalla varustettu, vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo

3.2 Reagenssit

- i) Muurahaishappo (80 massa-%, tiheys 20 °C:ssa 1,186). Laimennetaan 880 ml massaltaan 90-prosenttista muurahaishappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 1,204) vedellä yhdeksi litraksi. Vaihtoehtoisesti laimennetaan 780 ml massaltaan 98–100-prosenttista muurahaishappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 1,220) vedellä yhdeksi litraksi.

Väkevyyt ei ole kriittinen välillä massaltaan 77–83-prosenttista muurahaishappoa.

- ii) Laimennettu ammoniakkiuos: Laimennetaan 80 ml väkevöityä ammoniakkiuosta (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 0,880) vedellä yhdeksi litraksi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti: Näyte pannaan vähintään 200 ml:n pulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml muurahaishappoa. Pullo suljetaan ja sitä ravistetaan näytteen kastelemiseksi. Annetaan seistä 15 minuuttia huoneenlämmössä ravistellen aika ajoin. Pullon sisältö kaadetaan punnittuun lasisuodattimeen, loput kuidut siirretään suodattimeen huuhtelemalla pullo pienellä määrällä muurahaishappoa.

Pullo imetään kuivaksi ja jäännös pestään suodattimessa käyttämällä järjestyksessä muurahaishappoa, kuumaa vettä, laimennettua ammoniakkiä ja lopuksi kylmää vettä; suodatin imetään kuivaksi jokaisen vaiheen jälkeen. Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan.

Lopuksi suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka d = 1,01.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

MENETELMÄ N:o 5

ASETAATTI JA TRIASETAATTI

(Bentsyylialkoholimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

— asetaatti (19)

ja

— triasettaatti (24), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä bentsyylialkoholiin 52 ± 2 °C:n lämpötilassa.

Jäänös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäänöksen massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1. Laitteet

i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa

ii) mekaaninen sekoitin

iii) termostaatilla varustettu lämpöhaude tai muu laite, jolla pullo voidaan pitää 52 ± 2 °C:n lämpötilassa.

3.2. Reagenssit

i) bentsyylialkoholi

ii) etyylialkoholi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n pulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml bentsyylialkoholia. Pullo suljetaan ja asetetaan sekoittimeen niin, että se on 52 ± 2 -asteisen veden peitossa, minkä jälkeen sitä ravistetaan tässä lämpötilassa 20 minuutin ajan.

(Mekaanisen sekoittimen käytön sijaan pulloa voidaan ravistella voimakkaasti käsin.)

Neste dekantoidaan punnitun lasisuodattimen läpi. Pulloon lisätään uusi annos bentsyylialkoholia ja ravistetaan uudelleen 52 ± 2 asteen lämpötilassa kaksikymmentä minuuttia.

Dekantoidaan suodattimeen. Sama toistetaan kolmannen kerran.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Lopuksi neste ja jäännös kaadetaan suodattimeen. Pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdotaan mukaan lisäämällä uusi annos 52 ± 2 -asteista bentsyylialkoholia. Suodatin imetään kuivaksi.

Kuidut siirretään pulloon, huuhdellaan etyylialkoholilla, ravistetaan käsin ja dekantoidaan lasisuodattimeen.

Huuhtelu toistetaan kahdesti tai kolmasti. Jäännös siirretään suodattimeen ja imetään kuivaksi. Suodatin sisältöineen kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin $d:n$ arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka $d = 1,01$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 6**TRIASETAATTI JA TIETYT MUUT KUIDUT**

(Dikloorimetaanimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. triasettaatti (24) tai polylaktidi (34)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), tekstiililasi (44), elastomultiesteri (46), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Huom.

Tietyissä viimeistyksissä osittain hydrolysoituneet triasettaattikuidut eivät enää liukene kokonaan reagenssiin. Tällöin menetelmä ei ole käyttökelpoinen.

2. PERIAATE

Triasettaatti- tai polylaktidikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä dikloorimetaanisiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan triasettaatin tai polylaktidin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

lasitulpalla varustettu, vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo

3.2 Reagenssi

dikloorimetaani (metyleenikloridi).

Tiistai 18. toukokuuta 2010

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml dikloorimetaania, pullo suljetaan ja sitä ravistetaan kymmenen minuutin väliajoin näytteen kastelemiseksi kunnolla ja annetaan sitten seistä 30 minuuttia huoneenlämmössä ravistaen säännöllisin väliajoin. Neste dekantoidaan punnitun lasisuodattimen läpi. Pullossa olevaan jäännökseen lisätään 60 ml dikloorimetaania, ravistetaan käsin ja pullon sisältö kaadetaan lasisuodattimeen. Pulloon jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä annoksella dikloorimetaania. Ylimääräinen neste poistetaan imulla, suodatin täytetään uudestaan dikloorimetaanilla ja nesteen annetaan valua omalla painollaan.

Lopuksi ylimääräinen neste poistetaan imulla, jonka jälkeen jäännös käsitellään kiehuvalle vedelle kaiken liuottimen poistamiseksi, imetään kuivaksi, lasisuodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi polyesterin, elastomultiesterin, elasto-olefiinin ja melamiinin osalta, joilla d:n arvo on 1,01.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 7

TIETYT SELLULOOSAKUIDUT JA POLYESTERI

(Massaltaan 75-prosenttisen rikkihapon menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. puuvilla (5), pellava (7), hamppu (8), rami (14), kupro (21), modaali (22) tai viskoosi (25)

ja

2. polyesteri (35), elastomultiesteri (46) tai elasto-olefiini (47).

2. PERIAATE

Selluloosakuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä massaltaan 75-prosenttiseen rikkihappoon. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivien selluloosakuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

i) vähintään 500 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa

ii) termostaatilla varustettu lämmitys-laite tai muu väline, jolla pullo voidaan pitää 50 ± 5 °C:n lämpötilassa.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3.2 Reagenssit

- i) rikkihappo, jonka väkevyyden on 75 ± 2 massa-%.

Valmistetaan lisäämällä varovasti ja jäädyttämällä 700 ml rikkihappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84) 350 millilitraan tislattua vettä.

Kun liuos on jäähtynyt huonelämpötilaan, se laimennetaan vedellä yhdeksi litraksi.

- ii) laimennettu ammoniakkiliuos

Laimennetaan 80 ml ammoniakkiliuosta (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 0,88) vedellä yhdeksi litraksi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 500 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, ja näytegrammaa kohti lisätään 200 ml 75-prosenttista rikkihappoa, pullo suljetaan ja sitä ravistetaan varovasti näytteen kastelemiseksi kunnolla.

Pullo pidetään tunnin ajan 50 ± 5 °C:n lämpötilassa ravistaen säännöllisesti noin 10 minuutin väliajoin. Pullon sisältö suodatetaan punnitun lasisuodattimen läpi imun avulla. Pulloon jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä määrällä 75-prosenttista rikkihappoa. Suodatin imetään kuivaksi ja suodattimessa oleva jäännös pestään ensimmäisen kerran täyttämällä suodatin tuoreella rikkihappoannoksella. Imua ei käytetä, ennen kuin happo on valunut omalla painollaan.

Jäännös pestään peräkkäin useaan kertaan kylmällä vedellä, kaksi kertaa laimennetulla ammoniakkiliuoksella, sitten perusteellisesti kylmällä vedellä ja suodatin imetään kuivaksi jokaisen lisäyksen jälkeen. Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan. Lopuksi poistetaan loput nesteet imulla, suodatin sisältöneen kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 8

AKRYYLIT, TIETYT MODAKRYYLIT TAI TIETYT KLOOROKUIDUT JA ERÄÄT MUUT KUIDUT

(Dimetyyliformamidimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituainesten poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. akryylit (26), tietyt modakryylit (29) tai tietyt klorokuidut (27) ⁽¹⁾

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), elastomultiesteri (46), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

Menetelmä soveltuu myös akryylikuuduille ja tietyille modakryylikuuduille, jotka on värjätty esimetallidivareilla väreillä, mutta ei jälkikromiväreillä värjättyille kuuduille.

⁽¹⁾ Modakryyliin ja klorokuitujen liukenevuus reagenssiin on testattava ennen varsinaista analyysia.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. PERIAATE

Akryylikuidut, modakryylikuidut tai klorokuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä kiehuvaan vesihauteessa olevaan dimetyyliformamidiin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivien akryyli-, modakryyli- tai klorokuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa

ii) kiehuva vesihaude.

3.2 Reagenssi

Dimetyyliformamidi (kiehumispiste 153 ± 1 °C), joka sisältää korkeintaan 0,1 prosenttia vettä

Reagenssi on myrkyllistä, ja sen käsittely on syytä tehdä vetokaapissa.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisätään 80 ml dimetyyliformamidia, joka on esikuumennettu kiehuvaan vesihauteessa, tulppa suljetaan, pulloa ravistetaan niin että näyte kastuu perusteellisesti, ja pullon annetaan olla kiehuvaan vesihauteessa tunnin ajan. Tänä aikana pulloa sisältöineen ravistetaan varovasti käsin viisi kertaa.

Neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen, kuidut jätetään pulloon. Pulloon lisätään uudelleen 60 ml dimetyyliformamidia ja sitä lämmitetään vielä 30 minuutin ajan. Pulloa ravistetaan tänä aikana varovasti käsin kaksi kertaa.

Pullon sisältö kaadetaan lasisuodattimeen ja suodatetaan imulla.

Pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdellaan suodattimeen dimetyyliformamidilla. Suodatin imetään kuivaksi. Jäännös pestään 1 litralla kuumaa vettä, jonka lämpötila on 70–80 °C, siten että suodatin täytetään kokonaan joka pesukerralla.

Aina veden lisäyksen jälkeen imua käytetään lyhyesti, mutta ei ennen kuin vesi on valunut omalla painollaan. Jos pesuneste valuu liian hitaasti suodattimen läpi, voidaan käyttää kevyttä imua.

Lopuksi suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00, paitsi seuraavissa tapauksissa:

villa: 1,01

puuvilla: 1,01

kupro: 1,01

modaali: 1,01

Tiistai 18. toukokuuta 2010

polyesteri: 1,01

elastomultiesteri: 1,01

melamiini: 1,01

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 9**TIETYT KLOOROKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT**

(Rikkihiili/asetoni 55,5/44,5-menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. tietyt klorokuidut (27), varsinkin tietyt jälkiklooratut tai jälkiklooraamattomat polyvinyylidikloridit ⁽¹⁾

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), tekstiililasi (44), elastomultiesteri (46), tai melamiini (48).

Jos sekoitteen villa- tai silkipitoisuus on yli 25 prosenttia, on käytettävä menetelmää N:o 2.

Jos sekoitteessa on polyamidia tai nailonia yli 25 prosenttia, on käytettävä menetelmää N:o 4.

2. PERIAATE

Klorokuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä rikkihiileen ja asetonin atseotrooppiseen seokseen. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivien polyvinyylidikloridikuitujen prosenttiosuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa

ii) mekaaninen sekoitin

3.2 Reagenssit

i) rikkihiileen ja asetonin atseotrooppinen seos (55,5 tilavuusprosenttia rikkihiiltä ja 44,5 tilavuusprosenttia asetonina). Reagenssi on myrkyllistä, ja sen käsittely on syytä tehdä vetokaapissa.

ii) etyylialkoholi (92 tilavuus-%) tai metyylialkoholi.

⁽¹⁾ Klorokuitujen liukenevuus reagenssiin on testattava ennen varsinaista analyysia.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisättään 100 ml atseotrooppista seosta. Pullo suljetaan huolellisesti ja sitä ravistetaan huoneenlämmössä mekaanisesti tai voimakkaasti käsin 20 minuutin ajan.

Pinnalla oleva neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen.

Käsittely toistetaan käyttämällä 100 ml uutta reagenssia. Käsittelyä jatketaan, kunnes tipasta nestettä ei jää polymeerisakkaa nestettä kellolasilta haihdutettaessa. Jäännös siirretään lasisuodattimeen uuden reagenssierän avulla, neste poistetaan imulla, suodatin sisältöineen huuhdotaan käyttämällä ensin 20 ml alkoholia ja sitten kolme kertaa vettä. Pesunesteen annetaan valua omalla painollaan ja ylimääräinen neste poistetaan imulla. Suodatin sisältöineen kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

Huomautus:

Tietyt sekoitenäytteet, joiden klorokuitupitoisuus on suuri, kutistuvat voimakkaasti kuivauksen aikana, mikä hidastaa klorokuitujen liukenemistä.

Kutistuminen ei kuitenkaan estä klorokuitujen täydellistä liukenemistä.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka $d = 1,01$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 10

ASETAATTI JA TIETYT KLOOROKUIDUT

(Jäätikkamenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19)

ja

2. tietyt klorokuidut (27), varsinkin tietyt jälkiklooratut tai jälkiklooraamattomat polyvinyylikloridit, elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

2. PERIAATE

Asetaattikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä jäätikkaan. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Kuivan asetaatin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

- i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa
- ii) mekaaninen sekoitin

3.2 Reagenssi

Jäätikka (yli 99-prosenttinen). Tämä reagenssi on erittäin syövyttävää, ja sitä on käsiteltävä varoen.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa; näytegrammaa kohti lisätään 100 ml jäätikkoa. Pullo suljetaan huolellisesti ja sitä ravistetaan huoneenlämmössä mekaanisesti tai voimakkaasti käsin 20 minuutin ajan. Pinnalla oleva neste dekantoidaan punnittuun lasisuodattimeen. Käsittely toistetaan vielä kaksi kertaa käyttämällä 100 ml tuoretta reagenssia, jolloin käsittelykertoja tulee siis yhteensä kolme.

Jäännös siirretään lasisuodattimeen, neste poistetaan imulla, suodatin sisältöineen huuhdotaan käyttämällä ensin 50 ml jäätikkoa ja sitten kolme kertaa vettä. Pesunesteen annetaan valua omalla painollaan ennen kuin imua käytetään. Suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 11

SILKKI JA VILLA TAI KARVA

(Massaltaan 75-prosenttisen rikkihapon menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponenteina ovat

1. silkki (4)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), elasto-olefiini (47) tai melamiini (48).

2. PERIAATE

Silkikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä massaltaan 75-prosenttiseen rikkihappoon ⁽¹⁾.

Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Tarvittaessa kertoimilla korjattu massa esitetään prosentteina näytteen kuivasta massasta. Kuivan silkin prosenttiosuus saadaan erotuksena.

⁽¹⁾ Villisilkkiä kuten tussah eivät liukene kokonaan massaltaan 75-prosenttiseen rikkihappoon.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

lasitulpalla varustettu, vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo

3.2 Reagenssit

i) rikkihappo (75 ± 2 massa-%)

Valmistetaan lisäämällä varovasti ja jäähdyttäen 700 ml rikkihappoa (tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84) 350 millilitraan tislattua vettä.

Jäähdytetään huoneenlämpöön ja laimennetaan sitten vedellä yhden litran tilavuuteen.

ii) rikkihappo, laimennettu liuos: lisätään 100 ml rikkihappoa (tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84) hitaasti 1 900 millilitraan tislattua vettä.

iii) laimennettu ammoniakkiliuos: lisätään 200 ml väkevöityä ammoniakkia (tiheys 20 °C:n lämpötilassa 0,880) 1 000 millilitraan tislattua vettä.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpulloon, jossa on hiottu lasitulppa, näytegrammaa kohti lisätään 100 ml massaltaan 75-prosenttista rikkihappoa. Pullo suljetaan, sitä ravistetaan voimakkaasti ja jätetään 30 minuutiksi huoneenlämpöön. Ravistetaan uudestaan ja annetaan taas seistä 30 minuuttia.

Ravistetaan vielä kerran ja sisältö siirretään punnittuun lasisuodattimeen. Pulloon mahdollisesti jääneet kuidut siirretään huuhtomalla 75-prosenttisella rikkihapolla. Jäännös pestään suodattimessa käyttämällä ensin 50 ml laimennettua rikkihappoa, sitten 50 ml vettä ja lopuksi 50 ml laimennettua ammoniakkia. Kuidut jätetään joka kerta nestekosketukseen noin 10 minuutiksi ennen kuin imua käytetään. Lopuksi huuhdotaan vedellä jättäen kuidut vesikosketukseen noin 30 minuutiksi.

Suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 0,985 villan, 1,00 elasto-olefiinin ja 1,01 melamiinin osalta.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 12

JUUTTI JA TIETYT ELÄINKUIDUT

(Typpipitoisuuteen perustuva menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. juutti (9)

Tiistai 18. toukokuuta 2010

ja

2. tietyt eläinkuidut.

Eläinkuitukomponentit voivat muodostua karvoista (2 ja 3) tai villasta (1) tai näiden sekoituksesta. Tämä menetelmä ei sovi tekstiilisekoitteille, jotka sisältävät tyypipohjaisia muita kuin kuituaineita (kuten väri- tai viimeistysaineita).

2. PERIAATE

Määritetään sekoitteen typpipitoisuus ja lasketaan sen sekä molempien komponenttien tiedossa olevan tai oletetun typpipitoisuuden perusteella kummankin komponentin osuus sekoitteessa.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

- 3.1 Laitteet

- i) 200–300 ml:n vetoinen Kjeldahlin pullo
- ii) Kjeldahlin tisluslaite, jossa on vesihöyrytislus
- iii) titrauslaite, mittaustarkkuus 0,05 ml.

- 3.2 Reagenssit

- i) tolueni
- ii) metyylialkoholi
- iii) rikkihappo, suhteellinen tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84
- iv) kaliumsulfaatti
- v) seleenidioksidi
- vi) natriumhydroksidiliuos (400 g/l). Liuotetaan 400 g natriumhydroksidia 400–500 millilitraan vettä ja laimennetaan vedellä yhden litran tilavuuteen.
- vii) seosindikaattori. Liuotetaan 0,1 g metyylipunaista 95 millilitraan etyylialkoholia ja 5 millilitraan vettä, tähän lisätään liuos, jossa on 0,5 g bromikresolivihreätä liuotettuna 475 millilitraan etyylialkoholia ja 25 millilitraan vettä.
- viii) boorihappoliuos. Liuotetaan 20 g boorihappoa litraan vettä.
- ix) rikkihappo, 0,02N (standardiliuos).

4. NÄYTTEEN ESIKÄSITTELY

Yleisessä osassa selostetun esikäsitteilyn asemasta näyte käsitellään seuraavasti:

Ilmakuivattua näytettä uutetaan Soxhlet-uuttolaitteessa käyttämällä liuosta, jossa on yksi osa toluenia ja kolme osaa metanolia, neljän tunnin ajan, vähintään viisi uuttokierrosta tunnissa. Liuottimen annetaan haihtua näytteestä ilmaan ja loput jäänteet poistetaan lämpökaapissa 105 ± 3 °C:n lämpötilassa. Näytettä uutetaan vedellä (50 ml/näytegramma) keittämällä palautusjäähdyttimen alla 30 minuuttia. Suodatetaan, pannaan näyte takaisin pulloon ja uutto toistetaan samalla vesimäärällä. Suodatetaan, liikavesi poistetaan näytteestä puristamalla, imemällä tai linkoamalla, minkä jälkeen näyte kuivataan ilmakuivaksi.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Huomautus:

Toluenei ja metyylialkoholi ovat myrkyllisiä reagensseja, joiden käsittelyssä on noudatettava varovaisuutta.

5. TESTAUSMENETELMÄ

5.1 Yleiset ohjeet

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita näytteen ottamisesta, kuivauksesta ja punnituksesta.

5.2 Erityisohjeet

Näyte pannaan Kjeldahlin pulloon. Vähintään 1 gramman näytteelle lisätään seuraavassa järjestyksessä 2,5 g kaliumsulfaattia, 0,1–0,2 g seleenidioksidia ja 10 ml rikkihappoa (suhteellinen tiheys 1,84). Pulloa kuumennetaan, ensin varovasti, kunnes kaikki kuidut ovat tuhoutuneet, sitten voimakkaammin, kunnes liuksesta tulee kirkasta ja lähes väritöntä. Kuumentamista jatketaan vielä 15 minuuttia. Pullon annetaan jäähtyä, sisältö laimennetaan varovasti 10–20 millilitralla vettä, jäädytetään, siirretään sisältö kokonaisuudessaan 200 millilitran mittapulloon ja laimennetaan vedellä 200 millilitran analyysiliuokseksi. Kaadetaan noin 20 ml boorihappoliuosta 100 millilitran erlenmeyer-pulloon, joka asetetaan Kjeldahlin tisluslaitteen jäähdyttimen alle siten, että poistoputki jää juuri boorihappoliuoksen pinnan alapuolelle. Tislauspulloon siirretään tasan 10 ml analyysiliuosta, suppiloon kaadetaan vähintään 5 ml natriumhydroksiliuosta, tulppa poistetaan varovasti ja natriumhydroksiliuoksen annetaan valua omalla painollaan hitaasti kolviin. Jos uuttoliuos ja natriumhydroksiliuos pyrkivät muodostamaan kaksi erillistä kerrosta, ne yhdistetään sekoittamalla varovasti. Tislauspulloa kuumennetaan varovasti ja siihen johdetaan höyryä höyrykehittimestä. Erotetaan 20 ml tislettä, keräysastiaa lasketaan niin, että jäähdyttimen putken pää tulee noin 20 mm nesteen pinnan yläpuolelle ja tislataan vielä minuutin ajan. Putken pää huuhdotaan vedellä ja pesuneste kerätään keräysastiaan. Pullo poistetaan ja paikalle asetetaan toinen pullo, jossa on noin 10 ml boorihappoliuosta; lopuksi kerätään noin 10 ml tislettä.

Molemmat tisleet titrataan erikseen rikkihapolla (0,02 N) käyttämällä seosindikaattoria. Molempien tisleiden titrauksen tulokset merkitään muistiin. Jos jälkimmäisestä tisleannoksesta saatu tulos ylittää 0,2 ml, koe toistetaan ja tislauksen aloitetaan alusta käyttäen uutta erää uuttoliuosta.

Suoritetaan sokea koe, siis uutto ja tislauksen, käyttämällä pelkkiä reagensseja.

6. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

6.1 Typen prosenttiosuus kuivatusta näytteestä lasketaan seuraavasti:

$$A \% = \frac{28(V - b)N}{W}$$

jossa

A = typen prosenttiosuus kuivasta ja puhtaasta näytteestä,

V = titrauksessa käytetyn rikkihapon standardiliuoksen kokonaistilavuus millilitroina,

b = sokeassa kokeessa käytetyn rikkihapon kokonaistilavuus millilitroina,

N = rikkihapon väkevyys normaalisuutena,

W = näytteen kuiva massa grammoina.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- 6.2 Juutin typpipitoisuudeksi katsotaan 0,22 prosenttia ja eläinkuidun typpipitoisuudeksi 16,2 prosenttia, molemmat pitoisuudet kuivasta massasta laskettuina. Sekoitteen koostumus lasketaan seuraavalla kaavalla:

$$PA \% = \frac{A - 0,22}{16,2 - 0,22} \times 100$$

jossa

PA %= eläinkuitujen prosentiosuus puhtaasta ja kuivasta näytteestä.

7. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 13**POLYPROPEENIKUIDUT JA TIETYT MUUT KUIDUT**

(Ksyleenimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa muiden kuin kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. polypropeeni (37)

ja

2. villa (1), eläinkarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), asetaatti (19), kupro (21), modaali (22), triasettaatti (24), viskoosi (25), akryyli (26), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), tekstiililasi (44), elastomultiesteri (46) tai melamiini (48).

2. PERIAATE

Polypropeenikuidut liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä kiehuvaan ksyleeniin. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Polypropeenin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)**3.1 Laitteet**

- i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa
- ii) palautusjäähdytin, joka sopii korkean kiehumispisteen nesteiden käsittelyyn sekä edellä i alakohdassa tarkoitettuun erlenmeyerpulloon.

3.2 Reagenssi

Ksyleeni, tislautuvuus 137–142 °C:ssa.

Huomautus:

Ksyleeni on herkästi syttyvä aine, ja sen höyry on myrkyllistä. Sen käyttö edellyttää riittäviä varotoimenpiteitä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan erlenmeyerpulloon (3.1.i) ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml ksyleeniä (3.2). Pulloon kiinnitetään palautusjäähdytyn (3.1.ii), sisältö kuumennetaan kiehumispisteeseen ja pidetään kiehumispisteessä kolme minuuttia.

Kuuma neste dekantoidaan punnitun lasisuodattimen läpi (ks. huomautus 1). Sama toistetaan vielä kahdesti käyttämällä kummallakin kerralla 50 ml tuoretta liuotinta.

Pulloon jäänyt kuitu huuhdotaan ensin peräkkäin (kahdesti) käyttämällä 30 ml kiehuvaa ksyleeniä ja sitten (kahdesti) käyttämällä 75 ml petrolietteriä (yleisten ohjeiden 1.3.2.1 kohta). Toisen petrolietteripesun jälkeen pullon sisältö suodatetaan lasisuodattimen läpi, pulloon mahdollisesti jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä määrällä petrolietteriä ja liuoksen annetaan haihtua. Suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

Huomautus:

1. Lasisuodatin, jonka läpi ksyleeni dekantoidaan, on esilämmitettävä.
2. Kun kuitujäämät sisältävä pullo on käsitelty kiehuvalle ksyleenillä, se täytyy jäähdyttää ennen petrolietterin käyttöä.
3. Käsitelijää uhkaavan palo- ja myrkytysvaaran vähentämiseksi voidaan käyttää samat tulokset antavia, asianmukaisin menetelmin toimivia kuumauuttolaitteita ⁽¹⁾.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka $d = 1,01$.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

MENETELMÄ N:o 14

KLOROKUIDUT (VINYLIKLOORIDIN HOMOPOLYMEERIT) JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Väkevöidyn rikkihapon menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. klorokuidut (27), vinylikloridin homopolymeereihin pohjautuvat, jälkiklooratut tai jälkiklooraamattomat, elastolefiini (47)

ja

2. puuvilla (5), asetaatti (19), kupro (21), modaali (22), triasettaatti (24), viskoosi (25), tietyt akryylit (26), tietyt modakryylit (29), polyamidi tai nailon (30), polyesteri (35), elastomultiesteri (46) tai melamiini (48).

Kyseiset tietyt modakryylikuidut muodostavat kirkkaan liuoksen, kun ne upotetaan väkevöityyn rikkihappoon (tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84).

Tätä menetelmää voidaan käyttää menetelmien N:o 8 ja 9 asemesta.

⁽¹⁾ Ks. esim. julkaisussa "Melliand Textilberichte" 56 (1975) s. 643-645 kuvattu laite.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. PERIAATE

Muu kuin klorokuitu- tai elasto-olefiinikomponentti (toisin sanoen 1 kohdan 2 alakohdassa mainitut kuidut) liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä väkevöityyn rikkihappoon (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 1,84).

Klorokuidusta tai elasto-olefiinista koostuva jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Toisen komponentin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSsit (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

- i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa
- ii) päästään litistetty lasisauva.

3.2 Reagenssit

- i) väkevöitetty rikkihappo (suhteellinen tiheys 20 °C:n lämpötilassa 1,84)
- ii) laimennettu rikkihappo, massaltaan noin 50-prosenttinen.

Reagenssi valmistetaan varovasti lisäten ja jäädyttäen 400 ml rikkihappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 1,84) 500 millilitraan tislattua tai ionivaihdettua vettä. Jäähdytetään huoneenlämpöön ja laimennetaan vedellä yhden litran tilavuuteen.

- iii) laimennettu ammoniakkiliuos.

60 ml väkevöityä ammoniakkiliuosta (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa = 0,880) laimennetaan tislattulla vedellä yhden litran tilavuuteen.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan erlenmeyerpulloon (3.1.i) ja näytegrammaa kohti lisätään 100 ml rikkihappoa (3.2.i).

Pullon sisältö jätetään huoneenlämpöön 10 minuutiksi, minä aikana näytettä sekoitetaan aika ajoin lasisauvalla. Jos analyysi tehdään kudotusta tai neulotusta kankaasta, sitä puristetaan kevyesti pullon seinän ja lasisauvan välissä rikkihapon liuottaman materiaalin erottamiseksi.

Neste dekantoidaan punnitus lasisuodattimen läpi. Pulloon lisätään 100 ml tuoretta rikkihappoa (3.2.i) ja sama toistetaan. Pullon sisältö siirretään lasisuodattimeen ja pulloon jääneet kuidut siirretään suodattimeen lasisauvan avulla. Pullon seinämiin mahdollisesti liimautuneet kuidut huuhdotaan tarvittaessa ulos pienellä määrällä väkevöityä rikkihappoa (3.2.i). Suodatin imetään kuivaksi. Suodatinpullo tyhjennetään tai vaihdetaan puhtaaseen. Suodattimessa oleva jäännös pestään ensin 50-prosenttisellä rikkihappoliuoksella (3.2.ii), sitten yleisissä ohjeissa 1.3.2.3 kohdassa mainitulla tislattulla tai ionivaihdetulla vedellä, sen jälkeen ammoniakkiliuoksella (3.2.iii) ja lopuksi perusteellisesti tislattulla tai ionivaihdetulla vedellä. Lasisuodatin imetään kuivaksi kunkin pesukerran jälkeen. (Imua ei saa käyttää pesun aikana, vaan vasta kun neste on valunut itsestään pois.) Suodatin ja jäännös kuivataan, jäädytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Tällöin d:n arvo on 1,00 paitsi melamiinilla, jonka d = 1,01.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

MENETELMÄ N:o 15

KLOROKUIDUT, TIETYT MODAKRYYLIT, TIETYT ELASTAANIT, ASETAATIT, TRIASETAATIT JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Sykloheksanoonimenetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. asetaatti (19), triasetaatit (24), klorokuidut (27), tietyt modakryylit (29) tai tietyt elastaanit (43)

ja

2. villa (1), eläinakarva (2 ja 3), silkki (4), puuvilla (5), kupro (21), modaali (22), viskoosi (25), polyamidi tai nailon (30), akryyli (26), tekstiililasi (44) tai melamiini (48).

Jos sekoitteessa on modakryylejä tai elastaaneja, kuidun täydellinen liukeneminen reagenssiin on tarkistettava ennakolta.

Klorokuituja sisältävät sekoitteet voidaan analysoida myös käyttämällä menetelmiä N:o 9 tai 14.

2. PERIAATE

Asetaatti- ja triasetaatikuidut, klorokuidut, tietyt modakryylit ja tietyt elastaanit liuotetaan sykloheksanooniin punnitusta kuivasta massasta lämpötilassa, joka on lähellä kiehumispistettä. Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Klorokuidun, modakryylin, elastaanin, asetaatin ja triasetaatin osuus saadaan erotuksena.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

i) kuumauuttolaite, jota voidaan käyttää 4 jakson mukaisessa koemenetelmässä. (Ks. kuva: laite on muunnos julkaisussa Melliand Textilberichte 56 (1975) s. 643–645, kuvastusta laitteesta).

ii) lasisuodatin näytettä varten

iii) huokoinen levy (huokoisuusaste 1)

iv) palautusjäähdytin, joka sopii tislauspulloon

v) kuumennuslaite.

3.2 Reagenssit

i) sykloheksanooni, kiehumispiste 156 °C

ii) etyylialkoholi, 50 tilavuus-%.

Huom:

Sykloheksanooni on helposti syttyvää ja myrkyllistä. Sen käyttö edellyttää riittäviä varotoimenpiteitä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010**4. TESTAUSMENETELMÄ**

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Tislauspulloon kaadetaan 100 ml sykloheksanoonia materiaaligrammaa kohti ja uuttosäiliö, jonka sisälle näytteen ja huokaisen levyn sisältävä lasisuodatin on aiemmin asetettu, pannaan pulloon. Seuraavaksi pulloon asetetaan palautusjäähdytin. Laitteiston lämpötila nostetaan kiehumispisteeseen 60 minuutin ajaksi siten, että uuttokiertojen määrä on vähintään 12 tunnissa.

Uuttamisen ja jäähdytyksen jälkeen uuttosäiliö irrotetaan, lasisuodatin otetaan pullosta ja huokainen levy poistetaan. Lasisuodatin sisältöineen pestään kolme tai neljä kertaa 50-prosenttisellä etyylialkoholilla, jonka lämpötila on noin 60 °C, ja tämän jälkeen 1 litralla 60-asteista vettä.

Imua ei käytetä pesun aikana tai pesukertojen välillä. Nesteen annetaan valua omalla painollaan ennen kuin imu käynnistetään.

Lopuksi suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. d:n arvo on 1,00 seuraavia poikkeuksia lukuun ottamatta:

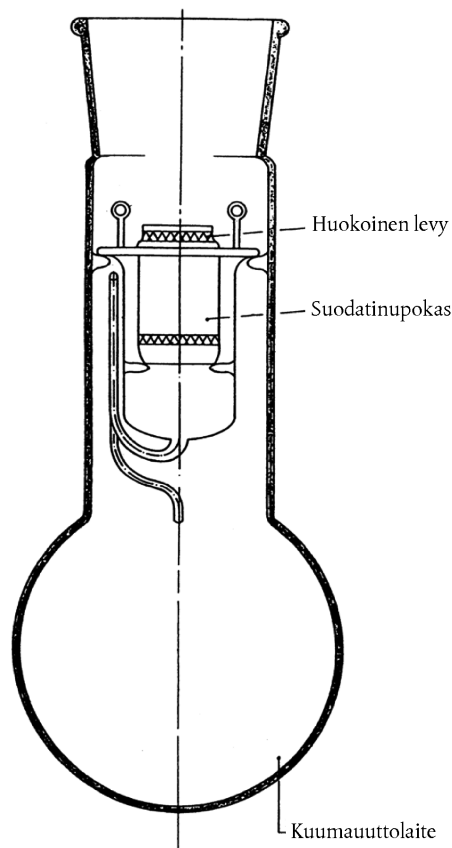
— silkki ja melamiini: 1,01

— akryyli: 0,98.

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 1 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Menetelmän N:o 15 kohdassa 3.1.i tarkoitettu kuva

Tiistai 18. toukokuuta 2010

MENETELMÄ N:o 16

MELAMIINI JA TIETYT MUUT KUIDUT

(Kuuman muurahaishapon menetelmä)

1. SOVELTAMISALA

Tätä menetelmää käytetään analysoitaessa ei-kuituaineiden poiston jälkeen kahden komponentin sekoitteita, joissa komponentteina ovat

1. melamiini (47)

ja

2. puuvilla (5) tai aramidi (31).

2. PERIAATE

Melamiini liuotetaan kuivasta punnitusta näytteestä kuumaan massaltaan 90-prosenttiseen muurahaishappoon.

Jäännös kootaan, pestään, kuivataan ja punnitaan. Jäännöksen tarvittaessa kertoimilla korjattu massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuivasta massasta. Toisen komponentin osuus saadaan erotuksena.

Huomautus:

Suosittelua lämpötila on säilytettävä huolellisesti, sillä melamiinin liukenevuus on erittäin riippuva lämpötilasta.

3. LAITTEET JA REAGENSIT (muut kuin yleisessä osassa mainitut)

3.1 Laitteet

- i) vähintään 200 ml:n vetoinen erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa
- ii) vesihauderavistin tai muu ravistinlaite, joka pitää pullon 90 ± 2 °C:n lämpötilassa.

3.2 Reagenssit

- i) muurahaishappo (90 massa-%, suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 1,204 g/ml). Laimennetaan 890 ml massaltaan 98–100-prosenttista muurahaishappoa (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 1,220 g/ml) vedellä yhdeksi litraksi.

Kuuma muurahaishappo on erittäin syövyttävää ja sitä on käsiteltävä varoen.

- ii) laimennettu ammoniakkiliuos: laimennetaan 80 ml väkevyötä ammoniakkiliuosta (suhteellinen tiheys 20 °C:ssa 0,880) vedellä yhdeksi litraksi.

4. TESTAUSMENETELMÄ

Noudatetaan yleisessä osassa esitettyjä ohjeita ja edetään seuraavasti:

Näyte pannaan vähintään 200 ml:n erlenmeyerpullo, jossa on hiottu lasitulppa; näytegrammaa kohti lisätään 100 ml muurahaishappoa. Pullo suljetaan ja sitä ravistetaan näytteen kastelemiseksi. Pullo pannaan tunniksi vesihauderavistimeen 90 ± 2 °C:n lämpötilaan ja sitä ravistetaan voimakkaasti. Annetaan jäähtyä huoneen lämpötilaan. Neste dekantoidaan punnitun lasisuodattimen läpi. Pullossa olevaan jäännökseen lisätään 50 ml muurahaishappoa, ravistetaan käsin ja pullon sisältö kaadetaan lasisuodattimeen. Pulloon jääneet kuidut huuhdotaan suodattimeen pienellä lisäannoksella muurahaishappoa. Pullo imetään kuivaksi ja jäännös pestään suodattimessa käyttämällä muurahaishapporeagenssia, kuumaa vettä, laimennettua ammoniakkia ja lopuksi kylmää vettä. Suodatin imetään kuivaksi jokaisen lisäyksen jälkeen. Ennen imun käyttöä on odotettava, että pesuneste on valunut omalla painollaan. Lopuksi suodatin imetään kuivaksi, suodatin ja jäännös kuivataan, jäähdytetään ja punnitaan.

5. TULOSTEN LASKEMINEN JA ILMOITTAMINEN

Tulokset lasketaan yleisessä osassa kuvatulla tavalla. Puuvillan ja aramidin osalta d:n arvo on 1,02.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

6. MENETELMÄN TARKKUUS

Tasa-aineisista tekstiilikuitusekoitteista tällä menetelmällä saatujen tulosten varmuusrajat ovat enintään ± 2 todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

3 LUKU

Kolmen tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettava kvantitatiivinen analyysi

JOHDANTO

Kvantitatiiviset kemialliset analyysimenetelmät perustuvat yleensä yksittäisten komponenttien valikoivaan liuottamiseen. Tästä menetelmästä on neljä eri sovellusta:

1. Otetaan kaksi analyysinäytettä, josta ensimmäisestä liuotetaan komponentti (a) ja toisesta komponentti (b). Molempien näytteiden liukenemattomat jäännökset punnitaan ja liuenneiden komponenttien osuudet lasketaan massahäviön perusteella. Kolmannen komponentin (c) osuus saadaan erotuksena.
2. Otetaan kaksi analyysinäytettä, josta ensimmäisestä liuotetaan yksi komponentti (a) ja toisesta kaksi komponenttia (a ja b). Ensimmäisen näytteen liukenematon jäännös punnitaan ja komponentin (a) osuus lasketaan massahäviön perusteella. Tämän jälkeen punnitaan toisen näytteen liukenematon jäännös, joka vastaa komponenttia (c). Kolmannen komponentin (b) osuus saadaan erotuksena.
3. Otetaan kaksi analyysinäytettä ja liuotetaan ensimmäisestä kaksi komponenttia (a ja b) ja toisesta myös kaksi (b ja c). Liukenemattomat jäännökset vastaavat komponentteja (c) ja (a). Kolmannen komponentin (b) osuus saadaan erotuksena.
4. Otetaan vain yksi analyysinäyte, poistetaan yksi komponentti, punnitaan kahden jäljelle jäävän kuidun muodostama liukenematon jäännös ja lasketaan liuenneen komponentin osuus massahäviön perusteella. Tämän jälkeen liuotetaan jäännöksen toinen jäljelle jäävä kuitu, punnitaan liukenematon komponentti ja lasketaan liuenneen komponentin osuus massahäviön perusteella.

Jos sovellus voidaan valita vapaasti, suositellaan vaihtoehtoja 1–3.

Käytettäessä kemiallista analyysia on siitä vastaavan asiantuntijan valittava analyysiin menetelmät, joiden liuottimet liuottavat vain oikeaa kuitulajia tai oikeita kuitulajeja jättäen muut kuidut koskemattomiksi.

Tämän 3 luvun VI kohdassa on esimerkkitaulukko, johon on koottu tiettyjä kolmen komponentin sekoitteita sekä kahden komponentin sekoitteiden analyysimenetelmiä, joita voidaan periaatteessa käyttää myös kyseisten kolmen komponentin sekoitteiden analysointiin.

Virheiden minimoimiseksi kemiallisessa analyysissa suositellaan, että mahdollisuuksien mukaan on käytettävä ainakin kahta edellä mainituista neljästä sovelluksesta.

Ennen analyysia kaikki sekoitteessa olevat kuidut on tunnistettava. Tietyissä kemiallisissa menetelmissä myös sekoitteen liukenematon komponentti saattaa osaksi liueta reagenssiin, jota käytetään liukenevan komponentin (tai liukenevien komponenttien) liuottamiseen. Reagenssit on mahdollisuuksien mukaan valittu siten, että ne eivät vaikuta liukenemattomiin kuituihin joko lainkaan tai vaikuttavat erittäin vähän. Jos on tiedossa, että analyysin aikana tapahtuu massahäviötä, tulokset on korjattava. Tätä varten on annettu korjauskertoimet. Kertoimet on määritetty useissa eri laboratorioissa tehdyissä kokeissa testaamalla esikäsittelyssä puhdistettuja kuituja analyysimenetelmän mukaisella reagenssilla. Korjauskertoimet koskevat vain vahingoittumattomia kuituja, joten laskutoimituksissa saatetaan tarvita useita kertoimia, jos kuidut ovat vahingoittuneet ennen jalostusprosessia tai sen aikana. Jos analyysissa joudutaan käyttämään neljättä sovellusta, jossa tekstiilikuituja käsitellään peräkkäin kahdella eri liuottimella, laskutoimituksissa on käytettävä korjauskertoimia, joiden avulla näissä käsittelyissä mahdollisesti syntyvät massahäviöt voidaan ottaa huomioon. Määrittämiä on suoritettava vähintään kaksi sekä käsin tehtävässä että kemiallisessa erottelussa.

I Kolmen komponentin tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivista analyysia koskevia yleisiä ohjeita

Yleistietoja kolmen komponentin tekstiilikuitusekoitteiden kvantitatiivisesta kemiallisesta analyysistä.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

I.1 Tarkoitus ja soveltamisala

Kahden komponentin kuitusekoitteiden analyysimenetelmien yhteydessä on ilmoitettu kunkin analyysimenetelmän soveltamisala. (Katso kahden tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavia tiettyjä kvantitatiivisia analyysimenetelmiä koskeva 2 luku).

I.2 Periaate

Kun sekoitteen komponentit on tunnistettu ja ei-kuituaineet poistettu sopivalla esikäsitteilyllä, sovelletaan yhtä tai useampaa johdannossa esitetystä neljästä sovelluksesta, joissa käytetään valikoivaa liuottamista. Jollei teknisiä ongelmia ilmene, liuotettavaksi suositellaan pääkomponenttia, jolloin sivukomponentti saadaan jäännöksenä.

I.3 Tarvikkeet

I.3.1 Laitteet

I.3.1.1 Lasisuodattimia ja punnituslaseja, joihin suodattimet mahtuvat, taikka muita välineitä, joilla päästään samoihin tuloksiin.

I.3.1.2 Imupullo

I.3.1.3 Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena

I.3.1.4 Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, kuivauslämpötila 105 ± 3 °C

I.3.1.5 Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g

I.3.1.6 Soxhlet-uuttolaite tai välineitä, joilla saadaan samat tulokset

I.3.2 Reagenssit

I.3.2.1 Toistotislattu petrolieetteri, jonka kiehumispiste on 40–60 °C

I.3.2.2 Muut reagenssit mainitaan kullekin menetelmälle omistetussa jaksossa

Kaikkien käytettävien reagenssien on oltava kemiallisesti puhtaita.

I.3.2.3 Tislattu tai ionivaihdedettu vesi

I.3.2.4 Asetoni

I.3.2.5 Ortofosforihappo

I.3.2.6 Urea

I.3.2.7 Natriumbikarbonaatti

I.4 Ilmastointi ja testausolosuhteet

Koska määritetään vedettömiä massoja, ei ole tarpeen ilmastoida näytteitä eikä tehdä analyyseja vakioilmassa.

I.5 Laboratorionäyte

Laboratorion kokonaisnäytteestä otetaan edustava laboratorionäyte, jonka koko on riittävä kaikkien tarvittavien, vähintään 1 gramman painoisten analyysinäytteiden saamiseksi.

I.6 Laboratorionäytteen esikäsitteily⁽¹⁾

Jos näyte sisältää ainetta, jota ei oteta huomioon prosenttiosuuksien laskelmissa (katso tämän asetuksen 17 artikla), se on ennen koetta poistettava sopivalla menetelmällä, joka ei vaikuta kuitukomponentteihin.

⁽¹⁾ Ks. 1 luvun 1 kohta.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Tätä tarkoitusta varten ei-kuituaineet, jotka liukenevat petrolieetteriin tai veteen, poistetaan käsittelemällä ilma-kuivaa näytettä Soxhlet-uuttolaitteessa petrolieetterissä tunnin ajan, vähintään kuusi uutoskiertoa tunnissa. Petrolieetterin annetaan haihtua näytteestä, jota liotetaan sen jälkeen tunnin ajan huoneenlämpöisessä vedessä ja sitten toisen tunnin ajan vedessä, jonka lämpötila on 65 ± 5 °C, välillä sekoittaen. Veden ja näytteen seossuhteen on oltava 100:1. Ylimääräinen vesi poistetaan näytteestä pusertamalla, imulla tai linkoamalla, ja näyte kuivataan ilmakuvaksi.

Kun on kyse elasto-olefiinista tai kuitusekoitteista, jotka sisältävät elasto-olefiinia ja muita kuituja (villaa, eläin-karvaa, silkkiä, puuvillaa, pellavaa, hamppua, juuttia, manillaa, espartoa, kookoskuitua, genistaa, ramia, sisalia, kuproa, modaalia, proteiinia, viskoosia, akryyliä, polyamidia tai nailonia, polyesteriä, elastomultiesteriä), edellä kuvattua menetelyä on hieman muutettava siten, että petrolieetteri korvataan asetonilla.

Jos muita kuin kuituaineita ei voida poistaa petrolieetterillä ja vedellä, edellä selostettu vesikäsitely on korvattava muulla sopivalla käsittelyllä, joka ei aiheuta olennaisia muutoksia minkään kuitukomponentin ainekseen. Eräiden valkaisemattomien luonnon kasvikuittujen osalta (kuten juutti ja kookos) on kuitenkin huomattava, että normaali petrolieetteri- ja vesikäsitely ei poista kaikkia luonnollisia ei-kuituaineita. Tästä huolimatta näytteelle ei tehdä lisäkäsitelyä, ellei näyte sisällä viimeisteitä, jotka ovat sekä petrolieetteriin että veteen liukenemattomia.

Näytteen esikäsitelymenetelmät on selostettava tutkimusselosteissa yksityiskohtaisesti.

I.7 Suoritusmenetelmä**I.7.1 Yleiset ohjeet****I.7.1.1 Kuivaus**

Kaikki kuivaukset suoritetaan ilmankierrolla varustetussa lämpökaapissa, jonka ovea ei avata kuivauksen aikana; kuivausaika on vähintään 4 tuntia ja enintään 16 tuntia ja lämpötila 105 ± 3 °C. Jos kuivausaika on alle 14 tuntia, näytteen massan vakioituminen on tarkastettava punnitsemalla. Massan katsotaan vakioituneen, jos sen muutos 60 minuutin lisäkuivatuksen jälkeen on alle 0,05 prosenttia.

Lasisuodattimien, punnituslasien, näytteiden ja jäännösten käsittelyä paljain käsin kuivauksen, jäähdytyksen ja punnituksen yhteydessä tulee välttää.

Näytteet kuivataan punnituslasissa, lasin kansi erillään lasin vieressä. Kuivauksen jälkeen, ennen lämpökaapistä ottamista, punnituslasi suljetaan kannella, minkä jälkeen se siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Punnituslasiin asetettu lasisuodatin ja punnituslasin erillään oleva kansi kuivataan lämpökaapissa. Kuivauksen jälkeen punnituslasi suljetaan ja siirretään nopeasti eksikkaattoriin.

Jos lasisuodattimen asemesta käytetään jotakin muuta laitetta, kuivaus on suoritettava lämpökaapissa siten, että kuitujen kuiva massa voidaan määrittää ilman häviöitä.

I.7.1.2 Jäähdytys

Kaikki jäähdytykset suoritetaan eksikkaattorissa vaa'an vieressä kunnes punnituslasit ovat täysin jäähtyneet, vähintään kahden tunnin ajan.

I.7.1.3 Punnitus

Punnitus suoritetaan jäähdytyksen jälkeen kahden minuutin kuluessa siitä, kun punnituslasi on otettu eksikkaattorista; punnitusarkkuus on 0,0002 g.

I.7.2 Menetely

Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jonka massa painaa vähintään 1 g. Lanka- ja kangasnäytteet patkitään noin 10 mm:n palasiksi, jotka leikellään mahdollisimman perusteellisesti. Näyte tai näytteet kuivataan punnituslasissa (-laseissa), jäähdytetään eksikkaattorissa ja punnitaan. Tämän jälkeen näyte tai näytteet siirretään **unionin** menetelmän vastaavassa jaksossa määriteltyyn lasiastiaan tai -astioihin ja punnituslasi tai -lasit punnitaan heti uudelleen, jolloin näytteen tai näytteiden kuiva massa saadaan erotuksena. Analyysi suoritetaan kyseistä menetelmää koskevassa jaksossa kuvatulla tavalla. Jäännös tai jäännökset tutkitaan mikroskoopilla, jolloin voidaan varmistaa, että kaikki liukenevat kuidut on saatu poistettua käsittelyn aikana.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

I.8 Laskeminen ja tulosten ilmaiseminen

Kunkin komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaismassasta. Tulokset lasketaan puhtaasta kuivasta massasta käyttämällä toisaalta (a) sovittuja massalisiä ja toisaalta (b) korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon ei-kuituaineiden häviöt esikäsittelyn ja analyysin aikana.

I.8.1 Puhtaiden ja kuivien kuitujen massan prosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsittelyssä tapahtuneita kuitumassan häviöitä.

I.8.1.1 – SOVELLUS 1

Laskentakaavat sovellukseen, jossa ensimmäisestä näytteestä poistetaan yksi komponentti ja toisesta toinen:

$$P_1 \% = \left[\frac{d_2}{d_1} - d_2 \times \frac{r_1}{m_1} + \frac{r_2}{m_2} \times \left(1 - \frac{d_2}{d_1} \right) \right] \times 100$$

$$P_2 \% = \left[\frac{d_4}{d_3} - d_4 \times \frac{r_2}{m_2} + \frac{r_1}{m_1} \times \left(1 - \frac{d_4}{d_3} \right) \right] \times 100$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin (ensimmäiseen reagenssiin liunneen ensimmäisen näytteen komponentin) prosenttiosuus.

P_2 % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin (toiseen reagenssiin liunneen toisen näytteen komponentin) prosenttiosuus.

P_3 % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin (kumpaankin näytteeseen liukenemattoman komponentin) prosenttiosuus.

m_1 on kuivan ensimmäisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

m_2 on kuivan toisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

r_1 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen komponentti on poistettu ensimmäisestä analyysinäytteestä ensimmäisen reagenssin avulla.

r_2 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun toinen komponentti on poistettu toisesta analyysinäytteestä toisen reagenssin avulla.

d_1 on ensimmäiseen reagenssiin liukenemattoman toisen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä analyysinäytteessä ⁽¹⁾.

d_2 on ensimmäiseen reagenssiin liukenemattoman kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä analyysinäytteessä.

⁽¹⁾ d:n arvot esitetään tämän liitteen 2 luvussa, joka koskee kahden tekstiilikuitulajin sekoitteiden eri analyysitapoja.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

d_3 on toiseen reagenssiin liukenemattoman ensimmäisen komponentin massahäviön korjauskerroin toisessa analyysinäytteessä.

d_4 on toiseen reagenssiin liukenemattoman kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin toisessa analyysinäytteessä.

I.8.1.2 – SOVELLUS 2

Laskentakaavat sovellukseen, jossa ensimmäisestä analyysinäytteestä poistetaan komponentti (a), jolloin jäännökseksi jäävät muut kaksi komponenttia (b + c), ja toisesta näytteestä poistetaan kaksi komponenttia (a + b), jolloin jäännökseksi jää kolmas komponentti (c):

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = 100 \times \frac{d_1 r_1}{m_1} - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_4 r_2}{m_2} \times 100$$

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin (ensimmäisessä analyysinäytteessä ensimmäisen reagenssin avulla liuotetun komponentin) prosenttiosuus.

P_2 % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin prosenttiosuus (komponentin, joka liukenee toiseen reagenssiin samanaikaisesti kuin toisen analyysinäytteen ensimmäinen komponentti).

P_3 % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin (kumpaankin näytteeseen liukenemattoman komponentin) prosenttiosuus.

m_1 on kuivan ensimmäisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

m_2 on kuivan toisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

r_1 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen komponentti on poistettu ensimmäisen reagenssin avulla ensimmäisestä analyysinäytteestä.

r_2 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen ja toinen komponentti on poistettu toisen reagenssin avulla toisesta analyysinäytteestä.

d_1 on ensimmäiseen reagenssiin liukenemattoman toisen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä analyysinäytteessä.

d_2 on ensimmäiseen reagenssiin liukenemattoman kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä analyysinäytteessä.

d_4 on toiseen reagenssiin liukenemattoman kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin toisessa analyysinäytteessä.

I.8.1.3 – SOVELLUS 3

Laskentakaavat sovellukseen, jossa analyysinäytteestä poistetaan kaksi komponenttia (a + b), jolloin jäännökseksi jää kolmas komponentti (c), minkä jälkeen toisesta näytteestä poistetaan kaksi komponenttia (b + c), jolloin jäännökseksi jää ensimmäinen komponentti (a):

$$P_1 \% = \frac{d_3 r_2}{m_2} \times 100$$

$$P_2 \% = 100 - (P_1 \% + P_3 \%)$$

$$P_3 \% = \frac{d_2 r_1}{m_1} \times 100$$

Tiistai 18. toukokuuta 2010

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin (reagenssin liuottaman komponentin) prosenttiosuus.

P_2 % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin (reagenssin liuottaman komponentin) prosenttiosuus.

P_3 % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin (reagenssin toisesta analyysinäytteestä liuottaman komponentin) prosenttiosuus.

m_1 on kuivan ensimmäisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

m_2 on kuivan toisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

r_1 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen ja toinen komponentti on poistettu ensimmäisestä analyysinäytteestä ensimmäisen reagenssin avulla.

r_2 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun toinen ja kolmas komponentti on poistettu toisesta analyysinäytteestä toisen reagenssin avulla.

d_2 on ensimmäiseen reagenssiin liukenemattoman kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä analyysinäytteessä.

d_3 on toiseen reagenssiin liukenemattoman ensimmäisen komponentin massahäviön korjauskerroin toisessa analyysinäytteessä.

I.8.1.4 – SOVELLUS 4

Laskentakaavat sovellukseen, jossa samasta näytteestä poistetaan peräkkäin kaksi sekoitteen komponenteista:

$$P_1 \% = 100 - (P_2 \% + P_3 \%)$$

$$P_2 \% = \frac{d_1 r_1}{m} \times 100 - \frac{d_1}{d_2} \times P_3 \%$$

$$P_3 \% = \frac{d_3 r_2}{m} \times 100$$

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin (ensimmäisen liukenevan komponentin) prosenttiosuus.

P_2 % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin (toisen liukenevan komponentin) prosenttiosuus.

P_3 % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin (liukenemattoman komponentin) prosenttiosuus.

m on kuivan analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen.

r_1 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen komponentti on poistettu ensimmäisen reagenssin avulla.

r_2 on jäännöksen kuiva massa sen jälkeen, kun ensimmäinen ja toinen komponentti on poistettu ensimmäisen ja toisen reagenssin avulla.

d_1 on toisen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä reagenssissa.

d_2 on kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä reagenssissa.

d_3 on kolmannen komponentin massahäviön korjauskerroin ensimmäisessä ja toisessa reagenssissa.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- 1.8.2 Kunkin komponentin prosenttiosuuden laskeminen sovitulla massalisilla tarkistettuina ja tarvittaessa korjattuna esikäsitelyssä tapahtunutta massahäviötä vastaavilla korjauskertoimilla

Jos

$$A = 1 + \frac{a_1 + b_1}{100} \quad B = 1 + \frac{a_2 + b_2}{100} \quad C = 1 + \frac{a_3 + b_3}{100}$$

silloin

$$P_1A \% = \frac{P_1A}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_2A \% = \frac{P_2B}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

$$P_3A \% = \frac{P_3C}{P_1A + P_2B + P_3C} \times 100$$

P_1A % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin prosenttiosuus kosteuspitoisuus ja esikäsitelyssä tapahtunut massahäviö mukaan luettuina.

P_2A % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin prosenttiosuus kosteuspitoisuus ja esikäsitelyssä tapahtunut massahäviö mukaan luettuina.

P_3A % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin prosenttiosuus kosteuspitoisuus ja esikäsitelyssä tapahtunut massahäviö mukaan luettuina.

P_1 on yhdellä I.8.1 kohdassa esitetyistä kaavoista saadun puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin prosenttiosuus.

P_2 on yhdellä I.8.1 kohdassa esitetyistä kaavoista saadun puhtaan ja kuivan toisen komponentin prosenttiosuus.

P_3 on yhdellä I.8.1 kohdassa esitetyistä kaavoista saadun puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin prosenttiosuus.

a_1 on ensimmäisen komponentin sovittu massalisä.

a_2 on toisen komponentin sovittu massalisä.

a_3 on kolmannen komponentin sovittu massalisä.

b_1 on ensimmäisen komponentin esikäsitelyssä tapahtuneen massahäviön prosenttiosuus.

b_2 on toisen komponentin esikäsitelyssä tapahtuneen massahäviön prosenttiosuus.

b_3 on kolmannen komponentin esikäsitelyssä tapahtuneen massahäviön prosenttiosuus.

Jos koe edellyttää erikoisesikäsitelyä, arvot b_1 , b_2 ja b_3 on mahdollisuuksien mukaan määritettävä siten, että jokaiselle puhtaalle kuitukomponentille tehdään sama esikäsitely kuin itse analyysissa. Puhtaat kuidut ovat kuituja, jotka eivät sisällä ei-kuituaineita lukuun ottamatta sellaisia aineita, joita kuidut normaalisti sisältävät (joko luonnostaan tai jalostuksen takia) ja jotka ovat samassa muodossa kuin analysoitavassa materiaalissa (valkaisemattomina tai valkaistuina).

Jos käytettävissä ei ole analysoitavan materiaalin valmistuksessa käytettyjä puhtaita kuitukomponentteja erillisinä, on käytettävä sellaisia b_1 :n, b_2 :n ja b_3 :n keskiarvoja, jotka on saatu analysoitavia kuituja vastaavilla puhtailla kuituilla tehdyissä kokeissa.

Jos analysoitavan materiaalin esikäsitely tehdään normaalisti petrolieetterillä ja vedellä, korjauskertoimia b_1 , b_2 ja b_3 ei tavallisesti tarvitse ottaa huomioon, ellei kyseessä ole valkaisematon puuvilla, valkaisematon pellava ja valkaisematon hamppu, jolloin esikäsitelyn massahäviöksi oletetaan 4 prosenttia. Polypropeenin massahäviöksi oletetaan 1 prosentti.

Muiden kuitujen osalta esikäsitelyn massahäviötä ei yleensä oteta huomioon.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

I.8.3 Huom.

Laskentaesimerkkejä annetaan 3 luvun V kohdassa.

II Kolmen tekstiilikuidun sekoitteen käsin tehtävään erotteluun perustuva kvantitatiivinen analyysimenetelmä

II.1 Soveltamisala

Selostettu menetelmä sopii kaikentyyppisten tekstiilikuitujen analysointiin, jos kuidut eivät ole homogeenisesti sekoittuneet toisiinsa ja jos ne voidaan erottaa toisistaan käsin.

II.2 Periaate

Sen jälkeen kun kuitukomponentit on tunnistettu, ei-kuituaineet poistetaan sopivalla esikäsitteilyllä ja kuidut erotellaan käsin, kuivataan ja punnitaan eri kuitulajien osuuksien laskemiseksi.

II.3 Laitteet

II.3.1 Punnituslaseja tai vastaavia välineitä, jolla saadaan samat tulokset.

II.3.2 Eksikkaattori, joka sisältää silikageeliä kosteudenilmaisimena

II.3.3 Ilmankierrolla varustettu lämpökaappi, kuivauslämpötila 105 ± 3 °C

II.3.4 Analyysivaaka, jonka tarkkuus on 0,0002 g.

II.3.5 Soxhlet-uuttolaite tai muita välineitä, joilla saadaan samat tulokset

II.3.6 Neula

II.3.7 Kierremittari tai vastaava laite

II.4 Reagenssit

II.4.1 Toistotislattu petrolieetteri, kiehumispiste 40–60 °C.

II.4.2 Tislattu tai ionivaihdedtu vesi

II.5 Ilmastointi ja testausolosuhteet

Katso I.4.

II.6 Laboratorionäyte

Katso I.5.

II.7 Laboratorionäytteiden esikäsitteily

Katso I.6.

II.8 Menettely

II.8.1 Langan analyysi

Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jonka massa on vähintään 1 g. Jos lanka on erittäin ohutta, analyysi voidaan tehdä vähintään 30 m pituisella langalla sen massasta riippumatta.

Lanka leikataan sopivan mittaisiksi paloiksi ja kuitulajit erotellaan toisistaan käyttäen neulaa ja tarpeen vaatiessa kierremittaria. Näin saadut kuitulajit laitetaan ennalta punnittuihin punnituslaseihin ja kuivataan vakiomassaan 105 ± 3 °C:n lämpötilassa kuten I.7.1 ja I.7.2 kohdassa selostetaan.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

II.8.2 Kankaan analyysi

Esikäsitellystä laboratorionäytteestä otetaan analyysinäyte, jossa ei ole hulpiota ja jonka massa on vähintään 1 g ja jonka reunat on leikattu huolella rispaantumisen estämiseksi kude- tai loimilankojen tai neuloksessa silmukavaon tai -rivin suuntaisesti. Eri tyyppiset kuidut erotellaan ja kerätään punnittuihin punnituslaseihin ja jatketaan analyysiä II.8.1 kohdan mukaisesti.

II.9 Laskeminen ja tulosten ilmaiseminen

Kunkin komponentin massa ilmoitetaan prosentteina sekoitteen kuitujen kokonaismassasta. Tulokset lasketaan puhtaasta kuivasta massasta, jotka on tarkistettu käyttäen toisaalta (a) sovituttuja massalisiä ja toisaalta (b) korjauskertoimia, joiden avulla otetaan huomioon massahäviöt esikäsitteilyn aikana.

II.9.1 Puhtaan ja kuivan komponentin massan prosenttiosuuden laskeminen ottamatta huomioon esikäsitteilyn aikana tapahtunutta kuitujen massahäviötä:

$$P_1 \% = \frac{100 m_1}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_2 + m_3}{m_1}}$$

$$P_2 \% = \frac{100 m_2}{m_1 + m_2 + m_3} = \frac{100}{1 + \frac{m_1 + m_3}{m_2}}$$

$$P_3 \% = 100 - (P_1 \% + P_2 \%)$$

P_1 % on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin prosenttiosuus.

P_2 % on puhtaan ja kuivan toisen komponentin prosenttiosuus.

P_3 % on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin prosenttiosuus.

m_1 on puhtaan ja kuivan ensimmäisen komponentin massa.

m_2 on puhtaan ja kuivan toisen komponentin massa.

m_3 on puhtaan ja kuivan kolmannen komponentin massa.

II.9.2 Kunkin komponentin prosenttiosuuden laskeminen sovitulla massalisillä tarkistettuina ja tarvittaessa korjattuna esikäsitteilyssä tapahtunutta massahäviötä vastaavilla korjauskertoimilla: ks. I.8.2.

III Kolmen tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettava kvantitatiivinen analyysi käsin tehtävän ja kemiallisen erottelun yhdistelmän avulla

Jos suinkin mahdollista, on käytettävä käsin tehtävää erottelua ottaen huomioon eri komponenttien osuudet ennen kuin siirrytään yksittäisten komponenttien kemialliseen käsitteilyyn.

IV.1 Menetelmien tarkkuus

Kunkin kahden tekstiilikuidun sekoitteen analyysimenetelmän kohdalla ilmoitettu tarkkuus on määritetty toistettavuuden perusteella (ks. kahden tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavia tiettyjä kvantitatiivisia analyysijä koskeva 2 luku).

Toistettavuus tarkoittaa luotettavuutta eli testaajien eri laboratorioissa tai eri aikoina saamien tulosten keskinäistä vastaavuutta kokeissa, joissa käytetään samaa menetelmää ja identtisestä homogeenisesta sekoitteesta otettuja näytteitä.

Toistettavuus ilmoitetaan tulosten varmuusrajoina todennäköisyyden ollessa 95 prosenttia.

Tämä tarkoittaa, että eri laboratorioissa tehtyjen analyysisarjojen tulosten välinen poikkeama ylittää rajat vain 5 tapauksessa 100:sta, edellyttäen että menetelmää sovelletaan oikein ja analysoitava sekoite on molemmissa sarjoissa identtinen ja homogeeninen.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Kolmen tekstiilikuidun sekoitteiden analyysimenetelmien tarkkuus määritetään soveltamalla niissä kahta tekstiilikuitua sisältävän sekoitteen analyysimenetelmissä ilmoitettuja arvoja, joita on käytetty kolmea tekstiilikuitua sisältävien sekoitteiden analysointiin.

Kun tiedetään, että kolmen tekstiilikuidun sekoitteiden neljässä vaihtoehtoisessa kvantitatiivisessa analyysisovelluksessa edellytetään kahta liuotuskertaa (jolloin kolmessa ensimmäisessä sovelluksessa käytetään kahta erillistä näytettä ja neljännessä yhtä) ja jos oletetaan, että E_1 ja E_2 ilmaisevat mainittuihin kahta tekstiilikuitua sisältäviin sekoitteisiin sovellettavia analyysimenetelmän tarkkuuksia, kutakin kuitukomponenttia koskevien tulosten tarkkuus saadaan seuraavasta taulukosta:

Kuitukomponentti	Sovellukset		
	1	2 ja 3	4
a	E_1	E_1	E_1
b	E_2	E_1+E_2	E_1+E_2
c	E_1+E_2	E_2	E_1+E_2

Jos käytetään neljättä sovellusta, tarkkuus voi osoittautua huonommaksi kuin edellä selostettu laskentamenetelmä edellyttää, mikä johtuu ensimmäisen reagenssin vaikutuksesta jäännökseen, joka koostuu komponenteista b ja c. Tämän vaikutuksen arviointi on erittäin vaikeaa.

IV.2 Koeseloste

IV.1 Ilmoitetaan analyysissa käytetty sovellus tai sovellukset, menetelmät, reagenssit ja korjauskertoimet.

IV.2 Annetaan erityisistä esikäsittelyistä yksityiskohtaiset tiedot (ks. I.6).

IV.3 Esitetään yksittäiset tulokset sekä aritmeettinen keskiarvo yhden desimaalin tarkkuudella.

IV.4 Mahdollisuuksien mukaan ilmoitetaan kunkin komponentin osalta myös menetelmän tarkkuus, joka lasketaan IV jakson 1 kohdan taulukon mukaan.

V Esimerkkejä tiettyjen kolmen tekstiilikuidun sekoitteiden eri komponenttien prosentuaalisten osuuksien laskemisesta käytettäessä I.8.1 kohdassa selostettuja menetelmiä

Seuraavassa tarkastellaan tekstiilikuitusekoitetta, jonka on todettu raakamateriaalikoostumuksen kvalitatiivisessa analyysissa sisältävän seuraavat komponentit: 1. karstattu villa, 2. nylon (polyamidi) ja 3. valkaisuaton puuvilla.

SOVELLUS N:o 1

Tässä sovelluksessa käytetään kahta erillistä näytettä. Liuottamalla ensimmäinen komponentti (a = villa) pois ensimmäisestä näytteestä ja toinen komponentti (b = polyamidi) toisesta saadaan tulokseksi:

1. kuivan ensimmäisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen (m_1) = 1,6000g

2. jäännöksen kuiva massa natriumhypokloriittikäsittelyn jälkeen (polyamidi + puuvilla) (r_1) = 1,4166 g

3. kuivan toisen analyysinäytteen massa esikäsittelyn jälkeen (m_2) = 1,8000 g

4. jäännöksen kuiva massa muurahaishappokäsittelyn jälkeen (villa + puuvilla) (r_2) = 0,9000 g.

Natriumhypokloriittikäsittely ei aiheuta massahäviöitä polyamidissa, kun taas valkaisuattoman puuvillan massahäviö on 3 prosenttia, joten $d_1 = 1,0$ ja $d_2 = 1,03$.

Muurahaishappokäsittely ei aiheuta massahäviöitä villassa tai valkaisuattomassa puuvillassa, joten d_3 ja $d_4 = 1,0$.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Jos kemiallisessa analyysissä saadut arvot ja korjauskertoimet sijoitetaan I.8.1.1 kohdassa annettuihin kaavoihin, saadaan:

$$P_1 \% (\text{villa}) = [1,03/1,0 - 1,03 \times 1,4166/1,6000 + 0,9000/1,8000 \times (1 - 1,03/1,0)] \times 100 = 10,30$$

$$P_2 \% (\text{polyamidi}) = [1,0/1,0 - 1,0 \times 0,9000/1,8000 + 1,4166/1,6000 \times (1 - 1,0/1,0)] \times 100 = 50,00$$

$$P_3 \% (\text{puuvilla}) = 100 - (10,30 + 50,00) = 39,70.$$

Puhtaiden kuivien komponenttien prosenttiosuudet sekoitteessa ovat:

villa	10,30 %
polyamidi	50,00 %
puuvilla	39,70 %

Nämä prosenttiluvut on korjattava I.8.2 kohdassa annetuilla kaavoilla, joiden avulla otetaan huomioon sovitut massalisät ja esikäsitellyssä tapahtuneet massahäviöt.

Kuten liitteessä IX esitetään, sovitut massalisät ovat: karstattu villa 17,0 prosenttia, polyamidi 6,25 prosenttia ja puuvilla 8,5 prosenttia, lisäksi valkaisuammoniumin puuvillan massahäviö petroleetterillä ja vedellä suoritettussa esikäsitelyssä on 4 prosenttia.

Tämän vuoksi:

$$P_{1A} \% (\text{villa}) = 10,30 \times [1 + (17,0 + 0,0)/100] / [10,30 \times (1 + (17,0 + 0,0)/100) + 50,00 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) + 39,70 \times (1 + (8,5 + 4,0/100))] \times 100 = 10,97$$

$$P_{2A} \% (\text{polyamidi}) = 50,0 \times (1 + (6,25 + 0,0)/100) / 109,8385 \times 100 = 48,37$$

$$P_{3A} \% (\text{puuvilla}) = 100 - (10,97 + 48,37) = 40,66.$$

Langan raakamateriaalin koostumus on siten:

polyamidi	48,4 %
puuvilla	40,6 %
villa	11,0 %
	100,0 %

SOVELLUS N:o 4

Seuraavassa tarkastellaan tekstiilikuitusekoitetta, jonka on todettu kvalitatiivisessa analyysissä sisältävän kolmea komponenttia: karstattua villaa, viskoosia ja valkaisuammoniumin puuvillaa.

Oletetaan, että sovellus 4, jossa yhdestä näytteestä poistetaan peräkkäin kaksi komponenttia, antaa tulokseksi:

1. kuivan analyysinäytteen massa esikäsitelyn jälkeen (m_1) = 1,6000 g

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2. jäännöksen kuiva massa natriumhypokloriittikäsittelyn jälkeen (viskoosi + puuvilla):

$$(r_1) = 1,4166 \text{ g}$$

3. jäännöksen kuiva massa jäännös r_1 :n toisen, sinkkikloridilla/muurahaishapolla suoritettun käsittelyn jälkeen (puuvilla)

$$(r_2) = 0,6630 \text{ g.}$$

Natriumhypokloriittikäsittely ei aiheuta massahäviötä viskoosissa, kun taas valkaisemattoman puuvillan massahäviö on 3 prosenttia, joten $d_1 = 1,0$ ja $d_2 = 1,03$.

Muurahaishappo/sinkkikloridikäsittelyn seurauksena puuvillan massa kasvaa 4 prosenttia, joten $d_3 = (1,03 \times 0,96) = 0,9888$, pyöristettynä 0,99 (d_3 on kolmannen komponentin massahäviön tai -lisäyksen korjauskerroin ensimmäisessä ja toisessa reagenssissa).

Jos kemiallisessa analyysissä saadut arvot ja korjauskertoimet sijoitetaan I.8.1.4 kohdassa annettuihin kaavoihin, saadaan:

$$P_2 \% (\text{viskoosi}) = 1,0 \times 1,4166/1,6000 \times 100 - 1,0/1,03 \times 40,98 = 48,75 \%$$

$$P_3 \% (\text{puuvilla}) = 0,99 \times 0,6630/1,6000 \times 100 = 41,02 \%$$

$$P_1 \% (\text{villa}) = 100 - (48,75 + 41,02) = 10,23 \%$$

Kuten sovelluksen 1 yhteydessä osoitettiin, nämä prosenttiluvut on korjattava I.8.2 kohdassa annetuilla kaavoilla:

$$P_{1A} \% (\text{villa}) = 10,23 \times [1 + (17,0 + 0,0/100)]/[10,23 \times (1 + (17,00 + 0,0)/100) + 48,75 \times (1 + (13 + 0,0/100)) + 41,02 \times (1 + (8,5 + 4,0)/100)] \times 100 = 10,57 \%$$

$$P_{2A} \% (\text{viskoosi}) = 48,75 \times [1 + (13 + 0,0)/100]/113,2041 \times 100 = 48,65 \%$$

$$P_{3A} \% (\text{puuvilla}) = 100 - (10,57 + 48,65) = 40,78 \%$$

Sekoitteen raakamateriaalin koostumus on siten:

viskoosi	48,6 %
puuvilla	40,8 %
villa	10,6 %
	100,0 %

VI Taulukko tyypillisistä kolmen tekstiilikuidun sekoitteista, jotka voidaan analysoida kahden tekstiilikuidun sekoitteisiin sovellettavien **unionin** analyysimenetelmien avulla (esimerkkitarjoituksessa)

Sekoite N:o	Kuitukomponentit			Sovellus	Käytetyn menetelmän numero ja kahden tekstiilikuitulajin reagenssi
	Komponentti 1	Komponentti 2	Komponentti 3		
1.	villa tai karva	viskoosi, kupro tai tietyt modaalityypit	puuvilla	1 ja/tai 4	2 (natriumhypokloriitti) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo)
2.	villa tai karva	polyamidi 6 tai 6-6	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	1 ja/tai 4	2 (natriumhypokloriitti) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
3.	villa, karva tai silkki	tietyt klorokuidut	viskoosi, kupro, modaali tai puuvilla	1 ja/tai 4	2 (natriumhypokloriitti) ja 9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%)
4.	villa tai karva	polyamidi 6 tai 6-6	polyesteri, polypropeeni, akryyli tai tekstiililasi	1 ja/tai 4	2 (natriumhypokloriitti) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
5.	villa, karva tai silkki	tietyt klorokuidut	polyesteri, akryyli, polyamidi tai tekstiililasi	1 ja/tai 4	2 (natriumhypokloriitti) ja 9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%)
6.	silkki	villa tai karva	polyesteri	2	11 (rikkihappo, 75 paino-%) ja 2 (natriumhypokloriitti)
7.	polyamidi 6 tai 6-6	akryyli	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	1 ja/tai 4	4 (muurahaishappo, 80 paino-%) ja 8 (dimetyyliformamidi)
8.	tietyt klorokuidut	polyamidi 6 tai 6-6	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	1 ja/tai 4	8 (dimetyyliformamidi) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%) tai 9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
9.	akryyli	polyamidi 6 tai 6-6	polyesteri	1 ja/tai 4	8 (dimetyyliformamidi) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
10.	asettaatti	polyamidi 6 tai 6-6	viskoosi, puuvilla, kupro tai modaali	4	1 (asetoni) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
11.	tietyt klorokuidut	akryyli	polyamidi	2 ja/tai 4	9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%) ja 8 (dimetyyliformamidi)
12.	tietyt klorokuidut	polyamidi 6 tai 6-6	akryyli	1 ja/tai 4	9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
13.	polyamidi 6 tai 6-6	viskoosi, kupro, modaali tai puuvilla	polyesteri	4	4 (muurahaishappo, 80 paino-%) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
14.	asettaatti	viskoosi, kupro, modaali tai puuvilla	polyesteri	4	1 (asetoni) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
15.	akryyli	viskoosi, kupro, modaali tai puuvilla	polyesteri	4	8 (dimetyyliformamidi) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
16.	asettaatti	villa, karva tai silkki	puuvilla, viskoosi, kupro, modaali, polyamidi, polyesteri tai akryyli	4	1 (asetoni) ja 2 (natriumhypokloriitti)
17.	triasetaatti	villa, karva tai silkki	puuvilla, viskoosi, kupro, modaali, polyamidi, polyesteri tai akryyli	4	6 (dikloorimetaani) ja 2 (natriumhypokloriitti)
18.	akryyli	villa, karva tai silkki	polyesteri	1 ja/tai 4	8 (dimetyyliformamidi) ja 2 (natriumhypokloriitti)

Sekoite N:o	Kuitukomponentit			Sovellus	Käytetyn menetelmän numero ja kahden tekstiilikuitulajin reagenssi
	Komponentti 1	Komponentti 2	Komponentti 3		
19.	akryyli	silkki	villa tai karva	4	8 (dimetyyliformamidi) ja 11 (rikkihappo, 75 paino-%)
20.	akryyli	villa, karva tai silkki	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	1 ja/tai 4	8 (dimetyyliformamidi) ja 2 (natriumhypokloriitti)
21.	villa, karva tai silkki	puuvilla, viskoosi, modaali tai kupro	polyesteri	4	2 (natriumhypokloriitti) ja 7 (rikkihappo, 75 %)
22.	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla	polyesteri	2 ja/tai 4	3 (sinkkikloridi/muurahaishappo) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
23.	akryyli	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla	4	8 (dimetyyliformamidi) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo)
24.	tietyt klorokuidut	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla	1 ja/tai 4	9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo) tai 8 (dimetyyliformamidi) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo)
25.	asettaatti	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla	4	1 (asetoni) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo)
26.	triasetaatti	viskoosi, kupro tai tietyt modaalilajit	puuvilla	4	6 (dikloorimetaani) ja 3 (sinkkikloridi/muurahaishappo)
27.	asettaatti	silkki	villa tai karva	4	1 (asetoni) ja 11 (rikkihappo, 75 paino-%)
28.	triasetaatti	silkki	villa tai karva	4	6 (dikloorimetaani) ja 11 (rikkihappo, 75 paino-%)
29.	asettaatti	akryyli	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	4	1 (asetoni) ja 8 (dimetyyliformamidi)
30.	triasetaatti	akryyli	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	4	6 (dikloorimetaani) ja 8 (dimetyyliformamidi)
31.	triasetaatti	polyamidi 6 tai 6-6	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	4	6 (dikloorimetaani) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
32.	triasetaatti	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	polyesteri	4	6 (dikloorimetaani) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
33.	asettaatti	polyamidi 6 tai 6-6	polyesteri tai akryyli	4	1 (asetoni) ja 4 (muurahaishappo, 80 paino-%)
34.	asettaatti	akryyli	polyesteri	4	1 (asetoni) ja 8 (dimetyyliformamidi)
35.	tietyt klorokuidut	puuvilla, viskoosi, kupro tai modaali	polyesteri	4	8 (dimetyyliformamidi) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%) tai 9 (rikkihiili/asetoni, 55,5/44,5 paino-%) ja 7 (rikkihappo, 75 paino-%)
36.	puuvilla	polyesteri	elasto-olefiini	2 ja/tai 4	(rikkihappo, 75 paino-%) ja 14 (väkevöity rikkihappo)
37.	tietyt modakryylit	polyesteri	melamiini	2 ja/tai 4	8 (dimetyyliformamidi) ja 14 (väkevöity rikkihappo)

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE IX

TEKSTIILITUOTTEEN KUITUSISÄLLÖN LASKEMISESSA KÄYTETTÄVÄT SOVITUT MASSALISÄT

(17 artiklan 2 kohta)

Kuidun numero	Kuitu	Prosenttiosuus
1—2	Villa ja karvat:	
	kammattu	18,25
	karstattu	17,00 ⁽¹⁾
3	Karvat:	
	kammattu	18,25
	karstattu	17,00 ⁽¹⁾
	Jouhet:	
	kammattu	16,00
	karstattu	15,00
4	Silkki	11,00
5	Puuvilla:	
	tavallinen	8,50
	merseroidut kuidut	10,50
6	Kapokki	10,90
7	Pellava	12,00
8	Hamppu	12,00
9	Juutti	17,00
10	Manilla	14,00
11	Esparto	14,00
12	Kookos	13,00
13	Genista	14,00
14	Rami (valkaistu)	8,50
15	Sisali	14,00
16	Sunhamppu	12,00
17	Henequen	14,00
18	Maguey	14,00
19	Asetaatti	9,00
20	Alginaatti	20,00
21	Kupro	13,00
22	Modaali	13,00
23	Proteiini	17,00
24	Triasettaatti	7,00
25	Viskoosi	13,00

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Kuidun numero	Kuitu	Prosenttiosuus
26	Akryyli	2,00
27	Klorokuitu	2,00
28	Fluorokuitu	0,00
29	Modakryyli	2,00
30	Polyamidi tai nailon:	
	katkokuitu	6,25
	filamentti	5,75
31	Aramidi	8,00
32	Polyimidi	3,50
33	Lyocell	13,00
34	Polylaktidi	1,50
35	Polyesteri:	
	katkokuitu	1,50
	filamentti	1,50
36	Polyeteeni	1,50
37	Polypropeeni	2,00
38	Polyurea	2,00
39	Polyuretaani:	
	katkokuitu	3,50
	filamentti	3,00
40	Vinylaali	5,00
41	Trivinyyli	3,00
42	Elastodieeni	1,00
43	Elastaani	1,50
44	Lasikuitu:	
	keskimääräinen halkaisija yli 5 µm	2,00
	keskimääräinen halkaisija 5 µm tai sen alle	3,00
45	Metallikuitu	2,00
	Metalloitu kuitu	2,00
	Asbesti	2,00
	Paperilanka	13,75
46	Elastomultiesteri	1,50
47	Elasto-olefiini	1,50
48	Melamiini	7,00

(¹) Sovittua massalisää 17,00 prosenttia on sovellettava myös silloin, kun on mahdotonta varmistaa, onko villaa ja/tai karvaa sisältävä tekstiilituote kammattu vai karstattu.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

LIITE X

VASTAAVUUSTAULUKOT

Direktiivi 2008/121/EY	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	2 artiklan 2 kohta
2 artiklan 1 kohdan a alakohta	3 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan johdantolause	3 artiklan 1 kohdan johdantolause
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohta
2 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta	3 artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohdan johdantolause	2 artiklan 1 kohdan johdantolause
2 artiklan 2 kohdan a alakohta	2 artiklan 1 kohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan b alakohta	2 artiklan 1 kohdan b ja c alakohta
2 artiklan 2 kohdan c alakohta	2 artiklan 1 kohdan d alakohta
3 artikla	5 artikla
4 artikla	7 artikla
5 artiklan 1 kohta	8 artiklan 1 kohta ja liite III
5 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
5 artiklan 3 kohta	8 artiklan 3 kohta
6 artiklan 1 kohta	9 artiklan 1 kohta
6 artiklan 2 kohta	9 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohta	9 artiklan 3 kohta
6 artiklan 4 kohta	9 artiklan 4 kohta
6 artiklan 5 kohta	18 artikla
7 artikla	10 artikla
8 artiklan 1 kohta	12 artiklan 1 kohta
8 artiklan 2 kohta	■
8 artiklan 3 kohta	13 artiklan 1 ja 2 kohta
8 artiklan 4 kohta	13 artiklan 3 kohta
8 artiklan 5 kohta	—
9 artiklan 1 kohta	14 artiklan 1 kohta
9 artiklan 2 kohta	14 artiklan 2 kohta
9 artiklan 3 kohta	15 artikla ja liite IV
10 artiklan 1 kohdan a alakohta	16 artiklan 2 kohta

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Direktiivi 2008/121/EY	Tämä asetus
10 artiklan 1 kohdan b alakohta	16 artiklan 3 kohta
10 artiklan 1 kohdan c alakohta	16 artiklan 4 kohta
10 artiklan 2 kohta	16 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
11 artikla	12 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta
12 artikla	■ Liite VII
13 artikla	17 artiklan 2 kohta
14 artiklan 1 kohta	—
14 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
15 ja 16 artikla	23 artikla ■
17 artikla	—
19 ja 20 artikla	—
Liite I N:o 1 – 47	Liite I N:o 1 – 47
Liite II N:o 1 – 47	Liite IX N:o 1 – 47
Liite III	Liite V
Liitteessä III oleva 36 kohta	3 artiklan 1 kohdan i alakohta
Liite IV	Liite VI
Direktiivi 96/73/EY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 luvun I jakson 2 kohta
3 artikla	17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artikla	17 artiklan 3 kohta
5 artiklan 1 kohta	■
5 artiklan 2 kohta	23 artikla
6 artikla	■
7 artikla	—
8 artikla	—
9 artikla	—
Liite I	Liitteessä VIII olevan 1 luvun I jakso
Liitteessä II oleva 1 kohta, johdanto	Liitteessä VIII olevan 1 luvun II jakso
Liitteessä II olevan 1 kohdan I, II ja III jakso	Liitteessä VIII olevan 2 luvun I, II ja III jakso
Liitteessä II oleva 2 kohta	Liitteessä VIII olevan 2 luvun IV jakso

Tiistai 18. toukokuuta 2010

Direktiivi 73/44/ETY	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	Liitteessä VIII olevan 1 luvun I jakso
3 artikla	17 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
4 artikla	17 artiklan 3 kohta
5 artikla	23 artikla ■
6 artikla	—
7 artikla	—
Liite I	Liitteessä VIII oleva 3 luku, johdanto ja I–IV jakso
Liite II	Liitteessä VIII olevan 3 luvun V jakso
Liite III	Liitteessä VIII olevan 3 luvun VI jakso

Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Ukrainalle *I**

P7_TA(2010)0169

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (KOM(2009)0580 – C7-0277/2009 – 2009/0162(COD))

(2011/C 161 E/31)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0580),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0101/2009),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665) ja siihen tehdyn lisäyksen (KOM(2010)0147),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 212 artiklan,
- ottaa huomioon neuvoston edustajan 17. toukokuuta 2010 päivätyllä kirjeellä antaman sitoumuksen hyväksyä parlamentin kanta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 4 kohdan mukaisesti,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon kansainvälisen kaupan valiokunnan mietinnön sekä ulkoasiainvaliokunnan lausunnon (A7-0058/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2009)0162

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2010/EU antamiseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, päätöstä N:o 388/2010/EU.)

Unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavat maatalousalan erityistoimenpiteet (asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen) *I**

P7_TA(2010)0170

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0510 – C7-0255/2009 – 2009/0138(COD))

(2011/C 161 E/32)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0510),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan, joiden mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0255/2009),
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan sekä 42 artiklan, 43 artiklan 2 kohdan ja 349 artiklan,

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 17. maaliskuuta 2010 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön sekä aluekehitysvaliokunnan lausunnon (A7-0054/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä ehdotukseensa huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 3. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

P7_TC1-COD(2009)0138

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttamisesta

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, asetusta (EU) N:o 641/2010.)

Ennakoarvio tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2011 – Pääluokka I – Euroopan parlamentti

P7_TA(2010)0171

Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2011 (2010/2005(BUD))

(2011/C 161 E/33)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 314 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 31 artiklan,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon talousarviomenettelyn 2011 suuntaviivoista – pääluokat I, II, IV, V, VI, VII, VIII ja IX 25. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon pääsihteerin raportin puhemiehistölle parlamentin alustavasta ennakoarvioesityksestä varainhoitovuodeksi 2011,
 - ottaa huomioon puhemiehistön 19. huhtikuuta 2010 työjärjestyksen 23 artiklan 6 kohdan ja 79 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatiman alustavan ennakoarvioesityksen,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan työjärjestyksen 79 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatiman ennakoarvioesityksen,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 79 artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0134/2010),
- A. ottaa huomioon, että voidakseen hoitaa perussopimuksen mukaiset tehtävänsä Euroopan parlamentti aikoo käyttää ja hyödyntää erioikeuksiaan täysimääräisesti, ja katsoo, että tämän vuoksi on tarpeen vahvistaa eräitä painopistealoja samalla kun saatavilla olevien resurssien käyttöä on ohjattava tiukasti,
- B. ottaa huomioon, että tässä yhteydessä budjettitilanne otsakkeessa 5 (hallintomenot) edellyttää vuonna 2011 entistäkin huolellisempaa ja kurinalaisempaa suhtautumista parlamentin talousarvioon, jotta poliittiset tavoitteet ja niitä koskeva rahoitus vastaisivat toisiaan,
- C. ottaa huomioon, että puhemiehistön ja budjettivaliokunnan kesken sovittu kokeilu, jossa nämä tiivistävät yhteistyötään, käynnistettiin kaksi vuotta sitten ja sitä on jatkettu vuoden 2011 talousarviomenettelyn aikana,
- D. ottaa huomioon, että täysistunnon valtaoikeudet ennakoarvion ja lopullisen talousarvion hyväksymisen suhteen säilyvät täysin ennallaan perussopimuksen määräysten ja työjärjestyksen mukaisesti,
- E. ottaa huomioon, että puhemiehistön ja budjettivaliokunnan valtuuskuntien välillä pidettiin 24. maaliskuuta 2010 ja 13. huhtikuuta 2010 kaksi neuvottelumenettelyä valmistelemaa kokousta, joissa kyseiset kaksi valtuuskuntaa keskustelivat useista keskeisistä kysymyksistä,

Yleinen kehys ja talousarvio kokonaisuudessaan

1. panee merkille, että vuoden 2011 talousarvion kokonaismäärä nousee puhemiehistön ehdotuksessa 1 710 547 354 euroon, mikä vastaa 20,32:ta prosenttia monivuotisen rahoituskehyn otsakkeesta 5; toteaa, että ehdotettu korotus merkitsisi 5,8 prosentin lisäystä verrattuna vuoden 2010 talousarvioon, lisätalousarvioesitys nro 1/2010 mukaan lukien;
2. on täysin tietoinen tulevista haasteista mutta katsoo, että talousarvion kasvuprosenttia ja lopullista määrää on muutettava tässä ennakoarviossa; päättää, että tässä vaiheessa talousarvion kokonaismääräksi vahvistetaan 1 706 547 354 euroa, mikä merkitsee 5,5 prosentin lisäystä ja vastaa 20,28 prosentin osuutta otsakkeesta 5; aikoo myös selvittää eräitä kysymyksiä ja perehtyä tarkemmin ehdotettuihin toimiin sekä määrittää säästökohteita ennen lopullisen talousarvion vahvistamista syksyllä 2010;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0087.

Tiistai 18. toukokuuta 2010

3. palauttaa mieleen kantansa, jonka mukaan vuonna 2006 neuvotellun ja vuodesta 2007 lähtien voimassa olleen monivuotisen rahoituskehityksen pohjalta parlamentin menojen olisi asetettava perinteisen 20 prosentin rajan tienoille, kun otetaan huomioon muiden toimielinten tarpeet ja käytettävissä oleva liikkumavara; panee tässä yhteydessä merkille, että Euroopan talous- ja sosiaalikomitea ja alueiden komitea ovat pyytäneet yli 10:tä miljoonaa euroa pelkästään vuodeksi 2010; toistaa, että myös Euroopan ulkosuhdehallinnolla voi olla otsaketta 5 koskevia vaikutuksia; vahvistaa kantansa, jonka mukaan puhemiehistön ja budjettivaliokunnan on tehtävä yhteistyötä ja arvioitava tätä raja-arvoa uudelleen, ennen kuin asiasta käynnistetään toimielinten välinen vuoropuhelu; ehdottaa, että tarkoitusta varten perustetaan työryhmä, jonka olisi aloitettava työnsä heinäkuun 2010 loppuun mennessä;

4. pyytää selventämään otsaketta 5 koskevaa rahoitussuunnittelua kauden puolivälissä sekä kaavailtuja liikkumavaroja, jotka ovat 109 miljoonaa euroa vuoden 2011, 102 miljoonaa euroa vuoden 2012 ja 157 miljoonaa euroa vuoden 2013 osalta; katsoo, että olisi hyödyllistä saada tietoa siitä, miten tarkasteltavana olevassa ehdotuksessa ennakoarvioiksi esitetyt määrärahat ja toimet vastaavat pääsihteerien kuudetta vuositista kertomusta (lokakuu 2009) laadittaessa käytettyjä parlamentin työhypoteeseja; haluaisi saada selvyyden siitä, mitkä merkittävät (mahdolliset) hankkeet ja henkilöstön määrän muutokset on jo otettu huomioon seuraavien 2–3 vuoden rahoitussuunnitelmassa; korostaa samalla, että rahoitussuunnitelma ei ole sitova vaan ainoastaan ohjeellinen suunnittelun väline ja että budjettivallan käyttäjä tekee lopulliset ratkaisut;

5. ei ole eri mieltä pääasiallisesta perustelusta sille, että yhden prosentin suuruisia ennakoimattomia menoja koskevaa varausta pidetään kohtuullisena, mutta yhtyy otsakkeen 5 hyvin vähäisen liikkumavaran vuoksi kuitenkin puhemiehistön ehdotukseen, että kyseisen varauksen määräksi asetetaan 14 miljoonaa euroa;

6. on siinä käsityksessä, että unionin tuomioistuimessa vireillä olevan palkkoja koskevan asian kokonaisvaikutus, joka voi parlamentissa nousta vuonna 2011 noin 12 miljoonaan euroon, mikäli tuomioistuimen ratkaisu on komission kannan mukainen, on sisällytetty varauksena ehdotuksen useisiin budjettikohtiin;

7. palauttaa mieleen aikaisemmat pyyntönsä, että keväisin olisi ennakoarviovaiheessa annettava täysimittainen talousarvioehdotus, johon olisi odotettavissa ainoastaan vähäisiä tai teknisiä muutoksia syksyllä laadittavan ns. oikaisukirjelmän muodossa;

8. korostaa uudelleen pitävänsä tärkeänä puhemiehistön ja budjettivaliokunnan tiivistä yhteistyötä, kun ne yhdessä selvittävät, miten tehtävät päätökset vaikuttavat talousarvioon; korostaa myös, että kussakin päättävässä elimessä on olennaisen tärkeää käyttää rahoituspalveluita, joissa kaikki talousarviovaikutukset tehdään selviksi jäsenille;

Erityisiä kysymyksiä***Lissabonin sopimukseen liittyvät asiat***

9. pitää puhemiehistön näihin toimiin liittyviä ehdotuksia myönteisinä ja hyväksyy niiden rahoittamisen näitä 18 jäsentä varten perustettavasta erityisestä 9,4 miljoonan euron suuruisesta varauksesta;

10. voi hyväksyä sen, että puhemiehistö keskittyy asiantuntemuksen vahvistamiseen toimivaa lainsäädäntöä koskevan tavoitteen edistämiseksi;

11. tukee tässä yhteydessä ajatusta pyrkiä toimialayksiköissä sopivaan yhdistelmään parlamentin sisäistä ja ulkoista asiantuntemusta sen mukaan, millaista tietoa tarvitaan kussakin käsiteltävänä olevassa erityiskysymyksessä, mutta pyytää tarkennuksia sen suhteen, voidaanko ehdotettuja henkilöstöllisiä käyttöjä käyttää joustavasti ja miten joustava käyttö toteutettaisiin, ja toivoo saavansa lisätietoja aiemmista toteutumisasteista ja valiokuntien esittämistä asiantuntija-apua koskevista pyynnöistä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

12. panee tyytyväisenä merkille, että puhemiehistö otti huomioon huolet AD- ja AST-toimien suhteesta ja vähensi alkuperäisen ehdotuksen AST-toimia kolmella; hyväksyy määrärahojen ottamisen ennakoarvioon toimialayksikköihin perustettavia 19:ää AD5-tointa ja 13:a AST1-tointa varten puhemiehistön nyt tekemän ehdotuksen mukaisesti;

13. hyväksyy tarpeen lisätä ulkopuolisten tutkimusten määrää ja pitää myönteisenä puhemiehistön ja budjettivaliokunnan sopimusta siitä, että määrärahoja korotetaan 1,7 miljoonalla eurolla;

14. panee merkille ehdotuksen osoittaa kirjastolle 28 lisätointa, joista 13 on määrä sijoittaa jäsenille tarkoitettuun käyttäjäpalveluun (aiemmin sopimussuhteisten toimihenkilöiden tarjoama palvelu); voi hyväksyä näiden 13 toimen rahoittamisen ja sisällyttämisen kirjaston henkilöstötaulukkoon, mikäli varmistetaan, että virat täytetään avointen kilpailujen perusteella ja että määräaikaisiin sopimuksiin osoitetuissa määrärahoissa saavutetaan vastaavansuuruiset säästöt; katsoo, että nykyisten tietopalvelujen taloudellisten ja henkilöresurssien kasvattamisen rinnalla olisi kehitettävä käyttäjäystävällinen järjestelmä, jonka avulla jäsenet voisivat helposti tutustua kaikkeen talon sisällä tuotettuun tietoon; päättää ottaa näiden 15 lisätoimen määrärahat ennakoarvioon mutta ottaa puolet tästä määrästä varukseen, kunnes

— saadaan tarkemmat perustelut sille, miten näitä toimia käytettäisiin jäsenten asiantuntijapalvelujen parantamiseen

— saadaan konkreettisia tietoja puhemiehistön ja hallinnon toimista sisäisen tiedonhallintajärjestelmän käyttöönottamiseksi, muun muassa sen suunnitellusta toteuttamisaikataulusta ja tietolähteiden järjestyksellä mahdollisesti saavutettavista säästöistä;

15. katsoo, että jäsenten edun vuoksi kahta edellä mainittua välillistä tukipalvelua olisi tehtävä tunnetuksi ja olisi huolehdittava niiden näkyvyydestä muun muassa parlamentin verkkosivuston kautta;

16. palauttaa mieleen suuntaviivoja koskevan päätöslauselmansa, jossa jo kehoitettiin toteuttamaan arviointi ja muun muassa antamaan yksityiskohtainen rahoitus selvitys kaikista ehdotetusta avustajakorvausten korotuksesta aiheutuvista kustannuksista; päättää siksi ottaa asianomaiset määrärahat varukseen;

Laajentuminen

17. pitää varautumista Kroatian liittymiseen myönteisenä ja hyväksyy asianomaiset määrärahat ja henkilöresursseja koskevat toimenpiteet;

Yleinen henkilöstötaulukko

18. panee merkille, että Lissabonin sopimuksesta aiheutuvien 68 toimen ja laajentumiseen liittyvien 62 toimen (ryhmien 11 tointa mukaan lukien) lisäksi pyydetään perustamaan 17 tointa vuoden 2010 talousarviomenettelyssä sovitun infrastruktuurin ja logistiikan pääosaston kolmivuotisen suunnitelman toisen vuoden tavoitteiden täyttämiseksi sekä 30 tointa sellaisia muita tarpeita varten, joita ei voitu kattaa senkään jälkeen, kun vuotta 2011 varten oli määritetty 20 mahdollista virkojen uudelleenjärjestelyä, mikä tarkoittaa, että kaikkiaan aiotaan perustaa 180 uutta tointa; pyytää saada tarkempia tietoja vaalikauden alusta lukien tehdyistä virkojen uudelleenjärjestelyistä tai siirroista ja esittämään arvion vuonna 2010 ja mikäli mahdollista vuonna 2011 toteutettavista uudelleenjärjestelyistä ja siirroista; päättää ottaa ennakoarvioon määrärahat näiden toimien perustamiseksi mutta ottaa määrärahat "muita tarpeita" koskevien 30 toimen perustamiseksi varukseen, kunnes pyydetty tiedot on arvioitu;

19. panee merkille, että puhemiehistön ehdotukseen sisältyy nyt myös 1 AD5- ja 1 AST1-toimi Euro-Välimeri-alueen parlamentaariselle edustajakokoukselle ja 3 AD5-tointa ja 1 AST1-toimi riskinhallintaan mutta siihen ei enää sisälly suunniteltua 3 miljoonan euron lisämäärärahaa innovoinnin ja teknisen tuen pääosastolle;

20. panee myös merkille, että puhemiehistö on lisännyt vielä 56 tointa poliittisia ryhmiä varten;

21. hyväksyy viime vuonna vahvistetun infrastruktuurin ja logistiikan pääosaston kolmivuotisen suunnitelman mukaisesti esitetyt toimenpiteet ja toimet vuodeksi 2011, joka on suunnitelman toinen toteuttamisvuosi;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

22. pyytää saada lisätietoja sopimussuhteisia toimihenkilöitä koskevien määrärahojen kohdentamisesta sekä selvityksen sopimussuhteisille toimihenkilöille osoitettuihin määrärahoihin kohdistuvista nettokustannuksista tai nettosäästöistä, jotka johtuvat parlamentin henkilöstötaulukkaan myönnettyistä lisäyksistä, erityisesti kun on kyse erilaisten turvapalveluihin, tieto- ja viestintätekniikkaan ja kirjastotoimintaan liittyvien toimintojen siirtämisestä parlamentin oman henkilöstön hoidettaviksi;

Kiinteistöt

23. korostaa, että järkevä kiinteistöpolitiikka on kiinteä osa vuoden 2011 talousarviomenettelyä ja yleensäkin kestävää talousarviota;

24. panee tyytyväisenä merkille, että puhemiehistö noudatti 24. maaliskuuta 2010 tekemällään päätöksellä Euroopan parlamentin vaatimusta keskipitkän–pitkän aikavälin kiinteistöstrategiasta; alkaa olla huolissaan siitä, onko mahdollista toteuttaa samanaikaisesti kaikki nykyiset ja keskipitkän ja pitkän aikavälin kiinteistöstrategiaan mahdollisesti sisältyvät tulevat rakennushankkeet; ei ole täysin perillä siitä, miten moninaiset hankkeet ovat yhteensopivia monivuotisen rahoituskehyksen kanssa, ja pyytää toimittamaan tarvittavat selvitykset;

25. panee tässä yhteydessä merkille puhemiehistön ehdotuksen, jonka mukaan 85,9 miljoonaa euroa käyttötarkoitukseen sidottuista tuloista käytettäisiin (parlamentin kiinteistöpolitiikan puitteissa) jäsenten Bryselin-toimistoihin; palauttaa mieleen, että varainhoitoasetuksen 179 artiklan 3 kohdan mukaan budjettivallan käyttäjää on kuultava kaikista kiinteistöhankeista, joilla saattaa olla merkittäviä talousarviovaikutuksia; muistuttaa lisäksi, että varainhoitovuodelta toiselle tehtävien siirtojen osalta varainhoitoasetuksessa säädetään, että ensin on käytettävä käyttötarkoitukseen sidotut tulot; pitää tässä yhteydessä myönteisenä, että parlamentti pystyy Belgian valtion maksaman 85,9 miljoonan euron suuruisen korvauksen ansiosta aikaisintaan uusia kiinteistöhankeita ja näin nopeuttamaan osittain keskipitkän aikavälin kiinteistöstrategian toteuttamista;

26. ei voi hyväksyä näiden käyttötarkoitukseen sidottujen tulojen varaamista kyseiseen rakennushankkeeseen;

27. kehottaa vastaisuudessa ottamaan keskipitkän aikavälin kiinteistösuunnittelun edellyttämät määrärahat talousarvioon; kehottaa myös perustamaan suuria kiinteistöhankeita varten oman budjettikohdan, jotta voidaan helpottaa rakennushankkeiden keskipitkän aikavälin rahoitussuunnittelua ja lisätä avoimuutta;

28. panee merkille, että uuden KAD-rakennuksen alkuvaiheen suoraan ennakkorahoitukseen on puhemiehistön ehdotuksessa varattu 10,2 miljoonaa euroa pitkäaikaisista vuokrasopimuksista aiheutuvia maksuja koskevasta budjettikohdasta; myöntää, että tällaisella vapaaehtoisella ennakkorahoituksella voidaan laskea rahoituskustannuksia, mutta kun otetaan huomioon vuoden 2011 äärimmäisen tiukka tilanne, päättää ottaa ennakkoarvioon tähän tarkoitukseen alhaisemman 6,2 miljoonan euron määrän; on valmis arvioimaan mainittua määrää syksyllä 2010 uudelleen ajantasaisen talousarvion tilanteen ja parlamentin kiinteistöpolitiikan muutosten pohjalta;

Turvallisuus

29. pitää puhemiehistön julkistamaa turvallisuuspolitiikan perusteellista uudelleentarkastelua tärkeänä ja muistuttaa edellyttävänsä resurssien harkittua käyttöä ja erityisesti oman henkilöstön ja ulkopuolisen henkilöstön kustannustehokasta yhdistelyä; pyytää puhemiehistöä tarkastelemaan huolellisesti uuden strategian toiminnallisia ja rahoituksellisia vaikutuksia, jotta ehdotuksissa otettaisiin tasapuolisesti huomioon toisaalta turvallisuusnäkökohdat ja toisaalta saavutettavuus ja avoimuus; korostaa, että parlamentin olisi pysyttävä mahdollisimman avoimena ja helposti lähestyttävänä toimielimenä; haluaa tästä syystä saada hallinnolta lisää tietoa niin sanotusta Wiertz-hankkeesta, jotta se voi arvioida sen vaikutuksia parlamentin saavutettavuuteen;

Tieto- ja viestintätekniinen strategia

30. pitää entistä jäsentyneempää suhtautumista tieto- ja viestintätekniikkaan sekä alan kattavaa strategiaa myönteisenä; toistaa myös tukevansa sitä, että alan toimintoja siirretään riittävässä määrin oman henkilöstön hoidettaviksi, jotta voidaan vähentää riippuvuutta ulkoisista palveluntarjoajista; panee kuitenkin merkille, että uusia toimia on hyväksytty jo kolmena peräkkäisenä vuonna; katsoo siksi, että asiaa on selvennettävä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

31. panee merkille, että jäsenten liikkuvuuteen liittyvään tietotekniikkahankkeeseen ja erityisesti matkaviestinpalvelujen kattamiseen on korvamerkitty 5 miljoonaa euroa; haluaa lisätietoja tästä suhteellisen kalliista hankkeesta;

Ympäristökysymykset

32. pitää myönteisenä, että EMAS-toimien ja hiilidioksidin vähennystoimien rahoitusta on kasvatettu maltillisesti koko talousarviossa, ja korostaa jälleen pitävänsä asiaa tärkeänä;

33. panee merkille ympäristöasioiden hallintaa vuonna 2008 koskevaan raporttiin ("Environmental Management Review") sisältyneissä keskeisissä suorituskykyindikaattoreissa vuodesta 2006 tapahtuneen kehityksen ja erityisesti seuraavat seikat: hiilijalanjälki pieneni 12,9 prosentilla, sähkönkulutus laski 0,8 prosentilla, kaasun/öljyn/lämmön kulutus kasvoi vuonna 2008 7,4 prosentilla laskettuaan 17,5 prosentilla vuonna 2007, liikkuvuudesta ja liikenteestä aiheutuvat päästöt kasvoivat 8,8 prosentilla, jätteiden kierrätysprosentti nousi vuoden 2006 49,8 prosentista 55,4 prosenttiin vuonna 2008, veden kulutus kasvoi 18,1 prosentilla ja paperin kulutus väheni 16,9 prosentilla;

34. pitää myönteisenä ympäristöasioiden hallintaa koskevaa talousarvioliitettä, jossa annetaan hyvä tekninen yleiskuva asiaan liittyvistä budjettikohdista; olisi tyytyväinen, jos samaisessa liitteessä esitettäisiin vuotuisissa EMAS-raporteissa lisätietoja parlamentin kunkin Strasbourgissa, Brysselissä ja Luxemburgissa sijaitsevan rakennuksen hiilijalanjäljestä samoin kuin istuntoihin liittyvästä matkustamisesta ja liikenteestä sekä esitettäisiin tämänhetkiset tulokset parlamentin hiilijalanjäljen vähentämistoimista ja kuvattaisiin investointien ympäristöhyötyjä ja pitkällä aikavälillä saavutettavia säästöjä;

35. kannattaa parlamentin hiilijalanjäljen vähentämistoimien jatkamista edelleen; pitää myönteisinä meillä olevia tutkimuksia kiinteistöjen energiansäästönäkökohdista ja tavoista toteuttaa matkustuksen hiilipäästökorvausjärjestelmiä; kannattaa myös kannustimia, joilla houkutellessaan käyttämään yksityisautojen sijasta joukkoliikennevälineitä, sekä Strasbourgin lainapyöräjärjestelmän laajentamista;

36. panee merkille, että jäsenten matkakustannuksia koskevaan budjettikohtaan on itse asiassa osoitettu enemmän määrärahoja kuin palkkoja koskevaan budjettikohtaan; korostaa, että korvauksia ja erityisesti matkakorvauksia on käytettävä vastuullisesti, ja toteaa, että jos jäsenet käyttävät matkoihinsa parlamentin toimipaikoille ja toimipaikoilta mahdollisuuksien mukaan muita liikennemuotoja kuin business-luokan lentomatkoja, parlamentin hiilijalanjälki pienenee nykyisiä sääntöjä muuttamatta ja samalla voidaan säästää kustannuksissa; kehottaa puhemiehistöä esittämään edellisessä neuvottelumenettelyä valmistelleessa kokouksessa sovitun mukaisesti ennen parlamentin ensimmäistä käsittelyä selvityksen, jossa keskitytään uuden järjestelmän toimintaan ja mahdollisesti säästöjä tuoviin ratkaisuihin;

37. palauttaa mieleen, että budjettivallan käyttäjä on ympäristötoimenpiteenä korvamerkinnyt José Manuel Barroson aloitteesta unionin toimielinten talousarvioissa määrärahoja, joilla rahoitetaan henkilöstölle tarkoitettu julkisen liikenteen tuki; pyytää antamaan ajantasaiset tiedot parlamentin tilanteesta;

38. pyytää lisäämään toimielimen käyttämiin rahoitus selvityksiin ympäristöselvityksen aina kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista;

39. katsoo, että julkisista hankinnoista annettuja direktiivejä on mukautettava niin, että niihin voidaan mahdollisuuksien ja tarpeen mukaan sisällyttää ympäristö- ja sosiaalilausekkeita;

Monivuotiset hankkeet ja muut menokohteet

40. pitää myönteisenä sopimusta 2,6 miljoonan euron määrärahakorotuksesta, jonka turvin jäsenet voivat jatkossa kutsua vuosittain 110 vierailijaa nykyisten 100 vierailijan sijasta; katsoo, että ennen uusien lisäysten harkitsemista olisi ehkä aiheellista arvioida rauhassa uuden vierailukeskuksen toimintaa; katsoo, että vierailujen järjestämisestä vastaavien yksiköiden olisi otettava huomioon myös, että jäsenet saattavat haluta kutsua vuoden aikana erikokoisia vierailijaryhmiä;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

41. hyväksyy vierailukeskuksen käynnistämiseen ja yhden tavanomaisen toimintavuoden toimintakuluihin budjetoidut 3 miljoonaa euroa; katsoo, että ensimmäistä vuotta arvioitaessa on tarpeen kiinnittää huomiota myös rahoitukseen, muun muassa näihin toimintakustannuksiin;

42. panee merkille puhemiehistön päätöksen ottaa talousarvioon parlamentin tai jonkin sen elimen tehtävissä toimivia jäseniä koskeva määräraha, jonka talousarviovaikutus on 400 000 euroa; toteaa kuitenkin, että periaatekeskustelu oli ristiriitainen; pitääkin myönteisenä, että tehtävien hoitamisesta aiheutuneiden ylimääräisten kustannusten korvaaminen edellyttää tositteiden esittämistä;

43. panee merkille puhemiehistön ehdotuksen ottaa talousarvioon 2,5 miljoonan euron määräraha Euroopan historian talolle selvityksiin, jotka on tehtävä arvioitavana olevan arkkitehtikilpailun tulosten selvitystä; pyytää viime vuoden tapaan havainnollista selvitystä hankkeen kokonaiskustannuksista, myös hallintokuluista, viimeistään siinä vaiheessa vuoden 2011 talousarviomenettelyä, kun käsitellään alustavaa ennakoarvioesitystä; palauttaa lisäksi mieleen vuonna 2009 neuvottelumenettelyä valmistelleessa kokouksessa puhemiehistön kanssa tehdyn sopimuksen; huomauttaa, että Euroopan historian talon asiantuntijakomitean selvityksessä luetellaan 11 kohtaa, joihin liittyy lisäkustannuksia: 1) asiantuntijoista ja museoalan ammattilaisista koostuva tieteellinen neuvontaelin, 2) laitoksen institutionaalinen riippumattomuus, 3) laaja museopedagoginen tarjonta, 4) kokoontumispaikka nuorille tutkijoille, 5) jatkuva arviointi, 6) väliaikainen näyttely ja kiertävä näyttely, 7) Eurooppa-aiheiset tilaisuudet, 8) omat julkaisut, 9) laaja tarjonta verkossa, 10) oman museokokoelman perustaminen sekä 11) näyttelyjen ja museoinfrastruktuurin jatkuva kehittäminen; korostaa siksi, että hankkeen kokonaiskustannukset on saatava pikaisesti selville;

Laaja-alaiset kysymykset

44. pitää erittäin myönteisenä, että talousarvioehdotukseen on sisällytetty alustava arvio, jossa yksilöidään kiinteät ja muuttuvat kustannukset; myöntää asiaan liittyvät metodologiset vaikeudet, mutta on vakuuttunut siitä, että ajatusta on syytä tarkastella tarkemmin; toistaa odottavansa toimivaltaisten elinten vastausta siihen, miten parlamentin talousarviomenettelyssä voitaisiin soveltaa nollapohjabudjetoitua, jossa erotetaan toisistaan kiinteät ja muuttuvat kustannukset; pyytää tarkastelemaan kiinteitä kustannuksia perusteellisemmin ja erittelemään pysyvät kiinteät kustannukset, määräaikaiset kiinteät kustannukset ja alat, joilla voitaisiin saada aikaan säästöjä; pyytää tarkastelemaan muuttuvia kustannuksia perusteellisemmin ja kytkemään selvästi yhteen kustannukset ja tavoitteet, toimintalinjat ja toimet sekä määrittämään painopisteet ja asettamaan ne tärkeysjärjestykseen;

45. toteaa, että unionin toimielimiin sovelletaan nykyään hankintamenettelyjen kynnyksarvoja, jotka ovat tiukempia kuin mistä säädetään julkisista hankinnoista annetuissa unionin direktiiveissä, ja että tästä aiheutuu ylimääräisiä hallintokuluja ja henkilöstölle lisätyötä, jotka olisivat vältettävissä kynnyksarvoja mukauttamalla;

46. kannattaa henkilöstölle ja henkilöstön perheenjäsenille suunnattua sosiaalista ja kulttuuritoimintaa sekä kieliin liittyvää toimintaa, mutta ei hyväksy henkilökohtaisia avustuksia vaan muuttaa kyseisen budjetikohdan selvitysosaa;

47. kannattaa vakaasti sitä, että jatketaan sekä infrastruktuurin muuttamista että henkilöstöön kohdistuvia toimia toimielimen saamiseksi vammaisille henkilöille sopivammaksi;

Loppupäätelmät

48. korostaa, että yksittäisiä budjettikohtia olisi tarkasteltava ja toteuttamisasteita olisi analysoitava tarkemmin ennen talousarvioesityksestä syksyllä pidettävää äänestystä; aikoo näin ollen tarkastella asiaa ja tehdä tuolloin lopulliset talousarviopäätöksensä;

49. hyväksyy liitteenä olevan ennakoarvioesityksen varainhoitovuodeksi 2011 ja muistuttaa, että parlamentin kanta neuvoston muuttamaan talousarvioesitykseen hyväksytään lokakuussa 2010 perussopimuksessa määrättyä äänestysmenettelyä noudattaen;

Tiistai 18. toukokuuta 2010

50. hyväksyy liitteenä olevat 25. maaliskuuta 2010 pidetyn talousarviota koskevan kolmikantakokouksen yhteiset päätelmät;

*

* *

51. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman ja ennakkoarvion neuvostolle ja komissiolle.

LIITE

25. MAALISKUUTA 2010 PIDETYN TALOUSARVIOTA KOSKEVAN KOLMIKANTAKOKOUKSEN YHTEISET PÄÄTELMÄT**TALOUSARVIOTA KOSKEVA KOLMIKANTAKOKOUS****25. maaliskuuta 2010***Päätelmät*

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ovat panneet merkille uutta talousarviomenettelyä ja erityisesti sovittelukomiteaa koskevan huolen, jonka unionin tuomioistuimen kirjaaja sekä tilintarkastustuomioistuimen, alueiden komitean ja talous ja sosiaalikomitean pääsihteerit ovat ilmaisseet Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission pääsihteereille lähettämässään kirjeessä. Ne ehdottavat, että edellä mainittuja toimielimiä pyydetään lähettämään kirjalliset huomautuksensa neuvoston kannan ja Euroopan parlamentin tarkistusten vaikutuksista suoraan sovittelukomitealle.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Euroopan pakolaisrahaston perustaminen vuosiksi 2008–2013 (päätöksen N:o 573/2007/EY muuttaminen) *II**

P7_TA(2010)0177

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen antamiseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta tiettyjen yhteisön toimien rahoituksen lopettamiseksi ja toimien rahoitusosuuden ylärajan muuttamiseksi (16627/1/2009 – C7-0051/2010 – 2009/0026(COD))

(2011/C 161 E/34)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (16627/1/2009 – C7-0051/2010),
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2009)0067),
- ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 63 artiklan ensimmäisen kohdan 2 alakohdan b alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0070/2009),
- ottaa huomioon kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutukset käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin” (KOM(2009)0665),
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan ja 78 artiklan 2 kohdan,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 72 artiklan,
- ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0117/2010),

1. hyväksyy neuvoston kannan;
2. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
3. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
4. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle, komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 7.5.2009, P6_TA(2009)0375.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittaminen merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (uudelleenlaatiminen) *II**

P7_TA(2010)0178

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (uudelleenlaadittu toisinto) (05247/1/2010 – C7-0094/2010 – 2008/0222(COD))

(2011/C 161 E/35)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: toinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan (05247/1/2010 – C7-0094/2010),
 - ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0778),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 95 artiklan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0412/2008),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665) ja siihen tehdyn lisäyksen (KOM(2010)0147),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 7 kohdan ja 194 artiklan 2 kohdan,
 - ottaa huomioon oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon ehdotetusta oikeusperustasta,
 - ottaa huomioon kantansa ensimmäisessä käsittelyssä ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 24. maaliskuuta 2009 antaman lausunnon ⁽²⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 72 ja 37 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan suosituksen toiseen käsittelyyn (A7-0128/2010),
1. hyväksyy neuvoston kannan;
 2. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteisen lausunnon;
 3. panee merkille tämän päätöslauselman liitteenä olevat komission lausumat;

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, 5.5.2009, P6_TA(2009)0345.

⁽²⁾ EUVL C 228, 22.9.2009, s. 90.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

4. toteaa, että säädös annetaan neuvoston kannan mukaisesti;
5. kehottaa puhemiestä allekirjoittamaan säädöksen yhdessä neuvoston puheenjohtajan kanssa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 297 artiklan 1 kohdan mukaisesti;
6. kehottaa pääsihteeriä allekirjoittamaan säädöksen tarkistettuaan, että kaikki menettelyt on suoritettu asianmukaisesti, ja julkaisemaan sen yhteisymmärryksessä neuvoston pääsihteerin kanssa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
7. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

LIITE**Lausumat**

energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin 19 päivänä toukokuuta 2010 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2010/30/EU (uudelleenlaadittu toisinto)

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma SEUT-sopimuksen 290 artiklasta

"Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ilmoittavat, että direktiivin 2010/30/EU säännökset eivät vaikuta toimielinten tuleviin kantoihin liittyen SEUT-sopimuksen 290 artiklan tai vastaavia säännöksiä sisältävien yksittäisten säädösten täytäntöönpanoon."

Komission lausumat tietyistä direktiivin 2010/30/EU säännöksistä**1 artiklan 2 kohta**

"Laatiessaan johdanto-osan 7 kappaleessa tarkoitettua luettelon ensisijaisista energiaan liittyvistä tuotteista komissio kiinnittää asianmukaista huomiota myös energiaan liittyviin rakennusalan tuotteisiin ottaen erityisesti huomioon mahdolliset energiansäästöt, jotka eräiden tällaisten tuotteiden merkinnöillä voitaisiin saavuttaa, kun pidetään mielessä, että rakennukset aiheuttavat 40 prosenttia energian kokonaiskulutuksesta EU:ssa."

10 artikla

"Valmistellessaan delegoituja säädöksiä direktiivin 2010/30/EU nojalla komissio varmistaa, että päällekkäistä lainsäädäntöä vältetään ja tuotteita koskevan EU-lainsäädännön yleinen johdonmukaisuus säilytetään."

10 artiklan 4 kohdan d alakohta

Merkintäluokitusten tarkistamista edellyttävä merkittävä osuus tuotteista

"Komissio katsoo, että kahteen korkeimpaan energiatehokkuusluokkaan kuuluvien tuotteiden osuutta on pidettävä merkittävänä, kun voidaan arvioida, että

— sisämarkkinoilla saatavilla olevien, luokkaan A+++ tai A++ kuuluvien mallien määrä on vähintään kolmasosa saatavilla olevien vastaavien mallien kokonaismäärästä, tai

— luokkaan A+++ tai A++ kuuluvien tuotteiden vuotuisen myynnin osuus sisämarkkinoilla on vähintään kolmasosa, tai

— molemmat."

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Komission lausuma kuluttajatiedotuksesta

"Komissio tukee yhteisön välineiden kuten Älykäs energiahuolto Euroopassa -ohjelman käyttöä edistämään

- aloitteita, joilla lisätään loppukäyttäjien tietoisuutta energiamerkinnän hyödyistä,
- aloitteita, joissa seurataan markkinoiden ja teknologian kehitystä, joka johtaa entistä energiatehokkaampiin tuotteisiin, erityisesti yksilöimällä suorituskyvyltään parhaat mallit eri tuoteryhmissä ja antamalla tiedot kaikkien asiaan liittyvien tahojen, kuten kuluttajajärjestöjen, toimialajärjestöjen ja ympäristöjärjestöjen, käyttöön, jotta niitä voidaan levittää laajasti kuluttajille.

Tällaista seurantaa voitaisiin myös käyttää indikaattorina direktiiveihin 2010/30/EU ja 2009/125/EY perustuvien merkintöjä ja/tai ekologista suunnittelua koskevien toimenpiteiden uudelleentarkastelussa."

Komission lausuma lomakausista

"Euroopan komissio panee merkille, että lukuun ottamatta tapauksia, joita varten säädöksessä on säädetty kiireellisestä menettelystä, Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että delegoitujen säädösten tiedoksiantamisessa on otettava huomioon toimielinten lomakaudet (talvisin, kesäisin ja Euroopan parlamentin vaalien aikaan) sen varmistamiseksi, että Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat käyttää oikeuksiaan asianomaisten säädösten mukaisissa määräajoissa; komissio on valmis toteuttamaan tämän edellyttämät toimenpiteet."

Lisätalousarvio nro 1/2010: Pääluokka I - Euroopan parlamentti

P7_TA(2010)0179

Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka I – Euroopan parlamentti (09807/2010 – C7-0125/2010 – 2010/2045(BUD))

(2011/C 161 E/36)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 314 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7. kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25. kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 ⁽²⁾,
- ottaa huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sopimuksen I osassa määrittelyn ja liitteessä I olevan monivuotisen rahoituskehityksen,

⁽¹⁾ EUVL L 163, 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

- ottaa huomioon 17. joulukuuta 2009 lopullisesti vahvistetun Euroopan unionin yleisen talousarvion varainhoitovuodeksi 2010 ⁽¹⁾,
 - ottaa huomioon parlamentin 25. helmikuuta 2010 hyväksymän ennakkoarvioesityksen ⁽²⁾,
 - ottaa huomioon komission 19. maaliskuuta 2010 laatiman lisätalousarvioesityksen nro 1/2010 (KOM(2010)0107),
 - ottaa huomioon neuvoston 18. toukokuuta 2010 vahvistaman kannan lisätalousarvioesitykseen nro 1/2010 (09807/2010),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 75 b ja 75 e artiklan,
 - ottaa huomioon budjettivaliokunnan mietinnön (A7-0158/2010),
- A. ottaa huomioon, että vuoden 2010 talousarviomenettelyssä sovittiin, että kaikista erityisesti Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen muuttamisesta tehdyn Lissabonin sopimuksen voimaantuloon liittyvistä menoista huolehditaan vuoden 2010 alkuperäisen talousarvion hyväksymisen jälkeen käyttämällä tarvittaessa olemassa olevia budjettivälineitä, kuten lisätalousarviota,
- B. ottaa huomioon, että tällöin korostettiin, että siinä tapauksessa olisi mahdollisimman kattavasti tutkittava mahdollisuuksia järjestää olemassa olevia resursseja uudelleen ennen lisärahoitusta koskevien pyyntöjen esittämistä,
- C. ottaa huomioon, että erityisesti painotettiin, että parlamentin talousarvion alkuperäiseen kokonaismäärään, jonka osuus monivuotisen rahoituskehysten otsakkeen 5 (hallintomäärärahat) hyväksytyistä menoista on 19,87 prosenttia, ei sisältynyt Lissabonin sopimuksen vuoksi tehtäviä mukautuksia etenkin lainsäädännön alalla,
- D. ottaa huomioon, että samaan aikaan myönnettiin, että rajallisen liikkumavaran vuoksi tarvittaisiin lisäsäästöjä ja siirtoja, jotta lisätarpeet voidaan tyydyttää,
1. pitää myönteisenä komission lisätalousarvioesitystä nro 1/2010, joka vastaa täysin 25. helmikuuta 2010 laadittua parlamentin ennakkoarviota;
 2. panee merkille 18. toukokuuta 2010 vahvistetun neuvoston kannan, jossa ehdotus hyväksytään sellaisenaan täysin herrasmiehsopimuksen mukaisesti;
 3. korostaa, että ennakkoarviovaiheessa tammi-helmikuussa 2010 käytiin jo laaja poliittinen keskustelu ja tehtiin perinpohjainen analyysi esitetyistä toimenpiteistä;
 4. hyväksyy sellaisenaan neuvoston kannan esitykseen lisätalousarvioksi nro 1/2010 ja kehottaa puhemiestä julistamaan lisätalousarvion nro 1/2010 lopullisesti vahvistetuksi ja huolehtimaan sen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 64, 12.3.2010.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0038.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

Elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimukset *I**

P7_TA(2010)0181

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimuksista (KOM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD))

(2011/C 161 E/37)

(Tavallinen lainsäätämisympäristö: ensimmäinen käsittely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle (KOM(2008)0818),
 - ottaa huomioon EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan ja 152 artiklan 4 kohdan a alakohdan, joiden mukaisesti komissio on antanut ehdotuksen Euroopan parlamentille (C6-0480/2008),
 - ottaa huomioon komission tiedonannon Euroopan parlamentille ja neuvostolle Lissabonin sopimuksen voimaantulon vaikutuksista käynnissä oleviin toimielinten päätöksentekomenettelyihin (KOM(2009)0665),
 - ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 294 artiklan 3 kohdan ja 168 artiklan 4 kohdan,
 - ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean 10. kesäkuuta 2009 antaman lausunnon ⁽¹⁾,
 - on kuullut alueiden komiteaa,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan mietinnön sekä oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon (A7-0106/2010),
1. vahvistaa jäljempänä esitetyn ensimmäisen käsittelyn kannan;
 2. hyväksyy Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuman ja panee merkille liitteenä olevan komission lausuman, jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* yhdessä lopullisen säädöksen kanssa;
 3. pyytää komissiota antamaan asian uudelleen Euroopan parlamentin käsiteltäväksi, jos se aikoo tehdä tähän ehdotukseen huomattavia muutoksia tai korvata sen toisella ehdotuksella;
 4. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.

⁽¹⁾ EUVL C 306, 16.12.2009, s. 64.

Keskiviikko 19. toukokuuta 2010

P7_TC1-COD(2008)0238

Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/.../EU antamiseksi elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimuksista

(Euroopan parlamentin ja neuvoston päästyä sopimukseen parlamentin kanta vastaa lopullista säädöstä, direktiiviä 2010/53/EU.)

LIITE

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuma Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklasta

Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio ilmoittavat, että tämän direktiivin säännökset eivät rajoita toimielinten tulevaa kantaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan tai tällaisia säännöksiä sisältävien yksittäisten säädösten täytäntöönpanoon.

Euroopan komission lausuma (kiireellinen menettely)

Euroopan komissio sitoutuu tiedottamaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kiireellisessä menettelyssä annettavien delegoitujen säädösten mahdollisuudesta. Komission yksiköt ilmoittavat Euroopan parlamentin ja neuvoston sihteeristöille epävirallisesti heti, kun ne arvioivat, että saatetaan antaa delegoitu säädös kiireellisessä menettelyssä.

Torstai 20. toukokuuta 2010

Yhteisön rahoitustuki Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 poistamiselle käytöstä – ”Kozloduy-ohjelma” *

P7_TA(2010)0188

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön rahoitustuesta Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 poistamiselle käytöstä – ”Kozloduy-ohjelma” (KOM(2009)0581 – C7-0289/2009 – 2009/0172(NLE))

(2011/C 161 E/38)

(Kuuleminen)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2009)0581),
 - ottaa huomioon Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehtoja ja niiden sopimusten mukautuksia, joihin Euroopan unioni perustuu, koskevan asiakirjan 30 artiklan, joka koskee Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksikköjä 1–4,
 - ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle ja parlamentille ”Ydinturvallisuus Euroopan unionissa” (KOM(2002)0605),
 - ottaa huomioon Euratomin perustamissopimuksen 203 artiklan, jonka mukaisesti neuvosto on kuullut parlamenttia (C7-0289/2009),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,
 - ottaa huomioon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnot (A7-0142/2010),
1. hyväksyy komission ehdotuksen sellaisena kuin se on tarkistettuna;
 2. katsoo, että ehdotus neuvoston asetukseksi on yhteensopiva vuosien 2007–2013 monivuotisen rahoituskehityksen otsakkeen 1 a enimmäismäärän kanssa mutta että otsakkeeseen 1 a vuosiksi 2011–2013 jäävä liikkumavara on erittäin rajallinen; korostaa, ettei uusien toimien rahoitus saa vaarantaa otsakkeen 1 a nykyisiä ohjelmia ja aloitteita;
 3. toistaa näin ollen kehoituksensa esittää nykyisen monivuotisen rahoituskehityksen välitarkistuksen yhteydessä monivuotinen strategia Kozloduyn käytöstä poistamista koskevaa ohjelmaa ja muita otsakkeen 1 a poliittisia painopisteitä varten sekä käytännön ehdotuksia strategian mukauttamiseksi ja tarkistamiseksi vuoden 2010 ensimmäisen puoliskon loppuun mennessä hyödyntäen talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17. toukokuuta 2006 tehdystä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisessä toimielinten sopimuksessa ⁽¹⁾ ja varsinkin sen 21–23 kohdassa tarkoitettuja järjestelyjä;
 4. korostaa, että Kozloduyn käytöstä poistamista koskevan ohjelman vuotuisesta määrästä päätetään vuotuisessa talousarviomenettelyssä 17. toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 38 kohdan määräysten mukaisesti;
 5. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti Euratomin perustamissopimuksen 106 a artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 293 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torstai 20. toukokuuta 2010

6. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
7. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
8. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 1

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 1 kappale

(1) Bulgaria **sitoutui** sulkemaan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 1 ja 2 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 ja yksiköt 3 ja 4 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 ja myöhemmin poistamaan nämä yksiköt käytöstä. Euroopan unioni ilmaisi haluavansa jatkaa rahoitustuen myöntämistä vuoteen 2009 jatkotoimenpiteenä liittymistä valmistelevalle tuelle, jota on maksettu Phare-ohjelmasta Bulgarian käytöstäpoistotoimiin.

(1) Bulgaria **suostui vuonna 2005 käydyissä liittymisneuvotteluissa** sulkemaan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 1 ja 2 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2002 ja yksiköt 3 ja 4 viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2006 ja myöhemmin poistamaan nämä yksiköt käytöstä. Euroopan unioni ilmaisi haluavansa jatkaa rahoitustuen myöntämistä vuoteen 2009 jatkotoimenpiteenä liittymistä valmistelevalle tuelle, jota on maksettu Phare-ohjelmasta Bulgarian käytöstäpoistotoimiin. **Euroopan unioni myös vakuutti tällöin, että rahoitustuki katsottaisiin osaksi aikavälillä 2007–2013 annettavan yhteisön tuen yleistä tarkistusta.**

Tarkistus 2

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 kappale

(2) Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisestä Euroopan unioniin vuonna 2005 tehdyssä sopimuksessa ja erityisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 30 artiklassa otetaan käyttöön tukiohjelma, joka liittyy Bulgarian sitoumukseen sulkea Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4, jäljempänä "Kozloduy-ohjelma". Ohjelmaan oli osoitettu 210 miljoonaa euroa vuosina 2007–2009.

(2) Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisestä Euroopan unioniin vuonna 2005 tehdyssä sopimuksessa ja erityisesti Bulgarian tasavallan ja Romanian liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn asiakirjan 30 artiklassa otetaan käyttöön tukiohjelma, joka liittyy Bulgarian sitoumukseen sulkea Kozloduyn ydinvoimalan yksiköt 3 ja 4, jäljempänä "Kozloduy-ohjelma". Ohjelmaan oli osoitettu 210 miljoonaa euroa vuosina 2007–2009. **Tähän ohjelmaan sisältyy tuki, jonka on tarkoitus kattaa Kozloduyn ydinvoimalan sulkemisesta aiheutuvan kapasiteetin menetykset.**

Tarkistus 3

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 2 a kappale (uusi)

(2 a) **Unionin yhteisvastuullisuuden periaate ja yhdenvertaisen kohtelun periaate edellyttävät nyt kuten aikaisemminkin tasapuolista suhtautumista jäsenvaltioihin, jotka tarvitsevat rahoitustukea ydinvoimaloiden käytöstä poistamiseen annettuaan sitoumuksia ydinvoimalayksiköiden sulkemisesta liittymissopimuksissaan tai näihin liitetyissä pöytäkirjoissa.**

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 4

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 4 kappale

(4) EU tunnustaa Bulgarian toteuttamat toimet ja sen saavut-taman hyvän edistymisen Kozloduy-ohjelmaan sisältyvässä käytöstäpoiston valmisteluvaiheessa, jossa on käytetty vuoteen 2009 saakka käyttöön annettuja yhteisön varoja. Se tunnustaa myös tarpeen jatkaa rahoitustukea vuoden 2009 jälkeen, jotta ohjelmassa voidaan edetä varsinaisiin purkutöihin.

(4) EU tunnustaa Bulgarian toteuttamat toimet ja sen saavut-taman hyvän edistymisen Kozloduy-ohjelmaan sisältyvässä käytöstäpoiston valmisteluvaiheessa, jossa on käytetty vuoteen 2009 saakka käyttöön annettuja yhteisön varoja. Se tunnustaa myös tarpeen jatkaa rahoitustukea vuoden 2009 jälkeen, jotta ohjelmassa voidaan edetä varsinaisiin purkutöihin **vuoden 2005 liittymissopimuksen mukaisesti soveltaen tiukimpia mahdollisia turvallisuusvaatimuksia.**

Tarkistus 5

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 5 kappale

(5) On myös tärkeää hyödyntää Kozloduyn ydinvoimalan omia henkilöstöresursseja, jotta tarvittava asiantuntemus voidaan säilyttää ja samalla lieventää aikaistetun sulkemisen sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia työllistämällä suljetun ydinvoimalan henkilöstö. Tuen jatkaminen on tärkeää **vaaditun turvallisuustason** ylläpitämiseksi.

(5) On myös tärkeää hyödyntää Kozloduyn ydinvoimalan omia henkilöstöresursseja, jotta tarvittava asiantuntemus voidaan säilyttää, **taidotietoa ja osaamista kehittää sekä** samalla lieventää aikaistetun sulkemisen sosiaalisia ja taloudellisia vaikutuksia työllistämällä suljetun ydinvoimalan henkilöstö. Tuen jatkaminen on tärkeää **vaadittujen turvallisuus-, terveys- ja ympäristöstandardien** ylläpitämiseksi.

Tarkistus 6

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 kappale

(6) EU tunnustaa myös tarpeen antaa tukea, jotta **energiasektoriin kohdistuvia vaikutuksia lieventäviä toimenpiteitä** voidaan jatkaa, **kun otetaan huomioon ydinvoimalayksiköiden sulkemisesta aiheutuvan kapasiteetin menetyksen suuruus ja sen vaikutukset alueen** energiatoimitusten varmuuteen.

(6) EU tunnustaa myös, **että on** tarpeen ja **välttämätöntä** antaa tukea, jotta **voidaan** jatkaa **kehitystä kohti energiatehokkaampaa taloutta, jolla on myönteinen vaikutus** energiatoimitusten varmuuteen, **sähkön hintoihin ja kasvihuonekaasujen päästöjen määrään Bulgariassa. Koska Bulgarian on edistytävä enemmän käytetyn ydinpolttoaineen ja erittäin radioaktiivisen jätteen loppusijoituksen suhteen ja koska kaikkien Kozloduyn ydinvoimalan sulkemisen tuloksena syntyneiden radioaktiivisten aineiden loppusijoitus on erittäin tärkeä prosessi, joka on suunniteltava huolellisesti, unionin olisi avustettava Bulgarian hallitusta loppusijoitusratkaisujen löytämisessä tarvittaessa Bulgarian hallituksen kaikkien käytöstäpoistoon liittyvien radioaktiivisten aineiden turvallisesta hävittämisestä laatiman selvityksen pohjalta.**

Tarkistus 7

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 aikaistetusta sulkemisesta johtuva sähköntuotantokapasiteetin menetys on aiheuttanut kasvihuonekaasupäästöjen määrän merkittävän lisäyksen, jonka arvioidaan olevan 15 TWh vuosina 2011–2013 hiilidioksidiekvivalenttimäärän ollessa noin 1,2 Gg/GWh, sekä johtanut Bulgarian kohdalla lisävaikutukseen, jonka suuruus on noin 18 000 Gg tai 18 000 kt hiilidioksidiekvivalenttia, joten hiilidioksidipäästöjen lisävähennykset ovat tulleet välttämättömiksi.

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 8

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 b kappale (uusi)

(6 b) EU tunnustaa tarpeen lieventää ympäristövahinkoja ja päästöjä, jotka aiheutuvat siitä, että korvaavaa kapasiteettia saadaan pääasiassa lisäämällä ruskohiilivoimaloiden käyttöä.

Tarkistus 9

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 6 c kappale (uusi)

(6 c) EU:n taloudellista tukea saatetaan tarvita toimenpiteisiin, joilla lievennetään Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 sulkemisesta aiheutuvia sosioekonomisia vaikutuksia, kuten henkilöstön uudelleenkasvatustukiohjelmiin, jotta taidot saadaan käyttöön muilla aloilla, esimerkiksi teollisessa tutkimuksessa tai uusiutuvan energian alalla.

Tarkistus 10

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 7 kappale

(7) **Siksi** on syytä osoittaa Euroopan unionin yleisestä talousarviosta 300 miljoonan euron määrä Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoiston rahoittamiseen vuosina 2010–2013.

(7) **Kun otetaan huomioon, etteivät toiminnan tuottoon perustuvat käytöstäpoistoon ja radioaktiivisen jätteen käsittelyyn tarkoitetut varat ole riittäviä**, on syytä osoittaa Euroopan unionin yleisestä talousarviosta 300 miljoonan euron määrä Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstäpoiston rahoittamiseen vuosina 2010–2013. Tästä määrästä 180 miljoonaa euroa olisi käytettävä käytöstäpoisto-ohjelman tukemiseen ja jäljelle jäävät 120 miljoonaa euroa sekä energiatehokkuuden että energian säästötoimien rahoittamiseen.

Tarkistus 11

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 7 a kappale (uusi)

(7 a) Komission 27 päivänä lokakuuta 2009 tekemän ennakkoarvioinnin ⁽¹⁾ perusteella määrärahasta on tarkoitus kohdentaa 180 miljoonaa euroa seuraavien hankkeiden tukemiseen: (1) hankkeiden hallinnointi, tekninen apu käytöstäpoisto-ohjelman toteuttamiseen; (2) palkanmaksu Kozloduyn ydinvoimalassa työskenteleville asiantuntijoille (käyttö, ylläpito, tekninen tuki, hankkeiden hallinnointi), jotka osallistuvat yksiköiden 1–4 käytöstäpoistoon; (3) osallistuminen käytöstäpoisto-ohjelman toteuttamisen kannalta välttämättömän kansallisen radioaktiivisen jätteen loppusijoituslaitoksen rakentamiseen erityisesti matala- ja keskiaktiivisen jätteen sijoittamiseksi kymmenen ensimmäisen toteutusvuoden aikana; (4) laitosalueen infrastruktuuri ja purkujätteen käsittely, mukaan luettuna lisämäärärahat hankkeisiin, jotka ovat jo tarjouspyyntövaiheessa. Hankkeessa 4 mainittu laitosalueen infrastruktuurin parantaminen saa sisältää ainoastaan toimia, jotka koskevat yksiköiden 1–4 käytöstä poistamista.

⁽¹⁾ SEC(2009)1431.

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 12

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Käytöstäpoistoon osoitetut Euroopan unionin yleisen talousarvion määrärahat eivät saisi johtaa kilpailun vääristymiseen unionin energiamarkkinoilla toimivien energiahuoltoyritysten kesken. Määrärahoja olisi käytettävä myös **tuotantokapasiteetin menetyksen tasaamiseksi tarkoitettujen** toimenpiteiden rahoittamiseen yhteisön säännösten mukaisesti.

(8) Käytöstäpoistoon osoitetut Euroopan unionin yleisen talousarvion määrärahat eivät saisi johtaa kilpailun vääristymiseen unionin energiamarkkinoilla toimivien energiahuoltoyritysten kesken. Määrärahoja olisi käytettävä myös **energiatehokkuuteen ja energian säästöön liittyvien** toimenpiteiden rahoittamiseen yhteisön säännösten **ja Euroopan energia-alan yhteismarkkinoiden toimintaa koskevien sääntöjen** mukaisesti.

Tarkistus 13

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 10 kappale

(10) EBRD:n tehtäviin kuuluu **ydinvoimaloiden** käytöstäpoisto-ohjelmiin osoitettujen julkisten varojen hallinnointi **sekä** näiden ohjelmien **varainhoidon valvonta**, jotta julkisten varojen käyttö olisi mahdollisimman tehokasta. Lisäksi EBRD hoitaa talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä, jotka komissio on uskonut sille varainhoitoasetuksen 53 d artiklan vaatimusten mukaisesti.

(10) EBRD:n tehtäviin kuuluu **niiden ydinvoimalayksiköiden** käytöstäpoisto-ohjelmiin osoitettujen julkisten varojen hallinnointi, **joiden sulkemisesta sovittiin liittymisen yhteydessä. EBRD valvoo** näiden ohjelmien **varainhoitoa**, jotta julkisten varojen käyttö olisi mahdollisimman tehokasta. Lisäksi EBRD hoitaa talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä, jotka komissio on uskonut sille varainhoitoasetuksen 53 d artiklan vaatimusten mukaisesti.

Tarkistus 14

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 kappale

(11) Suurimman mahdollisen tehokkuuden varmistamiseksi Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoisto olisi suoritettava parasta mahdollista teknistä asiantuntemusta käyttäen ja ottaen huomioon suljettavien yksiköiden luonne ja tekniset erityispiirteet.

(11) Suurimman mahdollisen tehokkuuden varmistamiseksi **ja mahdollisten ympäristövaikutusten minimoimiseksi** Kozloduyn ydinvoimalan **yksikköjen 1–4** käytöstäpoisto olisi suoritettava parasta mahdollista teknistä asiantuntemusta käyttäen ja ottaen huomioon suljettavien yksiköiden luonne ja tekniset erityispiirteet.

Tarkistus 15

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 11 a kappale (uusi)

(11 a) **Tiedonsaannin, yleisön osallistumisen ja avoimuuden varmistamiseksi** Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoiston aikana olisi toteutettava kaikki asianmukaiset toimenpiteet, joiden avulla pannaan täytäntöön velvoitteet, jotka on määriteltävä kansainvälisissä yleissopimuksissa, joissa jo määrätään tarvittavista vaatimuksista kansallisissa, kansainvälisissä tai rajat ylittävissä yhteyksissä, kuten 25 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyssä tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevassa Århusin yleissopimuksessa ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 1.

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 16

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 kappale

(12) Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoistossa noudatetaan ympäristölainsäädäntöä ja erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY.

(12) Kozloduyn ydinvoimalan **yksiköiden 1–4** käytöstäpoistossa noudatetaan **Bulgarian kansallista lainsäädäntöä ja lupamenetteilyjä sekä** ympäristölainsäädäntöä ja erityisesti tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27 päivänä kesäkuuta 1985 annettua neuvoston direktiiviä 85/337/ETY.

Tarkistus 17

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 a kappale (uusi)

(12 a) Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoistoon liittyvät toiminnot suoritetaan tavalla, joka on sopusoinnussa sen perustavoitteen kanssa, että työntekijöitä ja väestöä suojellaan ionisoivan säteilyn haitallisilta vaikutuksilta siten kuin nykyisessä lainsäädännössä, erityisesti perusnormien vahvistamisesta työntekijöiden ja väestön terveyden suojelemiseksi ionisoivasta säteilystä aiheutuvilta vaaroilta 13 päivänä toukokuuta 1996 annetussa neuvoston direktiivissä 96/29/Euratom⁽¹⁾, säädetään, ja näin varmistetaan korkein mahdollinen työntekijöiden turvallisuuden ja suojelun taso sekä väestön terveys. Energiatehokkuuden ja uusiutuvan energian avulla energiasektorilla toteutettavia lieventäviä toimenpiteitä olisi tuettava erityisellä Bulgarian kansallisella strategialla.

⁽¹⁾ EYVL L 159, 29.6.1996, s. 1.

Tarkistus 18

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 12 b kappale (uusi)

(12 b) Osoitettujen varojen taloudellisuutta, tehokkuutta ja vaikuttavuutta koskevien periaatteiden noudattaminen voidaan varmistaa aiemmin rahoitettujen ohjelmien arviointien ja ohjelmien tuloksia koskevien tarkastusten avulla.

Tarkistus 19

Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 a kappale (uusi)

(13 a) Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta 25 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002⁽¹⁾ 53 d, 108 a ja 165 artiklassa sekä Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon sovellettavasta varainhoitoasetuksesta annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 soveltamissäännöistä 23 päivänä joulukuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 2342/2002⁽²⁾ 35 ja 43 artiklassa säädetään ehdoista, jotka on otettava huomioon talousarvion toteuttamista koskevassa hallinto-yhteistyössä.

⁽¹⁾ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 1.

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 20**Ehdotus asetukseksi
Johdanto-osan 13 b kappale (uusi)**

(13 b) *Kozloduyn tapausta esimerkkinä käyttäen komissio laatii täydellisen ja tarkan käytöstäpoistobudjetin, jotta voitaisiin arvioida ja ennakoida tulevien ydinvoimaloiden käytöstä poistamisten kustannuksia.*

Tarkistus 21**Ehdotus asetukseksi
1 artikla**

Tällä asetuksella otetaan käyttöön ohjelma, jolla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä **poistamiseen** ja niiden sulkemisen seurauksien hoitamiseen Bulgariassa annettavan yhteisön rahoitustuen täytäntöönpanoa varten, jäljempänä ”Kozloduy-ohjelma”.

Tällä asetuksella otetaan käyttöön ohjelma, jolla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 käytöstä **poistamisen etenemiseen** ja niiden **aikaistetun sulkemisen alueen ympäristölle, taloudelle ja energiatoimitusten varmuudelle aiheuttamien** seurauksien hoitamiseen Bulgariassa annettavan yhteisön rahoitustuen täytäntöönpanoa varten, jäljempänä ”Kozloduy-ohjelma”.

Tarkistus 22**Ehdotus asetukseksi
2 artikla**

Kozloduy-ohjelmaan osoitettavalla yhteisön rahoituksella tuetaan Kozloduyn ydinvoimalan käytöstäpoistoon liittyviä toimenpiteitä, yhteisön säännösten mukaisia ympäristön parannustoimia ja Kozloduyn ydinvoimalan neljän reaktorin tuotantokapasiteetin korvaamiseksi tarvittavan tavanomaisen tuotantokapasiteetin uudenaikaistamista sekä muita **kyseisen ydinvoimalan** sulkemisesta ja käytöstä poistamisesta tehdystä päätöksestä johtuvia toimenpiteitä, jotka vaikuttavat Bulgarian energiantuotannon, -siirron ja -jakelun tarvittavaan rakenneuudistukseen **ja** uudenaikaistamiseen ja ympäristön parantamiseen sekä Bulgarian energiatoimitusten varmuuden lisäämiseen ja energiatehokkuuden parantamiseen.

Kozloduy-ohjelmaan osoitettavalla yhteisön rahoituksella tuetaan **ensisijaisesti** Kozloduyn ydinvoimalan **yksiköiden 1–4** käytöstäpoistoon liittyviä toimenpiteitä. **Lisäksi rahoitetaan** yhteisön säännösten mukaisia ympäristön parannustoimia ja Kozloduyn ydinvoimalan neljän reaktorin tuotantokapasiteetin korvaamiseksi tarvittavan tuotantokapasiteetin uudenaikaistamista sekä muita **kyseisten ydinvoimalayksiköiden** sulkemisesta ja käytöstä poistamisesta tehdystä päätöksestä johtuvia toimenpiteitä, jotka vaikuttavat Bulgarian energiantuotannon, -siirron ja -jakelun tarvittavaan rakenneuudistukseen, uudenaikaistamiseen **ja lujittamiseen** ja ympäristön parantamiseen sekä Bulgarian energiatoimitusten varmuuden lisäämiseen **ja niiden tason parantamiseen sekä** energiatehokkuuden parantamiseen **ja uusiutuvien energiamuotojen käyttöön samalla kun kannustetaan energian säästöä ja edistetään uusiutuvien energiamuotojen käyttöä.** Tukea voidaan myös antaa laitoksen sulkemisesta kärsiville yhteisöille koituvan sosioekonomisen muutoksen lievittämistä varten esimerkiksi luomalla uusia kestäviä työpaikkoja ja teollisuudenaloja.

Tarkistus 23**Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 1 kohta**

1. Rahoitusohje Kozloduy-ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona on 300 miljoonaa euroa.

1. Rahoitusohje Kozloduy-ohjelman toteuttamiseksi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona on **17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 38 kohdan mukaisesti** 300 miljoonaa euroa.

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 24

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 2 kohta

2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa.

2. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vuosittaiset määrärahat rahoitusnäkymien puitteissa **ja käytöstäpoistoa koskevien vaatimusten mukaisesti.**

Tarkistus 25

Ehdotus asetukseksi
3 artikla – 3 kohta

3. Kozloduy-ohjelmaan osoitettujen määrärahojen suuruutta **voidaan tarkastella** uudelleen 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona, jotta voidaan ottaa huomioon ohjelman toteutuksen edistyminen ja varmistaa, että varojen ohjelmointi ja jakaminen perustuu todellisiin maksutarpeisiin ja vastaanottokapasiteettiin.

3. Kozloduy-ohjelmaan osoitettujen määrärahojen suuruutta **tarkastellaan** uudelleen 1 päivän tammikuuta 2010 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä ajanjaksona, jotta voidaan ottaa huomioon ohjelman toteutuksen edistyminen **sekä Kozloduy'n ydinvoimalan yksiköiden 1–4 aikaistetun sulkemisen aiheuttamat, ympäristöön, talouteen ja energiatoimitusten varmuuteen kohdistuvat pitkän aikavälin vaikutukset ja seuraukset** ja varmistaa, että varojen ohjelmointi ja jakaminen perustuu todellisiin maksutarpeisiin ja vastaanottokapasiteettiin.

Tarkistus 26

Ehdotus asetukseksi
5 artikla – 2 kohta

2. Kozloduy-ohjelman mukaiset toimenpiteet hyväksytään 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Kozloduy-ohjelman mukaiset toimenpiteet hyväksytään 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. **Niissä noudatetaan julkisia hankintoja koskevia EU:n sääntöjä.**

Tarkistus 27

Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 1 kohta

1. Komissio voi tarkastuttaa tuen **käytön** joko suoraan omalla henkilöstöllään tai valitsemaansa muuta pätevää ulkopuolista tahoa käyttäen. Tällaisia tarkastuksia voidaan tehdä yhteisön varojen antamisesta Kozloduy'n käytöstäpoiston kansainvälisen tukirahaston käyttöön tehdyn yhteisön ja EBRD:n välisen sopimuksen voimassaolon ajan ja viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamisen jälkeen. Komissio voi tehdä tarkastustulosten perusteella päätöksiä varojen takaisinperinnästä.

1. Komissio **seuraa tuen käyttöä ja** voi tarkastuttaa sen joko suoraan omalla henkilöstöllään tai valitsemaansa muuta pätevää ulkopuolista tahoa käyttäen. Tällaisia tarkastuksia voidaan tehdä yhteisön varojen antamisesta Kozloduy'n käytöstäpoiston kansainvälisen tukirahaston käyttöön tehdyn yhteisön ja EBRD:n välisen sopimuksen voimassaolon ajan **Kansainvälisen atomienergiajärjestön ja Kansainvälisen energiajärjestön sääntöjen mukaisesti** ja viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamisen jälkeen. Komissio voi tehdä tarkastustulosten perusteella päätöksiä varojen takaisinperinnästä. **Käytöstäpoistotuen määrärahoista ei rahoiteta tällaisia tarkastuksia eikä mitään muita arviointeja.**

Tarkistus 28

Ehdotus asetukseksi
6 artikla – 2 kohta – 1 alakohta

2. Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on oltava asianmukainen oikeus päästä tuensaajan tiloihin ja saada käyttöönsä kaikki, myös sähköisessä muodossa olevat tiedot, jotka ovat tarpeen näiden tarkastusten suorittamiseksi.

2. Komission henkilöstöllä sekä komission valtuuttamilla ulkopuolisilla henkilöillä on oltava asianmukainen oikeus päästä tuensaajan tiloihin ja saada käyttöönsä kaikki, myös sähköisessä muodossa olevat tiedot, jotka ovat tarpeen näiden tarkastusten suorittamiseksi. **Tarkastukseen kuuluu myös käytöstäpoiston kulloisenkin lupatilanteen kartoittaminen.**

Torstai 20. toukokuuta 2010

KOMISSION TEKSTI

TARKISTUS

Tarkistus 29**Ehdotus asetukseksi****6 artikla – 2 kohta – 2 alakohta**

Euroopan tilintarkastustuomioistuimella on samat oikeudet kuin komissiolla, erityisesti pääsyn ja saatavuuden osalta.

Euroopan tilintarkastustuomioistuimella **ja Euroopan parlamentilla** on samat oikeudet kuin komissiolla, erityisesti pääsyn ja saatavuuden osalta.

Tarkistus 30**Ehdotus asetukseksi****7 artikla**

Komissio varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpanon ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Se tekee **välisarvioinnin** 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissio varmistaa tämän asetuksen täytäntöönpanon ja raportoi säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle **varojen käytöstä ja toteutetuista toimista**. Se tekee **väli- ja jälkiarvioinnin** 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti **ja raportoi niistä Euroopan parlamentille**.

Jälkiarviointiin on sisällytettävä täydellinen ja tarkka budjetti ydinvoimalan käytöstäpoistokustannuksista, jotta voidaan arvioida tulevia käytöstäpoistomenoja. Siinä on myös tarkasteltava taloudellisia ja sosiaalisia sekä ympäristökustannuksia keskittyen jälkikäteen vaikutuksiin ja toimitusvarmuudelle koituviin seurauksiin.

Tarkistus 31**Ehdotus asetukseksi****7 a artikla (uusi)****7 a artikla**

Ennen rahoitus sopimuksen allekirjoittamista komissio laatii vaatimustenmukaisuuden arvioinnin, joka on ainakin Euroopan jälleerakennus- ja kehityspankin kirjanpitoa, tilintarkastusta, sisäistä tarkastusta ja hankintamenettelyjä koskevien, kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukainen.

2011/C 161 E/16	Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaaminen Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Euroopan aluekehitysrahastosta annetussa asetuksessa (EY) N:o 1080/2006 tutkimukseen ja innovointiin osoitettujen varojen sekä seitsemännen tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen puiteohjelman välisen synergian aikaansaamisesta kaupungeissa, alueilla, jäsenvaltioissa ja unionissa (2009/2243(INI))	104
2011/C 161 E/17	Julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys elpyvässä taloudessa Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyyydestä elpyvässä taloudessa (2010/2038(INI))	112
2011/C 161 E/18	Koheesiopolitiikan osuus Lissabonin ja EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 koheesiopolitiikan osuudesta Lissabonin ja EU 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamisessa (2009/2235(INI))	120
2011/C 161 E/19	Välimeren unioni Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Välimeren unionista (2009/2215(INI))	126
2011/C 161 E/20	Etelä-Kaukasiaa koskevan EU:n strategian tarpeellisuus Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Etelä-Kaukasiaa koskevan EU:n strategian tarpeellisuudesta (2009/2216(INI))	136
2011/C 161 E/21	Uskonnonvapaus Pakistanissa Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 uskonnonvapaudesta Pakistanissa	147
2011/C 161 E/22	Thaimaan tilanne Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Thaimaasta	152
2011/C 161 E/23	Burma Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. toukokuuta 2010 Burman/Myanmarin tilanteesta	154

III Valmistavat säädökset

Euroopan parlamentti

Tiistai 18. toukokuuta 2010

2011/C 161 E/24	Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustaminen ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi Euroopan turvapaikka-asioiden tukiviraston perustamisesta (16626/2/2009 – C7-0049/2010 – 2009/0027(COD))	158
2011/C 161 E/25	Rakennusten energiatehokkuus (uudelleenlaatiminen) ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta (uudelleenlaadittu toisinto) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD))	159
	LIITE	160

2011/C 161 E/26	Euroopan pakolaisrahaston perustaminen vuosiksi 2008–2013 (päätöksen N:o 573/2007/EY muuttaminen) ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa ja neuvoston päätöksen 2004/904/EY kumoamisesta tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta (KOM(2009)0456 – C7-0123/2009 – 2009/0127(COD))	161
	P7_TC1-COD(2009)0127 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2010/EU antamiseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 osana yhteisvastuuta ja maahanmuuttovirtojen hallintaa koskevaa yleisohjelmaa tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta	162
2011/C 161 E/27	Siirtyminen Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (asetuksen (EY) N:o 1104/2008 muuttaminen) * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) annetun asetuksen (EY) N:o 1104/2008 muuttamisesta (KOM(2009)0508 – C7-0244/2009 – 2009/0136(NLE))	166
2011/C 161 E/28	Siirtyminen Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) (päätöksen 2008/839/YOS muuttaminen) * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi siirtymisestä Schengenin tietojärjestelmästä (SIS 1+) toisen sukupolven Schengenin tietojärjestelmään (SIS II) tehdyn päätöksen 2008/839/YOS muuttamisesta (KOM(2010)0015 – C7-0040/2010 – 2010/0006(NLE))	172
2011/C 161 E/29	Miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltaminen itsenäisiin ammatinharjoittajiin ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD))	177
	P7_TC2-COD(2008)0192 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu toisessa käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/.../EU antamiseksi miesten ja naisten tasa-arvoisen kohtelun periaatteen soveltamisesta itsenäisiin ammatinharjoittajiin sekä neuvoston direktiivin 86/613/ETY kumoamisesta	178
2011/C 161 E/30	Tekstiilien nimitykset ja niitä vastaavat tekstiilituotteiden merkinnät ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi tekstiilien nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden merkinnöistä (KOM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD))	179
	P7_TC1-COD(2009)0006 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o.../2010 antamiseksi tekstiilien nimityksistä ja niitä vastaavista tekstiilituotteiden merkinnöistä ja neuvoston direktiivin 73/44/ETY, direktiivin 96/73/EY ja direktiivin 2008/121/EY kumoamisesta	180
	LIITE I	196
	LIITE II	199
	LIITE III	200

	LIITE IV	201
	LIITE V	202
	LIITE VI	204
	LIITE VII	205
	LIITE VIII	206
	LIITE IX	252
	LIITE X	254
2011/C 161 E/31	Makrotaloudellisen rahoitusavun myöntäminen Ukrainalle ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle (KOM(2009)0580 – C7-0277/2009 – 2009/0162(COD))	256
	P7_TC1-COD(2009)0162 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o .../2010/EU antamiseksi makrotaloudellisen rahoitusavun myöntämisestä Ukrainalle ..	257
2011/C 161 E/32	Unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavat maatalousalan erityistoimenpiteet (asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen) ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttamisesta (KOM(2009)0510 – C7-0255/2009 – 2009/0138(COD))	257
	P7_TC1-COD(2009)0138 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 18. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o .../2010 antamiseksi unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttamisesta	258
2011/C 161 E/33	Ennakoarvio tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2011 – Pääluokka I – Euroopan parlamentti Euroopan parlamentin päätöslauselma 18. toukokuuta 2010 ennakoarviosta Euroopan parlamentin tuloista ja menoista varainhoitovuodeksi 2011 (2010/2005(BUD))	258
	LIITE	265
Keskiviikko 19. toukokuuta 2010		
2011/C 161 E/34	Euroopan pakolaisrahaston perustaminen vuosiksi 2008–2013 (päätöksen N:o 573/2007/EY muuttaminen) ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen antamiseksi Euroopan pakolaisrahaston perustamisesta vuosiksi 2008–2013 tehdyn päätöksen N:o 573/2007/EY muuttamisesta tiettyjen yhteisön toimien rahoituksen lopettamiseksi ja toimien rahoitusosuuden ylärajan muuttamiseksi (16627/1/2009 – C7-0051/2010 – 2009/0026(COD))	266

2011/C 161 E/35	Energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittaminen merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (uudelleenlaatiminen) ***II Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi energiaan liittyvien tuotteiden energian ja muiden voimavarojen kulutuksen osoittamisesta merkinnöin ja yhdenmukaisin tuotetiedoin (uudelleenlaadittu toisinto) (05247/1/2010 – C7-0094/2010 – 2008/0222(COD))	267
	LIITE	268
2011/C 161 E/36	Lisätalousarvio nro 1/2010: Pääluokka I - Euroopan parlamentti Euroopan parlamentin päätöslauselma 19. toukokuuta 2010 neuvoston kannasta esitykseen Euroopan unionin lisätalousarvioksi nro 1/2010 varainhoitovuodeksi 2010, pääluokka I – Euroopan parlamentti (09807/2010 – C7-0125/2010 – 2010/2045(BUD))	269
2011/C 161 E/37	Elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimukset ***I Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 19. toukokuuta 2010 ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimuksista (KOM(2008)0818 – C6-0480/2008 – 2008/0238(COD))	271
	P7_TC1-COD(2008)0238 Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu ensimmäisessä käsittelyssä 19. toukokuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/.../EU antamiseksi elinsiirtoa varten tarkoitettujen ihmiselinten laatu- ja turvallisuusvaatimuksista	272
	LIITE	272
Torstai 20. toukokuuta 2010		
2011/C 161 E/38	Yhteisön rahoitustuki Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 poistamiselle käytöstä – ”Kozloduy-ohjelma” * Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma 20. toukokuuta 2010 ehdotuksesta neuvoston asetukseksi yhteisön rahoitustuesta Bulgariassa sijaitsevan Kozloduyn ydinvoimalan yksiköiden 1–4 poistamiselle käytöstä – ”Kozloduy-ohjelma” (KOM(2009)0581 – C7-0289/2009 – 2009/0172(NLE))	273

Käytettyjen merkkien selitykset

- * Kuulemismenettely
- **I Yhteistoimintamenettely: ensimmäinen käsittely
- **II Yhteistoimintamenettely: toinen käsittely
- *** Hyväksyntämenettely
- ***I Yhteispäätösmenettely: ensimmäinen käsittely
- ***II Yhteispäätösmenettely: toinen käsittely
- ***III Yhteispäätösmenettely: kolmas käsittely

(Menettely määräytyy komission ehdottaman oikeusperustan mukaan.)

Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursiivilla, poistot symbolilla ¶ .

Yksiköiden tekemät korjaukset ja tekniset mukautukset: uusi tai muutettu teksti merkitään kursiivilla, poistot symbolilla ¶.

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: <http://europa.eu>

